உ

சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்ஷம்

அ -கூ- கO—கக—கஉ —

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்கிரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியார்

நிரம்பவழகியர்

சுப்பிரமண்ய தேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

கலியுகாதி சகககக—விரோதி ஞு ஆனீ

சிவமயம

சிவஞான போதச் சித்தி யுபாயம்.

—0—

உலகங்கிழக்கிட நாம அடையும்பொருள்கள் அழியாக்கவலை யுறுதினம தருதலால், இப்பொருளினை மெய்ப்பொருளாமென [illegible], [illegible] வகைகாட்டி மெய்வகையீதென, ஒப்பரும் பொருளான உயா ஞானத்தைச், செப்பியவழியே சோதந்துதினமும், நீடைகூடி நோக்தபேரினபத், தவழியிருக்கே யுறுதினமவாழக, உலவழியின்பம அடைவுடன பெற்றுக, செவழிகாருத தியல கியகால் ✓ மெய்ப்பொருள் காட்டி மேனமைபட [illegible]., மெய்யிலாக்குரவினை உணமையிருடி, அவாபணிந்தனறு அவாகுறிப பினவழி, அறுதிஅடைக்க அடையுமெய்ஞ்ஞானம், இப்படிச சிவமாநுள ஞானபோதத்தை, மெய்ப்படக்கூடவன செயப[illegible] த தமிழில், அவனகுறிப் பினவழி யினவரு மினபம், உலப்பிலி [illegible] ட்டி உண்மையித்திடபெறச், செயபினன [illegible]டோ [illegible] அருள கதி, இபபொருளதனை யாவருமெளிதில், தப்பற வுரைவகை சாற றினாதமனம், முறைபெரவிக்கு வரையறைசெய்து, அவற்றின குறிப்புடன அசையிறறினை, கப்பரமனபாக்க காதசெல்ல ஞருக, தமபாதக் கணதானக்ளிக் கிஇன, அனபினால் [illegible] கும் அறிசைமிட் ஷெபச, செம்பொருட்டோதது சிகள பகம வாழகவே.

—0—

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் உற்பத்தி.

இந்நூலியற்றிய ஸ்ரீமத் அருணந்தி சிவாசாரியார் தற்காலத்திற்கு முற்காலம் அறுநூறு வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன் பின் அதிசைவ பிராமணகுல திலகராய்ச் சிவனடியார் பலர்க்குச் சுப்போதகாசாரியருந் தீக்ஷாகுருவுமாய் விளங்கி, மலபரிபாக மேலீட்டால் திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப்பதிச் சைவவேளாளர் மரபில் திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்டதேவர் அடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருட் சிறந்து இந்நூலும் இருபாவிருபஃதென்னு மாசிரிய சிஷ்ய சமவாதமான அந்நூலும் பியற்றினரென்பதை எம்மாலச்சிடப்பெற்ற சிவஞானபோத பாஷ்ய பெருமான் விருத்தியுரையில் மெய்கண்டதேவர் தோற்றப் பிரபாவத்திலும் இந்நூலிற்கு முதற்பாகமாகிய பரபக்ஷத்து முகவுரையிலும் இந்நூலின் சிவாக்ரயோகியர் உரையின் முகவுரையிலும் மறைஞானதேசிகர் உரையின் பாயிரத்திலும் விளக்கியிருப்பதால் இவ்விடத்து மீட்டும் விளக்கற்பாற் றன்றென்பது யாவர்க்கும் துணிந்த பொருளேயாம்.

உரையாசிரியர்களின் வரலாறு.

திருமறைஞானதேசிகர் —சீகாழிப் பதியில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளின் திருவடியார்களில் வள்ளல்கள் அறுபத்து நால்வருள் ஒருவராகிய ஆனந்தவள்ளல் சந்தானத்தைச் சேர்ந்தவர் பிராமண குலத்தவர் வைதிகசைவ பரிபாலகர் பதிப

சுபாசப் பநுவல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையியற்றியவர். பரா
த்திபிரபாஷ்ய முதலிய நூல்களை யியற்றியவர். இவர் இந்நூற்கு
காண்டிகையுரை சனனைத்திவுரையென இரண்டுரை யியற்றினர்.
அவற்றுள் இஃது காண்டிகையுரை. இவ்வுரையே யிந் நூற்கு
முந்திய வுரையெனப் பிந்திய வுரையாசிரியர்களே கொண்டு முப
பதை அவ்வவர் சமவாத மறுப்பு முதலியவைகளானே றெளிதிற்
றெளியப்படும்.

சிவாக்கிரயோகியர் — சிவக்கொழுந்து தாசாரியர் எனவும்
வழங்கப் பெறுவர். அக்ரம் — கொழுந்து. இவர் நிகம ஆகம சை
வபரிபாலக சதாசிவ யோகீந்திரரின் மாணாக்கர். சிவஞானபோ
தத்திற்குப் பன்னீராயிர ஸ்லோக உதாரணங்களுடன் குருவு
கையெனனும் உரையியற்றினவர். சைவ பரிபாஷை முதலிய பல
கிரந்தங்களியற்றியவர். இவர் இந்நூற் பாடங்கள் சுபக்ஷ
கடகுச் சிவாகமஸ்லோகங்களை யுத்கரித்து மணிப்பிரவாளமா
யொருரையும் தெளிவிய தமிழ்நடையி லோருரையு மியற்றினர்.
இதனுள் இஃது மணிப்பிரவாள உரை. இவர் சோழநாட்டில
சோழகுலத் தரசாமரபின ரொருவராய் ஆதரிக்கப் பெற்றுச்
சூரனார்கோவிலில் மடாலயப்பதியா யிருந்தனர். இவரு
க்கம் தற்காலத்துத் திருவாவடுதுறையார் மேற்பார்வையிலி
ருந்து வருகின்றது.

ஞானப்பிரகாசர் — யாழ்ப்பாணத்தில் விஞ்ஞானபுரம் சா
லிவாடீசுர கோத்திரத்தில் காரகாத்த வேளாளருள் முடிதொட்ட
வேளாளராய பாண்டி மழவர் குலத்தில் முந்நூறு வருஷங்க
ளுக்குமுன் தோன்றி ஞானப்பிரகாசரெனனும் நாமதேய மு
டையராயிருந்தனர். இவர் திருப்புகலூரை யடைந்து ஆதிசை
வராகிய பெரிய அண்ணாசாமி குருக்களிடம் தீக்ஷையுற்றுச் சிதம்
பரவாசியாய்ச் சிலகால மிருந்து அங்கிருந்து கௌடதேய மடை
ந்து அவ்விடத்துள்ள சமஸ்கிருத பாண்டித்ய முற்ற ஓர் பராம்

மன சந்நியாசியார் தமது சீடர்கட்குத் தர்க்க மீமாஞ்ச வேதாந்த சாத்திரங்களைக் கற்பித்தலைக் கண்ணுற்று அவ்விடத்தே அவர்கள் வாசிக்குந் தோறும் சென்று அப்பொருள்களைச் சிந்தையிற் பதித்து வந்தனர். ஓர்நாள் அவ்வாசிரியர் இவரை நோக்கி நீவிர் யாவர்! நீர் இச்சாத்திர பாடங்களின் சாரத்தையுற்றுக் காலந்தோறும் செவிப்பதில் நன்கு புலப்படுகின்றனவா வென்று வினவியதற்கு இவர் கூறிய விடைகளைக் கேட்டு ஆச்சரிய முற்று இவருக்குச் சாத்திரங்கள் முற்றும் கிரமமாய்க் கற்பித்து வந்தனர். ஞானப்பிரகாசர் ஓர் வருடத்திற்கு விதண்டாவாதங்கத் திறமை கண்டு ஆசிரியர் விடையளிக்க மீட்டும் திருவண்ணாமலை யாதீனத்தை யடைந்து அக்காலத்தார்ள மடாதிபதி யிடத்துச் சந்நியாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்தனர். பின் அங்கிருந்து சிதம்பர மடைந்து பௌஷ்கராகம விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை பிரசாத தீபிகை அஞ்ஞான விவேசனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரத்நம் சிவ சமாதி மகான்மிய சங்கிரகம் என்பவைகளை வடமொழியில் இயற்றினர். ஓர் நாள் இவர் தம்பரி லொருவர் இவரிருக்கு மடத்திற் கிழக்குத் திசையில் நீர்க்குறையை விருப்பதாகத் தெரிவிக்க, அவர் அங்கிருந்து ஓர் திருக் குளமும் அதனருகில் திருமடங்களும் அமைப்பித்தனர். இக்குளம் ஞானப்பிரகாசர் குளமென வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இவர் சாயுச்சிய முற்றது பங்குனிமாதம் பூச நக்ஷத்திரம்.

சிவஞானபோகியர் — திருவாவடுதுறை யாதீனத் தம்பிரான்களிற் சிறந்தவர். இவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரையிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆங்குக் காண்க. இவர் சாயுச்சியமுற்றது சித்திரைமாதம் ஆயிலிய நக்ஷத்திரம்.

நிரம்பவழகியர் — கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சந்தானத்துக் குருவான ஞானப்பிரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செய்த வேளாளகுல திலகர். சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயர்த்தவர். திருவருட் பயனுக்குப் பொழிப்புரை புனைந்தவர். இவருரை தென்னூட்ட வாக்குந் தெளித்த தமிழின் இனிமைப் பொருள் பயக்கத் திருந்தமனாதீச சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களின் செறிந்த பொருட்குச் சித்தியின் விருத்தம் இணக்கக் காட்டியிருத்தலும் பெருமை

இவ்வுரையே முந்திய வுரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாக்ரயோகியார் முதல் சிவஞானயோகியரீறு ஒருவர்மேலொருவ ராக்ஷேபங் கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்துவகைகளைக் குறிப்பப — அவர்க ளுரைகளின்பின் வைக்கப் பட்டது.

சுப்பிரமணியதேசிகர் — திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் க௭-வது பட்டத்து மடாதிபதி. இவர் தமது இளைய பட்டத்து நமச்சிவாய தேசிகருக்கு இந்நூலுரை கற்பிக்கும் பொருட்டுச் சிவஞானயோகியார் இயற்றிய பொழிப்புரைக் கிணங்க அப்பொழிப்பின் பதங்களையே உரைப்பொருளாக்கி அப்பொழிப்பினது மேம்பாட்டை விரித்துக் காட்டி அம்முனிவர்க்கோர் பெரும் புகழ் நாட்டினார். இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமஸ்கிருதங்க ளிரண்டிலும் பாண்டித்திய முற்றுந் தன்மையுடைத்த வித்துவான்களை முதலியோரை மிகவும் ஆதரித்து வந்தவரிவர் ஒருவரேயாம்.

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகர்.

முதற்சூத்திர முதல, -கஉ-ஞ, சூத்திரவரை உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய பிரமாண நூல்கள்.

கிரணம்	ரௌரவம
வா[illegible]டம	மகுடோத்தரம
(சிந்திய-விசுவம)	யோகஜம
பௌஷ்கரம	தேவிகாலோத்தரம்
ஸ்வச்சந்தம	நிசுவாசம
இரத்நத்ரயம	சிவதருமோத்தரம்
சர்வஞானோத்தரம்	மகுடம்
மதங்கம	தொல்காப்பியம
மிருகேந்திரம	அசிதம்
காமிகம	ஸ்வாயம்புவம
[illegible] ஸ்வாயம்புவம்	பராசரோபபுராணம்
[illegible]	சர்வசித்தாந்தசங்கிரஹம
வருணபத்ததி	பஞ்சப்ரமபாஷ்யம்
காலோத்தரம	மோகசூரோத்தரம
அம்சுமான	மூலதந்த்ராவதாரம
சைவசமயாச தீபிகை	வாலஞானரத்நாவலி
சித்தாந்தசேகரம	பராக்யை
ஞானரத்நாவலி	வாயவ்யசம்ஹிதை
வாதுளம	சிவஞானசங்கிரகம

சுபரபேதம்	காரணம
கரஞஜிகாரம	சிததாநதசமபோதி
சிவதாமம	பூஜாஸதவம
சிவஞானபோதசஙகரம	சிவதநதரம
ஓதசஙகறபம	இரகசயசாரம
ஸகாநதபுராணம	ஆகநேயபுராணம
ருகவேதம	சிவஞானபோதம
யஜுரவேதம	பதரகிரி
சாமம	பரமமகீதை
அதாவணம்	பெரிய கிரணம
சைவபுராணம	சாவமதோபநயாசம்
சூதசமஹிதை	பாரமேசுரம
பருகுசாபதரயம்	சூக்ஷமம்
பட்டணத்துபபிள்ளையார	ஸகநதகாலோததரம்
தேவாரம்	விசவசாரோததரம

---

* திருவாசகம்	சமபுபததி
அளவைநூல்	வாதுளோததரம்
குறள	சித்தாநதசாரசஙக்ரஹம
தாககபரிபாஷை	தெய்வப்புலவாகுறள
வாதராச்யககரா	சாரபுநூலார் திருவருட்பயன
நிச்வாசோததரம்	சர்வஞோத்தரசங்கரஹம
சிநதியலாகமம்	சதருத்ரசங்க்யை
சுததரச்யை	தந்த்ரசாரம்
காலிஙகம	சிதம்பரமஹாதம்யம்
பரமதநிராகரணம்	சித்தாந்தசாராவளி
பரம்மபத்ததி	பாரதம்

பராாதநம	பதிபசுபாசப்பநுவலுரை
இருபாவிருபஃது	சௌநதாயலகிரி
சாராதாதீவகம	ஸவசசநதாவைரவம
சிவபிரசாசம	சிததநதரயம
வாதுளசுததாகமைப	விசவசாதாகயம
சுபாஷிதம	நிசவாசகாரிகை

ஆ ௧0௨

சிவாகரயோகியர்.

—0—

சிவஞானபோதம	மருகேநதரம்
தேவிகாலோத்தரம	தநவபிரகாசிகை
சிவஞானபோதசமஸகருதம	பராகவம
மதஙகம	சித்தாநதபோதம
பௌஷகரம	காலோததரம
காமிகம	ஸவாயமபுவம

---

* வீராகமம	காளிதாசா
வாதுளம	ஆதிதயபுராணம
அமபாஸதவம்	பரமஹாண—புராணம
மஹிமநஸதவம	பூஜாஸ்தவம
இதரநால	தேவாரம்
சிதகாகததீபிகை	சிவதாமோத்தரம்
நைஷதம	கூரமபுராணம—சிவகீதை
சைவாகமம	பாரதம
நபாயநசாரயம	விஷவசாரோததரம
ரதநதரயம	கிரணம
ஜைநதராமம	சாவஞானோத்தரம

பிசவாசகாரிகை	காபிலம்
ஞானோத்தரம்	ரௌரவம்
சிவப்பிரகாசம்	ஈஸ்வரகீதை
சித்தாந்தசாராவளி	ஸ்வச்சந்தம்
பீடகத்தந்திரம்	

ஆ. சாஙு

ஞானப்பிரகாசர்.

———0———

திருமந்திரம்	பராக்யை
தொல்காப்பியம்	மகுடம்
காமிகம்	இராமாயணம்
அகோரசிவாசாரியபத்ததி	பிரமாண்டபுராணம்
சோமசம்புபத்ததிவிருத்தி	சுப்ரபேதம்
காலோத்தரம்	ஸ்வாயம்புவம்
கிரணாகமம்	பௌஷ்கரம்
மேருதந்திரம்	தேவிகாலோத்தரம்

---

* ஞானமேருகம்	விசுவசாதாக்கியம்
வாதுளம்	மோக்ஷகாரிகை
இரத்தினத்திரயம்	கோயிற்புராணம்
மகுடகம்	திருவாதவூரார்புராணம்
காரணாகமம்	தேவாரம்
மிருகேந்திரம்	சிவதருமோத்தரம்
ரௌரவவிருத்தி	சதாவேத தாற்பரியம்
பாரமேஸ்வரம்	திருவாசகம்
சிந்தியம்	கந்தரலங்காரம்

ஆ. ஙுசா

சிவஞானயோகியர்.

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சோமசம்புபத்ததி	சங்கற்பநிராகரணம்
வருணபத்ததி	அம்மைதிருவந்தாதி

---

* ஸ்ரீகண்டபாஷியம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-உ-அதிகரணம்,	வாயுசம்ஹிதை
க-உ-பாதம்	வாதுளம்
ஞானாம்ருதம்	தகளறுபோதம்
இரத்நத்ரயம்	சர்வஞானோத்தரம்
சிவபரகாசம்	உபநிஷதம்
சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம்	

ஆ கஅ

நிரம்பவழகியர்.

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியார்பரபக்ஷம்	தேவாரம்

---

* தத்வவிளக்கம்	திருமந்திரம்
காளத்தியந்தாதி	

ஆ க

ஆ மொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் உ0கூ-இல்
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் கசரு

* கோட்டிற்கு மேலுள்ள பெயர்கள் கூ-ஞ, முதல் பன்னிரண்டாம் சூத்திரவரையுள்ள உதாரண நூல்கள். கோட்டிற்குக் கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக க-ஞ, முதல்-கூ-வரையுள்ள பெயர்கள்.

சிவமயம

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூத்திரவரை அதிகரணப்பிரிவு.

—o—

சூ—அதி.

எ — க—அனைத்துஞ்சத் தெனவில் லொன்றை
யறிந்திடாது ௪அ௫-௫௪

உ—அசத்தாலெனினை முன்னறிந்திடாத் தச்
சத்தது சத்தின முன்னிரு ளிரவி
முன்போல 0 ௯

௩—நினைப்பதிங் கசத்தேயென்னிற் சத்
தினமுன் னிலாமையாலும், நினைக்
கொணா துணர்தலாலும் தான்
சத்தாகுமன்றே ௪அ௬௨

—o—

அ—க—மன்னுமருள் ௪அ௯

உ—குருவாகிவந்து ௨௦௦

௩—மன்னவன்றன் மகன்வேடரிடத்தே
தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்
கிநிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யெ
ன்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந்
தானாக்கப் பேணுமாபோற் றன்னிய
லைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் த
னைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல்
லுயிரை ௨௨௪க

௪—அவரினிக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி ம
லரடிக்கீழ் வைப்பன ௨௨௫௮

—o—

௯— ௧—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலு
ம் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞா
னத்தாலே தேசமொழி முளைத்தே
நாடி ௨௨௯

௨—ஆசைக்கு மூலமெலா மலைக்கேதே
ராமென் றறிந்தகல வக்கிலையாகும் ௨௩௨௫

௩—பாதகிழர்கீழ் நில்லாதே நீங்கிடபோ
தின பின்னும் மோசைக்கு மைஞ்செழு
ந்ததை விதிப்படியுச்சரிக்க வளர்த
தேபுருகாளிப்ப னானமெலா மோட ௨௫௫௨

—o—

௧௦—௧—இவனுலகில் தமக்குச்செய்த வெல்லா
மிக்கமக்கு மிவனுக்குச் செய்தார்பாவி
சையு மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக
னாகில், சிவனுமிவன் செயலியெலா
மென்செய்தியென்று செய்ததென்க
கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவம
கலவுடனாகி நின்றுகொள்வன பரி
வாறயாகத்தக்கச் செய்திடினும் ப
ணியாக்கிவிடுமே ௨௭௦

௨—அரனபணியி னின்றிடவு மக்னுங்கு
றறம ௨௭௦௪

—o—

௧௧—௧—காயமொழிந்தாற சுத்தனாகி யான
மாகாட்டக்கண்டுகெ நனைமையுடை

ய கணணுக சேயமுயிர காடடுக க
ணடிடமோபோல விச ஜுயிாகளுக கா
டடிடக கணடிடுவன ௨சருரு

௨—இதனை யாயுமறிவுடைய ஞ யனபுசெ
யய வ நிலைமையிநிலையி னடைநக
முறையாலே மாயமெலா நீஙகியர
ன மலரடிககீழிருபபன மாருதசு
வானுபவ மருவிககொணடே ௨சுகா

—0—

௫௨—க—செஙகமலத தாளிணைகள சேரலோ
பாத திருமலஙகளறுதது ௨ருசுு
௩—ஈசனேசரொடுஞ செறிநதிடடு ௨ருருரு
௩—அஙகவாதக திருவேட மாலயஙக
ளெலலா மரனெனவே தொழுதிறை
ஞசி யாடிபபாடி ௨ருசுக—சுடு

—0—

புரநடை

எஙகுமியா மொருவாககு மெளியோமலலோ
மியாவாககு மேலாஞேமென திருமாப்
பெய்தித் திஙகணமுடியாரடியா ரடியோ
மெனறுத திரிநதிடுவர் சிவஞானச் செய
தியுடையோரே கருசு

அதிகரணததிறகு உதாரண விருத்தத்தொகை

—0—

எ-ரு

எ-ரூ-விருத்தம்

௧—(க—உ)அதிகரணம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

ஏ—சூத்திரம்.

ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

இது முன் சூத்திரத்திற்குப் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

ஏ—சூ, க - உ - வது அதிகரணம்.

க அன்னதனு	சித்தசித்தாகிய விரண்டினையும் ஆன்மாவேயுணருமென்றது (சி) சிவாத்துவைதவாதி மறுப்பு இவ்விடத்துச் சிவஞானபோதத்திற் கூறப்படும் சித்தைச் சத்தெனப் பரியாயமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சிவ) சாதனவியல்பு கூறுகின்றது. (நி) டரிணாமவாதி மறுப்பு	ச அநிஉ

ஏ—சூ, ங - வது அதிகரணம்

உ சத்தசத்தறிவ	சித்தசித்தைப் பிரித்தறியு முறைமை (நி) சிவஞானபோதம், ஏ - சூ, ங-வெண்பா	க அகூஉ
ங சுத்தமெய்ஞ்ஞ	சித்தசித் தானமாவிலக்குள்ளானென்றும் சிவனுக்குச் சத்தமும் ஆன்மாவிற் கசத்தமு மநாதியென்றது. (நி) சிவஞானபோதம் ஏ-சூ, ங-வெ.	க அஎஉ

*

அ—சூத்திரம்.

ஞாஞஞான இலக்கணம்

—o—

இது பாசஞானமபோமபடி பதிஞானமறிவிக்கு முறைமை

அ—சூ, ௧ - வது, அதிகரணம்.

௪ பாலொடு	கிடப்பினு நிறை[illegible]ழுமை	[illegible]
ரு ஒதியனாக	சத்திகளை யிவை[illegible]லோ கதனமணியென இருவகை	[illegible]
௬ அழிவிலா	ஆரந்தவாவின சுதநி (சி) நீ ஷாபேதத்தால் முதநி பே த மிலலை யெனபது	கருசு
௭ மாநிரங்கள	மநதிரமுதலிய வைகதும் பஞ சகலையில வியாபித திருப்ப த.கலாசோதனை விசேஷம	கரு௭
௮ வித்தையின	வித்தை சாதநிகலைகள	கரு௮
௯ சாதநியாதிக	முதல்-தியடைத முடிததக கா டுகிநத	கரு௯
க௦ மூனறுநிறத்	சிவ ஞசாரியனை யதிஷடிதது சஞசித தன மவுகின மந திரததாலும் பிராரத்தகன் மததைப புசித்தது தொலை த்தும ஆகாமிய மேருமூம மிருசக உணாததல (ந) சிவஞானபோதம அ-ரு. ரு-வெணபா.	ககக

அ—ரு உ-வது அதிகாரணம்.

கக புறசமய	இருதிகையினறி முததியில்லை யெனபதும் புறச்சமயத்திலி லாத சத்கருமாறுடை டான த்தால் சைவசமய வதிகாரி யாவனெனபதும (ஒ) மல	

பரிபாகங் கூறுகின்றது (நி)
சிவஞான முண்டாமபடி கூ
றுகின்றது. சிவஞானபோத
ம அ - சூ, க-வெணபா ௨௦௦௭

௧௨ இமைமயே உலோகாயதனை முதலியோர்மு
த்திச சிறப்பினமையும சித்
தாந்த முத்திச் சிறப்புடைய
தெனபது.(நி)முதநூத தொ
கை கூ-து விசேஷ வுரை ௨௦௪௦

௧௩ ஒதுசமயங்கள் மேலு மிசசித்தாநதமே சிறப
புடைத்தெனபது (சி) வேத
சிவாகமங்களே சாத்திரம
சிவஞானமே ஞானம என
பது ௨௦௩௨

௧௪ அருமறை வேதாகமமாகிய முனனூல மு
தலிய மூவித மிதற் குளது
(சி) வேத சிவாகமங்களே
சிததாநதம (நி)வேதாகமங
களிலெல்லா மடங்கி மாறு
எனறு லேகுக கெனபது
கூறுகின்றது ௨௦௭

௧௫ வேதநூல ஆதியில ஞானமொனறு யிருக்
க வேதாகமஙகளென விரு
வகைக கூறியது அதிகார
பேதத்தா லெனபது ௨௦௫௨

௧௬ சித்தாநதத்தே சிவஞசாரிசனை அதிஷடித்து
மலஙகளை நீககி முததியடை
விப்ப னெனனும அவவுண

	தம் பக்குவ பரமுத்தியை யடைவா ரென்பதூம் உ-து	உ௪௪௧
உ௬ சிவஞானச் செல்வி	மேலெயதியது விலக்கிச் சிறப்பு விதி	உ௪௫௦
உ௭ ஞானத்தால்	ஞானத்தாலேதானமுத்தி எ-து (ஞா) மீமாஞ்சகர் மறுப்பு விசேஷவுரை. (நி) சைவர் மறுப்பு. சிவஞானபோதம் அ - சூ, க - வெண்பா	உ௪௫௭
உ௮ சூரியகாந்த	அருட்சிவ ஞானாசிரிய மூர்த்தமா யருகிர க்கு முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாய மும் அதனுற தரிசனமும் (நி) பாடாணவாதி மறுப்பு. சிவஞானபோதம் அ - சூ, ரு-வெண்பா	உ௪௭௧
உ௯ மிக்கொரு பக்குவ	சிவன்முத்தித் தன்மை (நி) சிவதரிசனம் உண்டாமபடி	உ௪௭௮
௩௦ அறியாமை	சிவன்முத்தர் ஞேயத் தழுந்து முறை (சி) சிவதரிசனம் வரு வதற் குபாயம (ஞா) விசேஷவுரை	உ௪௮௬
௩௧ புண்ணியமே ஞேகரு	ஞேயத்தழுந்தின சிவன் முத்த ன தேகாந்தத்தில் பெறும பலன பரமுத்தி எ-து (சி) ஜீவன்முத்தி பரமுத்தி க்ரமம் (ஞா) விசேஷவுரை. (நி) சிவஞான நிர்விகல யோத்த	

விடத் துண்டா மெனபது
சிவஞானபோதம அ - சூ,
உ-வெணபா. ௨௨௦௭

௩௨ ஞாலமதின சிவன முதநாதனமை ௨௨௧௧

௩௩ தேசமிடை ஷை ௨௨௨௭

௩௪ இங்கிலதா இஃ திலலாக்கு வே றுபாய
நிடலை ௨௨௩௪

௩௫ சாபகிரத்தே இதனைமையோர சிறட்பும அ
ஃ தில்லதோர் சிறபபின
மையும ௨௨௪௩

அ—சூ, ௩ - வது, அதிகரணம.

௩௬ கருவிகழிதகாற் கருவிகரணம நீககிற காணப
தெந னெனற சஙகிரகக
வாதி மறபபு ௨௨௪௬

அ—சூ, ௪ - வது, அதிகரணம்.

௩௭ பனணிறஙகள நிட்டைகூடி நீங்கின விடக
துக கருவி கரணஙகளுட
ன கூடிறு மதனை வழித்த
னறெனறது (சி) கருத்தி
ஞான மொழிக்கு முபாய
ம கூ-த. (நி) அவிகார
வாதி மறப்பு, சிவஞான
போதம் அ - சூ, (கூ-எ)
வெண்பா. ௨௨௫௭

௩௮ எங்குநாதனை சிவன சர்வ வியாபி...

நிற்பன எனப் பரிஞம
வாதியைநோக்கிக் கூ-து
சிவஞானபோதம் அ-சூ.
அ-வெணபா. உஉகூஅ

௯௧ பாசபந்தட்ட இப்படி நில்லாககு வேறு
அபாயமுணர்ததல (நி)
சிவனைக கூடியவானமா
மீளவும் இநதிரியஙகளைக
கூடவற்றே வென்ற பரி
ஞமவாதிமறுப்பு சிவஞா
னபோதம அ-சூ. க-வெ உஉஎக

௯—சூத்திரம்.

ஆனமசுததி இலககணம்.

இத முற்கூறிய நிலைநில்லார்கது வேறுருபாய
நிட்டைகூறி யான்மசுததி உ-து.

௧ பாசஞானத்தா "தேசமொடுங திருவடிக்கீழ
நீஙகாதே தூஙக"எனபத
னை விரிததுணாகினறது
(நி) சங்கிராந்தவாதி ம
றுப்பு உஉஅஎ

௯—சூ. ௧ - அதிகாரணம்.

௨ வேதசுருதிநிரா மேற்றொருத்தகை வருத்து
ச் சத்தப் பிரமவாதியை
மறுத்தது (சி-ஞா-சிவ -

	(ஹி) பாச பசு பதி ஞானங் களி னியல்பு க-சூ.	உஉகூ
௩ கரணங்கள கெட	ஞானஞ் சூனியமென்ற பாடாணவாதி மறுப்பு (சி) அந்தக்கரணங்கள கெட்டிருப்பதே முத்தி என்ற வைசேடிகனை மறுத்தல	உ௩௦உ
ச சிவனை யுணர	அந்தக்கரணங்களா லறிய க்கூடியதை சிவஞானத்தா லறியவேண்டுவதென் னென்ற அகங்காரவாதி மறுப்பு (ஹி) சங்கிராந்தவாதி மறுப்பு. சிவஞான போதம் க-சூ, க-வெ	உ௩௪௦
ரு கண்டிய	சிவனைப் பாசஞானத்தா லறியக்கூடாதென்றது(ஹி) சிவஞானபோதம் க-சூ, உ-வெண்பா	உ௩௪௯

க—சூ, உ - அதிகாரணம்.

க குறிப்படி	சொல்லியமுறை நிற்குஞ்ஞா தாக்களுக்க நுக்கிரகிக்கு முறைமை (ஹி) ஜீவபர மொன்றென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்தது. சிவ ஞானபோதம் க-சூ, ௩-வெண்பா.	உ௩உ௩

சு—சூ, ௩ - அதிகாரணம்.

———

க௦—சூத்திரம்.

மலமோசன இலக்கணம்.

இது பாசவாதை நீங்கி சிவனமுதத்தாமிரகு நிலைமை கூ-து

இவனுலகி — சிவன முதகாக காகாமிய
மேரு வக — உகூதக

க௦—சூ, க - அதிகரணம்.

யானசெய்தே — இக்நிலைமை ஞானம பிரகாசி
ததாக குலடைபது
யம் இல்லாக இல்லையெ
னபது (சி)சிவஞானபோ
தம க௦-சூ, க-வெணபா — உச௦௱

க௦—சூ, உ - அதிகரணம்.

ரு. இக்திரியமெனே — இம்முறை நிறகாது இகதிரி
யாதி வசததாகி வதற
கோ ருபாயம கூறுகின
றது (சி) சிவஞானபோத
ம க௦ - சூ, உ-வெணபா. — உசா௦அ

சா சலமிலனுய் — சிவன கைமமாறு கருகாது
ஜுககிர கிப்பது சுபாவம்
(சி-ஞா) ஞாவிகட்கு ரா
காதிகளால பாவபுணணி
யமேருது (சி) சிவன சில
ரை ரக்ஷிபபதால் பக்ஷ
பாதி யாகானே வெனற
அவிகாரவாதியை மறுத்

தல சிவஞானபோதம-௧0
சூ, ௩-வெண்பா ... ௨௪௧௭

௫ காமிகேளிற் ... ஞான மில்லார் சிறப்பின
மையும் அஃதுளளாா சிற
ப்புடைமையும் (சி) ஞான
ந்தாலல்லது காரிய யோ
கஙகளில முத்தியில்லை ... ௨௪௨௫

௬ அயசிதநதபனை ... ஜீவன்முத்தா வாதனையினு
ற் கன்மஙகளைச செய்தா
லு மாகாமிய மேறாது(சி)
சிவஞானபோதம ௧௦-சூ,
(௩-௪) வெணபா ... ௨௪௩௧

———0———

௧௧—சூத்திரம்.

பகதியி லிலககணம்.

———0———

இது பாதத்தினினறு நீககின சிவனிடத்து பத்திசெயயு
மாறு

௧ காயமொழிர ... காணும் கணணுக்கு ஆனமா
காட்டாய் நினறதுபோ
ல ஆன்மாவுககுச சிவ னு
பகரிககு முறைமை (சி)சி
வனிடத்து அகதாங்கபத்
திசெய்யு முறைமை ஞா
னத்திற் கிரியை ... ௨௪௩௩

௧௧—சூ, ௧- அதிகரணம்.

உ	பரஞானத்தாற்	மேலாந்த சிவன் முத்தாகணையத் தழுந்து முறைமை	உசரு
௩	அநாதியுட	மேற் சிவசமவாதி சரீரத்தி முத்திபெறவேணுமோ முத்தியினு நித்தியத்துவம் பெற நிருக்கலாமோ வென்றதற்கு விடை (சி) வயிரவ தந்திரவாதிகளே தேக நித்யமென்பதை மறுத்தல் (ஞா) சாரூபமுத்தியே முத்தி பரமுத்தி யன்று	உசசு
௪	தெரிவரிய	சிவன்முத்தர் மல வாதனை கெட்டு நிற்பதற் குதாரணம் (சி) சிவஞானபோதம் ௧௧ - சூ, ௯-வெ	உசஅ
௫	ஆணவத்தா	முத்தியில் ஆணவங்கெடுமோ வின ஆணமாவுங் கெடுமென்றவர்க்கு மறுப்பு (சி) சைவர் ஆணவங் கெடாதென்பதை மறுத்து கெடுமென்பது (சி) பேதவாதி மறுப்பு	உசாடு
௬	சொல்லினுக்குந்	ஆணவம் முத்தான்மாக்களைப் பொருந்தாது பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்தும்	

		(சி) ஆணவம நிக்கியம் அது கெடா தெனபதும ஆனமா ஆணவாதி பாச நீஙகு முறைமையும (நி) சமவாதி மறுபபு	௨௪௮௨
௭	எவவிடதது	சிவனறிருவடி கூடு முறை மை யிவவிதமென ஐககி யவாதியை மறுததல(நி) அவிகார வாதி மறுபபு சிவஞானபோதம ௧௧-சூ, உ-வெணபா	௨௪௮௯

௧௧—சூ, ௨-அதிகரணம.

௮	எஙகுநதானிறை	சிவனசாவ வியாபியாயினு ம பககுவானமாக்களுக கனறி காணப்படான(நி) அவிகார வாதி மறுபபு சிவஞானபோதம ௧௧-சூ, ௩-வெணபா.	௨௪௯௭
௯	சென றனையு	சிவனுட ஞனமாகூடி நிறகு முறை அவவச சமயிகளை வினவி மறுததல்	௨௫௦௫
௧௦	செமபிரத	செம்பிரத °ருளிகையிற் கல ந்தபோ தணடாய தன மைபோல் ஆனமா சிவனை க் கலநத விடதது நிற்கு முறைமை (ஞா) சிவாத	

		து விதியை மறுத்தல் (௫) பேதவாதியை மறுத்தல்	௨௫௧௪
௧௧	சிவன சிவ	ஆன்மாவும் சிவனும் மௌன ராய்க் கூடியிருப்பதே மு த்தியெனபாரை மறுத்த ல் (௬) ஐக்யவாதி மறுப்பு	௨௫௨௩
௧௨	இருமைபக	ஆன்மா சித்தென்ற சிவனுற பிரயோசனமில்லையென பாரை மறுத்தல் (௭) ஜீ வன் முத்திபேத மேழுவி தமென்பது (௮) சிவஞா னபோதம ௧௧-சூ, ௪-ரு- வெண்பா	௨௫௩௧

௧௨—சூத்திரம்.

அடியவரிலக்கணம்.

—0—

சிவனையுணர்ந்த ஞாதாக்கள் தமது முதலெனக்
கருதிநிற்கு முறைமை.

௧௨—சூ, ௧-அதிகரணம்.

௧	செயகமலத்	பிரமா முதலாயினாரால சி ந்திக்கப் படாத பதியை சிவன முதலா சிந்திக்கு க கண்டு வழிபடு மாறு (௧) சிவஞான சரியையா யெ பாசபடுத்தி கூ-து.	௨௫௪௫

கஉ—சூ, உ - அதிகரணம்.

உ ஈசனுக்கன்பில்லா	சிவன் சர்வ வியாபியாத லாற் சிவபத்தர்களிடத் தன்பு செய்யு முறைமை (நி) ஜீவன்முத்தர் சிவன டியாரிடத் தக்கூடுதலும் அடியா ரல்லாதா ரிடத் தசேரலாகாமையும் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, உ-வெண்பா உ௫௩

கஉ—சூ, ௩ - வது அதிகரணம்.

௩ அறிவரியான	சிவன் திருவேடத்தாரா யுண்டாகிச் சாயானமாக் களையு மீடேற்றுகையின் பொருட் டோர் சிறப்பு விதி கூ-று (நி)சிவஞான போதம் கஉ-சூ, ௩-வெண்பா. உ௫கக-கஉ
௪ திருக்கோயி	சிவன் சர்வ வியாபியாயிருந்தாலும் தன்னிடத் தன்புடையார்க்கு வெளிப்படு முறைமை(சி-ஞா) சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை (நி)சிவஞானபோதம்-கஉ சூ, ௪-வெண்பா. உ௫சு-கக

௫ ஞானயோக — இயமம் முதலிய [illegible]
திருவேடத்தானை [illegible]
படு முறையை [illegible]
ஞானசாரியனை [illegible]
வழிபடு முறை [illegible]

௧௨—ஆ புறணை

௬ மகேந்திரத்தான — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௭ பாயபிரம — [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

நிரம்பவழகியர்

சிவஞானசித்தியாரில் சிவஞானபோத
வெண்பாக்களின் கருத்தை வகு
த்துக் காட்டிய விவரம்.

சிவஞான சித்தியார். சூ—வி		சிவஞான போதம். சூ—வெ.
௧	௨	௧ ௧
,,	௩௧	,,(௨-௮-௪)
௨	௨	௨(௨-௩)
,,	௩	,, (௪-௪)
,,	௪	,, ௫
,,	௨௨	,, ௰
,,	௩௰	,, ௮
,,	௩௮	,, ௯
,,	௪௰	,, ௰
,,	௯௰	,, ௧௦
௩	௨	௩ ௰
,,	௩	,, ௩

சூ—வி.			
௪	௨	௪	௨
,,	௩	,,	௩
,,	௪	,,	௪
,,	௫	,,	௭
,,	௨௰	,,	௨
,,	௩௧	,,	௫
௫	௫	௫	௩
,,	௰	,,	௨
௬	௫	௬	௨
,,	௰	,,	௩
,,	௭	,,	௪
,,	௮	,,	௫
,,	௯	,,	௰
௭	௨	௭	௩

,,	௩	(	,,	,	௯	,,	௮
௮	௨	௮	௩	௧௦	௨	௧௦	௧
,,	௧௦	,,	,,	,,	௩	,,	௨
,,	௬௧	,,	௧	,,	௪	,,	௩
,,	௧௫	,,	௪	,,	௫	,,	(௫ ௪)
,,	௨௭	,,	௧				
,,	௨௮	,,	௫	௧௧	௪	௧௧	௫
,,	௩௧	,,	௨	,,	௭	,,	௨
,,	௩௭	,,	(௫-௭)	,,	௮	,,	௩
,,	௩௮	,,	௮	,,	௧௨	,,	௪
,,	௩௯	,,	௯	,,	,,	,,	௦
௯	௪	௯	௧	௧௨	௨	௧௨	௨
,,	௫	,,	௨	,,	௩	,,	௩
,,	௫	,,	௩	,,	௪	,,	௪
,,	௭	,,	௫	,,	௭	,,	௭
,,	௮	,,	(௫-௭)				

—0—

உ

சிவமயம்

இந்நூ லச்சிடுவதற்குப் பிரதிருஙங ஞகவிசெய்தவர்கள்.

மறைஞானதேசிகருரை.

ம-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான்	புரசை - பொன்னம்பல முதலியார் அ	சென்னை இராஜகிய சாவகலா சாலை உபாத்தியாயர்
,,	சிந்தாதிரிப் பேட்டை- பு - தெய்வசிகாமணி முதலியார் அ	மில்லர் கலாசாலை உபாத்தியாயர்
	காஞ்சி - அருணகிரி பரதேசியார் அ	
	,, நாகலிங்கமுதலியார் அ-ள.	தியலாஜிகல் அச்சியந்தரசாலைத் தலைவர்

ஆ ச

சிவாகரயோகியருரை.

,,	கோட்டையூர்-சாமிநாததேசிகர் அ.	திருவனந்தபுரம் ராஜகீய சாவகலாசாலை உபாத்தியாயர்
,,	திருப்பாதிரிப் புலியூர்- சிவசிதம்பர முதலியார் அவர்கள்.	
,,	திருமயிலை-முருகேசமுதலியார் அ.	பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலை உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத-யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் - ஆறு சைவப்பிரகாச வித
முகநாவலா சநதான யாபிவிாத்திக ஜ
மசதாசிவம்பிள்ளை.அ. லைவா

ஆ

ஞானப்பிரகாச ருளா.

வித்வான் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள.
புரசை பொன்னம்பல மு இராஜகிய கலாசா
தலியார் அவாகள். லை உபாத்தியாயா
சென்னை ஐயாசாமி தே சைவகரியா தீக்ஷிதா
சிகா அவாகள.

ஆ ௩

சிவஞானயோகிய ருளை.

திருபபாதிரிடபுலியூா-சிவ
சிதம்பர முதலியாா அவர்கள்.௧

நிரம்பவழகிய ருரை.

அஷ்டாவ புரசை-சபாபதிமுதலியாா அவர்கள்.
தானம் ,,
சென்னை-ஐயாசாமி தே சைவகரியா தீக்ஷிதர்
சிகா அ-ள.

ஆ உ

சுப்ரமண்யதேசிக ருரை.

விதவான திருவடடீசுரம்பேடடை- பசசயப்ப முதலி
சிஙகாரமுதலியாா.அ-ள. யார் கலாசாலை உ
பாதஇியாயா க

* இப் பிரதிருபஙகளை வெளியிட வுதவிபுரிநத காருணய புருஷர்கள சிவதருமோத்திரம சிவஞானதான வியலிற கூறி யுளள பலனகளைப்' பெற் றினபுறும்படி இப்புத்தகத்தை யன போடு பாராடடிப் படிப்போர் யாவரும் சிவபெருமானைச சிந திததல் வேணடும.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானபோத யந்திரசாலையில் அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

—0—

	தபாற் செலவுபட்ட ரூ. அ-பை.
சமஸ்க்ருத சிவஞானபோத சவ்வியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன்	0 - ரு - 0
ஸ்ரீலோகசிவாசாரியார் சித்தாந்த சாராவளி அநந்தசிவாசாரியார் வடமொழி வியாக்கியானத்தி னிணங்கிய தமிழ் விசேஷவுரையுடன்	உ - ௬ - 0
காமிகாகமம் தமிழுரையுடன் அர்ச்சனாபடலம்வரை தபாற்செலவுட்பட	அ - அ - 0
ஷை நூதன சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு	0 - அ - ௬
அகோரசிவாசாரியார் க்ரியாக்ரம ஜ்யோதி தமிழ்ப் பொழிப்புரை - சஞ்சிகை - க௫	0 - ௬ - ௬
சகலாகமசார சங்க்ரஹம் மூலம்	க - ச - 0
சிவஞானபோதத்திற்கு ஸமஸ்க்ருத - கஉ - ஸூத்திர ப்ரதிபத வியாக்கியானம், பொல்லாப்பிள்ளையார் - சூர்ணிகை, மெய்கண்டதேவர் வார்த்திகம், பாண்டியபெருமாள் விருத்தி, சிவஞானயோகிகள் சிற்றுரை ஆக ஐந்தனுஞ் சேர்த்து அச்சிட்டது	க - அ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை	க - கஉ - 0
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்	௬ - அ - 0

	தபாற்செலவுட்பட ரூ. அ-பை
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவிளக்கம், போற்றிப் பஃறொடை, சங்கற்பநிராகரணம், இவற்றினுரை	௨ - ௧ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம் . .	௧ - 0 - 0
கந்தபுராணம் .	௨ - ௭ - 0
இலிங்கபுராணம் .	௧ - ௫ - 0
* குருநமசிவாயர் சரித்திரம்	0 - 0 - ௯
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாக்ஷியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம் . .	0 - 0 - ௯
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம் ..	0 - 0 - ௯
அபிராமி யந்தாதி .	0 - 0 - ௯
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும் ...	0 - 0 - ௯
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி	0 - 0 - ௫
ஸ்ரீமத்-சிவஞானயோகிகளியற்றிய வைராக்குப்பாயம்	0 - ௨ - ௯
ஷ்டியார் கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்தரம் . . .	0 - ௨ - ௯

* இக்குறிப்புள்ள நூற்கள் புத்தக மொத்தவெண்ணிக்கைக்கு தனித்தனி தபாற்செலவு அணா-௧.

இங்ஙனம்

☞ கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்

பாயிர முதல், ௧௨-ம் சூத்திரவரைச் செய்யுளகராதி.

	ப—சூ-செ.				ட—சூ-செ.		
அ				அருவினி	௪௯௦	௧	௨௭
அகலிமைப	௯௮௨	௨	௪௪	அருவுருவி	௪௯௮	௧	௨௮
அவதி	௨௪௩௧	௧௦	௯	அருவுருவெ	௧௫௫௨	௪	௧௧
அசிததரு	௧௫௯௭	௪	௨௦	அருளாது	௧௭௮௭	௫	௯
அசிதசெனி	௧௫௯௫	௪	௧௪	அருளிஞலா	௮௩	பா	௫
அஞ்செழுக	௨௩௪௩	௯	௮	அருளிஞலு	௯௨௪	௨	௩௩
அணடசஞ	௧௩௩௦	௨	௮௯	அவவவ	௯௯௪	௨	௪௯
அததுவா	௯௩௯	௧	௫௯	அவவுட	௧௫௦௭	௪	௩
அசாதியுட	௨௪௯௧	௧௧	௩	அழிக்கபி	௩௯௦	௧	௧௧
அநாதியே	௨௦௯	௮	௧௩	அழிபபிளைப்	௫௨௮	௧	௩௭
அநதரி	௨௩௯௨	௯	௧௦	அழிவிலா	௧௯௯௪	௮	௯
அயனரி	௧௫௧௪	௪	௬	அளவை	௯௩	௮	௧
அயனறனை	௯௯௩	௧	௯௦	அறிதரு	௧௯௮௫	௪	௩௫
அரசனுஞ	௯௧௮	௨	௩௨	அறிக்திமோ	௧௭௫௩	௫	௩
அரனடி	௯௦௨	௨	௨௯	அறிகிறம்பி	௧௪௮௯	௩	௬
அரனவிதி	௧௦௨௦	௨	௫௧	அறிபொரு	௧௮௨௯	௯	௯
அரிசனம்	௧௪௫௯	௨	௯௫	அறியாமை	௨௧௮௪	௮	௩௦
அருந்தினப	௧௯௧	௮	௭	அறிவனைம்	௧௪௭௫	௩	௩
அரு'மறை	௨௭௪௦	௮	௧௪	அறிவரிய	௨௫௯௨	௧௨	௩
அருவமோ	௫௩௪	௧	௩௮	அறிவிக்க	௧௮௭௮	௭	௬
அருவவிகா	௧௫௯௨	௪	௧௩	அறிவிசனை	௧௫௨௭		

	ப—கூ	செ.
கணிணைர்	௧௯௫௰	௪ ௩௰
கணுைந	௯௧௮	௧ ௫௩
கரணங்க	௨௩௰௨	௯ ௩
கருதகாரண	௩௮௭	௧ ௧௯
கருவிகழிந	௨௨௪௯	௮ ௩௯
கருவியாம	௧௫௰௧	௪ ௨
கருவியாற்	௧௭௫௮	௫ ௪
கருவியும	௧௭௯௪	௫ ௫
கருவிணை	௧௩௪௭	௨ ௯௩
கறநூற்	௪௮௫	௧ ௩௧
	கா	
காணடல்	௧௩௰ ௮௱	௪
காணபவன	௮௯௨	௨ ௨௭
காயததி	௩௪௩	௧ ௮
காயமொழி	௨௪௪௩	௧௧ ௧
காரணவனு	௩௯௯	௧ ௪௨
காரியங்கார	௩௯௯	௧ ௧௮
காரியமெனப	௩௭௰	௧ ௧௩
காலமேகடவு	௩௫௪	௧ ௧௰
	கு	
குணஙகளை	௧௫௩௨	௪ ௭
குறிகள	௧௭௭௯	௨ ௯௮
குறிதத	௫௭௨	௧ ௪௫
குறிப்படி	௨௩௨௩	௯ ௯
	கே	
கேடடது	௨௧௩௩	௮ ௨௪
கேவலசகல	௧௯௧௮	௪ ௩௭

	ப—கூ	செ
	ச	
சகமார்கக	௨௰௯௫	௮ ௨௧
சஙகமந	௯௭௧	௨ ௪௧
சதநசத	௧௮௯௨	௭ ௨
சததிதன	௯௭௮	௧ ௯௨
சததிதானுத	௧௨௫௰	௨ ௭௯
சத்திதானபல	௯௭௩	௧ ௯௧
சத்தியாய்	௧௨௪௩	௨ ௭௫
சததிபுரு	௭௨௪	௧ ௯௯
சத்தியே	௫௫௯	௧ ௪௨
சநதிரன	௧௫௫௭	௪ ௧௨
சந்நிதி	௧௫௩௭	௪ ௮
சலமில	௨௪௧௭	௧௰ ௪
சனமார்க்கஞ்ச		
கமார்கக	௨௰௭௮	௮ ௧௮
சனமாாககரு		
சகலகலை	௨௧௧௩	௮ ௨௨
	சா	
சாகசிரத்	௨௨௪௩	௮ ௩௫
சாகசிரமு	௧௯௯	௪ ௩௩
சாங்கியா	௧௯௮௯	௮ ௯
சார்பினிற்	௩௨௫	௧ ௫
சார்றிய	௧௧௫௧	௬ ௯௫
	சி	
சிததமா	௧௰௯௰	௨ ௫௮
சிததாகத	௨௰௯௩	௮ ௧௯
சிவஞானச்	௨௧௫௰	௮ ௨௯

	ப—	கு-	செ
சிவஞசததி தனை	௧௨௫௪	௨	௭௭
சிவஞசததிகா	௪௨௩௨	௨	௭௪
சிவனுரு	௭௩௧	௧	௭௦
சிவனேயவ	௨௩௧௦	௯	௬
சிவனசீவ	௨௫௨௩	௧௧	௧௧
சீ			
சீலமோ	௬௭௯	௧	௩௧
சீவனு	௯௯௦	௧	௯௬
சு			
சுததிநத	௧௪௮௦	௨	௯௧
சுத்தமா	௧௫௯௩	௬	௧௯
சுத்தமாம	௯௬௮	௧	௫௮
சுததமெய	௧௮௭௨	௭	௩
சூ			
சூககுமவ	௧௦௦௩	௨	௬௮
சூககுமதே	௧௯௧௧	௬	௨௨
சூககுமவா	௬௩௧	௧	௨௩
சூககுமவுரு	௧௫௬௮	௬	௧௦
சூரியகரே	௨௧௭௧	௮	௨௮
செ			
செங்கமல	௨௫௬௫	௧௨	௧
செப்பினுய்	௧௮௯	௨	௪௫
செம்பிரத	௨௫௧௪	௧௧	௧௦
செயல்களே	௮௯௭	௨	௧௭
செய்க்கிடு	௮௬௧	௨	௧௮
செய்தவர்	௮௫௧	௨	௨௦
சென்றனை	௨௫௦௩	௧௧	௯
சொ			
சொன்ன	௫௨௨	௧	௩௯
ஞா			
ஞாலமதின	௨௨௧௯	௮	௩௨
ஞானதகால	௨௧௫௭	௮	௨௭
ஞானநூற	௨௧௨௩	௮	௨௩
ஞானமெய	௯௯௭	௧	௯௫
ஞானயோக	௨௫௭௯	௧௨	௫
த			
தத்துவஞ	௪௮௨௦	௯	௫
தததுவமெ	௧௨௦௪	௨	௭௨
தத்துவரூப	௧௧௯௨	௨	௭௧
தநதைதாய்	௮௩௩	௨	௧௯
தனுகரண	௧௨௯௩	௨	௭௮
தனமமோ	௯௫௫	௨	௩௯
தனியல்	௭௮௨	௨	௯
தா			
தாதமார்	௨௦௮௫	௮	௧௯
தாபர	௮௯௭	௨	௨௮
தானஞசெ	௮௫௯	௨	௨௧
தானமியா	௨௧௬௧	௮	௨௫
தி			
திரவிய	௮௪௯	௨	௧௯
திருக்கோயி	௨௫௯௧	௧௨	௪
து			
துலமா	௧௦௧௪	௨	௫௦

	ப—கு-செ.				ப—கு-செ		
தெ				ப			
தெரிந்து	கஎஅஉ	ரு	அ	பககமுனறி	கசுகூ	அள	அ
தெரிவரிய	உசசுஅ	கக	ச	படைகொடு	கசுசுஉ	ச	ஙஉ
தே				படைபபாறி	சுஉங	க	ருச
தேசமிட	உஉஉஎ	அ	ஙங	பணைட		எக	பா ச
தேவரி	சுoo	க	சகூ	பஙகமும	ருசுரு	க	சச
தோ				பரஞான	உசருங	சக	உ
தோற்பாவை	கசுஉ)	ச	உச	பரமபிரம	உருஅஎ	சஉ	எ
தோறறமு	ஙஎச	க	கச	பரிதியை	கஉகூங	உ	அங
தோறறுவித	சகூஎ	க	ஙங	பலவிதமா	சகூஉச	அ	ங
ந				பனனக	கூருo	உ	௨அ
நணணிடு	ருஙகூ	க	ஙகூ	பனணிற	உஉருஅ	அ	ஙஎ
நா				பா			
நராகளாய	கூஎரு	உ	சஉ	பாசஞான	உஉஅஎ	கூ	க
நராபயி	கஙஙச	உ	கூ)	பாசிபடு	உஉஎகூ	அ	ஙகூ
நறசெவி	கசஉஎ	உ	சுக	பாலொாடு	ககூஙச	அ	ச
நாடுகளிற	உசஉரு	கo	ரு	பாவிபப	கஅஙஉ	சு	எ
நாடடு	உஙருச	கூ	கூ	பி			
நாயகன	சுகங	க	ருஉ	பிணத்திறீன	கசருகூ	உ	கூசு
				பு			
நி				புகையா	சஅகூ	அள	கக
நிகழநதிடும்	சச)	க	உச	புணணிப	உஉoஎ	அ	ஙக
நிககிரகங	அஉகூ	உ	கரு	புதறிமற்	ஙகூஉ	க	சஎ
நிததமா	கoஙக	உ	ருங	புதறிரமாா	உoகூo	அ	உo
நியதிபின	கoருo	உ	ருரு	புநதியை	கசுஙகூ	ச	உஅ
நிலம்புண	ஙககூ	க	ச	புருடனே	கசுருசு	ச	ஙக
நெ				புருடனற	கங)o	உ	அரு
நெல்லி	உசஅஉ	கக	சு	புறசசமய	உ)o)	அ	கக

	ப	சூ	செ		ப	சூ	செ
டா				விதிப்படி	௧௦௦௭	௨	௪௯
யாதொரு	௮௮	௨	௨௫	விததக	௫௪௪	௧	௪௦
யானசெய	௨௪௦௦	௧௦	௨	வித்தைகள	௪௪௮	௧	௨௫
வ				விதைகயி	௧௯௮௧	௮	௮
வணங்க	௯௭௮	௨	௪௩	விதைபோ	௭௦௪	௧	௯௯
வருப	௧௦௭௮	௨	௫௭	விநதுவின	௪௦௯	௧	௧௯
வா				**வே**			
வாககொடு	௧௧௩௫	௨	௯௨	வேதசாததி	௨௨௯௪	௯	௨
வாபாதி	௧௧௪௧	௨	௯௩	வேதநூல்	௨௦௫௨	௮	௧௫
வாழ்வெனு	௧௩௩௮	௨	௯௧	வேற்றுமை	௪௨௭	௧	௨௨
வி				**வை**			
விசனையி	௧௦௯௨	௨	௫௯	வைகரி	௪௧௮	௧	௨௦

சித்தியார் சுபக்ஷ

அகராதி முற்றும

முற்றிற்று.

—o—

இதிலுள்ள குறிப்பெழுத்துக்கள்

ப—பக்கம்

சூ—சூத்திரம்

செ—செய்யுள்

பா—பாயிரம்

அள—அளவை

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ—சூ. ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்?
மேலதற்குப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது.

சூத்திரம் - பிண்டசூத்திரம், தொகைச்சூத்திரம், வகைச்சூத்திரம், குறிச்சூத்திரம், செய்கைச்சூத்திரம், புறனடைச்சூத்திரம் என அறுவகைப்படும்.

இனிப் புறனடையாவது- ஒத்துப்புறனடை, அதிகாரப்புறனடை, சூத்திரப்புறனடை, பிண்டப்புறனடை, நூற்புறனடை எனப் புறனடை ஐந்துவிதப்படும்.

அவற்றுளிஃதியாதெனில்? சூத்திரப் புறனடையெனவறிக. அஃதாவது, முற்கூறிய சூத்திரத்துட் சொல்லிய பொருளை யாப்புறுத்தானு மச்சூத்திரத்து வில்லாத பொருளைத் தழீஇ டானு நிற்பது. அச்சூத்திரத்திற் கூறுபாடுசெய்த சத்தையு மசத்தையும் பாதுகாத்து, அதனிற் கூறுபாடு செய்யாத வான்மாவையும் விளங்க வறிவிக்கையா லெனவறிக.

இத் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? சித்தசித்துக்களாகிய விரண்டுந் தம்மிற் செறியமாட்டா வாதலால் அவ்விரண்டினையு மான்மாவே யுணருமென்று குளகமாகவுணர்த்துகின்றது.

அனைத்துஞ்சத் தெனனிலொன்றை யறிந்திடா து சததாலெனனின, முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின முன னிரு ளிரவிமுன்போ, னினைபபதிங கசத்தேயெனனி ற் சத்தினமுன் னிலாமையானுந, தனைகொடொன றுணர்தலானுந் தானசத தாகுமன்றே. (க)

(இ-ள) அனைதது ஞ்சத தெ னனி லொன றையறிந்திடாது — ஆனமாககளெல்லாம் பிரமமெனறு சொல்லில், அப்பொழுது அநதப பிரமம சத தசத்துககளை விகறபித் தறிகைக கிடமில் லை.

அசததாலெனனில் — சங்கிராநதவாதி யிநதிரியங்க டாமே யறியுமெனனில், உடல்போல வழிந்துவருவது மாயையாகிய வுபாதிவசத்தாலே காணு மெனனில்?

முனைத்திடாத சத்துச சததின முனனிரு ளிரவி முனபோல் — ஆதிததன சன்னிதியி லந்தகாரஞ் சேட்டியாத வாறுபோலச சிததினமுனனே யசித்தாகிய பிரபஞச முணடாய்க் காரியப்படாது.

நினைப்பதிங்க சததேயெனனில் — மனத்தாலே யல்லோ யாதொனறு சிநதிக்கிறுன் ஆகையாலே அசத்துத் தானே சிவனை யறியுமெனனில்?

சததின முன னிலாமையானும — அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சந் தானுகவறியாது, சத்தினமுன் னில்லா தாகையாலும,

தனைகொணடொன றுணர்தலானும — அநத மாயா காரியங்களைக் கொண்டுதின் றறிகையாலு மிந்த வேதுககளுண்டாகையால்,

தானசத்தாகு மன்றே. — அந்த மாயை தானு மசித்தாகையா லதனைகொண் டறிவா ஞொருனமா வுண்டு எ-று.

ஓரிடங்களிற் சித்தென்றதையே சத்தென்றும், அசித்தென்றதையே யசத்தென்றும் கூறுவது தம்மிற் பேதமில்லை, ஆதலா லிழுக்கா. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்குச் சிவாத்வைதவாதி சித்து அசித்தென்று இரண்டே வஸ்து இதிலே சித்து சிவன், அசித்து பிரபஞ்சம் அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து. இவ்வாறு இரண்டே வஸ்து சிவனுக்கு வ்யதிரிக்தமாக சித்ரூபியாக ஆன்மாக்க ளுண்டென்பது * யுக்தியுக்தமுமல்ல, சுருதி விரோதமுமாம் பிரத்தியக்ஷமாக நாநாத்மத்வங் காணப்படுகிறதே யெனனில்? அதுவு மத்வத் திரயோபாதி வசத்தினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திரம் நாலுவிருத்தத்தினாலே சங்கையு முத்தரமுங் கூறினது.

* யுக்தியுக்தம் - யுத்தியோடு கூடியது.

இதைச் சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்தில், சிவனைச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை யசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதிபாதித்த தென்னையோ வெனனில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்தாகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகில் அசித்தாகிய வாணவ மாயை கன்ம மசத்தேயோ வென்னில்? அவைகளும் † ஆமோக்ஷமே சத்து அதுவுஞ் சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே முக்த திருஷ்டிக்கு அசத்தே.

† ஆமோக்ஷம் - மோக்ஷபரியந்தம்.

தத்வக்ஷம் ஜீவாகாலோத்தர — ஹேதா நஷ்டாத்வி
உஷ்ணாத்வி நாத்ஸ் கஷ்டுஸ்ஸஹாவத: । ஸஹஸ்ரேத திஷம்
ஸவஷ்ணாத்விமோகோ நமளகிகஜிக்ஷி.

அந்தத்து சத்தென்னில் - சர்வான்மாக்களுக்கு சச்சிதா னந்த ஸ்வரூபமாகிய சிவனே யெனில்?—ஒன்றையறிந்திடா - அந்த வொன்றாகிய சிவத்தை யறியாமல் சம்சாரியாய்த் துக்கப்படுவா னேன்?—அசத்தாலெனில - அவ்வா றறியாமனிற்ப தசத்தா கிய மாயையினாலே யெனில்?—முன்னத்திடா தசத்துச் சத்தி ன முன்னிரு ளிரவிமுன்போல் - ஆதித்தன் சன்னிதியி லிருள நில்லாததுபோல சத்தின் முன்னே அசத்து நில்லாது,—நின்ற பதிந்த கசத்தேயெனில் - ‡ அகம் சுகி § அகம் துக்கி, என்ற துவு மஹங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவசன்னிதி யில் மாயா விகாரங்களே யெனில்?—சத்தினமு னிலாமை யானுந் தன்னைக்கொண்டான் றுணாதலானும் தானசத் துணரா தன்றே - சத்தாகிய சிவன்முன்னே யசித்தாகிய மாயாவிகா ரங்கள் பொருந்தா தாகையாலும், மாயாகாரியங்களைக் கரண ங்களாகக்கொண்ட டான்மா வறிகையினாலும் ஜடமாகியமாயா காரியங்க டானுக வொன்றையு மறியாது

‡ அகமசுகி- நானசுகமுள்ளவன், § அகம்துக்கி-நானதுக் கமுள்ளவன்,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முற் சூத்திர முடிவிற் கூறிய பொருளைத்தானே வறபு றுத்துகின்றார்.

௭—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅருள்

அனைத்துஞ் சத்தென்னி லொன்றை யறிந்திடா—சித்த சித்துக்களெல்லாஞ் சிவமென்று நீ சொல்லில்? அச்சிவம் சித்த சித்துப் பிரபஞ்சத் தொருபொருளையாவதும் சிருட்டிக்கத் திதிக்கச் சங்கரிக்கத் திரோபவிக்க அனுக்கிரகிக்க வேணுமென் றறியாது

தன்னைத்தவிர வேறொன்றிலாமையால் தன்னைத்தானே சிருட்டிக்கும் திதிக்கும் என்பது முதல் மாறுபடும் வாதனை வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனுபோகமுஞ் சிவாத்துவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செப்பவேணும் பிரம வியதிரிக்தஞ் சர்வ மித்தையென்று சொல்லுகலாம் அவ்வேதனையு மித்தையாமே! அப்போது மித்தையென்று நீ சொல்லியது மித்தையாமே! அப்போது சித்ரூப பிரபஞ்சமுஞ் சிவனென்றுதலால் அவ்வேதனைசிவனுக்கு,—

அசத்தாலென்னில்-அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில்,—இரவி முன்னிருள்போற் சத்தின் முன் னசத்து முனைத்திடா -சிவத்தின் முன் அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர் பிரயோசனம் பிறர் போக்கியம் பிறர் போசகம் ஸ்வதிருசயம் இவைமுதலியவாயத் தோற்றினும் ஸ்வபிரயோசனமா யப்படித் தோன்றாது சிவனுக்குச் சொரூப மாத்திரமாய்த் தோற்றுமென்பது கருத்து —இக்கசத்தே-அசித்பிரபஞ்சத்திற் சில வந்தக் கரண முதலியவே சற்சனவிதானத்திலே,—நினைப்பதென்னில் - பிறப்பொருளை யறிதற்கருக்மாகுமுட் சுகதுக்க போகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசத்து - அந்தக் கரண முதலியன,—சத்தினமு னிலாமையாலும் - சிவத்தின் முன் னின்றதாலும் அது கோடு முதலானதற்குப்போ லோரறிவிலாமையாலும்,— தனைக்கொண்டொன் றுணர்தலாலும் - விளக்கை

விளக்காகக கொணடு கண காணபது போலத தனனைக காட்டாகக கூட்டிச சிறசிவசத்துக கனனியமாய் ஒருசதசததானம சித்துப போகயெப பொருளைப புசிததலானும,— தானசதது ணராதனறே - புசியாது தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காலாஞ்சூத்திர முதலிய மூன்றும் பொருளியல்பு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமையெனபபடுஞ சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற கூறுவானெருடஙகினா

அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதிததுப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவெனபது பாரிசேட வளவையினலவது துணாததுதற் கெழுநதது ஏழாஞ்சூததிரம்.

மேலைச சூததிரதது வரைசெயதுணாத்திய சத்தசத்துக களைப் பகுததறியும பொருள யாதெனை வினுயினுாககு, சததாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைததினையு மறியவதெனச சிவாத்துவிதசைவா விடுப்பின, சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிநது நிற்பதன்றி ஏகதேசமாயப் பகுதது ஒனறை யறியுமா றில்லை. அற்றேல், சிவம வியாபகவறிவாயினும உயிரினபொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நினறு அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதி ரசத்து முனைத்து நிலலாமையின அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமெனபதுங் கூடாது இவ்விகாரமினறி நிற்கு மான்மசக்தியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நினறறிவதெனச் சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின, சத்தெதிர் முனைத்து

நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தைத் தறியுமென்பதூஉங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறா யெஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அஃதசத்தாந் லென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முனைத்திடாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படு மாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப் படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினாவிடைகளாற் றெருத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றாஞ்செய்யுளான் விரித் துணர்த்து கின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய் துணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எல்லாத்தையு மறிகிறது சிவமென்று சொல்லுகைச் செய்தே இப்படியோ ரான்மாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

முன் சூத்திரத்திலே கூறுசெய்தவுதனை விளங்கச் சொல்லியது.

அனைத்துஞ் சத்தெனி லொன்றை யறிந்திடாது - எல்லாதனையு மறிகிறது சிவம் ஆனமாவென்ப தொன்றில்லை என்று நீ சொல்லில்? பிரபஞ்ச விஷயத்தைச் சிவனுக அறியவேண்டுவதில்லை கருவிகளானது சிவனையறியாதிருக்க அவன்முன் னிலை நில்லாதென்றதென் கம்பு என்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.—அசத்தாலெனில் - அசத்தானது சடமாய் நிலைநில்லாதபடியாலே அறியாது அதென்போல வென்னில்?—முனைத்திடாவசத்துச்சத்தின முன்னிருளிரவிமுன்போல - சத்தாகிய சிவனுடைய சந்நிதியில சத்தாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுதது, ஆதித்தன சந்நிதியில் அந்தகாரந் தோன்றுதாற்போல அப்படி யன்றுகாணும,—நினைப்பதிங் கசத்தேயென்னில் - மாயாகருவிகள் தானே காணும் எல்லாதனையு மறிகிறது என்று நீ சொல்லில்?—சத்தின்முன் னிலாமையாலும - நீ சொல்லுகிற மாயாகருவிகள் சிவனுடைய சந்நிதியிலே நில்லாததாகையாலும,—தனைக்கொடொன் றுணர்தலாலும - அவையிற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு ஓரானமாநின்றறிகையாலும,—தானசத் துணராதன்றே - அந்த மாயாகருவிகள் சடமாகையாலே தானுக வொன்றையு மறியமாட்டாது அறிகிறது,வேறேயொரு முதல்.

அனைத்துஞ் சத்தென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்ததற்குப பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் "தனபோலநிருந் தலைவருமில்லாரல்- மினபோல்நிலையை வேண்டலும்பழுதே" என்றும். அசத்தாலென்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுத்ததற்குப பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம்"அவைமுற்றுன்பக் துடைக்குங்-திருவருளமருவ வுரியனவென்னி - லருளுருமாயா விருளினதாங்

கொல்-சத்தப்பரிச ரூபரசகந்தம்-பெத்திறத்தினதரு ளியப்பு
கவனறிவு - நிறைந்தநீயாய் நின்றனை யென்று-மறைகளை நப்புகு
ய்வாராயென்றுங - கரணமெல்லாங் கடந்தனை யென்று - மற
னைடமையைநநி னப்புறத்தென்று - மூன்னருட் டவைர்பன்னி
னரெனவு - மின்னயவையொழிய வறிகுவதெவவா றென்றாற்றக
லிற்கொன்றிபவிகூபநு - கூறுதற்குமருட பேறின்றே" என
னுமதுங கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா
காதென்றும அசத்தப் பிரபஞ்சஞ் சடமாயிருக்கையால் சிவனை
யறியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அனைத்துஞ் சத்தெனவின-மேலைச சூத்திரத்து வரைசெய்
துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும்பொருள் யாதென
வினவினார்க்குச் சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தி
னையு மறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பில்,—ஒன்றை ய
றிந்திடாது-சத்தாகிய சிவம வியாபக வறிவாதலான எவற்றி
னையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய் ஒன்றை
ப் பகுத்தறியு மாறில்லை.— அசத்தாலெனின - அற்றேற் சிவம
வியாபக வறிவாயினு முயிர்கள பொருட்டு அசத்தெனப்படுவ க
ருவிகரணங்க ளிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெ
னின?— இரவிமுன விருள் போலச் சத்தின்முன னசத்துமுன்
னிடாது - இரவி முனவிருள் போலச் சத்தின்முன அசத்துமு
னைத்து நில்லாமையின், சத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியு
மெனப்படுங் கூடாது,— இங்கசத்தே யினையபதென்னில் - இவி
விகாரமின்றி நிற்கு மான்மசத்தியி லசத்தாகிய கருவியே சத

தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசந்நிராகதவாதிகள் விடுப்பில்,—சத்திமுன் னில்லாமையானும்-சத்தெதிர் முன்னத்து நில்லாதென மேற் கூறினமையானும்,—தன்னைக்கொண்டோ ருணர்தலானும்-பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தானோர்கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலானும்,—தானசத் துணராதன்றே அசத்துச் சத்தை யறியுமெனப்படூஉம் கூடாதென்பதாம்.

எனவே பாரிசேட அளவையா னிவ் விரண்டினும் வேறாய ஏனுசின்ற பசுப்பொருளே யவ் விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப்பட்டது.

படவே முதனூல் ஏழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறுகாண்க.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள் முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கத் தக்கதாய விசேடமின்மையி னவற்றை யீண்டே விடுவிடைகளாற் றொகுத் துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித் துணர்த்துகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிவ்வாறு முற்கூறிய சித் தசித்துக்களைப் பிரித்தறியுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

சத்தசத் தறிவதான்மாத் தான்சத்து மசத்துமன்று, நித்தனுய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டினாலு, மொத்துட னுதித்தலில்லா துதியாது நின்றிடாது, வைத்திடுந் தோற்றமாற்ற மலரினில் வருதல் போலும். (௨)

(இ-ள்.) சத்தசத்தறிவதானயா — சத்தினதுவென்றும் அசத்தினதுவென்றும் விவேகித்தறிவதான்

தானசத்துமசத்துமன்று — அந்தவானமாத்தான் முற்கூறிய சத்துமல்ல அசத்துமல்ல.

நித்தனாய்ச் சத்தசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டினாலும் — அந்த வானமாத்தா நித்தனாய்ச் சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் பொருந்தினின்றதுவதுவாக விரண்டினையு மறிவன.

ஒத்துடனுதித்து நில்லான — அருவுங் கருவு முருவுங் குருவுமதுவதுவாக் கூடியிருக்கானே யாகிலும் பிரபஞ்சத்தைப்போல வுதித்தென்னத் தோன்றி நில்லான, சிவனைப்போல வுதித்தென்னத் தோன்றாமலு நில்லான.

உதியாது நின்றிடாது — உதயமு மதனுக்கில்லை யஸ்த்தமானமு மில்லை இவ்விரண்டு மில்லாமற் றனக்கான மலாபத்தையே பார்த்து நிற்பன. ஆனாலந்த வானமா நிற்கு நிலையாதெனில்?

கைவந்திடுக் தோற்றமாற்ற மலரின்வருதல் போலும். — மலருடன்கூடி மணந் தோன்றினாற்போலத் தேகத்துடன்கூடி யான்மாத் தோன்றும் எ-று.

ஃ உடல், மணம் ஆன்மா என வுவமித் திவனுங் கூடினது தானாய் நிற்றலா லென வறிக. (உ)

சிவாக்ராயோகியருரை வருமாறு.

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையு மசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிவதானமாவென்று மேற் கூறுதல்.

சத்தசத்தறிவதான்மா- சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிகிற தான்மா,—தானசத்து மசத்துமன்று - சிவப்பிரேரணையன்றியிற் றானேயொன்றையு மறியாதாகையால ஸ்வதந்தர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞானக்கிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல்,—நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டின்பாலும்- ஆன்மா நித்தியனுமாயப் பராசத்தி பதிந்தபொழுது சிவனைப்போலே * யநிவாரித சிற்சத்திப் பிரகாச சுவரூபனுகவும் அல்லாத ஆணவகேவலத்தினுலே ஞானம் பிரகாசியா திருக்கையால் ஜடம்போலு மிவ்வாறு சித்சித் தவஸ்தைகளை யடைவதாய நிற்கும் ஆகின் மாயாகாரிய மாகிய லிங்க சரீரத்துடனே ஆன்மாப்பிறப்புண்டாகையா லிறப்பது முண்டு நித்தியனென்று சொன்னதெவ்வா றெனனில்?—ஒத்துடனுதித்த தில்லா தழியாது நின்றிடாது வைத்திடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்போலும்- லிங்கசரீரமாயையிலே தோன்றுகிறபொழுது ஆன்மாவு மாயையிலே நின்றுகூட வுற்பத்தியான தல்ல பிரளயத்திலே மாயாமலத்தில் மத்தியவாத்தியாக நின்று லிங்கசரீரோற்பத்தி யுடனே ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்கையால் புஷ்பங்களுக்கு விருக்ஷாதிகளிலே, யுற்பத்தியுண்டு,கந்தம் × வஸ்துவந்தரமாகி யிருக்கவும் புஷ்போற்பத்தியே கந்தோற்பத்தியாகச் சொல்லுவது போல,ஆன்மாவுக்கு லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே யுற்பத்தியென றுபசாரமாகச் சொல்லுவதனுல் நாசவத்தல்ல, ஆன்மா நித்தியமே.

* அநிவாரிதம் - தகைப்படாதது × வஸ்துவந்தரம்-வேறு வஸ்து.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்துக்களைத் தற்பிரயோசனமாய் விரும்பி யறிவது சதசத்தென்று சாற்றுகின்றார்.

சத்தசத்தறிவதானமா-மோக்ஷ போகக்குறிச் சுவப்பிரயோஜன காரணமாக முறைமையின சிவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சித்தறிவ தயிர,—தான் - அந்த வான்மா,— சத்துமசத்து மன்று-சிவமும் அசித்துப பிரபஞ்சமுமல்ல,—நித்தமாய- நித்தியப பொருளாய்,—சத்தசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின பாலும் - சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வகாத்திருத்தவ ரூப சிவத்துவத்தையும, அசாவஞ்ஞத்தவ அசாவ காத்திருத்தவ ரூப பசுத்துவத்தையமுடையனுகி, அங்ஙன சிவத்துவ பசுத்துவ வியற்கைச செயற்கை யிருதனமைகளிலே இயற்கை செயற்கை தனமியாயிருக்கும் — ஒத்துடனுதித்து நில்லாது-இருளோ டொளிபோற் பசுத்துவத்தோடு சிவத்துவம் ஒத்து ஒருகாலத் துதயமாகாது. அப்போது அபபொருளாகாசப பூவாம்.' அப்படிச் சொல்லவேண்டா,— உதியாது நின்றிடாது - பசுத்துவஞ் சிவசத்திசின்ன தீக்ஷா கடாக்ஷங்களால் மறையச் சிவசத்துவம் பரந்துவிரியும். அப்போதானமாவினமுன காணுஞ் சிவத்துவம் காணப்படுமாகிற சற்காரிய வாதத்தைத் தாக்கித்தளவி யசத்காரியவாத மாவிர்ப்பவிக்கும். அப்படிச் சொல்லவேண்டா,—வைத்திடு தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - அரும்பிற் சூக்குமித்திருந்த பூவினமணம் ஆவிர்ப்பவித்தற் கொக்கும்.

மலம நீங்கு முன மலமடக்கி யிருக்குஞ் சிவத்துவத்தின துதயம "சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்று திருமந்திரத்திருப்பது முணர்க.

அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணாகார சத்திரூப பிராக பாவமாயிருந்து காரியாகார வியத்திரூப சத்தியோ சாதமா யத் திரிந்து பரிணமித்தலால், அநித்த விகாரித்துவம் அசித் தியத்துவம் ஜடத்துவம் முறைமையில் வந்துவிழும். அப்படி நீ சொல்லிய தூஷணமிங்கிசையாது, ஆனமாவிற் சிவத்துவம் அப் போதப்பிரவர்த்தி ரூப வனபிவ்யத்தி யென்னுஞ் சத்திரூப மாயிருந் திப்போ ப்ரவிருத்திரூப வியத்திரூபமான தன்று

பின்னெப்படி யாவது அப்படி யப்போ திப்போ தெப்போ தும் வியத்திரூபமாயே யிருக்கும். அப்போ தில்லையெனும் பொ ருட் பிராகபாவப் பெயர் கூக்கும் பாவரூபசத்தி பூதமாயும், இப்போ துள்ளதெனும் பொருள் தவிர்காபாவப் பெயர் பெறுங் காலபாவரூப வியத்தி பூதமாயுமிருந்து வந்ததென்பதும் லோ பாதி வருவித்தது. அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்ட து. "அருசி சிவரூபமாகியவானமாது, தருதிமலத்தார்ரடைப் பட்டுநின்றது, தருதிமலமுந்தடையற்றபோதே, யருதிசிவரூ பமாகியவாறே." என்றும்,

ஆகலால் மலம் ஆவிர்த்தி திவிர்த்திசசொற் சொல்லும் மறை த்தல் திரும்புகலென்னு மீ ரேக சுவபாவசத்தி மத் தாதலா ல்,மலசத்தியினது ஆவிர்த்தி ரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்துச செ யயு முத்தி யாகுதியாற் பகுப்பற்றுப் பிரிதற் கரிதாகிய அந்த ரங்க திவிர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணமத்தால் மலமுத்தி பண்ணிப பின செவ்வரத்தம்பூச் சிவப் புபாதியைப் போக்கிப் படிகவெண்மை துலக்க விளக்கத்தை யிருக்கபடி யிருந்தவது போலத் தீக்ஷா கனமத்துச் செய்யும் வியத்தியாகுதியால், ம லத்தின்ஞ் மகாமாயையில் வைத்த மாமாயாகாரிய மலவாச னமுத்தியை, மமாய லீனமாய் வாசனையிருப்பதாய் முறைமை யிற்பண்ணிச் சத்திசாமார்த்தியப் பெயர்பெறும் சிவத்துவத்

தினது சாவார்த்தக கிரியா விஞ்ஞூக சர்வாதத ஞானவிாத தியினது இயற்கை யபிவியததியை யிருநதபடி யிருததவசே, இபபோது புதிதாய்ச சிவததுவாதி வியததியைப பணணுவ தெனபது.

ஆகையாற கரணியமெல்லாம் மலவாசனையவுதி மாத்திரத்தில் மாறுதலாற் றிரிவினறி இயறகையால் விசாதிவிட் டிருககபடி யிருந்தானு சிவத்துவாபி வியததியு மெங்கே! சொல்லும அசித்தியத துவம் வநதெயதும இல்லைதானே! ஆகையாற சாவாாததக கிரியாவிஞ்ஞூக சாவாாதத ஞானம் இருககபபடியிருததலால் அநதச் சர்வாாதத்தக கிரியா விஞ்ஞூக சாவார்தத ஞானுபாவமெனும அஞ்ஞானம மலததிடத தியர்கை ஞானுததியதோ பாவரூப மோகவஸ்துவாயிருநது ஆனமாவின ஞானம் பிராகபாவம்போ லாபாசித்தலால் ஆனமாவில் ஞானபபிராக பாவஞ செயறகை யாதலால். உபசரிதமென றாகிததலால ஞானம வியததிமத்தா யிருநதபடி யிருததலால் அநத ஞானுபாவம இயற்கையாலில்லை யெனறு அஞ்ஞானம ஆனமாவில வஸதுவன்று மலத்தில் மெய்வஸ்து ஆனமாவிற பொய்யே! அப்பொய்யைபபோகக வேறுசாதனம வேணடுவதில்லை அப்பொய்யை மெய்யெனறு புணணூ மலசத்தி முததி மலசததி வாசனு முததிபணணி யிருந்தபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி காணபிககு முத்திவியததி சாதனமே சாதனம அந்த வியத்தியே அஞ்ஞான நிவிாததி, வேறொனறில்லை மணிமநதிர மருந்து பொருநதும விருமபு மொருசத்தியால் ரோக சத்தி முத்தியானது கனஞமாரண விருததியினது நிவிாததிரூப ஸ்வரூப சததுவ பரிணுமததாற் பணணபபடுமது போலத் [illegible] சிவமநதிர சததியால் மலசத்தி முத்தியுங் கனராவிர்த்தி நிவாத்தியினது நிவிாத்தி ரூப ஸ்வரூபசத்துவ பரிணுமத்தாற் பணணப்படுமாத

லால், ஆவிர்த்தி நிவிர்த்தி சுவ விர்த்தியோடு நித்தியமல தன் மித்தனம சத்திக்கு அநித்தியத்துவமே யில்லை

ஆன்மாக்களுக்கு மல மேகமானாலு மல சத்திக ளவரவாக்கு வேறுவே றாதலால் அசேதன மநேகமாதலால மல சத்திகள் அநித்தியங்களா மெனில்? அநித்தியங்களன்று; நித்தியமல தன்மி தன்மங்களாதலால

அப்படியாகிற றன்ம தன்மிகளுக்கு வியாபக பேதமாத லாற றன்மிக்கு பந்தித்துவப் பிரசங்கம வரும ஆதலாம் அசேதன மநேகம அநித்திய மென்றது தன்மியைக் குறித்துச் சொல்லியது, தன்மத்தைக் குறித்துச சொல்லியதன்று.

அப்படியாகில் நமது பார்வையாற் பின்ன சாதியாக லால் ஏகம ஏகமாயிருந்தாலும பானது பார்வையாற் சத்திச முக யாத்திரமாய அசேதனமாய் அநேகமாயிருக்கும மாயை மகாமாயைகள அநித்தியங்களாய விடும் மாயா சத்திகள மல சத்திபோல ஸ்வரூப சத்துவ மின்றித் திரிகது பரிணமித்த லால் மாயை மாமாயைக ளநித்தியமாமே! அநித்தியங்களன் று பால் தயிரானது போற் சத்திகள முற்றும பரிணமியாமற கிருத காடினியம் போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலால், அப்போது ஏகதேசத்தி ஞசமாகட்டும், அதுவுமில்லை ஏகதேசத் திற பரிணமித்த சத்திகள வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால வியத்திரூப காரியங்களும் முன்சத்திரூபமா யிருத்தலாற காரண காரிய மிரண்டு நித்தியமே

அப்போது மலசத்திகள் அநித்தியங்கள். மாயா சத்திக ளேகதேசத்தில நித்தியங்க ளென்பதென்னை? ஸ்வரூப சத்துவ ஸ்வரூபத்திரிவு பரிணாம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்ன மாத்திரம பாரமார்த்தத்தா லெல்லாம் நித்தியங்களே! 'வைத்திடு ந் தோற்ற காற்ற மலரினில் வருதல் போலும்' எனபதனுற சிவ

னோடு கூடிச் சிவனாயும் பாசத்தோடு கூடிப் பசுவாயும் இருப்ப னென்ப திசையாதென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தற்முனுரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையு மறிவது ஆன்மா வேயாம் அதனால் அவ்விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன்பாலு ம் மலரினகணாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவ தோருரிமை புடைத்தாகலா னென்பதாம்

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயு ம் அதுவதுவாய் நிற்பதொன் றென்ற விதனானே, சதசத்தறிவாகிய வான்மா த்தன்னை அறியுமோ அறியாதோ வெனக் கடாயினார்க்கு, அவைபோலத் தனி த்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதா மென்த தன்னையறியு மாறு கூறியதூஉ மாயிற்று

அற்றேல், சிவன் சீவ னிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனொடு முனைத்து நிற்றலாற்றாக வசத்தச சீவனுலறியப்படுவதாய அதனொடு முனைத்து நிற்ற லாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமெ னபாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த இரண்டையும் ஒன்றையொன் றறியாது. ஆனால் பின்னை யறிகிற முதலெது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செ யகிறார்.

சத்தசத்து அறிவதான்மா - அசத்தச் சிவத்தோடுகூடிச் சிவ த்தையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடேகூடிப் பிரபஞ்சத்தையும் அ

தியமாது ஆன்மா அவையிரண்டினு மானமா வேதெனில்?—தானசத்துமசத்துமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில் அந்தக் காணப்படாத சிவமுமல்ல இந்தக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டு மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆன்மா வென்பதொரு முதலில்லையாகவேண்டுமே யென்று நீசொல்லில்?—சித்துருப சதசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டினாலும் - தனக்கொரு அறிவில்லாதவனுமாய்ச் சிவத்துடனே கூடினபொழுது சிவமுமாய்ப் பிரபஞ்சத்துடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய இரண்டின் பகுதியிலும் நிற்பன் ஆன்மாவிந்த முதல் காணப்படுகிறதோ காணப்படாது நிறகுமோ வெனில்?—ஒத்துடனுதித்தல்லா துதியாதுநின்றிடாது - சிவத்தோடுகூடிச் சிவமெனவும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும் பிரபஞ்சம்போல இதுவென்னத் தோன்றியு நில்லாது, அந்தச் சிவம்போலத் தோன்றாமலும் நில்லாது ஆன்மாவிதுதோன்றி நின்றமுறைமை யெங்ஙனே யெனில்?—வைத்துடுத் தோற்றநாற மலரினில் வருதல்போலும் - இவ்வுடம்போடுகூடித் தோன்றுமுறைமை சொல்லுமிடத்துப் பூவோடுகூடித் தோன்றுகிற மணம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். “கடவுளுமுடலின் கண்படல் துஞ்ச - விடாநலமுறுக லிறங்குதலேறுக - வெறுவகையேனுஞ் செயகையின்றாதலும் - பலகலையுலகினிலவுதலானும் - மெனைவிருமொருஞ பிரவியுமொழிபக - கண்ணெனவொன்று காண்கையின்றாலும் - யாசப்பசுவியு மீசனுமொழியப் - பசுவுமுண்டென நிசையவேண்டினதே” என்றும், சிவஞானபோதம் எ-சூ, க-வெ, “அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யானமா, வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோன்றியுடனில்லாது தோன்றாது நில்லாது, தோன்றல் மலாமணம்போற் றோன்று” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிறதானமா வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவென்றும அழியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய நிற்கையாலசதசத் தென்றும திரிசியமாகத் தோன்றி னில்லாதென்றும் தோன்றுமல நில்லாதென்றும, இது தோன்றுகிற முறைமை மலரின்மணமபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முளுரிமையிலாத சத்து அசத்தென்கின்ற வவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதுதான சதசத்தென்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும வேறாய்,—இரண்டன்பாலு மொத்தடனுதித்தநில்லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றி யவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று,—உதியாது நின்றிடாது-விளங்காது சூநியமாய் நிற்பதுமன்றாய்,—வைத்திடுக் தோற்ற மலரின நாற்றம் வருதல்போலும்*-நிற்குமுறைமை மலரினகணுற்ற மவ்விருவகையுமன்றி யதன்க ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—சத்தசத்தாகி நித்தனுய்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்ததனவண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டனையு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவின்றி நிற்கும் என்பதாம்.

றியுமது ஆன்மா அவையிரண்டினு மான்மா வேறென்னில்?—ஞானசத்துமசத்துமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில் அந்தக் காணப்படாத சிவமுமல்ல இந்தக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டு மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆன்மா வென்பதொரு முதலில்லையாகவேண்டும் என்று நீசொல்லில்?—நித்தனாய சத்சத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின்பாலும் - தனக்கொரு அழிவில்லாதவனுமாய்ச் சிவத்துடனே கூடினபொழுது சிவமுமாய்ப் பிரபஞ்சத்துடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய் இரண்டின் பகுதியிலும் நிற்பன் ஆன்மாவிந்த முதல் காணப்பட்டு நிற்குமோ காணப்படாது நிற்குமோ வென்னில்?—ஒத்துடனுதித்தலில்லா துதியாதுநின்றிடாது - சிவத்தோடுகூடிச் சிவமெனவும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும் பிரபஞ்சம்போல இதுவென்னத் தோன்றியு மில்லாது, அந்தச் சிவம்போலத் தோன்றாமலு மில்லாது ஆன்மாவிதுதோன்றி நின்றமுறைமை யெங்ஙனே யென்னில்?—வைத்துடுத்தோற்றநாற்ற மலரினின் வருதல்போலும் - இவ் வுடம்போடுகூடித் தோன்றுமுறைமை சொல்லுமிடத்து பூவோடுகூடித் தோன்றுகிற மணம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். "கடவுளுமுடலின் கண்படல் துஞ்ச - விடர்கலமுறுக விறங்குகலேறுக - லொறுவகையேனுஞ் செய்கையினருந்தலும் - பலகலையுலகி னிலவுதலாலும் - மெனணன்றும்பொருளு மிரவியுமொழிபக - கணனெனவொன்று காணகையினாலும் - பாசப்பருதியு மீசனுமொழியப் - பசுவுமுண்டென நிசையவேண்டினதே" என்றும், சிவஞானபோதம் எ-சூ,க-வெ, "அருவுருவந் தானறிதலாயிழையாயானமா, வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோன்றியுட னில்லாது தோன்றாது நில்லாது. தோன்றல் மலரமணம்போற் றொக்கு" என்றுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற தானமா வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல வசத்து மல்லவென்றும அழியாததுமாய்ச் சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய் நிற்கையால்சதசத் தென்றும இவ்வாறாகத் தோற்றமில்லாதென்றும தோன்று மல நில்லாதென்றும, இது தோன்றுகிற முறைமை மலரினமண மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்முளுரிமையிலாத சத்து அசத்தென்னுமவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதனான் சத்தசத்தென்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும வேறாய்,—இரண்டினபாலு மொருதற் றுதித்துமில்லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்குதகோணதியவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று,—உதியாது நின்றிடாது-விளங்காது சூனியமாய் நிற்பதுமன்றாய்,—வைத்திடுக் தோற்ற மலரின நாற்றம் வருதல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரின்கணுற்ற மவ்விருவகையுமன்றி யதனக ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—சத்தசத்தாகி நித்தலுய்ந்திடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்ததனவ்வண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃது வைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவினறி நிற்கும் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சத்தாகிய சிவனது சந்நிதியின்கண் அசத்தாகிய பிரபஞ்சஞ்
சேவியாதென்று ஆன்மாவின்கண்ணே வைத்துக் காட்டிக்கு
முறைமை தொகுத்து முடித்து, மேல் சிவனுக்
குச் சுத்தமும் ஆன்மாவுக்குச் சுத்தமும் அநாதி
யென்றுணர்த்துகின்றார்

சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்
ஞான, மொத்துறு குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக்
கண்ணே, சத்துள போதேவேறாஞ் சகசத்து மசத்து
மெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீ லவணம்
போலும். (௧)

(இ-ள்) சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான மொத்துறு — சுத்தனுமாய ஞானசொரூபனுமாய்ப் பரஞ்சோதியுமாகிய சிவனது சந்நிதியில் அசத்து மஞ்ஞானமுங்கூடி நில்லாது,

குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினக் கண்ணே — ஆன்மாவினிடத்தி லிக்குற்ற மெல்லாம் பொருந்தா நிற்கும் சுத்த ஞானத்துக்கும், சித்த ஞானத்துக்குங் காரணம் யாதெனில்? படிகமுந் தாமிரத்துக்குங் காரணமில்லாதவாறுபோலச் சிவனுக்கு மான்மாவுக்கு மநாதியெனவறிக

சத்துள போதேவேறாஞ் சகசத்து மசத்து — சத்தான சிவனநாதியான போதே யவனுக்கு வேறாகிய சகசத்தாகிய வான்மாவு மசத்தாகிய பாசமு மாக விம்மூன்று பொரு

மெல்லாம வைத்து ஞு மநாதியெனறே வேதாகமஙகள சொல
றிடுமநாதியாக லும அஃதெனபோல வெனனில?
வாரிநீரலவண அநதச சிவன கடலைபபோலவு மானமச
மபோலும நீரைபபோலவும பாச முப்பைப் போலவு
மென றுவமித்தது. எ-று

ரண வேணமை தொசகதெனவறிக

இபபடி யுவமித்த தெககாரணததா லெனில்? கடலு நீரு முபபுஞ சகசமாயிருக்க உபபானது நீரைப்பொருந்தி நிறப தொழிநது கடலைய பொருநதாத வாறுபோலப பாசமும பசு வைபபொருந்தும தொழிநது பதியைப பொருநதா தாதலா லெனவறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலசத்து மஞ்ஞான மாயிருக்கிறது' அநாதிநினமல நித்தியஞானப பிரகாச ஸ்வரூபஙகளைப பொருந்தா தாகை யால பாரிசேஷததால, ஆனமாக்களைப் பொருந்துமெனபதுகூ றுகில

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால சகசஞ்ஞானமொ த்துஞு-நிமல நித்தஞானியாகிய சிவனிடத்தே ஸ்வரூபி அநித்ய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசஙகள பொருந்தாது,—சூழ்ந்தமெல லாமுற்றிடு முயிரினகணணே-ஆணவ மாயை கனமமெனனு மல ஙகளெல்லாம ஆனமாவினிடத்திலே பொருந்திடும,—சததனை போலவேறுஞ சதசத்து மசத்துமெல்லாம்-சுதசித்சொரூப மாகிய சிவனைபபோலே அநாதியே சிவனுக்குவேறாக ஜடமாகிய ஆணவ கேவலததில் ஜடம்போலும் பலசத்தியோக சுததாவத தையிலே சிதருபமாகவும் நிற்பதனை டாகையால சித்தசித தெனனும விகாரத்தையுடைய வானமாக்களும் அசததாகிய

ஆணவமாயை கன்மங்களு முள்ளது. சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்குவேறாக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்குமென பதற்கவகாசமில்லை இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்குமெனில் சிவன் விபுவெனப்படக் கூடாதென்னுஞ் சங்கைக்குமேலதிட்டாந்த பூர்வமாக உத்தரங் கூறுகின்றது;—வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்போல - ஆழம் நீளம் அகலமாகிய சமுத்திரசல வாகாச ப்ரகமாகிய ஆகாசமும் அதிற் சலமும் ஜலத்தைக் கலந்து நிற்குமுப்பும் போல பதியும் பசுவும் பாசமு மநாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரகமாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற் கலந்துநிற்கிற வுப்பில்லாதது போலச் சிவன் விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்திலே பசுபாசங்களின்னறும் அந்தப்பசுபாச தர்மங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாதென்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுக்கே சிவனுக் கில்லையென்று செப்புகின்றார்.

சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால்" - சத்துச் சித்து ரூபசிவனைக்கண்,— அசத்தஞ்ஞான மொத்துரு - அசத்தமல மாரோபிக்கும் ஞானாபாவ மூர்ச்சா மோகம் பொருந்தா.—உயிரினகணனே - பசுக்களிடத்தில்,— குற்றமெல்லா முற்றிடும் - மூர்ச்சா மோகம் பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம் பொருந்திடும்.—சத்துளபோதே வேறும்- சிவசங்கற்ப சாந்நித்தியமுண்டாக நீங்கும் —சத்சத்து மசத்து மெல்லாம் - பசுவாக்கம்* பதிவர்க்க மிம்மூன்றும்,—வாரி-நீருக்கிடங் கொடுக்குமாகாயம்,—நீர்-அவ்விடத்தி னிறையும் ஜலம்,—லவணம்போ

ல-ஆகாயத்திற் றோயாது சலத்திற் றோயுமப்பு இவைகள் போல;—அருத்தியாக வைத்திடும்-நித்தியமாய நிச்சயிக்கப்படும்

வாரிக்கோப்பு பதி, நீருக்கோப்பு பசு, லவணத்துக்கோப்பு பாசம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிரிரண்டும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவம் அறிவிக்கும் சித்தாதலின் ஆணவ அசத்து நிற்றலாற்றாது, உயிர் அலசித்தாதலின் அதனொடு முனைந்து நிற்றலாற்று மென்பது கடலுநீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றுக் கடனீரின் மருவிற்கு முப்புப்போலுமாகலான் ஆணடைக்கு வேறு காரணமில்லை யென்பதாம்.

இலவணமென்பது ணகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

'சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபாலசத் தஞ்ஞான மொத்தற', என்ற விதனுள்ளே முனைவ யிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

அலசித்தென்பது உயிரெனும் பெயரானு முவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவமறிவிக்கும் சித்தென்பதும் உயிர் அலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மலருமணமும்போலச் சரீரத்திலேதோன்றிநின்றிருக்கிறதுகா ணல்லோ அந்தச் சிவமென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கிச் சரீரசம்பந்தம் பசுமுதலுக்கொழிந்து பதிமுதலுக்கில்லையென்று அருளிச்செய்கிறார்

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொத்துறு - நின்மலமாயிருக்கிற வுண்மைஞானமே திருமேனியாயுள்ள சிவசொரூபத்திலே அசத்தாகிய பாசஞ் ஜடமாகையாலே சென்று பொருந்தமாட்டாது —குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரினங்கண்ணே - இந்த அஞ்ஞானங்களாகிய பாசம் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திநிற்கும் இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்த அவதாரத்திலே கூடினது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —சுத்தளபோதோவேறுஞ் சத்சத்து மசத்துமெல்லாம் வைத்திமெஞ்ஞானியாக வாரிநீரலவணம்போல - பதிமுதலுள்ளவன்றே அந்தப் பதிக்கு வேறாயிருக்கும் ஆன்மாவும் பாசமுமுண்டாகையாலே இவை மூன்று முதலும் அநாதியென்றே வேதாகமங்கள் சொல்லும் அதென்போல வென்னில்? ஆழம் கலமுண்டாகிய கடலும் அதிற் றண்ணீரு மதி லுப்பும்போல

இதற்குப் பிரமாணம் பரிணாமவாதிமறுபடி சங்கற்பநிராகரணம், "பிறாகலெனிற்பிறரும் பிறாககாமபொருளா - பொருட்கமை கருவியு மதற்குபாகானமுஞ - செய்கையுமொன்றேசூரைவகைத்தாஞெறி-மாறுசைவாகூறுரென்றால்-நினைசித்தாந்தமலசித்தாந்தமென" என்றும், சிவஞானபோதம், எ-சூ, ரு-வெ, "மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையாத சத்தாத, லஞ்ஞான முள்ளமனைதல்காண—மெய்ஞ்ஞானந், தானே யுளவன்றேதணகடல்நீ

ருப்புப்போல், தானே யுள்ளுள்ளவாய்த் தினை" என்றுமத்துவ க ண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயிருக்கிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவனிடத்தில் அஞ்ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாதென்றும், அநாதியே யான்மாவினிடத்திலே பாசங்கள் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சிவனுள்ளவன்றே ஆன்மாக்களும் பாசங்களும் ஆக மூன்று முதலும் அநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிற் றண்ணீரும் உப்புமபோலும் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தரு ஞான மொத்தரு - அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவமுயிரிரண்டு நித்தவியாபகசித்தாதற் பொதுமையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவ மதிசூக்குமசித்தாதலி னுடைசத்து நிற்றலாற்றுது—உயிரின் கண்ணே குற்றமெல்லா முற்றிடும் - உயிர் தூலசித்தாதலி னதனெதிர் முன்னித்து நிற்றலாற்றும்,— சத்துளபோதே வேறுஞ் சத்சத்து மசத்துமெல்லா மாநாதியாக வைத்திடும-சத்தாகிய அச்சிவமென் றுள்ளதன்றே வேறாகிய சத்சத்தாகிய வுயிர்களு முள்ளவாக அவ்வுயிர்களை யசத்தாகிய பாசங்க ளநாதியாகப் பற்றி நிற்றல,—வாரிநீர் லவணம்போலும்-கடலின்நீரு நாயனவே யாகவும் கடலின் மருவலாற்றுது கடனீரின் மருவிநிற்கு முப்புப்போலு மாகலா னுடைக்கு வேறுகாண மில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லான்மா சுதந்தர னல்ல வென்றதூஉங் காரணத்தாலே
சுதந்திர னென்பதூஉ முணர்த்தற் கின்றா

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானுங், குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவ ருயிருக்கீச, னெறிநின்று முத்தச்சுத்த சித்தென நிற்பனென்றும், பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே. (௪)

(இ-ள்) அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானுங் குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவருயிர்க்கு — ஆன்மாவுக்குக் கூறுவம் யாதெனில்? ஒருத்தரறிவிக்கத் தானே பதார்த்தத்தையறிகையாலும், அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்? சத்சத்தென்னும் பெயருண்டாகையால் அறிவித்த போது அறிகையா லறிவாயிற்று அல்லாத போ தறியாதிருத்தலா லறியாமையாயிற்று என்னவே அநித்தியமு நித்தியமு மென்று கூறியகாம அழிவதாயிருக்கிற் கடவதத்தைப்போல வழிந்து போகாம லெக்காலமு நித்தியமா யிருக்கையாலே நித்தியமென்று சொல்லப்படும், ஆன்மாவுடன் கூடிநின் றுனம்போதமாகச் சேவித்த தத்துவங்களாகிய பசுபோத மழிந்து போகையா லநித்தியமென்று சொல்லப்படும் இந்தமுறைமையாயிருக்கு மான்மாவுக் கடையாள மறியாமலு மறிவு நித்தியமு மநித்தியமு மாகிய சத் சத்தென்று சொல்லுவர்

ஈச னெறிநின்று முத்த சுத்த — சிவனுடைய நெறியாதெனில்? ஒருக்காலு மழிவில்லாத் தவனுடைய நாதியே மலமில்லா

சித்தென நிற்ப னென்றும்	தவனுமாய்ச் சுத்தனுமாய்ச் சிறப்பினை யுடையதாய்ச் சித்தெனும்படி பெயரைப் பெற்று நிற்பன் அஃதன்றி
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் ருளினாலே	அந்தச் சர்வஞ்ஞனவ் ஞானமாகக் கிடத்து வைத்த காருண்ணியத்தினாலே பின்பு ஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு சிவதீக்கையினா லான்மாக்களுக் குண்டாகிய வாணவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோட்சத்தைக் யடைவிப்பன் எ-று.

இதற்குக் கிரணாகமத்தும் வாயவயத்தும் அறிக (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும் மேல் விருத்தத்திலே தொகுத் துரைக்கின்றது

அறிவிக்க வறிதலாலு மழிவின்றி நிற்றலாலுங் குறிபெற்ற சித்தரூ சத்தாங் கூறுவதுயிர்க்கு-ஆன்மாவானவன் சிவனறிவிக்க வறிகையினாலும் நாசமில்லாம லிருக்கையாலு மாணவத்தா *லிரோதிக்கப்பட்ட சித்தரூபனும் நித்தியனுமென்று சொல்லுவ தான்மாவே யென்றறி.—ஈச னெறிந்த முத்தசுத்த சித்தென நிற்பனென்றும்- சிவன் நித்தியனு மநாதிமுத்த சுத்தசித்து ரூபனுமாக நிற்பனென வறிக. ஆகையா லான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுக்கு மிவ்வாறு பேதமுண்டு—பிறிவிப்பன் பெத்தமெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே- அநாதிமுத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகிய வாணவ மாயை கருமங்களைத் தன்னுடைய சமவாயசத்தியினாலே நீக்கிடுவன், நீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள்.

இதனால் அசித்தானது அசத்தாகையால் சித்தாகிய சத்தை ரமுன்னில்லாததாகையால் சத்து சித்து ஸ்வரூபமாகிய சிவன் றனக்கனனியமாக வொன்றை யறிவதுமில்லை பிரபஞ்சரூ ஜடமு மசத்துமாகையா லதுபிரபஞ்ச மொன்றை யறிவதுமில்லை. † பரிசேஷாத நித்தியமாகிய சிவத்தையு மநித்தியமாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிவ திவ்விரண்டுக்கும் ‡ பிருதக்கான வான்மாவென்று கூறியது

ததுக்தம் ஶிவஜ்ஞாநபோதே — நாஸ்தி சித் ஸத்ஸ
ந்நிதௌ கிஞ்சித் நசித்தேஹ உபேக்ஷிதம் | ப்ரபஞ்சஶிவ
யோர்வேத்தா யஸ்ஸஹந்த்ருஹர்த்தா தயோ: ப்ருதக் இதி

அனனிய மிலாமை யாறகொன்றுணர் வின்று, மனனியமிலா னசத்தைக்க காணபவனே,—லனனியமாய்க, காணு னவனமுன கதிரமுன விருளபோல, மாணுவசத்தினமை மறறு

* நிரோதித்தல்-தகைதல், † பரிசேஷாத-ஒழிவினலே, பிருதக - வேறு.

ஸ்ரீமத் ததிவாணுஶ்ர மாசாரிய வாய சைவ
பரிபாலக சிவாகரயோகி பண்ணின
சிவஞானசித்தி ஏழாஞ் சூத்திர
வியாக்கியானம சமாப்தம

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாச சிவனபோற் சசசிதானந்த ரூபியெனபது சாற றுகினறா

அறிவிக்க வறிதலானும - சிவன சகலாவததையிலே கலாதி ததததுவஙகளில தததுவ தேவதா பாரமபரியமாய வநது ம

றைந்து நின்று அவைகளைச் செலுத்தி அவரவர் பருவ மருகமா கப் போதிக்க உணர்தலானும

உமமையினுற் சுத்தாவத்தையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா லக்ஷ ணத் தனது சத்தியால் சிவன் முன்சொல முறைமையில முற றும மலமுத்த மலவாசனைமுத்தி சிவத்தவ வியத்திபண்ணி அ றிவிக்கக் திருமபக் திருமபச் சிவசத்தியினக்கு விரும்பாதவீ டு ஸவயம பிரகாசமாய்ப பதிமுதலிய சாவபதார்த்தங்களைப் போக்கிய போத்திருத்தவத் தனமைவிட்டு இடைவிடாது எ பபோது முள்ளமைமாத்திர மாய்ப் பார்த்திருத்தலானு ம,—

அழிவின்றி நிற்றலானும் - நித்திய சத்தியமாதலானும்,—

குறிபெற்றசித்தது சத்தங கூறுவருயிருக்கு-(ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே எனபதனுல்) தன இலக்ஷ ணமாக அடைந்த சச்சிதானந்தரூப முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவா,—

அறிவினறிநிற்றலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெ ற்றவசத்துஞ்சத்து மென்று பாடங்கொண்டு சதசத் தானமா வெனபதறகுக் காரணமாய்க் கேவலாவஸதையிலே பிரஞ்ஞா மோகமின்றி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெற்றவசத்துஞ் சத்தும் கூறுவர் உயிர்க்கு - தனது செயற்கை லக்ஷணமு மியற்கை லக்ஷணமுமாக வடைந்த பசுத் துவ சிவத்துவமு மானமாவுக்குப் பெரியோர்படிப்பார்கள்,—

ஈசனெறி நித்தமுத்தசித்த சித்தெனநிற்பனன்றே-சித்தெ னபதனை காலிடத்துக்கூட்டுக,—

பிறிவிப்பன்மலங்களெல்லாம பின்னுயிர்க் கருளினாலே - முன் சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்துவ வியத்தியண் ணுவன.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாமை யால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கிபறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற் சிவந் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிசூக்கும சித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோற்சத்தியல்பினுள் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்தாங் கூறுவகென்றார்.

அறிவிக்கவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானு மென்றுரைக்க.

அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப் படும்.

பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சதசத் திரண்டினையு மறியுமுரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃதாண்டோதாமாறுந் தெரித்துணர்த்திய பாரிசேடவளவை யாற் பெறப்பட்ட மூன்றுக்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அறிவு ஒன்றாயிருக்குமொழிந்து இரண்டு பகுதியாயிருக்குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, சிற்ற

றிவென்றும் பேரறிவென்றும் இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்

அறிவிக்கவறிதலானும்-ஒருவ னறிவிக்க அறியுமதொழிந்து தானாக வொன்றையு மறியாதிருக்கையாலும்,—அழிவின்றி நிற்றலானும் - ஒருகாலத்தினு மழிதலின்றி நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கையாலும்,—குறிபெற்றசித்தணுச் சத்தெனக் கூறுவது யிருக்கு - குறிக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தாலே அநாதியே பந்திக்கப்பட்ட வறிவென்றும் இப்படி மலசம்பந்தமா யிருக்கையாலே யசேதனமென்றும் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லுவார்கள் பரமேஸ்வரனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில்?—ஈசனொழிந்த முற்றச் சுத்தசித்தென நிற்பனன்றே-பரமேஸ்வரன் அநாதியே நிற்கிற முறைமையழியாதனுமாய் மலரஹிதனுமாயிருக்கிற சுத்தஞானமே தனக்குச்சொரூபமாய்நிற்பன் இதுவன்றியும்,—பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே-அநாதியே யான்மாக்களுக் குள்ள பாசபந்தங்களையெல்லா முன்சொன்ன முறைமையிலே கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்த பின்பு தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே விடுவியா நிற்பன்

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்க ளறிவிக்க வறிகையினாலும் அநாதியே பாச பந்தியாயிருக்கையினாலும் சிற்றறிவாயிருக்குமென்றும், பரமேஸ்வரன் அநாதியே மலரகிதனுமாய்ச் சிற்சொரூபனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞனா யிருக்கையினாலே தனது காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களை நீக்குவிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயிருக் கறிவிக்க வறிதலானும் - உயிர்களுக்குத் தன்னறிவு

நிகழ்ச்சிக்கு வறிவிக்க அறிதலாகிய வியஞ்சகத்தையின்றியமை யாமையானும்— அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் னழி வின்றி நிற்றலானும்,— குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவது- துலசித் தென்பதூஉம் துலசத் தென்பதூஉங் கூறப்படும்,—ஈ சனுயிர்க்கு மலங்க ளெல்லாம் பிரிவிப்ப னருளினாலே-முதலவ னவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்ச கப் பொருளாகலான்,— தெறிந்தழுந்த சுத்த சித்தென நிற பன்னன்றே - சிவன்றனக் கொருவியஞ்சகம் வேண்டாத அதற் கும் சித்தென்பதூஉஞ் சத்தென்பதூஉ மின்றுவிளங்கு மென் பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையே யுயிர்க்குச் சத்தசத் திரண்டினையு மறியு முரிமை யுண்மையு மதற்குக் காரணமு மஃ தாண்டுள்ள காமாறும் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையா றபெறப்பட்ட மூன்றாங் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட் டது.

எ-று, ௧-௨-௩-அதிகரணங்கள் முடிந்தன.

ஏழாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“ நனிகாணகு ”

என்ற ஏழாஞ்சூத்திரம்

காணகு

முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட - ௨௫௨.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

அ—சூ. ஞானஞ்ஞான இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலெட்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிய பாசஞானம போமபடிககுப பதிஞான மறிவிககு முறைமையினை யுணாத்துத லுதலிற்று

மேலித்தவிச செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனில்? இசசானமாவுககு மயககத்தைத் தீாத்துக குருவா லுணாத்தப்பட்டு முத்தியடையு முறைமை யுணர்த்துகினறது

மனனவன்றன மகனவேட ரிடத்தேதஙகி வளா
நதவனை யறியாது மயஙகிநிறபப, பினனவனு மென
மகனீ யெனறவரிறபிரிததுப பெருமையொடுந் தானா
கப பேணுமாபோற், றுனனியவைம் புலவேடா சுழ
லிறபட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்
லுயிரை, மன்னுமருட் குருவாக வநதவரினீககி மல
மகற்றித தானாக மலாடிககீழ்வைபபன. (க)

(இ-ள்) மனன	ஓாவதாத்தி லிராசாவி னுடைய பிள்ளை
வனறன ம	யானவன வேடரிடத்திலே நினறுவளாநது
கனவேடரி	பினபு தனனுடையபிதா வினறெனறு அறி
டத்தே தங்கி வ	யாமல மயககத்தை யுற்றுநிற்க
ளாநதவனை யறி	
யாது மயஙகிநிற்	

பினனவனுமெ னமகனீ யென்ற யரிற பிரிததுப பெருமை யொடு தானுகப பே ணுமாபோல	பினபகக ராசாவு மயசகீஙகிடு யெனறு டைய பிளளையா யிருசகு மெனறவனுககுப பிறப் புணாத்தி யகத்வேடுவச சேரியினி னறும விடுவிததுக கொணடு தனசகுண டான வரிசையுடனே தானுகப பாசகுமு றைமைபோல,
துனனிய வை ம்புலவேடா சுழ லிறபடடுத து ணைவனையு மறியா து துயருநதொ ல்லுயிரை	நெருஙகிய பஞ்சேநதிரியமாகிற வேடா சுழலிலே யகபபடடுச தனசகொரு காததா வுளனெனனு முணாவிழநது மயககமுறறு வருநதுகிற வானமாவை சிவனறனது காரு ணணியததினுலே
மனறு மருட குருவாகி வநது	ஞானததைப் பொருநதிய குருவை யதிட டிததுககொண டெழுநதருளி வநது
அவரினீககி	அகசநிநதிரிய மாகிய வேடரிடததினின று விடுவிதது
மலமகறறித தாணுககிமலரடி க கிழவைடபன.	குருவினுற செய்யப்படட தீசதையினு லே மலஙகளைச சோதிததுத தனவலியைக கெ டுததுத தனனைபபோல வெணகுணததையு முடைய ஞககித தனது சீர்பாததததை யடை வியாநிறபன எ-று.

சிவனெனபது - தோனறு வெழுவாய்.

வைபபன - பயனிலை

ஆனமாவுஞ் சிவனிடததிலே பாசஙகளுமகனறி யிருநது பினபு பாசஙகளோடேவநது கூடினுனே யெனனில்? அபபடியனறு இராசாவின மகன பிறநதனறே தனனையு மினனுனென றறியா மறறுயததகப்பனு மினனுனென றறியாது வேடரிடத்திலே வா

ந்தாற்போல விந்தவான்மாவு மநாதியே தன்னையுஞ் சிவனையு மறியாதே பாசத்தோடே கூடிநிற்கின்ற தன்மைக்குச் சொன்னதாயிற்று அந்த வேடர்களை காமாதியாகிய வனத்திலே சஞ்சரித்துச் சத்தாதி விடயங்களாகிய நாயகளைக்கொண் டந்தக்கரணவழியேசென் றான்மாவை மயக்குஞ் செய்கையினாலேக தேசவுவமை கூறினாராயினும், முற்றுவமையாகி வந்ததுகொண்டுவாராதுமுடித்த லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென வறிக

துயருறுமென்பது துயருமென விகாரப்பட்டது
தொல்லுயிரென்றது அநாதியாக வருகையினாலே.
துணைவனையு மென்னு மும்மை யெதிரது தழீஇயவெச்சம் (௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேலெட்டாஞ் சூத்திர முப்பத்தொன்பது விருத்தத்தினாலே சிவன் ஆன்மாக்களுடைய பாச * மோசனம்பண்ணும் படிக் கூறுகின்றது

துன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரினீக்கி மலமகற்றித்தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - ஆன்மாவானவன் றன்னுடைய பொருளைப் பறிக்கும் வேடரைப்போல சப்தாதியான விஷயங்க ளெருங்கித் தன்னுடைய வறிவைக் கவர அதினாலே பிரமித்துத் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையுந் தனக்கு † சகிருத்தாகிய சிவனையுமறியாம லநாதியே இவ்வாறு துயரத்தைப் பொருந்திட மலபரிபாகத்தில் பூமியினக ளாசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துவந்து நின்றங்க ஆசாரியரிடத்திலே கிருபையையும் பக்குவான்மாவி னிடத்திலே விநயத்தை

யுஞ் சிவனேயுண்டாககி யநதவாசாரியராலே யநுககிரகததைப பணணி இநதிரியாதிகளை யானமா தனக கனனியமாக வறிநது பிரியுமபடிசெய் தாணவ மலததையும் நீககிச சிவன முனே யாககித தமமுடைய பாதாரவிநதததின கீழேவைபபன.

தானககியெனபது போதும, மலரடிககீழ வைப்பனென பது வேணடாவெனனில்? அப்பொழுது சிவசமமேபாம சிவ னுடனாநியமெனப தில்லையாம் சிவனுடனாநியமெனபத்றகாக கூறவேணடியது. அப்பொழுது சிவன வேறறாக கலநதிருப பனெனபதுபோதும், பாததகினகீழெனப தேனெனனில? § சாவது பாதமாகையால், பரிபூரணனன சிவன வியாபியும ஆனமா வியாபபியுமமாகையால், முததியிலு மானமா சிவனை வியாபியாதோ வெனனில? ஆனமா வியாபிதது நிறகதெல்லா மசததாகையால் சிவனொருககாலும் வியாப்பியனலல வியாபகனே. ஆனமா சாவ வியாபியெனப தெவவாறெனனில்? சாவ பிரபஞசத்தையும வியாபிதகறியு மாகையினுலே சாவவியாபியெனறது சிவன வியாபகனே! ஆனமா சாவாவஸ்தையிலும சிவனுககு வியாப்பியனே! சிவனுக ¶ ககயமாககவே சிவாநநதாநுபவததை யநுபவிக்க வுரிததாகிய ஆனமா சிவனுககநிய பாவததையு மடைந்து கிஞசிஞஞதையையு மடைநது நினறதெஙஙன சிவ ஞசாரிய மூாததிமானகி யெழுநதருளி யநுககிரகிதத தெவவாறெனன? இதறகுமேல் திடடாநதமாக.

மனனவனறன மகன வேடரிடததே தங்கி வளாநதவனை யறியாது மயஙகிநிற்பப் பினனவனு மெனமகனீ யெனறவரிற பிரித்துப் பெருமையொடுக தானாகப் பேணுமாப்போல்- ராஜாவினுடையபிளளை வேடசசேரியிற் பிறநது வேடரிடத்தே வளாநது பிதாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான் க்ஷததிரியனெனகிறதையு மறியாமல் †கிராதபாவததையுந தரிததிரததையும

பொருநதி மயஙகிநிற்க வவனுககு வேடனாயிருபபதினும ராஜா வாயிருபப ததிகமெனனு மறிவுணடாகியபின பிதாவாகிய விராஜா நீ யெனனுடைய பிளளையென றிளவரசுப்படடங கட்டினா றபோல வொககும

இதனாற சிவ னாசாரியமூர்த்தியை யதிட்டித்துககொண டுவநது பககுவானமாககளை நீ யிநதிரியமாகிய வேடரோடே கூடியிருந துனனுடைய ஸ்வரூபததை யறிகிறா யில்லையென்று போதிககவநத அநயனாகிற பககுவானமாவும சப்தாதி விஷயேசசைகளை விடடுத் ததபதவாச்சியமாகிய பரமசிவததை யடைவனென றிதனபொருள

* மோசனம் - விடுவிததல, † சுகிருத்து - ஆபததன, ‡ விநயம - வணககம, § சாவத - நாலுபககததிலும, ¶ அநநியபாவம - வேறாயிருககை, + கிராதபாவம - வேடததனமை

தथோக்தம் ஶிவஜ்ஞாநபோதே — [illegible]

தथோக்தம் தந்த்ரே — [illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வவ் விவ்வவ்வா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள் போதித்துச் சில கலப்புப் பகுப்பாய்ப் பொதுச்சிறப்பாக யோகபாத முதல் முப்பாதப் பொருள் போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்.

இராஜா நீ யென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன் குருக்குறி கொண்டு தீக்ஷைபண்ணித் தீக்ஷாங்கமாகுஞ் சித்தாந்த மஹாவாக்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலம் போதித்துத் தியானிப்பித்துப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவங் கொடுத்துத் தானாக்கி.

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைத்தாற் சிவாத்துவைதி ஒரு பிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பார்கள் ஆதலாற் கருத்தரன்போனிற்ப னென்று மேற்காட்டும்படி கருத்து தன்னைப்போலாக்கி, மலரடிக்கீழ் வைப்பன்-மலரடியின் கீழ் வைப்பன்.

இங்கு மிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற் றட்டுத லக்ஷணந் தாக்கும்.

இலக்ஷணயினால், அடி - சிவசத்தி யென் றுரைக்கில் ஆன்மாவின் சடத்தன்மை விடாத வியாப்பியத்துவம் சங்கிராந்தவாதந் தான் சாரும்.

ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராநின்றவடி, மலர்ந்தவடி என்று விரியும்.

வினைத்தொகை யாதலாற் றனது சத்திபோற் பிறபொருட் பிரமேய மாத்திரத்தில் அறிதற் றொழில் பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாத்திர

சத்தி லறிதற் றொழில் பண்ணி, மலர்ந்த திருமபியமுக சிற்சத்தி ரூபியாகச் செய்வன

மலரடி வியத்த சிற்சத்தி யென்று தாற்பரியம்

சத்த ஸபரிச முத லைம்புலத்தை விஷயீகரிக்கு மைம்பொறியை ஐம்புலமென் ருகுபெயரான் சொல்லியது

சுழல் என்றது தன் வழிக்கொழுக்கு மொருபால் துணைவன.

சிவஞானத்து வியாபகத்து ளடங்க வியாப்பியமாய வைப்பென்று சிலர் பொருளுரைத்தார்கள்

அவர்கள் வியாப்பியனுகலான் ஆன்மா சடமாவனென்றும் ஏன் செய்பவர் திருந்தார்கள்

திருமபு வியாப்பிய வியாபகலக்ஷணத்தால் வேற்றுமை வருமே, ஐக்கியமேயில்லை என்பது ஏன் அறியாதிருந்தார்கள் ஆதலால் ஒப்பு ஒரு சாதியைக்கியமே யக்கியத்துவம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்தப்பெறுமுரிமை தனக்கேயுண்டென்பதுணர்ந்த வுயிர்க்கு, அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவ திதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயு முணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றையுணர்த்துதற் கெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம்

உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுடப்பட் டறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, சித்தமுத்த சுத்த சித்தனெனப்படும் இவ் வீசன், குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து, தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி, மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் வாழவித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத லினி து விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேட்ரு ட்பட்டுப பரதந்திரனுயத் தனசாதிக்குரிய பெருநத்கைமையி முநது இழிதொழில் பயிறறி வருந்தும மனனவகுமாரனுவா னொருவனுககு அவனறநதை செயயுமுதவியை யெடுதது்ககாட் டிக கூறினா

மும்மலசசுழலிற்பட்டு வருநதுதல் காட்சிபபுலனுதல செ லலாமையின, அதனையொழித்துக காட்சிபபுலனு யெளிதின றிபபபடுவதாகிய ஐம்பொறிசசுழலிற படுதலே யீணடெடுத்துக கூறினா, தூலவருநததிநயமபற்றிச சோபானமுறைமையின வைத்துணாத்துதல மரபாகலின.

துணைவனையுமெனறு மும்மை தனனையறியாமையேயனறி யென இறநதது தழீஇயது. சிறபபுமாம

மனனுமருளெனறது ஈணடிறபபி றவதின மேற்று.

மூனறுவது விரித்துரைக்க.

எனமசனியெனறென உவமையுட கூறுதலாற பொருளினு ம் உணர்ததியெனபது வருவித்துரைககபபட்டது.

"தவததினுணாதத" எனறா முதனூலாசிரியரும

இஙஙன முறைததவாற்றுன முதனூ லெட்டாஞ்சூததிர ம்போல இசசெயயுளும நாறகூறறதாமாறு கணடுகொளக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---o---

மேல் ஞானததினையுணரு முறைமையினை யுணாத்துத னுத லிறறு

இப்படிப் பாசபநதியாயுளள வானமாக்களை யவரவாகள பககுவததிலே சிவன ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுநதருளி இர க்ஷிககிற முறைமை யருளிசசெய்கிறுா.

மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தேதங்கி வளர்ந்தவனை
யறியாது மயங்கிநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரி—
த்திலேநின்று வளர்ந்து வேடருடைய வாதனையாலே தன்னு
டைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்கிநிற்ப அந்தப் பிள்ளையு
டைய வறியாமை நீங்கின வவதரத்திலே,—பின்னவனு மென்ம
கனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடு தானாக்கிப் பேணு
மாபோல் - இவனுக்குப் பிரஞ்ஞையுண்டானபின்பு அந்த இரா
ஜாவும் என்னுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ யென்று அந்த வேடரி
ட்த்தினின்றும் விடுவித்து பெருமையுடனே தானாக்கப்பார்த்து
அந்தப் பிள்ளையை இரக்ஷிக்கிற முறைமைபோல,—தன்னிய
வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டு - கன்மத்தூடாக வானமா
வைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்து விஷயமாகிய வேடருடைய சுழ
லிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— தன்னைவனையுமறியாது துயருந்
தொல்லுயிரை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற சிவனையுமறியா
மல் அநாதியே துக்கப்படுகிற ஆன்மாவை,—மன்னுமரு— குரு
வாகி வந்தவரினீக்கி- அநாதியே யிவனிடத்திலேநிற்கிற ஞானந்
தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்த ஐம்புல
வேடரிடத்துநின்றும் விடுவித்து,—மலமகற்றித் தானாக்கி மல
ரடிக்கீழ் வைப்பன - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலங்களை
யும்போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீர்பாத கமலத்
தின்கீழ் வைப்பன.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மத்துக்கூடாக அநாதியே பொ
ருந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனையு மறி
யாமற் றுக்கத்தை யனுபவிக்கிற வான்மாவுக்கு அநாதியே யி
வனிடத்திலே நிலைபெற்றுநிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூ
ர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்தச் சத்தாதி விஷயங்களினி
ன்றும் இவனை விடுவித்து அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

ங்களையும் போக்கி சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய சீபாத கமலத்தின்கீழ் வைப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மன்னவன்றன்மகன் - மன்னவன் குமாரனொருவன், — வேடரிடத்தே தங்கிவளர்ந்து - பிள்ளைமைப் பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்ஜாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வளர்ந்து, — அவனையறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையுந் தன்னையு மறியாது மயங்கி நிற்க, — பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரித்து - தந்தையாகிய அவ்வரசனு நீயென் மகனென்று அறிவுறுத்தி யவ்வேடரினின்றும் பிரிப்பித்து, — பெருமையொடுந் தானாக்கிப் பேணுமாபோல் - பெருந்தகைமையோடுந் தானுமவனுமொன்று செய்யுமாறு போல், — தொல்லுயிர் - நிலைபெற்ற வுயிர், — தன்னிய வைம்புல வேடர்சூழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து நெருங்கிய வைம்பொறியிற்பட் டறிவிழந்து, — தன்னையு மறியாது தயருற்ற - தன்னையுந் தலைவனையு மறியாது வருந்துமாற்றை, — மன்னுமருளின் - இறப்பிற் றவமுதிர்ச்சிநோக்கி, — குருவாகி வந்து - நித்த முத்த சுத்த சித்தனெனப்படுமவ்வீசன் குருவடிவங் கொண்டெழுந்தருளிவந் துணர்த்தி, — அவரினீக்கி மலமகற்றி - பொறியினின்று நீக்குமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்து, — தாளாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன் - மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்ப னென்பதாம்.

இவ்வண்ணம் முறைத்தகவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம் போல இச்செய்யுளுங் கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதற்சூத்திரமுதலேழாஞ்சூத்திரமீறாகப் பதிமுதலியமு
ப்பொருளையும் பொதுவியல்பா லுணர்த்தி, மேற் பதி மூ
வகைப்பட்ட வான்மாக்கட்குச் சத்திநிபாதானுகு
ணமாகச் சாதார நிராதார தீக்கைசெய் தனுக்கிர
கஞ்செய்யுமுறை தொகுத் துணர்த்துகின்றார்

உரைதருமிப் பசுவர்க்க மூன்றின்மூன்று முப
ருமவிஞ் ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர், நிரையின்ம
ல மலங்கன்ம மலங்கன்மமாயை நிற்குமுத லிருவர்க்கு
நிராதாரமாகிக், கரையிலருட் பரனருவிதா சத்திநி
பாதத்தாற் கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்குக் கன்மவொப்பி
ற, றரையிலாசான் மூர்த்தியா தாரமாகித் தரித்தொழி
ப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால். (உ)

(இ-ள்) உரைதருமிப்பசுவர்க்க மூன்றின்மூன்றும்	வேதாகமங்களிற் கூறுவதாயுள்ள வான்ம வர்க்கங்களை விசாரித் தறியின் மூவகையாம் அவையாவை யெனில்?
உயருமவிஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்	உத்தமரென் றேறிய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென மூவகையாம்
நிரையின் மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை நிற்கும்	நிற விரைப் பொருள கோளாக வடைவே விஞ்ஞானகலர் ஆன்மாக்களுடைய ஞானகிரியைகளைத் தடுக்கும் தாகிய வாணவமல மொன்றையு முடையவர்கள்; பிரளயாகலர்

மூலமலத்தினோடுங் கன்ம மலமாகிய விரண்டு டன் சம்பந்தரா யுள்ளார், சகலர் மலங் கன்மம் மாயை யெனக் கூறிய மும்மலங்களுடனுங் கூடினவர்கள்.

முத லிருவாக்கு நிராதாரமாகி கரையிலருட்ப ரன் றுவிதாசத்தி நிபாதத்தாற் சுத்தியபின் மலம

* முதற்கட் கூறிய விஞ்ஞானகலர் பிரள யாகல ராகிய விருவர்க்கும் எல்லையில்லாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவன் முன்னே சொன்ன தீவிர தீவிரதரமாகிய சத்திநிபாத மிரண்டினையும் பதிவித்து அவர் கன்ம பண்ணி யவர்களுக்குள்ளே நின்று பாசத்தினைச் சேதித்து அவர்களறிவினை விளக்குவன், பிரளயா கலர்க்குச் சிவன் முன்னே தேவகுருவாய் வந்து மலகன்மங்களை யவலோகனத்தினாலே போக்கி யவர்களறிவை விளக்குவன், "முத்திதரு—நன்னெறி விஞ்ஞானகலர் நாடிமல மொன்றினையு, மன்னிலையே யுணர்வின் றறுத்தருளிப்—பின்னைப்,மேவார் விளங்கும் பிரளயா கலருக்கு,தேவாய்மலங் கன்மந்தீர்த்தருளி" எனனும் போற்றிப் பஃறொடையானு முணர்க

சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சத்தா த்தா சத்திநிபாதத்தால்

சகலர்க்குச் சிவன் யாவனொருவில்லியா னவனேரிலக்கைக் கட்டித் தூக்கி யசைவற நின்றகாலம்பார்த் தெய்யு மாறுபோல னமாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை தொலையொத்த காலம்பார்த்துப் பூமியின்கண் ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக் கொண்டு மந்தமாதியான நால்வகைச் சத்தினிபாதானுகுணமாகத் தீக்கையினைச் செய் தவரவர்கள் பாசத்தைச் சேதித் தவர்கள றிவை விளக்கி யதிபக்குவரா யுள்ளவர்களை சுவாநுபூதி

பிறவியைத் திருக்கும்படி முத்தியை யடைவிப்பன மந்தபாகராயுள்ளவர்களை வித்தேசுரர் பதத்திலு மந்திரேசுரர பதத்திலு மூர்த்திகளுடைய பதத்திலு மடைவிப்பன. எ-று.

சிவன கழிப்பன,
பரன ஒழிப்பன,
என விரண்டெழுவாயு மிரண்டு பயனிலையும்.
இதற்குச் செந்திய விசுவத்து மறிக.
இது பொழிப்பு.

மேலகலம்.

அவையாவன?—

விஞ்ஞானகலத்தவ சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆசாரியனாலே தீக்கையிற கலாதத்துவ மளவாகக் கன்மங்களைச் சோதிக்கப் படுகையாற் றன மாயையினுடையவு மான்மாவுடையவும வியாபாரங்களைப் பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலே தானந்த வாகாரயோக தியானத்தியிற்றன மிகுந்த தபசினுடைய சித்தியினாலேதான கன்மாநுகுணமாகத் தனுவை யெடுத்துக் கன்மங்கள புசித்துத் தொலைந்த காலத்திற்றன வைராக்கியத்தான சன்னியாசானுட்டானத்தாற்றன எல்லாக் கன்மங்களு நசிக்க வதற் காதினமாயிருக்கிற மாயையு மின்றி யாணவ மலமொன்றுஞ் சேட்டித்து நிற்கையினு லுண்டான பெயரென வறிக.

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தா லென்னில்? ஆசாரியனாற் றீக்ஷிதரான சகலர் பிரகிருதியையு மான்மாவையு முள்ளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப் பிரகிருதியினின்று முத்தனாய்ச் சிருட்டிகாலத்திற் பிராகிருத தேகத்தைப்பெறாமல மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருந்தி யதிலுண்டான கன்மபலங்களை யந்தந்தப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்க்கையாற் குண

தத்துவத்துக்கு மேலுண்டான கன்மமு மாணவமு மாகவிர ண்டுடனுங் கூடினவாக ளாகையினு லுண்டாகிய பெயரென வறிக

சகலத்துவ சித்திக்குக் காரணம் யாதெனில்? ஆணவ மு தலிய மூன்று பாசத்துடனுங்கூடி யாணவத்தால் றடுக்கப்ப ட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையராய் மாயையினாலே மோகித் து நானாவிதமான கன்மங்களைப் புசித்ததனைப் புசிக்கிற கா லத்தி லாகாமியமேறி யதனைச் சஞ்சிதமாக்க கட்டுப்பட்டத னைப் புசித்தத தொலைக்கை காரணமாகப் புரியட்க ரூபியா ய்ப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத் ததிலுண்டான போகங் களைப் புசிக்கிறவ ராகையா லுண்டாயபெயரென வறிக.

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலர், அபக்குவர் பக்குவா் எனவிரு வகையாம்.

அபக்குவமாவது - ஆமம். அஃதாவது நெல்முதலிய தா னியங்கள்.

பக்குவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி முதலானவைகள்.

இத்தன்மைபோல ஆன்மாக்கள் சங்காரத்துக்குக் கார ணமாகிய மலமும் பக்குவமெனவு மபக்குவமெனவு மிருவிதப் படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பக்குவமல ரபக்குவமலரென விருவகையர்

இதிற் பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியாலே சிவனு லே யனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவர்.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாகுதியத்தாலே சிவனவர்க ளுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட் டிருக்கையினும் சுத்தாத்துவாவுக் கதிகாரிக ளாகையா லதிகார மலத்தைப்பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

இந்த அபரமுத்திபெற்றவர்கள் யாவரெனில்? உத்தமராகிய பிரணவர் சுதாக்கியர் சிவர் தீர்த்தர் காரணர் சுசீலர் சூக்ஷமர் காலர் தேசசர் அம்சு எனக்கூறிய அனுசதாசிவர் பதின்மரு மஹாமாயா புவனத்துள்ளார்க்குப் பக்குவம் வந்தவிடத்து அனுக்கிரகஞ்செய்து சதாசிவதத்துவத்திற போகங்களைப் புசித்து நக்க மூர்த்தியைச்சூழச் சேவித்துக்கொண் டிருப்பர்கள். இவர்களுக்குப் போகத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தாலப்பொழுது சிவன் பிரசன்னராகி மேலானபதத்தை யடைவார்கள்.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேசுவரராவார் அநந்தர் சூக்குமர் சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர் ஏகருத்திரர் திரிமூர்த்தி ஸ்ரீகண்டர் சிகண்டி. இவ்வெண்மரு மீசுரதத்துவத்திலிருக்கு மீசுரரைச் சூழ்ந்திருந்து மாயையினுண்டாகிய சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் சிவன் றேவலாற் செய்பவர்கள்.

இவர்களுக்குப் படைப்புமுதலிய தொழில்களெக்காரணத்தாலெனில்? சாந்தமூர்த்தியாயிருக்கிற சதாசிவ ரிவர்களெண்மையுந் தமது சரீரத்தினின்றுந் தோற்றுவிக்கையா லுண்டானவதெனவறிக.

ஆனா லிவர்களெண்மருந் தம்மி லொக்குமோ வெனில்? அநந்ததேவ நாயனாரைப்பற்ற மற்றவர்களுக் கெல்லா மொவ்வொருகலை யடைவே குறைந்துகுறைந்து வருதலா லுத்தரோத்தர மொருவர்க்கொருவர் விசிட்டரென வறிக.

முந்தின அநந்ததேவ நாயனார்க்கு அதிகாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்தா லவரைச் சிவன் சூஞ்சாரகாசத்திலே மோக்ஷத்தை யடைவிப்பன். அதன்பின னவர்க்கடுத்த சூக்கும ரவ்வதிகாரத்தைப்பெற்றுக் கிருத்தியங்களை யவரைப்போலச் செய்வர். மற்றவர்களு மிவ்வா றடைவே யதிகாரத்தைப் பண்ணுவார்கள்.

எல்லாக்கும் பிக்கின சிகண்டருடைய பதம் பரழுகிடவாமற் சிவன் விஞ்ஞானகலரிற பக்குவ முண்டானபேரி லொருவனை யடைவே யெண்மரிற குறையாமற கூட்டுவர.

இதற்குப பௌடகரம, வாயவவியம, சுவசசந்தம, இரத்தினத்திரயம, ரௌரவம, சாவஞானோத்தரம, மதங்காகம தது மறிக.

இனி யதமராகிய சத்தகோடி மகாமந்திரங்களின் மூன்ற ரைக்கோடி பெயரை மலபரிபாக மிகுதியாலே இழுள கிருத தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராக்கியம பிறந்து வெறுபபுண்டாகையால் விஞ்ஞானகலர விஷயமாகவு மாயா காயபாதிகாரிகள் விஷயமாகவுஞ் சிவ னிரதிகரணமாகத் திக கைபண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகாப்பிர ளயத்திலே முததியை யடைவிப்பன

மற்ற மூன்றரைக்கோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயை யி லுதிக்குந் தூலகாரியங்களுக்குக் காதகாவாக்கிச சுத்தவித்தையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்தது திதிகாலத்திற சகலர் நிமித்தமாக வாசாரியரை யதிட்டித்துக்கொண் டனுக கிரகஞ் செய்யுங் கனமத்துக்கான பூதமாக விருந்து மஹாப பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்.

அபக்குவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரியாவரொனில்? ஆணவ மிகுதியா லளவற்ற வானமாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புண்டு மலபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவித்தைக் குக கீழாக மாயைக்கு மேலாக நடுவே நெடுங்காலங் கேவலத தைப் பொருந்திக் கிடக்கையால் முத்தானமாகக ளென்பெ ருமல் விஞ்ஞான கேவலிகளெனப பெயர்பெற்றிருப்பர்கள். ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் நால்வகையெனை வறிக.

இதற்கு மிருகேந்திரத்துமை காமிகத்து மறிக.

இனிப் பிரளயாகலர் பக்குவமலர் அபக்குவமலரென விருவகையராம்.

பக்குவமலர் யாவரெனின்? மலபரிபாக மிகுதியாலே சிலர்க்கெல்லாக் கன்மமும் பக்குவமா யுள்ளவிடத்து சிவன் தீவிரந் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தியைப் பதித்துக் கிரதிகார தீக்கையாற் றிருக்கண்சாத்தி யவர்கள் பாசத்தைச் சேதித்து அவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

மற்றவபக்குவர்க ளாகக் கன்மாநுகுணமாகப் போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புவனசரீரங்களாகிய யோனிகடோறும் பிறந்திறந்து திரிந்து மலகன்மங்கள் பரிபாகமானவாறே சிவன் சத்தியைப்பதித்து அவர்களறிவை விளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன்.

புரியட்டகத்துடனே கூடினவர்களுட் சிலரை யனந்த தேவநாயனார் அப்பு தத்துவத்தி லமரேசராதியாகிய புவனத்தி லிருக்கும் குய்யாட்டகராகிய வெண்மர்க்கும் தேயுவி லரிச்சந்திராதி புவனத்தி லிருக்கும் அதிகுய்யாட்டகர்க்கும் வாயுவில் தெய்வயாதியாகிய குய்யாத் குய்யாட்டகர்க்கும் ஆகாயத்தில் வஸ்திரபதாதியராகிய பவித்திராட்டகர்க்கும் அகங்காரத்தில் சகலண்டாதியாகிய தாணுவட்டகர்க்கு மாகப் புவனாதிபர்கள் நாற்பதின்மரா யிவர்களை யடைவே யதிபராக்கி யோசியாநிற்பன்.

மூலகூறினவர்களன்றிச் சேடித்தவர்களுட் சிலர்செய்த கன்மத்தாலே ப்ரளயாகலரா யிருக்கின்றவர்களாயினு மவர்களுக்கு மலபரிபாகம் வாராதபடியாலே யனந்ததேவ நாயனார் மாயாகர்ப்பாதி காரிகளாக லோமத்தகத்தி லிருக்கும் சுகேசுரர்முதலிய வெண்மரையுங் குணதத்துவத்தி லிருக்கும் குரோதர் முதலிய வெண்மரையும் அநு ருத்திரர்க்கு மதிட்டா

தாவாய்ச் சூக்கும பரகிருதியி லிருக்கும வீரபத்திரரும் குணத தத்துவத்தி லிருக்கும ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னதற்குக்கீழ்ப்பட்ட புவனங்களுக்கும் பிரமா முதலாயினோர்க்கும் பிரமாண்டத்த ராகிய கபாலீசுரமுதலிய வுருத்திரர்க ளூற்றுவரு மாக நூற றொருபத்தெண்மரையுங் கர்த்தராக யோசியாநிற்பன.

ஆகப்பிரளயாகலர் மூவகையரெனவறிக.

இவர்கள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பந்தத்தாலே கலாதி களுடனே கூடிட பந்தப்படினுங் கலாதிகளாற சகலரைப்போல வசியரல்ல.

அஃதெனபோலவெனனில்? பாம்பின கணடத்திலிருக்கிற விடமிருக்கினு மதனை வாதியாதவாறுபோல் விவர்களு மதனா ல் வாதையுறாரக ளெனவறிக.

இதற்குச் சித்தியவிசுவத்து மிருகேந்திரத்துங் கிரணத்து மறிக.

சகலராவார் யாவரெனில்?

தேவர்க ளிருடிகள மானுடர்முதலாயினா ரெனவறிக.

அவர்க ளதிபக்குவர் மத்தியபக்குவர் அபக்குவரென மூவகையர்.

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் நாரணர்கள் முதலாயினா ரைசசிவன தீவிரமுதலிய நால்வகைச் சத்தியைப் பதித்துத் திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக் கொணடவர்கள பாசத்தைச் சேதித்த தவர்கள் ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித் திதிகால முடியுமளவுஞ் சுத்தாத்துவாவிற் போகங்களைப் புசித்திருந்து மகா சங்காரத்திலே மோட்சத்தை யடைவார்கள்

தேவர்கள முதலெனபதனால் எறும்பீறாக வெனவறிக

சிவன மந்த மலபாகராயுள்ள வைகயிகர் முதலாயினோரை மந்த மந்ததரமெனறு சொல்லப்பட்ட சத்தியைப் பதித்தாசா

ரியனை யதிட்டித்தவர்களுக் கநுகுணமான தீக்ஷையைச் செய்தவாக ளவாகள யாதொரு பததததிலே யிருநது போகம புசிகக விரும்பினாக ளகதததப பத்திலே யோசியாநிறபன.

மலபரிபாகம் வாராத வயககுவரை யவாகளவர்கள செய த கனமததக கிடைகப பௌனசரீரததை பெறுவிததுப் போ கங்களைப புசிததுத் தொலைததவாறே மலபரிபாகம பிறபித தாசாரியன தீக்ஷையைப்பணணி மோட்சததை யடைவிப்பன

இதற்குக காமிகததிற் பத்தானுக்கிரகபடலத்து ம்றுகே ந்த்ரததும் சூக்குமசுவாயம்புவததும சிததியவிசுவதது மறிக.

"இமையா ரிமைப்பவ ராகுஞ்சகல" ரெனனுந திருவாசகிலு ம "மும்மலங்கூடி முயங்கி மயங்குவோ, ரமமைச் சகலத்தா ரேவாசுராா நா,ரிம்மையின் வேதா வரிமிகு இழுக்தத, தம்மிறை யொளிபுககாாககுச சகலரே" எனவறிக.

இமமூவரையுந் தொகுத்தறியிற் பதினம ரெனவறிக.

"விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரளயாகலர், தஞ்ஞான மூவருந் தங்குஞ் சகலத்து, ளஞ்ஞான மூவரு மாகப்பதினமரா ம, விஞ்ஞான ராதியா வேற்றுமைதானே." (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மூவகை யானமாக்களுக்குஞ் சிவ னநுக்கிரகம்பண் ணு முறைமை கூறுகின்றது

உரைதரும்பி பசுவர்க் முறைமின்மூன்றும் - இழ்ச்சொல்லிப் போகத ஆன்மாக்க ளதியுக்கால மூன்றுவர்க்கமாம். அவைக ளாவன :—

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதோமா யைக்கு மேலாயிருக்கும விஞ்ஞான கலரொன்றும், மாயாமத்

திய வாததியான பிரளயாகல ரென்றும, மாயாதோபாகவாத
தியான சகலரென்றும.

விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயைக்தேசித்துவஞ்
சொல்லுகிறது * அநுசிதமெனனில? உணமை மாயாகாரியங
களினாலே யேகதேசதவை யடைகையினாற் கூடும்.

* அநுசிதம் - தகாதது

மாயைநீங்கி யாணவமொனறேயான விஞ்ஞான கேவலாகு
கேகதேசதுவ மெவ்வா றெனனில்? அதோமாயையி லுண
டான போகங்களெல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்தக
குச சிவாநுக்கிரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே
† யவஸ்தானஞ் சொல்லப்பட்டது.—

† அவஸ்தானம் - இருப்பு

तदुक्तं पौष्करे — मायाधो वर्तने चाग्रे
क्रमेणैषां व्यवस्थितिः । अवस्थानञ्च पूर्व्य
नभक्त्येतेनो विभागतः ॥ विज्ञानकेवला
णान्तु पूर्वसंसारवर्त्मनि । अशुद्धव्यापक
केषु मायाग्रे संस्थितिः क्वचित् ॥ सकलं विप्रवासा
प्राज्ञापाशायः पाशाश्रितः । प्रोक्त्वा
तयाधस्य अर्केन्द्रतारस्य च ॥ अधराश्व
स्थिताश्चेष्य प्राक्तावज्ञानकेवलाः ।

நிரையினமல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயைநிற்கும்-நிறை
நிரையே விஞ்ஞானகலர்க் காணவ மலமொன்றும், பிரளயாக
லர்க் காணவமுங் கர்ம்மமும்,சகலர்க் காணவமுங் கனமமு மா
யையும பொருந்திநிற்கும்.

ஆகுதம், கன்மமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திதருமம் பிரளயத்திலுமாயையே யதற்காதாரம். கன்மத்துக்குக் காரணமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலர்க்கு மாயையில்லாமல் கன்மமெப்படியிருக்கும் கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞான கலர்க்கும் போகமெப்படி யுண்டாமெனனில்? இவ்விடத்துப் பிரளயாகலர்க்கு மாயை யில்லையென்றது. லக்ஷணையாக மாயை மாயேயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞான கலர்க்குக் கன்மத்தினாலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்தினாலே

இவ்விச சகலர் பிரளயாகலராகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலராகிறதற்கும் ஏது‡குணாத்மகமாயிருக்கிற பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தைப்பண்ணிப் பிரகிருதி விகாரத்தை நீக்கினவனாளவன பிரளயாகலன்.

‡ குணாத்மகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீக்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனென்று பெயருண்டாகையால் பிரளயாகல ரிருவகைத்தாம்

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணிப் பிரகிருதி நீக்கின மாத்திரத்திலே முத்தனென்னாமல் பிரளயாகலனென்பானேனென்னில்? பிரகிருதிக்குமேல் மாயாகாரியங்களாய புவனாதாரங்களான வைந்து தத்துவங்க ளிருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங்களுமிருக்குது.

இதனறி ஆனமஞான § நிரோதகமான வாணவ மிருக்குதாகலால் இருட்டி காலத்திலும் அபக்குவ மலனாகிய பிராகிருதனாகாமல் பிரளயாகலனாகவே நிற்பன. இந்தப் பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மாணமாயையும ப்ரீத்து நின்றறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவன இவ்வாறறிந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன.

§ நிரோதகம் - மறைக்கிறது

இவ்வாறறிந்த சகலன பிராகிருத தேசியாயிருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞானகேவலனே! மாயையுங் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தனென்றது விஞ்ஞானகேவலனென்பானேனெனின்? ஆனமஞான நிரோதகமான வாணவ மிருக்கையாலெவ்வாறு முத்தனாவன. ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவானுக்கிரகத்தினாலே பக்குவானுகுணமாக ¶ பராபரமுத்திகளையடைவன.

¶ பராபரம் - மேல்கீழ

𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌬𑌧𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑌃 । 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃
𑌤𑍇𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾
𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌾
𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌧𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌕
𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌂 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍
𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷 𑌦𑌶𑍍𑌯𑌨𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌕𑌲𑌃 ॥ 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥
𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌤𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌭𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌭𑌕𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌕𑍍𑌰
𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌃 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍂 𑌯𑌾𑌨𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌕𑍇𑌯
𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌯𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌾 । 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍋𑌨𑌾𑌪𑌿
𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 ॥ 𑌮𑌲𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌇𑌤𑌿.

சகலன் பிரளயாகலனாகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலனாகிறதற்கும் + ஏதுவந்தரம தத்துவங்களுடைய பிரளயத்திலே கலைநீங்குகையினால் ஸ்தூல சூக்குமதேகமிரண்டும் விடப்பட்டு பிரளயாகலனென்று பெயராவன். நிவிருத்திப் பிரதிஷ்டாகலை சர்வகன்மமும் மேற்சொல்லுகிற வுபாயத்தினாலே நசிக்க வகையால் பிராகிருதமாயிருக்கிற தூலசூக்கும தேகமிரண்டும் விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பதான கன்மத்தையுடையவன் பிரளயாகலனாவன்.

+ ஏதுவந்தரம் - வேறு ஏது

தீக்ஷையிலே கலாதத்துவபரியந்த சோதனையினாலேயாதல் விவேகமாயாபுருஷத்தினாலேயாதல் யோகாப்பியாசத்தினாலே கன்மமுண்டானத்தை யெல்லாமறிந் தந்தக் கன்மானுகுணமான தேகங்களை யேககாலத்திலே யெடுத்து சர்வகன்ம பலன்களையும் புசித்ததினாலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச விவேகஞானயுக்தி சந்நியாசத்திலே யாதல் சர்வகன்மங்களு

நசிக்க வித்தக்கன்மங்களுக்குக் காரணமு மாகாரமும் தக்கநுகுணமாயிருக்கிற தநுவாதிகளுக் குபாதான காரணமாயிருக்கிற மாயையுந் தநுவாதிகளுக் கேதுவாயிருக்கிற கன்மம் நீங்குகையினாலே தாமும் நீங்க ஆணவமலமொன்றுமே சேஷிக்கையினாலே விஞ்ஞான கேவலனாவன் —

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — தத்த்வாநா முபஸம்ஹாரே ப்ரலயாத் கர்மணாம்வா | த்ருக்ஸம்ஸ்க்ஷவஹத்யோஹா மலஸ்யாத்மஹாமஸம்பந்தேந: || அபவேக்வ: கர்மியத்ருக்கா ஜ்ஞத்வாப ப்ரலயாகலா: | கலாதத்வாஜ்ஞேயாயி த்ரிக்ஷயாஜ்ஞாநகேவலா: || யோமே நஹாமலேநாவ்ருதஸ்த்ரஸாராபரிக்ஷய: | கர்மணா த்ருததாயத்த ஜாயாயாஸ்த்வபரிக்ஷயாத் || உபலஹ்வ ஶிஷ்டஸ்யாத்ஸ விஜ்ஞாநகேவலாஹ்வய:.

கலாயிலருட்பரன் நிராதாரமாகி முதலிருவர்க்கு தவிதாசத்திநிபாதத்தான மலங்கழிப்பன் - வாமமிக்க கருணைநிதியான சிவன் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தினாலே மாயையும் மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும் - நீக்கவேணுமென்றில்லை யாதலால் ஆதார தேகாதிகளைறி முற்சொன்ன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகல ரிரண்டு வகையிற பகுவருக்குந் தனது சிற்சத்தி யபிவியத்தினாலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன். அதெவ்வா றெனில்?

தீவிர சத்திநிபாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலரையும் பிரளயாகலரையும் பிரளயாதியிலும் பிரளயாகத்திலும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவர், அவர்களப்பொழுதே சிவனாவார்கள். வி

ஞ்ஞான கேவலாகலரிலே தீவிர சத்திநி பாதத்தை யுடைய
வர்களை சிருட்டியாதியிலே அநுக்கிரகம் பண்ணி யதிகார மல
மாத்திரம் நிறுத்தி சர்வஞ்ஞத்துவாதி × ஷாட்குண்ணியாபி
வியத்தராகப் பண்ணி அசுத்தாத்துவ புவனபதிகளாய் மந்தி
ர மந்திரேசுர மந்திரமஹேஸ்வரர் அணுருத்திரர் அணுசதா
சிவ ரென்னும்படிக்குச் சுத்த வித்தியாதி தத்துவங்களிலே
மஹாபோகங்களைப் புசித்து ருத்திர மஹேஸ்வர சதாசிவ
துல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்து பிரளயகாலத்திலே பர
மமுத்தி யடையும்படி பண்ணுவர் விஞ்ஞானகலரில் தீவிரசத்
திநிபாதம் வாராத பேர்கள் பழயபடி கேவலராயே யிருப்பார்.

× ஷாட்குண்ணியம் - ஆறுகுணம்

பரளயாகலரிலும் தீவிரசத்திநி பாதத்தை யுடையவர்க
ளை யநுக்கிரஹித்து அதிகார மலமாத்திரம் நிறுத்தி ஷாட்கு
ண்ணியாதி குணாபி வியத்தியாகப் பண்ணி அசுத்த மாயா புவ
னாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படிச்
செய்வர் இருவகையில் தீவிரசத்திநிபாதத்திலே பிரளயாதி
யிலே அநுக்கிரஹிக்கப் பெற்றபேர் பிரளயாந்த பரியந்தம் நின்
மல சமுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுத்தா
த்துவ அசுத்தாத்துவாக்களில் புவனபதி யாவர்கள். பிராகிருத
கன்ம க்ஷயமவாராமல் பிரளயத்திலே கலைகழன்று பிரளயாக
லரொன்று நின்றபேரிலே அபக்குவரானபேர் சிருஷ்டி காலத்
திலே சகலரே யாவர்கள்.

த்ஃக்ஷ ஜ்ரூமெளெநெ — யாஸ்ரெ ஜாவயத்தி ஸாவெ
ஙிவாஸுஷெஹூாஹுவஷ்திநெ । ஸெஷ்ஷு ஜா வா ஸஷ-சு
ஸ-ஒதா ஶுணவாஶுநயொாயெதி ॥

தத்ச ப்ரகாஶிகாயாம் — ஶுத்₃தா₄த்₄வாக்₂யே கர்மஶேஷா
ஸத்₃த்₄வகர்மஶேஷா த்₃விதீயஸ்யாம்। ஶுத்₃தா₄நந்த₃க்₃ரஹாத்
ஶிவோ விதே₃ஹ்யம் ஶைவநியோஜயத்யுத்₃த₄த:॥ உக்தஞ்ச ஶ்ரீ
கணேநாத்₃த்₄வராணாம் ஶேஷோசாக்ஷா: கோடியஸ்ய து। ப்ர
ரியாகர்மணா யேஷாம் வக்ரே ஸ்ருகஶாந்தி வ்ரஜந்த்ய
நேஹ॥ காஶ்மீரே நாக்₃ரஹோத்₃க₃தமிதி ஹாவந பதிகஸ
ஶிவ்யாஸ்ரஷ்டா। பஶ்யாம்யஹம் தி₃வஸகரா: கமாத்₃
பாஶாத்₃வந்த₃ங்கோ₃வகாமஜதி.

கலையிலருட்பரன் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்துச் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பிற சத்தாநதா சத்திநிபாதத் தானமலமொழிப்பன - சகலர்க்கு ஸ்பரிசத்திருலே மாயை யையும் மந்திரோபதேசத்திருலே கன்மத்தையும் பாவனையிரு லே ஆணவத்தையு மொழிக்க வேண்டுகையால் பூமியினகண் ஞானாசாரிய லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேகத்தை வேறற அ திட்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலரிலே கன்ம சாமயமு மாண வமல பரிபாகமு முற்ற விடத் துண்டாம் மந்தம் மந்த ரம் தீவரம் தீவரதரம் என்னும் நாலுவித சத்திநிபாதரானகு ணமாகச் சகலா சோதனையிலே தத்துவங்களையுங் கன்மங்க ளையும் மாயையையும் ஆணவமல சத்திகளையும் நீக்குவன

சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகம் ஏதுவெனப் பதி விஞ்ஞான கலர்க்கே யாதலால் சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிலேயென நிவ்வி டத்துக் கூறப்பட்டதே னெனவில்? சகலர்க்குக் கன்ம சாமய மே ஏதுவல்ல சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகமே ஏதுவெனப அது மூவகையான்மாக்களுக்கு மொத்த நிதமாகையாலும்,விஞ்

ஞானகலர்களுக் கன்மமில்லாம லிருக்கையினாலும் சகலர்க்கு விசேஷித்தக கன்ம சாமயமும வேணுமென்ற தெனவறிக.

+ லக்ஷித - குறிக்கப்பட்ட

— அநுக்த சித்தம் - சொல்லாம லேர்ப்பட்டது.

[illegible]

சத்திநிபாதமாவது, ஆணமஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆவசத்தி யதிகார நிவிருத்திக்குப் பக்குவம்வந்து கழுவின அவசரத்திலே முற்பிற்பாடற சகதேக பகதுவான சிவனுடைய சிற சத்தியானது பதிந்து ஆனமாவினுடைய நித்தியஞானக் கிரியையை யபிவியத்தியாக்குவது.

[illegible]

இதக ஆணவமல பரிபாகாநு குணமாகச் சிற்சத்தியானது அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவ சத்தியு மற்பநீங்கும். அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிக நீங்கும.

சிற்சத்தி யபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபாகத்தை யபேக்ஷிக்கவும், ஆணவமல நிவிர்த்தியானது சிற்சத்திப் பிரகாசத்தை யபேக்ஷிக்கவும் வேண்டுகையில் * அந்யோந்யாஸ்ரயமெனவில்? அதல்ல. குவியோகமும் மக்கார நிவிர்த்தியும் முற்பிற்பாடற வேககாலத்திலே யானதுபோல சித்தபிவியத்தியு

மஞ்ஞான நிவிர்த்தியும ஏககாலமாகையால் அந்யோந்யாஶ்ரய தோஷமில்லை

* அந்யோந்யாஶ்ரயம்-ஒன்று மற்றொன்றைவேண்டுதல்

ததோக்தம் பௌஷ்கரே — ஸத்வே ஶிவஜ்ஞே ச ஸ்வ ஸ்வம் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஞ்ஜ்ஞ நிவர்த்திதம் | யாத்ருக் தாத்ருக் ஸமே த்வஸ்ய ப்ரதீபவஸ்த்விர்யதா ||

சத்திநிபாதம நாலென்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிந்தபொழுது மந்தம அப்பொழுது நித்தியா நித்திய விவேகத்தைப்பண்ணி விஷயங்களிலே † விரத்திவரும

† விரத்தி - ஒழிவு

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம், அப்பொழுது முதலுண்டான விவேகமும விரத்தியும பிரதிஷ்டிதமாம் இவவிடத்து ஸரபபுப்பிரத்தியம நியூநத்திலே.

வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது சிவஞானம பிரகாசம, இது தீவரசத்திநிபாதம.

சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவரதரம,இவவிடத்துத ஸரபபுப் பிரத்தியம் அதிகத்திலே. நிர்விகார ஞானத்தினுலுபசாந்திவரும்

இந்த சத்திகளுக்குச் சத்திமானுயிருக்கிற சிவனுடைய நாமமும் நிவிர்த்தீசன பிரதிஷ்டேசன் வித்யேசன சாந்தீசன என்று வியவஹரிக்கப்படும. சத்திசிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணங்களாகையா லிவவிடத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றுஞ் சொல்லப் பெறும்.

ததோக்தம் ம்ருகேந்த்ரே — நிவர்த்யதி ஸம்ஸாராந்நிய மாத்ஸாஸ்ய நிவர்த்திகா | நிவ்ருத்திரிதி தத்ஸ்தானம் தத்ரோபாதி நிவ்ருத்திஜாது || நிவ்ருத்தஸ்ய மதிஸம்

𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 । 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰
𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌶𑌾 𑌦𑍃
𑌶𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌃 । 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾
𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌹𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑍇𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿.

இவ்வாறு கனம சாம்யமு மலபரிபாகமுமான காலத்திலே ஆன்மாவினுடைய ஞானதிருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈஸ்வர சத்தியானது பதியும். அது பதிந்தமாத்திரத்திலே யாணவமலத்தினாலே யான்மாவை விஷயோன்முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல்விடும். அந்த திரோதானசத்தி நிவிர்த்தியான மஹான்மா வசத்துக்க ‡ சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே § சடிதி வைராக்யமுண்டாம் கண்ணைப் பெற்றவன காக்ஷியை யிச்சிக்குமாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரிசனத்திலே யிச்சையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன, எப்பொழுது பந்தத்திலே நின்றும் முத்தனாவேன, ஆரவனைத் தரிசிப்பிக்கிறவனென்று புத்தியையுடையவனாய் இவ்வாறு சம்சாரத்திற் பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்திமானாகிய சிவன சத்திநிபாதானுகுணமாக வநுக்கிரகம்பண்ணுவன.

‡ சாகரம் - சமுத்திரம்
§ சடிதி - சீக்கிரம்

சத்திநிபாதானுகுணமான அநுக்கிரஹமாவது? மந்த சத்திநிபாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையி லுண்டான புண்ணிய பாபங்களைச் சோதித்துப் பிருதுவியாதி யாகாச பரியந்த

முண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீக்கும்படி யுபதேசித்துப பிரமாண்டோ ¶ பரிலோகங்களிலே + யோசிப்பது.

¶ உபரி - மேல்

+ யோசித்தல் - கூட்டுதல்

மந்ததர சத்திநிபாதத்தை யுடையவர்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை யிரண்டுகலையில் புண்ணிய பாபங்களையுஞ் சோதித்துப் பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்த முண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீக்கும்படி யுபதேசித்து புருஷோபரி தத்துவங்களிலே பிரளயாகலருக் கிருக்கும்படி யோசிப்பித்தது.

தீவிரசத்திநி பாதத்தை யுடையவனை நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தியை மூன்றுகலைகளையுஞ் சோதித்து பிருதிவியாதி மாயாந்தந் தரிசித்து நீக்கும்படி யுபதேசித்து சுத்தவித்யாதி யபரமுத்தி ஸதானமாகிய சுத்தாத்துவ ×வாசியாகப் பண்ணுவது

தீவ்ரதர சத்திநிபாதத்தை யுடையவனைப் பஞ்சகலையுஞ்சோதித்து நாமரூபிசமும் நிராதாரமும பிரத்தியக்ஷா — கமயமும அநுமானாகமயமும § ஷட்தரிம்சத் தத்வாதீதமுமாய் அகண்டாகார சச்சிதானந் தாத்வய பரிபூர்ண பரமசிவத்திலே வேறறத் ததாகாரமாம்படி யோசிப்பது.

× வாசி - இருக்கிறவன

— அகமயம் - அறியக்கூடாதது

* ஷட்திரிம்சத் - முப்பத்தாறு.

[illegible] ॥ [illegible] ॥

த்ரயாணம் உஹாத்ந: ‖ வைராக்யம் ஜாயதே வ்யாதி
ஸம்ஸாரார்த்த உவஸாமராத் । தேஹதோஷாஜ்ஜாயதே ஸம்
போகாதவந்தஜம்யாரவி ‖ ஆத்யாத்மிகாதி த்ரிவிதை
ஸம் ஸாரைக்யாஸம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தாபைர்வாபி உபஸர்த்தி
தாப ஸம்ஸாரிதிஸஞ்ஜாயதே ஜகதி ‖ ஏவம் ஸம்ஸார
தோஷீத உதக்ஷ்யதுவாக்திவ்யவா: ।
தேவிகாவாததோ —ஸநாவேகத: நீராஞ்சம்
பை ஸமுத்ரமதுநாதவர்ஜிதே । நிஸ்ஸங்க யோஜ்ஜி
தா உக்தபதிஸாதஸஸ்த நிர்ஜய: ‖ யதாஜலம் ஜலே
க்ஷிப்தம் க்ஷீரேக்ஷீரம் வ்ருதேவ்ருதம் । அவிசேஷஹே
வேத்யுதாத்தஸ்த பரமாத்மநீதி ‖

வைராக்ய ஏதுபத்து அவையாவன? வியாதி பீடையாலே வரும் ஜநக வைராக்கிய மொன்று,

தன்னுடைய தேஹதோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேஹவைராக்கிய மொன்று,

சகல ஐஸ்வரியங்களையுங் குறைவற வனுபவித்து இனிப் போதுமென்று வரும் ஐஸ்வரிய வைராக்கியமொன்று,

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத்திரயங்களினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியமொன்று,

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினாலும் ரக்ஷிக்கிறதினாலும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதினாலும் யாதொரு துக்க முண்டானதினாலும் வரும் திரவ்ய வைராக்கியமொன்று,

மாதா பிதா ஸதிரீ புததிரன இஷடபநது ஸநேகித ரிவர்களோட பிரிநத ததிருலே கூடடமெலலாமபிரிநத காலததில துககததுக கேதவெனறு வருமசவக வைராககிய மொனறு,

காமுகனு யிருககிறவன் ஞன மோகமாயிருககிற ஸதிரீயினிடததிலே குணததிலே யாகிலும தேஹததிலே யாகிலும வைராககிய ஏதுவான தொரு தோஷததைக கணடு விரகதிவரும ஸதிரீ வைராக்கிய மொனறு,

அனனபானுதிக ளொருபொழு தில்லாதிருக்கிலும் தேகம நிலலாது, எததனைநாளெததனை வகையிலே புசிததாலும திருபதியை யடையாதெனறுவரும புசிப்பு வைராககிய மொனறு,

தாநததுககுப் போய்த தளளுணடதிலுல வரும பிரத்கிரஹ வைராககியமொனறு,

தேஹததிலே யாதொரு ஏதுவுமில்லாமல் பூர்வஜந்ம சிவபூஜா புணயபலததிலுலே தேஹாதியான சாவ வஸ்துககளிலும வரும வைராககிய மொனறு,

ஆகப்பதது

இவற்றுள் இரு ஏதுகமாக வருகிற வைராக்கிய முத்தமம்.
நினற வொனபதும மதயமம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலனுக்குமாதாரம் அநுக்கிரஹமென றெண்ணவேண்டாம மூவருக்கு முண்டென்னு முறைமை யுரைக்கின்றார்.

நிராதாரமாகி - நிரதிகரணரூபின்று,—

அவித்ர சத்திநிபாதத்தால் தீவிர தீவிரதர சத்தி வீழ்க்கலாற் றீவிரதரத்தாற் பரமுத்தி, தீவிரத்தாஞ் அபரமுத்தி.

தீவிரதரனுளும் மந்த மந்ததர சத்திநிபாத முண்டு.

அபரமுத்தி யனந்தவிதமாதலால் நிரதிகரணானுக்கிரகஞ் சகலர்க்கு மேகதேசத்திற் சாற்றியதுண்டு,—

ஆசான மூர்த்தி ஆகாரமாகித் தரித்து - சாதிகரணனாயி ருந்து,—

சதுர்த்தாசத்திநிபாதத்தால - மந்த்ராதியால்,—

மலஙகழிப்பன் - மலத்தை யொழிப்பன.

ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் சிவத்துவாபிவியத்தியும் செய் வனெனபது செபபுக.

விஞ்ஞானகலரெனபது கலைக்குறையாதலால் விஞ்ஞா னகலரென நின்றது.

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானத்தால கலை முதல் முப்பது தத்துவதசாம் மூடப்பட்ட சூக்குமதேகமில் லை யாது சில பெயர்களுக்கவர்கள் விஞ்ஞானகலாகள

பிரளயத்துக் கலைநீங்கினபெயர் பிரளயாகலா.

ஆதலால், இருவாக்கத்துக்கும நிரதிகரணனுக்கிரகம்.

சிலபெயர் அனந்தாதி யணுசதாசிவாதிய ரிவர்களை விஞ்ஞா னகலர்களென்றும், அபர மந்தரேசுவராகளாகிய ஸ்ரீகண்டா தியாகளைப் பிரளயாகல ரென்றும் பேசுவார்கள்; அவாகள மல மலகன்ம முக்காராய்ப் பதிபதார்த்தத்துள அந்தர்ப் பவித்த மலமாத்திரகளுஷித விஞ்ஞானகலச்குறி மலங் கனமமாத்திர களுஷித பிரளயாகலக்குறி, பிரியாது தரியாமையால் அப்படிய பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக.

பெரியோர் சிலவிடத் தப்படிப் படித்துப் பேசியதேது ? முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தெனக் குறிக்தறிக.

பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய யனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்று சிலா பேசிய தேது? தேகமில்லாம் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய்வந் தனுக்கிரகம் பண்ணுவரென்பது தெய்திதெ ரியாது செப்பியது.

இருவர்களும நிராதாரமாகி யெனுமாசிரியர் வசனத்துக்கு ம் சிவாகமத்துக்கும விரோதச சொல்லுமாம.

ஆணமத்தத்துவ மிருபத்தினான்கிற்கு மேல பிரகிருதி முதலாக யிராகாதி கலாந்தமாகிய தத்துவங்களி னிரஞ்சனா தவிரச சாஞ்சனரா யிருப்போர்கள் பிரளயாகலர்களென்று சிலர் பேசிய தேதே? ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில அப்படியிருந்தலால், இசைத்தார்கள்.

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலரைக் குறித்து உருத்திர தேவர்களிற் றேவகுரு வென்பது கூடும், தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவென்பது கூடாது; மற்றது பிரசித்தப் பொருள்.

விஞ்ஞானகலர்கள் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மலர்கள் என்றிருவகையர்

அந்த இருவகையருக்குட் பரிபக்குவ மலர்கள் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும அனு சதாசிவர் அநந்தாதிகள் மந்திரர்கள் புவனவாசிகள் என்னும அபர முத்த சிவன்களாயும போயிருப்பார்கள்

அபரிபக்குவமலர்கள் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக கீழ மலமாத்திர கலுஷிதர்களாய்ப் பசுபதார்த்தங்களா யிருபபார்கள்.

பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விருவகையர்

அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் ஸ்ரீகண்ட வீரபத்திரர் முதலிய அபரமந்திரேஸ்வரர்கள் புவனவாசிகளென்னும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவமலர்கள் இருவகைக் காலத்திலே சகலராவார்கள்.

சகலர்கள் திரிபக்திகளொன்றும் விஞ்ஞாநிகளிலுமே கன மநாசமவந்த விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் அவியந்தி களொன்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்

அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேகிகளென்றும், அபபிராத்தவாகிய சரீரிகளொன்றும், பிரகட்டவாகிய சரீரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்.

திரும்ப அந்த நால்வகையோரும் தனித்தனிப் பரிபக்குவ மலாகளொன்றும் அபரிபக்குவ மலாகளொன்றும் எண்வகையா

அவ்வெண்வகையருள், பரிபக்குவ மலர்கள் என்னும் நால்வகையினரும் சிவானுக்ரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் நானுபத முத்தராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மலாகளெனும் நால்வகையோரும் சமசாரிகளாயிருப்பார்கள்.

ஆக மூவகையோரும் பன்னிருவகையரெனபது பாரார்த்திக.

சகலானுக்கிரகங் குருத்திருமெனி குறித்திருக்குஞ் சிவன பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவற்றுட் 'குருவாகிவந் துணர்த்தி'என்ற முதற்கூற்றுப் பொருளை ஒனபதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினார்.

எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பக்குவேறுபாட்டான மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலமுங்கூடிய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையின்வைத்து அறிதுணர்

த்த வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தி யென மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது ஒருமல மிருமல முடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்குந் தீவிர தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தினை வைத்துணர்த்த வமையுமாதலின், சகலர்க்குப்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையா னுணர்த்தப்பட் டறிதுணர வேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்று முணர்த்த லவதாகிய நிராதாரதீக்கை செய்யப்படுமென்பதாம்

இதனானே தீக்கை இருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன

இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதார தீக்கையிற் பமே பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வான்மவர்க்க மூன்றுவகைப் பட்டிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார்.

உணர்தருமிப் பசுவர்க்கமுன்னர் மூன்றும் - இவ்வியாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விந்த வான்மவர்க்கத்தை விசாரிக்கில் மூன்றுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயருமவிஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - மேலான விஞ்ஞானகலரொன்றும் பிரளயாகலரொன்றும் சகலரொன்றும் — இவையின்மல மலங் கன்ம மலங்களுமாமாயை யிற்கும் - இந்த அடைவிலே விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவமலமொன்றும் பிரளயாகலர்க்கு ஆணவமலமுங் கன்மமலமும் ஆகவிரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமு மா

யாமலமுங் கன்மமலமும் ஆக மூன்றுமலமும்; இவை யநாதியே யுள்ளதாய் நிற்கும்.—முதலிருவர்க்கும் - முற்பட்ட விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் பக்குவராயுள்ள விரண்டுவகைக்கும்,—நிராதாரமாகிக் கரையிலருட் பரனருவிகா சத்திநிபாதத்தாற் கழிப்பனமலம் - எல்லையில்லாத வனுக்கிரகத்தை யுடைய பரமேசுவரன் அவர்களுக்குப் பிரானாய் நின்ற முறைமையிலே தீவிரம் தீவிரதரம் என்றுசொல்லப்பட்ட விரண்டு சத்திநிபாதத்தாலு மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன —சகலர்க்கு - சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கன்மவொப்பில்- புண்ணியபாவங்களிரண்டுந் தன்னி லேறாமற் குறையாமல் இரண்டுமொத்த வவதரத்திலே,—தரையி லாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன மலம் - பூமியிலே ஆசாரியமூர்த்தியிலே யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்.—சதுர்த்தா சத்திநி பாதத்தால்-மந்தம் மந்ததரம் தீவ்ரம் தீவிரதரம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலுவகைச் சத்திநி பாதத்தாலும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-அ-சூ,ங-வெ. "மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க், கஞ்ஞான வச சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்து மன்றி ப பிரளயா கலருக்கு, முன்னுணர்த்துந் தானுருவாய் முன்" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் மூவகை யான்மவாக்கத்தில் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு நிராதாரமாய்நின்று தீவிரம் தீவ்ரதரம் என்கிற சத்திநிபாதத்தாலே மலங்களைப் போக்கி இரட்சிப்பனென்றும், சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்குக் கன்மவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று மந்தம் மந்ததரம் தீவ

ரம் தீவரதரம் என்கிற நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும் இரட்சிப்பனென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உரைதரு மிப்பசுவாகம - எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்-உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலருமென,—நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்மமாயை - முறையே யாணவமலமு மதனோடு கன்மமலமு மவைகளோடு மாயாமலமுமாக,—நிறகுமென்றும் - இப்பந்த வேறுபாட்டான் மூவகைப்படும்,—சகலர்க்குக் கன்மவொப்பில்-அவற்றுள் மும்மலங்களுடைய சகலவர்க்கத்திறகு இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்-நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையினைத் தெரிந்துணர்த்த வேண்டுதலின்,—தரையிலாசாரியமூர்த்தியாதாரமாகித் தரித்து மலமொழிப்பன- இவ்வுலகின்க ணவ்வுயிர்கட்கே குருமூர்த்தியாதாரமா யதிட்டித்து நின்று மல நீக்குவதாகிய சாக்ஷாதீக்கைசெய்து,—முதலிருவர்க்கும்-ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னு மிருவகைச் சத்திநிபாதத்தினவைத் துணர்த்தலையு மாதலின்,—கரையிலருட்பரன் மலங்கழிப்ப னிராதாரமாகி - அன்னோர்க்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம் போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படர்க்கையா யுணரத்தக்கப்பட் டரிதுணர வேண்டா து அவ்விருதிறத் துயிர்கட்கு மலநீக்குதற்கு முறையே புணர்ந்து முன்னின் றுணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீட்சை செய்யப்படும்.

இதனானே தீக்கை யிருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவ கைச் சகுருமூர்த்தியா ரிவரெனபதூஉங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனிச் சகலாக காசாரியன செய்யுந தீக்கையாதி

தொகுத் துணாத்துகின்றார்

பலவித மாசான்பாச மோசனந்தானபண்ணும் படிநயனத் தருளபரிசம் வாசகமானதமு, மலஙிலசா த்திரம்யோக மவுத்திராதி யநேகமுள வவமறினவுத திரியிரணடாமறியி, னிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞா னமனத்தா லியற்றுவது கிரியையெறிற குணடமணட லாதி, நிலவுவிதுதுச் செய்தலகிரியா வதிதானினறு நிரபேட்சமபேட்ச மெனவிரணடாய நிகழும். (௩)

(இ-ள) பலவித மாரசன பாச மோசன நதான்பண்ணும் படி. ஆசாரிய ஞானமாககளுககுப பாசததை சசேதிக்கையின பொருட்டுச செயயுநதீக கை பலபிரகாரமா யிருககும அஃதெவவா றுறுனெனின சாதிபேதத்தாலு மலபாக தா ரதமமியத்தாலும் பலவாகக கூறியது. அவையாவன ?

நயனத் தருள பரிசம வாசகமானதமுமலகில்சாததிர மியோகம. மீனானது சினையைப் பார்தது மாத்திர ததிலே யதனைப் பேதிதது தனனைப்போ லாககுமாறுபோ லாசாரிய னுண்மைப பொ ருளிலே சித்தத்தை வைதது தத் திவ்வியமா ன நயனத்திருலே பார்ததவனுக்குக கட டுப்பட்ட பநதங்களைச் சோதிககுமது நயன தீககை.

வாரணமானது போல வாசாரியன் றனது வலது கையிற் சிவ அத்தங் கற்பித்துச் சோதிரூபமாகத் தியானம்பண்ணி மாணவகன் றலைதொடங்கிச் சாவாங்கமும் பரிசித்துப் பின்னாலே விடுவது பரிசதீக்கை.

ஆமையானதுபோல ஆசாரியன் றனது முதலாகிய வுண்மைப் பொருளிலே சித்தத்தை வைத்துப் பரமமான சோதியுடன் கூடித் தியானித்துச் சங்கிதா கிரியா விதிக்குச் செய்யுமாறுபோல மந்திர கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி எல்லார்த்தையு முள்ளபடி யறிந்து சோகம்பாவனை பண்ணி யிந்த வையிக்கியத்தினாலே மாணாக்கன் பாசத்தைச் சேதிப்பது மானத தீக்கை. மந்திரங்களை யந்தந்த வன்னங்களுக் குடைய மாத்திரைகளை யறிந் தேறுமற் குறையாம லுச்சரிக்கும்து வாசக தீக்கை.

ஆசாரியனாகமத்திற் சொன்னப்படி யோகியுணர்ந்து மாணாக்கனுக் கையந் திரிவின்றி யந்த வாகமத்தின் பொருளை யறிவிக்கை சாத்திர தீக்கை.

ஆசாரியனடி சந்தான மார்க்கத்தினாலே மாணாக்கனுடைய விதய கமலத்திற் பிரவேசித் தவ்விதய கமலத்தி னடுவே விந்துரூபமான வானமாகவைச் சுழுமுனை நாடியிற் பிரமரந்திர மளவாகக் கொண்டு சென்று சிவவிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்துகை யோகதீக்கை; ஆகவாறுவகை யெனவறிக

அவுத்திராதி யநேகமுள

ஓம சமமந்தமாகிய அவுத்திரி யென்று சொல்லிய தீக்கையை விசாரிக்கி லேகசத்துவ, திரிதத்துவ முதலாகிய தீக்கைபலவு முளவென்றறிக.

இச்சவிகற்பம் வருணபத்தியிற் காண்க.

இத்தீட்சையினுக் கதிகாரி யாவரெனில்? தவ்வியிய சாதியி

ஞானக்கு அவசத்திரி யாகரணையி விதந்தீக்ஷைகளைக் கூறியதென வுறிக

இம்முறைமை காலோத்தரத்திற் காண்க.
"அனலியாகரும பாசமறுத்திடுக பாவையினூற-ரனைத் தைவத்தருத்த தலை" எனவுமறிக

அவற்று ளவு — அவைகளை விசாரித்தறியி லிரண்டுபிரகா
ததிரி யிரண்டா — ரமாம். அவையாவன?
மறியில

இலகுஞானங் — அந்தவவசத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதீக்
கிரியை யென — ஷையெனவும் கிரியாதீக்ஷை யெனவுமாம்.
ஞான மனத் — தீவிர தீவிரதரமெனனும் சத்திவியாத்த
தா லியற்றுவது — தையுடைய மாணுக்கனுக் காசாரியா கிரியா
தீக்ஷையைப்போல மனோ வியாபாரத்தி
லே செய்து முடிப்பது.

முற்கூறிய ஞானதீக்ஷைக்கு மிதற்கும் பேதமியாதெனின்?
சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

அவற்றுள் விஞ்ஞான தீக்ஷையென்று சாமிகத்துருஞ் சிந்தி
ய விசுவ சத்துக் கூறுவகைப்பா லீண்டுக் கூறியதே விசிட்ட மெனவ
றிக, அதனை விரிக்கிற் பெருகும்.

கிரியையெழுற — விதிவழி குண்ட மண்டலமிட்டு வடக்குமு
குண்ட மண்ட — ண்டபத்தைப் பதினாறுக்குப் பதினாறு கூத்
லாதி நிலவுவித் — திரமேற்றி நூறறுப் பத்தொன்பது பதமாக
துச் செய்தல் — கி நடுவொன்பது பதத்தில் மண்டலேசுர
பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேற்குப் கிழ
க்கு மிட்டலிங்க பூசைக்கு வேதிகையுங் கு
ண்டமும் குண்டத்துக்கு வடக்கே கும்ப
த்தினுக்கு வேதிகையும் அதற்குமேற்கே யாசாரிய ரபிஷேகத்
துக்குக் கும்பகாரிக்க வேதிகையும் அதற்குமேற்கே பஞ்சா

விதி பஞ்சத்துவக்குப் பல்லவம் வைக்கவும் ஆக வேதிகை யரு
சக்குங் குண்டத்துக்குப் பக்ஷம (ருச) மற்றவிருபத் தேழ்லா
சாரிய ரிருக்கவுஞ் சீடவிருக்கவும் தாலீபாகம் பண்ணவும் பஞ்
சகவ்யங் தாபிக்கவு மெனவறிக. இதனைச் சூழச் சஞ்சார பத
மொன்று மதனைச் சூழ்ந்து கும்பமுதலிய கும்பங் தாபிக்கவு
மெனவறிக

கிரியாவதிதா வின்று நிரபீச மபீசமென விர ணடாகி நிகழும.

அந்தக் கிரியாவதியைய விசாரிக்கிற் சபீசம் நிரபீசம் சாதிகாரை நிரதிகாரை யென நால்வகையுந் தொகுத்தறியுமிடத்துச் சபீசதீக்கை நிர்ப்பீசதீக்கையென விரண்டாக விளங்கா நிற்கும் எ-று

இதற்கு வருணபத்தியிலும் அஞ்சுமானிலு மறிக. (ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—○—

இனி யாசாரியன் பக்குவான்மாக்களுடைய பாசவிமோச
னம் பண்ணுவ தெவ்வாறெனனில்?

(பலவிதமாசான பாசமோசனம் தானிரண்டாகிநிகழும)
இது அநவய மாக்குவது. ஆசான பாசமோசனம் பண்ணும்
படி பலவிதம் அவ்விதங்களாவன,—

நயனத்தருள-* அவலோகனமானது சருங்காரமென்றும்
நிக்கிரகமென்றும் அநுக்கிரகமென்றும் மூன்று விதம்மாம.

* அவலோகனம் - பார்வை,

அதிலே யாசாரியன் சிஷ்யவிடத்திலே பண்ணுமவலோ
கனம் கருடபாவனை வைவத்தவன் பாம்பினாலே கடிப்பட்டவ
னைப் பாம்பாகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்துக் கருடனு

னுடைய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷந் தீர்த்தவாறே யவனுடைய † சிராந்தி நிவிர்த்தியாகத் தான் சந்திரபாவனையைப் பண்ணி யவனை யமிர்தக்கலையினாலே யபிஷேகம் பண்ணினதாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல, சிறப்பாவனா சித்தனான ஆசாரியன் பாசநிவிர்த்தியார்த்தமாக நிக்கிரகாவலோகனமும் ஆன்மாவினுடைய ‡ ஆப்பியாயனார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சாக்ஷுஷ தீக்ஷை —

† சிராந்தி - இளைப்பு.

‡ ஆப்பியாயனம் - திருப்தி,

பரிசம் - ஆசாரியன் தக்ஷிண அஸ்தத்திலே கந்தலேபனத்தைப் பண்ணிச் சிவனை யாசநமூர்த்தி மூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரமஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங்கொண்டு பூஜித்துச் சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸ்பரிசவேதி ஸ்பரிசத்தினாலே தாம்பிராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கி ஸ்வர்ணமானதுபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நீங்கிச் சிவமாம்படி பண்ணுவது ஸ்பரிச தீக்ஷை —

வாசகம்-வாக்கிரமாநுகுணமாகப் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுபதேசம் பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை —

மானதமும்-ஆசாரியன் தன்னுடைய ரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தைத் தவாதசாந்தமளவாகக் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதந்யத்துடனே கலந்து உப்பு மப்புங் கலந்து ஏகரசமானது போலப் பாவித்துச் சிஷ்ய சைதந்யத்தைச் சிஷ்யதேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீக்ஷை —

அலங்கசாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்துப் பதிபசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை

யுஞ் சிவ ஜீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத சம்பிரதாயமாக போதிப்பது சாஸ்திர தீக்ஷை—

யோகம - ஆதார சிவயோகத்தை யப்பியாசம் பண்ணுவிப்பது யோகதீக்ஷை—

அவுத்திரி - †ஹோத்த சஹிதமாகப் பண்ணுந தீக்ஷை, அவுத்திரி—

† ஹோத்தசஹிதம் -ஓமத்தோடு கூடியது.

. ஆதி யநேகமுள - கீழ்ச்சொன்ன தீக்ஷைக ளாதியாக வின்னு மநேக தீக்ஷையுண்டு—

அவற்றி லவுத்திரி யிரண்டாம,—அவற்றுகளுக் குள்ளே அவுத்திரி தீக்ஷையானது இருவகைப்படும்—

அறியில் - இரண்டையு மறியில்,—

இலகு ஞானங் கிரியையெனும -, பிரகாசத்தை யுடைய ஞான தீக்ஷையென்றும் கிரியாதீக்ஷையென்றும சாஸ்திரங்கள் சொல்லும்,—

ஞான மனத்தாலியற்றுவது - மனதினாலே சிஷ்யனுடைய தேகத்தை பிரவேசித்து ஞாபி குண்டத்திலே சிவாக்கினி மூட்டி ஹோம பூர்வமாக ஷடத்துவ சுத்தியைப் பண்ணுவது ஞானதீக்ஷை—

கிரியையெழிற் குண்டமண்டலாதி நிலவுவித்துச்செய்தல், சிறப ¶ கௌசல்யத்துடனே குண்டமண்டப வேதிகளைச் சமைத்து ஆக்மோக்தமாகக கலாசோதனையைப் பண்ணுவது,—

¶ கௌசல்யம் - சாமர்த்தியம்,

இன்னுங் கிரியாவதிகா விப்பீச சபீசமென விரண்டாகிநிகழும் - மேலுமகக் கிரியாவதியானது நிர்ப்பீச தீக்ஷையென்றும சபீச தீக்ஷையென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலாக னுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்குஞ் சிவன் பண்ணுவது பலப்ரகாரமென்ப் படிக்கின்றார்

ஆசான் - குருக்குறி குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்,—பாச மோசனம் பண்ணும் படித்தான - அனுக்கிரகஞ் செய்யும் பிரகாரம்,—பலவிதம் - வெகுபிரகாரம்.— நயனத்தருள் - அத்துவா மார்க்கங் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசங்கழலப் பார்த்தல் சாக்ஷுஷி யென்னுந் தீக்ஷை,— பரிசம் - அப்படிக் குறித்துச் சிவ அத்தம்வைத்தல் பரிசதீக்ஷை — வாசகம் - அப்படிக் குறித்துப் பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷர முபதேசித்தல் வாசகதீக்ஷை,— மானதம் - அப்படிக் குறித்து யோகயாகத்தில் சீஷன் இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷை,— அலகில்சாத்திரம் - அப்படிக் குறித்து ஆன்மப்பொருளைச் சுருக்கி யுபதேசித்தல் சாத்திரதீக்ஷை,— யோகம் - அப்படிக் குறித்து யோகமார்க்கத்தால் சீஷன் இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம்போ லிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம் பறித்துத் துவாத சாந்தத்திற் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதீக்ஷை. இவ் வறுவகை தீக்ஷையும் அவுத்திரி தீக்ஷைக் குருக மல்லாத பெயர்க்குப் பண்ணுவ தெனவும் அவுத்திரிக் கதை யெனவு மறிக.—அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகாரமா யிப்படித் தீக்ஷைகள்,— அநேகமுள - வெகுபேதமுண்டு,—அவற்றுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானவுத்திரி என்றும்,— கிரியை-கிரியாவுத்திரி என்றும்,— இரண்டுதிறமாம் - இருவகையாம். அவற்றுள்,— ஞானம் - ஞானதீக்ஷை. அது சத்தி சாம்பவி யெனவிருவகை. அதில் சத்தி - யோகதீக்ஷை, சாம்பவி - ஞானதீக்ஷை. அதில் சத்தி,—ம

ணத்தா லியற்றுவது - புறம்பேபோற் குண்டமண்டலாதி மன
சின்றப்புச் சங்கற்பத்தாற் குறித்துப் பண்ணுவது சாம்பவி -
ற்ஞோதீக்ஷ சிற்சத்தி மனச்சங்கற்ப பூர்வ சிற்சத்திகட் சிறப்பு
ப்பாரனவியாற் பாசம முறைமையிற் பறியப் பார்த்துப்பண
ணுவது கிரியாதீக்ஷை,—கிரியை யெழிற்குண்ட மண்டலாதி நில
வுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதிதா னினுமம நிரப்பீசஞ் சபீசமெ
ன விரண்டாய் நிகழும் - விளங்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வுயிர்க் கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப் படுத
லின அம்மலத்தைக் மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்ஷையு மதற்கேற்பக்
திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும் அவற்றுள
வனைத்தீக்ஷைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறக்கு
ஔத்திரி தீக்ஷையாவது, ஞானவதி கிரியாவதியென இருவகைப
படும் அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுரு
வமுதலிய வனைத்தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்ப
படி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அ
வையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே யக்கிரியை
செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும். இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட
ஔத்திரி தீக்ஷைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென வெவ்
வே றிருவகைப்படு மெனபதாம்.

கிரியையியற்றுவதென மாறுக

ஔத்திராதி யென்றதனாற் சாம்பவதீக்ஷை முதலியனவு
ந் தழுவப்பட்டன.

நயனதீக்ஷை முதலிய ஆறும், சுத்ததிரமாய்ச் செய்யப்ப

வேனவும் அவுததிரிக கங்கமாய்ச செயயடபடுவேனவுமென நி ருவகைபபடுமே

அவறறுள முனனேயவை ஓௌ தநிரிகருரிய ரல்லாதாாகரு ச செயயபபடுவனவெனக கொளக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டிததுக கொண்டு நின று சகலருடைய பாசத்தைப போக்குகிற முறைமை பலபிரகா ரமா யிருககுமென றருளிச செய்கிறா

பலவித மாசான பாசமோசனம பணணுமபடி - சகலரு டைய பாசத்தைஆசாரியன மோசனம பண்ணுமபடி பலபிரகா ரமாயிருககும். அவையாவன?— நயனத தருள்பரிசம வாசக மானதமு மலகில சாத்திர மியோக மவுத்திராதி யநேகமுள- தனது காருணணியததினுலே திருககண்சாத்தியும சேபாததக ள பரிசித்தும உபதேசித்தும தனனைபபோல நினமலனுகப பா வித்தது என்னிறந்த நூலுரைகாட்டியும பொருளோடு கூட்டியு ம குண்டமணடல மிடடுச் செய்யுந் தீடசைமுதலாக அநேகமு ணடு — அவறறி லவுததரி யிரணடா மதியில - அவையிறறைவி சாரித்துப் பாாககில் அவுத்திரி யெனகிற தீட்சை இரணடுவ கைப பட்டிருககும — இலகுஞானங் கிரியைபெனும் - விளங காநினற ஞானவதி யெனறும கிரியாவதியெனறும் சொல்லும அதெனனவெனனில்;—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா னவதியாவது ஆசாரியன தன்னுடைய மனோ பாவகததினுலே மலங்களைப் போக்கி இவனுககுப் பிராணனுய் நினறசிவன தன னைப் பிரகாசிப்பித்து,—கிரியை யெழிற குண்டமண்டலாதி நி லையித்துச் செய்தல்-கிரியாவதியாவது அழகிய குணடமண்ட

லங்களை யிடமாக விளக்கச் செய்தல்—கிரியாவதிதா னிஙனு நிராபட்சம் பேட்சமென விரண்டாகி நிகழும் - கிரியாவதியாவது இன்னமும் நிரப்பேட்சமென்றும் சாபேட்சமென்றும் இரண்டாய் விளங்காநிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது சிவனே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளிச் சகலர்களுக்குப் பாசமோசனம் பண்ணுகிறமுறைமை பலபிரகாரமாயிருக்குமென்றும் இவர்களுக்குச் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் என்கிற தீட்சைகளைச் செய்யுமிடத்துக் கிரியாவதியாகவும் ஞானவதியாகவுஞ் செய்யலாமென்றும், கிரியாவதிதானே மேலும் நிரபேட்சமென்றும் சாபேட்சமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்கும் என்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பலவிதம் - அவ்வுயிர்க ளன்னதாய மலபரிபாகம் பலவிதப்படுதலின்,—ஆசான் பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி - அதற்கேற்ப ஆசாரியனும் அம்மலத்தை மோசிக்கும்படி செய்யுஞ் சாதார தீக்கையும்,— நயனத்த - திருநோக்கமும்,— அருள் பரிசம் - அருளுகின்ற பரிசமும்,—வாசகம் - வாசகமும்,— மானதமும் - பாவனையும்,—அலகில் சாத்திரம் - மிக்க நூல்களும்,— யோகம் - யோகமும்,— அவுத்திராதி யநேகமுள - அவுத்திரி முதலியனவு மாகப் பலவேறு வகைப்படும்—அவற்றினவுத்திரி - அவற்றுள் ஏனைத் தீக்கையெல்லாம் தனக் கங்கமாக வுடைத்தாய்ச் சிறந்த அவுத்திரி தீக்கையாவது,— இலகுஞானக் கிரியையென விரண்டிறனும - விளங்கும் ஞானவதி கிரியாவதியென இரண்டு வகைப்படும்,—எழிற் குண்டமண்டலாதி மன்னதாற் கிரியை யியற்றுவது ஞானம் - அவற்று எழுகிலையு

டைய குண்டமண்டல மிவற்றின் சருக்கு சருவமுதலியவற்றை த்து மனக்கோற் கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யா குதிமுதலிய கிரியைசெய்வது ஞானவதி —நிலவுவித்துச் செய்த ல கிரியாவதி - அவையனைத்தும் புறத்தே நிலைக்கொண்டு புற மபே யக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்;— தானினு மும் - இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட தவுத்திரி தீக்கைதானின்று ம,— நிராதீசம சதீசமென விரண்டாகி நிகழும் - நிராதீசனு சபீ சமென வெவ்வே றிருவகைப்படும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேல் விருத்த முறையானே நிரைநிரையாக நிர்ப்பீ சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணர்த்துகின்றார்.

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணிமொழியார்
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவாக்குப்பணுனு,
சிலமது நிர்ப்பீசனு சமயாசாரந் திகழ்சுத்தி சமயிபுத
திராக்குந்தகத், தேலுமதி காரத்தை யியற்யித்தா
னு மெழினிரதி காரையென நிறையிரண்டாயவிளங்கு
ணு, சாலநிகழ் தேகபா தத்திறேடு சத்தியநிரு வாண
மெனச் சாற்றுங்காலே. (௪)

(இ-ள்.)பாலரொ மூன்று வயதுக்குமேற் பதினாறு வயதள
டு வாலீசா வாகிய பாலர்களுக்கும், கண்டமுள்ளபடி படி
விருத்தர்ப படிக்க மாட்டாத மிகவு மறிவில்லாத வ
ணி மொழியார ர்களுக்கும், எழுபது வயதுக்குமேற் பட்ட வி
பலபோகத்தவர ருத்தர்க்கும்,யாதாகும்,யோகத்திலே மிகவு
வியாதி பட்டவ ம விருப்பதற்குவத்த விராசாக்க ளுக்கு

ர்கருப பணனு மாவியாதியிலல் வருத்தமுறு மவர்களுகரும்
ஞ சீலமதகிரப இவாகளுக கெல்லாஞ சரீராக்த மனுடிகக
ரீசம த தககதான கணமகைளஙா தகையும தீக்ஷா
காலததிலே யாசாரியா நிறைவேறின தாக
ச செயது முடிக்குக திக்ஷை கிரபரீசம.

சமயா சாரக அக்காலததி லாசாரியன் குண்டத்தி லக
நிசழ சுதநி கினியிலே ககதியாதி சணடேசு ராக்தமான
வெடடுககணங்களையும பூசித்தச் சுவாஹாக
தமாகத் தர்ப்பண மந்திரங்களை யொவவொருகா லோ
மமபணணிச சமயாசார சோதனை நிமித்தமாக மூலத்தா லஞ
ஞூ முஹுதிபண்ணிப பூர்ணாஹுதி கொடுத்து முடித்த இவா
கள சமயபாசத்தை யிநதடாககேவலைக ளானவருகு கரியாகச்
சமயாசார சுத்திசெயவது. இதற்கு அதிகாரி யாவரெனில்?

சமயி புத்திரர் சமயா சாரத்துடன கூடின சமயிகளும்
சுரு புத்திரகளுகளும செய்வது. இவர்க ளொந்தக
கிருததியததிலுலே யேவப்படுவ ரெனில்?

நித்தக தேனு "புனணமூழ்கித தர்ப்பித் தமலனடி பூசித
மதிகாரத்தை யி தலோமபலாதி நிததியம்" எனபதனா ச
டற்றி மயிகளுப் புனைமூழ்கித் தர்ப்பணஞசெய்து
தாதமாககஞ செய்வது புததிரக ளதுவுஞ
செய்து சிவபூசையு மகதினிகாரிய முதலாயினவும் புத்திரமாக
கமுகுசெய்வது. இவ்விருவரையு மிசக் கருமங்களுக் குரிமை
யாககஉற்பித்தது

தானுமெழு வி அந்தத் தீக்ஷையுடைய சமயிக்குப் பூசா
ரதிகாரை யென இல் லதிகார மில்லாத படியாலும் புத்திர
களுக்குத தீக்ஷையிரதிட்டைமுதலிய கரும

ரு செய்தற் கதிகார மில்லாத படியாலே யசத்த் தீக்ஷை நிராதி சார தீக்ஷையெனப் பெயர் பெறும்.

நிறைந்திரண்டா
ய்விளங்குஞ் சா
லநிகழ்தேகபாத
ததிரோடு சத்தி
ய நிர்வாண மெ
னச் சாற்றுவர்க
லே

என்பதனை, சாற்றுங்காற் காலநிகழ் தேகபாதத்தினோடுஞ் சத்திய நிருவாணமென நிறைந்திரண்டாய் விளங்கும் என்பொருள் கூட்டுக. அத்தீக்ஷையை விசாரித்தப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துச் சத்திய நிருவாண தீக்ஷை யெனவு மசத்திய நிர்வாண தீக்ஷை யெனவு மிரண்டாக விளங்கா நிற்கும் எ-று.

இவ்விரண்டினுக்கு மதிகாரி யாரெனில்.

தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் கானற்சோறெனக் கருதி யிகவு மவிரத்தராகிய பக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும் பிராரத்துவத்தையு மாகாமிய கன்மங்களையுந் தீக்ஷையிற் சோதனை பண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்திய நிருவாண தீக்ஷையெனப்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின் பொருட்டு வைத்து ஆசார மனுட்டிக்க மாட்டாத வாலிசா முதலாயினோர்க்குத் தீக்ஷையிற் சுத்தியைப் பண்ணி யாகாமிய மேற்றட்டியானபூசை முதலிய கன்மங்களைப் பண்ணி யெடுத்துச் சரீரத்துக் கமைத்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே சரீரபாதம் வந்து மோட்சத்தை யடைவது அசத்திய நிருவாண தீக்ஷை யெனப்பெறும்.

இதற்கு வருணபத்ததி, சைவ சன்னியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்த சேகரத்து மறிக. (ச)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

—0—

மேலிவ்விரண்டு தீக்ஷைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

பாலா-பத்து வயதளவும்,—ஒடு-அசை,— வாலீசா-இருபத்தைஞ்சு வயதளவும்,—விருத்தா எழுபத்தைந்து வயசுக்குமேல்,—பனிமொழியார்-ஸ்திரீஜனங்கள்,—பலபோகத்தவா-அநியம புஷ்டிக்கள்,—வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சீலம் துர்ப்படீசம-தீர்க்க ரோகத்தை யுடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீக்ஷா விதியாவது ஸாக்ஷ்ரக்ஷிதமாக மந்திரங்களினாலே ஓமமும் உபதேசமுமாகையால் இவர்களுக்குச் சாம்பவ தீட்சை யில்லை ஆசாரியாபிஷேகமு மில்லை —

தது³க்தம் வித்³யாபாதே³ — [illegible]

சமயாசாரத் திகழ் சுத்தி-இந்த நிர்ப்பீசதீக்ஷையைப் பண்ணுகிறபேர்க்குச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற காமபீசத்தையும் சுத்திப்பண்ணப் படுவது.—

சமயிபுத்திரர்க்கு நித்தத்தேனு மதிகாரத்தை யியற்றி-சமீஜ தீக்ஷையையுடைய சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் நைமித்திகத்திலே ஆசாரியனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நித்

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து,—தானுமெழுவிரதிகா ரையென்னின்றிரண்டாய் விளங்கும்-நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகாரமென்றும் நிரதிகாரமென்று மிருவகைத்தாயச் சொல்லப்படும்—சாலநிகழ் சேகபாதத்திலேறுஞ் சத்தியநிருவாணமெனச் சாற்றுங்காலே - இன்னுமந்த நிருவாணதீக்ஷா பேதங்கூறுங்காலை நிகழ்காலத்துத் தேக†பதனமாயப்பொழுதே பரமமுத்தியை யடையப்பண்ணுவது × சத்தியோ நிர்வாணமென்றும் சீவன் முத்தி+வியவதாநமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று மிருவகைத்தாம்

¶ அசத்தியம் புபுக்ஷு-நியமமில்லாமல் சாப்பிடவிருப்புவன § சாம்பவம் - சம்புவினது † பதநம்-விழுகை, × சத்தியோ நிர்வாணம் - உடனேசுகம் + வியவதானம்-மறைவு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இருவகை தீக்ஷைக்கு மருசுரை முறைமையி லிசைக்கின்றுராய் நிரபீசத்தருக்குரை நிகழ்த்துகின்றார்.

பாலர்-சத்திபாத லக்ஷணங்காணபிக்குஞ் சாமர்த்தியமுளடையராய்ச் சமயாசார மனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமில்லாராய் நிரம்ப வோதியுணராதவர்களாய்ப் பதினாறு வயதுட்பட்டவர்,—

ஓடு-அவர்களோடு,—

வாலீசர்-வதுலீசா வாலீசரென நீட்டியவாறு. சத்திபாததினராகளாயும் ஓதி யுணராதார்,—

விருத்தர் - சத்திபாதத்தினர்களாய் ஓதியுணர்ந்தாலும் அனுஷ்டானத்தில் அசத்தரா யெழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டார்,—

பனிமொழியார் - உள்ளபடி யோகியுணர்ந்து சமயாசெ பதி சாதகமாயனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்திய மில்லாதவராய்ச் சத்திபாத மின்மையினராய்ச் சஞ்சரிக்கும் மகளிர்,—

பலபோகத்தவர் - சாத்திர பாத்திரராய்ச் சத்திபாத மின்மையாகத் தாக்கவும் போகவாஞ்சை போகமு மூக்கமில்லாதார,—

வியாதிப்பட்டவர் - உரைத்தவை யெல்லா முடையராயினு மூரோகத்தர் இவர்கட்கு,—

பண்ணுஞ் சீலமது - செய்யுஞ் செய்கையையுடைய தீக்ஷை,—

சமயாசார நிகழ்த்தி,—ஈசச்சொற சொல்லுஞ் சைவ சமயசேஷானுஷ்டானப பொருளில் விளங்கும் நீசொற சொல்லுஞ் சோதனைப்பொருள்,—

நிர்ப்பீசம்-தீக்ஷை.சாதகா ஆசாரியர் இருவருக்கு தகா ததலால,—

சமயி புத்திரர்க்கு - புத்திரரென்று நிருவாண தீக்ஷிதாக ருய பெயர் பேசுதலாற சமயவிசேஷ சாதகாபிஷேக நைமித் திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாத்திர த்திற சாமர்த்தியவானகள ஒருபிரகாரஞ் சாதிகாரிகளாவரு ம அவருள நித்திய முற்றும பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமில்லாப பால மூகற சமயி விசேஷி சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகார மில்லா நிருவாணிகட்கு

நித்தநைமித்திகாரததை யியற்றி - மூழ்குதல், தர்ப்பித தல், சபித்தல், குருசுருதிப்பேவை, பூசித்தல், ஓமித்தல, கேட்டு சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல், சமாதித்தல, சாக்ஷாத் கரித்தல் முதலிய நித்தியகருமத்திற குருக்குறிய பேவலால நைமித்திக கருமத்துஞ் சிறிதிற காரியத்துஞ் சித்திற சாமா

த்த சமயிமுதலோர் பண்ணும் கிருத்தியத்தில் இப்பால் கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவது, கூடாதிருந்தாற் குருக்குறிப் பேயல்லமாத்திரம்பண்ண, அதுவும் கூடாதிருந்தாற் புத்திராதிகளாற் பொருள்கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டாதல் பிறராற்றுன் பேணக் குறையைக் கொண்டு கற்பிக்கப் பண்ணி —

தானும் - அந்த நிராபீசதீக்ஷையும்,—

எழினிரதிகாரையென நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பீசை தீக்ஷையென நிருந்தும்,—

இரண்டாய் விளங்கும் - ஏழுங்கிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தியம் குறித்துச் சாதிகாரையாயும் நிரதிகாரையாயும் இருத்தலாற் சபீசையாயும் நிராபீசையாயும் இருவிதமாய் ஒருவகை சாற்றத்தோற்றும்,—

சாலநிகழ் தேகபாதத்திறுதி-பண்ணுமென்று சொத்தலால், பண்ணுங்காலே யென்ப பண்ணுக சபீசதீக்ஷாயோக்கியராக்குள இயற்கையாற் சீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும், நிராபீச தீக்ஷாயோக்கியர்க்குள்ளும் வியாதி முதிர்ச்சி விருத்தத்தன்மை மிகுதி முதலியவற்றாற் சீரவயிராக்கிய முடையோர்க்கும், சஞ்சரிக்குஞ் சாயமுடன் முற்றுங் கழியப்பண்ணும் நிராபீச தீக்ஷைதானே,—

சத்தியோ நிர்வாண மென்சாற்றும் - முத்திவிரும்பினார்க்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று நாட்டப்படுக தீக்ஷை சத்தியோ முத்திப்பிரதமாதலாற் சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷையென்று பேசப்படும்.

சிலவிடத்தில் சித்தி விரும்பினார்க்குப் பவுத்திகதீக்ஷையென்று பார்க்கப்படும் தீக்ஷை சத்தியோ புத்திப பிரதமாதலாற் சத்தியோ போகதீக்ஷையென்றுமோ சாற்றப்படும்.

விதேக விஞ்ஞானகலாகரும் விதேக ப்ரளயாகலாகருங் குருதேக தேகியல்லாத சிவனால் நிர்ப்பீச தீக்ஷையாய்ப் பண்ணு முன் சொல்லிய நிராதார தீக்ஷையெனும் நிரதிகரண தீக்ஷையும் இவ்விருவகைப் பெயர்பெறுமென்பதறிக.

தேகபாதமில்லாமற் செய்யும் நிர்ப்பீசதீக்ஷையும் சபீசதீக்ஷையும் அசத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷை யென்பதறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலறிவிலராயினார்க்கு, ஆசாரியனவரதனையுணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையினை ஏனையவர் றனுட்டிக்குமதிகாரமுடையராகச் செய்வதாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கோடாமையான் இது நிரதிகார தீக்கையெனப்படும். அத்தீக்கை யொன்றனுள் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம். ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ்சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இருவகைப்படு மென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியொடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாயுஞ் சுதந்தரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீக்கையெனக் கொள்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் நிர்ப்பீசதீக்ஷையினருர்க்கென்றும், நிரதிகாரை அதிகாரையின் முறைமையும், சத்தியோ நிருவாணம் அசத்தியோ நிருவாணத்தின் முறைமையும், அருளிச்செய்கிறார்.

பாலரொடுவாலீசர் விருத்தர்பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ் சீலமதுநிர்ப்பீசம்-சிறுபிள்ளைகளுக்கும் அவர்களோடு அபோககியர்க்கும் வயோதிகர்க்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் வெகுவிதமான புசிப்புகளை யிச்சித்தவர்களுக்கும் வாத பித்த சிலேத்தும முதலான வியாதிகளினாலே அகப்படுகிறவர்களுக்கும் செய்கிற தீக்ஷையினுடைய முறைமை, நேசங்கூடாமலிருக்கிற தீக்ஷையாம்—சமயாசாரந்திசழு சுத்தி சமயபுத்திரர்க்கு - சமயாசாரங்கள் விளங்கா நின்ற சமய தீக்ஷையிலும் விசேஷ தீக்ஷையிலும் நின்றவர்களுக்கு,—நித்தத்தேனு மதிகாரத்தையியபரறி - பொருத்தப்பட்ட நித்தியமான அதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது. அதுதானென்னெனில்?—தானுமெழில நிரதிகாரையென்னின்றிரண்டாய் விளங்கும் - அதுதானுடா அழகிய நிரதிகாரையென்றும் இதுவொழிந்த அதிகாரையென்றும் இரண்டாய் விளங்காநிற்கும். இன்னும்,—சாலநிகழ் 'தேகபாதத்திறுதி சத்தியநிருவாணமென்னச் சாற்றுங்காலே - மிகவும் விளங்காநின்ற நிருவாணமிரண்டு வகைப்பட்டிருக்கும். அதென்றுனே யெனனில்? தீக்ஷை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாகிறது சத்தியோ நிருவாணமென்றும், தீட்சை செய்தபின்பு சிலகால சரீரமிருந்ததிலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாணமென்று சொல்லப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது, பாலராயுள்ளவர்கள் முதல் வியாதியுத்தரீருயுள்ளவர்களுக்குச் செய்கிற முறைமை நிர்ப்பீச தீட்சையென்றும், சமய தீட்சையுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட்சையுடையவனுக்கும் அதற்குத்தக்க நித்திய கன்மங்களைக் கற்பிக்குமது திரதிகாரா வென்றும், விளங்காநின்ற நிர்வாணமிரண்டு வகைப்பட்டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீக்ஷை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்குகிறது சத்திய நிர்வாணமென்றும் தீக்ஷைசெய்த பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்து தேகாந்தத்திலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாணமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நிர்ப்பீசம் - அவ்விரண்டினுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது மலபரிபாக முடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை யநுட்டிக்குமாற்றலிலராகிய,—பாலரொடுவாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்கு - பாலருடன் குமாரரும் முதியோரும் மாதரும் பலபோகத்தினை யுடையவரும் மிக்க நோயினை யுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு;—சமயாசாரத் திகழ்ச்சி -ஆசாரியனுவா னதனையுணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களொடு கூடச் சமயாசாரத்தையு மாகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து,—சித்தத்தேனு மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகன்ம மாத்திரையின்னேனவா றநுட்டிக்கு மதிகார முடையாராகச் செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின்,—எழிரதிகாரையென நின்றபயுனுரை சீலம் - நைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையாலென அ

றுகுபொருந்திய நிரதிகார தீக்கை யெனப்படும் — அது - அத்தீக்கை மூன்றுள, — சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் ஓரோவொன்றே யாம — சாற்றுங்கால் - ஏனை நிருவாண தீக்கையைச் சொல்லுமிடத்து, — சாலநிகழ் தேகபாதத்திலேயே சத்திய நிருவாண மென விரண்டாய்விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கு மசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப் படுமெனபதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படு நிருவாண தீக்கையும், அதற் கங்கமாயும் சுதந்தரமாயும் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களும நிற்பீச தீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிறுத்த முறையானே சபீச தீக்கையெனவும, அதந்த
சபீசஞ் சிவ தனமனி லோகதலமணியென விருவித
மா மாநுமுறையே யுணர்த்து கின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்காநல்ல வுத்தம
ர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிலாதம்மை,நீதியினு னித்திய
நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்
துவதுஞ்செய்து, சாதகாசாரியரு மாக்கிவீடு தருவிக்
கு முலோகசிவ தருமிணியென்றிரண்டா, மாதலினு
னதிகாரை யாஞ்சமயவிசேட நிருவாண மபிடேக மி
வற்றடங்குமன்றே. (ரு)

(இ-ள்.) ஓதியுண ஆசாரியனிடத்திலே யாகமங்களை யோதி ரக்தொழு யத் ஞானமைப் பொருளை யறிந்து சமயாசா

ககநெறியி ழககா நல்லவுத் தமாகருச் செய் வ துயாபீசம

ரங்களை வழுவற வனுட்டியென ருசாரியன சண்டேசுரன சனனதியிற கற்பிததபடி நட வாநிற உததமராகிய மாணுககறகுச் செய யுந் தீககை மேலான சுபீசமெனப் பெறும

இவாதம்மை

இக்கத் தீகைபெற்ற சாதகனாயு மாசா ரியனாயு முததமாதிகாரிகளென்று சொல்லு மிருவரையும்,

நீதியி ஞலித நிய நைமித்திக காமியத்தி விரு தநி

சாதகனை நித்தியசன்மங் காமிக கன்ம மாகிய விரண்டு முறைமையிற் செய்தற்கதி காரியாகக கற்பித்து, ஆசாரியனை "புனன மூழ்கித் தற்பித் தமலனடிபூசித் -தனலோ ம்பலாதி நித்தியம்" "பரமப்பிரதிட்டை தீக கை பனுவ் - கருதிலிங்கா னைமித்தி கம்" "உரைத்தமலனை வா கலை யுளவுகொளக்கற் பாற்கு-விரித்தலுகை மித்திகமாமே. "சி ததியினைவேண்டியருச் சிச்சை சபம் பண்ணலென்-றுரைத்தவிதவ காயகமென ரோர்." இங்ஙனங் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று கிருததிய மாசாரியற்கும், நித்தியமுங் காமியமுமாகிய விரண் டுஞ் சாதகற்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்து.

நிரம்பதிகார நிகழ்துவ துஞ் செய்து

இம்மூன்று தொழிலையுஞ் செய்தற் கா சாரிய ருரிததாதலாற் ஞறு மனுட்டித்தற் காசாரியராய் அதிகாரம்பெற்று மாணுக கர்கு முபதேசம்பண்ணி நடக்கும்படி கற் பித்து,

சாதகாசாரிய ருமாகவி

சாதகற்குச் சாத்திய மந்திரத்தையுங் கற் பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரி யற்குச் சருவ வித்தியாபிடேகத்தையுஞ் செ ய்து,

வீடு தருவிக்கு அந்தீக்கை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு
முலோக சிவதன முலக தனமணி தீக்கையெனவும் பரமுத்தி
ம்ணியென றிரண் யைக் கொடுக்குஞ் சிவதனமணியெனவு மி
டாம ருவகைப்படும அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன மாணுக்கறகுப பாவ கன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்துச் சிகாச சேதமு மின்றிய பதபிராப்தியாகிய புவனங்களிலே யோசனைசெய்யும் தீக்கை லோகதனமணி மோட்ச காயியாகிய மாணுக்கற் காசாரியன புண்ணியபாவமாகிய விரண்டினையு நானுவிதமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச் செய்யப்படடுச சிகா மந்திரத்தினுலேழுபிரகார மபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய் ஞானசத்தி ரூபமா யிருக்கிற கத்திரிகையைக் கொண்டு பிரம ரந்திரத்துக்குமேலே பனிரண் டங்குலமுடைய சிகையில சத்தி வியாபினி சமனை யுன்மனையெனக் கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேற் சிவம வியாபித்து நிறகையா லடியி லெட்டங்குலமவிட் டானமாகக்களுக்கு மூலபாசமா யவர்கள ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுந் திரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலங்குல முடைய சிகையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதனமணி தீக்கையெனப பெயரும்.

ஆனதிருவலதி காரையாம்

இச்சிறப்பினை யுடைத்தாகையினுலே சபீச தீக்கை சாதிகரை யெனப்பெறும் மேலந்த விருவகையினை முடித்துணர்ந்தகிருா

சமய விசேட நிருவாணமபி டேக மிவற்றட ஙகுமனறே.

இங்ஙனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி னுண்டாகிய கிரதிகாரை சமய விசேடத்தி லடங்கும், சபீச தீக்கையி னுண்டாகிய சாதிகார் நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடங்கும என-று.

சமயாசாரத்துடனே கூடி யனுட்டித்து வருகையாற் சமீ சமென்றும் இது வடமொழி

நிர்ப்பீசத்தைப் பற்றச் சபீசஞ் சிறப்புடைத்தாகையா லுபாபீசமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசாரியனுக்குஞ் சாதகற்குஞ் செய்தொழில் வேற்றுமை யாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தார்.

உலோகதன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற் சிவதரு மணியைத் தருமெனச் சிறப்பித்தார்

இதற்கு வருணபத்ததி ஞானரத்தினாவலியிலுங் காலோ த்தரத்துங் காமிகத்தும் வாதுளத்து மறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சபீச தீக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

ஒழியுணர்வு தொழுகைநெறி யொழுகாக்கல்ல வுத்தமர்க்குச் செய்வ தபாபீசம் - கன்மகாண்ட சாஸ்திரங்களைப் படித்து அத னுடைய பொருளை யறிந்து அதன்படியே வழுவாமல் அனுஷ் டானங்களையும் பண்ணிவரு முத்தமர்க்குப் பண்ணுமது சபீச தீக்ஷை.—

நீதியினு னித்தியநைமித்திய காமியத்தினிறத்தி நிரம்ப திகார நிகழ்த்துவனுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகி - அவர்கள வாக ளதிகாரானுகுணமாக நித்திய கன்மமாத்திரமாகவும் நித் திய நைமித்திக கன்மமும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மமு மபண்ணும்படி ஸ்தாபித்து தீக்ஷை பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தா தியான சர்வாதிகாரத்தையுங் கொடுத்து சாதகாசாரியாபி ஷேகமும்பண்ணல்.

சாதகாசாரிய னென்றது, நைஷ்டிகாசாரியனைப் போல அ க்கினிகாரியாதி கன்மங்களின்றி சர்வமும் ஞானத்திலே பண்

ளது அக்கினிகாரியாதி சர்வகன்மங்களையும பண்ணும் பௌதி காசாரியனைச சொன்னது.—

வீடுதருவிக்கு மூலோகசிவதனமணி யென்றிரண்டாம - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண தீக்ஷைதானும லோகதன மணியென்றுஞ் சிவதன்மணியென்று மிருவகைத்தாம

உலோகதன்மணியாவது கிரகஸ்தனுக்கு பௌதிகாசாரியா சிகாச்சேதமன்றியிற் பண்ணுந் தீக்ஷை.

சிவதனமணியாவது ‡ நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனு க்கு சிகாசசேதத்துடனே பண்ணுமதீக்ஷை.

நைஷ்டிகாசாரியன பௌதிகனுக்கு உலோக தனமணி தீ க்ஷையும பண்ணலாம்.

பௌதிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு தீக்ஷை பண்ண லா காது.—

தது³க்தம் காமிகே — த்³வேதா⁴ ஶிவத்வதீ³க்ஷா ஸ்யால்லௌகிகீ ஶிவத⁴ர்மிணீ | ஶிவோக்தேந விநா வஸ்து கார்யா ஸா லோகத⁴ர்மிணீ || ஶிவோக்தேந ஸம்யுக்தா கார்யா ஸா ஶிவத⁴ர்மிணீ | தீ³க்ஷா லோகத⁴ர்மிணீ ப்³ராஹ்மணக்ஷத்ரியாது தீ³க்ஷேயம் ஸம்மதா: || தத்³ ஏவ ஶிவத⁴ர்மிணீ ப்³ராஹ்மணநைஷ்டி²காநாம் து தீ³க்ஷேயம் ஸம்மதா: | நைஷ்டி²கா நைஷ்டி²கம் சைவ ஸம்ஸ்காரம் தீ³க்ஷேயம் க்ருதா || பௌ⁴திகஸ்ய து ஸம்ஸ்காரம் நாநைஷ்டி²காந்தீ³க்ஷாம் ஸமாசரேத்.

ஆகவிரு வதிகாரியருஞ் சமயவிசேட நிருவாண மபி டேக மிவற்றடங்குமன்றே. சபீச தீக்ஷையானது அதிகாரத் துடனே கூடினதாகையால் சமய விசேஷ நிருவாண மாசாரி

டாபிஷேக மெனனும் காலு நிலையு மவராவா ஞானத்துக கிடாகப் பணணபபடுவது. நிலையை யநேக பேதமாகச சொலலிப்போத இவவிடதது காலெனறு சொலலுவானே னென விலி? அந்த நிலைபேதங்களெல்லா மிந்த காலு நிலையிலே யநதாபயவிகளு மென றிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சபிசத தருகளைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓதியுணர்க கொழுகககெறி யிழுக்கா கல்லவுத்தமாகரு-ச ட்சநிலை படிப்பிககப பண்ணும் விசேஷ வித்தையாகிய ஸிவா கமஙகளைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறி ந்து அச்சமயாசார மார்க்க நடக்கை தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சா மர்த்தியங் காண்பிக்குஞ் சாமானிய வித்தையாகிய நாகக சதுத வேத வேதாந்த மீமாம்ச புராண முதலிய முற்று மற ருகமா யிவைகளில் ஒவவொன்றைத் தானபடித்துப் பாரதது பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசாரமாரக்க நட க்கை தப்பா தனுட்டியாநின்று காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய மு டைய்ராய்ச் சத்துத்தமாநி காரிகளாகுஞ் சமயி விசேஷி நிரு வாணி சாதகாசாரியர்களா மருகர்க்கு—

செய்வது - பண்ணுவது,—

உயர்பீசம்-தலைகடை- குறைதலால் முத்திய சபிசநிலை,—

இவர் தம்மை - இவ்வைவரையும்,—

நிறுவிறல் - அவரவர்க்கு அருகமாக,—

நித்திய நைமித்திய காமியத்தில் விருத்தி-சமயி விசேஷி நிருவாணி முவரையுஞ் சிரமுழுகுதல், தர்ப்பித்தல், ஜபித்தல் பூசித்தல்ஓமித்தல் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நியாவித்த

ல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலியதுவரவர்க் கருகமா
ன கன்மங்களை விதிப்படி விழாதுசெய் நித்தியாதிகாரத்திற
பிரதானமாய நிறபித்துக குருக குறிப்பேவலாற சிறிதியன்ற
நைமித்திகாதிகாரத்திலும், சிகாச்சேதவாகுகிய நிருவாணிக்கட
கு விசேஷித்து நைமித்திகத்தி லதிகார முண்டென்று காமிக
முதலிய சிவாகமஞ்செப்புதலாற் குரு கற்பனையாற் சகல நை
மித்திகாதிகாரத்திலும சிறிது விரும்பிற் குருகற்பனையாற் சிறிது
காமியாதிகாரத்திலும் நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச்
சாதகனுக்குக் குறித்த அவனைச் சாதகாபிஷேகம பண்ணிச் சா
தகிய மந்திர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிகாரத்திற பி
ரதானமாய நிறபித்து, நித்தியாதி காரத்திலும குருவாஞ்ஞை
யினுற சகல நைமித்திகாதி காரத்திலும் நிற்பித்து, ஆசாரியாபி
ஷேகம பண்ணி ஆசாரியனுக்குக் குறித்த தவனை யாசாரி யாபிஷே
கமபண்ணி தீக்ஷைப்பிரதிட்டை சிவாகமபோதன முதலிய நை
மித்திகாதிகாரத்திற்பிரதானமாய்நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்தி
லும பரார்த்தம் சிறிது சுவார்த்தமாகவும் சிறிது காமியாதிகார
த்திலும் நிற்பித்து,—

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து—நிர்ப்பீச தீக்ஷை
போல் ஏனுமதிகார மாத்திரமாய் எலாவதிகாரக் குறையாய் இ
யறறுவிபடுதலின்றி, முன்போது சொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமி
யாதிகாரி நைமித்திகாதிகாரி மூவர்க்கும் அவரவர்க் கருகமாய
நிறைய வதிகாரம பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்க்குள ளி
ருவரை :—

சாதகா சாரியருமாக்கி — சாதக ஆசாரியர்களாவுஞ் சிகா
ச்சேதமாத்திரஞ் செய்த நிருவாணியாவுமோரிருவர் முறையி
ல் விலக்ஷிரர்களாயுங் குருவாஞ்ஞையினும் பணணப்பட்ட
தனுல்,—

வீடு தருவிக்கும் - மோக்ஷங்கொடுப்பிக்கும மூவருள ஆசாரியன ஸவதந்திரமாய்ச சர்வாதி காரியாதலாற சாவசமபூரண சபீச சாதிகாரதீக்ஷாவானுதலா லவனுக்கே சாதிகார தீக்ஷையென ப தியல்பினுற் செல்லுா

திருமப அந்தச சபீசதீக்ஷை,—

உலோகசிவதனமிணி யெனறிரணடாம் - உலோகதனமிணிதீக்ஷை சிவதனமிணி தீக்ஷையென றிருவிதமாம,—

. ஆதலினுல் - சொல்லிய நீதியினுல், சபீசதீக்ஷா பேதமெல்லாம நிர்ப்பீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் மூன சொல்லிய சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி —

அதிகாரையாம்-எனபது தலைக்கட குறைதலாற் சாதிகார தீக்ஷையாம்.—

சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற் றடஙகுமனறே. அனறே எனபதசை.

உலோக சிவதனமிணி யெனற விடத்துச் சிறிதிசையாதது விசேஷித்திசைப்பாம.

முறைமையிற் சபீச தீக்ஷாபேத மாகுஞ் சிவதன்மிணி தீக்ஷை உலோகதன்மிணி தீக்ஷை யிரண்டி றகுள் சிவதன்மிணி தீக்ஷை பரையென் றுரைக்கும சுயிஷ்டிகீ தீக்ஷை யெனறும அபரையென றுரைக்கும் பவுதிகீ தீக்ஷை யெனறு மிருவிதமாம,—

அவற்றுள், பரமபரையாயும் சாக்ஷாத்தாயும் பிரதிசபசாவனுந்தாதி சிவகுணமடைபுற்ற மூத்திமாத்திர காமிகராயுஞ் சாதக காரிய காமிய சிவதனம லோகதனம னமாறுஷடான பலப்பற் றற்றவர்களையும் அவரவர்களுக்கமாறு சாமானிய விசேஷ சரியை கிரியை ஜப சாலம்ப சிவயோக நிராலம்ப சிவ யோக ஞான திரிபதார்த்த ஞான சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக ஞானவான்களாயும், அந்தச் சிவதனமாறுஷடான சிலர்க

ளாயுஞ் சிரீகண்டாதி சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப ச
மபலத்தியான சாத்திய சமபல மூர்த்தி சாயுச்சியங்களையு
ம சதாசிவ தத்துவத்திறகுமேற் சத்தி சிவதத்துவ கலாபுவ
ன சாதார நிராதாரங்களிற பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சத்து
ச சித்துச சமபலதடஸ்த மூர்த்தி சாயுச்சியமுற்றுப் பெற்று மூ
ரதமுத்தஸ்வரூப சாயுச்சியங்களையும் அவரவர்க்கருகமாயச சா
ருத்றகருக்களாயுமிருக்கும சமயிபுத்திரர்கள புத்திரவிசேஷ
நிரபிஷேக நிரதிகார கிருவாணிகள சாபிஷேக சாதிகாராசாரி
யாக ளிவர்கட்கு யோக்கிய மதிகத சர்வசிவ புண்ணிய பசு பு
ண்ணிய பாவசஞ்சித கன்மசுத்தி மதியாகவும் அதிலலாதாகவும
அஷ்டாங்குல மட்டு விட்டறுக்குஞ் சிகாசசேத வதியாகவும் அ
திலலாதாகவும் பண்ணுமத நயிஷ்டிகீ சிவதனமிணீ தீக்ஷை.

கூடவுதிக்குமாயேய மாகாமாயேய புத்திகுண வணிமாதி
குண குணஞ்சிற்றுப் பலமாகத்தான், அதிக பலமாகத் தா
ன, அதிக பலமாகவுதிக்குஞ் சரீர நிரவதிக சாதிசய சர்வ
ஞ்ஞாதி சிவ்குண மணப்புற்ற போகபோகாந்த மோக்ஷ கா
மிகளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த மிந்தச் சரீரத்தைத் தானே
மரண மடாதபடி அதிமார்க்க மாந்திர சாத்திரப் பிரசித்த
விசேஷ சிவதீர்த்த மருந்து மந்திர யோக முதலிய சிவதனம
விசேஷா னுஷ்டானத்தாற் சித்தி பண்ணிக் கொண்டு தாமிரு
கருப் புவனமது விட்டு முட்டின்றி விரும்பிப்போம் புவனங்க
ட்கிணங்க வேடந்திரித்து வடிவு விரித்து மாயாவதி சரிக்கும்
சாமர்த்திய வாஞ்சா வான்களாயும் சரீரம் விட்டு விரும்பும்
வேறு சரீரம் பரித்து மகாமாயாவதி சரிப்பவிருப்பர் தரிப்பவ
ராயுங் காமிய சிவஞானத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமா
ராதனை அல்லதனுபவப் பிரமாதி காற் சிவமூர்த்தி யான்மாரு
ட சம்புபக்ஷ பிரமாதி காற்சிவமூர்த்தி சம்புபட்சமாத்ர சதா
சிவ மூர்த்தி யாகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேசுவர மூர்த்திகளு

ள் அவரவர்க்கிஷ்ட பலார்க கலார்க கலேசவா மூர்த்தி ஞா னத தியான ஜப பூஜாசேவாதி சகமாராதனே அல்லது அப் படிச சிந்திக்கப்படும காலாககினியாதி அனாசிருகாந்த புவ னேசுவர்களுள அவரவர்க கிஷ்டபலார்க புவனார்க புவனேசுவ ர ஞானத தியான ஜபபூசாசேவாதி சகாமாராதனே யெனஇ வற அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதனமாறவுடு டான வாளுசா வானகளாயு மிருக்குஞ் சாதகாக்குத தீகூா னந்தர மனுஷடி கருஞ் சிவபுண்ணியத்தக் கொத்து மாறினறிச சேரும முன்செய்த சிவபுண்ணிய மாத்திரம் அந்தந்தச் சாதக ரடையும் பலார்க கலார்கன்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதி யிற சேவித்து நிற்கச் சர்வ பசுபுண்ணிய பாவசஞ்சித கன்ம சுத்தி மதியாகவும் அனாதசாங்குல மட்டிலிட் டறுசுருஞ் சிகா சசேதவதியாகவும் புணணுமது பௌதிகசிவதன்மினி தீகூ

மாயாவதிமட்டு முட்டும் பிரஞ்ஞாப் பெருக்குத தனது த னது வசது அவதி கருககும் பின்கூடவுதிக்குங்கான சிற்றுபல மாக அதிக பலமாக வதிக்கும் சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவகு வை மணப்புற்று மாயாமணடலத திருநதாலு ம கிரிதுபெயரிட்ட த பபிரஞ்ஞாப்பெருககுமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மா யேயபுததி அணிமாதிகுணமணபபுர்றம் அதுவன்றி வைதிகாத தியானமிக சாத்திரப் பிரசித்த யாகாதி பகத்தனமத் தன் கோ டி கரு ளடக்கும லௌகிக சாதநிரபு பிரசித்த தன்னோபாகா் தடாகமுதலிய லோகதன்மத் தழுவியொழுகியும் லோகதனம சிவதனம தலைகோடிகளுக்குட் சிறிதொருவிபடந்தி மூனசொ லலிய அதிமார்க்க மாந்திர சாதநிரப் பிரசித்த சிவ தன்ம து லாகோடி கொழுவிச அக சிவதனமாறவுட்டானத்தால் மகா மாயாபுதி விரும்பில் தன்னோடு கூடவுதிக்கும்மகாமாயேய பு த்திகுண அணிமாமுகலிய குணயகம் சிற்றுப் பலமாகத்தான

அதிகபலமாக வுதிக்குஞ் சாதிசயா சாவஞ்ஞதாதி குணமனைப் புற்று முதிக்கும் போகபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயும், மகாப்பிரளய பரியந்தஞ் சிவதன்மமிணீ பவுத்திகீதீக்ஷையில் செல்லவிய இருவகை முறைமையிற சரீரந் தரித்துச சரிப்ப விருப்பந் தரிப்பவராயும், சிவதன்மமனைப்புற்ற லோகதன்மம உலோகதன்ம மனைப்புற்ற சிவதன்மம், இருதன்மானுஷ்டான சீலர்களாயுமிருக்கும சாதகர்க்கு அநந்தரச சாதகர் பொருந்த விருமபும அநந்தப பலார்த்த கலாரங்களாய் அநந்தக் கலாமரியாதியிற பசுபுண்ணியங்களசிவபுண்ணியங்கள பரிசேஷித்துநிற்கப பாவ கன்மங்கள் அநந்தக கலாமரியாதியிற பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாக அப் பரிசுத்தி மதியாகவும அநந்தச சாதகருக்கு சதாசிவதத்துவோபரி சத்திசிவதத்துவ போக காமிகட்குத துவாத சாக்குலமட்டு விட்டதாக்குஞ் சிகாசசேதவதியாகவும பிருதிவி தத்துவாதி சதாசிவதத்துவாந்த போக காமிகட்குச சிகாசசேதவதியன்றியும் பரையாகவு மபரையாகவு பண்ணுமது உலோக தன்மிணீ பவுத்திகீதீக்ஷை.

ஸ்ரீம த்கோர சிவாசாரியர் பதந்திமுதற் சித்துபததிகளிற பவுத்திகீ சிவதன்மிணீ தீக்ஷை பவுத்திகீலோகதன்மமிணீ தீக்ஷை இரண்டிற்கும் இருதீக்ஷாபலார்த்த கலாதங்களாய்ப பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கன்மங்கள பரிசேஷித்து நிற்கக் பாவகன்மங்கள் மாத்திரம் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விரும்பிய விரும்பிய புவனபோக போகாந்தத்துப் புகர்தீக்ஷாபேக்ஷை யுபேக்ஷித்துச சாக்ஷாத்மோக்ஷம சாருமபடிக்குச் சிவனி—த்து யோசனை செய்யிருப்பது சிந்திக்கத் தக்க.

நீர் தீக்ஷா பரீக்ஷை பண்ணாது நுணணியதுகானே, கிருஹஸ்தாசாரியர் விரக்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

யாகட்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று முன் சமுதாயத்திற் சாற்றினீர்! அதுகாலோத்தராதியில் நயிஷ்டிகாசாரியர் நயிஷ்டிககரும கிரகஸ்தர்களுக்கு தீக்ஷை பண்ணுக, பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்களுக்கு மாத்திரம் தீக்ஷை பண்ணுக வென்னும் பாடத்தாற் கிருகஸ்தாசாரியர்க்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷை நாட்டப்படாதென்று நாட்டப்பட்டது. நீ சொல்லிய தன்னது, ஆசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்னுஞ் சர்வஞ்ஞானோத்தர சாமானிய வசனத்தினாலும் நயிஷ்டிகாசாரியர் நயிஷ்டிகருக்கு மாத்திரம், கிருகஸ்தாசாரியர் நயிஷ்டிகர்களும் பவுதிகர்களும் பண்ணுக வென்று மாகமாந்தர விசேஷவசனத்தாலும் நயிஷ்டிக தீக்ஷையினாலே தீக்ஷிதனாயிருக்கும் கிரகஸ்தனும் விரக்தனும் வர்ஜிக்கப்படாது வாஞ்சிக்கும் பிராரத்தகன்ம பலபோகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேதான் மணியந்திர மருந்து முதலிய சாதனமாந்திர சாத்தியகாயிக போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந்தான மலபரிபாகதாரதம்மியத்தால் நயிஷ்டிக தீக்ஷா வைசித்திரிய மாத்திரத்தால இங்கிருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராந்தரத்தினேவரும் பராபர புத்தி யபரபுத்தி போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந் தானசாதக சாத்திய பவுதிக திடசா பல புவன பரிபூர்த்தி வாஞ்சையில்லாமையால் பவுதிகனென்று நயிஷ்டிகனென்றே யென்னுஞ் சோமசம்புவிருத்தி வசனத்தாலும், கிரகஸ்தாசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷை நன்றாக நாட்டப்பட்டது.

நீரப்படிச் சொல்லின் பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குத் தீக்ஷை பண்ணுக கடவாரென்னும் வசனம் நிஷ்பலமாய் அப் பிரமாண்ணியத் தானமாய்ப் போகாதோ? நீயப்படிப் போமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது. சபலமாகத் தானே சோமசம்பு பத்ததி வியாக்கியானத்திற் சுருக்கி யுரைத்திருப்பது விரித்துரைப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மோக்ஷத்திற்கும் சமாதிக்கும் விரத முதலியவற்றிற்கும் பெயராதலால், பாலியவயது தொடுத்து மரணாந்தம் விரதம் நியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் நயிஷ்டிகப் பிரமசாரிகளென்றும் கன்னிகா கல்யாண காலாவதி விரதம் நியமித்துத் துறவிகளாயிருக்கும் பவுதிகப் பிரம சாரிகளென்றும் இருவகையராயிருப்பர் விரக்தாசாரியர்களும் கிரகஸ்தா சாரியர்களும் தனித்தனி சரீராந்தத்திலவரும் மோக்ஷ விருப்பத்தினாலும் அவரவர்க்கிட்ட புவனபதி பூதி விருப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்துக் கநுகமாய நயிஷ்டிகதீக்ஷை பவுதிகதீக்ஷை பண்ணுவித்துக்கொண்டு மூன்று பகுப்பார்களுக்கும் தனித்தனி அட்டாங்குல சிகாச்சேதமுடைய நயிஷ்டிகாசாரிகளென்றும் துவாதசாங்குல சிகாச்சேத முடைய பவுதிகாசாரியர்களென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள் ஆகலால், கிரகஸ்தாசாரியர்கள் நயிஷ்டிகா சாரியர்களாயும் பவுதிகா சாரியர்களாயும் குருத்துவம் பரியப்பார்களென்பது பக்ஷமாத்திரம் போற்பித்து நாட்டுதலாலும் வசனங்கள் சபலங்கள் தானே! அஃதப்படியாகட்டும், ஸ்ரீகாமிகாமகத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயிஷ்டிகர்க்கே நைமித்திக கன்மகர்த்திருத்துவ குருத்துவம், கிரகஸ்தருக்கு நித்தியகாமிய கன்ம கர்த்திருத்துவ சமயபுத்திர சாதகத்துவ மாத்திரம், குருத்துவமில்லை யென்று கூறியதேது? அது உள்ளது. ஆமாத்தக மட்டம் முதல் மட்குருந் மனகருப்பப் பிரிப்பினால் மட்டப்பகுப்பாகமங்களிற் சித்தாகமங்களிற் கூறியது.

காலோத்தராதியில்,—

கருஹஸ்தஸ்ஸாவவர்ணேஷு பூஜ்யோகுருர்தாக்ருத
நைஷ்டிகத்வதமோகஞ்ஞேயோபௌதிகந்துவிசேஷத
சதுர்ணாமபிவர்ணாநாம்லிங்கிநாமகருஹிணாமபி
ஆசார்யத்துவமசிவேஷாஸமிகலிந்தர்கதேபரதிபாதிதம

என்று கூறுதலாலும், கிரணாகமத்தில் பிராமணாசாரியர் மு
தல ஆசாரியர் நால்வர்க்கும் முறைமையில் நான்கு மூன்று இர
ண்டு ஒருவர்களுக்கே கல்யாணம் விதித்திருத்தலாலும், சா
வாகமங்களும் அப்படிச் சாற்றுவதால். ஓராகமத்திற் றனிய
து கொண்டு தனிகுல் பிராமணனே குரு, மற்றை வருணத்தா
ர் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் மாத்திரமா யிருப்பாரென்றும்
பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்கும் குருவென்றும், அ
ரசன் அரசன்முதல் மூவர்க்கும் குருவென்றும், வணிகன் வணி
கன்முத லிருவர்க்கும் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்கு
குருவென்றும் மேருதந்திரத்திலும் காமிகம் பாராக்கியை முத
லிய ஆகமங்களிலும் முறைமையில் நிஷேதித்தும் விதித்தும் இரு
த்தலால் ஒருவசனத்தைப்பிடித்துப் பிராமணனே குரு
மற்றவ ரல்லரென்று பேசவேண்டும். அப்படியாகட்டுமென்று
நீ சொல்லில் மற்றையர்களுக்கு குருவென்னும் அநேகாகமவசன
ங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்கம் வரும்

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் அரச
ன் முதலோர்க் கரசன்குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவானக ளில்லா
திருந்தால் வணிகன்முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரிற் பி
ரஞ்ஞாவானக ளில்லாதிருந்தால் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் கு
ருவென்னும் வசனங்களுக்குப் பிராமாண்ணியம் சொல்லலா
மென்று நீ சொல்லில், காலாம வருணத்து யிட்டிகரிற் பிர
ஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருக்கால் இரக்கதன் குருவென்னும் வ
சனத்துக்கும் பிராமாண்ணியம் நாம் பேசவோம். அப்படித்
தானே சொலுமென்று நீ சொல்லில் அதுவுங்கூடாது இரக்கத
ன் சாவவர்ணங்களிலும் பூசியனாகிய குருவென்று கூறுதலா
ல் காலாமவருணத்து யிட்டிகர் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தா

னும் கிரகத்தரும் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருந்தால், இருவகை யாரும் குருவென்று கூறுவோம்.

அப்படித்தானுகட்டு மென்று நீ சொல்லில்? அதுவுங் கூடாது மந்தப் பிரஞ்ஞாவானாயிருந்தாலும் பிரவாக சந்ததிப் பிரசித்தப் பிரக்ஞிமானாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாகஞ்செயமபண்ணலாகாதென்று சிவாகமங்கு செப்புதலால் ஒன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞாவான்களா யிருக்கிறசிஷாக ளுதவியாக அவனே குருவென்று கூறுவோம். இப்போது சொல்லிவந்த வசனங்களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியும் கிரகத்தனும் குரு, வானப்பிரத்தனுஞ் சந்நியாசியுங் குருவல்லரென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ காமிகாகமத்தில் சந்நியாசிக்கும் குருத்துவமுண்டென்று கூறியதேது? உள்ளது சாத்திர திட்சைமாத்திரத்திலென்று சமாதானம். சாட்சாத்சிருத சிவாதிபதார்த்த சித்த சிவயோகியாகில் சாம்பவ தீக்ஷைமாத்திரத்திலென்று சமாதானமாம்.

நாலாம் வருணத்தார்க்குப் பிரணவமாகாதென்று பிராமணர் முதலோர் பேசுவதேது? உள்ளது. குருத்துவம் வித்திருத்தலாற் பிரணவ பூர்வப் பிராசாதமறியாதவன் குருவல்லனென்று கூறுதலானும், ஸ்ரீ மகுடாகமத்தில

“நிர்வாணதீக்ஷிதே சூத்ரே
பரணவஞ்ச நியோஜயேத்”

என் றிருத்தலானும், காமிகத்திலு மப்படி யிருத்தலானும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்.

சோமசம்பு பத்ததி முதற் பத்ததி கர்த்தாக்கள் நிஷேதியாதபடியினாலே விசிஷ்ட சமயி முதலானோர்க்கும் பிராமாண்ணியங்கொடுத்திருத்தலானும் ஆமென்பது சூசிக்கப்பட்டது.

பிரஞ்ஞையில்லாப் பிராமணர் சிலர் நாலாம் வருணத்திற் சந்நியாசி இல்லையென்று சாற்றுவார்கள், அது நயிட்டிகப் பிரம

சாரிகளு ளடக்கிய பிராயச்சித்தாதி விதித்தலாலேயும், சிந்திய விசுவசாராக்கியத்தில் பிராமணர்முதற் பதினெண்சாதிக்கும் பிரமசரியம் கிரகஸ்தம் வானப்பிரஸ்தம் சந்நியாசமென்று நான்காச்சிரமமு முண்டென்று விதித்தலால் சைவத்திற் பிரசித்தம்

வைதிகத்திலும் இராமாயணத்தில் கிருதாயுகக் கிரமத்திற் பிராமணர் முதல்நால்வர்க்கும் தபோமுக்கியஞ் சாற்றுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்தில் கிருதயுகத்திற்குப் பிராமண சந்நியாசி முக்கியன், திரேதாயுகத்திற்கு க்ஷத்திரிய சந்நியாசி முக்கியன், துவாபரயுகத்திற்கு வைசிய சந்நியாசி முக்கியன், கலியுகத்திற்குச் சூத்திர சந்நியாசி முக்கியன் என்னும் வசன முதல வசனங்களால் பிரசித்தந்தானே.

சிகாச்சேதமில்லார்க்கு ஆசாரியாபிடேக மாகாதாதலாலும் கிரகஸ்தரிலும் விரக்தரிலும் நயிட்டிக இட்டசாவாணைகளால் நயிட்டிகாசாரியர்கள் உண்டென்று நாமுன் னாட்டுதலால் அவ்விருவகை நால்வருள்ளும் நயிட்டிகாசாரியர்களே சாற்றியபரிபாடையில் சைவத்திற் சந்நியாசங் கொடுக்கவேண்டும் வைதிகத்திற்குப்போலக் குருத்துவமில்லாத சந்நியாசங்கொடுப்பதின்று.

பஞ்சரக்ஷ கோத்திரத்தில் சிவபிராமணர் சர்வாதிகாரிகளென்று காமிகத்திற் சாற்றுதலால் அவர்களிடத்தில் சிவலிங்கத்திற் போல நயிட்டிகாசாரியர் பவுதிகாசாரியரென்னும் டாரியாலோசனை சந்நியாசாதி பரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருட்டுப் பண்ணுவதின்றென்று சமபத்தி பண்ணுவதே சாற்பு ஆகையால், இனி யப்பால் நடப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கூரறிவு மாற்றலு மிக்குடையராயினோர்க்கு, ஆசாரியனானவன் அஃதறிந்து சமயாசாரங் கன்மம் மாந்திர நிருத்தி வினையவற்றைச் சுத்திசெய்து தொழித்து சித்திப கன்மமுதலிய மூன்றினும் அதிகார முடையராகச் செய்வதாம். ஆகலின் இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர் பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டால் சாதகரு மாசாரியருமென இருதிறப்படுவர். இத்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமிணியுந் துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென இருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமய விசேட நிருவாண அபிடேக மெனும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனும் இவ்விரண்டனு ளடங்கு மென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சபீச தீக்கையெனக் கொள்க.

உத்தமத்தி லுத்தமனென்பார், நல்ல வுத்தமரென்றார்

ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி யொழுக்கலுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி லுத்தமரெனப்படுவதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரெனப்படுவதூஉம் பெற்றாம்.

பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென இருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக் குரியார் இவ்வாறு முத்திறப் படுவரென்ப தாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறிட வாற்றால் ஔதந்திரியென்ற தொகையா னொன்றும, ஞானவதி கிரியாவதியென்ன வகையா னிரண்டும, ஞானவதி நிரபீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிரபீசஞ் சபீசமென விரியா னான்குமாயவாறு காண்க

நிரபீசஞ் சபீசமெனனும் இவற்றின விரியாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றி னியல்பெல்லாம ஆகமங்களு— ணாணக

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்ஷையின வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன சொன்ன நிர்ப்பீச சபீசமென்ற விரண்டின நிரபீச மருளிச்செய்து மேல் சபீச தீக்ஷையின முறைமையும உலோக தனமணி சிவ தனமணியின முறைமையு மருளிச்செய்கிறா

ஒதியுணாக தொழுக்கநெறி யொழுக்கா கவல உத்தமாகக்குச் செய்வ தயாபீசம - வேதாகம சாத்திரங்க ளொல்லாதவையு மதிக்கித்தா அவையிற்றி லுண்டானவா தங்களையு மறிந்து அகதச சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையில் ஒழுங்கு தப்பாமல் நடக்கிற உத்தமரி லுத்தமரா யுள்ளவர்களுக்குச் செய்வது மேலான சபீசதீக்ஷை,—இவர்தம்மை - இந்தவுத்தமர்தங்களை,—நீதியிற்றல நித்திய நைமித்திய காமியத்தி நிறுத்தி- அவரவர்க்குத் தக்க முறைமையாக நித்திய கன்மத்தையும நைமித்திய கன்மத்தையும காமியத்தையும் கற்பித்து நிறுத்தி,—நிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து - பராநுக்கிரக முதலான எல்லாவதிகாரத்தையுங் குறைவறக் கொடுத்து,—சாதகராசாரியருமாககி- நிருவிகற்ப சமாதி முதலானவையிற்றையுங் கற்பித்து ஆசாரியபிஷேகமுஞ் செய்து—[illegible]த்தையும

கொடுப்பிக்கும் அது,—உலோகசிவ தனமணியென றிரண்டா
ம் - ஆசாரியன இந்த வானமாலை இவன போகங்களுக்கு இச்
சையான புவனங்களிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதனமணி
யென்றும சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதனமணி யென்று
ம இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும.—ஆதலின அதிகாரையாம- இ
ப்படிச் சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளின விசேஷங்களினால் இவை
யெல்லா மதிகாரையாம —சமயவிசேஷ நிருவாண மபிடேகமி
வற்றடங்குமன்றே - முன சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளெல்லாம
சமயத்திலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணத்திலும் அபிஷேகத்தி
லும இந்த நாலு தீக்ஷையிலும அடங்கும.

'பாலரொடு வாலீசா'என்ற திருவிருத்தத்தில் 'நிரதிகாரை
யென றிரண்டாய விளங்கும'என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியா
னம 'இவற்றடங்குமன்றே' என்ற வளவும வந்து முடிந்தது;
இது அதிகாரை என்னுமதற்கு கண்டுகொள்க

இதனாற சொல்லியது, வேதாகம சாஸ்திரங்களை ஓதியுண
ர்ந்து அந்தச் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையினாலே நிற்கிற
உள்ளத் தவர்களுக்குச் செய்வது சபீசதீக்ஷை யென்றும, இவர்
களுக்கு முறைமையிலே நித்திய நைமித்தியங்களையும கற்பிக்
கிறது அதிகாரையாமென்றும்,இந்தத் தீக்ஷைகளெல்லாஞ் சம
ய விசேஷ நிருவாணம் அபிஷேகமென்கிற நாலிலு மடங்குமெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உபாபீசம - இனிச் சபீசமாவது,—ஓதியுணர்ந் தொழுக்க
நெறி பிழுக்கல்ல வுத்தமர்க்கு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்
றறிவு மொழுக்கவழியில் வழுவாது செய்யு மாற்றலு மிகவுடை
ய வுத்தமத்திலுத்தம ராயினோர்க்கு நிறைதி,—செய்வது - ஆ

சாரியனுவா னஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி யேனையவற்றைச் சுத்திசெய்ய தொழிந்து,—இவர்தம்மை நீதியினுன - இவரை முறைமையான,—நித்திய நைமித்திக காமியத்தி னிரமப்பதிகார நிகழ்த்துவதனுஞ் செய்து - நித்திய நைமித்திக காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாகலின,—அதிகாரியாம் - இது சாதாரதீக்கையெனவும் பெயர் பெறும் —சாதகாசாரியருமாகத் வீடுதருவிக்கும் - இத்தீக்கைப் பெறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரு மாசாரியருமென இருவகைப்படுவர்.—உலோக சிவதருமணியென நிரண்டாம் - இத்த சபீசதீக்கைதா னில்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாகிய லோகதருமணியும், துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென இருவகைப்படும். இவைமுறையே பவுதிக தீக்கை, நயிட்டிக தீக்கையெனவும் பரியாயப் பெயர்பெறும்.—ஆதலின்று சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே- இவ்வாறுதலிற் சமயவிசேட நிருவாணம் அபிடேகமெனனும் பேதமெல்லா நிர்பீச சபீசமென்னு மிவ்விரண்டி னடங்கும்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யு நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீசதீக்கை யெனக்கொள்க

ஓதியுணர்தலு மொழுக்கநெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண்டையு முடையார் உத்தமத்தி லுத்தமரெனவே இவ்விரண்டி னொன்றிலாதார் உத்தமத்தில் மத்திமரெனவும் அவ்விரண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரென்பதூஉம்பெறும்.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதாரதீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்து [illegible]

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றீக்கை யிருவிதத் தொன்று மத்துவா சுத்திசெய்வ
தூஉ மவ்வத்துவா வாறென்பதூஉ மதனது வியாப
தியின முறைமையு முணர்த்துகின்றார்

அறிவிலாக் கிரியையினா லாதல்சத்தி மந்திரத்தா லாத
லத்துவாசுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச் சிவ
மபிரகாசித்தற்குஞான முகிப்பித்துற பவந்துடைப்ப
ரென்றுருமூவர்க்கும், வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்க
ள்பதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்க டத்துவங்கள்கலைகள்,
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்றுவியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்கண்ணாம். (௬)

(இ-ள்) அறிவிலாக்கிரியையினாலாதல்	கேடில்லாத கிரியாவதியென்னுந் தீக்கையினாலே யாதல்,
சத்திமந்திரத்தாலாதல்	அந்தரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யு ஞானதீக்கையினாலே யாதல் அவரவர் சத்திநிபாதானுகுணமாக
அத்துவாசுத்திபண்ணி	தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம பாசபந்த மாகலா னவைகளைப் பஞ்சகலைகளி னடைத்துச் சுத்திசெய்து, இஃதாற் பல மியாதோவென்றால்?
மலமகற்றி	ஆணவமுதலிய மூன்று பாசங்களைச் சேதிப்பதுஞ் செய்து.
ஒழிவிலாச்சிவமபிரகாசித்த	அஞ்ஞான நீக்கவே யிவனைவிட்டு நீங்காத், சிவஞானம் இரண்டறத் தரிசனமாகையி

ற்குஞான முதிப்பித்து	ன பொருட்டுச் சாவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களைப் பிரகாசிப்பித்து,
உறபவத்துடையபன	மேற் றிருமேனிக்கு சனனமெடாதபடி செய்வன. அஃதெனபோலெனில்? நதியிற ஜலம சமுத்திரத்திலே பொருந்தி லத்தன்மையாயத் திரும்பாத வாறுபோல விததவானமாவு மசரீரியுமா யசஎவஞ்ஞமாய நிருமலனுமாயச் சாவஞ்ஞத்துவாதி குணங்களை யுடையனுமா யாதி முத்த சிற்சத்தியிற போரானந்தத்தை யனுபவனுமாய்ச் சிவத்தை யடைந்திருப்பன.

மகுடோத்தரம், சௌரவமதிக

அரனொருமூவர்க்குமா	இப்படி யெல்லாருடைய பாசங்களையு அரிக்கையினுன், அரனென்னுந் திருநாமத்தையுடைய சிவன மூற்கூறிய நிராதார சாதார தீக்கை பேதத்தான மூவகைப்பட்ட வானமாக்களுக்கு மனுக்கிரகஞ்செய்வன அத்துவா சுத்தி செய்யுமிடத்து,
வழுவிலா வழிபாறும	ஆனமாக்களைப் பரசுத்தி யடைவிப்பிக்கைக் காரணமாகக் குற்றமில்லாத மாத்திராத்துவா முதலிய மார்க்க மறுவிதப்படும் அவை யாவன?
மந்திரங்கள பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கடத்துவங்கள் கலைகள்	அக்கருபஞ் சந்தரூபமாகிய மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவ கலைகளென்று சொல்லிய வாறத்துவாவும்,
கழிவிலா அரைந்திடுமுறையொன்றிடுனை	இவ்வாறு கூறியவாறினு ளொன்றுங் குறையாமற் சொன்ன முறையிலே யொன்றிலே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும். அஃதா

வியாத்தி — அது, மந்திர மக்கரங்களின் கூட்டமாகிய பதத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம் வன்னத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவ்வன்னம் புவனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்புவனந் தத்துவத்திலே வியாபித்திருக்கும், அத்தத்துவம் கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்.

கருத்துக்கலை சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண்ணும் — இவ்வாறினுக்குஞ் சத்தியே துணைக்காரணமாகையாற் கலைகளதனை வியாபித்திருக்கும் அச்சத்தி சிவனுக்குச் சமவாயமாதலாற் சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும். எ-று

கண்ணென்ப தேழாமுருபு

இதற்கு வருணபத்தியும் ரௌரவமுமென வறிக (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

க்ரியா தீக்ஷையென்றும் ஞானதீக்ஷையென்றும் சாம்பவ தீக்ஷையென்றும் மூன்றுவித மாகையால் இந்த மூன்றுவகை தீக்ஷாதிகாரிகள் மூவர்க்கு முத்திபேத மூன்றோவென வினவிப் பேதமில்லையென்பதும் கன்ய¶ மாசசித்தத்துக்குவழி யீதென்பதும் மேற் கூறுகின்றது.

அரனெறிமூவர்க்கு மழிவிலாக் கிரியையினுலாதல் சத்திமத்தாலாதலத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி யொழிவிலாச் சிவம் பிரகாசிக்க ஞானமுதிப்பித் தற்பவந் துடைப்பன - பக்குவானமாக ஞானட-ய பாசத்தை யறிக்கையினாலே அரனென்று நாமத்தையுடைய சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தியை யபிஷேகித்துகின்ற கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்கும் ஞானதீக்ஷையிற் பேதம் சாம்பவ தீக்ஷையாகையால் ஞானதீக்ஷாதிகாரிக்கும் சாம

பல தீக்ஷாதிகாரிகளுமிந்த மூன்றுபேருக்கும் ஆகிலுமென்றது ×வியவஸ்தித விகற்பமாதலால் கிரியாதீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு கன்ம*வைகல்யமில்லாத கிரியாதீக்ஷையினாலும் ஞானதீக்ஷாதிகாரிகளுக்கு சிற்சத்தி § சந்நிதமான மனோ பாவனையினாலே பண்ணும ஞான தீக்ஷையினாலும் கேவல சிற்சத்திமாத்திரத்தினாலே பண்ணுஞ் சாம்பவ தீட்சையினாலும் அத்துவ சுத்தியைப் பண்ணி

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சிதமாயிருந்த கன்மங்களை யெல்லாம நசிப்பித்தல், கன்மங்க ளசிக்கவே மர்மையும நீக்கும் ஆணவமலத்தினுடைய தடையையு மொழித்து நித்தியஞானத்தை மயமானசிவ மானமாயினிட்டத்திலேயபி வியத்தியாவதற்குமுன னிராகாதி+கலுஷிதமா யிருக்கிற பசு ஞானமபோக ஆன்மசுவரூபஞானத்தை பிரகாசிப்பித்து மேல் சஞ்சயங்க ளடாதபடி சுத்த சுத்தம பண்ணுவன பதியுஞ்ஞானமாவு மவிபுவா யிருக்க அத்துவாவென்ற தாருக்கெனனில்? ஆன்மா மாயேத்தினாலே பந்திக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை யடைந்திருந்த சிறுமையினின்று தீக்ஷாக்கிரமத்தினாலேயொவ்வொரு தத்துவங்களாக நீக்கி ஸ்வஸ்வரூபமான விபுத்துவத்தையும சர்வஞ்ஞத்தையும பெற்றுச் சிவத்தை யடைகையினு லத்துவா வென்ற தொழிந்து தேசத் தேசாந்தரத்தை யடைந்ததென்றதல்ல,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

இதனறியும் ஆன்மாவுக்குக் கன்ம மார்ஜிக்கிறதற்கு வழியென்பதாக,—

அறுவிதவழியாகு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்கள் கலைகள் - தப்பறுக கன்மமானதென்று மார்க்கமாகும். அவை யாதோவெனில்? மந்திரங்களை †யுகாத்த ‡அகாரத்த ‡ல்வரிசப் ○ ஸ்வரசயமைகளுடனே தப்பாம லுச்சரித்தால் புண்ணியமென்றும் தப்பினால் பாவமென்றும் வியாகரணத்தை யறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததனால் புண்ணியமென்றும் அறியாதே பிரித்தால் பாவமென்றும் வன்னங்களை ● ரலைவ †தோகைப் ‡புஹுதம் வழுவமே லகைக ஸ்தானங்களிலே யுச்சரித்தால் புண்ணியமென்றும் அல்லது பாபமென்றும் புவன நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளினாலே புண்ணிய மென்றும் தந்திரவியாபகார விதாதிகளினாலே பாபமென்றும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியாதி கரணங்களினாலே பராக்குப பண்ணின வுபகாரத்தினாலும் விசிஷ்டத்திரவிய போகத்தினாலும் புண்ணியமென்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாபமென்றும்

டஞ்சகலாபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண்ணின பூசா பூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமென்றும,—

கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றி லொன்று வியாத்தி கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்கண்ணும் - இம்முறையொன்று நீங்காத முறைமையாய்ச் சொல்லுகையால் மந்திரங்கள் வியாப்பியமும் பதங்கள் வியாபகமும், பதங்கள் வியாப்பியமும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாப்பியமும் புவனங்கள் வியாபகமும், புவனங்கள் வியாப்பியமும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாப்பியமும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாப்பியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாப்பியமுஞ் சிவன் வியாபகமுமாம்.—

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபி யாகையா லாறத்துவாக்களினாலே யேற்பட்ட கன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும் புசியாதபடிக்கு தீக்ஷையினாலே யொழிக்கிறவனுஞ் சிவனேயா மென்றிதன் பொருள்.

¶ ஆர்ஜிதம - சம்பாதிக்கப் பட்டது, × வியவஸ்தி- கட்டுப்பாடு * வைகல்யம்-குறைவு § சஞ்சிதம்-கூடினது ÷ கலுஷிதம்-கலங்கினது † உதாத்தம - உரத்துச் சொல்லல் — அநுதாத்தம-மௌனச் சொல்லல் ‡ ஸ்வரிதம - உச்சரிப்புப்பேதம ○ பிரசயம - கூட்டல், ● ஹ்ரஸ்வம் - குறில் ⫰ தீர்க்கம-நெடில் ▙ புலுதம்-அளபெடை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கிரியாவதி தீக்ஷையினாலேதான சாம்பவி தீக்ஷையோ சத்தி யென்று சாற்றும ஞானவதி தீக்ஷையினாலேதா

வசடத்துவ சத்திபண்ணி முத்திவியத்தி பண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்களை மேன்மேற் செல்லுங் கிரமத்திலே யொன்றி னொன்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபகங்களாயப் போயத் தத்துவங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியோடு கூடச் சர்வவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்.

மலமகற்றி யென்பதனால் முத்தி செய் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவம்பிரகாசிக்கும்ஞான முதிப்பித்தென்பதனால், வியத்தி செய்தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் சிவசாக்ஷாத்காரோத்திரேக காரண தீக்ஷித சிவதத்துவ லக்ஷண சிற்சத்தியினது வியத்திரூப சர்வபதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சமுத்திரேக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உற்பவந்தடைப்ப னென்பதனால், மீளத்திரும்புதலில்லை யென்பது விளம்பப்பட்டது

சிவனார்க்குச் சிவசத்தி வியாப்பிய மென்றது சிவசமவேதை யாற்செலுத்தப்பட் டிருத்தலா லுபசாரம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன்; குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று, மந்திரமுதலாறு வகைப்படும் மத்துவாக்க ளொன்றினொன்றடங்க இறுதிக்கணின்றகலை திரோதான சத்தியினும அது சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்த்து அவ்வாறடங்கி நிர்ப்பீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைப படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியெனனு மி

ரண்டனுளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வம
மூவாசகும அறுவகை யத்துவாசகளையுஞ் சோதிக்குமுகத்தா ற
பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச சிவமபிரகாசித்தற
கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமெனபதாய.

கிரியை ஆகுபெயா

ஔத்திரி யிரண்டுதிறனு மிலகுஞானங்கிரியையென முத
ற்கணெடுத்துசகொணடு முடிவினகண அழிவிலாககிரியை யிரு
ளூதல் சத்திமத்தாருதலென முடித்தமையின, இடைக்கட் கூ
றப்பட்டனவெல்லாம் இவவிரண்டக்கும பொதுவாமாறு கா
ணக.

சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இய
வாறே கூறபபட்டன

இதனுனே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூ
றப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரன கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல்
அத்துவாககளைச சோதித்து ஆனமாக்கள் மலங்களைப் போக
குகிற முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறூர்:

அழிவிலாககிரியையிருலாதல் சத்திமத்தாலாதல்-அநாதியே
நித்தியமாயுள்ள கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியா லாதல்,—
அத்துவாசுத்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலே யெல்லையற்ற ஜன
னங்களுக்கு ஏதுவான கன்மங்களை யெல்லாஞ் சுத்திசெய்து,—
மலமகற்றி - மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி,—அழிவிலாச
சிவமபிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்பித் தற்பவத்தடைப்ப னரனெ

ருமாவார்களும் - உயிர்களுயிராய் அநாதியே இவர்களைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிற சிவப்பிரகாசத்தை யுண்டாக்குகிற பரஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து ஜநநத்தையு மறுப்பன் பரமேசுவரன் மூன்றுவகைப்பட்டஆன்மாக்களுக்கும்,—வழுவிலாவழிபாரும - மலத்தைப் போக்குகைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற குற்றமற்ற அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும் அவையாவன?—மந்திரங்களபதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்கள் தத்துவங்கள கலைகள - மந்திரங்கள் பதங்கள் அக்கரங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள கலைகள என்கிற விதத ஆறிணங்களையும்,—கழிவிலாதுரைத்தமுறை - வழுவற வேதாகமங்கள் சொன்ன முறைமை,—ஒன்றிலொன்று வியாத்தி - இந்த ஆறு அத்துவாவும் தன்னில் ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித் திருக்கும். இவையே யிடமாக நிற்குமென்று விசாரிக்கில்,—கருதுகலை சத்தியினகண் - மற்றுள்ள அஞ்சத்துவாக்களுக்கும நிற்கைக்கிடம் இதுவென்று கருதப்பட்ட கலைகள்,இந்தக் கலைகள் நிற்கைக் கிடமாயிருக்கும் சத்தி, இந்தச்சத்திக் கிடமேதெனனில்,—சத்திசிவனதனனும்- இவையிதற்கெல்லாம் மேலான சத்தி பரமேசுவரனிடமாக நிற்கும

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேசுவரன அத்துவாக்களைச் சோதித்து மலத்தையும் போக்கி அநாதியே யுயிர்க்குயிராய் நிற்கிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து இவர்கள் ஜனனத்தையு மறுப்பனென்றும், அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட் டிருக்குமென்றும, இவையொன்றிலேயொன்று வியாத்தியா யிருக்குமென்றும், இந்த அத்துவாக்கள சத்தியிடமாக நிற்குமென்றும்,இந்தச்சத்தி சிவனிடமாக நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அரன்-முதல்வன், குருமூர்த்தியதிட்டித்துநின்று,—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளாறும் வழுவிலாவழி-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென்ன ஆறுவகைப்படும் வழுவிலாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாதுரைத்தமுறை யொன்றிலொன்று வியாத்தி- கீழ்வருகின்ற சொல்லிய முறையே யொன்றிலொன்றடங்க,—கருத்துக் கலைச்சத்தியின்கண் - இறுதிக்கணின்ற கருத்துகின்றகலைத் திரோதான சத்தியினும்,— சத்திசிவன்கண்ணும் - அத்திரோதானசத்தி சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி,—அழிவிலாக கிரியையினாலாதல சத்திமத்ததாலாதல் - நிராதீசம சபீசமென்த தனித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறியபோந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னு மிரண்டினு ளொருதீக்கையானே,—ஒருமூவர்க்கு மத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி- உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வம்மூவர்க்கு மவ்வகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்கு முசசத்தார பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்து - எவ்வி—த்தும வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் தொடைப்பன - பிறவியையொழிப்பன

இதனுனே ஆசாரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இலக்கணம் வியாப்தியின்று முறைமை தொகுத்துக் கூறி யதீக்கையின மந்திர முதலிய வைந்தினையும பஞ்ச கலை

களில் வியாபித்து நிற்கு மதனைப் பிறித் தடைவே
மூன்று விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்களுலே, மூந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவனநூற்றெட் டெனித்தத் துவமொன்று நிவிர்த்தியெனத் தெய்வம், வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்களெழுவேழ் வனங்களுலாறு புரமைம்பத்தாறு, தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்துமூன்று தரும்பிரதிட்டா கலைமா லதிதெய்வந்தானும். (௭)

(இ-ள்) மந்திரங்களை முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி	மந்திராத்துவா முதலிய வைந்தும் நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும். அஃதாவது,
மருவு மந்திரமிரண்டு	சத்தியோசாதம் இதயம் ஆக மந்திரமிரண்டு
பதங்களுலே	பதாத்துவாவிற் பதங்களோம நமோ நம வென்னும் பதமுதலாக மஹாதேவ என்னும் பதமீறாக விருபத்தெட்டு
அந்த நிலையெழுத்தொன்று	அந்தமுறையே அக்கரம் க்ஷகாரமொன்று.
புவன நூற்றெட்டு	புவனங்கள் ௱௮. அவையாவன —

பிரமாண்டத்துட் காலாக்கினியாதி யுருத்திரபுவனமீறாகப் புவனம் ௯

கபாலீசாதி திரிதேசாதிபதி யீறாகக் கிழத்திக்கி . ற புவனம் ௪௦

அக்கினி யுருத்திரராதியாக ஊயாநதரீருக அ
கக்கினிதிக்கிற் புவனம கO
யாமிய வுருத்திராதியாக அதனமரீருக யமதிக
கிற புவனம கO
நிருதியாதி தௌஷ்டரிகனீருக நிருதிதிக்கிற் புவ
னம கO
பௌரூதி சுதாநதருததிர ரீருக வருணதிக்கிற் பு
வனம கO
சீக்கிரருதியாக மேகவாகன னீருக வாயுதிக்கிற்
புவனம கO
நிதிசாரதியாகப் பிரகாச ருததிரரீருகக குபேர
திக்கிற புவனம கO
வித்தியாதிப ராதியாக பலிப்பிரிய ரீருக வீசான
திக்கிற புவனம கO
அவடகடாகததுககுக கீழாக மாயருதி யநதி
வசசிர தேவகடிரனீருகப் புவனம கO
அணடகடாக வோடடுககுமேல் சமபுருததிரா
தியாகத் திரிலோசன ரீருகப் புவனம கO
இவர்களுககுமேலாக வீரபததிரர் பததிரகாளி
புவனம உ
ஆக புவனம் ... கOஅ

அவனிததுவ பிருதிவிததுவம் - க
மொனறு இபபடி வியாபித்திருக்கும்
நிவாததியயன நிவிருததி கலைககு அதிபதி பிரமமா என
றெயவம் வறிக

நிவிர்த்தியெனனுஞ சொற்பொருள் தன்னிடத் தடைநத
பக்குவாக்ளுக்குச் சங்கற்பங்களை விலகித்துத திருப்புவிக்கை
யா னிவிர்த்தியெனக் காரணத்தாறபெயராயிற்று

மேல்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிக்கு முறையாவன?

மந்திரங்கள்	வாமதேவம் சிரசு ஆக மந்திர மிரண்டு
மிரண்டு

பதங்கள் மூ	மகேசுர மென்னும் பதமுதலாக அரூபின
வேமூ	அரூபின என்றபதமீறாக பதங்களிருபத
தொன்று

வன்னங்க ளொ	ளகாரமுதல டகாரமீறாக வெழுத்துகளி
லாறு	ருபத்துநாலு

ரண்டு ளகாரம் டகாரம் தம்பெயர் கிளத்தலால் மொ
ழிக்கு முதலாகக் கூறிடதெனவறிக

புர மைம்பத	புவனங்களைம்பத்தாறு, அவையாவன?
தாறு

அப்புத்தத்துவத்தில் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீறு
கப்புவனம் ௮
தேயுவில் அரிச்சந்திராதி வைரவ மீறாகப்
புவனம் ௮
வாயுவில் இபக்ஷாதிபராதியாக ஈமேசுர ரீறாகப்
புவனம் ௮
ஆ[illegible]சத்தில் வத்திராபராதி ஈசானவுருத்திர ரீறு
கப் புவனம் ௮
தன்மாத்திரையில் சகலண்டம் துவிரண்டம்
மாகோடம் மண்டலேசுரம் ஆகப்புவனம் ௪
கன்மேந்திரியத்தில் காலசோமம் என்னும்
புவனம் ௧
ஞானேந்திரியத்தில் சங்குகன்ன
மென்னும் புவனம் ௧
மனத்தில் தூலேசுர மென்னும் புவனம் ௧
அங்காரத்தில் தலேசுர மென்னும் புவனம் ௧
ஆகப் புவனம் ... ௮

புத்தியில் பைசாசமாதியாகப் பிரமமீறாகத் தே
வயோனிகளாகிய புவனம் அ
பிரகிருதி குணத்தில் அகிருதை முதல் சிகண் -
புவனமீறாகப் புவனம் அ
ஆ புவனம் ருஅ

தத்திரித்தத்து — அப்பு தத்துவமுதற் பிரகிருதி யீறாகத்
வங்களிருப்பத்து தத்துவங்கள் உ௩. தத்திரிமெனப்பதனை பிரகி
தி மூன்று — ருதி மாத்திரவாகையால் தத்திரிமெனப் பொ
ருள் வருவிக்க

தரும் பிரதிட்டாகலை — இவைகளெல்லாவற்றையும் பிரதிட்டாக
லை தனதிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின்
புண்டாக்கும்.

மாலதிதெய்வ நதாரும — இச்சிறப்பினை யுடைய பிரதிட்டா கலை
க்கு மாயன காரணேசுர ருத்திரனால் எ-று.

பிரதிட்டை யென்னுஞ் சொற்பொருள் தனையடைந்த
வான்மாக்கட்கு முன் சொன்ன சங்கற்ப விகற்பங்களை விசே
டித்து நிலைநிறுத்தலாற் பிரதிட்டை யென்ப பெயர் காரணத்
தாலாயிற்று. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்
களிறக்கு முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் முதலாந் தொகுதியை நிவர்த்தியாதி பஞ்ச
பத வன்ன புவன தத்துவங்களோடும நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச
கலைகளினாலே வியாபிக்கப்படும்.

மேல் வெளிப்படும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆறத்துவாக்களுக்குள் மந்திரமுதலைந்தும் கலையொன்றினை வியாத்தியையுடைய தாதலினாலே, வியாபகமாயிருக்கும் கலைகளுக்கு வியாப்பியமென்றுஞ் சூசிப்பித்துச் சடத்துவாவில் மந்திரத்தட பஞ்சப்பிரமங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் சத்தியோஜாதாதி யீசானாந்தம்.

நேத்திரம் விட்டுச் சடங்கங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் இருதயாதி அத்திராந்தம்

பதங்களுக்கு ஓமாதியோமாந்தம்.

வன்னங்களுக்கு க்ஷகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுக்குக் காலாக்கினியாதி யநாசிருதாந்தம்

தத்துவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவதத்துவாந்தம்

கலைகளுக்கு நிவிர்த்தியாதி சாந்தியதீதையந்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, சங்காரக் கிரமத்தில் மந்திரமுதலைந்துங் கலையொன்றினிற்கு முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வகுத்துரைக்கின்றார்.

இது முதல்-கூ-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதனை கூ-வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாக்களாறில் மந்திரமுதலான ஐந்தத்துவாவும் கலையத்துவாவிலே வியாத்தியாயிருக்கிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

மந்திரங்கள் முதலெண்ணுங் கலையைந்தில் வியாத்தி - மந்திரங்கள் முதலாக வெண்ணப்பட்ட ஈந்தத்துவாவும் கலைகளைந்திலும் வியாத்தமாயிருக்கும் அதெங்ஙனே யெனின்?—மருவு மந்திரமிரண்டு பதங்களுமே மூந்தங்கிலெழுத்தொன்று புவனநூற்றெட்டெனத் தத்துவமொன்று நிவிர்த்தியினதெய்வம் - நிவிர்த்தி கலையிலே பொருந்தப்பட்ட மந்திரமிரண்டும் பதங்களிருபத்தெட்டும் அதிலே நிலைபெற்று நிற்கும் அக்கரமொன்றும் புவனம் நூற்றெட்டும் பிருதிவி தத்துவமொன்றும் இதற்குத் தெய்வம் பிரமமாவுமாகும்—வாந்தும் மந்திரமிரண்டு பதங்களேழு வன்னங்களொலாறு புரமைம்பத்தாறு தங்கும் தத்துவங்களிருபத்து மூன்று தரும் பிரதிட்டாகலை மாலதிதெய்வதாறும் - பிரதிட்டாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்துநாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இதற்குள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவமுமாகப் பொருந்தும். இதற்குத் தெய்வம் விஷ்ணுவுமாம்.

இதனாற் சொல்லியது, மந்திரங்கள் முதலான ஈந்தத்துவாவும் கலைகளைந்திலும் வியாத்தமாயிருக்குமென்றும் நிவிர்த்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தெட்டுப் பதமும் ஓரக்கரமும் நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதிவி தத்துவமொன்றும் தெய்வம் பிரமமாவுமாகப் பொருந்தி நிற்குமென்றும், பிரதிட்டாகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்துநாலு அக்கரமும் ஐம்பத்தாறு புவனமும் இருபத்துமூன்று தத்துவமும் தெய்வம் விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரங்கண்முதற்கலைந்தாங் கல்லையந்தில் வியாத்திமருவு ம-அசுத்தமிச்சிரஞ் சுத்தமென மூவகை யத்துவாக்களு மந்திரங்கள் முதலாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றிலொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமா றெங்ஙன மெனின்?—நிவாத்தி - அவற்று ணிவர்த்திகலையின்கண்,—அவனி தத்துவ மொன்று - பிருதிவிதத்துவ மொன்றும்,—புவன நூற்றெட்டு-நூற்றெட்டுப் புவனங்களும்,—அந்நிலையெழுத்தொன்று-இறுதியாகிய வெழுத்தொன்றும்,—பதங்களேழு-பதங்க ளிருபத்தெட்டும்,—மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டுமாக விவைகளி லொன்றிலொன்றாக வடங்குவன;—அயன்றெய்வம் - அதற்குப்பிரமன் றெய்வமாம்— தருமபிரதிட்டைகலை-தரப்பட்டபிரதிட்டாகலைக்கண்,—ஈங்கிடும தத்துவங்கள் இருபத்துமூன்று-தரப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்றும்,—புர மைம்பத்தாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,— வன்னங்களாறு-வன்னங்களிருபத்தினாலும்,—பதங்களேழே-பதங்க ளிருபத் தொன்றும்,—வந்திடுமந்திரமிரண்டு-வாராநின்ற மந்திரமிரண்டுமாக விவைக ளொன்றிலொன்றாக வடங்குவன,—மா லதிதெய்வந் தானும் - அதற்குமால் அதிதெய்வமாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் வித்தை சாந்திக்கலைகளை யுணர்த்துகின்றார்

வித்தையினமந் திரமிரண்டு பதநாலெந்து விரவுமெ
ழுத் தேழுபுர மிருபத்தேழு,தத்துவமு மோரேழு தய
குமதிதெய்வந் தாவிலுருத் திரனுஞ் சாந்திதன்னி

ல், வைத்தனமந திரமிரண்டு பதஙகளபதினொன்று வ
னனமொரு மூனறுபுரம பதினெட்டாகு, முத்தமமா
ந தததுவமு மொருமூனருகு முணரிலதி தேவதையு
முயரிசனுமே. (அ)

(இ-ள) வித்தை வித்தியாகலையில் அகோரஞ சிகையாக
வின மநதி மநதிர மிரணடு.
ரமிரண்டு
பதநாலந்து பதங்க ளிருபது. அவையாவன? வியாபி
னவியாபினனனனும் பதமுதலாகத தியான
காராயாவெனனும பதமீறுக வெனறறிக
விரவுமெழுத ஞகார முதல் யகாரமீறுந வக்கரஙக
தேழு ளேழு
புரமிருபததே புவனஙக ளிருபத்தேழு. அவையாவன
ழு புருட தத்துவத்தில்
வாமாதி ஏகவீராநதபுவனம கூ
இராகத்தில் பிரசணடசதி யாகச் சிவாநதமான
புவனம ரு
நியதிமுதலிய தத துவஙகளிற குரோதராதியா
க சிகேத ருததிராநதமாக வொவவொனறி லி
ருவராக வெணம ரிருபயாகள அ
மாயையில மகாத ததிமுத லங்குட்ட ருததிராந
தமாகப புவனம அ
ஆகப புவனம் உஎ
த த து வ மு புருடதத்துவமுதல் மாயையீறுகத தத்
மோரேழு துவங்கள் எ
தஙகு மதிதே இதக்கலையை யதிட்டித்துக் கொண்டெ
யவந தாவிருரு மூத்தருளி யிருக்கும் சேடில்லாதிருக்கிற வுரு
ததிரனுகும் த்திர மூாததியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அத்தை யடைந்திருக்கி றவான்மாக்க ளறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் வித்தையென்ப பெற்றபெயர் மேற்சாந்தி கலை

சாந்திகலையில் — சாந்திகலைக்கு மந்திரந் தற்புருடம் கவசைத்தன மந்தி சம ஆக ௨.
ரமிரண்டு

பதங்கள் பதி — நித்தியயோகினேயென்னும் பதமுதல் வினொன்று — யோமவியாபினேயென்னும் பதமீறாகப் பதமபதினொன்று

வன்னமொரு — ம-வ-க-எனவெழுத்து-௩
மூன்று

புரம் பதினெட்டாகும் — சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல் மனோன்மனி புவனமீறாகப்புவனம் ௯
ஈசுவரதத்துவத்தில் அநந்தேசுவராதியாகச் சிகண்டியீறாகப்புவனம் ௮
சாதாக்கியதத்துவத்தில் சாதாக்கியபுவனம் ௧
ஆகப் புவனம் ௰௮

உத்தமமாந் தத்துவமொரு மூன்றும் — உத்தமமாகிய சுத்தமாயையிற்றோற்றிய சுத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாக்கியம் ஆகத் தத்துவம் ௩

உணரிலதிதேவனையு முயர்ச றுமே — இக்கலைக்குத் தேவதையைவிசாரிக்கி லீசுவரமோதத்திட்டாதா-எ-று.

சாந்திகலைக்குப்பொருள் இந்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற வான்மாக்களுக்குக் கிராகத்துவேஷமில்லாதபடியாலும் சங்கற்பித்த் தனவழிச் செல்லாமற் பரமமான சாந்தியுறுகையால்பெற்ற காரணப்பெயர் (அ)

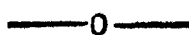
சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

வித்தையில் இதுவுமது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

௬-உரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் வித்தைக்குஞ் சாந்திக்கும் அத்துவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்

வித்தையின் மந்திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெழுத்தே ழு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரேழு தங்குமதிதெய்வங் கா வினுத்திரனாகும் - வித்தியாகலையிலே பொருந்தப்பட்ட இரண் டு மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் இதற்குநிற்கு மதிதெய்வம் விட்டு நீங்காத உருத்திரனுமாகும்.—சாந்திதனில் வைத்தமந்திர மிரண்டு பதங்களபதினொன்று வன்னமொரு மூன்று புரம்பதி னெட்டாகு முத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றுகு முன்னில தெய்வ மயீசனுமே - சாந்திகலைக்கு மந்திரமிரண்டும் பதி னொருபதமும் மூன்று அக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும் நன

மைப பதியினையுடைய தத்துவமூன்றும விசாரித்துப்பார்க்கில் அதிதெய்வம மேலான மஹேசுவரனுமாகும

இதனுற சொல்லியது வித்தியாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும இருபது பதமும ஏழு அக்கரமும இருபத்தேழு புவனமும ஏழு தத்துவமும் அதிதெய்வம உருத்திரனும் ஆகப பொருந்தி நிறகுமெனறும, சாந்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும பதினொரு பதமும மூன்றக்கரமும பதினெட்டுப புவனமும மூன்று தத்துவமும அதிதெய்வ மஹேசுவரனு மாமெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

வித்தையின - வித்தியாகலையினகண,— தத்துவமோரேழு - தத்துவமேழும்,— புரமிருபத்தேழு-புவனமிருபத்தேழும,— விரவுமெழுத்தேழு-விரவுகினறவனனமேழும,—பதங்கலந்த - பதஙகளிருபதும,— மந்திரமிரணடு - மந்திரஙகளிரணடுமாக விவைகளொனறிெனறுக வடஙகுவன,—தாவிலுருத்திர னதிதெய்வமாகும் - அதற்குமுடிவிலதாத உருத்திர னதிதெய்வமாம,—சாந்திதனனில் - சாந்திகலைககண,— உத்தமமாந்தத்துவ மும்மொருமூன்றுகும - உத்தமமாகிய தத்துவமூன்றும,— புரமபதினெட்டாகும - புவனமபதினெட்டும,—வனனமொருமூன்றும - வனனஙகளமூன்றும்,—பதஙகளபதினொன்று - பதஙகளபதினொன்றும,—மந்திரமிரணடு - மந்திரஙகளிரணடுமாக விவைகளினெனறினெனுக வடங்குவன,—உணரிலுயீசனதி தேவதையுமாகும் - உணருமிடத்து தத்றகு மயேசுர னதிதெய்வமாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சாந்தியாதீதகலையி னடைவு முறை கூறிப்போந்த வற்றையு முடித்துக்காட்டுகின்றது

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந்திரங்க டாமூன் று பதமொன்றக் கரங்களபதினாறு, வாயந்தபுர மூவைந் து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமதி தேவதையு மனனுச தாசிவமா, மேயந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க ளெண்பதெ தொன்றக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றுக், மாயந்தபுர மிருநூறறேழு டிருபத்துநாலா மியருதத் துவமுப்பத்தா றாகுலையைந்தே. (கூ)

(இ-ள்) சாந்தியா — சாந்தியா தீதகலையில் வியாபித்திருக்கு தீத கலைத் மந்திரங்கள் ஈசானம அத்திரம மூல னின்ன மந் மந்திரம் ஆடு
திரங்க டானமூ
னறு

பதமொன்று	ஓம் எனனும பதம்-க	
அக்கரங்கள பதினாறு	அகாரமுதல் அஃ வரை	கசு
வாயந்தபுர மூவைந்து	சத்தி தத்துவத்திலிருக்கும நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியாதீதமென்க கூறியபுவனம	ரு

இச்சத்தி தத்துவம கிரவட்வ மாதலாற் புவனமிருக்குமென்றது கூடாதெனின? ஈசுர தத்துவத்துக்கு மேல் சாதாக்கிய தத்துவம், சாந்தி புவனபரியந்த மிருக்குமென முகமோதுகையால் சாந்தியாதீதகலை யிருக்குமென வறிக.

கீழுள்ள குணதத்துவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவ்வாறுணர்ந்துகொள்க.

சிவதத்துவத்திற் புவனம் இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகாமினி வியாபினி வியோமரூபினி அனந்தை அநாதை அநாசிருதை ஆக ௧௦

ஆக புவனம்-௧௫

தத்துவங்களி ரண்டு — சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் ஆக ௨

மருவு மதித்தே வதையு மனுச தாசிவமாம் — இந்தக்கலைக் கதிட்டாதா சதாசிவதேவ நாயனார்

இங்ஙன மோதியவற்றை முடித்துணர்த்தினனூர்

எய்த்த முறை — இப்படிப் பஞ்சகலை வியாபித்து நின்ற முறை.

மந்திரங்கள் ப — ஈசான முதலிய பதினொரு மந்திரம்
தினொன்று பதங் — மந்திரங்கள் பலவுண்டாயினு மவற்றுட்
க ளெண்பத்தொ — டலைமை யாதலா லிதனையே யோதினார் சி
ன் றக்கரங்களைம் — த்தாகமங்களில் மந்திரம் நேத்திரங்கூடிப்
பத்தொன் றாகு — பனிரண் டென்றுஞ் சொல்லும். கண்ணி
மாயத்தபுர மிரு — லாதவன்போ லெனவறிக
நூற்றே டிருபத்
துநாலா மறிகரு
த்தத்துவ முப்பத்
தாறு கலைகளை
ந்தே

ஓம் நமோ நமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு பதத்துக்கு அகார முதலாக வெழுத்து முன்னூற் ருருக வாகமங்களிற் கூறும். பஞ்சமுகங்களிற் றோற்றிய பதமந்திரங்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

———0———

பொருள் பத்துத் தீக்கைகளிற் பிரசித்தம்

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறை யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்தம் மிசிரஞ் சுத்தமெனும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப் பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குக் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டிமைவழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமையும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

பொருள் பத்துத் திக்குகளிற் பிரசித்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குக் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல் பற்றியாகலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையுணர்க.

சாந்தியாதீதக்கலை நீட்டும்வழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சாந்தியாதீதகலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமையும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

சாந்தியாதீதகலை தன்னில்மந்திரங்கள் தானமூன்று பத மொன்று அக்கரங்கள் பதினாறு வாய்ந்தபுர மீரைந்து தத்துவங் களிரண்டு மருவுமதிதேவதையு மனுச்சதா சிவராம - சாந்தி யாதீத கலைக்கு மூன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதினாறு அக்கர ங்களும் வாய்ந்த புவனங்கள் பதினைந்தும் இரண்டு தத்துவமும் இதற்குப் பொருந்தும் அதிதெய்வம் நிலைபெற்ற சதாசிவமா கும் (மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையைந்தில் வியாத்தி யென றபக்கத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது) மேலிந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கிறார் — ஏய்ந்தமுறை - இப்படி முன் சொன்ன, வடைவே,— மந்திரங் கள்பதினொன்று பதங்கள்ஐம்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத் தொன்றுடு மாய்ந்தபுரமிருநூற்றி ருபத்துநாலா மதித்த தத்துவமுப்பத்தாறு கலையைந்தே - ஆக மந்திரங்கள் பதினொன் றும் பதமைம்பத்தொன்றும் அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும் ஆராய்ப்பட்ட புவன மிருநூற்றிருபத்து நாலும் அறியப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறும் கலை யைந்துமாம்

இதனாற் சொல்லியது, சாந்தியாதீதகலைக்கு மூன்று மந் திரமும் ஒரு பதமும் பதினாறு அக்கரங்களும் பதினைந்து புவன மும் இரண்டு தத்துவமும் அதிதெய்வஞ் சதாசிவமும் பொருந்து மென்றும், ஆறு அத்துவாக்களுக்குத்தொகை மந்திரங்கள்-கக என்றும், பதங்கள் - ருக - என்றும், அக்கரங்கள் - ருக - என் றும், புவனம் - உஉச-என்றும், தத்துவங்கள் - ௩௬-என்றும், கலைகள் - ரு - என்றும், ஆக ஆறத்துவாக்களுக்கும் வகை இப் படியென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாந்தியாதீத கலைதனில் - சாந்தியாதீத கலைக்கண்.—தத்துவங்க ளிரண்டு - தத்துவங்க ளிரண்டும்,—வாய்ந்தபுர மூவைந்து - பொருந்திய புவனம் பதினைந்தும்,—அக்கரங்கள் பதினாறு - வன்னங்கள் பதினாறும்,—பதமொன்று - பதமொன்றும்,—மந்திரங்க டாமூன்று - மந்திரங்கள் மூன்றுமாக விவை யொன்றிலொன்றாக வடங்குவன,—மன்னுசதாசிவரா மருவு மதிதெய்வமுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சதாசிவர் பொருந்திய அதிதெய்வமாம்.—ஏய்ந்தமுறை - பொருந்திய விம்முறையே,— கலையைந்து-நிவிர்த்திமுதற்கலைகளைந்தும்,—அறிதருதத்துவ முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவிதத்துவ முதலிய முப்பத்தாறும்,—ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றிருபத்து நாலாம் - ஆராயப்பட்ட காலாக்கினி புவனமுத லிருநூற்றிருபத்திநாலும்,—அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும் - க்ஷகாரமுதலிய ஐம்பத்தொரு வன்னங்களும்,—பதங்க ளெண்பத்தொன்று - சிவாயநமோ நம முதலிய எண்பத்தொரு பதங்களும்,— மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாத மிருதய முதலிய பதினொருமந்திரங்களுமாகச் சங்காரமுறையினவைத் தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலிய வற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையில் வியாப்பியமாதல்பற்றி யாதலான் மேலொன்றி னொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமை யறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்க ணத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியாத லறிந் தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சிவ ஞாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண் டநேக யோனியி லுண்டாய்க் கட்டுப்பட்டுப் புவனசதேசத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களை மந்திர சாமர்த்தியத்தினாலே புசிப்பித்துத் தொலைத்துப் பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலைத்து ஆகாமிய மேருமலு மாணவப்புக் குமபடியையு முணர்த்துகிறார்.

மூன்றுதிறத் தனுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முனின்லயா மூவிரண்டா மத்துவாவி, னூன்முறைமை யுவையருத்தி யறுத்துமலமுதிர்வித் தருமபருவ மண்டதனுமே யாசானுறுத், தோன்றிநுக ராதவகை முறைசெயகன்மந் துகளறுத்தங் கத்துவாத் துடக்கறவேசோதித், தேனறவுடற் கன்மமனு பவத்தினா லறுத்திங் கினிசெயகன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன் (க0)

(இ-ள்) மூன்று ஆன்மாக்கள் மூன்று வாசகுக் காயமாகிய
திறத் தனு மூன்று திறத்தினாலே யனுபவ வேறுவாகச்
கக்கள் செய் செய்யும் வினைகட்கு திரண்டு வகையுங் கூறு
யுங் கன்மங்கட் பாடாகும்.

கு

மூன்று திறத்தனுக்க ளென்பது, மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகையென வறிக. இக்கருத் தறியாதார் மூன்றென்றது மெலனை விளக்க, விஞ்ஞானகலர் முதலியன மூன்றுபெய ரிட்டதினு மேற்றிக் கூறுவர். அஃது தபசித்தாந்த மாதலால் கூடா தெனக் கொள்க.

முன்னிலையா தனுகரணாதிகளுக்கு முன்னிலையான வஸ்து
ரூபமிரண்டாம துவாவாறினு மமைந்த கன்மங்களை
த்துவாவினை

அன்றமுறைய அமைந் தமைந்த முறையிலே யநந்தக
வெயருத்தி யறு கன்மங்களை யநுவதுவாகப் புசிப்பித்துத்
த்து தொலைத்தவாறே

மலமுதிர்வித் ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாக்குவது செ
து ய்து

அருமபருவம மாணாக்கருக்குக் கிட்டுதற்கரிதாகிய மிகக
டைந்துமே பக்குவ முண்டானவாறே

தேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவனு
னே மீண்டதனையெல்லாம பொய்யென்று மதித்திந்தச சங
சார சமுத்திரத்தைக கடப்பிப்பான யாரோவென்று தேடு
மறிவுண்டாகையா லரும்பருவமெனச சிறப்பித்தார.

ஆசானாகி சிவ ஞாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வந்
து பாசத்தைச் சேதமயணுவன அஃதெங்ங
னமெனனில்?

தோன்றி நுக முற் சஞ்சிதத்திற புசித்துச் சேடித்தக
ராதவகை முற்செ னமம புசித்துத் தொலையாதபடியாலே
கன்மத் துகள யநேக யோனிகடோறு மாரசித்த கன
றாத்து ம மந்தமாதலால், புசித்துத் தொலைக்கும
படி வாகீசுரி வாகீசுரிட்டத்தி லோருடலிற்றனே பிறருக்குச
செய்த இமசை சௌரிய முதலியனவற்று லுண்டாகிய வந்
துகளங்களையும வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்று லுண
டாகிய விக கன்மங்களையும வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்ப
ட்ட வககினிட்டோமாதிகளாகிய விதாகிதகனமங்களையு மொ
னறொழியாமல் நீக்ஷானுகுணமாக

அங்கத்தவர்   சோதிக்குமவ்விடத்தார்த்தவாயிலுள்ள
த் துடக்கறவே   டான பாச பந்தங்களைத் தொந்திப்பற
சோதித்து   சோதித்து

ஏன்றவுடற்க   எடுத்த தேகத்துக்குக் கமைத்த பிராரத்த
ன்ம மனுபவத்தி   கன்மத்தைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிப்ப
னொழித்து   து செய்து

இங்கிவிசெய்   திசைக்குமே லிவ்விடத்தேறின வாகா
கன்ம மூலமல   மியத்தையு மாணவமலத்தையும் ஞானாக்கி
ஞானத்தா லிடி   னியாலே தகித்துப்போடுவன் எ-று
ப்பன்

சிவன் - எழுவாய்
இடிப்பன் - பயனிலை. (௪0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரத்தங்களையு மாணவமலத்
யு மொழிக்கு முறைமை கூறுகின்றது

அணுக்களா மூன்றுதிறத்துசசெய்யுங் கன்மங்கட்கு முனனி
லைபா மூவிரண்டாமத்துவாவி னுனமுறையவை யுருத்தியாறு
த்து - விபுவாயிருந்தும் சூக்குமதேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா
வியாபார மாகைபா லணுவென்று பெயருடைய ஆன்மாக்களா
மனோவாக்குக் காயமென்னுந் திரிவித கரணங்களினாலே பண
ணும் புண்ணிய பாபங்கட்கு ஏதுவான வாறுவழியிற பொருந
தின கன்மங்களைப் பக்குவ முறைமையிலே புசிப்பித்துக் கன்
மங்களை நசிப்பித்து;—

மலமுதிாவித் தரும்பருவ மணுகிலுமே யாசானாகித்தோ
ன்றி-மலசத்திகளை நீக்குமபடிக்குப் பக்குவமாக்கி யரிதாயிரு

க்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்தவுடனே சிவ ஞசாரிய மூர்த்தி
யை யதிட்டித்துக்கொண்டு சாந்நித்தியம் பண்ணி,—

நுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத்து தங்கத்துவாத்
தொடக்கரவே சோதித்து - அத்துவாக்களிலே சஞ்சிசமாயிரு
க்கிற புண்ணிய பாபங்களானவை பக்குவமா யினிப் புசியாதப
டித் துவந்தமறச் சுத்திபண்ணி,—

என்றவுடற் கன்ம மனுபவத்திலறுத்து - பொருந்தின
தேகப்பிராரத்தகன்மபலம் புசிப்பதும - சுவாநுபவத்திலே
யவனுக்குப் பரம்றும்படி பண்ணி —

பரமறுமாறு -புஷ்டிகாரியம் தேககருமமாகவும் சப்தா
திகளை கிரகிப்பது சுரோத்திராதி கருமமாகவும சோகமோக
* ஆஷணிக ளந்தக்கரண தருமமாகவும கண்டு தா னிவை
யிற்றுக்குச் சாக்ஷியாய்ச் சிவனுடன வேறறநிற்கை —

இங்கினிச்செய் கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன-இவ்
விடத்து குரு வநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணு மாகாமிய கன்ம
த்தையு மாணவ சத்தியையுஞ் சிவஞானத்திலுலே பொடிப
ண்ணுவனென்றதன்பொருள.

* ஆஷணம - சந்தோஷம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

குருவதிகாரணா யிருக்குஞ் சிவன தத்துவசோதனை பண்
ணுமுறைமை யறைகின்றார்.

மூன்று திறத்தணுக்கள செய்யுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மா
க்கள மனோவாக்குக் காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத்
தாற் புத்தியில வாசனையாய்ப் புகுத்தப் பண்ணுங் கன்மங்கட்
கு,—

முனைவிலையா மூவிரண்டா மத்துவாவின - சஞ்சிதமாயக் குறித்துப் பகுத்தமைக்குத் தானமா மூவிரண்டா மத்துவாவினை,—

ஆன்றமுறையவை யருத்தியறுத்து - அந்தச் சஞ்சித கன்மங்களை யபக்குவங்களை விட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்த கன்மமாக்கிப் புசித்துத் தொலைத்து,—

மலமுதிர்வித்து - அந்தக்கன்ம போகதேகசம்பந்தத்தினாலே மலசத்தியை வளர்த்துத் தன்முதிர்ச்சியினாலே யந்தமலசத்தி,—

அரும்பருவ மடைதலுமே - பழுத்துப் பக்குவமாயுள்ளளவில்,—

ஆசானாகி - சிவன் குருவதிகரணாகி,—

தோன்றி - பிரசன்னனாய், (தோன்றி யென்பது நடுநிலைத் தீபகமாதலால்) தோன்றி நுகராதபடி - திரும்பச் சென்மித்துப் புசியாதபடி,—

முற்செய் கன்மத் துகளறுத்து - மலபரிபாகத்தினது தீவிரதரத் தன்மையாற் பக்குவங்களாயும் மாந்தியத்தினால் அபக்குவங்களாயிருந்தாலுந் தீக்ஷாமந்திர சமஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயுமிருக்கின்ற சஞ்சித கன்ம மலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்துத் தீட்சா பலார்க்கலாகங்களாய்ச் சேஷித்து நிற்கவும் நில்லாமலும் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அத்துவாத் தொடக்கறவே சோதித்து - சடத்துவக் கட்டுவிடச் சுத்திபண்ணி சடத்துவாவிற் புகுதப்படுத்துச் சஞ்சித கன்ம மோசனமாகும் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றதாற்பரியம்—

என்ற உடற் கன்மம் - பிராரத்த கன்ம மலத்தை,—

அனுபவத்திலறுத்து - புசிப்பினாற் போக்கி,—

இங்கு இனிச்செய்கன்மம் - தீக்ஷைக்குப் பின் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துத் தபிமானத்தினாலே வேறும் வைதிகாதி சாத்திரமாத்திரப் பிரசித்த காமிய கன்ம மலம் சிவதன்மியிருந்தீட்சாசுத்தகளிடத்தில் லுவாத்தரையில் விதைத்த விதைபோ லுகப்போம் அல்லால், சிவசாத்திர மாத்திரத்தில் விதித்த கன்மம் பண்ணுதல் விடுதல் நிஷித்த கன்மம் விடுதல் பண்ணுதலென்னும் சுகதுக்கத்த மனோவாக்குக் காய வியாபாரத்தால் சுத்தாசுத்த புத்தியிற் புகுந்தும் புண்ணியா புண்ணிய காமிய கன்ம மலத்தையும்,—

மூலமலம் - தீட்சையிற் சேஷித்த அணவ மலத்தையும் தீட்சா பலாக்க கலாக்கங்களாயப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷியாது மிருப்ப—

ஞானத்தாலிடிப்பன - தானே கற்பித்த சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதி விஷய திரிபதார்த்த காப்ப சிவ விஷய ஞானத்திபான காரிய சாக்ஷாத்கார காரணமாகும் சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருவித சமாதியினு விலயிப்பிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழுமாகாமியவினையும் ஒளிமுன் னிருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியா லொழிதலானும் அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையா னுகர்விக்கப்பட்டு எஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கோடாய் நிற்கும் முனைவினையாகிய மாயேயமலமும் கிரியாசத்தியா லொழிதலானும். உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம

அனுபவத்தா லொழியற்பாலன இங்ஙன மாகலாற் கிரியா சத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையா லெஞ்சிநின்ற கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய வத்துவசுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன வென்பதாம்.

இவ்வாறு வருந்தோற்றப்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி பொருமுடிபாக வைத்தோதினார்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வினையுந்தோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன்கூறினார்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வி தந்தாதல்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்விதந்தாதல்.

அரும்பருவமென்றார், எய்துதற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசானுக்குத் தோன்றியென்றதனானே பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கைசெய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம்.

இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

'உரைதரும்' என்பதுமுதல் வித்துணையுங் குருவாகிவந்துணர்த்தி, என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்துவாக்களிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற கன்மங்களைக் கர்த்தா புசிப

பிந்தப போககுகிறபடி யெப்படியென்ற மாணாககனுககு மே
லருளிச செய்கிறார

மூன்றுஇறந்த தனுககளசெய்யுங கன்மஙகட்கு முன்னிலை
யா மூவிரண்டா மததுவாவின - மூன்றுவகைப்பட்ட வான
மாககளும அநாதியேசெய்த கன்மஙகள அநாதியே கட்டுப்படு
கைககு முன்னில்லையான வூடாததுவாககளிலே,—அனறமுறை
யடைவயருந்தி யறுததுமல முதிரவிதது - அவரவர செய்ததறகு
த தககதாக வகுததது,அவைததவடைவிலே அவைபிறவைப பு
சிபபிததத துலைப்பிததது,மலததையும் டகருவமாககுவிதது.—
அருமபருவ மடைதலுமே - இநத வானமாககளுககுச சொல
லுதறகரிதான மிககப பககுவமுணடாகவே,—ஆசானாகிததோ
னறி - பரமேசுவரன தனது காருண்ணியததினாலே ஆசாரிய
மூரத்தியாக வெழுந்தருளி வந்து,—நுகராதவகை முறசெயக
னமத தகளயதது - முனபுசெய்யபபட்ட கனமமாய அதது
வாவிலே கட்டுபபட்டுக கிடககிற சஞசிதமான புணணிய பாவ
ஙகளையும இவன புசியாதபடி நாசமாககி,—அஙகத துவாதது
டசகறவே சோதிதது - அநதப பாசநாசம பணணின வவதர
ததிலே அததுவாககளி லுணடான தொநதஙகளையு மறுதது,—
வனறவுடற் கனம மனுபவத்தினாலறுதது - தேகததுககு
அடைநத பிராரதத கனமத்தை அனுபவததினாலே நோககவி
லையாககி,—இஙகு இனிச்செய்கனம மூலமல ஞானததா லிடப
பன-கனமஙகளெல்லாம் போக்கியும சரீரமிருககையாலே மீளவு
மபிராரததமும ஆகாமியமும் வாதனையாலே போகாது, அது
போகைககு இவவிடததிலே மேற் செய்யபபட்ட வாகாமியத
தையும அதுக கேதுவான ஆணவமலத்தையும பரமேசுவரன
தனனுடைய ஞானததினாலே இவனுக கில்லையாககி விடுவன

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரன மூன்றுவகைப்ப
ட்ட ஆனமாககளும் செய்தகனமம அததுவாககளிலே கட்டுண

டுகிடக்கிறவையிற்றை அடைவிலே புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து மலத்தையும் பாகம்வருத்தி ஆன்மாவுக்கு மிக்கதொரு பக்குவத்திலே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அத்துவசோதனையினாலே சஞ்சிதத்தையும் அனுபவத்தினாலே பிராரத்தத்தையும் மேல் ஏறுகிற வாகாமியத்தையும் ஆணவமலத்தையுந் தன்னுடைய சிவஞானத்தினாலே போக்குவனென்று முறைமையுமறிவித்தது.

'பலவிதமாசான' என்ற திருவிருத்தமுதல், 'மூன்றுதிறத் தணுக்கள்' என்ற திருவிருத்தமீறாக, எடுத்த திருவிருத்தம் சகலரைப்பற்றியெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, ங-வெ, "அஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்தும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'உரைதருமிப் பசுவர்க்கம்' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசான் மூர்த்தி யாகாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ் சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மூலமலம் - அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும்,—இங்கினிச் செய்கன்மம்-இவ்விடத்து வாசனைபற்றிநிகழும் ஆகாமிய வினையும்,—ஞானத்தாலிடிப்பன்-ஒளிமுன் னிருள்போல விறைவன்து ஞானசத்தியா லொழியற்பாலன,—மலமுதிர்வித்து-அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு,—அணுக்கள் மூன்றுதிறத்துச் செய்யுங்கன்மங்கட்கு-ஆன்மாக்கள் மனவாக்குக் காயமென்று முத்திறத்தா லீட்டப்படும் கன்மங்களை,—மூவிர

ண்டா மத்துவாவி லுள்ளமுறை யடையவருத்தி யறுத்து,—ஈட்டிய முறையானன்றி யாரத்துவாவின் பசுத்துவமுறைமையா லுகாவிக்கப்பட்டு ஒருசேரக்கெட்ட கன்ம மலமும்,—முன்னிலைப் பாமருபருவ மடைந்துமே யாசானாகித் தோன்றி யறுத்து-அகர்குட்டறஊங்கொடுத்து நிற்கு முன்னிலையாகிய மாயேயமலமும் பசுத்துவம் வந்தழிக்க குருவடிவாய் வருதலாற் கிரியாசத்தியா லொழிகிற பாலன,—என்றவுடற்கன்ம மனுபவத்திலைவறுத்து-உட்புழுகந்துகொண்ட பிராரத்த கன்ம மனுபவத்தா லொழிந்தபாலன,—நுகராதவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுத் தங்கத்துவாத்கொட்டகத்தைவ சோதித்து - இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையா லொழிகின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெயற்ற பொருட்டு அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய அவ்வத்துவாசுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன

இதனுனே யத்துவா சுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது 'உரைதரும்' என்பதுமுதல் விதத்தினையும் 'குருவாகி வந்துணாத்தி' என்னுமுதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணாத்தியவாறு

அ-ரு, முதலதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிந்தத் தீக்கையிற் சிறப்பு பரமமுத்தி யடையப்படா
தென்பதூஉம் புறச்சமயத்தினக ணின்றுஞ்சத்த
னமா றுட்டானத்திலேல் சைவசமய வதிகா
ரியாவ னென்பதூஉ முணாத்துகின்றார்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாசிரம, வறத்துறை

களவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைக
ளயலறிந்து மாரணங்களபடித்துஞ், சிறப்புடைய
புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச் சிறப்பொருளை மிகத்
தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத், திறத்தடைவரிதற்சரி
யை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவ
னடியைச் சேர்வர். (௧௧)

(இ-ள்) புறச்சமய நெறிநின்றும — உலோகாயுதம் பௌத்தம் ஆருகதம் மீமாஞ்சம் மாயாவாதம் பஞ்சராத்திரமென்னு நூலமாகிய புறச்சமயங்களாறில் நின்றும்,

அகச்சமயம்புக்கும — சைவம் பாசுபத[illegible] வாமம் வைரவம் மாவிரதம் காளாமுகம் என்னுஞ் சூக்குமமாகிய உட்சமயங்களாறினும் புகுந்தும்,

புகன்மிருதி வழிபுழன்றும — மனுமுதலிய வாசாரியர் சொன்ன தருமசாத்திரம் பதினெட்டின்வழி யனுட்டித்தும்

அவையாவன? "மனுவே யத்திரி-சங்கு வாசிட்டமியமம் அங்கிரசம்-யோகீசுரமே வருணம் பராசரஞ்-சாதாதவமே சமவாத்தமமே-யுசநசம் லிகிதம் விட்டுணுத்தட்சமம்-பிரகற்பதிகௌதமே கவுதமமென்றே கட்டுரைசெய்வர் அவர் பதினெண்மர்" மிருதியைப் பண்ணினார் பெயரால் என்வறிக.

புகலுமாச்சிரம — வேதத்திற் சொன்டாடிச் சொல்லப்பட்ட வறத்துறைகளாகின்ற பிரமசரிய முதலியன வாச்சிரமங்களை யடைந்தும் களநான்கின்வழியின் றனுட்டித்தும்

அவையாவன?

பிரமசரியம் நயிட்டிகம் பௌதிகம் என இருவிதமாம்.

இல்லறம் சாதகன் உதாசீனன் என இருவிதமாம்.

வானப்பிரஸ்தம் சபத்தினிகன் விபத்தினிகன் என விருவிதமாம்

சன்னியாசம் வித்துவான் விபித்சு தவசுவி என மூன்றுவிதமாம்

இந்நான்கு வைதிகத்தில் ஒவ்வொன்றை நந்நான்காக்கிப் பதினாறாகக்கூறும். அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்தியம் நைட்டிகம் எனப் பிரமசாரிய நான்கு

வார்த்தா விருத்திசாலீந விருத்தியாயாவரம் கோசாரம் எனக் கிரகபதியும் நான்குவிதமாம்.

வைகானசம் வாலகில்லியம் தேனபம் ——————— என வானப்பிரஸ்தம் நான்கு விதமாம்

வேகூதகம் குடீசகம் அங்கிசகம் பரமஅங்கிசகம் எனச் சந்நியாசமும் நான்குவிதமாம்

அருந்தவங்கள் புரிந்தும — அனுட்டித்தற் கரிதாகிய பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றினை ஈரிடத்துச்சலிச்செய்து,

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் — கற்பதற் கரிதாகிய கலைஞானங்களை யாராய்ந்தும் "கற்றிலேன் கலைகள் பலஞானம் இடைமருதுறை யெந்தைபிரானே" என்னுந் திருவாக்கானுணர்க.

ஆரணங்கள் படித்தும — "நால்வகை வேதம் இருக்கு தயித்திரியம்-சாமம் அதர்வணமெனச் சாற்றினர் புலவர்" எனக்கூறிய வேதங்களைச் சந்தையிரட்டை முதலியன விலக்கணத்தோ டோதியும

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும — சிறப்புடைய பதினெண் புராணங்களை யுணர்ந்தும். அவையாவன?

பிரமம பாதமம வயிணவமே - சைவம பாகவதமென ச சாரவருகாலம - நாரதம மாாககம ' டேயமாககினேயகு- கைவாதத மிலிஙகம வராகங-காநதம வாமனங கருடிற கூா மம - மசசியங காருட மதிககிற பிரமாணடம-பதினெண புரா ணம பணணினா புலவா.

வேதச சிறப வேதாநதததிற சொலலிய உபநிடததுக பொருளை மிகுத கள முப்பததிரணடினையு மோதித தெளிந தெளிநதும தும அவையாவன?

பிரககாரணயம சாநதோககியம கடவலி முணடகம மா ணடூகியம தைததிரியம் சாபாலம பிரகதசாபாலம அதாவசி ரசு அதரசிகை பிரமமோபநிடதது கைவலலியம சுவேதாசு வதரோபநிடதது நாராயணோபநிடதது காலாககினியுருதரோபநிடதது சாவசஙகறபம சுரிகை யுருததிரோபநிடதது ஈசோவாசோபநிடதது நாரசிஙகம தாமோபநிடதது சுவரோ பநிடதது கோபாலோபநிடதது பரம அமசோபநிடதது சாபா லோபநிடதது வாசுதேவோபநிடதது காநிசாகை கௌஷீப ம பாரததுவாசியம.

சென்றுறை வைத திறத தடைவா இவாகள காட்டோறு மனுட்டிதத தபோ பலததாலே சைவசிததாநதமாகிய காமிகா கம மிருபததெடடையு மதிகரிததற குரிந தாவாகள

இதற சரியை கிரியா யோகஞ செலுததியபின இங்ஙனங் கூறிய வாகமஙகளிற சொல லியபடியே ஞானாசாரியனிடத்தில தீக்ஷை பெற்றுச சரியை கிரியாயோக மிவை களின வழிநின றனுட்டித்த தபோபலத்தி னாலே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங கிடைததற கு நிமித்தமெனக கொள்குமென வறிக.

ஞானத்தால் ஞானத்திலே தானே பரம முத்தியை
சிவனடியைச் யடை-வார் எ-று
சேர்வார்

இதற்கு யோகசூத்திரஞ் சிந்தியவிசுவஞ் சுப்பிரபேதம்
தேவிகாலோத்தரம் சைவபுராணத்து மறிக (௪௧)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது

புறச்சமய நெறிநின்றும் - வேத * பாஹ்யமான பௌத்தாதி மதங்களிலே பிரவேசித்து அந்தந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்ன படி தவம் பண்ணியதனால்,—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயம்புக்கும் - தருமாதியான சதுர்வித புருஷார்த்தத்தையுஞ் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி,—

புகன்மிருதிவழி யுழன்றும் - ருஷிகளாற் பண்ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுக்தாநுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும் மற்று முதலியன,—

புகலு மாச்சிரம வறத்துறைகளனைத்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேலும் மநுஸ்மிருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்திய வானப்பிரஸ்த சந்நியாசமென்னு மாச்சிரமங்களை யடைந்து தந்தவாச்சிரமங்களுக்கேற்ற கருமங்களை யநுஷ்டித்தும்,—

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - வேதாங்கங்களாகிய வியாகரணாதி சகலஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயநத்தைக் குறைவறப் பண்ணியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகா புராணங்களையு மறிந்தும்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும - வேதாந்த சிரவண மனந † நிதித்தியாசநங்களைப் பண்ணியும்,—

சென்றால்-இவ்வாறு உத்தரோத்தர மாகச் சநநங்கடோறு மப்பியாசம பண்ணிவந்தால்,—

சைவத் திறத்தடைவர் - அந்த புண்ணிய பலத்தினாலே சைவ சமயத்தைப் பொருந்துவார்கள —

இதிற சரிதைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர் - இந்தச் சைவத்தில் சரிதை கிரியை யோகமென்னும மூன்று வித்தையையுங் கிரமத்திலே யநுஷ்டித்தவை யிறுதிகளின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை யடைந்த பின்பொரு சன்மத்திலே யாசாரியனுடைய வநுக்கிரகத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென றிதனபொருள்

† நிதித்தியாசநம - தியானம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சிவசமாதி சித்தாந்தத்தனறிச சேரப்படாதென்று செப்புகின்றார்.

புறச்சமய நெறி நின்றும - உலோகாயதம பௌத்தம ஆருகம மீமாமசம மாயாவாதம பாஞ்சராத்திரம என்னும புறச்சமயங்களினின்றும,—

புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருள்வழி பொருந்தி யபோய்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றால்,—

அகச்சமயம-சைவம் பாசுபதம வாமம் வைரவம் மகாவிரதம காளாமுகம என்னு முளளறுசமயம்

புகலும்,—

பின்னைச் சைவத்திறத்தடைவர் - சைவசித்தாந்தத்திற் பிரவே
சிப்பர்

இதில் எனப் பொருள் வழி பொருத்திப் பொருளுரைக்க. ப
த்தக்கிரமத்திற் பொருளுரைத்தாற் சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானத்தால் - சிவ தீக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவ சமாதியி
னால்,—

சிவனடியைச் சேர்வர் - சிவசத்தி சமானமாய்த் தமது சி
ற்சத்தி விரிவு திருத்தி யிருப்பார்கள்.

போகமாத்திரத்தை நிமித்தீகரித்தவரு மலபரிபாகத்தி
னரும், மலபரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திநிபாத
த்தரும், சிவதீக்ஷானுக்கிரகத்திற்கு, ஞானத் தியான சமாதி
சிவனமுத்தி சாட்சாத்காரக்குறித் திட்சாங்கத்தருக்கும், மோ
க்ஷத்தருக்கும், சாதிக்கிரம மாச்சிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் கா
லதேசக்கிரமங் கருதி வருத லில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினி
னறு சைவத்திறத் தடைவரெனபது தந்திரமனறு

சகல சமயிகளுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ் சைவத்திறசொல்
லுதலால், சைவத்து வாதல்லது பரமுத்தி சித்தியிலலை, பத்மு
த்தியென்று தாற்பரியம்

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி, மனனுமருள ஞ்னாச்சி' எனறு மிரண்டாங் கூற
றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான விரித்துணர்த்துகினறா

மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமு
றையாற பலபிறவிகளின் மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவ

தனறி, ஒருஙகே யொருகாலத்தது முற்றுபபெறுவ தனறெனப
காம

சைவததிறமெனறது சைவககூறறின முடிபாகிய சிததா
நத சைவததை.

செனறுசெலனபது சேறலருமை விளககி நினறது

இதனுனே மேறகூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத
தான மனனுமருளெனறகண வகையும் அவறறிறகு வாயிலிவை
யெனபதூஉம வகுததுக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆனமாக்களு
ககு உண்டாமபடி யெப்படியென்ற மாணுககனை நோககி மே
லருளிச்செய்கிறார்.

புறசசமய நெறிநினறும் - உலகாயதன முதல் பாஞ்சராத்
திரியீறுகச சொலலப்பட்ட புறச்சமயஙகளிலே செனறுசென
று அநதநத சாஸதிரஙகு சொனன முறைமையிலே யனுட்டித
தும,—அகசசமயமபுககும் - உட்சமயமாகிய பாசுபதம மாவிர
தம காளாமுகம வாமம வயிரவம எனறுசொல்லப்பட்ட அநத
நதச சமயஙகளிலே புகுநது அந்தநதச் சாததிரஙகள சொனன
முறைமையிலே யனுட்டித்தும்,—புகலமிருதி வழியுழனறும -
சொல்லப்பட்ட மிருதிவழிகளிலே திரிந்தும்,—புகழுமாசசிரம
வறததுறைகளவையடைந்தும்-கொண்டாடப்பட்ட ஆசசிரம
மான தனம நெறிகளைச செய்தும்,—அருந்தவஙகள் புரிநதும்-ப
ஞசாக்கினியை முதலானஅரிய தபசுகளைவிரும்பிச் செயதும,—
அருஙகலைகள் பலதெரிநதும் - அரிய சாத்திரங்கள பலவுமோதி
யுணாந்தும்,—ஆரணஙகளபடித்தும்- வேதங்களையோதியும,—

கிருபையுடைய புராணங்களுமாகிறதும் - நவமைப் பகுதிகளைச சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியறிகிறதும்,—வேதசிரபொருளை மிகத்தெரிகிறதும் - வேதாந்தத்தினர்த்தங்களைமிகவும் ஆராய்ந்து இதுவே யதர்மென்று அறுதியிட் டறிகிறதும்,—சென்ற சைவத்திறத்தடைவர் - இவையிற்றை வழுவறச்செய்து முடித்த்து யாதொரு ஜனனம், அந்த ஜனனம்போய மற்ற ஜனனத்திலே சைவநெறியைச் சென்று பொருந்துவார்கள் —இந்தச் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் - இந்தச் சமயத்திலே நின்று சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிற்றின் முதிர்சசியினாலே ஞானத்தைப்பெற்று,—ஞானத்தால் சிவனடியைச சேர்வர் - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்துவார்கள்.

என்னவே கிரியையாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை மறுத்து ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றதெனக் கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பல்பணி ஞான காரணமெனவிற் றொல்பணி தொறும்பயன் றொடுபதனுலு-மொருபணிசெய்யாச சிரபுரச் சிறுவரு-மரசராய தருணததலைவரு-முதிர்பரசமையத் திருமுறுமரசரு - ஞானம்பெற்ற நனையினுலு-மீனமில்பணியருட் கேதுவன்றன்றெல- ஞானேற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென- வேறேறகிறைறு வியம்பிற றெனனும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ,க-வெ, "தவஞ செய்தா ரொன்றுந்தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்றறுப்பாராகத் —தவஞ்செய்த, நற்சாரியில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக், கற்றூர்சூழ் சொல்லுமாறு கண்டு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இன்று சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுத்திராந்திகன் யோகாசாரன் மாத்தியமிகன் வைபாடிகன், அமணரி

ல்நிகண்டவாதி ஆசீவகனை, மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியனை பிரபா
கரனை லோகாயதிகனை மாயாவாதி பாற்கரியனை நிரீச்சுரசாங்கி
யனை பாஞ்சராத்திரி ஆகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறும்;
அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும், பாசுபதம் மகாவிரதம் கா
ளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்கிற உட்சமயத்திற் பேதம் ஐந்
திலும் புக்கு அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும் 'புகல் மிருதி'
என்ற பதமுதல் 'வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்' என்
ற பதம் ஈறாக உழன்றும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படிந்
தும் உணர்ந்து மிகத்தெளிந்தும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட
முறைமைகளை வழுவறச்செய்து முடிந்தால் சைவநெறியைப்
பொருந்துவாரென்றும், இதிலே நின்று சரியைகிரியை யோ
கங்களை யனுட்டித்தால் அந்தமுதிர்ச்சியினாலே ஞானமுண்டா
யந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீ பாதத்தை யிரண்டறச்
சென்று பொருந்துவார்கள் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே யொழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியேசென் றொழுகியும்,—புகல்மிருதி வழியுழன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலுமாச்சிரம வறத்துறைகளவையடைந்தும்-வேதங்களிற் கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமங்களிற்குறைவின்றியொழுகியும்,— அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயற்கரிய தவங்களைச்செய்தும்,—அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும்-அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை யோதியும்,— சிறப்புடைய புராணங்களுணர்

நதும - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை யறிந்தும்,—வேதச் சிறப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும - உபநிடதப்பொருளை மிகவு மாராய்ந்து தெளிவுறலும்,—சென்ற சைவத்திறத்தடைவா- இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பலபிறவிகளினு மேறப்பட்டு நிகழ்ந்து சென்ற சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாந்த சைவத்தைத் தலைப்பட்டுவா,—இதிற்சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்திய பின-இச்சித்தாந்த சைவத்தினுஞ் சரியைகிரியா யோகங்களை யனுட்டித்து முனியபின் — ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர-ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற் சிவனருளைச் சேர்வருக்கின மேற்கூறிய பருவமடைதல் ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப பெறுவதன்று.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத்தான மனனுமருளென்றதன்* வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை யெனபதூஉம வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருதலை துணிதலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுலோகாயதன்
முதலியோர் முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாந்த
முத்தியே பரமுத்தியென்று முணர்த்துகின்றார.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழையார முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம்மையே யென்றமுத்தி யைந்துகந்த மறக்கெடுகை யென்றுமட்ட குணமுத்தியென்று, மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யென்றுநதன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச், செம்மையே

பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவனடியாய
ச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே. (௧௨)

(இ-ள்) இம்மை யேயீரெட்டாண்டெய்தி யெழிலாரு மோக நிழைபார் முத்தியென்றும் — இந்தவுலகத்தின மடந்தைப் பருவமுடைய மாதருடன்கூடி யவருட னூடுத லுணர்த்த ல் பிரிவுறாவிட்டு வாடுதல் வணங்குத லிவைகளை யரிய தபசுபண்ணுத லவர்களிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

இருஞ்சுவர்க்க முத்தி யம்மையே முத்தியென்றும் — வேதத்திற் கிரியாபாகத்தைப்பற்றி யனுட்டிக்கு மீமாஞ்சகர் சோதிட்டோம முதலிய வனுட்டானத்தாலே யொரு கன்ம முண்டா யதுதானே பலத்தைக் கொடுக்கும், சுருதி வாக்கியார்த்தமாகிய சத்தமே தேவதையொழிந்து வேறொரு தேவதை கன்மபலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை சுவர்க்கத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

கந்தமைந்து மறக்கெடுகை யென்றும் — புத்திதத்துவ முதல் ஒழுளை (?) தத்துவங்க ளடங்கலும் க்ஷணிகமாயிருக்கும், ஆன்மாவு மீசுரனு மெனப் பொன்றில்லை, முத்தி புத்தி னுடையதா யிருக்கிற கட்டமேயென்று,

ரூபக்கந்தமும், சுகதுக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சந்ததியென்னும் வேதனாக்கந்தமும், யாதொன்றுக்கு யாதொரு சங்கேதக் கூட்டங்களுடைய சத்தத்தின் சஞ்ஞாக்கந்தமும், ஞான மிடைவிடாம லிருக்கிறதே ஞானக்கந்தம், இந்த ஞானத்தை விசேடித்தறிகிற சந்ததியே விஞ்ஞானக்கந்தம், ஆக விந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களும் ரோகக் கெடுகிறதென் றறிகிற பிந்த நூலை யுபதேசித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முத்தியென்றும்

அட்டகுணமு தலிவென்றும — அருகசாதகிரீஞ சொல்லிய அநந்தஞானம அநந்ததரிசனம அநந்த வீரியம அநந்த சுகம நிர்நாமம நிட்கோத்திரம நிராயுஷ்யம சகலசமயிபகபாவம எனக்கூறிய குணங்களொட்டு.

இது தொகை

அதனை வகுத்தறியில் அநந்தஞானம் ஐந்துவகைப்படும் அஃதாவது? மிதி சுருதம் அவதி மனபரியாயம கேவலம எனவரும இதனை ஞானுவர்ணிய மெனபாகள்

இனித் தரிசனுவர்ணியம ஒன்பது பேதப்படும அவையாவன? சட்சுதரிசனம அசட்சுதரிசனம் அவதிதரிசனம கேவல தரிசனம நித்திரை நித்திராநித்திரை பிரசலை பிரசலாபிரசலை திபானககிரந்தியென வரும.

இனி வேதநீயம இரண்டு சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீயம் எனவரும்.

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியககாயுஷயம மனுஷயாயுஷபம நரகாயுஷ்யம எனவரும.

இனி மோகனுவர்ணிய மிருபதெட்டு மித்தியாதத்துவம மிகவு மிதியாதத்துவம் சமமியகம பிரகிருதி அநநாணுசந்திகுரோதம மானம மாயாலோபம் அப்பிரதி யாசகியானதிகுரோதம சசுவலனம் அதிக்குரோதம் அதிமானம அதிமாயம் அதிலோபம் சிரிப்பு அரதிருதி சோகம பயம் நிந்தை மாதாவேதம புருடவேதம் அலிவேதம சதுராவலோகனம் மாதிருதரிசனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவறிக.

நாமக் தொண்ணூற்று மூன்றுபேதப்படும். உமயம சநதம இரசம் பரிசம உத்தியோகம் உச்சுவாசம் வாதாமபரியாததி அபரியாத்தி ஆககுமலியாததி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம சேவக தற்பக அதேய அநாதேய சாக்காய சகிர்தி அபகீ

தி அருரு இவத உபகாதா பரகாதா ஊறுபூாவி இதமுடலா கப பிண்டாபிண்ட பிரகிருதி பேதத்தினாலே யவைகளை யறிக.

இனி கோத்திரமிரண்டு உயர்ந்த கோத்திரம் தாழ்ந்த கோத்திரம் எனவரும்

இனி அந்தராயம் அஞ்சுபேதம், தானாந்தராயம் இலாபாந்தராயம் போகாந்தராயம் உபபோகாந்தராயம் வீரியாந்தராயம் எனவரும்

இந்த வட்டவித கன்மத்தை விசாரித்தறியில் நூற்று நாற்பத்தெட்டென வறிக.

இதனைமேல் விரிக்கிற் பெருகுமென வறிக.

மெய்ம்மையே பாடாணம்போ ல்கை முத்தியெ னறும	உண்மையாகவே கருவிகரணாதிகளொல்லா ங் கழிந்து பாடாணம்போலே கிடக்கிறதெ னும் பாடாணவாதி முத்தியும்
விவேகமுத்தி யெனறும	மாயாவாதி சமுத்திரத்தி னிடத்திலே தி ரைதோன்றி யதிற்றானே யொடுங்குமாறு போலப் பிரமத்தி னிடத்திலே சகத்துத் தோன்றி யதிலேதானே யொடுங்கு மாயையிற் காட்டில வில ட்சணமான பிரமசுரூபத்தை வேதாந்த ஞானத்தினாலே விவே கித் தறிகிறதே முத்தியெனபதும்
தன மெய்வடி வாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெ றுகை முத்தி	சிவசமவாதி யான்மாவுக்குச் சுபாவமா ன சைதன்னியத்தின் முறைமையினையும் சி வனது சீர்பாதத்தினையுந் தானினைதலையு மி ன்றி மயக்கத்தாற் றன்னையே சிவனென மதிக்கு முத்தியும்
என்றுஞ்செப புவர்கள்	உமையாற் சங்கிராந்தமாகிய பாசுபத முத்தியும் சமாவேசமாகிய காபாலமுத்தி

காலாந்தரத்திற் றிரும்பு மதுவு மாகாது சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிதரூப வானமாத தோன்று மெனில்? யாதொன் றநேகமுமா யுறபத்தியையு முடைத்த தது நாசமடையா இந்த மாவிரத முத்தியன்று.

இப்படிச் சமயங்கடோறு முத்தியைப் பலவாகக் கூறும தன்மை மெய்யென்று கருதிப் பலங்கொள்ளக் கருத வெத்தனையைக் கொடுக்குமெனனில்? அக்கினியை விரும்பினவன மின்மினியி னிடத்த தத்தனைப் பெறுவோமென முறைப்படி மதறகொடுக்கும அவைகளெல்லாஞ் சிருட்டிகாலத்தில் அழிந்துபோகிற முத்திகள அழியாமுத்தி யாதெனின?

சிவனடியைச — தீக்கையில் மும்மலங்களையுஞ் சோதித்து
சேருமுத்திசெப் — ச சிருட்டிகாலத்தில் கீழே திரும்பாமல் சிவ
புவதிவகியாமே — னைப்போல சாவஞ்ஞத்துவா ஷட்குணங்க ளபிவியத்தமாகிறதே யானுசொல்லும பாமுத்தி எ-று. (கஉ)

செம்மையே பெறுகையென்னும் ஏகாரந் தேற்றம.

யாமே - சுற்றசை

யாம் - எழுவாய் செப்புவம்-பயனிலை

இதற்குச் சித்தியம் மிருகேந்திரம் சிவாசம "ஞானமகச் சேதோ" என்னுஞ் சுலோகத்து மறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பரமதமுத்தியைத் தூஷித்து ஸ்வமதமுத்தி கூறுகின்றது.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தி யெழிலாரு மேல்நிலை யார் முத்தியென்றும்- இதுமெய்யுள்ளது, பரமென்பதில்லை, சுயா

க்கம் நரகமென்ப தேசெனவில்* மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி சௌக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றி தரித்திரத்தினாலும் வியாதியினாலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைத்தாகிய அவயவங்களை யுடைத்தாய பதினாறு வயதாய † மதனகலா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸ்திரீகளுடனே கூடி யநுபவிக்கிற வேளையில் ‡ நீவி விடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும் லோகாயதனும்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நாநம், † மதனகலாவல்லபை - மன்மதநூலில் கெட்டிக்காரி. ‡ நீவி - தாணிமுடிச்சு.

இருஞானவறக முத்தியமைவேயென்றும் - வேதோக்தக் கன்மானுட்டானங்களினாலே யிந்தப் பூதபரிணாம தேகத்தை விட்டு திவ்விய தேகியாய் மறுமையிலே பெரியபோகத்தை யுடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூர்வமீமாம்சகனும்,—

ஐந்து கந்த மறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - ரூபம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸ்கந்தமும் § சந்தானமின்றியில் நிச்சேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும் பௌத்தனும்,—

§ சந்தானம் - பரம்பரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் நிர்நாமம் நிர்கோத்திரம் நிராயுஷியம் சகலசமயத்தீதா பாவமென்னு மெண்குணப் பிராப்தி மோக்ஷமென்னுஞ் ஜயினனும்,—

மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும் - ஆத்மா சடமாய் ஞானசூனியமாயிருக்கும். அதெப்படி யெனில் ? விளக்குத் தகளியும் விளக்கும்போல அந்த ஞானத்தினாலே சுகதுக்கானுபவ முண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடச பதார்த்தவ

¶ ஷோடசம் - பதினாறு

ஞானத்தினாலே சுகதுக்கங்களும் நசித்தவாயிருக்கிற ஞான
மும் நீங்கப் பாஷாணம்போல வோரறிவுமற்றிருப்பதே மோ
க்ஷமென்னும் நியாய வைசேஷிகனும்,—

விவேக முத்தியென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப்
பண்ணிப் பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தானன்னியமாகக் கர்த்
ருத்துவ போகத் திருத்துவங்களற நிற்பதே மோக்ஷமென்னும்
நிரீசுவர சாங்கியனும், மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்
ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமென்னும் மாயாவாதியும்,—

தனமெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மையே பெறுமுத்
தியென்றுஞ் செப்புவார்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகாவிஷ்ணு
வினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்க
ளுக்கு சத்திய ஸ்வரூபமான சுத்த சித்தரூபியாய் விஷ்ணு× து
ல்யனாய் ஸ்ரீ பூமி நீலாசத்தித்திரய வியதிரிக்தமான சகல
போகங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நித்தியமாயுடைத்
தாயிருக்கை மோக்ஷமென்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்
தினாலே யாணவ மாயை காமியங்களினீங்க சத்தியமும் சுத்தமு
மாயத் தங்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகாசிக்க வத
னால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்திபாய்ச்
சிவசமமா யிருப்பதே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள், ஆத
லால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே.—

× துல்யம் - சமானம்.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆன்மா
வுஞ் சிவனு மநாதியே பிறிவற்றது; அந்தப் பிறிவில்லாமையைத்
தோன்றும்படி யன்றியே யாணவசத்தி தடுத்திருக்கையா லிந்
த வுபாதிகளினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களை சத்தியமெ
ன்று மயங்கினது சிவானுக்கிரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்க
ளும் நீங்கக் கண்ணினது காச காமலாதி தோஷநீங்கக் காக்ஷி

யைப் பெறறதுபோல,சிவனுடைய பிரிவிலலாமையைச் சிவஞா னத்தா லனனியமாகக் கணடு சிவானநத பரவசத்திருகே சிவ மேயாய நிறபது மோக்ஷமென்று சொல்லிய பரம மூர்த்தியை யடைவது உத்தர சைவராகிய வெமமொழுேரெயென றிதன பொருள

பதமென்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரக்ஷை, இரு ககுமிடம், அடையாளம்,அடி, ஒருவஸ்து, இத்தனையுமாகையா ல், இவவிடத்துச் சிவனடியைச் சேரவென்றது சிவமாகியவஸ் துவைப் பொருந்தவென்றது.

பொருந்த வென்றதினு லிரண்டிருந்து கூடிய தல்ல, தன னுடைய பிள்ளையானவன் வியாதியினுலே மிகவும் பீடிக்கப்பட டுக் குணமானபொழுதுதப் பிள்ளையை யிப்பொழுது பெற்றே னென்றதுபோல வுபாதியினுலே சிவானுபவம் விளங்காமலிரு நது விளங்கினபிறகு கூடியதென்று சொல்லவேணடியது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகலால், லோகாயதன முதலோர் முத்தி, முத்திப்போலி யெனபதுந் தெரிவித்து, சித்தாநத முத்தித்திறனுஞ் செப்புகின றார்.

இம்மையே யீரேட்டாண் டெய்தி யெழி லாரு மேக்திழை யாா முத்தி யென்றும் - முழுதுதல் புசித்தல் பூசுதல் முடித்த ல முதற் சுகமே சுவர்க்கம், அநதச் சுகமின்மையே நரகம், மகளி ரை மணத்த லிமமையே முத்தியென்று லோகாயதன சொல லுவன,—

இருஞ் சுவர்க்க மம்மையே முத்தி யென்றும்- பூர்வமீமா ம்சன சொல்லுவன,—

ருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்கின்றார,

சந்தானமற்று மாசு கெடுகை முத்தி யென்றும - புத்தரிற் பிரதீப நிருவாணவாதி பேசுவன —

அனந்தஞான மனந்ததரிசன மனந்தவீரிய மனந்தசுகம நிர்நாமம நிர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசம்மியக்பாவ மென்றார்,

அட்டகுணமுத்தி - என்று மருக னிசைப்பன —

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள்கெட் டியற்கை யஞ்ஞானமே குணமாய்,

மெய்யுமையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றுந் தார்க்கிகன் சாற்றுவன,—

பிரகிருதி புருஷ,

விவேக முத்தி என்றும் - சாங்கிய னுரைப்பன —

தன் மெய் வடி வாஞ் சிவத்தை - தனதிந்த வடிவு போற சாகார சிவமூர்த்தி சாரூப சிவாகாரத்தை,—

செம்மையே பெறுகைமுத்தி - பரமுத்தியாகப் பரியபத முத்தி,

என்றும் - சிவசமவாதி,—

செப்புவன - இப்படி வாதிகள் செப்புவார்கள்.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக்கொத்த விரிசுருக்க சாட்குண்ணிய சிற்சத்தி காம சிவத்துவாபி வியத்தியா முத்தி,—

யாம இங்குச் செப்புவதே.

சில ஆதுநிக சைவாசாரியர் யாஞ்சொல்லு மிந்த முத்தியைச் சாரூப முத்தி சாற்றுஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திருபபி மதது சிவசித்தாந்த சித்த சிவசாதிர்ச்சிச சிவசாத்தியைக் கிய சிவசுத்தாத்துவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாந்த வி

சேஷசித்த விசிஷ்டாத்துவைத கோடி கொளுவிச் சிவ விசுத்தி யத்துவைத விசிஷ்டாத்துவைதப போலிமுத்தி விளம்பி விட்டி ரலமபராய விட்டார்கள்

வாதிகளுடையும் பதமுத்திக் கிரமம பகுப்பு வகுப்பாம —

பூதானம ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதனுக்கும், பூதவிசேஷப பிராணனம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் கௌத னுக்கும், விஞ்ஞானகந்த விசுசிஞஞானோபாய முபதேசிக்கும் பிரதிப நிருவாண வாதிக்கும், கனமேச்வர ஞானோபாய முப தேசிக்குக மீமாமசனுக்கும், சோத்திரானம ஞானோபாய முபதே சிக்குஞ சோதிசாத்திர வித்துக்களுக்கும், சூரியாக்கினி சமாத ம ஞானோபாய முபதேசிக்குஞ் சூரியாக்கினி சாம்யவாதிகட்கு ம, அவரவாக்குக்கமான பஞ்ச பூதபுவனப் பிராபதிதானே மோட்சம

பூதாணடகாரணப் பிரம ஞானோபாய முபதேசிக்கும ஸ் மார்த்தர்க்குத தன்மாத்திர புவனப பிராபதி தானே மோட் சம

இந்திரியானம் ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயத னுக்கொருவனுக்கு இந்திரியபுவனப் பிராத்திதானே மோட் சம

மனந்தம ஞானோபாய முபதேசிக்கு முலோகாயதர்க்கு ளொருவனுக்கு மனோ புவனப்பிராப்திதானே மோட்சம்.

அகங்காரானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் வைசேஷிக னுக்கு அகங்கார புவனப் பிராத்திதானே மோக்ஷம்.

புத்தியானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் நையாயிகனுக் கும், புத்திவிர்த்தி யானம ஞானோபாய முபதேசிக்கும் புத்தனு க்கும் புத்தி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சலஞ்சல சத்சதகுணனம ஞானோபாய முபதேசிக்கு மரு கனுக்குக் குணபுவன பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

பிரமகாரியானமா ஞானோபாய முபதேசிகரும் பரிணத வேதாந்திகரும நாராயணப பிரகிருதி காரியானம ஞானோபாயமுபதேசிகரும பாஞ்சராத்திரிகரும பிரகிருதி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம

சத்தப்பிரம கிரீடாப்பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுகர்களும் பிரகிருதிபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

யோகோபாய முபதேசிகரும் பாதஞ்சலரும பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகருஞ் சாங்கியருக்கு ஞ சாங்கியாசோபாய முபதேசிகரும விவாதத வேதாந்திகருமானம வாதிகளாதலால் புருஷபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாதம பாவனோபாய முபதேசிகருஞ் சிவவாதிகளாரும சைவரிற சைவ பவுராணிகாக கிராக புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம

சாகார நிராகார சிவபாவனை பரசோம சித்தாந்திகட்கு கலார்க கர்ப்ப வித்தியா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம.

சிவாவேச வாதிபாசுபதர் காபாலாகருக் கலாபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிகட்குக் காலதத்துவப் பிராப்திதானே மோக்ஷம.

சங்கிராந்த வாதியாகிய சைவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்க்குஞ் சமுத் பத்திவாதி மாவிரத விசேஷர்களும மாயா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

கலாதத்துவாந்த சோதினியாகிய தீட்சாவானகளுக்கு விஞ்ஞான கைவல்லியந்தானே மோக்ஷம்.

சர்வஞ்ஞத்துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சுத்த வித்தியா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

பிரயோசகிய காதகிருதத்துவ வாதிசடகும பிரவாகே சுர வாதிசடகும அநேகேசுவர வாதிசடகும ஈசுவர புவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம

சதாசிவ சாமிப வாதிபாகிய சிவசமவாதிகளுக்குச் சதா சிவ புவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம

சுத்தசாதகர்களுக்குச் சத்தி புவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம

வாம தக்ஷிண காருட பூதரோகதிரிகர்களுக்குச் சத்திலோக புவனப பிராபதி தானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷா சாகல்லிய சுத்தராயிருந்தும் சிவவியத்திமை கழியுஞ் செய்பு மிப்போதுள்ள சைவர்க்கு

"சக்ஷு கலந்துஜாதீயாத
புருஷம லோகபாவகம்"

என்னும் வசனத்தினால் சத்தி புவனப் பிராப்தி தானே மோக்ஷம

தீக்ஷா வைகல்லிய வானசோகிய முறசொல்லிய புருஷ புவனப பிராப்தி தானே அல்லது சிவலோகப பிராப்திதானே மோக்ஷமென்று சித்திக்கப்படும்

சிவனுக்கு வைந்தய சரீரம வாஸ்தவ மெனனுஞ சாமானிய சைவர்களுக்குச் சிவதத்துவ புவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம

உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்த ஆன்மவாதிகளுக்கு மானம விவேகப் பிரவிர்த்திமானகளாகையாற் சிவவாதிகள் பலனும் சிவவிவேகத்திற்கு மானம விவேக ம[illegible]ப்படையாதலான அவவானம விவேகிகட்கு மலபரிபாக சோக்குஞ் சிவசமான பரமுத்தி பார்க்கும பாத்திரமாங் கால மெண்ணிக்கைக்கு கிசையுமாதலா லவரவர முத்தி சாதனங்கள் சபலங்கள் தானே, நிஷ்பலங்களன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன? சோபானமு றையான் இம்முத்தியிருக்கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங் களினிடைக்கட்ட புவனவாய அரியைய தின்புறுமுத்தி முதலாயி னவாம வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யாங் கூறுமுத்திய ன்று, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனுக்கு ணைபச் சேருமுத்தியாமென்பதாம் கக

ஏந்திழையை யென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக் கது

ஆமுத்தி வினைத்தொகை.

உமைபங்க னென்றது தழீஇயிருக்கின்ற சிவனைக்கூறுந்த சமய முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக்கொள்க

இதனானே புறச்சமயநெறிநின்றான் முதலியவெல்லாஞ் சைவசித்தாந்தத்தை யடைதற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் முத்தித்தொகை யருளிச் செய்கிறார்.

இம்மையேயீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழை யாரா முத்தியென்றும் - இம்மையிலே பதினாறு வயதைப்பொரு ந்தி அழகினையும்பொருந்தி ஆபரணங்களையுந் தரித்திருப்பதாயுள் ள ஸ்திரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத் துண்டான சுகத்தை யநுபவிக்கிறதே முத்தியென்னும் உலோகாயதன முறைமையு ம்,—இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யம்மையென்று - எக்கியாதி கன்மங

களைச்செய்து மறுமையிலே சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்னும் பட்டாசாரியன் முறைமையும்,—முத்தி யைந்துக்தமறக் கெடுகையென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சக்கந்தங்களும் நேராகக் கெடுகிறதே முத்தியென்னும் பௌத்தரில் சவுத்திராந்திகன் முறைமையும்,—அட்டகுண முத்தியென்றும் - எட்டு பதினெழு ஆறு என்று மூன்றுவகையாயுள்ள குணங்களை விடுகிறதே முத்தியென்னும் சமணரில் நிகண்டாவாதி முறைமையும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம்போல்கை முத்தியென்றும் - உண்மையாகவே ஆன்மா ஒன்றுமறியாமற் கற்களைப்போலே கிடப்பதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி முறைமையும்,—விவேக முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்னும் மாயாவாதி முறைமையும்,—தன்மெய் வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் - ஆன்மா தனக்குள்ள லிங்கச்சரீரமானது ஸ்வரூபத்தைப் பெற்று நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்தில் சமவாதி முறைமையும்,—செப்புவர்கள் - இப்படிப் பலவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச்சொல்லுகிற விவை குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்திகளாம்,—சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆகையால் பரமேசுவரனுடைய சீபாதத்தைப் பெறுகிற முத்தியே இவ்விடத்தில் முத்தியென்று சொல்லப்படுவதும், யாவ கொள்ளப்படுவது மதுவே.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேநிழையார் முத்தியென்றது உலோகாயதன் பிரத்தியட்ச மொழிந்து அநுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இம்மைப்பயனாகிய மகளிரிடத்துச் சிற்றின்பமே முத்தியென்று கொண்டானெனக்கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம்-௨௰-செ "ஊண்டு வதுண்ணாவதூற்ற கலவிமங் கையனையுளகி, வாடுயதடியில் வீழ்ந்து வருந்துவ தருந்தவமயின், கூடுவதனைவு கெடுக குணமெலா மவேட்கைபாகி, நீடுவதினபமுத்தியீத்தினினர்கள் முத்தர்," என்றும், அவன் மறுமைப்பயன் கொள்ளானென்பதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம்-௨௪-செ "வீட்டினையுள்தென் றேடி மெலிவதிங் கன்னைவீடு, காட்டுவோர் கண்டோர்கேட்டோர் கரியவையுண்டேற் காட்டார், நாட்டினிலரசனைக் கிசையவே நடந்து நாளும், பீட்டியபொருள்கொண் டிங்கே யின்பத் துளியைந்திடரோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இருக்குசுவர்க்கமுத்தி யமமையேயென்றது பட்டாசாரியன் இம்மையிலே நித்திய கன்மங்களைச் செய்ய நன்மை பகுதிக ளுண்டாமென்றும் சோமயாக முதலாயுள்ள யாகங்களைச் செய்ய மறுமையிலே மகத்தாகிய சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்றும் கொண்டான் எனக்கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம்-௧௧-செ "நித்தியாலந்தகன்ம நிகழ்த்திட சுபத்தைநீங்கார், தீதிலாவிசசா கன்மஞ் செந்தழலோமஞ்செய்ய, வேதுதானவேண்டித் தெல்லா மெய்தலாஞ் சோமயாக,மாதிதா னுகைக்கீசி யமைத்திட்டவிட்டதாமே" என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க

அவன் செயல்களே முத்தியைக் கொடுக்கும் தொழிற்கு ஒரு கர்த்தா வுண்டென்றுகொள்ளான் என்பதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம் ௧௨ செ "கருதியகன்மஞான மிரண்டு காலாக்கொண்டு" என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

முத்தியைப் தூக்கத் மறக்கெடுகை யென்றது சவுத்திராந்திகன் பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு என்ற பூதரூபம் நாலும், அறிவுக

தமிரதம் வன்மை என்கிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூபகந்தம் எட்டு. குசலாவேதனை அகுசல வேதனை குசலாகுசலா வேதனை என்கிற வேதனாகந்தம் மூன்று. சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் மனம் என்கிற குறிப்புக்கந்தம் ஆறு. பொய்ச்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபித்துச் சொல்லல் பயனில் சொல்லல் என்கிற வாக்கின் குணம் நாலும், களவுக்குப் போகல் வறிதே தொழில் செய்தல் கொலைசெய்தல் ஆக காயத்தின் குண மூன்றும், கொலை நினைக்கை காமப்பற்று ஆசையென்கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும், ஆகத் தீக்குணம் பத்து. மெய்யுரைத்தல் வார்த்தை இனியன கூறல் பயனட்டு சொல் என்கிற வாக்கின் குணம் நாலும், பள்ளிவலம் வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்தல் என்கிற காயத்தின் குணம் மூன்றும், அருணினைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என்கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து. ஆக பாவனை கந்தம் இருபது. சத்த பரிச ரூப ரச கந்தம் சித்தம் என்கிற விஞ்ஞான கந்தம் ஆறு. ஆக இவ்வனைத்தும் நாற்பத்து மூன்றாக எண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்கள் ஐந்தும் காரணங்கட்க்க காரியங்கட்கு மென்பது மிகுந்துரை யில்வழக்குமாய்ப் பந்த துக்கமுமாய இது குற்ற மென்றும் கந்தங்களை நந்தம் ரோகக்கெட்டு வீட்டினப்பத்தை யடையுமென்பதுவே முத்தியின்பமாகக் கொண்டானெனக் கொள்க.*

இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம் அவன்மதம்,௯௧ செ, "ஓங்கி யுருவமோடு வேதனை கருதிப்பிறேடு" என்னுந் திருவிருத்தத்தேற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியென்றது நிகண்டாவாதி. அட்டகுணங்களாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொள்க.

மூன்றுவகைச் குணமாவன, ஞானவாணீயம் தரிசனவா ணீயம் வேதனீயம் மோகனீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உறக்கமென்கிற குணங்கள் பதினேழும் ஆசசிகம் இரதி ஆரம் சோகம் சுகுச்சை பயம் என்கிற குணமாறும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகைக் குணங்களையும் விட்டு பூர்வத்திலுண்டாகிய கன்மங்களை புசித்துத் தொலைந்த வந்தரந் தானே வீட்டின்ப மெனக்கொண் டானெனக் கொள்க.

முதற்சொன்ன ஞானவாணீயமாதியாயுள்ள எட்டுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம் - ௨-செ, "எறிலாதன வனந்த ஞானமுதலெண் குணங்களொடு மொண்குணம், மாறிலாதமதி மேவுசித்தமென மன்னிவானவர் வணங்கவே, வேறுலாவுகுண ஞானவாணீயமாதியெட்டினையும் விட்டசீர், கோறுபானமையுடை நீடிவாழுருக வெனங்களுக்கிறைவ னென்றனன்"

இரண்டாவது சொன்ன பசித்தலாதியாயுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம் - ௬ - செ "பசித்தல்தாகபய செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தல்வேர்வையொடு கேதமோடுமதம் வேண்டலின்றி யதிசயித்தலும், புசிக்கவந்திடு பிறப்புறக்கமிவை விட்டொரா றட்டகுண பூதரும், வசித்தவனுலகின் மேலிருந்தொருசொ லிகலனுக்கருளு மென்றனன்"

மூன்றாவது சொன்ன அரிசசிகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மதம்-அ-செ. "ஏனுமொன்றுடைய வாகியெங்குமனு வாயிரும்புகன மரங்களும், பூனுமங

த்துவெல்லாமுமாகுமிவை புறக்கலப்பொருளென்னலாம், காறுமயச்சறு வகைத்தொழில்களை கட்டுவிட்டொழி கன்மமேல், மானாகினாறுவரு மாறிமாறிமுன வைகநதுண்டுவிட மா—சிடே" என்னும் பிரமாணங்கள் கண்டுகொள்க.

மெய்யுணமையே பாடாணம்போலகைமுத்தி யென்றது பாடாணவாதி அறிவிலாதவர்கள் அதிகப்பட்டுக் கிடக்குந் தன்மைபோல ஆன்மாச் சுதந்திரத்தையிழந்து ஒன்றுமறியாமல் கல்லைப்போலே கிடக்கிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக்கொள்க் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "கொத்தை மாந்த ருத்துறு துயில்போற - காட்சியென்னக் காணுத நயா- மாட்சியையுமுத்தி யெனவகுத்தனரே" என்னுமதுவு கண்டுகொள்க

விவேகமுத்தி யென்றது மாயாவாதி நிர்மலமாயிருக்கிற ஆகாயத்தை மேகமறைத்த தன்மைபோல சுத்தமாயிருக்கிற பரப்பிரம மாயா வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டு இந்தவுடலிலே மயங்கிநிற்கிறதே ஆன்மாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தன்மைபோல தன்னிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவித்தையை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "இவவியற் பந்தப் பவவமதகல - வினைமுதற்றந்த கொண்மூப்படலந் - திருளறவுந்தக் காற்கவிவேகந் - தனனிற்றோன்றிச் சாதக மனைத்தையு - மனைகப்பிரியப் படியினிழுவாங்கலும் - போலஞாலம பொய்யாகக்கழிந்த - தானேதானாய்த் தன்னிறைவனே த- தானேகண்டு தன்னலமுறறும" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத்தியென்றது சமவாதி வேட்டுவாளி யொன்றுமறியாத பசுவைச

டபுமுறைவையெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கின தன்மைபோல ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற ஆன்மாவையுஞ் சிவனுடைய ஞானமெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கி அந்தவுடலே நித்தத்துவத்தைப் பெறப்பிருப்பது முத்தியெனக் கொண்டானெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணஞ் சற்கற்பநிராகரணம். "முன்னோன்றனது முத்தொளிஞான- மறிபாபசமைச் சிறப்புழுக்கவாந்த- வண்டென யுயிரைக் கொண்டெழுமெழுயிரது- தன்னைநோக்கித் தன்னுருவாகி- யவ்வகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரிடாவாறு பெற்றுத - திரியாடபெரியோர் திருக்ஷிசோதிடுமே" என்னுமதனைக் கண்டுகொள்க.

செப்புவாக்கென்றது உலோகாயதன் முதலாயுள்ள எழுவகை முத்தியையுங் குற்றத்தையுடைய முத்தியென்றெனக் கொள்க. அவை வருமாறு —

உலோகாயதன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, பன்றியானது கன்மத்தாற் கீடாக விட்டையை விரும்பிப் புசிக்குந் தன்மைபோல வசுத்தமாகிய மகளிரிடத் துண்டாகிய சிற்றின்பத்தையுங் கன்மத்தாற் கீடாக விரும்பிப் புசிக்கையினுலெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன் மறுப்பு-உஅ-செ. "ஆசையுறுமழல் சூகரங்க ளசுத்தமேவி" என்கிற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

பட்டாசாரியன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கன்மத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் மோக்ஷமென்று சொல்லுகையில் கன்மத்தினாலே ஆசையுண்டாயதினாலே முத்தியுண்டாகா தாகையினு லெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவன் மறுப்பு,௧0-செ "கருமங்கண் ஞானமத்துவுடனின்றலானமருவு சத்திங்கலாந் தெளிவி" என்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

சவுத்திராந்திகன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கர்ப்பூரவிளக்குப்போலக் கந்தசரீரந்துமறச் செடுகையினாலே பெறுவானில்லாத படியினாலென்று கொள்க, இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன் மறுப்பு நக-செ "ஞானதுக்கந்தம் சந்தானத்தழிந்தல்பந்த துக்க" மென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

நிசண்டாவாதி முத்தியைக் குற்றம் பொருந்தின முத்தியென்றது, குணங்களை விட்டுவிட்டுத் தவமாகாத் தெளிபதாலும் பூர்வசன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்து ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வேறோரறிவில்லாதபடியாலுமெனக் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன் மறுப்பு-கக-நக-செ "ஆறுகாரியங்களை மாறவேதவங்க ளாமெனில்" என்னுந் திருவிருத்தத்திலும் "பூர்வகன்மம் மறிந்ப் புசித்தபின்பு" என்னுந் திருவிருத்தத்தில்" தென்கடலின்ற வறந்தபின்பு பூவில் மீனிருந்து நின்றதே" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க

பாடாணவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது அவன் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறதை முத்தியென்று சொல்லுகையினாலே அது முத்தியாகாது எனக் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன் மறுப்பு "காட்சியென்னக் காணுந்துயர் - மாட்சிமை முத்தி யெனவகுத்தனாக்கிற - காணுபாவமரணங்கரும - மெய்ந்தவா முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யிளையகதிக்கோ முன்னவருமவேண்டா - தனிதருந்துயர மெனுமித்திடமே - பாடாணத்திற கூடாமுத்தி" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

மாயாவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்தியென்றது. இவனிடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம் முன்பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை, பின்பு

கூடானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாத தொன்றாகா து, ஆகையினாலென்க கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பந்தமகற்ல முந்துவிவேகம் - வானவளியெனக் தனிற் றுனேதோன்றின் - முன்புளதாயின் மங்காதிவ்வெளிற- பின்புளதாகா திலதுளதெனில்வெளி-மலர்த்தரு மணம்" என றமைந்து கண்டுகொள்க.

சமவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தி யென்றது, அருவினைப்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயா தேகசம்பந்தம் நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்திபோல அதொழிந்து சாயுச்சிய மாகாதாகையினாலும் யாதொ ருபாதொரு சரீரத்தோடுங் கூடியுளமட்டும் மூன்று மலங்களு நீங்கா தாகையினாலு மெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை-சோவொன் றனை சாற்றுமுத்தி - சாலோகமோ சாயுச்சியமேற்- பந்த முற்ற கலசுழித்த-வறிவிவேகமுற்றறிவு பிறிபாபெறுதி - வேள்வு மெனப்பகர் தீண்டியவரிவவா - திருப்பவெனப்பகர் குருந்தான வேண்டும்" என்னுமதனைக் கண்டுகொள்க.

"சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே" என்றதற்குப் பிரமாணம் பரபக்கம், சௌத்திராந்திகன் மறுப்பு-௩0 செ. "அனாதிமுத்தனாய்ப்பரனாய் யகலனாயெல்லா மறிவுதொழி லனுக்கிரக முடையவரனகன்ற, நானாவிதமற் றொத்தவிடத்தே சத்திபாத நுழைவித்து மலங்களெல்லா நூங்கநீக்கி, மனாதி கரணங்களெல்லா மடக்கித் தனனை வழிபடுநல் லறிவருளி மாக கருணைசகையா, லினாதிபிறப்பினின்று மெடுத்துமாறு வினை பழுத்திக்கே வைப்ப னெங்கள் முத்திமிதுவே" என்னுமதனைக் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன் முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முத்திகள் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத

றியென்றும் இவ்விடத்து முத்தியென்று சொல்லப்படுவது பர
மேசுவரனுடையசீ பாதத்தைப் பொருந்துகிறதே முத்தியென்
று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஏனைச் சமயநூலார்கூறு முத்திகளாவன? சோபான மு
றையா னிலமுத லுத்தமீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளிடைக்கட் படுவனவாம் அவற்றுள்,—இம்மையே யிரட்டா
ணடையதி யெழிலாருமேகநிறையாா முத்தியென்றும் - உலகா
யதநூலா ரிப்டைமைக்கண் பதினாறு ஆண்டுள்ள அழகுபொருந்
திய ஆபரணங்க ளணிந்த அரிவைய ரிணைபுறுதலே முத்தியென்
பர—அம்மையேயிருஞ் சுவர்க்க முத்தியென்றும் - மீமாம்சை
நூலார் யாகாதிகன்மங்கள் செய்து அம்மைக்கண் சுவர்காதி
போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பர்—ஐந்துகந்த மறக் கெ
டுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராந்திக நூலார் உருவமுதலிய
ஐந்துவகை கந்தங்களு மறக்கெடுதலே முத்தியென்பர.—அட
டகுண முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அநந்தஞான முத
லிய எண்குண மடைதலே முத்தியென்பர,—மெய்யேமையே பா
டாணம போல்கைமுத்தி யென்றும் - மெய்ம்மையாகப் பாடா
ணம்போற் கிடக்கை முத்தியென்பர் வைசேடிக நூலார— வி
வேக முத்தியென்றும் - சாங்கியநூலார் பகுதிதத்துவரும் விவே
கஞானமே முத்தியென்பர—தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள - சிவச
மயவாதிகள் முதலியவாகச் சமயநூலாருந் தன்னுடை
ய வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுதலே
முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.—இங்கு யாஞ்செப்புகத -

வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யானுகூறு முத்தியாவது,— சிவனடியைச் சேருமுத்தி - முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப் பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேருமுத்தியாம்.

இதனானே புறச்சமயநெறிநின்றன முதலிய வெல்லாஞ் சைவத் திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அவற்றது பயன்கூறுமுகத்தானே யினிது விளக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிந்தச் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்
றுணர்த்து கின்றார்.

ஓதுசமயங்களப்பொரு ளுணருநூல்க ளொன்றோ
டொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள், யாதுச
மயம் பொருணூ லியாதிங்கெனனி லிதுவாகு மதுவல
ல வெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினா லிவையெல்லா
மோரிடத்தே காண நின்றதியா தொருசமய மதுசமய
ம பொருணூ, லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா
கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மானடிக்கீ ழட
ங்கும் (௧௬)

(இ-ள்) ஓதுசமயங்கள் — இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்களையு மதற்கதற் கேற்ற தேவதைகளையு ம
பொருளுணருநூல்களொன்றோடொன்றொவ்வாமலுள — தற்கதற் கேற்ற சாத்திரங்களையு முத்தி பெறுமதங்களையும் பலவாக வுரைத்தது, இவற்றுள் உண்மையான சமயம் யாது வுண்மைப் பொருளாயாது அச்சமயத்திற்குக் கூறுமாக

பலவு மிவற்றுள் யாதுசமயம்பொருணூ லியாதிங் கென்னில்

மங்களை யாது என்று கேட்கிறாயாகில்? அவைகளை யுணர்த்துதும்

இதுவாகுமது வல்லவெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநிற்பது யாதொருசமயம் மதுசமயம் பொருணூல்

தத்தஞ் சமயத்தி லிருப்பவர் தேவதைகளை முறைமையினையு மந்தநூல்களுண்டாய வழியினையு நோக்காது சலம்பற்றி நின்றமது பொருளையுண்மை மற்றொன்று முண்மைப் பொருளல்லவென்னுஞ் சந்தேக விகற்பமின்றிக் கடாவிடையாலும் பிரமாணப் பொருளாகச் சொல்லா மெய்ப்பொருளென்று விருவிதாலுந் திருட்டாந்தத்தாலும் அவ்வியாப்தி முதலிய குற்றங்களாற் சோர்வுபடாத வுண்மைப் பொருளு மிதுவே சமயமு மிதுவே இந்தச்சமயத்துட் டுணிந்து கூறப்பட்டதே பரமமான மோட்சமென்று கூறும் வாலோனமத்தா வாகிய மலையுமாறுபோல முனைவனுடைய மலைவின்றிய பிறமதங்களைந்து தனதுண்மைப் பொருளை யறுதியிட்டுணர்த்துகின்ற சமயநூலாகிய நூலேநூல்?

ஆதலினா லிவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கியிடும்

இச்சிறப்பினையுடைய தாகையினாலே அச்சமயப் பொருள்களெல்லாம் வேதாகமங்களிரண்டினு மடங்கியிருக்கும்

அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும்.

இந்த வேதாகமங்களாகிய விரண்டு மர்த்தவாதமின்றி விதிவாதமே கூறுகையாலவனது திருவாக்கே சிறப்புடைத்தெனப் பெறுமன-று

இதற்குச் சித்தியஞ் சிவதருமோத்தரம் மகுடஞ் சாமிகத்து மறிக. (௪௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதசிவாகமங்களை சாஸ்திரமென்றும் சிவஞான
மே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது.

ஒது சமயங்க ளுங்களுநூல்கள் பொருள்க ளொன்றோடொ
னறொவ்வாமை யுளபலவு மிவற்று ளியாதுசமயம் பெருநூ
லியாதெனில் - சொல்லுஞ் சமயங்களு மந்தந்த சமய
சாஸ்திரங்களும் சாஸ்திரங்களில் § பிரதிபாத்தியமான பதா
ர்த்தங்களும் பந்தமுத்தியி னுடைய தன்மைகளும் மோக்ஷோ
பாயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள்
இவையிற்றுக்களுக் குள்ளே யெந்தச்சமயம் பெரியது, எந்தச்சா
ஸ்திரம் சாவத்தையுஞ் சொல்லுகிறது, எந்தச் சாஸ்திரத்தி
லே சொல்லும் பதார்த்தம் யதார்த்தம், எந்தச் சாஸ்திரத்தி
ல சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமுத்தியைக் கொடுப்பது,
எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டு
வது, என்று வினவில்?—

§ பிரதிபாத்யம் - சொல்லத்தக்கது.

இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி நிதியினு வி
வையெல்லா மோரிடத்தேகாணநின்ற தியாதொருசமய மது
சமயம் பொருணூல்-உலகாயிதாதி சிவாவாத்துவைதி யந்தமா
கச் சொல்லும் பதார்த்த லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையு
மோக்ஷோபாயங்களையு மோக்ஷங்களையு மிதுவாகு மதுவல
லவென்று ¶ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

¶ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப்
போட்டுமொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான வருமெனகி
ற நியாயம்.

பேகதேசத்தை யறிவிப்பது பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்தமு மாகத்
தாக்கப்பித்து, ஆறு குருடர் யானையினுடைய வேகதேசத்தை
ஸ்பரிசித்து யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று த
ர்க்கம் பண்ணக் கண்ணுள்ளவ னவர்களைச் சொல்லு மவயவங்க ளெ
ல்லா முடைய தியானையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இந்தச்ச
மயங்க ளெல்லாஞ் சொல்லுவது வேதாகமத்தி லேகதேசத்
தைப் பற்றியென்று பரத்தத்துவத்தை யுணர்வதான சமயமே
சமயம், அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம், அந்தச் சாத்திரத்
தில் சொல்லும் பதார்த்தமே பதார்த்தம், அதிற்சொல்லும் த
ருமமு மோக்ஷோ பாயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆதலின் றிவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கி
யுமையிரண்டு மரனடி கீழடங்கும் - சாவத்தையுஞ் சொல்
லுவது சாஸ்திரமென்ப தாதலால் வேதசிவாகமங்களுக்குள்
ளே சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும். வேதாக மோக்தானுஷ்
டானங்களையே பண்ணவேண்டுவதும், அதிலே அதிலேசொல்லு
ம் பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும், வைதிகமுஞ் சைவமுமே
சமயமும் இவ்விடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகையிலு லிரண்
டிலே யதிகமேதென்னில்? வேதசிவாகம மாகிய அபரஞானமி
ரண்டும் பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே × பரியாவசானமா
கையால் *வேதோபப் பிரமிதமானது கொண்டு வைதிக சைவ
மென்றும், சிவகுண † சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி + சமாவேச சிவ
சமத்துவ மென்கிற முத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி
யப் பிரதமாகையா லுத்தரசைவ மென்றும், இதை பூர்வபக்ஷ
ம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாகையால் சித்தாந்தசை
வமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சர்வோத்கிருஷ்
டமான சமயம். வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம். இதிற்சொ
ன்ன பதிபசுபாசம் பதார்த்தத்திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ

டகருமமாகிய சரிகை கிரியாயோக சிவதருமமே பண்ணவேண்டுவது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டை யென்பதே மோக்ஷோபாயமென் றிதன்பொருள்

× பரியாவசானம்-முடிவு ✻ வேதோபப்பிரமிதம் - வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது, † சங்கிராந்தி - சம்பந்தம், + சமாவேசம் - பிரவேசம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றார்

பொருள் - அந்த அந்தச் சமயத்தார்க்குச் சொல்லும் பதார்த்தங்கள்,—நூல் - அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம்,—பிணக்கின்று-சந்தேகமற்று,—ஓரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே,—காண - அடங்க வேதத்திற் சாவதிப்பட்டதும், சிவாகமத்திலே நிரவதிபட்டதும்,—அரனடிக்கீழடங்கும்-அபரஞானமாதலால் வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும்; சிவாகமம் வேதத்தைக் குறித்துப் பரஞானமானாலும் சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்து அபரஞான மாதலால் சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசிவாகமத்தடங்கும்

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கண்ணில்லாதபலர் குழீஇக்கொண்டு வேழமினை யறிந்த தலைப்பட்டுக் கையிற்றடைவந்த வேறுவேறு கூறு மிலக்கணங்க

ளெல்லாங் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறுமக் கிலக்கணத்துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, ஏனைச்சமயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுளடங்கும். சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொண்டுரைக்கும் அவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியி டங்கு மென்பதாம்

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முற் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அததற்குப் பொருந்தின அர்த்தங்களும் அததற்குப் பொருந்தின நூல்களும் ஒன்றுக்கொன்றொவ்வாமல் எண்ணிறந் திருக்கையினால் இவையிற்றுள் எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த நூலைப் பொருளாகக் கொள்ளுவதென்ற மாணக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

ஓது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்க ளொன்றோடொன்றொவ்வாமலுளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அந்தந்தச் சமயிகள் கொள்ளத்தக்க அர்த்தங்களும் அதற்கு அறியத்தக்க சாத்திரங்களும் இவை யொன்றுக்கொன் றொவ்வாமற்பல அநேக விருத்தியுண்டாயிருக்கும்,—இவற்றுள் - இவையிற்றுக்குள்ளே,— யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங்கெனவில் - எந்தச் சமயத்தை எந்த அர்த்தத்தை எந்த நூலையுண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கில்?—இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி - இந்தச் சமயமும் இந்தப் பொரு

று இந்தச் சாத்திரமும் ஆமென்றும், அந்தச்சமயமும் அந்தப் பொருளும் அந்தச் சாத்திரமும் அல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிற மாறுபாடு இல்லையாய்,—நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்ற தியாதொரு சமய மதுசமயம்பொருணூல் - உலோகாயதமுதல் பாஞ்சராத்திரியீறாகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறும், பாசுபதமுதல் வயிரவமீறாக உட்சமயத்திற் பேதம் ஆறும், சைவத்தில் ஐக்கியவாதி முதல் சைவரீறாகப் பேதம் மைந்தும், ஆக இருபத்தேழு சமய பேதத்துக்கும் அந்தந்தத் தக்கதாகப் பொருந்தின பொருளும், அதற்குப் பொருந்தின சாத்திரங்களும், அவரவர் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தான் என்கிற முறைமையை யொருசேரவைத்திலே யறியப்பட்டது யாதொரு சமயம் அதுவே யுண்மையான சமயமென்பதும், அதுவே யுண்மையான அர்த்தமென்பதும், அதுவேயுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இந்தவுண்மையைச் சொல்லுகிற சாத்திரந்தானேது என்னில்?—ஆதலினாலிவையெல்லா மருமறையாகமத்தே யடங்கியிடும் - சர்வஞ்ஞருஞ் சொல்லுகிற வேதாகமங்களாகையினால் முன்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஒருவராலு மறியப்படாத வேதாகமங்களிலே யடங்கியிருக்கும். அந்த வேதாகமங்க ளிரண்டும் எங்கே யடங்குமென்னில்?—அவையிரண்டு மரனடிக்கீழ் அடங்கும் - அந்த வேதமும் ஆகமமும் இரண்டும் பரமேசுவரனுடைய ஞானமாகிய ஸ்ரீபாதத்தினிழே யொடுங்கும் என்னவே சைவசமயமே சமயமும், சைவசித்தாந்தமே சித்தாந்தமும், வேதாகமமே சாத்திரமும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பாயிரம், "பெருகடலு ளேழ்வுல கொருங்கவே வாங்கிக் - கந்தரத் தடைத்த வந்தமில் கடவுள் - பாலனை யுணர்த்து மேலவர் போலக் - கேட்போ

ராளவைக் கோடபதி பொருளா - லருளிய கலைக ளருளில வா லவை - பலபலசமயப் பாண்மைக்கத்தனரே - பஃகாலனூறா றன்மையுனலிய - மாகசரிதமே பொருளென்றுகந்திலே - யானாது வினவேறுறோ பனுவலேறுறாக - கிரையாரறு பாடுகூறுவ ரதனால்-புறசமயங்கள சிறப்பில வாகி-யருளினமாநதனா வெ ருணற மயக்கி- யலகைத்தேரி னிலையிற்றீரு - மீவகைநிறைக நீ யகாசசமய - முவிருதகுதி மேவியதாகு - மொன்றொடொன று சென்றுறுநிலையி - லாறுமாறு னிறுடைத்திவற்று - ளெவ்வ மில்லாச சைவநாசமயத் - திலகிலாகம நிலவுதநூதவை - கண கமிரணடு காருசனமீழ்த் - தனதிரியாடகத் தமனியமென்றி வை - பலபெயரயப்பட்டோர் பொருளேபோலப் - பதிபசுபா ச விதிமுறைநிளக்கும்” என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது. சொல்லப்பட்ட சமயங்களுட பொருளகளும சாத்திரங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமற் பலவாகச் சொல்லுகையினாலே எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளகளை எந்த நூல்களை உண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று மாறுகைகன கேட்கு ஆன்மாக்கள பக்குவத்துக்கிடாகப் பரமேஸ்வரன இப்படிப் பலவாக அருளிச்செய்தாரென்று அறிகிறது சைவமாகையினால் சைவசமயமே சமயமும் சைவசித்தாந்தமே பொருளும் வேதாகமங்களே நூலுமென்று அருளிச்செய்ததென்று முறைமையு மதிக்கது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஓதுசமயங்கள்-சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருளுணரு நூல்கள் - அச்சமயப் பொருள்களை யுணர்த்து நூல்களும,— ஒன்றோடொன றொவ்வாமல் பலவும் - மாறுபட்டன

லாக வுள்ளன பலவாகலின்,— இவற்றுள் சமயமியாது பொ
ருணூலியா திங்கெனின் - இவற்றுள் முதன்மையான சமய
மியாது அச்சமயப் பொருளுணர்த்து நூலியா திவ்விடத்தெ
னில்,—இறைவாகு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கின்றி - கண்ணி
லலார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழத்தினுருவத் தலைப்பட்டுக் கை
யிற்றுறைவந்து வேறுவேறு கூறு மிலக்கணங்க ளெல்லாக்
கண்ணுள்ளா னொருவன் கண்டுகூறு மதனிலக்கணத்தி னேகதே
சமாயக் காணப்பட் டடங்குமாறுபோல, இதுபொருந்து மிது
பொருந்தா தென்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியினு லிவையெல்லா
மோரிடத்தே காண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா
லிவையனைத்து மொருங்கே காணப்படுகின்றதெச் சமயம்,—
அதுசமயம் பொருணூலாதலினும் - அதுவேசமயமும் அச்சம
யப் பொருளுணர்த்து நூலுமாதலின்,— இவையெல்லா மரும
றையாகமத்தே யடங்கியிடும் - ஏனைச்சமய நூலார் தத்தஞ்
சிற்றறிவுக்குப் புலனாய வாறுபற்றி யவ்வநூல்களிற் கூறும்
பொருளியல்புக ளெல்லா முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செ
ய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பி னேகதே
சமாயக் காணப்பட் டடங்குதலின், அவையே நூல
களும்,— அவையிரண்டு மரனடிக்கே யடங்கும் - சிவபிரானா
ற் செய்யப்பட்ட அதனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டொழு
கு மவ்விருவகை நூலு மவ்விறைவன் திருவடியி லடங்குமாத
லின் அதுவே சமயமுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகமப்பிரமாண முணரும் முதலிய விருத்தம் இதற்
குவதென வுணர்த்துகின்றார்

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கைபின
னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லுணர்க்க, டருவ
ராகளபின் றனித்தனியே தாமறிந்தவளவிற றர்க்க
மொழித்தரங்களினாற சமயஞ்சாதித்து,மிருதிபுராண
கலைகண மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின வழியுடையா ரா
யகம்வேதாகமம், சுருதிசிவா கமமொழியச் சொலலு
வதொன்றிலலைச் சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொ
ல்லொணாதே. (௧௪)

(இ-ள்) அருமறையாகம முதனூல — பொருளறிதற் கரிதாகிய நாலுவேதங்களுங் காமிகமுதலிய விருபத்தெட்டாகமமு முதனூல் அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்?

அனைத்து முரைக்கைபினால — அரமபொருளிலபம் வீடாகிய நானகினையு முறைக்கிரத்தினாலே அவனே சாவஞ்ஞனை "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின முனைவன் கண்டதுமுதனூலாகும்" என்றார் தொல்காப்பியனார்.

அளப்பரிதா மப்பொருளை — வேதமநந்த சாகையையுடைத்தாகையா லளவிட்டகனை யறிதற்கரிது ஆதலாலொருவராலு மறியப்படாதோ வெனில்?

அரனருளா லுணர்க்க டருவர்கள — சிவனது காருண்ணியத்தினாலே யநந்தமான வேதத்தை நாலாகப் பிரித்து வேதவியாச பகவான் விளங்க வருளிச்செயதார்.

பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றர்க்க மொழித்தரங்க — அதனையுற்று நோக்கி யாராய்ந்து தமக்கேற்ற கடவாளுமா விடையாளுந் தமதுபொருளையே மேலாக்கிப் பிறமதத்தைக் கீழாக்கி யந்த வேதத்தைப் பின்சென்று சமயபே

னின்றுறு சமயநூ லங்கங்களையு மதற்கதற்கேற்ற பொருள்களையு
சாதிக்க ஞ் சாதிக்க,
மிருதிபுராண மனுமுதலிய பதினெட்டு மட்டாதசபுரா
கலைகளைமற்று ணமு மறுபத்துநாலுகலையு மற்றுமுண்டாக
மெல்லாமெய் பட்டதெல்லா மகதவேதத்தின வழியா
நூலின்வழி தலால் வழிநூலெனப் பெறும 'முன்னோர்
நூலின முடிபொருங்கொத்துப் பின்னோன
வேண்டும விகற்பங் கூறி யழியாமரபினது வழி நூலாகும்" என
வறிக

புடையாறங்க வேதங்களுக் கங்கமாகிய சிட்சைமுதலி
மவேதாகமம யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாஞ்சை முதலி
ய நாலுமாகப் பத்தும் புடைநூலெனப் பெ
றும

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்திலாக்கி யங்கமெனறூர்
வேதமெனபதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

அவையாவன:—
சிக்ஷை கற்பம் நிருத்தம சந்தோவிசிதி சோதிடம வியாக
ரணம.

இவற்றாற் பிரயோசன மியாதோவெனில்?

வேதோச்சாரணத்துக்கு வணத்திற முற்றறுஞ் சுரத்
தையு மாத்திரா பேதத்தினையும விளங்கச் சொல்லுகையாற சி
க்ஷையெனப பெயராயிற்று.

வேதமோது மதற்குக் கன்மத்தையுங் கன்மபிரயோஜன
த்தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமெனப் பெயராயிற்று.

வேதவசனங்களுக் கர்த்தத்தை விளங்க வறியத்தக்கதா
க வகுப்புகங்களோமம நிர்வசனத்தைச் சொல்லுகையா லத
ற்கு நிருத்தமெனப் பெயராயிற்று.

வேதத்திற் சொல்லிய மந்திரங்களினது வன்னத்தினுடைய கனத்தினையு மாத்திரா விருத்தமாகிய உத்தரைமுதலிய விருப்பத்தாறு சந்தபேதத்தினையும வன்னவிருத்தமாகிய [illegible]திணைமுதல் யாப்பினை இதுமுதல காண்டயிருக்கு [illegible]விலக்கண வகைகளை விளங்கக் கூறுகையால் சந்தோவிசிதியம்

லௌகிக வைதிக கருமங்களுக்கு உபயோகமாகிய [illegible]லைமுதலிய காலவிசேடங்களை யிதற்கிதுவென றறிவிப்பது சோதிடம்

சங்கிதை பதங்களையு மறுவிதமான பதப்புணர்ச்சிமுதலிய விதியாகிய சந்தலக்ஷணத்தை விளங்கச் சொல்லுகிறது வியாகரணம் எனவறிக.

மீமாஞ்சை நியாயம் புராணம் ஸ்மிருதி இந்நான்கு முபாங்க மெனவறிக

“இருவர் நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்” எனமொழிந்ததினையு மறிக.

இனியாகமத்துக்குக் காமிகாதி யாகமங்கள முதனூல்?

அஃதெக்காரணத்தா லெனனின்.

அநாதியே மலமில்லாதவனுமாய் ஆயுள்வேதத்தினையு மக[illegible]ளிதத்தையும் மந்திரவாதத்தினையும் இரசவாத முதலியவற்றையுங் கூறுகையா லவனே சர்வஞ்ஞனவான். அவன வாக்கியமே முதனூல

இஃதாகவேணுமோ! கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கிய மாகாதோ வெனில்?

அவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞானமில்லாத படியாலும் பிராகிருத வேஷத்துடனே கூடினவர்களாகையாலும் அவர்கள் வாக்கிய முதனூலெனப் பெறா

அளப்பரிதா மப்பொருளை அக்கச் சிவவாக்கிய மாமென [illegible]ரீடத்திலே சொன்னது [illegible] யாகரதெனறு

மந்த வாக்கியங்க ளெல்லாஞ் சாபேட்சை நிரபேட்சையாக விருக்குமாகலால் அதனைய விடப்பட்டாதென வறிக

ஆனாலிப்பட்டாயிதனில அறியும பகுதியாதெனின்?

ஓரிடத்திலே சுத்தசாமாத்தியத்தாலும வத்துசாமாத்தியத்தாலும சங்கிதாக்கிரங்களைக்கொண் டறிவதென வறிக

காரசிங்கமுதலிய வுபபேதங்க ளிருநூற்றேழும வழிநூலெனப்பெறும்

முதனூலாகிய வாகமத்தையும வழிநூலாகிய வுபாகமங் களாக விரண்டினையு முற்றுநோக்கி யுக்கிரசசோதி சத்தியசோதி பிரகற்பதி பரதா முதலாகிய வாசாரிமாரார் செய்யப் பட்ட போககாரிகை மோட்சகாரிகை பரமோட்ச நிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலெனப் பெறும

இத்தன்மையை யுடைத் தாகையினாலே.

சுருதிசிவாகம இத்தச்சுருதியு மாகமங்களுமே பிரமாண
மொழிபச் சொ சாத்திரம், மற்றுள்ள வெல்லாவற்றிற்கும் பி
ன்னுவ தொன்மி ரமாணிக்க முண்டென்று சொல்லப்பெரு
ஸலே

சொல்லுவார் இதற்கு வேறாயிருக்கிற சாத்திரமே பிரா
சமக ளைரயோ மாணியமென்று கூறும்வாசளுக்கு நாமென
சொல்லொணா ன சொல்லப்போகிறோம எ-று
சே

ஏகார மீற்றசை

இதற்கு அசிதம் காமிகம் மிருகேந்திர பத்ததி சுவாயம் புவம பராசரோப புராணம் சாவசித்தாகத சங்கிரகங்களி லறிக. (௧௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது திடப்படுத்துகின்றது

அருமறையாகமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு லளப்பரிதாமப்பொருளை-முடிய வோதியுணர்தற் கரிதாகிய வேதசிவாகமங்க ளிரண்டினு மெல்லாத்தையுஞ் சொல்லுகையினு லதனுடைய பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேகவாக்கியத்தைப் பண்ணவுரிது,—

அரனருளா லணுக்கள் தா மறிந்தவளவிற் றர்க்கமொடு தே தரங்களினுற ரனித்தனியே பின் சமயஞ்சாதித்துத் தருவர்கள்—விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு ருஷிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களைத் தபசுடனேகூட புனச்சரணைபண்ணி சர்வமந்திரபதியானவ ரந்தந்த மந்திரங்களுக்குந் தபசுக்குந் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்தளவு வேதாகமங்களிலே யேகதேச மறிந்து தாமறிந்த மட்டுங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமும் சித்தாந்தமுமாக வேறுவேறு சமயமாகச் சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள் சாஸ்திரங்களும் பண்ணுவார்கள்—

மிருதி புராணங் கலைகள் மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம வேதாந்தஞ் சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்லுவதொன்றில்லைச் சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொணுதே- ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சிக்ஷா கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் ஜோதிஷம் சந்தசு என்னுங் கலைகள் இவைகளுஞ் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட வைகளெல்லாம் யதார்த்த ஞானத்தமான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னூலினுடைய வழிநூலும் அதற்கு சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம் பிரதானமாச் சொல்லப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யவேறில்லை, இதற் கதியமாக சுவதந்திராகமங்களை விட்டநூ
லாதிகளுண்டென்று சொல்லுமவர் வேதபாஹிய ராகையால்
அசமபாவிதரான தொண்டர்களோ நித்தரஞ் சொல்லலா
காதென்றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன்னூல் வழிநூல் சார்புநூ லிதுவென்று சாற்றுகின்றார
அணுக்கள் - ஆன்மவர்க்கங்களாகிய மனு முதலிய மிருதிக
ர்த்தாக்கள் வியாசர் முதலிய புராணகர்த்தாக்கள்,—ப
ன்னின—மிருதி-முதலியன, வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழி
நூல் ஆறங்கமுமுடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சிவாகமத்துக்
குபாகமங்கள் வழிநூல், பிரகரணமுதலியன சார்புநூல்,—சுரு
திசிவாகம மொழிபச சொல்லுவ தொன்றில்லை- வேதத்துஞ் சி
வாகமத்தும் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலா லஃதவற்றிற்கு
வியாபகமாய்க் கொண்டு புறம்பா பொருசாஸ்திரமில்லை,—அ
றை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

ஒன்றில்லையென்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திர
ங்களும் பிரமாணங்களாய்க் கொண்டு இல்லையென்று பேசவே
ண்டாம், தமத்ததிப் பிரமாணங்கொண்டு பௌத்தராதிகளி
னும் ஸ்ரீராமகண்ட குருபண்ணின சர்வாகமப பிரமாணிய
த்துஞ் சாதித்திருத்தலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நூலெனப்படுவன வெல்லா மொருங்கிரணவாதலினறி மு
தனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவ

கைபபட்டு மேனூலகளை நோககக் கீழ்க்கீழ நூலகண மெ
ய்மையுடையனவாம. அவறறுள ஏனைச்சமய நூலகளெலலாம
முதனூலாகிய வேதாகமப பொருளை முழுவது முளளவாறுணே
ரமாட்டாதாா அவற்றுட் சிலபொருளைச் சமுத்திரகலச நயம
பற்றி ஆணடாணடெடுததுக கொணடு தத்தமறிவளவுககேறபத
தொகுத்தும விரித்துஞ் செய்த நூலாகலான அவையெலலாம
புறவயச்ச நூலெனப்படும. சமயநூலல்லவாகிய மிருதிபுரா
ணங்கலைகள, மறறுமென் பதனுற் றழுவப்படும உபாகமமுதலா
யின வெல்லாம அவ்வேதாகமப்பொருளை உள்ளவாறுணாநதோ
ா அவறறைப பிறாககு இனிது விளககுதற் பொருட்டு நால்வ
கையாபபினுளொன்றன் வழிப்படுத்துச் செய்த நூலாகலான
அவை வழிநூலெனப்படும. ஏனைக்காருடக தக்கிணமூர்த்திய
வாகமாககங்களும, சிக்கை கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்
களும, முறையே யவ்விரண்டனையு முளளவாறுணர்தற்குச் சா
ாபாயப் புடைபட்டு நிகழ்தலின, அவை சார்புநூலெனப்படும.
இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களி னடங்காதபொருளா யொன்ற
னை யெடுத்துககொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூல ஒன்றுமில
லை, உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும பேதைகள் எனக்கடவா
ரெனபதாம.

சமுத்திர கலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருதற்கு
ம அவாசுவதந்திர ரல்லரெனபார் அரனருளாரெனறார்.

பிறநூற்கெழுபூாவமென முன் வருதலின அஃதுவேறுகூ
றுதொழிந்தார.

சாறித்தூத தருவர்களென வினையும்.
ஆமெனபதனை மேலுங் கூட்டுக.
ஆகமாந்தததை அந்தமெனறது தலைக்குறை.
ஒன்றுமெனனுமும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

உரை : தந்ந

எல்லா மருமறையாகமத்தே காணப்பட்டவைகுகலை இனி து விளக்கியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன வேதாகமங்களிலே எல்லா மடங்குமாகில் மற்றுமுள்ள நூல்க ளெதுக்கென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச் செய்கிறார்.

அருமறையாகமமுதனூல் - அறிதற்கரிய வேதாகமங்க ளிரண்டும் எல்லாத்துக்கு முன்னூல்,—அனைத்து முணாக்கையினால் - சாரத்தையும் விரியச் சொல்லுகையினாலே,—அளப்பரிதாம - அந்த நூல்களிலுண்டாகிய வத்துக்களைச் சேர வாராயந் தறிகைக்கு அரிதாயிருக்கையினாலே,—அப்பொருளை யரனருளால் நுணுக்கடருவர்கள்- அந்த வேதாகமங்களை விரியச்சொன்ன வத்துக்களைத் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்கள் அந்த திருவருளினாலே சுருக்கி ஒருநூலாகச்செய்து அந்த வத்துத்தைப் பக்குவானமாக்களுக்குக் கட்டுரைப்பார்கள் இது வொழிந்து,—பின தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றறகமொடுத்தர ஙகளினாற் சமயஞ்சாதித்து - இந்த நூல்களையறிப் பின்னையும பரமேஸ்வரனை யறியாதவர்கள் ஒருவர் சொன்ன தொருவர்க்குப் பொருந்தாமல் தங்கள தங்கள் போதத்துக்குத்தக்க சங்கற்பங்களையும் அதனுடன் நிராகரணங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அதுக்கதற்குத்தக்க சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற நூல்களும அநேகம். இப்படி யான்மபோதத்தாலே சொல்லுகிற விந்த நூல்களுமின்றி,—மிருதிபுராணங் கலைகள் மற்றுமெல்லா மெய்க்நூலின் வழிபுடையாம - மிருதி என்கிற நூலும் பு

ராணங்களும் சாத்திரங்களும் இவையொழிந்து சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் சத்தியமாயிருந்துள்ள வேதாகமங்களின்வழிப் பேர்ந்த விரிந்தநூல்களாம் —அங்கம் வேதாங்கம் - சந்தைச் கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சிக்ஷை சோதிடம் என்னும் அங்கம் ஆறும் வேதத்துக்குச் சொரூபமாயிருக்கும் —சுருக்கிச்சிவாக்கியமொழிப்ச சொல்லுவதொன்றில்லை- வேதமும் ஆகமமுமொழிப வேறொன்று இப்படி சர்வத்தையுஞ் சொல்ல மாட்டாது —சொல்லுவார்தமக் கறையோ சொல்லொணாதே - அந்த நூல்களைப்போல மற்றுள்ள நூல்களையும் நூலென்றுசொல்லுவாரகளெல்லாம் சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கில் சொல்லிமுடியப் போகாது

பின் றனித்தனிப் பிரித்த வள்ளிற் றர்க்கமோ தெந்திரங்களினால் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றது பரசமயிகளைப் பற்றியதெனக் கொள்.

உலகாயதன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவன்மறுப்பு பரபக்ஷம் அவனமதம்- க-செ "இந்திரபுரோகித னியம்புமொரு நூலின, றந்திரமெனுந்தறிவினோடருளிலாமற, சந்தனையுயத்துமனை மாலைகடயங்க, வுந்தியுலகத்தனுள் காயதனுரையபான்" என்றும்,

புத்தன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவனமதம்-க-செ. "நீதியார்வேத நூலின் நெறியலாவறங்களுரு, மோதிபோனார்த்திசீல முடையராயுடலமுடிப, போதின்மேமரத்தின்மேவு புத்தர்கால்வரினும் வைத்துச், சாதிதாவிலாதகொள்கைச் சவுத்திராந்திகன் மூன்சாற்றுட" என்றும்,

அமணன் சமயம் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவனமதம் - ரு - செ. "அந்தவாய்மொழியி

ஞாலவனசரண மாதியோகமுதலானறு, விகதமானிட மாங் கிடாதவனை யிங்கியம்பியபி லிதனையொருள, வநதகாலமுயிர தனமதனமிபற மாறுவினைமருவு புறகலம, பகதமகிஷ்டேறு டருதியாயினைவ படைப்பதினமியுள பதததேம" என்றும,

மீமாங்கிசன சமயஞ்சாத்தூச சொன்ன நூலென்றகரத்துப் பிரமாணம் பட்டாசாரியன மதம்-க-செ "வேதமேபோதிராத விலயென்றுவினணிலேறச், சேதமாஙகனமஞ்செய்யச் செபமுனிசெப்புநூலி, நீதியேகொணடுபட்டா சாரியனிகந்துரிவை, யோதகீரஞாலத்துளளே யுள்ளவாறுரைககலுற்றும்' என்றும,

மாயாவாதி சமயஞ்சாத்திரத்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம், அதனமதம் - க - செ. "நானேபிரமமென றுரைத்து ஞாலமபெயததேசெனையெண்ணி, யூனேபுகுந்துதின றுயிர்கட் குபதேசஞ்செய்ததவரு மானுடிகேடனமாய மாயாவாதிபோகித, தானேயுரைக்குமினனூலி னுண்மைததனனைசசாற்றுவாம்" என்றும்,

பாஞ்சராத்திரி சமயஞ்சாத்திரத்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப்பிரமாணம் அவனமதம்-க-செ. "ஆதியாயருவமாகி யகண டபூரணமாய்ஞானச், சோதியாய்நின்றமாயன சுவேசசையா, லுருவுகொண்டு, நீதியார்கருணையாலே நீள்கடற்றுயின்றநாலு, மோதிருமனறுபஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனறே" என்றும.

ஆகசமயங்கள் ஆறுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, வேதமும் ஆகமமும் சர்வத்ஞையுஞ் சொல்லுகையினுல் அந்த வித்தையெல்லாத்தையும் அறிதற் கரிதானதுகொண்டு அவையிற்றுக்குள் வேண்டத் தக்கவை யிறைவன் தம்பிரானுர் திருவருளைப் பெற்றவாகளை சுருக்கிச சொன்ன சாத்திரங்களும் வேண்டுமென்றும் அந்த இரண்டு நூலு

சரும அந்தந் தெரியாமல் தங்கள் சங்கற்ப கருத்துச்சுதந்தரச்
சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூல்களும் அநேக முன்சொன்
னம் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட நூல்களு மிருதிமுதலான மற
நுமுள்ள நூல்களும் இந்த விரண்டு நூலினுமுள்ள தொழிந்து
வேறல்லவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(நூலெனப் படுவனவெல்லாம் ஒருசிகரணவாதலின் முதனூ
ல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்ஷ நூலெனப் பலவேறு வகைப்
பட்டு மேன்மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மை
யுடையனவாம்),— சமயம்-அவற்றுளொன்றாச் சமயநூல்களெல
லாம்,—அந்தமுறைக்கையிற் றெளப்படரிகாம்-அந்த தநு கூ
றுகையிற் றாலவிடற்கரிய.—முதனூலருமறையாகம மப்பொரு
ளை - முதனூலாகிய வேதாகமப்பொருளை,— அனுக்கிரகனரு
ளாற் பின்றனித்தலின்ய - முழுவதுமுணரமாட்டா
த உயிர்கண் முதல்வனருளாலவற்றுட் சிலபொருள்களைச் சமு
த்திரகலசநியமபற்றி யாண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு,—தா
மறிந்தவளவில் - தக்கமறிவளவிற் கேற்பத்,—தர்க்கமொடுத்த
ரங்களிற்றாற் சாதித்து தருவர்கள் - பூர்வபக்ஷசித்தாந்தங்களி
ற்றாற் சாதித்துத்தொகுத்தும் விரித்தும் செய்தநூலாதலா ன
வையெல்லாம பூருவபக்க நூலெனப்படும்—மிருதி புராணவ க
லைகள் மற்றுமெல்லாம்-சமயநூலல்லவாகிய மிருதி புராண க
லைகள். மற்றும் என்றதனாற் றழுவப்படும் முதலாயின
வெல்லாம்,—மெய்ந்நூலின் வழிபடும்-அவ்வேதாகமப்பொருளை
யுள்ளவாறுணராதோர் அவற்றைப்பிறழ்ந்து இனிது விளக்குத
ற்பொருட்டுக் நால்வகை யாப்பினுள்ளொன்று வழிப்படுத்துச

செய்தநூலாகலா னவை வழிநூலெனப்படும் — அங்கம் வேதா ங்கம புடையாம - ஏனைக்காருடத்தக்கணமுதலிய வாகமங்களு ஞ் சிக்ஷைக கற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களு முறையே ய வ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாயப் புடைபட் டு நிகழ்தலின் அவைசார்புநூலெனப் படும்,—சுருதி சிவாகம மொழிபச சொல்லுவதொன்றில்லை-இவ்வாறன்றி வேதாகமங்க ளினடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுத ந்தரமாய்ச செய்யுநூ லொன்றுமில்லை —சொல்லுவார் தமக்க றையோ சொல்லொணுதே - உண்டென்று சொல்லிப் பின்னகு ம பேதைகட் குத்தரஞ்சொல்லுதல முடியா தெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றாயிருக்க வேதாகமங்களென
விரண்டாக்கிக் கூறியதென்னெனில்? அதிகார பேதத்தா
லென்பதூஉ மதனுட் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்
தெனபதூஉ முணர்த்துகின்றா

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டேநூல்கள் வே
றுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க, ளாதிநூலநாதி
யமலன்றருநூலிரண்டும் பூரணநூல் பொதுச்சைவ ம
ருஞ்சிறப்புநூலா, நீதியினுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாத
ராக்கு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள்வே
தாந்தத், தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம்
பிறநூல் திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்
(கரு)

(இ-ள்) வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள் ஆப்த வாக்கியமாகிய வேதமு மாகம முமாகிய விரண்டுமே யுலகத்திற் சிறப்புடைய நூல்கள். அஃதெக்காரணத்தா லெனின்?

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூ லநாதியமல னற்று நூ லிரண்டுமே அநாதியே மலமில்லாத நிட்களமான சிவனிடத்தினின்று வாக்குருப பிரபஞ்சமாக புறப்பட்டதை யொருவராலு மதனைத் தரிக்கப்படாதபடியாலே, மகாசதாசிவதேவநாயனா ரதனைத் தரித்துக் காரணமாக களுக்குபயோகப் படுகையின் பொருட்டுத் தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தினின்று சிருட்டி காலத்திலே வேதாகமங்களை யுண்டாக்கினது.

அந்த வேதத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யுற்றுநோக்கி

அக்ஷபாதர் நியாயத்தையும்

கணாதர் வைசேஷிகத்தையும்

கபிலர் சாங்கியத்தையும்

சைமினிபகவான் மீமாஞ்சையையும்

வாசுதேவன் வைட்டணவத்தையும்

பிரபாகரன் பிரபாகரத்தையும்

வேதாந்தத்தையும்

வேதத்தினைவழியே யுண்டாக்கின சாத்திரங்களும் வழி நூலெனப் பெறும்.

இவ்வியாகமங்களை யுற்றுநோக்கிச் சிவசமவாதம் ஐக்கியவாதம் ஈசுரைக்கியம் சிவசம்வாதம் பேதவாதம் பாஷாண வாதம் சங்கிராந்தவாதம் சமவேதவாதம் நிமித்தகாரண பரிணாமவாதம் எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிரித்துரைத்த யதனை

பறுத்துச் சாத்திரங்களாக்கிக் கூறினவைகளே மாதிநூலென படும்.

"நூலெனப்படுவது நுவலுங்காலை, முதலுமுடிவு மாறு கோளின்றி, யுண்ணின்றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி, நுண் ணிதின் விளக்கலதுவதன் பண்பே" என்னு மிலக்கணத்தை யுடைத்தாதலா னூலென்றுரைத்தார்.

அந்த முன்னூலாகிய விரண்டு நூலுந் தம்மி லொக்குமோ வெனனில்?

ஆரண நூல் பொது — வேதநூல் சாமான்யமெனப் பெறும. அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்? அகோரமுகமான தற்புருடாதியான நாலுதிருமுகத்தி லுண்டாகையால்

அந்த நாலுவேதமுந் தம்மி லொக்குமோ வெனனில? அஃ தொவ்வா.

சத்தியோசாதத்திற் றோற்றிய இருக்கு, அதைப்பற்ற வாமத்திற் றோற்றிய யசுர்வேதஞ் சிறப்புடைத்து, அதனைப்பற்ற அகோரத்திற் றோற்றிய சாமஞ்சிறப்பு, அதனைப்பற்றத் தற்புருடத்திற் றோற்றிய அதர்வணம விசிட்டமெனவறிக

எனவே முகபேதத்தா லிதுவு முத்தரோத்தர தம்மி ல்விசிட்டமாயிற்று.

சைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம — காமிகமுதலிய இவ்வாகமங்க ளிருபத் தெட்டுஞ்சிறப்புநூலெனப்பெறும். அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்?

ஈசானமுகத்திற் றோன்றினமையாலு மதற்குமேற றோற மின்மையாலும் இதற்குமேலான நூல்கள் வேறின்மையாலுஞ் சிறப்பாயிற்று.

சிவனுடைய திருவாக்கொன்றாயிருக்கப் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்று மிருவிதப்படுத்திக் கூறிய தென்னையோவெனில்? அதிகாரிகள் பேதத்தாற் பரம்பரமென விரண்டாயிற்று.

அஃதென்போலெனில்? கண்ணொன்றாந் தன்மை யெல்லார்க்கு மொன்றாயிருக்கவு மிராத்திரியில் § விலாளத்துக்கு மானுடர்க்கும் விலக்கணமாகச் சீவிக்கக் கண்டோமே! ஆதலாலதுபோலென வறிக.

* § விலாளம் - பூனை.

நீதியினூல காசகுஞ சத்தி ளியாதற்கு நிகழ் த்தியது

அந்த வேதாகமங்களைச் சிவ னிரண்டு பகுத்துக் கூறினது "உலகமென்பது யாவரோர் மாட்டே" என்பதனால், வேதத்தில் பாரப்பாரமுதலிய வன்னத்தார்க்கும் சதுராசிரமிகளுக்கும் மனுமுதலிய நீதிசாத்திரத்தின வழிநின ரனுடிக்கு மதிகாரியாக்குங் கூறியது. சைவாகமத்திற் கூறியது, நால்வகைச் சத்திநிபாதானுகுணமாகச் சிவதீக்கையினையுடைய அதிகாரியாகிய பக்குவான்மாக்களுக்கே கூறியது அஃதெச்சிறப்பினையுடையதெனின்?

நின் மறையி னொழி பொருள் வேதாகதத் திதி லபொருள் தொ ணடுரைக்கு நூல் சைவம்

அநேகசாகையினையுடைய வேதநூல் ஓவாணமாலையு மாயையாகிய வசித்தலைபயு மற்றுமொழிவுபட்ட பொருள்களையுங் கூறும். அந்தவேதாந்தத்திலே சூக்குமமாக பதியினது சொரூபத்தைத் தெளிவுபெறப் பிரித்துக் கூறமாட்டா, இதுவே யந்த மூபபொருளையும் விரித்துக் [illegible].

புறனூ நிகழ் பூர்வம்

வேதத்திற் சொல்லுமது பூர்வபக்க மெனப்பெறும்.

சிவாகமங்கள் இவ்வாகமங்கள் சித்தாந்த மெனப்பெ சித்தாந்த மாகு றும். எ-று ம.

சிறிதாகமங்க ளிருபத்தெட்டையும் பஞ்சவத்திரத்திற் றோன்றிற்றென்றும், சிறிதுவசன மீசானத்திற் சிவபேதம் பத்து முப்பாகமங்க ளுடனே கூடியும், அங்கங்க ளுடனேகூட நாலுவேதமு முண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லியிருக்க, ஈண்டீசானத்திற்றானே தோற்றுமென றுரைத்த தென்னெனில்? சிருட்டி பேதத்தாலாகமபேதங் கூறியதென் றாசாரியர் தாமே விரோதமின்றிப் பொருளுரைப்பது தன்மமென்று மதங்காகமத்திற் கூறுகையா லவ்வழியே கொள்க வெனவறிக

இதற்குக் காமிகதந்திராவதாரத்து மாசாரியாபிடேகத்தும் பஞ்சப்பிரம பாடியத்தும் சுவாயம்புவத்தும் மோக்ஷ ரோத்தரத்தும் மூலதந்திராவதாரத்தும் இரத்தினத்திரயத்து மறிக

“வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவனூ, லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன, நாதனுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம், பேதமதென்னிற் பெரியோர்க் கபேதமே,, எனவறிக. (௧௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலு மதபக்ஷ புறக்கடை.

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமமென விரண்டே சாஸ்திரம். பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்கள் ருஷிகள் பண்ணின சாஸ்திரங்களல்லவோவெனனில்?—

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூல் - வேதசிவாகமங்க ளல்லாமல் தேவர்களாலும் ருஷிகளாலும் சொ

ல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லா மிந்த வேத சிவாகமங்களிலே யேகதேசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசு ஞானத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம் —

அநாதியமலன் றருநூலிரண்டும் - அநாதி நின்மலனாகிய சிவனாலே சொல்லப்பட்டதாகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும். ஆகில் வேதமென்றுஞ் சிவாகமமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவா னேனென்னில்? —

ஆரணநூல் பொதுச் சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம் - வேதமானது சூரியன்முதலாக ஈஸ்வரனை முடிவாயுள்ள தேவர்களையெல்லா மாராதிக்கச் சொல்லுவதாகையாற் பொது, சிவாகமஞ் சிவனொருவனையே யாராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்பு நூலாகும். இவ்விரண்டுக்கு மதிகாரிகளாரெனில்? —

நீதியினாலுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கு நிகழ்த்தியது - கிரமத்திலே யனாதி யனுஷ்டானங்களைப் பண்ணிப் புண்ணிய வுலகங்களையடைய விச்சிப்பவருலகர், அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம். சிவசத்தி பதிந்தவர்களாய்ச் சிவ சாயுச்சியத்தை யடைய விச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர், அவர்க்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமுஞ் சைவமும் வேறேயோ வென்னில்? —

நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் - வேதத்திலே தேவதாராதனையைச்சொல்லி, யதற்கு ஸகர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்த முச்சவாதி தீர்த்தாந்தமான தந்திரங்க ளொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், சார்வாகாதி பூர்வபக்ஷமும் நிராகரணமுஞ் சொல்லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாந்தத்தின் குற்றமற்ற சுக குமாரார்த்தத்தையும், திருவுள்ளத் தடைத்துக்கொண்டு விளங்கக் கூறியது சைவாகமமாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லை.

பிற நூலதிகழ் பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-வேத சிவாகமங்களுக்கு அந்நியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாஸ்திரங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷம், காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகம மிருபத்தெட்டுஞ் சித்தாந்தமென றிசைபொருள்

× காஷணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிச் சமய சாத்திரங்களெல்லாம் வேதாகமங்களிற் சுருக்கிச் சூசிப்பித்திருக்கும், அவைகளையுருத்திர தேவருஷிகள் தனித்தனி விரித் தட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களென்றும், அப்படியாகில் வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திரமிரண்டு வருவானேனென்னின், பிரகரணவிரோதங்களிருந்தாலும் வியாகரணநீதியிற் சாமானிய விசேஷசூத்திரங்கள்போற் பொதுச் சிறப்புச் சாத்திரங்களாயிருக்குமென்றும், அப்படி வைதிகசம்மதமாய் விருத்தாசல புராணத்தினு மாகமத்தினு மிருப்பதறிந்து குறித் தருளினார்.

வேத மூலகர்க் கென்றது-லௌகிகம், வைதிகம், அத்தியான்மிக மென்கின்ற முச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோகதனம வருணச் சிரமவழி வழுவாமையுந் தவிர்க்காதி வைதிகப் பிரமவிசாராதிகளிற் பரபுத்தி பண்ணி யொழுகு மலபரிபாக மில்லா மாந்தர்க்கென்று பொருள்.

சிவாகமஞ் சத்தியார்க்கென்றது அதிமார்க்க மாத்திரமென்கிற இருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோகதனமாதி விடாதும விட்டிருக்குஞ் சிவதீக்ஷாவான்களாய்ச் சிவதனம திரி

பதார்த்த ஞானத்திபான சமாதியுபாயமு சமயாதிகளு மிச
சாவானசனுக்கென்றும் பொருள்

நீணமறையி னொழிப்பொருள்-வேதத்திற் கெட்டாப் பொருள்

வேதாந்தத் தீதில்பொருள் - சித்தாந்தத்துக் கொத்து விரோதிடாத வேதாந்தப்பொருள்.

கொண்டு - அங்கீகரித்து.

. பிறநூல திசழ பூர்வம் - வேதவேதாந்த முதலிய சாஸ்திரங்கள் பூர்வபட்சம்.

மற்றைய் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதமுஞ்சிவாகமமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல்களி னொன்றாகலைத் தெனனு தாகு ஒருவாற்றானு மியைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதிமுத்தனாகிய விறைவனாற் றரப்படுநூலாக, ஏனைய வெல்லாம் இவையிரண்டினுள்ளும் விரித்த நூல்களாகலின் இவ்விருவகைநூலுமே நூலென் றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை யொன்றாகவுந் தொகுத்தல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தோதியது என்னையெனின்? அஃதொக்கும். முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின் உலகத்தாருய்தற் பொருட்டுஞ் சத்திநிபாத முடையா ருய்தற் பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதி பொருள் பெறப்படத் தோனா றுஞ் சூத்திரமும், அதனை யவ்வாறு வெளிப்படத் தெளித்துரைக்கும். பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ்

செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டுமே முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு நின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப்பொருளைச் சொல்லு மேனூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவு மாமென்பதாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாம முதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வந் நூல்களி னியல்புகூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெகுவிதமா யிருக்குமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வேத நூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேத நூல் என்றும் ஆகமநூலென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலென்பது, மற்றுள்ள நூல்களெல்லாம் நூலல்லவோ வென்னில்?— வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரித்தநூல்கள் - இதுவொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவையிரண்டிலே

றின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாக்கியங்களை யெடுத்துக் கொண்டு விரித்துச் சொல்லப்பட்ட நூல்களாம்—ஆதிநூல் - அவையிரண்டையு முதனூலென்று சொல்லப்படும்—அநாதிய மலன்றாரு நூலிரண்டும்-அநாதியே மலரகிதனுயிருந்துள்ள பரமேசுவரன் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிருக்கும் வேதாகமங்களிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்ததாகுமாயின் ஒருநூலே யுண்மையாமோ இரண்டு நூலேனென்னில்?—இரண்டிற்பொது - இவையிரண்டில் வேதநூல் சாமானியமா யிருக்கும்,—சைவம் அருளுசிறப்பு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்துவமுடைய நூலாயிருக்கும் இந்நூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நீதியினுலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - உலகியல்பு வேத நூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக்கும், ஆகமநூல் சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கும்சொன்னதாயிருக்கும். இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியென்னில்?—நீண்மறையினொழிபொருள் வேதாந்தத் தெளிபொருள்கொண்டுரைக்குநூல்சைவம்-அநாதியாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உபதேசப் பொருள்களையும் வேதாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட குறமில்லாத வாக்கியங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு தெளியச் சொல்லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்;—பிறநூல் திகழ்பூர்வம்-பெரிய வேதமானது விளங்குகின்ற பூர்வபாகமா யிருக்கும்,—சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்- இவ்வியாகமங்கள் உண்மையாகிய உத்தரவாகமமாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதியே பரமேசுவரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மற்றுண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகர்க்குச் சொன்னதென

னும், ஆகமம் உண்மையாகச் சத்திநிபாதம் பதிந்தவர்களுக்குச் சொன்னது என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வேதநூல் சைவநூலென்னிரண்டே நூல்கள்-வேதசிவாகமமிரண்டுமே, ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூர்வபக்கநூல்களி னொன்றாகவைத் தெண்ணுதற் கொருவாற்றானு மியையின்றி யவையனைத்திற்கு முதனூலாகி,—அநாதி யமலனருநூல்-அநாதி முத்தனாகிய விறைவனாற் றரப்பட்ட நூலாக,—வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாகி-ஏனைய வெல்லா மிவையிரண்டி னின்றும் விரித்த நூல்களாகலின்,—இரண்டுநூல்-இவ்விருவகை நூலுமே நூலென்ன வியாத்துக் கூறப்பட்டனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை யொன்றாகவைத் தெண்ணு மின்னன மிருவகைப்படுத்து எண்ணிய தென்னையெனின்? அஃதொக்கும்,—நீதியினா லுலகர்க்கும் சத்தினிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது,—முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின் முறையி னுலகத்தோ ருய்தற்பொருட்டுஞ் சத்தினிபாதமுடையா ருய்தற் பொருட்டும் இருவேறாகத் திறக்கருதி பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை யவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாஷியமும் போல முறையே வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன வாகலான்,—ஆரணநூல் பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாம்-அவையிரண்டு முறையானே பொதுநூல் சிறப்பு நூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாஷியமும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நின்மறையினொழிபொருள் வேதாந்தத் தீறில் பொருள்கொண்டுரைக்குநூல் சைவம் - இங்ஙனம் வேதத்துட் கூறும் கருமகாண்டப் பொரு

ளகட்டின்றியமையாது வேண்டப்பட்டெருசி நின்றனவாம பொருள்களையும வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு விதந்து விளக்குவது சிவாகமமாதலான,— பிரா நிசமபூர்வம-இதனின வேறாகிய வேதத்தின பூருவபக்கப் பொருளைச சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம பூர்வபக்க நூலெனவும்,— சிவாகமங்கள சித்தாந்தமாகும-அதன சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமம் சித்தாந்த நூலெனவுமாம்.

சிவாகமத்தின சிறப்புக் கூறியவாறு

இவை மூன்றுசெய்யுளானும அவ்வந் நூல்களினியல்பு கூறுமுகத்தான மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறியவாகமத்திலே சிவன ஞானாசாரியனை யதிட்டித்து மலங்களைநீக்கி முத்தியடைவிப்ப னென்று சொல்லியிருக்க வந்தவுண்மை யறிஞர்க்களில்லையென றுணர்த்துகின்றார்

சித்தாந்தத் தேசிவனறன் றிருக்கடைக்கண்சேர்
திச் செகமொன்றிலேசிவன் முத்தராக,வைத்தாண
டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வ
ரும்பிறப்பையறுத்து, முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ்
வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூகக
ராகிப, சித்தாந்தப் பெரும்பி[illegible]பா
வப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்னபிராந
தே. (கக)

(இ-ள) சிததாநததததே சிவனறனதிருக கடைககணசோததி — ஆகமததின விசுவாசததை யுடையவான் மாககளை முதகி யடைவிககையின பொருட்டு சிவன றனதகாருணணியததிருலே ஞாருசாரியனை யதிட்டிததுத திருநோககாகிய தீககைகையச செய்து,

செநநமொனறிலே சிவனமுததராகவைத தானெமலங்கழுவி — மநதிர சாமாத்தியத்தாலே வாகீசுர வாகீசுரி யிடததிலே சனிபபித தநேக சனமததுககுக் காரணமாகிய கனமமுதலியபாசங்களைச் சோதித்துப் போககி விடுதத தொரு சனனத்திலே தானே வருததமறச

சீவனமுததி தனமையை யடைவிபபது.

ஆனமாககளுககு மலமபோனது காணுதபடியாலே மலக்ஷயம பிறநததினறு வெனில்? மநதிரசூாத்திடைக காஞ்சிருககவும் விடமபோகக கண்டோமே! அதுபோலக கனமாதியுந தமது பலநகெட டானமாக்களை வாதைபணணு தென வறிக

இதன்றி யொருவன றீக்கை பெறுமுன்னும் தலையினிறுகக பபினபுநிறுத்தா லதனினுங் குறையுமென ருகம மோதுகை யாலுமறிக.

ஞானவாரிமடுதது — இதத சீவன்முத்தனைச் சுவானந் தானுபூதியாகிற சமுத்திரத்திலே யநவரதமுமமுழுகும்படி யழுத்தி,

ஆனந்தம் பொழிநது — ஆநநதமாக்கட லாமேசிற் றம்பலம்"எனறார். இவனுககுச் சிவத்துவாபி வியததியை நனருகப் பிரகாசிப்பித்து, அஃதாவது ஆனையினிடததிலே வியாபிததிருக்க மதமானது பருவம் வநதவாறே புறம்பே புறபபடும் பிரகாசித்தலை பொழித லெனறார். இத்தனமை யுடையனுதலால்,

வரும்பிறப்பை யறுத்து — அனலிடைப்பட்ட வித்தானது மேலு முளைத்தற்குச் சாமர்த்திய மில்லாதவாறு போல இவனு மீண்டு மொருசரீர மெடுப்பி யாகப் படியே பண்ணி.

முத்தாகப்பத மலர்க்கீழ் வைப்பன — முத்திக்கு முடிவாகிய சாயுச்சியமாகிற தனது பாதமாகிற திருவடிக்கீழ் வைப்பன பாதமாகிற மலரைப் பதுமமலரென்றும்.

என்று மொழிந்திட்டவும் — சிவ விப்படி யான்மாக்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வனென்று திவ்யாகமங்கள் முறையிடுகையினு மதனையுணரியாமல்,

உலகரெலா மூர்க்கராகி — பிரபஞ்சத்தினுண்டான வானமாகக் கிருந்த சித்தாந்த சாத்திரத்தி னுறிக்கத்தினையு முண்மையினையு மறியாமல் விவகாரமுகையினாலே மயக்கத்தைப் பொருந்தி மூர்க்கரானவர்கள் வியாபாரத்தைப் பொருந்தி நூலறிவின்றித் திரிவர்கள். அஃதெதனை போலெனனில்?

பித்தாகப் பெருமபிதற்றுப் பிதற்றி — பித்துக்கொண்டவனைப் போலப் பரசமயிகள் சாதகிரமாகிய பசுசாத்திரத்தி லொருப்பட்டுச் சித்தாந்தத்தை நிந்திக்கையால்,

பாவப்பெருங் குழியில் வீழ்ந்து வெரிதவென்ன பிராந்தே. — ஆகமநிந்தை யதிபாதகமாதலால் ரௌரவமுதலிய நரகத்திலே விழுந்து நெடுங்காலங் கிடந்து நரகசேடம் புசித்தற்பொருட்டு மீளவுஞ் சனனத்துக் கேதுவாகிறார்கள், இது வென்ன மயக்கந்தான். என்று.

சிவன - எழுவாய், வைப்பன் - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் மிருகேந்திரம் வாலஞானரத்தினாவலி இரத்தினத்திரயத்து மறிக. (௧௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சித்தாந்த முத்தியே முத்தியென்பது கூறுகின்றது சிவன்றான் திருக்கடைக்கணைச் சாத்தி மலங்கழுவி ஞானவாரி படித்து தாகந்தமொழிச் சாணவேறு பிறப்பையொழித்து சனனமொன்றிலே சீவன் முத்தராகவைத்து முத்தாந்த பதமலாக்கிறவைப்பனென்று சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவு முலகரோரொ மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெருமைதெரிப்பதறிய பாவப் பெருங்குழியில் விழுந்திடுவரிதுவென்னைப்பிராந்தரே - என மாறிய பொருளுணர்க்க - சிவஞானசாரியனாக வந்து நின்று பக்குவான்மாக்களைக் கருணைகடாக்ஷ * வீக்ஷணம் பண்ணிக் கருணா ஜலத்தினாலே மந்தானமாகிய வழுக்கைக் கழுவிச் சிவஞான சமுத்திரத்தை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவானந்தமழையை யொழியாப் பெய்து தனது வசமாக்கி பிராரப்டறக்கலந்த இனிமேல் வருக ஆகாமத்துக்கு ஹேதுவான சஞ்சிதாகாமியங்களைக் கெடுத்து தேகத்திலே பிராரத்தம் புசிப்பதாக ஜீவன்முத்தராக வைத்து ஏகாந்தத்திலே சாவதரிசன முத்திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று சிவாகமத்திலே † சங்கோத்தரங்களுடனே விளங்கக் கூறியிருக்கவும், உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதிப்பவரெல்லாந் தங்கள் மயக்கறிவுக் கேற்ற ‡ சுஷ்க தர்க்கங்களைப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினாற் பெரிதாகிய நரகக்குழியிலே விழுவார்கள், இந்தப் பிராந்தருக்கென்ன சொல்லப்போகிறோமென றிரங்கினொருள்

* வீக்ஷணம் - பார்வை, † சங்கோத்தரம் - வினாவிடை, ‡ சுஷ்கம் - வீண், அதாவது அடிசையே மலராகச் சொல்லுவது போல.

பதமென்றது-சிவம்

மலமென்றது - § ரூபகம் அகங்காரம், சிவஞானமலம், சிவானந்தத் தேன்

சிவஞானானந்தாநுபவி யானவர்

நிறைவுடைய மென்றது சிவனே யான்மா வியாபியானவ, ஆன்மாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்ப னென்றதை யறிவித்தது

அணைவுடைப்பது சிவ ஞானானந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியிலுஞ் சிவ ஞானமான்மாவை ரக்ஷிப்பனென்ப தெலவறிக

§ ரூபகம் - ஓரலங்காரம்

இதனால் சிவசமவாதிகள் முத்திபரிபக்குவமே யான்மா சிவ னாகினமென்றும், சிவன் ரக்ஷிப்பவனென்றும், முத்தியிலே ஸ்வதந்திரனே! சிவனால் ரக்ஷிக்கவுந் தேவையில்லை, ஞானக்கிரியா பிவியத்தி யொழிந்து சிவானந்தாநுபவ மில்லையென்பதை நிராகரிக்கப்படுகிறது

தமாஹ — பஶுந்து பாஶாம்ஶ்ச ஜ்ஞாநேந்து போதீத்யதிர் வ்யாப்ரிதே | இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சித்தாந்தத்தினைச் சிறப்புப் புணர்த்துகின்றார்.

சித்தாந்தத்தே - சிவாகமாசாரியர்களிடத்திலே,—திருக்கடைக்கண் சோதி - தனது தீட்சாரூபக் கிரியா சத்தி ஸ்வரூபமுடையவன்,—ஞானவாரிமுகந்த கானந்தம் பொழிந்து - சிவத்துவக்குறிச் சிற்சத்தி சமுத்திரத் தழுத்திச் சிவத்துவாபி வியத்திலடைசவ சிவானந்த மனுபவித்து,—முத்தாந்தப் பாதமலாகவீழ வைப்பன - நின்மல நிரதிசய தனசத்திசமான சத்திமானாக ளாக்குவன,—இதுவென்னப்பிராந்தே -இதுவேதுமயக்கம்.

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இத்தன்மைய பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி, வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய ஆசாரியரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் தாபிமானங்கொண்டு பிதற்றுமவ்வுலகத்தார் என்கடவரென்பதாம்.

ஓர்த்தகிராதியென்றாற்போல முக்கியாங்கம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று

சித்தாந்தம் சித்தமுடிபு, பெரும்பித்தென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவான்மாக்களை சிவன் இரக்ஷிப்பனென்றதென் னைப்பு, ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்களா குருவாய் இரக்ஷிக்குந்தொழிற்குச் சிவனவராய் மனுதீத கோசரனாயிருக்கையால் அவன் குருமூர்த்தமாகான் என்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சித்தாந்தத்தே சிவன்றன்றிருக்கடைக்கண் சோதிச் செனனமொன்றிலே சீவன்முத்தராகவைத்தாண்டு மலகஞ்சமூலி ஞானவாரியடுத்த கானகத்தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பையறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகமெல்லாம்-அன்வயம் - சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சோ

தத்தச் சன்னமொன்றிலே ஜீவன்முத்தராக மலாசமுழி ஞான
வாரிட்டுத் தானந்தம பொழிந்து வருமபிறப்பை யறுத்தா மு
தாந்த பாதமலாக்கிழ வைப்பபென்று சித்தாந்தத்தே
சொல்லா மொழிந்தி—வும் என்று பொருள்கூட்டிக - முனசன
வகளிற செய்த கேபோபலத்தாலே இருவினை யொத்துச் சத்தி
வியாதம் படுந்த பக்குவானமாக்களைப் பரமேசுவரன் தன்
காருண்ணியத்திருமேலே திருக்கண் சாத்தியருளி அந்தச் சன
ந்தனனிலே சரீரத்திலே கூடியிருந்து புசிக்கச்செய்யமே அந்
தாக்கறிறகிற வுண்மைமையும் கரிசிப்பித்து அடிமைகொண்
டருளி ஆணவமலத்தா லுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும்போக்கி
ஞானசாகரத்திலே யழுத்தி சிவபந்தத்தையு நிறைத்து ஊரக
யே தொன்றுதொட்டு வருகிற சனனவகளையும் போக்கி முத்தர்
களுக்கெல்லா முதுவாயிருக்கிற தன்று சீபாசத்தினகீழே வை
ப்பென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய் திருக்குமென்று உபா
த்தோர்கள் எல்லாஞ் சொல்லுகைச்செய்கையும் ஆன்மாக்கள்
விசேஷவானகளே ஆசாரியமூர்த்தியென்று,—மூர்க்கராகி—
ததிராஞ் சொன்னவழி ஒன்று மறியாமல் மூடராய்,—பித்தர்
தப் பெருமபிதற்றுப்பிதற்றி - பித்தர் சுபாவம்போல அறிவு
ம் அறியாமலுமாயிருக்கிற பெரியவார்த்தைகளையுஞ்சொல்லி,—
பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவா - துக்கங்களுக் கேதுவான
பிறப்பென்கிற குழியிலே விழுகிறார்கள்,—இதுவென்ன பிரா
ந்தே - இந்த மதிமயக்க மேதென் றறிந்திலோம்.

என்னவே ஆகமக் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்
கருத்து இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ - சூ, ச.
வெ, "அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்கள், செறியுமாமுன்பின்
குறைக—ளெறியிற், குறையுடைய சொற்கொள்ளா கொடப

...த்திலேன், குறைவிலச்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு" என்று
...டருளிச் செ...கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்களுடைய பக்குவத்திலே ...சாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளித் திருக்கண் சாத்தி ...அந்த ஜனனத்திலே ஜீவிக்கையிலே முத்தராயிருக்கத்தக்க ...யிலேவைத்து இரக்ஷித்து மலத்தை நீயும்போக்கி ஞான ...த்திலே யழுத்தி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அநாதி (வருகிற ஜனனத்தொந்தவசனையு மறுத்துத் தனது திருவடித் தாமரையின் கீழே வைப்பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய்...டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகைச் செய்தேயும், சாத்தி...ங்கியையு மறியாமல் மூடராய்ப் பித்தரைப்போல வறிவுமறி...மாட்டப் பிறந்திகொண்டு திரிந்து நரகமாகிய பெரியகு...களிலே வீழாநிற்பாகளென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

இதகாந்தத்தே சிவஞான திருக்கடைக்கண் சாத்தி-ஆ...சாரியமூர்த்தமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்கு ...ஜனனமொன்றிலே திருநோக்கு முதலிய தீக்ஷைசெய்து,—ஞானவாரிதிக் ஆனந்தம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின் ...ழுத்தி சிவானந்த மேலிடச் செய்வதற்கும்,—ஜனன ...ன்றிலே - இவ்வொரு பிறப்பிற்றானே,—மலங்கழுவி-மும்மலங்களை நீக்கி,—சீவன் முத்தராகவைத்து-சீவன்முத்தராகச் செய்து,—ஆண்டுவரும் பிறப்பையறுத்து-அவ்விடத்து மேல் வரும் பிறவியை யொழித்தற்கும்,—முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பன-முத்தியந்தத்திற் றிருவடிக்கீழ் அடங்கி நிற்கச்செ

டறநெறி வழியாகலான்,—என்று சித்தாந்தத்தே யுபகரிலா மொழிந்திடவும் - இத்தன்மைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி விட்டுப்பிறிதற்கு நோவழியென உபமன்னியனை அகற்றியென முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—மூர்க்கராகிய பித்தர்தம் பெரும் பிதற்றுப் பிதற்றி - அதனைத் தெளிடமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாந் தாபிமானங் கொண்டு பித்த முடிவாகிய பெரும்பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் விழுந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தே - அப்பாவத்தா னரகத்தில் விழவர் இதுவென்ன மயக்கம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படி யெல்லா வான்மாக்களுஞ் சிவனுக்குச் சமமான தன்மையை யடைந்திருப்பார்களே யெனில்? அநேகேசுரத்வம் வர வதனைக் குறித்து எல்லாத்தையு மறியுந் தன்மையு மெல்லா முண்டாக்குந் தன்மையுஞ் சர்வான்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையுஞ் சிவனுக்கே யியல்பாக வுள்ளதென றுணர்த்துகின்றார்.

இறைவனாவான் ஞானமெல்லாமெல்லா முதன்
மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையானியம்பு, ம
றையாக மங்களின் லழிவெல்லாந்தோற்று மரபின்வ
ழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும், முறைமையின்
வினைபத்துன் பங்கொடுத்தலாலே முதன்மையெலா
மறிந்துமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனால் வினைய
றுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமனுக் கிரகமெல்லாங்
காணுந்தானுஞ் சிவன்பால். (கஎ)

(௩௰) இறைவனாவான் எல்லா ஞானமு மெல்லா முதன்மையு மனுக்கிரக மெல்லா மியல்புடையான்

பரமகர்த்தா வானவன் யாவனெனில்? சர்வஞ்ஞத்துவத்தையுஞ் சர்வகர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சர்வானுக்கிரகத்தையுமாக விம்மூன்றினையு மொருவாற்றா லுருத்தலின்றித் தனக்கியல்பாக வுடையவன் யாவனொருவன் அவனே பரமகர்த்தா மேற்சொற்றமுறையானே வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இப்படி மறையாகமங்களின் றறிவெல்லாந் தோற்றும்

சிவன் சர்வஞ்ஞனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்? வேதாகமங்களை யுள்ளபடியறிந்து சொல்லுகையினாலே.

“கற்றது மந்திரத்துய் காணக் கசடின்மை-யெனுங்கிவை போன்மற் றெல்லாம்”

எனவறிக. சர்வகர்த்தா வென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில்? அனுமானத்தாலே யவன் கருத்தாவென் றறிக. பெண் முதலா காரியத்தைப் பெற்று என்பதனாலறிக.

இதற்குப் பாக்கியை மிருகேந்திரம் வாயவ்ய சங்கிதையி னறிக.

மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு மமுறைமையினா லின்பத்துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல்லா மறிந்தும்

சிவன் சர்வகர்த்தனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனனில்? ஆன்மாக்கடோறுந் தானன்னியமாய் நிறைந்துநின்று அவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களிற் சொன்ன வழியே புண்ணியஞ் செய்யுமவர்களுக்கு மதன்வழி வாராமற் பாவஞ் செய்வோர்க்கு மக்கத்த வினைவழிப் பிறழாம லிருவினைப் பலன்களையுங் கொடுக்கையாலே யிவனுக்குச் சர்வகர்த்தத்துவ முண்டென் றறியப்பட்டது சர்வகர்த்த னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

"அன்றுவய வெதிரேகத் தாலவனறிவை - யுன்றுக வேது கருத்தா வுற்று" எனவறிக

இதற்குப் பராக்கிலை மிருகேந்திரத்து மறிக

முயம்கிரணத் போகத் திரமத் துல வினையறுக் குரு செயதியா லே சேநமனுக்கி ரகம்

ஆன்மாக்கட்கு அபரபோகம் பரபோக மாகிய விரண்டினையு மவர்களசெய்த வினை க்கீடாக வந்தந்த தேசத்திலே யிருந்து துய்ப்பித்து அக்கொலைந்தவாறே பராமு த்தியை யளிக்கையாலு மிவன்சர்வானுக்கி ரகனென்னு மதுவு மறிந்தோ மாதலாற்,

எல்லாங்காணு துநாஞ் சிவனபா ல

இவ்வண்ணங் கூறிய சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர் வ காதத்திருத்துவமுஞ் சர்வானுக்கிரகமு மா க விம மூன்றுஞ் சிவனிடத்திலே யுண்டா கையா லவனே பரமகர்த்தா எ-று

இதற்கு மிருகேந்திரஞ் சிந்தியவிசுவத்து மறிக

அநந்தாதிகளுங் கர்த்தாவல்லரோ வெனின்? "ஆக்கையு டைய வதிகாரியாக கெல்லா - மாக்கையிலானேபதியாவான்" "முன்படைப்ப ஞக்கைபிலா மூலனுயிர்கட்கவனுற் - பின்ப டைப்ப ராக்கையுடைபெற் றோர்" எனபதனுற பரமசிவ னிவர்க ளுக்குப் படைப்பு முதலிய தொழிலைச் செயவென்று கற்பித்து பின்பவனேவலாற பஞ்ச கிருத்தியங்களையுஞ் செய்வாரகளெ ன வறிக

இதற்குப் பௌட்கரத்தும் வாயவவிய சங்கிதையினு மறிக
(சஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவ சர்வானுக்கிர ஹத்துவ முடையவனே பரம கர்த்தாவாகையா லிந்த லக்ஷண

ங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கே யுள்ளதாகக் காணப்படுகையாற் சிவனே பரமகர்த்தாவென்று கூறுகின்றது.

இன்றவனுவா னெல்லாஞான மெல்லாமுதன்மை யநுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான்-சகத்து ஸ்வாமியாகிறவ னெல்லாவறிவையு மெல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவாகையு மெல்லாத்தொழிலு மநுக்கிரகமே யாகையையும் ஸ்வபாவமாயுடையவன்.

அதனாஞ் சிவற்கே - நாங்காண்பதுஞ் சிவற்கே இந்தலக்ஷணங்கள் நாஞ் சிவனிடத்திலேயே காணக்கூடுமாகலாற் சிவனே பரமகர்த்தா, இந்த லக்ஷணஞ் சிவனிடத்திலே கண்டதெவ்வாறெனின்?

இயம்புமறை யாகமங்களிஞ் லறிவெல்லாந் தோற்றும் வழியின் வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையாலின்பத் துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லா மறிந்து முயங் கிரண்டுபோகத் திறமதனால் வினையறுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமநுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும் - சிவன் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே சர்வஞ்ஞனென்ப தறியப்பட்டது அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடக்கப்போகும் நடவாதபேர்களுங் கிரமத்திலே சுகத்தையுந் துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையினால் சர்வ கர்த்தாவென்ப தறியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுகதுக்க போகங்களினால் புண்ணிய பாபங்களையொழிந்து, புண்ணிய பாபங்களொழியவே சத்திநிபாத முண்டாம், சத்திநிபாதத்திலே யநுக்கிரகம்பண்ணுவர். ஆதலால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்பது சித்தமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா சர்வாநுக்கிரகன் என்று சாற்றுகின்றார்.

எலலாஞானம - சாவஞஞததுவம,—எலலா[illegible]
ாக காததிநததுவம,—எலலா மனுககிரகம - சாவானுகிரக
துவம இமமூனறும,—இயலபுடையான - வேதாகமங்க[illegible]
ளிற சிலா சாறறும தடததலக்ஷணயனறிச சுதத சைவசித்தா
நதிகள சொலலுஞ சொருப லக்ஷணமாகவுடையன — இறை
வனாவான - சாவசகத காததாவானவன,—இடமபுகழை[illegible]
மஙகளினால அறிவெலலாந தோறறும-சாவஞஞததுவ மனுமிக்
ககபபடும —வாராவினைவழி வருவோாககும வாராதோாககும-
விதிததெஷதபபடி நடபபோாககும நடவாதோாககும — முன
மைவினைப பதறனபயன கொடுததலாலே முதனமை[illegible]
லாமறிநதும - சாவகாததிருததுவ மனுமிததேம,—முடடிலா
னநத போகததிறமதனால - அனுபவிககபபடு மிருககறகே[illegible]
தனையினாலே,—வினையறுககுஞ செயதியாலே - புன[illegible]
வசிபப போககும பரிசினால,—சிவறகே-சிவனுககுததானே -
சேருனுககிரக மெல்லாம - பொருநதுஞ சாவானுககிரகம, -
காணுதநாம - அனுமானிததறிவோம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முாறுணாவு முதலிய மூனறுஞ சிவபிரானுககே யனறியென
பது மேறகூறியவாறறாற் பெறப்பட்ட மறையாகம மியைப
னமுதலிய மூனறேதுவானும முறையே யறியககிடததலான,
அஙஙன மிமமூனறுமுண மியலபாகவுடைய வம்முதல்வனை என
னமொன்றிலே இருக்கடைகண் சோதி ஞானவாரிமடுநத [illegible]
னநதம பொழிதறரும அச்சனை மொன்றிலேதானே மலங்க,
மூவிச சீவனமுததராக வைதது காணடு கருமபிரபஞசை யறுகக்ற
கும பாதமலாகிழ வைததற்கும் வல்லவனுவானெனபதாம

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய நின்று பசு ஞானங்களினு மாகாதவற்றையெல்லாம ஒருசு ஞானசு சுடோ தாமே யவனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமெனபாரை நோக்கி, அவ்வாசங்கைக்கு மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு

இஃது பிறரெல்லாம ஓரியையபனருதன மேலுங் கூறிய தாற்றெனனும் வழுப்பட்ட வைத்துரைப்ப

இவை யிரண்டுசெய்யுளானுஞ் சைவத்திறத் தடைசறசிற ... கூறப்பட்டது

நிரயபவழுகியருளை வருமாறு.

—o—

எனைத்திறந்த காத்தாக்களில் சிவனே காத்தாவென்றதற்குப் பிரமாண மென்னவோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கின்றார்

இறைவனாவான் - காத்தாவென்று சொல்லப்படுகிறவன்,— ஞானமெல்லா மெல்லாமுதன்மை யனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான் - சர்வஞ்ஞத்துவம சர்வகர்த்தத்துவம சர்வானுக்கிரகம் என்று சொல்லப்பட்டவையிற்றை அநாதியே தனக்கே யியல்பாகவுள்ளவன் இந்த முறைமைகளை யுடையவனை யறியும்படி யெப்படி யெனின்?— இயம்புமறையாகமங்களினு லறிவதோறும - முன்னூல வழிநூலின்றியே சன்னிதானத்தாலே அவனருளிச செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே அவனது சர்வஞ்ஞத்துவ மறிந்தோம,— வகைவின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும்- அவனியமித்தவழியே வருகிற வர்களுக்கும அந்தவழி வாராதவர்களுக்கும,— முறையினாலின்பந் துன்பம கொடுத்தலாலே முதன்மையெலாமறிந்தும-அவரவர்செய்த கன்மத்துக் கிடாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடுக்

கையாலே அவனது சர்வ கிருத்தியமெல்லா மறிந்தோம்,—முப்ப
கிரணமே போகத்திறத்தாலவினை யாக்குஞ் செய்தியாலே-அவ
ரவர்க்குப் பொருந்தப்பட்ட சொர்க்க நரகங்களினுண்டாகிய வி
னைப் பயன்களைப் புசிப்பித்துத் தொலைப்பிக்கிற முறைமையாலே,—
சேதனானுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும் - பொருந்தப்பட்ட சர்வா
னுக்கிரகமெல்லா மறிந்தோம்,— நானுசியற்கே - இதுகாறுஞ்
சொல்லிவந்த முறைமைகளெல்லாம் நாம் சிவனுக்கேயுளவென
வறிந்தோம், ஆகையால் சிவனே கர்த்தா

இதனாற் சொல்லியது, சர்வஞ்ஞத்துவமும் சர்வ முதன்
மையும் சர்வானுக்கிரகமும் இவை மூன்றும் அநாதியே யியல்
பாக வுடையவனே கர்த்தாவென்றும், முன்னூலின்றியே வேதாக
மங்களைத் தானே யருளிச்செய்கையாலும், அந்த நூலின்வழி
வாரோர்க்கு இன்பத்தையு மந்த நூலின்வழி வாராதவர்களுக்
குத் துன்பத்தையுங் கொடுக்கையினாலும், இப்படி இன்பத்துன்
பங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மத்தைத் தொலைப்பித்து இரக்ஷிக்கை
யினாலும், முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம் சிவனுக்கே யுண்
டாயிருக்கையினால் சிவனே கர்த்தாவென்னு முறைமையும் அறி
வித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எல்லாஞான மெல்லாமுதன்மையெல்லாமநுக்கிரகஞ் சி
வற்கே நாங்காணுதும் - முற்றுணர் வுடைமையும் முடிவிலாற்ற
லுடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்றுஞ் சிவபிரானு
க்கே உளவென்பது,—இயம்புமறைக ளாகமங்களினு லறிவெல்
லாந் தோற்றும்- சொல்லுகின்ற வேதாகமங்களை யருளிச்செய்
த வேதுவா லெல்லாஞான முடைமை தெரியப்படும்,—மரபின்

வழிவருவோர்களும் வாராதோர்களு முறைமையினு லினடத்து னபங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிதும - வேதாகம ஙளினெறிச் செல்லுவோர்களும் செல்லாதோர்களும் முன யாற சுகதுக்க மளித்தலாகிய யேதுவா னெல்லா முதன மைதெளிபபடும்,—முடிவ கிரணமே போசத் திறமதனுல விளை யறுக்குஞ் செய்தியாலே யநுக்கிரக மெல்லாஞ் சேரும - அநு பவியாதினற சுத்துக்கமாகிய கூறுபாட்டா லகறகேதுவாகிய விருவினைகளை நீக்குமேதுவா னெல்லா மநுக்கிரக முண்டமை தெரியப்படும் —இயலபுடையா னிறைவனுவான - அங்ஙன மமூன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வமமுதல்வன சனனமொனறி லே திருக்கடைக்கண்சாத்தினுனவாரிமடுத்து ஆனந்தமபொ ழிகறகும் ஜனன மொனறிலேதானே மலங்கழுவி சீவனமுதத ராக்கவைத்து ஆணவெருமபிறப்பை யறுத்தறகும பாசமோ கழி வைத்தறகும வல்லவனுவன.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவததிறத்தடைதற சூப புக கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யான்மாக்களுக் குபகரிக்கிற சிவனது சரியை முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துணர்த்துகினறுா

சன்மார்க்கமுஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ரமார்க்கந் தாத மார்க்கமென்றுஞ் சங்கரனையடைய,* நன்மார்க்க நாலி வைதான் ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற றுவதுஞ்செய்வர், சன்மார்க்க முத்திகளசா லோகசிய சாமீபபிய சாருப்பியசாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா,

முனமாரகக ஞானததா லெயதுமுததி முடிவெனபா
மூனறினுககு முத்திபதமெனபா. (௧௮)

(இ-ள) சனமாரககஞ் சகமாரககஞ் சறபுததிரமாரககந் தாசமாரககமெனறுஞ் சஙகரனையடையு நனமாரககநாலு

சனமாரககமுதலிய நலவழிகள சிவனை யடையு மதறகு நானகு முததரோதாரங் தாழுககபலததையுடையன அவையாவை யெனில்?

இவைதான ஞானயோக நற்கிரியா சரிதையென நவிறறுவருஞ் செயவார்

அவைகளுக கடைவே ஞானபாதம யோகபாதம கிரியாபாதஞ சரியாபாதமெனறு பரியாயப பெயராகிப பிரிததுககூறுவாகள. தான - அசை.

இஙஙனம கூறிய நாலுககுப் பெறுமபல மியாதெனில்?

சனமாரகக முததிகள சாலோககிய சாமீபபிய சாரூபபிய சாயுசசியமென றுசதுாவிதமாம

சைவரடையு நல்வழி சனமாரகக முதலிய நானகினுககு எதிா நிறைநிரையாக வவனுடன புசிககப்பட்ட சாயுசசியமு மவனைப்போல மானமழுவுங காளகணடமுமாயிருககுஞ் சாரூபமும அவன சமீபததி லிருககுஞ சாமீபபியமு மவனுலகததி லிருககுஞ சாலோகமுமாக நானகுவகைப்பட்டிருககும்

முனமாரகக ஞானததாலெய் துமுததி முடிவெனபா

முதற்கண கூறிய சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாதத்தின் வழியினை நாட்டிககு மதனா லடையுஞ சாயுசசியமே பரமமான முததி.

டகாரோபிருத்தமாயு மத்தனிச் சாலம்ப சிவசாக்ஷாத்காரமெ
ன்றுஞ் சாலம்ப சிவாபரோக்ஷ ஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படு
ஞ் சாலம்பயோகஞ் சிவயோகத்திற் கங்கச் சிவயோகமாயுமிருக்கு
ம் பிராகிருத மனச்சங்கற்பக் கிரியையுணர்க்கு மபரோக்ஷம
போ லயிங்பக் குறிப் பிராகிருத பவுத்த சிவஞானச் சிறப்புப் பி
ரவாகலக்ஷண சாலம்பசிவசமாதி மூலசாலம்பசிவத்தியானமே
யோகமென்னுஞ் சகமார்க்கம்,—

சற்புத்திர மார்க்கம் - சிவபூசாதி,—

தாதமார்க்கம் - சிவசேவாதி,—

சன்மார்க்க முத்திகள் - நல்லமார்க்க முத்திகள்-

சதுர்விதம் - நான்குவகை,—

முன்மார்க்க ஞானத்தால்-சன்மார்க்க சமாதியால,—

முடிவெண்பா - பரமுத்தியென்பா

மற்றைய வெளிப்பொருள

சன்மார்க்க முதலிய நான்கினும் பொதுச் சிறப்பாகச் சன்மார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கத்திற் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கஞ் சன்மார்க்கத்திற்றாதமார்க்கம், சகமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கத்திற் சகமார்க்கஞ் சகமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கத்திற் றாதமார்க்கம், புத்திரமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் புத்திரமார்க்கத்திற் றாதமார்க்கம், தாதமார்க்கத்திற் சன்மார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் சகமார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கத்திற் றாதமார்க்கம் எனறிப்படி சன்மார்க்கமுதலியநான்கு தனித்தனி ஸ்ரீகண்டநாத அனந்தேசுர சதாசிவ சாலோகியாதி அவரவர் சமபல சாயுச்சியாந்தமுத்திகளாயுஞ் சதாசிவ தத்து

லசுத்தத்துமேற் சத்தி தத்துவத்தான சிவதத்துவத்தான தத்துவ நிர்மமாகிய பரசிவத்தான முத்தான்மாக்களிலே பரசிவ சாலோக்கியாதி சாவத்திர பரசிவ சமீப பரசிவ சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் நயிஷ்டிகதீக்ஷாமுத்திகளாயுங் காலாக்கினியாதி யனந்தாந்த புவனபதி சாலோக்கியாதி புவனபதி சமீப புவனபதி சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் பவுதிகதீக்ஷாமுத்திகளாயும் அனந்தவிதமா யிருக்குமெனவறிக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கமுதலிய நான்குவகைப் படுதலின், அவையே சரியைமுதலிய பெயரான் வழங்கப்படும் அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமா மென்பதாம்

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்க ணுணர்த்தும் ஆசிரியர் தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றானறிக

இதனானே, சைவத்திறத் தடைந்தாராற் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்தி நெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவனை யான்மாக்கள் சென்று பொருந்துகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருக்குமோ பல

பிரகாரமாயிருக்குமோ வென்றால் மாணாக்கனை நோக்கி நாலுபிர
காரமாயிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்
க்கமென்று சங்கரனையடையு நன்மார்க்க நாலவகைதான்-சன்
மார்க்கமென்றுஞ் சகமார்க்கமென்றும் நல்ல புத்திரமார்க்க
மென்றும் தாதமார்க்கமென்றும் பரமேசுவரனைப் பொருந்துகிற ந
ல்லவழி நாலுவகையாயிருக்கும்,—அவைதான் ஞானயோகக் கி
ரியாசரிதையென்று நவிற்றுவதுஞ் செய்வர் - ஞானமென்றும்
யோகமென்றும் கிரியையென்றும் சரியையென்றுஞ் சொல்லுவ
துஞ் செய்வார்கள். இதுவன்றியும் சன்மார்க்கமுத்திகள் சலோக
கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியங்களென்று சதுர்விதமாம்-
சன்மார்க்க முதலான நாலு மார்க்கத்துக்கு முத்திகள் சொல்
லப்பட்டது சாலோக்கியமென்றும் சாமீப்பியமென்றும் சாரூப்பி
யமென்றும் சாயுச்சியமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும்,—மு
ன்மார்க்கஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவென்பர்-முன் சொல்
லப்பட்ட சன்மார்க்க ஞானத்தாலே பெறுகிற மோக்ஷத்தை
யே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்,—
மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - நின்ற சாலோக்கிய மாதியா
யுள்ள மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லா
நிற்பார்கள்

இதனால் சொல்லியது, பரமேசுவரனை ஆன்மாக்கள் பெ
றுகிற முறைமை தாதமார்க்க முதலாக நாலுமார்க்கமாயிருக்கு
மென்றும் ஞானபாதமுதலாக நாலுபாதமாயிருக்குமென்றும்
சாயுச்சிய முதலாகப் பேறு நாலாயிருக்குமென்னு முறைமையு
மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

சங்கரனை யடையு நன்மார்க்கம்—அந்நன்மார்க்க வழிகளு
டைந்தோர் சிவனடியைச்சேர்தற் குரிய நெறியாவன,—தாச
மார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்
றுநாலு-தாசநெறி யென்றுந் தொண்டையாகிய புத்திரநெறி யென்று
சக்தாழநெறி யென்றும் நன்னெறியென்று நான்கு வகைப்படு
ம்.—அவைதான் சரியை கிரியை யோக ஞானமென நவிற்றுவது
ருசெயலாம்-அவையே சரியை நல்லகிரியை யோக ஞானமென்னும்
பெயரான் வழங்கப்படும்,—சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய
சாயுச்சிய மென்று சன்மார்க்க முத்திகள் சதுர்விதமாம்-
அவற்றிற்குப்பயன் முறையே சாலோக சாமீப சாரூப சாயு
ச்சிய மென்கிற நன்னெறியாகிய முத்திகள் நான்கு வகைப்ப
டும்,—மூன்றிற்கு முத்திபதமெனப்பா-சாலோக சாமீப சாரூ
பமென்றாகும் அபரமுத்திக ளாகிய பதமுத்திக ளென்பர,—மு
ன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவெனப்பா-சருநஞன
ற ஞானவழியா னெய்துஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியே மு
டிவாகிய முத்தியாம்.

இதனுள் சைவத்திறத் தடைந்தோராற் செலுத்தப்படுஞ்
சரியை முதலிய நான்கு முத்திநெறியாற் றடப்படுமே பேதமும்
அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்குருதமார்க்க முணர்த்து கின்றார்.

தாதமார்க்கஞ் சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற் றல
மலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப், போதுகளு

…கொய்துபூந் தார் மாலைகணணி புனிதர்க்குப் பலச
…ந்து புகழ்ந்துபாடித், தீதிரு விளக்கிட்டுத் தி
…செய்து திருவேடங்கண் டாலடியேன்
…, ஏயாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர் தம்பணி
…றுவதிச் சரியைசெய்வோர் ஈசனுலகிருப்பர்.
(கக)

(பொ-ள்) தாதார்மார்க்கஞ் சாற்றில் — சரியைத் தொழிலாகிய தாதமார்க்கத்தைச் சொல்லின்,

சங்கரன்றன் கோயில் தலமலகிட்டு இலகுதிருமெழுக்குஞ் சாத்தி — சிந்தியகணமஞ்செய்து, திருக்கோபுரந் தூலலிங்க மாகையா லதனைவணங்கிப் பலிபீட முதலாயினவற்றை வணங்கி நந்திகேசுரனனுமதிபெற்றுள்ளேசென்று, விதிவழியுண்டாகிய தென்னலகாற்றுன் மவுஞ்சிப்புல்லாற்றுன் திருவலகைகொண் டலகிட்டு "அடப்புமலர் முடைமலமுந்தினப்தென்னு - மாதரானந் துய்ய கல்லவாக" என்னுங் குற்றமற்ற கோமயமும் வடித்தெடுத்த நீர்மும் வார்த்து மெழுகியபின்பு,

போதுகளுங் கொய்து பூந்தார் மாலைகணணி புனிதர்க்குப் பலசதைத்து — கானவைத்த மரத்தின் பூவேயுத்தம மாதலின் திருப்பள்ளித் தாமமெடுத்துச் சிவனுக்குத் தொடை கொற்றிமாலை விசுமாலை முதலிய பணிப்பற்றிச் சூட்டுவித்து,

புகழ்ந்துபாடி — அவன் கீர்த்திகளை வடமொழி தமிழ்மொழி முதலியவற்றுற பூபாளமுதலிய விராகங்களைக் கொண்டு குணமாக வழித்து தோத்திரஞ் செய்து,

தீதிநிருவிளக்கிடல் — கொடையி னுண்டாகிய தனதிக கபிலை முதலிய பசுவினையயர் திருவிளக்கும் பாரதது, தீபமெனவே தூபமுங் கூறியதாயிற்று இதனைப் பின்னற் கூறிய தென்னெனில்?

"விருமபுநல விளக்குந்தூபம விதியினி விடவல்லாகக்குக, கருமபினிற் கடிபோலுங் கடலூர் ரட்டனூரே" இதனுட் டூபத்தைக் கூறியது பலாதிக்கதகாலும, தூபமின்றித் தீபமின்மையாலுமென வறிக. "விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின மெய்ந்நெறி ஞானமாகு, மளப்பில கீதஞ்சொன்னாக் கடிகட்மருளுமாரே" எ-ம், "தீபமாலை தூபமுஞ் செறிந்த கையா" எ-ம அறிக

திருநந்த வனமுஞ்செய்து — கோட்டுப்பூ முதலிய நால்வகையினையு முண்டாக்கி, எனவே திருக்கோயில் மடமுதலானவுங் கூறியதாயிற்று

திருவேடங் கண்டாலடியென செய்து பணியா தென்று பணிந்தவாதம் பணிபுரிந்தவ து — அதிலெழுந்தருளி யிருக்கு நைட்டிகா முதலாயினாக்குத் தானே வேண்டியதுஞ்செய்து வணங்கி யவரேவினதுங் கேட்டு"எவரேனுந்தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறு கண்டாலுமே" "ஆமாத்துர்மேயா னடி யாட்பெற்றன்ன பெற்றான் போந்து போந் திறவாமைக்கே" எனவும "நிலைபெறுமா றெண்ணுகியே அலருகில்லே" எனவுமறிக.

இச்சரியைசெய்வோ ரீசனுலகிருப்பர் — இந்தச் சரியைத் தொழில் செய்வோர் சிவன துலகத்தை யடைவாகள் எ-று.

செய்வோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை.

இதற்குக் காமிகம சுபபிரபேதம் காரணுகிகாரம் சிவதன்மம சிவஞானபோத சங்கிரக வோதசங்கிரகத்து மறிக. (கக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் * தாசோகம் † பாவிதனான சமயியனானுஞ் சரிதை யிலக்கணந் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

* தாசோகம் - நானடிமை; † பாவிதன் - பாவிக்கப் பட்டவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

தாதமார்க்க முதல் ஞானங்களது ஸ்வரூபம் நான்கு திருவிருத்தத்தாற் சொல்லுகின்றார்.

இது வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறத்தொழில் மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியையெனப்படுமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லிவந்த நாலுமார்க்கத்தில் தாதமார்க்கத்தின் முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

தாதமார்க்கஞ் சாற்றில் - பரமேஸ்வரனுக்கு அடிமைப் பட்டு அடிமைத்திறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டை-

சொல்லில்,—சங்கரன் றன்கோயிற் றலமலகிட் டலத்திருமெழு க்குச்சாத்தி - சிவலிங்கப்பெருமா னானவ ரெழுந்தருளியிருக் கிற திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகிட்டு விளக்கித் திருமெழுக் குச்சாத்தி,—போதுகளுங்கொய்து பூந்தாமமாலைகளைப் புனைந் து பலசமைத்து- திருப்பள்ளித் தாமங்களுமெடுத்து பொ லிவினை யுடையதாகிய தொடையல் மாலைகோவை கண்ணி தம பிரானுக்குச் சாத்துகிறபடிக் கிடாகப் பலவாகப் பத்திப ணி,—புகழ்ந்துபாடி-அவனுடைய கீர்த்திகளையுஞ்சொல்லி வா ழ்த்தி,—தீபமிட்டு - திருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற திருவிளக்குகளு மிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ்செய்து - நன்றாகத் திருநந்தவனங்க ளும் வைத்து,—திருவேடங்கண்டா லடியேன்செய்வ தியாது பணியென்று பணிந்து ஏவத்தப்பணியு மியற்றுவது - சிவனுடை ய வடியாராகிய திருவேடத்தாரைக் கண்டால் அடியேன் செ ய்யத்தக்க பணிவிடை யாதென்று தண்டம்பண்ணி யருளிச் செய்ய வேணுமென்றுகேட்டு அவர்களருளிச்செய்த பணிவிடை யுஞ்செய்து முடிப்பது.—இச்சரிதை செய்வோ ரீசனுலகிருப்பார்- இந்தச் சரிதைத்தொழிலைச் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையி லே செய்து முடித்தவர்கள் சிவலோகத்திலே யிருப்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது தாதமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப் பட்ட திருவலகிடுகிறது முதற் சிவனடியாரை வழிபடுகிறது யீறா கச் சொல்லப்பட்ட திருத்தொழில்களை இந்த முறைமையிலே செய்தவர்கள் சாலோகத்தியத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறை மையை யறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தாசமார்க்கஞ் சாற்றில் - தாதநெறியைச் சொல்லுமிடத் து;—சங்கரன் றன்கோயிற்றல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுந்தரு

ளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலுட் டிருவலகிடுமம்,—இலகு திருமெ
ழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கிடுமம்,—போதுக
ளுங்கொய்து - திருப்பள்ளித்தாமங்கள்கொடுத்தும்,—பூத்தாமமா
லைகளை யணிடப்புரிதற்குப் பலசமைத்து - பொலிவினையுடைத் தாகி
யமாலையினடை முதலிய கண்ணிகளுஞ் சிவபிரான் றிருமேனி
யிற்பொலிவுறும் வண்ணம் பலவாகவமைத்தும்,—புகழ்ந்துபா
டி - முதல்வனுடைய புகழ்ந்தகரிய மேலாகிய சீர்த்தியினை வா
யாற வாழ்த்தியும்,—தீத்திருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம்
பொருந்திய விளக்குகளிட்டும்,—திருநந்தவனமுஞ் செய்து - அழ
கிய நந்தவனங்கள் வைத்தும்,—திருவேடங்கண்டா லடியேனை
செய்வ திபாதுபணியீரென்று பணிந்து - சிவனடியாராகிய திரு
வேடத்தாரைக் கண்டா லடியேனுற் செய்யத்தக்கபணி யா
தென றருளிச்செய்யுமென்று வணங்கி,—அவர்தம் பணியு மிய
ற்றுவது - அவரருளிச் செய்யும் பணிவிடையுஞ் செய்வதாம் —இ
ச்சரியை செய்வோ ரீசனுலகிருப்போர் - இச்சரியைத் தொழி
லினை யாற்றடித்தோர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவா
ரெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்புத்திரமார்க்க முணர்த்துகின்றார்

புத்திரமார்க்க கமபுகலிற புதியவிரைப்போது பு
கையொளிமஞ்சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்தி
செய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும்
பாவித்தா வாகித்துச்சுத்த, பத்தியினா லர்ச்சித்துப்
பரவிப்போற்றிப பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமு

மடணணி, கிதகறுபீக கிரியைப்பினை ய்யா...
ணினமலனற னருகிருபபா கினியுயகாமேல (௳0)

(இ-ள) புதகிர — சிரியாபாக மாகிய புத்திர மா...
மாாககமபு — பருதினயச சொலவின
கவின

புதிய விரைப் — பழம் பூவினூறி மாலம்பொருந்திய மலா
போதுபுகையொ — முதலான தூ கொண்டு
ளி மஞசன மமு
தமுங்கல கொண
டு

ஐந்து சுத்தி — பூதசுத்தி முதலிய பஞ்ச சுத்தி...
செயது — செய்து

ஆசன மூாததி — ஆதாரசத்தியாதி சத்திபரியந்த ...
மூாததி மாஞு — சனம் பூசிததனமேல வித்தியா தேக...
சோதியையுமபா — மூர்த்தியை கற்பித்து அதமூாதகிக...
விதாவாகிதது — டாதாவா யிருக்கிற சோதிரூபத்தைத் தியா
வித்தாவாகித்து

சுததபக்தி — சுத்த பத்தியிலு லேசாகமிமான ப...
யிலு லாசசித்து — கை புடைத்தா யிருக்கு மூனை... சுற்றிய
கனமலகளையு மேற்செய்யுஞ் சேடிதத...
சாரகளையுஞ் செய்துமுடித்து.

பரவி — சுவாமீ தேவரீர் யான்செய்யுங் கிரியை...
கதை சிவலிங்கத்திலே பெருகதருளி யிரு
து கைக்கொள்ள வேணுமென்று வேணடிக் கொண்டு,

போற்றி — தோத்திரஞ் செய்து

பரிவி லொடு — வைதிகம் சைவம் வைதிகசைவமாகிய
மெரியிவ்வரு கா — மூவிதத் தருக்கமான வக்கினி காரியத்தை வி
ரியமும் பண்ணி — ருப்பத்துடனே செய்து.

ந்தத்து மிக்கி
ரியையின் மிடற
துவே கவரின
...ருதி
ருப்பர் நிலையுங
சரியை

இந்தக்கிரியை நாடோறு முட்டாமற் றொ
ழில் செய்ஞ்ஞானிகளிடத்துமிட விசாரிக்கில் சிவன
து சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று.

இப்பறுவோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை,
"நிறைமலி காமன ஒருமுறைகை நறுமலர்; புகைமிகு வளரொ
ளி நிறைபுனல் கொடுகனை, மிலொளி நிகழ்ம வழிபடு முடிய
"..சேறிவில் பதமன தரவருள குஞ்சுமுடை மிசைந்தே" எனவும
"முட்டாதே நாடோறு நீரமுழுகிப்பூப்பறித்து மொன்றுபோதம்,
சட்டாகத விரண்டை கொண்டடிசேர்த்து மகர்கள" எனவும
"பொருள் பொருந்திக கைவிட நாணகடவேனே" எனவுரைத்த
இதற்குக் காமிகம அதுகூடமான ஞானரத்தினாவலி இவை
களிலறிக (உ௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

* மேல் புத்திரகன பண்ணுங் கிரியாவிதானந் தொகுத்துரைக்கின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

விரைப்போது - மணம் பொருந்திய புஷ்பம், —புகை ஒளி - தூபதீபம், —ஐந்து சுத்தி - ஆன்ம ஸ்தான திரவிய மந்திர லிங்க சுத்தி, —ஆசனம் - சத்தியாதி சத்திபரியந்த பத்மரூப வித்து, —

மூர்த்தி - விகற்ப மற்றியத் தெழுந்து நின்ற சொரூபியாயத் திரு
மப வித்தியா தேகரூப வியாபகமாயிருக்கும் நாதம்,—மூர்த்
திமானுஞ் சோதி - வித்தியா தேகத்துக்குச் சீவனும் பர சிவ
தேஜஸ்—

பரமாய வெளிப் பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறத்தொழிலகத்தொழிலென்னு மிரண்டானும் அருவுரு
வத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையெனப்ப
டுமென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்திரமார்க்க மருளிச் செய்கிறார்.

புத்திர மார்க்கம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தி
னாலே புத்திரரா யுள்ளவர்கள் செய்யுங் கிரமத்தைச் சொல்லி
ல்,—புதிய விரைப்போது - நவமாயிருக்கப்பட்டநின்ற திரு
நெய்ப்பூச்சு முதலான பல்வகைத் திரவியங்களும் திருப்பள்
ளித் தாமமும்,—புகைமொளி மஞ்சன மமுதுமுதல் கொண்டு-
தூபதீபம் திருமஞ்சனம் அமுது முதலானவை யெல்லாம் கை
க்கொண்டு தேடி வைத்துக் கொண்டு,—ஐந்தசுத்தி செய்து-பூத
சுத்தி ஆன்மசுத்தி [illegible] மந்திரசுத்தி [illegible]யென்
றுசொல்லப்பட்ட அஞ்சு சுத்திகளையும் பண்ணி,—ஆன்மமூர்த்தி
மூர்த்திமானுஞ் சோதியையும் பாவித்து [illegible]—ஆதன மூ
ர்த்தியும் மூலமாக சாதித்த அக்கமூர்த்தி மானுன சோதியை

தியானிக்கும்படி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீறாகத் தூவாகசாந்தத்திலே கூடிய கோடி சகஸ்ரப் பிரகாசம் போலே பாவித்தது இந்தப்பொருளைச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே ஆவாகனம் பண்ணி,—சுத்தபக்தியின் லர்ச்சித்து-அழுக்கற்றுநின்மலமாயிருக்கிற அன்புடனே கூடியிருந்து அர்ச்சித்து,—பரவியபோற்றி-புகழ்ந்த தோத்திரங்களுஞ் செய்து,—பரிவினொடு பொரியில வருசாரியமும் பண்ணி - விருப்பத்துடனே அக்கினிகாரியமுஞ் செய்து,—இத்தனுமிக கிரியையினை யியற்றுவோர்கள் - நாள் தோறுஞ் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே இப்படி சிவனை யர்ச்சிக்கிறவர்கள்,—நின்மலனாறனருகிருப்பார் நிலையுமங்காலே-மலரகிதனா யிருக்கிற சிவனுடைய சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து.

இதனாற் சொல்லியது புத்திர மார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட புதியவிரை போதுமுதல் அக்கினிகாரிய மீறாக நாடோறு மிந்தமுறைமையிலே செய்து முடிக்கவர்கள் சாமீபியத்தைப் பெற்றிருப்பார்க ளென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமிடத்து,—புதியவிரைப்போது புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலகொண்டு-புதிதாகிய வாசனை பொருந்திய போதுகளுந் தூபதீப திருமஞ்சன மமுது முதலியனவெல்லாந் தேடிவைத்துக்கொண்டு,—ஐந்துசுத்திசெய்து ஆசனமூர்த்திமூர்த்திமானும - ஐவகைச் சுத்திகளையும் பண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலங்களாலே மூர்த்திமானாகிய சிவத்தை,—சோதியையும் பாவித்தூவாகித்து-சோதியுருவாகப் பாவித்து ஆவாகனம்பண்ணி,—சுத்தபத்தியி

ஞலாசசித்து-நிருமலமாகிய மெய்யன்பினலாசசனை செய்து,—டரிவினெடும பரவிப்போற்றி- விருப்பத்தோடுதுதித்து வழிபாடியற்றி,—நித்தலு மெரியில்வரு காரியமும்பண்ணி-நித்தியாக்கினி காரியமும்பண்ணி,—நினையுங்காலக்கிரியையினை யிடறாவோர்கள்,—நினையுமிடத்துக் கிரியையினையாருட்டிச்சோர்,— நிருமலனாருருகிப்பார் - சாமீபமாகிய பதமுத்தி பெறுவர் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்சகமார்க்க முணர்த்துகின்றார்.-

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டினு சலிப்பற்று மூச்சதார முதலாதாரங்க ளகமார்க்க மதின்தவற்றி னரும்பொருள்களுணர்ந்தங் கணைந்துபோய மேலேயி யலர்மதிமண்டலத்தின், முகமார்க்க வமுதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாகவினைக, ளுகமார்க்க வட்டாங்க யோகமுற்று முழத்தலுழந தவசிவன்ற னுருவத்தைப்பெறுவர். (உக)

(இ-ள்) சகமார்க்க - போகபாகபாகிய சகமார்க்கமாவது,
ம் புலனொடுக்கி - பதும முதலிய வாதனங்களி லொன்றிலிருந்து புலன்வழி செல்லாதபடி யாமையானது தன்னவயவங்களை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல வடக்கி, இஃதாசனம்.
தடுத்துவளியி - ரேசகபூரகங்களில் வாயுச்சலிக்குமதனைத
ரண்டினுஞ்சலிப்ப - தடுத்துக் கும்பித்திருந்து பிராணவாயுவை
ற்று - ச[illegible] நிறுத்தி, இது பிராணாயாமம்.

முச்சதுர மு — தன்னுடைய சரீரத்தினுள்ளே முக்கோணமுத
தலாதாரங்களாக — தலிய வாறு காரங்களின தாகிருந்தவையு
மாகக் மறிந்து — மஃதிருக்குந் தானங்களையும் வடிவுமுதலிய
வற்றை யதுவதுவாக வறிந்து,

அவற்றினும் — மூலாதார முதலிய வாதாரங்க டோறு
பொருள்க ளுண — மிருக்கும் பதுமதளங்களையு மவைகளி லி
ரந்து — ருக்கு மதிதேவதைகளையு மவைகளி லிருக்
கு மக்கரங்களையு மறிந்து தியானித்து

அங் கனந்து — மூலாதாரத்தி லிருக்கு மக்கினி மண்டலத்
போய் மேலேறி — தி னக்கினியைச் சொலிப்பித்து, அந்தச் சந்
யலாமதி மண் — திரமண்டலமாகிய நாபிஸ்தானத்தி லிருக்கு
டலத்தின் முக — ங் குண்டலினி சத்திச்சொரூபிணி யாயிருக்
மாகக் வமு — கிற வமிர்தத்தை யுருகப் பண்ணி, மற்றவா
துடல் முட்டத் — தாரங்க ளனைத்து மதோமுகமான பதும
தேக்கி — ங்களினது கிரந்திகளை யடைவே யதனைக்
கொண்டு பேதித்து, மேலேசென்று விந்துத்
தானத்தினை வழியே யிறங்கிய பெருகாநின்ற வமிர்த தாராபிர
வாகத்தைத் தன துடல்முழுது நிறைந்தவாறே யிவனுக்கு மந
திரப்பிரகாசா முச்சரிக்கிற தெல்லாம் விளங்கா நிற்கும்

முழுச் சோதி — தான் மூன தியானம் பண்ணப்பட்டது,
நினைந்திருத்தல் — பொருளி னிடத்திலே யடிக்கிற காற்றுண
டெப்படிச்சலியாமல் வியாபித்திருக்கும், அ
தபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாத்தத்திலே யழுந்தி யிரு
த்தல் சமாதி இதனாற் பயன் யாதெனில்?

முதலாகவினை — இடைமக்கண் கன்மமுதலிய பாசங்களி
களுக — னது வலிகெடும்ப் போம்படியு மறமைகக

மார்க்க வட — சகமார்க்க மாகிய யோகபாதத் தட்டா
டாங்க யோகமு ங்க போகத்தை யியமநியம முதலாக நா
றாறு முழுத்து ஞு டோறும வருந்திச் சாதித்தவர்கள்,
முந்தவர

சிவன்ற ஞுருவ — சிவனது திருமேனியைப் போலத் தாங்க
தைப்பெறுவா ருமவடிவை யெடுத்துக்கொண் டவன் சமீ
பத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று.

சகமார்க்கத்தைத் தலைக்குறைத்து மார்க்க மட்டாங்க மென்றார் "இயமநியம மிணங்காதன மயாம, மயாவில் பிரத்யாகாரமாகு—மயலுங்கார், முரணை யோடு தியானஞ் சமாதிபு மென, சேரிந்நானகுமே யோகு" எனவறிக.

இது பொழிப்பு

விளக்கம

மூலாதாரமாவது:—குதத்துக் கிரண்டங்குலத்துக்கு மேலிலிங்கத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழெனவறிக.

இதறகுவடிவு முக்கோண மாயிருக்கும். செந்தாமரை யிதழ்க ளனகு

இவைகளினிற்கு மக்கரங்க ளாவன வ ஶ ஷ ஸ என்நான்கு

இவற்றி தழ்களுக் கதிதேவதைகளாவன? விநாயகனா வைரவன க்ஷேத்திரபாலன சண்டன என்றால்வர்.

சுவாதிஷ்டானமாவது.—இதற்குத் தான லிங்கமூலம.

இதற்குவடிவு அறுகோணம். அநேக காந்தியினை யுடைய வாறிதழ்த் தாமரை.

இதினிறகு மக்கரங்கள் ப ம ய ர ல

ஆறிதழ்களி னிற்கு மதிதேவதைகள் [illegible] டைசுத்தப்பிரிவு பாலனை இருடி பத்மணி பத்மினி [illegible] என்றாறுவர்.

மேல் மணிபூரகம்.—இதற்குத் தான நாபி.

இதற்கு வடிவு மூன்றுவட்டம் ரத்னப்பிரபைபோன்ற பத்மதளங்கள் பத்து

இவைகளின்மேல் மகாரங்கள்— ட ட ண த த த த ந ப ப என்பதாம்

பத்மதளங்கள் பத்தாக் சக்திதேவதைகள

தாராக்ஷி நீலாக்ஷி கைலாசகி புலங்கினி உபாகி உடடிலிகை வாகினி நேத்திரகரி தவசி கவசி என்பதினமா

இனிப்பாகாக மாவது —அதற்குத் தானம் இருதயகமலம்

வடிவு முக்கோணம். இதற்குப் பொற்கென்ற நிறத்தினை யுடைய விதழப் பன்னிரண்டு

இவைகளினிறகு மகாரமக க வ ட வ ஔ வ ஜ ஜ ஞ ட ௦ எனப் பன்னிரண்டு

இவைகளின்மிறகு மதிதேவதைகளாவன? சபிசி பாசகி சோஷி காலோனினி வேணி ஆக்ஷணி சாமுண்டி விராடி தாக கா செடிகா ஆரணி சுரணி எனப் பன்னிருவர்

இனி விசுத்திசக்கரத் தானமாவது —கண்டகூடம்.

வடிவு அறுகோணம. இதிற் சுவேதபத்மதளம் பதினாறு.

இவைகளினிறகு மகாரங்கள். அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஋ ௠ ஌ ௡ ஏ ஐ ஓ ஔ அம் அ: என பதினாறு

இவைகளிலிருக்கு மதிதேவதைகளாவன? மாண்டி புடபடி திரி சருவகி சுவரா அசனி இராத்திரி கர்ப்பகூவணி சாயா உற பாசி நிகாராக்ஷி தலலாமினி யூபா சாலினி காலாசி கமலா எனப் பதினறுவர்.

இனி ஆக்கினை என்னுமாதாரம்;—இதற்குத் தானமாவது புருவமத்திமம்.

இதற்குப் பத்ம தளங்களாவன? செந்தாமரைத் தளங்களிரண்டு இவைகளிலிருக்கு மக்கரங்கள் ஹ க்ஷ எனவிரண்டு

இதற்கதிதேவதைகளாவன? சூக்ஷரியாசக்தி எனவிருவர்.

இவைகளெல்லாவற்றையு மாதாரமாகப் பண்ணிக்கொண்டதற்கு மேலாகிய பிரமரந்திரத்தி லாயிரந் தளத்துடன் கூடின பதுமத்தில்மேற் பரமசிவ னெழுந்தருளி யிருப்பர்

இது பெரும்பான்மையாகலின், சிவாகமங்களிற் சிறுபான்மையாக நவாதாரத்தின் முறையைக்கூறிற் பெருகுமாயினுஞ் சிறிது கூறுதும்

மூலாதாரமுதல் விசுத்தியீறாக முன்புபோல்.

இதற்குமேற் கிரியாசக்தி ஞானசத்தி யிச்சாசத்தி இம்மூன்று மூன்று மண்டலம். அஃதொவ்வொன்றுக்குப் பதினாறாக ளமுபதி லகாரமுதலிய வெழுத்துப் பதினாறும்.

விந்து நாதங்களுடன்கூடி மேற்பிரமரந்திரம். இதிற்பத்மதள முன்னூற்றறுபதுடன் கூடியகமலம் பராசத்திமயமாயிருக்கும் அதிற் பரமசிவனைப் பாவிக்கின் முத்தி யடைவா கென்னவறிக

இதற்குச் சுப்பிரபேத மகுட சிந்திய விஸ்வத்த மறிக (௨௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சகமார்க்கம் - தோழநெறியாவது,—துத்து வளியிரண்டும் - உச்சுவாச நிச்சுவாசமிரண்டையு மடக்கிச் சுழுமுனை மார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி,—புலனைந்தின் - விஷயங்களின்வழி மனதைப் போகவொட்டாமற் றிருப்பி,—சலிப்பற்று - அசைவற்று [illegible] நிறுத்தி,—மூச்சதார மூலாதாரங்க ளகமார்க்க மறிந்து - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வாறாதாரத்திலுந் தாமரா
த்தகாமத்தை யறிந்து அந்தந் தாதாரங்களின் றேவதைகளைத்
தியானித்து,—அவற்றி னருப்பொருளை ஞானத்து - அந்தவா
றாதாரங்களிலும் அசபை சத்தி சிவாத்மகமாக நிற்கும் முறை
னடைபயாதது,—அங்கணைந்துபோய மேலேறி - மூலாதார
நதாவக்கி விநாயகன் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி
யபிமுகம் பண்ணிக்கொண் டாறாதாரத்துக்கு மேலாகிய
பிரமரந்தர மளவும் அசபையுடனே சென்று,—அவ்வா மதிம
ண்டலத்தின் முகமாகக வழுந்தடல முட்டத்தேக்கி - பிர
மரந்தரத்தி னதோமுகமாயச் சகஸ்ரதளமாய் வாழைப்பூ
ப்போலே யிருக்கிற தாமரை முகையை ஜ்யோதிர் ஜ்யோதி
ரீசோச்சாரணத்தா லுதிக்கப்பட்ட * சிவாக்கினிலே யலரச்
செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் † கேசராக்கிரத்திலே யுள்ள சந்
திர மண்டலத்தை ‡ அகுஞ்சனத்தினாலே மூலாக்கினியை வன்
னி பீஜோச்சாரணத்தினாலே யெழுப்பி நாடிசக்கிரத்தைப் பே
தித்து அந்த அக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி
அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடி முகவழித்தாய் நிரப்பி யவ்விட
த்திலுண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவஸ்தையை யடைந்
து நின்று இவையெழும் பிரத்தியங்களாம்,—முழுச்சோதி யினை
ந்திருத்தல் முதலாக-முன்சொன்ன சோமசூரியாக்கினிப் பிரகா
சாதிகளாகிய § கண்டஜ்யோதிசுக்க ளெல்லாம் சூரியோதயத்தி
லே நக்ஷத்ராதி பிரகாசங்க ளடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்
தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பூரண
ப்பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரத்தியாகாரமாக. இவ்வாறு,—வி
னைகளுக்கு வட்டாங்க யோகமார்க்கத்தின் முழுத்தலுமனறவா
சிவஞானவுருவத்தைப் பெறுவர்-சஞ்சிதாகாமிய கன்மங்களெல்
லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப்போந்த வட்டாங்க யோக

ததை யெல்லா ¶ முத்த யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சா
தித்தபோ சிரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூபியத்தைப்
பெறுவா

* சிவஆகாகனை - சிவசூரியனை, † கேசரம்- தாது, † அருகுச
னம - சுருக்குதல், பிரகிருதியங்கம்- அங்கந்தோறும், § கண்டஜ
யோதிசு-பரத்தியேகமான ப்ரகாசம், ¶ உத்யோகம - முட்டச

தடுத்து வளியிரண்டு மென்றது பிராணாயாமம்.

.புலனொடுக்கி யென்றது பிரத்யாகாரம.

சலிப்பற றென்றது தாரணை.

மூச்சதுர முதலாதாரங்க ளகமாக்க மதி தென்றது
தியானம

அவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்கதென்றது விக்ஷணம.
அங்கணேத்துபோய் மேலேறி யென்றது ஜபம.

அலாமதி மண்டலத்தின் முகமாக்க வமுதுடல முட்ட
தேக்கி யென்றது சமாதி.

முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாகவென்றது பிரசா
ஞ்சகமாகிய யோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

இதற்கு பூர்வாங்கம்-இயமநியம ஆசன மென்று மூன்று.

இவைகளில்லாதிருக்கில் யோகங் கூடாதாகையால் மூல
விருத்தத்திற் கூறுதிருக்கவுமகூட்டிப் பொருளுரைக்க வேண்
டும்,

இவையிற்றில் இயமமாவது × அஹிம்ஸை சத்யம + அஸ

ப்ரஹ்மசர்யம் - பிரமசரியம் தனை வருச்சனையத் திருத்துகை பொறுமை ... அல்பாசாரம — சுசித்வம எனப்படுத்துவனை.

× அஹிம்சை-கொல்லாமை, + அஸ்தேயம - திருடாமை

ஸத்யம - சுத்தி

அஹிம்ஸா — வேதோக்தேந ப்ரகாரேண விநா ஸத்யம் துராநந | காயேந மநஸா வாசா ஹிம்ஸா ஹிம்ஸா ந சாந்யதா || ஆத்மா ஸர்வகதோச்சேத்யோ ந க்ராஹ்ய இதி மே மதிஃ | ஸா சாஹிம்ஸா வரா ப்ரோக்தா முநே வேதாந்தவேதிபிஃ || ஸத்யம் — சக்ஷுராதீந்த்ரியைர்த்ருஷ்டம் ஶ்ருதம் க்ராதம் முநீஶ்வர | தஸ்யைவோக்திர்பவேத் ஸத்யம் விப்ர தந்நாந்யதா பவேத் || ஸர்வம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம ந சாந்யதிதி யா மதிஃ | தச்ச ஸத்யம் வரம் ப்ரோக்தம் வேதாந்தஜ்ஞாநபாரகைஃ || அஸ்தேயம் — அந்யதீயே த்ருணே ரத்நே காஞ்சநே மௌக்திகேபி வா | மநஸா விநிவ்ருத்திர்யா ததஸ்தேயம் விதுர்புதாஃ || ஆத்மந்யநாத்மபாவேந வ்யவஹாரவிவர்ஜிதம் | யத்ததஸ்தேயமித்யுக்தமாத்மவித்பிர்மஹாமதே || காயேந வாசா மநஸா ஸ்த்ரீணாம் பரிவிவர்ஜநம் | ருதௌ பார்யாம் ததா ஸ்வஸ்ய ப்ரஹ்மசர்யம் தது ச்யதே || ப்ரஹ்மபாவே மநச்சாரம் ப்ரஹ்மசர்யம் பரந்தப | ஸ்வாத்மவத் ஸர்வபூதேஷு காயேந மநஸா கிரா || அநுஜ்ஞா யா தயா ஸைவ ப்ரோக்தா வேதாந்தவேதிபிஃ |

[illegible]

இந்தப்பத்தும் ஞானாத்மகக் கிரியாத்மக பேதங்களுமாம்.

நியமமாவது:—தபசு சந்தோஷம் * ஆஸ்திக்யம் தானம் ஈசுவரபூசை ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேட்டல் † லச்சை புத்தி ஜபம் விரதம் எனப் பத்துவிதம்.

* ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை, † லச்சை - வெட்கம்,

[illegible]

இவையிற்றுக்களின் லக்ஷணங்கள்.

𑌤𑌥𑌾𑌹𑍁𑌃 — 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰
𑌚𑌾𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪 𑌇
𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ஜபலக்ஷணம மேலேகூறுவாம.

ஆசனமாவன —சுவஸ்திகாசனம் கோமுகாசனம பதமாசனம் வீராசனம சிங்காசனம் பத்திராசனம் முக்தாசனம மயூராசனம எனவொன்பதுவிதம்.

ஸ்வஸ்திகம் கோமுகம் பத்மம் வீரஸிம்ஹாஸநம் ததா । பத்ரம் முக்தாஸநம் சைவ மயூராஸநமேவ ச ॥ [illegible]

இவையிற்றி னிலக்ஷணங்கள்.

ஜாநூர்வோரந்தரே ஸம்யக் க்ருத்வா பாததலே உபே । ஸமகாயஸ் ஸுகாஸீநஸ் ஸ்வஸ்திகம் தத் ப்ரசக்ஷதே ॥ ஸவ்யே தக்ஷிணகுல்பம் து ப்ருஷ்டபார்ச்வே நியோஜயேத் । தக்ஷிணேபி ததா ஸவ்யம் கோமுகம் தத் ப்ரசக்ஷதே ॥ அங்குஷ்டாவபி க்ருஹ்ணீயாத் ஹஸ்தாப்யாம் [illegible]

ஹ்ராவ்ருக்ஷ்ஜேண ச | உபவேராஹவ்ரிவேப்ர
நீக்ரர்யாவாதகஷ்டய்ஷ || வஸ்தாஸம் ஹவேஷ்வ்ரா
ஜஸய்சொராம ஹயாவஸ்ஷ | தக்ஷிணேதாரமூ
ஞ்சதக்ஷிணோராணிவிந்ரவேஸ்ஷ|| ப்ஜகாய ஞூராஷீ
தவிராஸந்தஹாஸஞ்ரதஷ| மூஊஷவ்ரஷணஸ்ரா
சஷ்யஷீயந்ராக்ஷ் வாஸ்யொயாத் க்ஷிவேஷ் || தக்ஷிணம்
ஸவஷ்மஞ்ஹேந வாஜதக்ஷிணமூதஃ | ஹூஸ்ஷஜா
ஜேநாஸம்ஸாவ்ர ஸாம்மூர்க்ஷ ஷீ ஸாயஷ்வ || நா
ஸாம்ரக்ஷ நிரீவேக்ஷத ஹவேஷ் ஷிரஹாஷநம் ஹி
தஷ் | மூஊஷ வ்ரஷணஸ்ராயஷீவந்ரா வாஸ்ய
யொ க்ஷிவேஷ் || வாஸ்யவாதஜஷ வாணிஹ்ராத்ர
ஜம்ஞ்யா ஸஷீஸ்யஷ | ஹூராஸந ஹவே தேதஷி
ஷரொமஷீநாஸநஷ || நிவேசர ஷீவநீம ஸஷ்க்ஷாம்
தக்ஷிணேதாரமூஊதஃ | வாஜம் வாவேஜநமூவேஊநஜ
க்ஷாஸநஜிதம் ஹவேஷ் | ஜேவே ரவாணிவிநிக்ஷிவேர ஸ
வஷ்மூம் தவேதாவரி || மூஊ ஏதாரஷு ஸம்க்ஷிவ்ர
ஜக்ஷாஸநஜிதம் ஜவேந | க்ஷணவாராஜ்ர ஜஷிவேர
ஷ நிக்ஷிவேநநாஷீவாஸ்யொயா ஸாமேஜ்ராம் வாணி
தவேதஷநிக்ஷிவேர்காஷ ஜாநஸோ || ஸஜஞத ரி
ரஃ வாதஜ தணவேஜ்ரஜஸோஷீதஃ | ஜமேராஸநஜே
தக்ஷஸ்ராக்ஷ் ஸவஷ்வாஷ்ணாரஸநஷ || யேநவேக்ஷந

[illegible]

நாடிசோதன க்ரமம்

[illegible]

[illegible]

மேல் பிராணாயாம லக்ஷணம்.

[illegible]

வாயோ [illegible] காலமேவ ச || ப்ரஸ்வேதஜ
நகோ யஸ்து ப்ராணாயாமேஷு ஸோ(அ)தம: | கம்பநம்
மத்யமம் வித்யாத் உத்தாநம் சோத்தமம் பவேத் || பூர்வம்
பூர்வம் ப்ரகுர்வீத யாவதுத்தமஸம்பவ: | ஸம்ப
வத்யுத்தமே ப்ராஜ்ஞ: ப்ராணாயாமே ஸுகீ பவேத் ||
ப்ராணாயாமேந சித்தம் து ஶுத்தம் பவதி ஸுவ்ரத |
சித்தே ஶுத்தே ஶுசௌ ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்ஜ்யோதிர் வ்யவஸ்தி
தம் || ப்ராணஶ்சித்தேந ஸம்யுக்த: பரமாத்மநி திஷ்டதி |
ப்ராணாயாமபரஸ்யாஸ்ய புருஷஸ்ய மஹாத்ம
ந: | தேஹஶ்சோத்திஷ்டதே தேந கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநாத் விமுக்
தா || ரேசகம் பூரகம் த்யக்த்வா கும்பகம் நித்யமப்யஸேத் |
ஸர்வபாபவிநிர்முக்த: ஸம்யக் ஜ்ஞாநமவா
ப்நுயாத் || மநோஜவத்வமாப்நோதி பலிதாதி ச நஶ்ய
தி | ப்ராணாயாமைகநிஷ்டஸ்ய ந கிஞ்சிதபி துர்ல
பம் || தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந ப்ராணாயாமாந் ஸ
மப்யஸேத் ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

புலனொடுக்கி - பிராணாயாமப் பிரத்தியாகாரங்களினாலிந்திரியங்களை நிறுத்தி,—தடுத்து வளியிரண்டும்-பிராணனை இடை—

பிங்கலைகளினியக்கம் மடக்கி,—மூச்சதுர முதலாதார மகமா றக்கம் - சுழுமுனை நாடிவழி பொருந்திய பிரமாந்தரத்தைமு தலியன,—அலாமதி மண்டலம - புருவ மத்தியம்,—முழுச்சோ தி நினைந்திருத்தல் - அந்தப் புருவமத்திய பதுமத்தில் விந்துநாத ரூபமாயிருக்குந் தேஜோலிங்க சகளநிஷ்கள சிவத்தை. இருத யத்திற சதாசிவ முதலிய சகளசிவத்தைத் தானுதியானித்துச் சமாதித்தல்,—முதலாக - சங்காரக்கிரமத் தாதியாகச் சிருஷ் டிக்கிரமத் தந்தமாக,—அஷ்டாங்க யோகம் - இயமநியம ஆச னம்பிராணாயாமம் பிரத்தியாகார தாரணை தியான சமாதி யென் னும் எட்டங்கமுடைய சகளநிஷ்களமாகிய சிவசாக்ஷாத்காரரூ ப அநுசிவ யோகத்தை,—முற்றும் - அங்கமினிதாகி,—முடி த்துளோர் - அந்த அட்டாங்கங்களினும் சாதித்தலைப் பண் ணினவர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அகத்தொழில் மாத்திரையானே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் படுமென்பதாம்.

சகமார்க்க முழுத்தவென வினைமுடிக்க,
இவ்வியோக முழுத்தவரென விரித்துக்கொண்டுரைக்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சகமார்க்க மருளிச்செய்கிறார்.

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கி - சகமார்க்கமென்று சொல்ல
ப்பட்டது ஐம்புலன்களையும் விஷய வியாபாரத்திற் செல்லா
மலடக்கி,—தடுத்து வளியிரண்டுஞ் சலிப்பற்று - பிராணயாமத்
தினாலே உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களிரண்டையும் தடுத்து சஞ்சல
னமற்று,—முச்சதுர முதலாதாரங்க ளகமார்க்கமறிந்து -மூன்
றுசதுரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு ஆதாரங்களுக்குண்டா
ன வழிகளையறிந்து,—அவற்றி னரும்பொருளாக ஞானானந்தங்க
ளைந்துபோய்மேலேறி - அவையிற்றினுடைய வழித்தான அத்த
வத்தங்களையுமறிந்து அவ்விடங்களிலே பொருந்தி அந்த ஆதா
ரங்களுக்கு மேலேசென்று,—அலாமதிமண்டலத்தின் முகமா
சகலமுந்திடல முட்டத்தேக்கி- விரிந்த சந்திரமண்டல முந்து
லவழியி னுண்டான அமுதத்தைத் தன்னுடைய தேகமுழுதும்
நிரம்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல்முதலாக வினை
களுக்கமாக்க - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநிறைந்த பிரகாசந்
தைப் பொருளாகத் தியானித்திருப்பது இவனுடைய கன்மங்
ளெல்லாம் சமமாகத் தக்கவழிக் கேதுவாம், இதுவன்றியும்,—
அட்டாங்க யோகமுற்று முறைமுத்தலுழுந்தவர்- இயமநியம ஆச
னம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகார தாரண த்யான சமாதி என்
னுமட்டாங்கயோகத் தடக்கி மற்றுள்ள யோகங்களெல்லாஞ்
சாதிக்கிற வித்து யோகமாம். இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவனை
ர உருவத்தைப் பெறுவர்- பரமேஸ்வரனை யொத்த சாரூபமா
ன திருமேனியைப் பெறுவர்கள்.

இதனால் சொல்லியது, சகமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்ப
ட்ட புலனடக்குதல் முதல் அஷ்டாங்கயோக மீறாக
இந்த முறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாரூப்பியத்தைப்
பெறுவார்கள் என்று முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சகமார்க்க முழுந்தல் - தோழ நெறியைச் சொல்லுமிடத்து;— புலனொடுக்கி - விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி,—வளியிரண்டுந் தடுத்து - உச்சுவாச நிசுவாசமாகிய வாயுவிரண்டினையுந் தம்பித்து,—சலிப்பற்று - சுழுமுனை மார்க்கத்திலே மனோவியாபார மின்றிச் சலனமற்று,— மூச்சதார முதலாதாரங்க ளகமார்க்க மறிந்து - திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான வாறாதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தை யறிந்து,—அவற்றி னருட்பொருள்க ளுணர்ந்து - அந்த வாதாரங்களின தேவதைகளை தியானித்து அவ்வாறாதாரங்களினு மசபை சிவசொரூபமாய் நிற்கு முறைமை யுணர்ந்து,—அங்கணைந்து போய மேலேறி - மூலாதாரந் தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி பிரமரந்திர மளவும் சபையுடனே சென்று;— அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்கம - விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்திலிருந்து உண்டாகிய;— அமுதுடல முட்டத்தேக்கி - அமுதத்தை தன்னுடைய தேகமுழுமை நிறப்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக - எல்லாப் பிரகாசமுங்கூடி நிறைந்த சோதி சொருபமாகத் தியானித்தல முதலியவற்றான,—வினைசறுக மார்க்க மட்டாங்க யோகமுற்று முழுந்தவர் - வினைகள கெடுதற்கு வழியாகிய வியம நியமமுதலிய வட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்தோர்,—சிவனுற ஹருவத்தைப் பெறுவர் - சாருபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாத முணர்த்து கின்றார்.

சன்மார்க்கர் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்க
ள் சமயங்கடாம்பலவுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொரு
ள்பலவுங் கீழாகமேலாம் பதிப்பசுபா சந்தெரிந்துப ப
ரசிவனைக்காட்டி, நன்மார்க்க ஞானத்தின் நாடிஞான
ஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச
சிவனுடனும் பெற்றிஞானப் பெருமையுடையோர்
சிவனைப் பெறுவர்காணே. (உஉ)

(இ-ள்) சன்மார்க்கம் சிவனையடைதற்கு நல்லவழி யாதெனில்

சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கடாம் — அறுபத்துநாலு கலைகளியாவும் நாலுவேதம் பதினெண் புராணம் வேதத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதம் இந்தச் சாத்திரங்கள் வேதவழியாகிய தர்க்கம் வேதாந்தம் பிரபாகரம் பாட்டம் வைசேடிகம் சாங்கியமெனக் கூறிய சமய சாத்திரங்களாம். சாத்திரமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வேதாகமத்தின் வழியின் நடத்த வான்மாக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஜனன மரணங்களிற் றயக்குறு தெடுத்த விணையாலுஞ் சாத்திரமெனப் பெயராயிற்று, இது வடமொழி.

பலவும — "அறம்பொருளின்பம்வீ டென்னு மிவற்றைத், திறப்பெற வேதாகமங்கள் செப்பும்—அறைக் தவற்றுள், வீட்டினை வீடல்லா வினைத்தனையும் விளக்க, காட்டுமது சாத்திரமோன்" "மருத்திஙல் வித்தைப் பணிபினை மாற்றத், திருந்தவே செய்யுந் திரமு—மருந்தொடு, மந்திரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாற்றுவிக்கும், தந்திரமுஞ்

சுசுப்பிரபேதகாண" "எழுத்தினை விதிச்சொல விதிசெப்புழுவாயுர, விபரீத விபக்க விளாப்புற—மொழிந்திடமும, காலவிதனைக்கனை யைப் பகுத்திடையுங் காட்டுமெந்தர, கேதநாலாஞ்சாத்திரம்" பிறவும் வந்துழிக்காணக

ஊாந்து — இவைக ளெல்லாத்தையு மறிந்து

பணமாகக்ப் பொருளனைத்தும் ஒழாக மேலாம பதிபசு பாசந் தெரிந்து — இங்ஙனங்கூறிய சமயிகண்மதங்கோட்பாட்டை பரமென்று நிறுவுவதனையாகாதென்று நிறுத்திச் சித்தாந்த வசனத்தா னிராகரித்ததற்கெல்லாம விசிட்டமான பதிபசுபாசமாகிய முப்பொருள்களை யுள்ளபடி யறிந்து

பரசிவனைக்காட்டு நன்மார்க்க ஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம — ஞானமாகிய வறிவுடனு மதனாலறியப்படும் பொருளாகிய ஞேயத்துடனு மறிவானை யொருமுச் சென்க் கருதாது கேவலமன்று ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனை, ஞானாசாரிய னுபதேசத் தவழியே துரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொருந்தகற் பொருட்டு 'ஞானமொடு ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பரமசிவனைக் காட்டும நன்மாக்க ஞானத்தை நாடி' என மாறிப் பொருளுரைக்க

பின் மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்பெருமையுடையோர் — அந்தச் சத்திகளுடன் கலந் தப்பாற்பட்ட பின் சமரசியாவர் யாகத்தைப் பொருந்தி யதனை யனுபவித்த ஞாதாக்கள் பெறும்பலன் யாதெனின்?

சிவனைப் பெறுவாகாளே. — சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி யடைவர்கள். எ-று.

ஞானப் பெருமை யுடையோர் எழுவாய், பெறுவர் பய
னிலை

இதற்குக் காமிகம் சிந்தியம் காந்தபுராணத்து மதிக (௨௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானமார்க்கத் தடைவு கூறுகின்றது.

ஞானமார்க்கச் சிவனுடனும்பெற்றி சன்மார்க்கம் – சரியை கிரியா யோகமார்க்கானுஷ்டானத்துக்குப்பின் ஷடத்துவ மார்க்கசத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடையுந் தகைமை சத்திய நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அனுஷ்டானங்களும் அதனாலடையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும் அநித்தியமாகை யால் அசத்தியம். ஞானமும் இதனாற் பெறும் சிவசாயுச்சிய முத்தி நித்தியமாகையாற் சத்தியம் ஆகையாற் சத்தியநெறியெ னபதற்குப் பரியாயமாகச் சன்மார்க்கமென்றது. அஃதாவ து —

சகலகலை வேதபுராண சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பல வுமுணர்ந்து-

கலைபுராண வேதமென்றது ஜாதியொருமை.

உணர்ந்தென்பதைப் பதந்தோறு மொட்டிப்பொருளுணர்க.

இவ்விடத்துக் கலைகளென்றது பாசஞானங்களை.

இதற்குச் சமமதி.

"மெய்த்தருப்பூசமாதி" என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட் டது.

அந்த ஞானங்கடா மென்னையிற்றுக்கண்ணினாலே யறியப்படு மெனனில்?—

வேதங்களுணர்ந்து - வேதங்களையோதி வேதாந்தப்பொருளையறிந்ததனால் வேதாத்தியயநத்துக்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந்துக்கள்,—

புராணங்க ளுணர்ந்து - புராணங்களையோதி யதன்பொருளை யறிந்ததனால்,—

இதன்றிச் சிவ தீக்ஷாயுக்தராய் * விசேஷடமாகிய சிவாகமிகளானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே பூர்வபக்ஷமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பலசருதிலக்ஷணங்களை எல்லாமறிந்து,—

இதற்குச்சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,—

வேதார்த்த ஶ்ரவணம் தந்த்ரஶ்ரவணம் நாம விஶ்ருதே|
ஸூத்ராத்யர்த்த விஜ்ஞாந பஞ்சராத்ர ஶ்ரவணமித்ய
நாம ॥ ஶ்ரோதாஶ்ச ஶ்ருதிஷ்டாதீக்ஷா ஸம்யக்ஸாஸ்த்ர
ஷ்டுதஸந்நாஶ்ச| புராணாம் வ்ருத்தியோவாச ஶ்ரா
ஶ்ரோதஸ்ய ஸ்யைய லாவண்யாஸ்ஸ்யெகை:॥ இதரேஷாம்
விருத்தாநாம் பாஷாயா தத்வேதநம் ॥

பலமார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாகமேலாம் பதிபசுபாசம்தெரிந்து - பலசமயிகளுடைய நெறியிற் சொல்லும் பதார்த்தங்கள்தாழ மேலானதமான பதிபசுபாசமாகிய பதார்த்தத்திரியங்களைத் தெரிந்து.

தெரிந்தென்றது தெரித்தென விகாரமாயிற்று.

இவ்வளவும் பரஞானம்

மேற் பரஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சம்மதி யளவையிலே 'அநாதியே யமலனுகி' யென்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

பரசிவனைக்காட்டும் நன்மாக்க ஞானத்தைத் தா - ருத்திராதி சதாசிவ பரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விக்கிரகங்களுக்கெல்லாம் சிவனென்னு நாமமுண்டாதலால் இவர்கள் பரமென்று கருதாப நிஷ்கள சிவனைப் பரசிவனென்று தா ப பரசிவனைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நன்மாக்கமென்றது, சரியையாதிகளைப்போல காயக்கிலேசாதி இல்லாமல் அப்பியா சாவஸ்தையிலும் †சுகரமாகையால்.

இனிச் சூரியனையுந் தன்னையுந் தரிசிக்கிறவனையுந் தரிசிப்பிக்குஞ் சூரியப்பிரகாசம்போல, சிவனையுந் தன்னையு மான்மாவையும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமவேத சிற்சத்தியைத் தரிசிப்பதனால் சிவனைத் தலைவிட்டு வேறாகக்காணுமி

இது விகற்பஞானம்.

மேல் நிர்விகற்ப ஞானமாவது:—

ஞானத்தோடொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் — காணப்படுகிற சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காணப்படுவதான தன்னையும் பகுத்தறியு முறைமையின்றிச் சிவமாகிநிற்பது,—

ஞானப்பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்களென - இவ்வாறு ஞானாதிக்கத்தினாலே சிவானந்தானுபவத்தை யானமலாபமாகப் பெறுவாராதலால் இந்த அனுபவத்தை ஞானாப்பியாசத்தினாலே நீயு மனுபவித்தறிவாயாகவென நிற்கின் பொருள்

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

* விசிஷ்டம்-மேலானது. † சுகரம்-சுளுவாய்ச் செய்யக் கூடிய.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

நலாசாரக்க ஞானத்தால - சிவாசமத்திரிவழி சரிசருச் யசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிரசத்தி மூலத்தில் முளைத்து வா யிற் கடசி கடந்து யோககூடசி தொடாந்து நடுநிற்கு மறிவி னர் சிவனை,—நாடி - அதனி துவலல யதுவென்றறிந்து ரூப தரி .. முற்றுப் பின் மகாமந்திரத்திரிவழிப்பற்றி முற்றும் போய .. பாராலயினியாகுஞ் சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய போயச சரீரசடந் துணமன பற்றி விசேஷித்து ரூப தரிசன முற்று மகாவாக்கியப் பொருளுணர்ந்து தியானமுமிழக் குபரி விரியுரு .. தரிப புத்தி விருத்தின முளைத்துக் காட்சிபோறக் காட்டி ந .. ரு ஞானசிறப்புகளுறக் தியானக் குறியாயச சிரசத்தி ம .. வசறபக் கிரியை மணந்து பின் கோதந சிறபோதததாற .. பவித்து,—ஞானஞே மொடு ஞாநிருவு நாடாவண்ணம்-தி ய .. குமானமா, தியானம பணணபடுமொம, தியான முப .. ரிசகுஞ சிவ மிமழுனறெனுஞ சித்தாநக வாசகியாத்தங்க ளொரு நெறியாணுந தோற்றுவெணவிப நித்திரை முத்திரை நி .. யறுமாதலால, சிறசத்திப் புத்தி விதத்துமிழக்குஞ் குகூ..ம .. பாசன விகறப சாந்திர சசலச தரவக போதப பிரவாகக்குறி .. யானத்தின் துறைப்புகன்றி நிரவிகோயாசன நிர்விகறப நிரந .. நிரசசல நிஸரரங்க போதப பிரவாக சமாதியிலும "ஸை.. ப .. மாதி" எனும் பதஞ்சலி வசனத்தா லொரு நெறி .. சமாய முச்சூனியம் போல முப்பொருள விளாது விடு .. தோற்றுத தோறற கோசகாது கோசகி,—பின்மாக்கச் சிவனு டனும் பெற்றி ஞானப் பெருமை யுடையோர்-முனபின சொன ல சனமாக்க நிராலமப சிவயோக சிவசமாதி யுறைப்புற்ற ச த்துக்கள்,—சிவனைப் பெறுவாகாரேன - சிவஞோடு சமமாய ம

லத்தால மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாய் விரிந்து விளக்குஞ் சிவத்துவத்தை ஸ்வரூப லக்ஷணமாகச் சாக்ஷாத்கரித்திருப்பார் தானே

மறையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறத்தொழி லகத்தொழி லிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின மாத்திரையானே அம்மூன்றுக்கும் மேலாய அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்துநிற்கும் சிவபிரானிடத்துச் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படுமெனபதாம்.

அவ்வழிபாடிவையெனபது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்

ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ்சிவாகமமென்னு மிரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை.

சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்

கீழுள்ளவற்றைக் கீழென்க கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன புலப்படாவென்பார், கீழாகவென்றார்.

கழித்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரிந்தலாவது அம்மூன்றுபொருளையுந் தடத்தலக்கணத்தின வைத்து உணர்த்தல்.

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருளை யேனைப் பாசபசுக்களுக்கு மேலாதல் இனிதுவிளங்கச் சொரூப லக்கணத்தின வைத்து உணர்த்துதல்

ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாஸ்திரத்தின மேற்று

தெரிந்துகொண்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாம் அலாருந்தத்திரியாமற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட நிகழ்மெனப்பாயிற்று

நாடுதல் சிந்தித்தல்.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல் என்னும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச்சிவன் வினைத்தொகை.

பின்னுதல் அத்துவிதமாயிணைதல்

நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க

மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்.

சன்மார்க்கமாயதனைந்து சழித்து நாடியுடனுடபெற்றிடென வினைமுடிபு செய்க

மேல் இச்சரியை யிச்கிரியை யென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப்பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் சன்மார்க்கத்தின் முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாமபலவு முணர்ந்து - சன்மார்க்கமாவது? பலகலை ஞானங்கள் வேதங்கள் பலசாத்திரங்கள் புராணங்கள் உலோகாயதன முதலாயுள்ள புறச்சமயங்களுட் சமயங்களென்று சொல்லப்பட்ட பலவகையிற்றையு மாராய்ந்தறிந்து, அப்படியறியவே பல மார்க்கத்திலுள்ள பொருள்களெல்லாஞ் சத்தியம்போலே தோன்றி அசத்தியமாய்ப்போம். ஆகையாலே,—டன

மாகப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம பதிபசுபாசந்தெரிந்
து - பலசமயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வத்துக்களெல்லாங்
கீழ்ப்படுத்தி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேசுவரனு
டைய விலக்ஷணத்தையும் ஆன்மாக்களுடைய விலக்ஷணத்தை
யும் பாசங்களுடைய விலக்ஷணத்தையும் கூறுசெய்து,—பரசி
வனைக்காட்டி சன்மார்க்க ஞானத்தைநாடி-மேலான பரமேசு
வரனைத் தரிசிப்பிக்கைக்கு நல்ல வழியான பரஞானத்தை யா
சாரியனாலே யறிந்து,—ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவ
ண்ணம் - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயி
ருக்கின்ற ஞேயமும் அதனோடு காணுகிற ஞாதுருவாகியதானும
மென்கிற சங்கற்பங்களும் பொருந்தாதபடி,—பின்னமாகச் சிவ
னுடனாம் பெற்றி - பின்பு இந்தஞானத்தினவழித்தாய் தற்போ
தஞ் சீவியாமனிற்கவே சிவனைவிட்டு நீங்காமனிற்கிற ஞானத்
தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவார்கள் இந்தநிலை கூடினவர்க
ள்,—ஞானப்பெருமை யுடையோர் சிவனைப் பெறுவர்காணே -
இப்படிப் பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தினவர்
கள் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடிச் சிவனாயிருப்பார்
கள்

பின்னமாகச் சிவனுடனாம் பெற்றியென்றது ஆன்மதரிச
னம்.
ஞானப்பெருமை யுடையோரென்றது ஆன்மசுத்தி.
சிவனைப்பெறுவர்காணே யென்றது ஆன்மலாபம
என்னுமிது கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சன்மார்க்கமாவது வேதாகம பு
ராண சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தறிந்து உட்சம
யம் புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களையும் அவை யென்றுசொ
ன்னது வென்றுசொல்லாத வத்துக்களையு மறிந்து அவையிற்றை
க் கீழ்ப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசமாராக்கத்

திருவுண்மையை யறிவதென்றும் அந்தப் பதிஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுகிறது சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

சன்மார்க்கம் - நன்னெறி யாவது,— சகலகலை புராண வேத சாத்திரங்கள் - சகலமான கலைஞானங்களும் புராணங்களும் வேதாகமங்களி லுள்ள கருமகாண்டங்களும் மற்றச் சாத்திரங்களும்,— சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து - அனேகசமய நூல்கள் பலவு மாராய்ந்து,— பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக - பலவழிப் படுகின்ற பொருளை முழுவதுங் கீழென்று கொண்டு கழித்து,— மேலாம் பதிபசுபாசந் தெரித்து - மேலான பதிபசு பாசமாகிய மூன்று பொருளையுந் தடத்த லக்கணத்தில் வைத்து வகுத்துணர்த்தி,— பரசிவனைக் காட்டு நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி - அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருளைப் பாசம் பசுக்களுக்கு மேலாக விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தினை வைத்துணர்த்தலாகிய நல்வழிக்கேதுவான ஞானகாண்டத்தை போதல் கேட்டல்களுடன் சிந்தித்து,— ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி - ஞாதுரு ஞானஞேய மாகிய பகுப்பின்றி யத்துவிதமாய் அகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானோடு கலக்குந் தன்மைத் தாகிய ஞானப் பெருமை யுடையோர்,— சிவனைப் பெறுவார்காணே - ஞானசத்தை யனுட்டித்தோரே சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப் பெறுவர்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரி
யை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

கருமயாக முதலியவற்றால் பல மடையப்பட்டாரோ வெ
னின் ? அவற்றினுட் ஞானயாகமே சிறைப்புடைத்தெ
ன் றுணர்த்து கின்றது

ஞானநூ றனையோத லோதுவித்தல் நன்பொருள்
கேட்பித்தல் றுனகேட்டனன்று, வினமிலாப் பொரு
ளதனைச் சிந்தித்தலிந்து மிறைவனடி யடைவிக்கு மெ
ழினஞானபூசை, யூனமிலாக் கன்மங்கட் பஞ்செய்ய
யான் மொன்றுகொன் றுயருமவை யுடுவிது
க. மானமையான் மேலான ஞானத்தாலரினை யாச்சுப
பப் வீடெய்த வமிந்தோரெல்லாம். (உரு)

(இ-ள்) ஞானநூ சாமிகாதியான இவ்யாகமங்களை யோத
றனையோத ல் அஃதாவது, ஆசாரியன சுத்தத் தலத்
ல லே வடக்கேக கிழக்கு முகமாக விருந்து அ
சிரண முதலிய குற்றங்களை நீக்கித் தன்று
முனமே மெழுகி யதிற் பருதிகளைச் சூழவைத்து கிடே
யுமபகத்திற குருவையுமதனைப் பதினையும பூசித்து, அதிலே
திவழிச் செபுந்த யந்திர ணீ த்தாய் வைத் துதனமேலே பரிவ
டம் விரித் ததிலேவைத்துப் பூசித்துப் படித்தல்.

ஓதுவித்தல் அந்த ஆசாரியன மாணுக்காக் காகமநூ
யோகிக்கு மிடத் தபிமுகமாக மாணுக்கனை
யிருவென்று கற்பித்துச் சிருட்டிகாலத்தி லாகமங்கள் பரம்ப

[illegible] டகதம் தற்சமயபக்கம் அகராளம் ஆதியவியாட இ
[illegible] எவ்வாறு சமயங்களுடன் ஆசாரிடா பாரய
[illegible] தன்னாசாரிய பரம்பரையாக ஆரம்பே ...
[illegible] யுக்தி [illegible] தான்சொல்லடபோற பொருள்
[illegible] ழும பலத்தினையு மவனுள்ளங்கொள வுரைத்தல்

பொருள்க — "கருத்துப பசுபபொருள் காட்டுவது
[illegible] தல் — விடை" எனக் கூறிய வைந் துறட்டுமை மாணாக்கர்க்கு வியாக்கியானஞ் செய்வது

கேட்டல் — ஐந்திரியத்த தன்னாசிரிய னிடமாகக் கேட்டல்

[illegible] சிந்தி — தான் கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கொ
[illegible] ப்பொருள் — தத சமபிரதாயிகளுடன் கூடியிருந்து ஆ
[illegible] சிந்தித்தல் — லோசிந்து சிந்தித்தல்.

[illegible] தெளிவு — ஒதல்முதலிய வைந்தினையு முறைப்படச்
[illegible] டை விக — செய்தாற்குச சிவனது திருவடியை யடைவிக்கும் அஃதெக்காரணத்தா லெனின்?

[illegible] ஞான — அழகிய ஞானபூசை யென்று இவ்வியாகமாகக் கொள்ளுதலால்,

[illegible] சிவாக — சிவபூஜை முதலிய நித்திய கன்மங்கள் கன்மயாகமெனப் பெயரும்

[illegible] — சாந்திராயண விரத முதலியவற்றால் சரீரத்தை மெலிவித்தல்.

[illegible] பங்கள் — மானதமுதலிய மூவிதத்தால் ஐபஞ்செய்வது.

[illegible] ஞானம் — "காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளு-மாண் பாக இயல்வகை" எனப்
[illegible] ருந்தனக்கு வேறாய்யதொரு பொருளை யாராய்ந்தான இ

னடையுமொருமாறுபோலத் தியானஞ்செய்கிறான பாகம்

ஞானக்கொ — கன்மத்தைப் பற்றத் தவம் பதினம-
ள்ளூரும — டங்கு பலமதிகம், அதனைப் பற்ற ஜபம் நூறா
டங்கதிகம். அதனைப் பற்ற தியானம் நூறா
டங்கதிகம், அதனைப்பற்ற ஞானயாகமானது சாதனப் பி
ரகாரமாய மகத்தா யளவற்ற பலத்தைக் கொடுப்பதாயி
ருக்கும்

காமமுதலிய காலங்களையு மனுஷ்டித்தார் பெறும்பலனை
யாதெனின்?

அவையுடைய — அவைகளின் வழியினை யனுட்டித்தவாக
அபோகம — ளுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும். அந்த
போகமும் புசித்துத் தொலைத்தவாறே மறு
வொரு சரீரமெடுத்தற்குக் காரணமாம்

ஞானமைபால் — இத்தன்மை யுடைத்த காதலினாலே
மேலான ஞா — மோக்ஷத்தை யடையக் கருதின ஞான
னத்தா லரிய வான்கள் விசிட்டமான ஞானபூசனையே ய
ர்ச்சிப்பா கிடை வைரதமுஞ் செய்வர்கள். எ-று.

தவதிகதோரெ
ல்லாம

ஞானபூசை யடைவிக்குமெனவும் அதிக்தோ ரர்ச்சிப்ப
ரெனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

இதற்குச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (உக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சைவர் அநாதிசைவர் ஆதிசைவர் மகாசைவர் அநு சைவர் அவாந்தரசைவர் பிரவரசைவர் அந்தியசைவர் என்றே ழுபேதத்திலே அநாதிசைவரும் பிரவரசைவரும் அந்தியசைவரு நீங்கலாக நின்ற நாலுபேருக்கும் விசேஷ நாமமாகிய பஞ்ச மகா யக்யம் கூறுகின்றது

ஊனமில்லாக சனமங்கள் தபஞ்செபந் தியானங்களிவை யொன்றுக்கொன் றுயரு மூட்டுவது போகம் ஞான நூலினை யோத லோதுவித்த னற்பொருளைத்தானேகேட்டல் கேட்பித்த லினரு மீனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்த லைந்து மெய்ஞ்ஞான ஞானபூசை இறைவனடி யடைவிக்கு மாணமையான மேலா ஞானத்தா லவனை யர்ச்சிப்பா வீடெய்துவ ரறிந்தோரெல்லாம் என மாறிய பொருளாகக

ஊனமிலாக கன்மங்கள் - * பிராம முகூர்த்தத்திலே யெழுந்திருந்து சிவசிந்தனை முதலாகச் சிவபூஜை யக்கினிகாரியம் தீர்த்த யாத்திரை பரியந்த மாகமோக்தப் பிரகாரங்களிலே அந்தந்த வாச்சிரமத்துக்கு வேறாகக் கிரியைகளை யேறாக் குறைச்சலறப் பண்ணுவது கன்மயக்கியம்.

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ்டமியாதி † யங்சன விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கிறது தபோயக்கியம்

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணாஶ்ரமாநுகுணமான சிவமந்திரத்தை வாசகமாகத்தான் ‡ உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத்தான் மேற்சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்கியம்.

தியானம் - இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்திகளைப் பலகாலும் தியானிப்பது தியானயக்கியம்.

இவை பொன்றுக்கொன்றுயரு மூட்டுவந்த போகம் - இக நாலும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மஹா போகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதி யினாலே புநர் ஜநநத்தை யுண்டாக்கும்

ஞானநூற்களை யோத லோதுவித்தல் நற்பொருளைத் தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் - ஞான சாஸ்திரத்தைத் தான் முன்னொடு பின் மலைவற ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், தான் படித்தபடி யொருவர்க்குப் படிப்பித்தல், பாசபசுபதியென்னு மூன்று பொருள்களுக்குள்ளே ஞானானந்த ஸ்வரூபியாகையால் நற்பொருளாகிய பதியை மனமுதலான கரணங்களை நீக்கி யாவிக்கும்படி யாசாரியனிடத்திலே தான் கேட்டல் அவ்வாறு தன் சிஷ்யனுக்குப் போதித்தல் —

ஈனமில்லாப் பொருள் தன்னைச் சிந்தித்தல் ஐந்து மெய்ஞ்ஞானபூசை யிறைவனடி யடைவிக்கு மானமையான மேலான ஞானத்தா லரனையர்ச்சிப்பார்* வீடெய்துவ ரறிந்தோரெல்லாம் - மாசானது ஜடமு மலமு மாகையினாலும் பசு அஞ்ஞ மலசாடகத் மாகையினாலும் ஒழிப்புக்கு மல்லாமல் ஸ்வபாவ நிர்மலமாய் நித்தியானந்தமயமா யுள்ள பரமபொருளை யானமாவிலே வேறறப் பாவிக்கையா லவனைவந்தும் முன்சொன்ன நாலு யக்யங்களிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யக்யம் இது சிவசாயுஜ்யத்தை யடைவிக்கும் ஆதலினாலே பாச பசுஞானத்துக்கு மேலான சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோக்ஷத்தை யடைய வறிந்தோராக வென்ற திதன்பொருள்.

* பிராமமுகூர்த்தம் - விடிய ஐந்து நாழிகை, † அநசநம் - சாப்பிடாமை, ‡ உபாம்சு - ரஹஸ்யம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசித்தாந்த சாத்திர ஞானமு மறிந்தே தியானசாத்தி
யமணைப்படுமாதலால், சாக்ஷாத்கார சாதன சாக்ஷாத்தனமா
க்க ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முதலிய
வற்றைச் சாதிப்பிக்குமாதலால், சன்மார்க்க ஞான பூசையா
மென்று சாற்றுகின்றார்.

சிந்தித்தலுக்குப்பின் தெளிதல் என்பதைக்கூட்டி ஆறென்று
பகருக

சாலம்ப சிவ சக மார்க்க ஞானசாத்திய சாலம்ப சக
மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்து நிராலம்
ப சிவசன்மார்க்க சாஸ்திரஞான முயாகத்து, நிராலம்ப சிவ ச
ன்மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்துத்தாபூந்த
னையத்திக.

அட்டப்படிச் சிவாகமஞ்செப்பியது காண்பிப்பாம். கிரியாவா
ன்கள் பத்துப் பெயர்க் கதிகன் சாந்திராயண முதற் றபவிருத்தி,
தபவிரதிகள் நூறுபெயர்க் கதிகன் சபசீலன், சபசீலர்க ளா
யிரம் பெயர்க் கதிகன் சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர்
க்கதிகன் சிவத்தியானி, சிவத்தியானிகள் கோடிபெய்ர்க்கதிகன்
சிவசமாதிமான், சிவசமாதிமான்க ளனந்தப்பெயர்க் கதிகன் சி
வசாக்ஷாத்காரவான்.

சிவத் தியானம் சிவ சமாதி சிவ சாக்ஷாத்காரங்களுமங்
கியோத்திரேக விசிஷ்டச் சிறப்பு ஞானங்களாமே.

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவகருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவெளி தவவெளி சபவெளி தியானவெளி ஞானவெளியென்னு மைந்தனுள், முன்னைநான்கும் போகத்தைப் பயப்பனவாக, ஒன்றுமுத்தி லக்கைப்பட்ட ஞானவெளியொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோரா லங்ஙன மைவகை ஞானவெளியே வேட்கற்பாற்றென்பதாம்.

தெளிதருஞ் சிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலாருக்கேற்பாலனவாய ஏனையைந்துமே ஐவகைவெளியென எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத் தானே கேட்டல் கேட்பித்தலென்கை கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஏவிக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபாடுசெய்து தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவுமோதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்கணதிகாரமுடையராயினோர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெறும்.

கேட்டற்குப் பின்னதாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூல்கேட்பாருமென்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பயத்தாய் அதனுளடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று.

அற்றாகலினன்றே வருஞ்செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

முன் சொன்ன பரஞானத்தாலே சிவனைக் கூடுதற்கேதுவான மார்க்கங்களை நோக்கி அபரஞானத்தாலே கூடுகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞானநூல்தனையோதல் ஓதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றாய் ஈனமிலாப் பொருள்தனைச் சிந்தித்தலைந்தும் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தானோதுதலும் பிறர்க்கு அந்தச் சாஸ்திரங்களை யோதுவித்தலும் அந்தச் சாஸ்திரங்களிலுள்ளான நல்ல வஸ்துக்களைப் பிறருக்குச் சொல்லுதலும் தான் பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாகக் குற்றமற்ற வஸ்துப்பொருளை யாராய்ந்து சிந்தித்தலுமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்தும்,—இறையவனடி யடைவிக்கு மெழில்ஞானபூசை - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாஞ் சாத்தாவுக்கு அழகிய ஞானபூசையாயிருக்குமாகையாலே அவனுடைய திருவடியிலே பொருந்தும்படி பண்ணும்—ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தவஞ்செபங்கள் தியானமொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவது போகம்-குற்றமில்லாத எக்கியாதி கன்மங்கள் தபசுகளைப் பண்ணுகை ஜபங்கள் தியானங்கள் இவை தன்னில் ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்டிருக்கும் அப்படியிருந்தாலும் புசிப்புக் கேதுவொழிந்து இவையிற்றாலே மோக்ஷமுண்டாகாது.—ஆனமையால் மேலான ஞானத்தாலரனையர்ச்சிப்பர் வீடெய்த வறிந்தோரெல்லாம் - ஆசையாலே இவையிற்றுக்கு எல்லா மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பெற்றுச் சிவானுபவத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிற முறைமையறிந்த பெரியோர்களெல்லாம்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறது முதலாயுள்ள அபரஞானத்தாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

னாலும் கன்ம வேகமுந்தானாலும் ஒன்றாகக்கொண்டு மேலாயி ருக்குமென்றா ரவையிரண்டினுள் போகமொழிந்து மோக்ஷமு ண்டாகாதென்றும் ஞானத்திலே மோக்ஷமுண்டாமென்றும் அறிந்த பெரியோர்கள் அனவரதமும் அந்த ஞானத்திலே சிவனோடே கூடியிருப்பார்களென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

ஒன்றுக்கொன்றுயரும் - சிவதருமோத்திரத்திற் கூறி வாறே யொன்றற்கொன்றேற்ற மாகிய,— ஊனமில்லாக் கன்ம ங்கட்குச் சபந்தியான மிவைபோக மூட்டுவது-குறைவிலாக் கன்மவெளி தபவெளி தியானவெளி ஜபவெளி ஞானவெ ளி யென்னுமைந்தனுள் முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட் டுவனவாக,— ஞானநூறனை யோதல்-ஞானநூறனை யோதலு ம்,— ஓதுவித்தல்-அந்நூலைப் பிறர்க் கோதுவித்தலும்,— நற் பொருளைக்கேட்பித்தல்-அந்நூற் பொருளைத் தமது மதிநுட்ப த்தாற் பிறர்க்குக் கேட்பித்தலும்,— தானன்குக் கேட்டல்-அந் நூற்பொருளைத் தானன்குக் கேட்டலும்,— ஏனமில்லாப் பொ ருளதனைச் சிந்தித்தலந்த நெறிஞானபூசை யானவையாவ - குறைவில்லாத வப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப் பட்ட அழகிய ஞானவெளியாகலின் அஃதொன்றுமே,— இ றைவனடி யடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான்,— வீடடைய வறிந்தோ ரெல்லாம்-அஃதுணர்ந்தோ ரெல்லாரானு ம்,— மேலான ஞானத்தாலரனையருச்சிப்பர்-அவ்வைவகை யான ஞானவெளியே வேட்டற்பாற்று என்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலாகிய ஞானத்தினை யுடையவர்கள் பெறும்பய னித்தன்மைத்
தென்பதூஉம் அஃதில்லாதார் பெறும்பய னித்தன்மைத்தென்பதூஉம்
வரையறைசெய் துணர்த்துதனுதலிற்று.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் றெளிதனிட்டை கிளத்
தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கினை ஞான, வீட்டைய
டைந் திடுவர் நிட்டை மேவினோர்கண் மேவாது தப்பி
னவர் மேலாயபதங்கட், கீட்டியபுண் ணியங்க ளாகிப்பி
ன்ப மினிதுநுகர்ந் தரனருளா லிந்தப்பாரமே, னீட
டியாந்த குலத்தினில் வந் தவதரித்துக் குருவான ஞான
நிட்டை யடைந்தடைவர் நாதனருளே (௨௪)

(இ-ள்) கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளிதனிட்டை கிளத்தலென வீரிரண்டாங் கிளக்கினை — யாதாமொருவர் தாம் ஞானாசாரியனிடத்தே போதித்த சிவாகமங்களின் வாக்கியத்தைத் தத்துவசொரூபம் புலப்படக் கேட்டலு மங்ஙன மறவாமல் நாடோறும் பின்பு சிந்தித்தலு மதனை யறிவிற் றெளிதலும் தெளிந்த மேலான ஞானத் துடனே கலந்து நிட்டைபுரிதலு மெனச் சொல்லில் நாலு பிரகாரமாம்.

ஞானவீட்டை யடைந்திடுவர் நிட்டை மேவினோர்கள் — இவ்வாறு சமாதியை யடைந்தவர்கள் பரமமான மோட்சத்தை யடைவார்கள் நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்திடுவர் எனப் பதமாறுக.

மேவாது தப்பினவர் — இராகத் துவேஷத்துடன் கூடி நிட்டையைப் பொருந்தி யிருக்க மாட்டாதவர்களாய்ப் பிரிந்தவரே

சோபானபக்ஷ அந்தத் தபோபலத்தாலே சிவலோகமுதலிய புவனங்களுக்குச் சத்திபாதமாகி
இனியப்பின்று அவர்களிருபத்தொரு தலைமுறையினுடனே போகங்களுடன் சிவலோகத்தில் நூறு கோடி கற்பகாலமிருந்தாரெனின் போகங்களைத் தொலைத்தவாறே பின் மாயனுமைமப் பிரமன் பிரமாதிகிலோக மிந்திரனபுரி கந்தருவாபுரி யிவாக ளுலகங்களினுமான போகங்களை யடைந்தக்காலவரையுமிருந்தாரெனின் போகங்களைக் கிரமத்திலே யனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே
உரனருளால் சிவனதனத்தாருண்ணியத்தினாலே இந்த நடந்திலைத்தீபகம்
இதப்பூமியின்கண் வேதாகமங்களின்படி தரப்பட்ட நல்லசாதியினும நல்ல ஐசுவரியத்து தங்கினில் வந்தினும வந்து
நதயத்து
ஞானசாரிய னிடமாகச் சிரவணம மனனம் நிதித்தியாசனம முறையதலானும் பூர்வவாதனையினாலும் எவ்வளவு இவனுக்குச் சிவஞானமிடம பிறக்கு மவ்வளவு மகனைவபினிறுபினுப ஞானநிட்டையைப் பொருந்தியிருந்து தெரிந்து சஞ்சிதகன்மங்களைத் தொலைந்தவாறே
அடைவார் சிவனது சீபாத கமலங்களைப் பொருந்தியிருப்பர்கள் எ-று
மேவிநேர் அடைவார் ஒழிபினும எது, மேவாதோர் நேர்ந்தமெடுத்துக் குருவாலடையரென எழுவாய் பயனிலை கூட்டிக்

இதற்கு நிசுவாசம் சிவதருமோத்தரம் சிந்திய விசுவம் ஏ
பிரபேதமு மெனவறிக (உச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறுகின்றது

கேட்டல் - பதிபசுபாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை யாசாரிய முகத்திலே நின்று கேட்டல்,—உடன்சிந்தித்தல் - கேட்டபடி த்தபேருடனே யந்த லக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவதோஷமில்லாமற் சோதித்தல்,—தெளிதல் - மூன்று பொருள்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச * ஞானமென்றும், பதி † யுபாதேயமென்றும் பாசத்தைநீங்கிப் பதியைப் பிரிவற நிற்பமென்றுந் துணிதல்,—நிட்டை கூடுதல் - அந்தப் பதியுடனே வேறறநின்று பேரின்ப வளர்ச்சியைப் பெறுதல்,— என விரிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானாப்பியாசம் நாலுவிதமாம் —கிளக்கில் ஞானநிட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டைமேவினோர்கள் - சதுர்விதஞானாப்பியாச பலத்தை விசாரிக்கில் ஞானத்தினாலே யுண்டாம் பரமமுத்தியை, நிட்டைபொருந்தினபோக ளடைவார்கள்.—மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட் கிட்டியபுண்ணியகர்த்தராகியின்பமினிது நுகர்ந்து-நிட்டை பொருந்தாது சேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலளவிலே தேகத்தை விட்டபோ பிருதிவியாதி புருஷதத்துவ பரியந்தங் கடந்து இவையிற்றுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில் சிவலோகத்திலே சாலோக சாமீப சாரூப பதங்களுக்கேதுவான புண்ணியங்களை யுடையவராயவ்விடத்துத் துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே யநுபவிப்பார். அநுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனப் பற்றில்லை ஆகில்,—அரனருளால்-சிவனருளால் நிட

டைசுஅ பிரளயகாலமளவும் அவ்விடத்துச் சீவன்முத்தரா யிருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை யடைவர் அவ்விடத்துப் போகபரவசத்தினாலே நிட்டை கூடாதிருந்ததாகில்,—இந்தப் பார்மேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில்வந்தவதரித்து- இந்தப்பூமி யின்மேல் நன்குலத்தின்றிச் சிவதருமம்பண்ணுவோர் குலத்தி லேவந்துதித்து,—குருவான ஞானநிட்டையடைந்தவர் நா தனருளே-ஆசாரியர் கருணையினாலே ஞானநிலைமையைப் பெற் றதனால் சிவனை வேறற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவாரென் றதன்பொருள்.

* ஹரணம் - நீக்குதல், † உபாதேயம்-எடுக்கத்தக்கது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சாவாதிக்க நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சாதன நிராலம் பசிவசமாதி முன்சொல்லிய ஞானத்தினு முக்கிய மென்பது ஆசாரியரு மறிவிப்பிக்கின்றார்.

கொாத்தல - பண்ணுதல்;—இந்தப்பார்மே லென்பது நியம மன்று "புவநே குரவஃ" என்று சிவாகமவிதத்துக்கொச் செய்புவா ரகளாதலால், போய்ப் பொருந்திய புவனத்திருந்தபடி பூமியி ற் றிருமபாந்து ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திரகுரு சதாசிவகுரு முத லோரால் தீக்ஷிதர்களாய்க் கொண்டே பரமுத்தியானகளா வார்கள்

மறைந்த வெளிப்பொருள்

× புவனந்தோறும் குருக்கள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைந்தனுள் முன்னைய மூன்றனும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கு முண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மைஞான மெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யதன்பி னிட்டை கூடுதலுமென்று நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டை பொருந்தினோ ரீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந்நான்கினுண் மேவுதலின்றித் தீக்கையி லத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதலோதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையின் நின்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகி நிற்கியதனையாகி ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன் முதலிய நெறியா னிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபெறுவ ரென்பதாம்.

ஓதன்முதலிய மூன்றினினார்க்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, 'இந்தப்பாரமே சூடிய நற்குலத்தினில்வந்தவதரித்து' என்றதனையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக்கொள்க; சரியைமுதலியவற்றினாரும் 'அங்குநாதனே முனிந்தினனுருவாகவுருமேள' என வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்.

இனி மேவாதுதப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென் றுரைப்பாருமுளர்.

கேட்டபின்னர்க் கேட்கவேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் றால வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றினார் சுத்தத்தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றினரோடொப்ப வைத்து அவ

னமுறைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோடியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியெனவொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்துணைப் பகுதித்தெனப்படும் அவற்றுட் பொதுச்சிறப் பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலுமோருபாயநிட்டை யருளிச்செய்கிறார்.

கேட்டல் - முற்சனனங்களிற்செய்த சரிதை கிரியை யோகங்களின் முற்றுதலினாலே ஆசாரியனருளிச்செய்த ஞானோபதேசங்களை ஏகாக்கிர சித்தனாய்க்கொண்டு விரும்பிக் கேட்டல் —உடன் சிந்தித்தல் - முன்சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங்களைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுண்மை, இப்படியோ பசுவினுண்மை, இப்படியோ பாசத்தினுண்மையென வாராய்வது சிந்தித்தலாம் —தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட பாசத்தினுண்மை பசுவினுண்மையிற் கூடாமல், பசுவினுண்மை பதியினுண்மையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞானம் சுதந்திரஹீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உண்மையாகவுள்ள இதுவே பொருளென்று தெளிவதே தெளிதலாம் —நிட்டைகிளாத்தல் - பதிஞானம் பேதகத்தி லான்மாவொழிந்து தானொரு முதலில்லையென்ன அந்த வான்மாவாய்நின்ற தன்மைபோல இந்த வான்மாவும் அந்த ஞானமொழிந்து தானொருமுதலில்லையென்ன அந்த ஞானந் தானாய் நின்றுவிடுதல் நிட

டைசிநதலாம—எனகிறிரண்டாம - இபபடி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென நாலுவகையாம—கே. சி. ஞானநிட்டை யடைநதவர் நிட்டைமேவினோர்கள் - இவையின்றுக் குண்டான பேறுகளைச் சொல்லுமிடத்து நி ... பொருந்தினவர்கள் ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்ட சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள—மேவாது கப்பினவர் - அவர்கள் சிந்தித்துத் தெளிதமாத்திரத்திலே நிட்டை கூடாதவர்களுக்குச் சாயுச்சிய முண்டாகாது—மேலாய பதங்கட் கு... ளியரானாராகி - மேலாய சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளைப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாகவிருந்து,—இப்பதவித நுகர்ந்து-அவ்விடங்களி லுண்டான சுகங்களை நுகருகவுடே விட்டு,—அரனருளா லிந்தப்பாரோல நாட்டியந்தகுலத்தி லவதரித்து-அது தொலைத்தபின்பு தம்பிரானாருடைய காருணணியத்தினாலே இந்தப் பூமியினகண்ணே வேதாகமவழியிலே சொல்லப்பட்ட தபசுபொருந்தியிருக்கிற நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி அந்த ஜநமத்திலே,—குருவால ஞானநிட்டையடைந்தவர்களென்றுளோ - ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைக்கூடி பரமேஸ்வரனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தா நிற்பார்கள

இதனுற சொல்லியது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென ஞானம நாலுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும், நிட்டை கைகூடினவர்கள் சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களென்றும், நிட்டைகூடாதவர்கள் சாலோக்கியாதியான பதமுத்திகளைப் பெற்று அதற்குக் காத்தாக்களாயிருந்து அந்தப்போகத்தையனுபவித்துத் தொலைத்தபின்பு தம்பிரானாருடைய காருணணியத்திலே பூமியினகண்ணே நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோன்றி ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைப் பெற்று அதினாலே பர

பேறுவாறுடைய சோபாநத்தைப் பெறுவாரகளென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கிளக்கின ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைபந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும ஆசிரியனறிவுறுக்கும் உண்மைஞான நிட்டையின் உண்மைஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தரெளிதனிட்டைகளாகத்தலெனவீரிரண்டாம்-ஏனைக்கேட்டலெசிந்தித்தலகளுஞ் சிந்தித்ததனைப் பின்னாதெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யகன்பி னிட்டை கூடுதலுமென்று நான்கேயாம —நிட்டை மேவினோர்கள் வீட்டை யடைந்திடுவா - இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவா,—மேவாது தபயினவா - இந்நானகினுள் மெய்தலின்றித் தீக்கையின் அத்துவ சுத்திபண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தலமாத்திரையி னின்று தபயினவா,—மேலாயபதங்கட்கிட்டிய புண்ணியராகி - மேலாய பதமுத்திகட்கிட்டப்பட்ட புண்ணியபேறெய்தினால்,—இவையினிதுநுகர்ந்து - இப்பதத்தை யின்றாக வநுபவித்தலாகிய பதமுத்திகளினைவக,—அரனருளால் ஒப்பிலா பாரமேல்-முதல்வ னாணையானவைகளினின்றுநீங்கி யிவ்வுலகத்தின,—நாட்டியநற்குலத்தினில்வந்தவதரித்து - உயர்ந்த நற்குலத்திற்றோன்றிய ஆணையானே,—குருவான ஞான நிட்டை யடைந்தடைவா நாதனருளே - ஆசிரியன மாட்டுக் கேட்டன முதலிய செறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடு பேறடைவா.

இவையிரண்டு செய்யுளானு மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
தனைப் பகுத்தெனட்டூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப் பாமா
று மவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நிட்டை கூடாதோர் திரும்புதலன்றி வேதத்தின்வழி நி
ன்று தானஞ் செய்தோர் பெறும்பேறும், சரியைமு
தலியவழியினின்றனுட்டித்தவர் அபரமுத்தியை
யடைந்ததற்கும், பக்குவர் பரமுத்தியை யடை
வரென்பதூஉ முணர்த்து கின்றார்

தானமியாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்தி
விரதங்களம் யோகங்கள் சரித்தோர், ரீனமிலாச் சுவர்
க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீளவ ரீசனியோ கக்கிரி
யா சரியைதனின் முயன்றோர், ரூனமிலா முத்திபதம்
பெற்றுலகமெல்லா மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா
தொழிற்பிலுறப் பவித்து, ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சி
வனையந்த நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற்று
ளே (௨௫)

தானம் — துலாபுருட முதலிய மகாதானஞ் செய்த வர்களும்

யாகம் — அக்கினிட்டோம முதலிய யாகங்களைத் தை யனுட்டித்தவர்களும்

தீர்த்தம் — தீர்த்த யாத்திரைசெய்து கங்கைமுதலிய தீர்த்த மாடினவர்களும், கோடி தீர்த்தங் கடந்து குளிக்கினும் பலமில்லை யென்றார்.

ஆச்சிரமம் பிரமசரிய முதலிய நாலாச்சிரமத்தின் வழியின்று நடத்தவர்களும

தவங்கள் விரத சாந்திராயணங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டப் பண்ணினவர்களும

சாந்தி பரிகாரம

விரதம் "வீடுஞானமும்வேண்டுவதிலவிரதங்களால், வாடிஞான மென்னுங்கொல அடிசேர்வது ஞானமே" என்பதனால் மாதோபவாச முதலிய விரதங்களை நடத்தவர்களும,

கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் கன்மயோகத்தின்வழி நின்று நடத்தவர்களும், இவர்களெல்லாரும்

ஈனமிலாச் சுவாக்கம்பெறற் றிமைப்பளவின் மீளவர் சுருதிவழி மொழிகின்றவர்கள் சுவர்க்கத்தார், என்பதனாற் சுவர்க்கத்திலுண்டான போகங்களை புசித்தத் தொலைந்தவாறே இமைக் கொட்டி விழிக்குமுன்னே பூமியின் கண்வந்து பிறப்பார்கள் சைவர்கள் அடையும பலமியாதெனில்?

ஈசன் யோகக் கிரியா சரியைத் தின மூவினரும் சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்களிற் கூறிய சரியை கிரியை யோகமென்னு மிம்மூன்றினு மனுட்டித்தவர்கள

ஊன மிலா முத்திபதம் பெறறு குற்றமில்லாத சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளை யடைந்திருந்து. இவைபெட்ட மொழி

அவ்ஷீதாவது ஸ என்பது அவனென்றதாம் அவனுலோகத்தை யவன சமீபத்தை அவ னுருபத்தை என்றிக

இப்பதமுத்தியாவது மிச்சிரத்துவாவிற் பிரளயாகலப் பிராபத்தியைப் பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் எழுந

சருளி யிருககும சிவலோகததிற பதமுததியைப பெறறிருக்க
லெனவறிக

லக மெலலா — அசுத்தமாயைச் சங்காரப படியபோது க
மொடுககுமபோ — குவரிற சிலருககுச சிவன சாநிததியமாக்
து — மேலான நாத தததுவததை யடைநதிருக
து மகாசஙகார காலததிற பரமுததியை ய
டைவிபபது

அரனமுனிலா — சிவா பககுவ மிலலாதபடியினாலும டோ
தொழியில — சததில் விருபபததை வைக்கையி னாலும
அவாகளுககுச சிவன சாநிதியமாயத தி
ருவடியைக கொடுத தனுககிரகஞ செயயா திருபபாளுகில அப
பொழுதவாகள

உறபவிதது — அநதப பிரகிருதியினினறும சஙகரிபபுண
டு மீளவுஞ சிருட்டிககபபடடு சநநமெடுத்த
நதப் போகஙகளைப புசித ததில் வையிராககியமபிறநது முத
தியடையவேணு மெனனு மிசசையுணடாய்

ஞானநெறி ய — முன சநநததில் விடட குறையினாலே
டைநது — ஞான யாகத்தை யடைநது கேட்டல் முத
லியவற்றின வழியே யனுட்டிதது நிட்டை
பொருநதினாறு

அடைவா சிவ — அந்த வானமாககள பிரகிருதி சிவலோக
னையஙகு — ததை முனபுபோ லடைவாகள

அஃதெனபோல வெனில்? சுநதரபபெருமா ளுடைனா சி
வலோகததினின்று பூமியினைகண் வநது சரீரமெடுதது எனனை
யொருவனுக வருததனை யெனறு திருவுளஞ் செய்து ஞானதி
டடா பலததாலே பிராகிருதமான வடிவுடனே போககசனு
டோமே!

ர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணார்; பண்ணாதொழியவே பிராரப்த முடிவாய்ச் சிருஷ்டி யாரம்ப மெவ்வளவுமுண்டு, அவ்வளவு காலமுங் கேவலாவஸ்தையை யடைந்திருந்து சிருஷ்டிக்குப் பிறக்கப் பூமியின்கண்ணே பிறந்து ஆசாரியனாலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்று அந்தமார்க்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள்.

நாதனே முனநிற்கின் அணுகுவர் நற்றுளே-பிராரப்தத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததாமாகில் சிவன் சாந்நித்தியம்பண்ணுவர், பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவர்.

சிவனே என்பது நடுநிலைத்தீபம்

ஏகார மீற்றசை.

இதனால் ஸமிருதியுக்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தரும மதிகமென்பது கூறியது.

* புரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது, † வர்த்தித்வம் - இருக்கை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதியர்களால் நிரீக்ஷிக்கப்பட்டார் இருந்த சில மகாப்பிரளய முடிவில் சிவநிரீக்ஷணத்தால் பரமுத்திமான்களாவார்கள், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நிரீக்ஷணைபோல் சிவநிரீக்ஷணமு மில்லாதார் மற்றும் மகாசிருஷ்டியிற் பூமியிற் புவனங்களிற் றனஜன்மித்துப் புவன குருக்குகளாற் றீக்ஷிக்கப்பட்டுச் சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்திமான்களாவாரென்று பாஷிக்கின்றார்.

இமைப்பளவில் - நித்திய நிலையின்றி,—ஆசன யோகமென்றது சால்ம்ப சிவயோகமாதலால் ஆசன யோகக் கிரியா சரியை

பரிவினையேறோ நிராலம்ப சிவசமாதி நிலைசெட்டு நிலைபெறுவதோ
ருவ்வாறு வருவித்துக்கூட்டுக,— முத்தி - பரமுத்தி
பற்றையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணியங்
களாலன்றி, மேம்பட்ட சரியைமுதலிய சிவபுண்ணியங்க
ளன்பிற்பணிந்தோரும், மேவாது தப்பினவரோடொப்ப
அத்தகைமைக்குரிய பதமுத்திகளில் நெடுங்காலமவைகி முடிவின்
கண் அவ்வாற்றும் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்து
வரென்பதாம்

இதனானே சரியைமுதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய
சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னு மா
சங்கையை நீக்கியவாறுமாயிற்று

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாக்கள் புண்ணியங்களைச்செய்து போகங்களைப் புசி
க்குமிடத்து இருக்கிற பதங்களெல்லா மொத்திராமல் ஒன்று
க்கொன்று ஏற்றக் குறைந்தெனம்பு என்ற மாணுக்கனுக்கு
கேட்டருளிச்செய்கிறார்.

தானம் - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான தானங்
கள்,—யாகம் - சோமயாக முதலான யாகங்கள்,—தீர்த்தம் -
கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள்,—ஆச்சிரமம்-தேவதாருவனமுத
லான ஆச்சிரமங்கள்,—தவங்கள் - பஞ்சாக்கினி நடு ஜலத்தின
டுமுதலாகச் செய்கிற தவங்கள்,—சாந்தி - நன்மைப்பகுதி

களைப் பொருந்தியிருக்கிற சாந்திகள்,—விரதம் - மாகேசுவர சம அட்டமிவிரத முதலான விரதங்கள்,—கன்மயோகங்கள் - சிவயோகமன்றியே சரீரவருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட யோகங்கள்,—சரித்தோர் - தானமுதலானவற்றைச் செய்தவர்கள்,—ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற்றிமைப்பளவில் மீள்வர் - குற்றமற்றிருக்கிற சுவர்க்கத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலுண்டாகிய வினைப்பயன்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே ஒரு கணப்பொழுதிலே பூலோகத்திலே மீண்டு வருவார்கள் இந்தப் பசுபுண்ணியத்தின் முறைமையறியும்,—ஈசன்யோகக்கிரியா சரிதையினின்றோர் - பரமேசுவரனருளிச்செய்த சிவாகமத்தே சொன்ன முறைமையிலே சரிதை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தவர்கள்,—ஊனமிலாமுத்திபதம்பெற்று - குற்றமற்ற சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்திகளைப்பெற்று சருவசங்காரம் வருமளவு மந்தப்பதங்களிலுண்டாகிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண் டிருப்பார்கள் — உலகமெலாமொடுங்கும்போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங்காரப்படும்பொழுது,—அரன முன்னிலாத் தொழிலின் - பரமேசுவரனிவர்களை யந்தவதிகாரத்திலே முன்னின்று இரக்ஷியாதொழில்,—உற்பவித்து - மீளமிருஜநநத்தையடைந்து,—ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சிவனை-முன்பு விட்டகுறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தி யதினவழித்தா ,யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெறுவார்கள்.—அங்கு நாதனேமுன்னிற்கில் நணுகுவாரன்றே - அந்தச் சங்காரகாலத்திலே பரமேசுவரன் முன்னின்று இரக்ஷியாதொழிலப்பொழுதே யவனுடைய கன்மப்பகுதியா யிருந்துள்ள சீரபாதத்தைக் கூடாநிற்பர்கள்.

இதனுற் சொல்லியது, தான மியாகமுதலான பசுபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் சொர்க்காதி பதங்களைப்பெற்று அங்கு

னேசங்களை யனுபவித்துத் தொலைக்கவும் இனைப்பிற பூ
லோகத்திலே வருவா ரென்றும் சிவ ட்சா ரென்று சொ
ல்லப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்வார் பதமு
த்திகளைப் பெற்றிருப்பார்களென்றும் சிவஞானசம்பந்தவ
ரத்திலே பரமேசுவரன அனுக்கிரகிக்க அவ்விட நிஷ்டையிலே
சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களென்றும் அவ்விடத்தில் நிஷ்டைக
ஞ செயகாலமில்லையாமாகில் மீளவுஞ் ஜனனத்தை யெடுத்து ஞா
னத்தினாலே சிவனுடைய சீபாதத்தைப் பெறுவார்களென்று
முன்னுரையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தானம் - தானங்களைச் செய்தலும்,— யாகம் - யாகங்க
ளியற்றுதலும்,— தீர்த்தம் - புண்ணியதீர்த்தங்களாடலும் —
சிரமம் - தத்தநிலைகளிற் றவறாது நடத்தலும்,— தவங்கள் -
தவங்களியற்றலும்,— சாந்தி - பிராயச்சித்தங்க ளியற்றலும், —
விரதம் - விரதங்களியற்றலும்,— கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் -
கன்மயோகங்க ளியற்றலுமாகிய வினைகளை யனுட்டித்தோ
ர,— ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற நிலைப்பயனவினை மீளவா - ஏரா
மிக்குடைய சுவர்க்கலோகத்தினைப்பொருந்தி யநுபவித்து மீள
ராகலின் மேலேமேலேபோயும் மீளுந்தன்மைத்தாகிய பசுபு
ண்ணியம்போலன்றி,— ஈசன சரியைகிரியாயோகத்தினிலே நே
முதலவன விதித்த மேம்பட்ட சரியைகிரியாயோகங்களாகிய சி
வபுண்ணியங்களை யிப்படி யனுட்டித்தோரும்,— ஈனமிலா மு
த்திபதம்பெற்று - மேவாத் தயிலைவரோடொப்பத் தத்தமக்
குரிய பதமுத்திகளி னெம்பெருமானைக்,— உலகமெலாமொரு
வகுமபோ தரணமுகிலா தொழிலினபிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங

டங்கு பொருந்து முதல்வன முன்னின்றருளாநின்ற
...ந்து ஞானநெறியடைந்த சிவனடியார் - மீ ...
...யதற்கு முதல் வினைகளையொழிந்தருளுங் குருவருளான ஞா
...த்த தவப்பேறுடையார் ... ஆகலின், — அவர்...
...திறத்தில் நன்று வணங்குவர் - மேற்கூறிய சரியைமுதலிய
... ஞானகுரு முதல்வனருள்பெற்று திருவடியிற் சேர்வர்.

இங்ஙனே சரியை முதலிய வற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறி
... முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போலுமெனும்
... ஐயத்தை நீக்கியவாறுமாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை

செப்பரிய தவத்தால் விளக்கிச் சிறப்புவித்தியுணர்ந்து ஞானச்
சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றுணந் தி...
...வச் செய்திரு நிலமீதோ போற்றிக்கிருந்து, பவமாய
கடலிலழுந்தாத வகையெடுத்துப் பரபோகந் துய
...த்துப் பாசத்தை யறுத்துத், தவமாரும் பிறப்பொன்ற
...சாரப்பண்ணிச் சரியைகிரியாயோகந் தன்னைச் செலு
த்தாமே, நவமாரும் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்து
...கக் கமலங்கள் ஏறுகுவிக்குந்தானே. (உசு)

(இ-ள்.) சிவஞா — சிவஞானத்தினுடைய செயலையுணர்ந்த
னச் செய — ஞாதாக்களிடத்தினுள்ளவுபொருளை கா
லுடையோ — ணங் கொடுக்கினும் ஆசையற்ற ஞாதாக்கள்
...யிற்றுணந் — தானம்வாங்கில் அவர்களும் நாயைப்போல
...வானவே செ — விருப்ப முடையவர்களாவார்களோ வெ
ந்திருமை — னில்?

'தொ பினையுனாகாநோனி வேளவா விசித்தாரோ து, மு
வ பிறளையுன்னி யவாகொடையுமபயன்" என றாறறிக
மெமலே போ நிலமானது மலைபானது வெபயது தா
நிகழநது டோறுமவளருமோ அதுபோலஇந்பு
ணியமும பிரளயபரியநதமுமஙின றநாநத
யவ தறுகதப போகததைக கொடுககும

'கருமிகட இகைகிறககுங கலஙதொரு பிறபிறகறற, ...
ராந தயஙகோக இகை பிறபொரு நூறுநிறகு, மரியமங
நிராதகாயகசிகை யாயிரமபிறபுநிறகு, முரியபோககுஞானம
எட்டுப்பெருமநிறகும்" எனபதூஉ மொனறுககொணடு விசட
மை வறிக.

ளாயககட இநதப பலஙகொடுகக தாதாவை ஜா
ஒழுகதாதவ மரணமாசிற கடலிலே கிடந தழுநதாதபட
கொபிததது கரையேறறி

பரபோகதது அபர போகஙகளைப புசியயாமல் ...
ததது லான போகஙகளைப புசிபபிததது

அவவிருவகை யாவன? மாயாகாரியமாகிய புவனஙகளி
ருககு மமேசாதிகளான உருததிரரகள் புசிததிருககும போகம
அபரபோக மெனவறிக.

சுததமாயா காரியமாகிய சுததததுவ புவனஙகள வித
தியேசுரா முதலாயிஞா புசிததிருககும போகம பரபோகமெ
னவறிக

சுதத ததுவ புவனவாசிகளுககுக கனமமிலலாமையா
லவாசகளுககுப போகங கூடாதெனில், பிரளயாகலருககுக கன
ம முணடாதலால அபரபோக மெனறார.

விஞஞான கலருககுக கனமம காரணமனறு மலபரிபாக
ம காரணமாதலாலும, சுததகனம முணடெனறு ஆகமங கூ
றுகையாலும பரபோகததைப புசிததிருபபாகளென வறிக

பாசத்தை யறுக்கத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சார்ப்பரேனும் — அநேக ஜநநமெடுத்துத் தவஞ்செய்தற் கரிதாகிய முத்தியை யெளிதினிலடைதற்குத் தவத்தைப் பண்ணுதற் சேறற்கொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞாநாசாரியனை யெளிதினி லடைதற்குத் தவத்தைப் பண்ணுதற் கேற்றதொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞாநாசாரியன தீக்கையிலே பாசத்தைச் சேதிக்கும்படி பண்ணி,

சரியைகிரியா யோகந் தன்னிலுஞ்சாராமே — சரியை முதலியவற்றைப்பொருந்தி யதனாலே வருந்தி யனுட்டித்துத் தத்தம் பலத்தினாலே யடையவேணுமென்னும் நியமமுமின்றி, இஃதில்லாவிடத்தெக்காரணத்தாலெனின்?

நயமாருந் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி — நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும் புதுமைபொருந்தி யிராநின்ற சத்தியஞானத்தைக் கொடுத்து,

நாதனடிக் கமலங்க ணணுகுவிக்குந் தானே — அந்தத் தானப்பலத்தினாலுண்டாகிய ஞானந்தானே சிவனது திருவடித் தாமரைகளைப் பொருந்துவிக்கும். எ-று

தானம் - எழுவாய்.

கணுகுவிக்கும்-பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் மிருகேந்திரம் பௌட்கரந் தத்து மறிக. (உகூ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தானமுஞ் சாமானியர்களுக்குக் கொடாமற் சிவஞானிகளுக்குக் கொடுக்கிற் சுவர்க்க பலமாத்திரமன்றி முத்திக் கேதுவாமென்பது கூறுகின்றது

சிவஞானச் செயலுடையோராகையிற் றுனநதிலமைவுசெ ந்திடு நிலமலைபோற நிகழந்த பரபோகாதுயபபிதது-காஷடததிலே மறைநதிருநத அகநியானது * மதனததினாலே பிரகாசிததக காடடத்தை மறைததத தானேயாய நினறதுபோல மூன ஞணமாவிலே மறைநதிருநத சிவனது ஞானககிரியாசததிகள கேடடல சிநதிததல் தெளிதலினாலே அருமாவினுடைய ஞானககிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித் தவைகளை யடககித தானேயாய நிறகும் அவவாறு பெற்றபோ சிவஞானச செயலுடையோர அவர்கள கையிலே யெள்ளளவாகிலும் ஒருவலதுவைப் பகதியுடனே கொடுததால் அது ரத்தினங்கள முதலான சாவ வஸதுககளாய் முடைத்தாயப பஞசாசத்கோடி விஸதீரணமுளா யிருககும் பூமியையும் ஸ்வர்ணமயமாகிய மகாமேருவையும வேத வேதாஙககளை யோதியுணர்நது வழுவற அககிநிஷடோமாதி சததிரயாக பரியநதமபணணுங கனமகாணடிகையினாலே கொடுககததிலும் அதிகமாக விளஙகி இநதிரபோக முதலான வுலகங்களிலே மேலான போகங்களைப புசிபிதது,—பவமாயக கடலி லமுங்காதவணணமெடுதது பாசததையறுததது தவமாரும் பிறப்பொனறிற சாரப்பணணி-ஆசாரியருவிலே ஜநந மரணமாகிய மாயா சமுததிரததிலே நினறுங் கரையேறறி யாணவ மாயை கனமமென்கிற பாசத்தையொழிககும்படிச சிவகருமமாகிய † தபோதனருடைய சூத்திரத்திலே யொரு ஜநநததை யெடுபபித்து,—சரிதைகிரியாயோகங களிலும் சாராமே - சரியைக்கிரியா யோகங்களைச் சாதியாமலே,—நவமாருங ததுவஞானத்தைக்கற்ற - புதுமையாகிய பரததுவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்துக் கேதுவாய்,—தாளடிககமலங்க ணனுகவிக்குந்தானே - சுவாமியாகிய சிவனுடைய சாயுசசியத்தை யடைவிக்கும் சிவஞானிகள் கையிற் றூனமெனறதனபொருள.

* மதனம் - கடைதல், † தபோதநர் - தவத்தைத் தனமாகவுடையார்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிஷ்பிரபஞ்சசமாதி நிலைபெற்றோர் பெருமை நிகழ்த்துகின்றார்

சிவஞானச்செயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமான்கள்,—சித்தவஞானத்தை - நிராலம்ப சிவயோக சமாதியை,—நல்கி - கொடுத்து,—நாதனடிக்கமலங்கள் - ஞானத்து ஞானக்கிரியா சத்திசமான சத்திலக்ஷண சிவத்துவத்தை

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

விதிவழியினன்றிப் பதிவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரென்பதாம்.

பதிநெறியினின்றோர்க்கும் பக்குவமிகுதிப்பாடுற்றார் சரியைகிரியாயோகம் எனுமிற கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவல்லதி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் இருமையுமுடையனவல்லவென்பார், சரியைகிரியாயோகந் தன்னினுஞ்சார்ந்தோரேயென்றாராகலின், சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணாமையறிக.

இவை நான்கு செய்யுளாலும் ஐவகைவேள்வியாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பய

ளும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை ந ழுமுகச் சா
ர பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணாத்தமுச்ச
னே, எந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கு
நெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது
கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

பாத்திரா பாத்திரங்களை யறிந்து தானஞ்செய்யு முறை
மை யருளிச்செய்கின்றார்.

சிவஞானச் செய்யுடையோர் கையிற் றானந் திலமள
வே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து - தேகாதி பிரபஞ்
சத்தைவிட்டு நீங்கியிருக்கிற சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப்
பட்ட திரவியமோ ரெள்ளளவாகிலும் அது பூமியினகல் மு
டான மகாமேருவென்னச் சக்கிரவாளகிரியென்ன விடுவேன
ன்,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகை யெடுத்து - ஜனனமர
ணமாகிய மயக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற சக்கசாகரத்திலே யழு
ந்தா அழுந்தாதபடி யெடுத்து,—பரபோகந் துய்ப்பித்து,- மே
லான போகங்களைப் புசிப்பித்து,—பாசத்தை யறுத்து- பாசபந்
தநாசமாகும்படி,—தவமாருட பிறப்பொன்றிற் செய்பவ
ன்-அரியதவங்களைச் செய்யத்தக்க கோத்திரங்களிலே வைத்து மு
ருனைடுத்து,—[illegible] போகத்தை [illegible]
சிவஞானிகள் கையில் கொடுக்கப்பட்ட [illegible] தி
வித்தகனைகளிலுண்டாகிய [illegible] செய்யுஞ் சரியை கி
ரியை யோகமென்று சொல்லப்பட்ட [illegible] பொருந்தா
மல்,—சுமமாருக தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்து [illegible] நாளுநாளும் பது
மைபொருந்தி யிருக்கப்பட்டாகின்ற வுண்மை ஞானத்தைப்பெ

கொடுத்து,—நாத னடிக்கமலங்களை நண்ணுவிக்குந்தானே - நம் பிரானுருடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களிலேதானே பொருந்துவிக்கும்.

இதனால் சொல்லியது, திலமளவாயினும் சிவஞானிகளுக்குச் செய்ததான மகாமேருபோல மகத்தாகிய பிறவிக்கடலிலே நின்றுமெடுத்து மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து பாசநாசமாம்படி தவகோத்திரத்திலேவந்து ஒரு ஜனனமெடுப்பித்துச் சரியை கிரியை யோகங்களையும் அனுட்டியாமல் உண்மை ஞானத்தையுண்டாக்குமென்றும் அந்த ஞானந்தானே நம்பிரானுருடைய திருவடித்தாமரைகளிற் கூட்டுவிக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானம் - விதிவழியி னறிய பத்திவழியினின்று சிவஞானிகள் கையினிலே தானஞ் செய்த தனித்தபொருள்,—திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து-சிறிதாயினு நிலமலைபோல் வளர்தலால்,—பரபோகந் துய்ப்பித்து - மேலாகிய சாலோகாதி பதங்களை யொருகாலையா கந்தனி யாண்டுளவாகிய வின்பங்களை யநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாவகையெடுத்து - ஜனனமரணக்கடலின்கணழுந்தாதவண்ணங் கருணையா லெடுத்து,—பாசத்தையறுக்க - பாசத்தினீங்க,—எவரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி - தவஞ்செய்சாதிக்குரிய வுயர்ந்த குலத்தி லொரு பிறவியை யடையச்செய்து,—சரியை கிரியாயோகந் தனினின்று சாராமே - சரியை கிரியாயோக மேனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பு மருமையுமின்றி யெளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச்செ

யது,—நவமாரூந்தத்துவ ஞானத்தைநல்கி நாதனடிக் கமலங் களாறுதவிக்குந்தானே - முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டோர் முதல்வன் கமலம்போன்ற திருவடியிற் கலத்தலாகிய வீட்டினை யெய்துவிக்கும்

இவை நான்குசெய்யுளானு மைவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும்பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும்பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யும் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறிநின்றோர் பெறும் பயனு முணர்த்து முகத்தானே யெந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபே றெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கமின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஆதலான் ஞானத்திறலே தானே முக்தியென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்று, மூனத்தா
ரெனகடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயா
மெய்ஞ்ஞானந்தான், ஞானத்தா லதுபோவ தலர்கதிரு
ன்னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியா
கு, மீனத்தார் ஞானங்க ளெல்லாஞான மீதுவெனடி ஞா
னமே ஞானமென்பர். (௨௭)

(இ-ள்) ஞானத் நான்மறையும் பதினெண்புராணமு மிரு
தால்வீடெ பத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களு மிவை க
னதே நான் சொல்லா ஞானத்திறலே முத்தியென்று

பனறகள புராண முறையிட்டுச சொல்லியிருக்க அவைய
கலவாகமரு வன -

சொல்ல

இருக்கில், பிரமணத்திலும உருத்திராக்ஷத்திலும ஞா
னத்தினாலே முத்தியெனவும,

இரண்டாம வேதத்தி லாரணத்திலும் பரகதாரணைத தூ
ய ஞானத்தினை முத்தியெனவும்,

சாமத்திற சாக்தோக்கியத்தி லாருவதில ஞானத்தால
முத்தியெனவும,

அதாவசிரசில ஈஸ்வர சாட்சாத்காரத்தினாலே முத்தியெ
னவும கூறுகையாலும,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும, சூதசங்கிதையிலும, ஞா
னத்தால முத்தியெனபதாலும,

சுப்பிரபேதத்தும சிவதருமோத்தரத்தும ஞானத்தினால
முத்தியெனகையால ஆகமத்துங் கூறியதாயிற்று

அல்லவாமென் இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியிலலை யென
றுரைத்தாரோ மந்திரத்தினாலே முத்தியெனறும சிவதீக்ஷையி
வசட்டவார னாலே காமே முத்தியெனறும சாவஞோ
த்தரமுதலிய ஆகமத்தும் காசிபுராண
த்தும பிருகு சாபத்திரயத்திலும் சைவதீக்ஷையினாலே முத்
தியென் ஞேதியிருக்க, 'ஈசன் ஞானத்தால்' என்று கூறிய தெ
ன்னெனில்? 'கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்த
ற்கு நிமித்தம் எனக் கிளக்கும்' என்கையாலும்,

பார்க்கியை தேவிகாலோத்தர மென்னு மாகமங்களிற
கிரியை சரியை யோக மிம்மூனறும் ஞானத்துக்கு அங்கமென

று கூறுகையால் இவ்வாசிரியரு மிககருத்தையேபற்றி யருளிச் செய்ததெனவறிக

அஞ்ஞானத்தா லுழலுவதுதா மபந்தம — இப்படியறியாமற் சொல்லுகிறதற்குப் பலம் யாதெனில், சரீரபந்தமான பிறப் புண்டாகையால் முத்தி யடைந்தாரெனறு சொல்லப்பெறு

உயாமெய்ஞ் ஞானத்தா லுனதகால் து போவது — இந்த ஞானத்தால் பெறும்பலம் யாதெனில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத் துறு வாரைப்புரும லவனது திருவடியை யடைந் திருக்கிறதே! அஃதெனபோலவெனனில்:

அலர் கதிர் மு னவிருளபோல ஞானமறப பந்த மறு முத்தி யாகும — பிரகாசத்தினை யுடைய வாதித்தன் முனனே யந்தகார நில்லாமனீங்குமாறு போல, அஞ்ஞான மிவனைவிட்டு நீங்கினவுடனே பாசபந்தமு மற்று முத்தியையு மடைவன

ஏனைத் தாரா ஞான மக ளல லாஞான — பரசமயிகள் தங்கள் தெய்வத்தை யடைந் திருப்பதே முத்தியென்பர்கள், அந்தஞா ன மிவர்கள் சொல்லு ஞானமபோலன்று, இந்தச் சிவஞானத்துக்குப் பரமுமில்லைச் சமானமுமில்லை யாதலால்.

இவை றவனடி ஞானமே ஞான மெனபா — அநாதி யமல முத்தனுமாய்ச் சுத்தனுமா யசேதனமே வடிவாயிருக்கிற கர்த்தாவினது திருவடியைச் சேர்ந்த சர்வஞ்ஞத்துவமவி ளங்கிச் சுயாதீன [illegible] இந்தத் திருப பரித மேலான ஞானமென றறிவாளுயர்ந்தோர் [illegible] சொல்லுவார் கள் என்று (உஎ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மோக்ஷம் ஞானத்தினாலே யல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினால் இல்லையென்பது கூறுகின்றது.

(ஞானத்தால் - ஞானமென்பார்) ஞானத்தினாலே முத்தியென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத்தெட்டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யாகாதி கன்மங்களினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வமீமாம்சகரும், தீக்ஷாகன்மத்தினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வசைவரும், குறைந்த * மதிமான்களாகையாலே என்ன சுகத்தைப் பெறக்கடவர் அவர்கள் சொல்லுங் கன்மங்களெல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினாற் செய்வது மாயா காரியத்தினாலே பொருந்துவது பந்தமே! நின்மலா சத்தி ஞானத்தினாலே யந்தப்பந்தம் நீங்குவது அதெவ்வாறெனில்? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தனாலே யிருள் நீங்குவது போல இவ்வாறு சிவஞானத்தினாலே அஞ்ஞான நீங்கவே பந்தம் நீங்கி முத்தியாம் அந்த ஞானந்தான் ஈஸ்வராதிகளாகிய உலகாயிதராதி நிரீச்வர சாங்கியராக்கம் ஆன பெயருடைய ஞானம்போலே ஒத்த ஞானமல்ல, பின்னை ஏதெனில்? சிவஞானமே பரமமுத்தியைக் கொடுக்கும் பரஞானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவர்களென் றிதன்பொருள்.

* மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஒட்டகன்மத்தால் முத்தியென்று மீமாம்சன் விளம்ப மறுத்துச் சிறந்தமதத்தாலே முத்தியென்று செப்புகின்றார்.

ஞானத்தாலே வீடென்றே-நிராதார தீக்ஷையிற் றிரிபதார்த்த கற்ப தீக்ஷாகலா கலாபமறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலால்

சிவனது ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறித் தீக்ஷாங்க ஞானமும ஞானம

பின்னவனது தீக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்திச்சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சங்கற்ப சித்கனமமு ஞானம

அதுவன்றிச் சாதார தீக்ஷையில் திரிபதார்த்தகற்ப தீக்ஷாகலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டு மாதலாற் குருவினது ஞானசத்திக் கிர்த்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனத்தெழுந் தெளிந்து செய்தறைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமும ஞானம

பின்னவனது காயிக வாசிக மானசிக தீக்ஷாகளமம் மிப்படுக காயவாக்கு மனத்தசைவு பண்ணுந் தீக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்திய சங்கற்பக்குறிச் சிறக்கமமு ஞானம.

அதுவன்றிச் சாதார வசத்தியோ கிருவாணை தீக்ஷையிற் சீஷனது திரிபதார்த்த கர்ப்ப யோகசலா கலாப மறிந்து பண்ணவேண்டுதலாற் சீஷனது ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மனனத்தெழுந் தெளிவுறச் செய்தறைத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க ஞானமு ஞானம்.

பின்னவனது யோகக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப பிச்சாசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சங்கற்ப சித்கனமமுந் ஞானசத்தி கிர்த்தியக்குறிச் சிறப்புஞானப்பிரவேசத் தீக்ஷாங்க யோகாங்க தியானமும் ஞானம.

தியானத் தசைவறு தற்குறித் தியான சத்திய தீக்ஷாங்க யோகாங்க சமாதியும ஞானம.

சமாதி சாதத்திய திருக்கிரியாசக்தி யோகபபோ விதேக ப ... முத்தி சாக்ஷாத்கார சாதன தீக்ஷாங்க சத்தேக சீயன முத்தி சாக்ஷாத்காரமும ஞானம

இஞ்ஞானங்களிற் சித்திற முதானமியமாயுஞ் சிறித லாந டமாயு மனுசரிகருஞ் சாக்ஷான மோக்ஷமும கிடைப்பிக்கும ச ஙகறப தீக்ஷண நிரீக்ஷணம் பண்ணுரு சிவக்கிரியா சத்திச ஙிர ப பிருப பிசசாசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையும ஞானம.

அபபடிச சுபபிர பேதம், சுவாயம்புவம, பௌஷ்கா முதற சிவாகமஙகளிற் சிறப்பித்திருத்தலால் தீக்ஷயும் ஞான மென பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்று மவரவாச கருத மாய விடபிக்க கூட்டி விதிக்கும் அநேகவித ஞானத்தால மோ க்ஷ மென்றே பொதச் சிறப்பாய,—

நான மறைகள புராண நல்லவாகமஞ் சொலலவலலவா மென்று மூனத்தாரெனகடவாா - பிராகிருத காமிக வாசிக மானசிக ஜடபகத கனமதகால் முத்தியென்று செபபும ஞான ன்ராகும கனம மீமாமசா முதலோ ரேது பிரயோஜனத்திற சருகா, கிஷ பிரயோஜனர்களே!—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெய ரா ணவமல மாரோபித விபரீத ஞானரூப யோக்க கிரியாகாசதிரு த்துயக்குறி போகத் திருத்வத்தால்,—

உறுவது தான பகதம் - மாயா கன்ய தேகபோகம் கடபி ப பொருந்தும்.—

உயர் மெய்ஞ்ஞானத் தன்னைத்தால் - சொல்லிய வநதச சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாக்கி யஙகஞானத தால்.—

அதுபோவது - அந்தப் பந்தம் நீங்குவது காரணமிருக்க சகசாரிய மெப்படிப்போம்?—

அவாகதிரமுன் னிருள் போல - சூரிய கிரண சந்நிதானத்தி லந்தகாரம் போம்,—

அஞ்ஞான மறப் பந்தமறும் - மலம் நீங்க மாயா கன்மங் கட்டுவிடும் —

முத்தியாகும் - பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும்

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களு ளங்கி ஞான முக்கிய மென்ப தனைக் கூறுவார்.—

மனத்திரா ஞானங்களெல்லாஞானம் - சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக ஞானபாதத்திரங்களல்லாச சாங்கிய வேதாந்தி முதலோர் சொல்லும் பிரகிருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேக புருஷ ஞானங்கள் சைவைகதேசிகள் சொல்லுஞ் சிவசிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷ பிரமித்திக குறித்த தீக்ஷாங்க காங்கி ஞானம்.

இவைகளெல்லா ஞானம் சங்கற்ப சிற்கன்ம கிர்த்திய ஞான காரண ஞானம் —

இறைவனடி ஞானமே - சிவக்கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப பிரசாதத்து லக்கண சிவதீக்ஷையே —

ஞானமென்பர் - ஞானச் சிறப்பென்று சிவ சித்தாந்திகள் செப்புவார்கள்.

சைவ சித்தாந்திப்போல் மறைந்து சாங்கிய வேதாந்தி மதத் தாபாசர்களாய்ச் சஞ்சரிக்குஞ் சிலர், இயான சமாதிச் சிரவண மச சிறப்பு ஞானமுஞ் செப்பார் ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சர்வாங்கசாங்கியமிருக்கும் தீக்ஷையை ஞானாந்தங்க கங்கமென்று மாறிக்கொண்டு சிவசிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திசரண நைமித்திக பௌருஷ போத ஞான முா

தந்திரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞானமென்பர்.

அவர்கள் முன்னாசாரியர் தீக்ஷையே மோக்ஷ சாதனமென் றநேகந் திருவிருத்தத்தில் விஸ்தரித்த வாக்கியங்களுக்கு முன்பின் விரோதமாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கோட்டைக் கிணங்கப் பொருள் கொண்டு முன்பின் விரோதிக்கப் பண்ணி யக்குருவாக்கியங்களைப் பிராகிருத வாக்கியங்களாகவும் விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும் பேயர்களோடு பேசச்சே திருக்கின்றது.—

இப்போ நீர் கீர்த்திரப்பிச் செப்பிற்றென்று கேழ்த்தியது: மலங்குணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் குணகுணித்திரவியமானது மலமாகுமந்த வஞ்ஞானமுஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானம்போல ஞானமாத்திரத்தா னீங்கும்.

என்று நீ சொல்லியது, மலங்குணம் அஞ்ஞானமாகி லதற்குக் குணியொன்று கூறவேண்டும். ஆன்மாவென்றிற் பாஷாணம்போல அஞ்ஞானமானமா வென்னும் நையாயிக வைசேஷிக மதமாம். ஆன்மாவுக் கன்னிய மக்குணி யென்னி லதுவே மலம். அஞ்ஞானமென்றது மலகுணமென்றும் கயிற்று ஞானத்தியந்தாபாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமன்று. குற்றிகொல்லோ மகனோ கொல்லோ வென்னுஞ் சையஞானம் போலவபஞான மாகு மஞ்ஞானமே.

அல்ல திதுவெள்ளியென்னுஞ் சிப்பி வெள்ளி விபரீத ஞானம் போற் சவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தானென்றி லதுவன்று. குணியென்று குறிக்கப்பட்டது சாகாரபுத்தி தத்துவமாகலால், புத்தித்தத்துவமுதற் றத்துவப்பிரளயத்து முத்திப் பிரசங்கம் வரும். அப்போது இருசந்திரனென்னும் விபரீ

ய ஞானம்போற் புத்தி பொருந்தாது சரீர நானென்று சற
றே தோற்று நிரவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே

அதுவும் நன்றன்று, ஞானம சத்திற்குச் சித்தம விபரியா
ம சத்திற்கு மலக்கலை மயங்காது கலந்த வித்தையுங் குணியாதலா
ல், இயற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலந்த வித்
தியா தத்துவ முதற் றத்துவப் பிரளயத்து முத்திப் பிரசங்கம்
வரும்

அதுவன்றி, இரு சத்திர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசத்
திரமென்னு முண்மை ஞானத்தா லுணர்விக்க முற்றாலும் ஒப்புமா
த்திரத் தத்திக்குஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்
பியென்னு முண்மைஞானத்தா லுணர்விக்கப் புறநீக்க முற்று முற்
றும்போலுற்போல நேத்திரபடல திரவிய நீக்கமன்றிப் புறநீ
க்க முறாததுபோலச் சரீர நானென்னுஞ் சரீரான்ம ஞானமா
கு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்துக் கன்னிய மானமா நானென்னு முண்
மை ஞானத்தா லுணர்விக்க முற்றாலு மொரு மலத் திரவிய நீக்
கமன்றிப் புறநீக்க முறாது மல திரவியமும் படலமென றிரெ
ாரு திரவியப் பொருளென்னு முண்மை ஞான மாத்திரத்தாற் படல
மபோல மல மென றிரண்டு திர வியப் பொருளென்னு முண்மை
ஞானமாத்திரத்தால் நீங்காது.

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய ஞானத்தினை
யுடைய வைத்திய சந்தி சத்திர கன்மத்தால், நேத்திர விபரீத
விருத்தி நிமித்தாக்கிய விருத்தியோடு நீங்குவது போல், மல தி
ரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவஞானாக்கு
றிக கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப் பிச்சாசத்தி சிருத்தியக் குறிச்
சங்கற்ப சிறகனமத்தாற் கலை கலக்க வித்தியா தத்துவ விபரீத
விருத்தி நிமித்த மவுட்டிய விருத்தியோடு நீங்குமாதலால்,

சாங்கியர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால், பா
தஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர யோகத்தால், வேதாந

ஞிகளபோற சொல்லுஞ் ஸ்வதந்த்ர சந்நியாசத்தால், மீமா
ஞ்ச்ப போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கன்மத்தால், மோக்ஷமி
ல்லை

சிஷ்ய பௌருஷ சிவஞானாதிகளும் சிஷ்யபௌருஷ சிவயோ
காதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்க மாத்தி
ராங்கங்கள் குருசிவஞானாதி குருசிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவ
ஞானாதிகள் சுவ சிவயோகாதிகளு முறைமையிற சாதார நிரா
தார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள். சிஷ்ய
பௌருஷ சிவ ஞானாதி சிவ யோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முற்று
மொத்தச செல்லாது ஓரிடத்தில் வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லிய
சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற் றானே மோக்ஷ மென்று ஸ்வ த
ந்திர தீக்ஷா சிறகன்மத்தால் மோக்ஷம் ஸ்வ தந்திரமல்லா ஞா
ன கோடிகள தீக்ஷாங்கங்களன்றி ஸ்வ தந்திரங்களாயச் சூ
ழ்ந்தாலு மோக்ஷமில்லையாம். ஆகலாற் சொல்லிய சிவ தீக்ஷா
சத்தி சங்கற்ப சிறகன்மத்தாற்றானே மோக்ஷமென்று சித்தா
ந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்
பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவ
தெனபது வேதமுதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாக
வும், அவற்றுள் பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் திகைக மாத்திரை
யேயமையும், ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களேயமையும், ப
த்திநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும பே
தைகளாா ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பால ரல்லரெனவும், ஞா

னமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின அவவஞ்ஞானப் பகுதிகளாற பநதமுறுதலினறி வீடுபேறடைதல கூடாதெனவும, அவவஞ்ஞானபபகுதிகளெலலாம ஒளிமுனனிருளபோல ஞானத்தின முனனாச சததிகெட்டொழியும அவை யொழியவே அவற்றானாய பநத நீஙகும் அது நீங்கவே முததிநிலை கைகூடுமாகலான ஞானமொனறே முத்திக்குச் சிறநதகாரணமெனவும், ஞானத் தானாந் தாரககிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர கூறும ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான அவையும பநதமுறுததலனறி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின அவற்றின வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாமெனவுங் கூறுவா அந்நூல்களி னுண்மை யுணர்ந்தோரெனபதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வநதன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்புமமை விரித்துரைக்க.

தானிரணடும அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதறென்க.

ஆனவெனபதனு ளகரமும் அதறெனபதனு ளன் சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொககன? "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன" என்றாற்போல.

ஆகல் உண்டாதல்.

இதனானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறபபுவகையாற் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத்தை நலகி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்று கென்னப்பு, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண நல்லாகமஞ்சொல்ல - சரியைகிரியா யோகங்களுக்குப் பதமுத்தியொழிந்த மோக்ஷமுண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று நாலு வேதங்களுஞ் சிவவியாகமங்களும் புராணங்களுஞ் சொல்லியபோது,— அல்லவாமென்னு மீனத்தாரெனக்கடவார் - அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவில்லாதவர்களுக்கு ஞானமில்லாததுகொண்டு அஞ்ஞானமுண்டாம்,— அஞ்ஞானத்தாலுறுவதுதான பந்தம் - அந்த அஞ்ஞானத்தாலுண்டாவது ஜனனமொன்றுமே! அந்த ஜனனந்தான் போம்படி யெப்படியெனனில்?— உயர்மெய்ஞ்ஞானந்தா ஞானத்தாலதுபோவது - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞானமுண்டானாலந்த ஜனனம்போம் அல்லது போகாது அது வென்போல?— அலர்கதிரோனிருள்போல் - விட்டு விளங்காநின்ற வாதித்தன் சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல்,— அஞ்ஞானமறப் பந்தமறுமுத்தியாகும் - இவனை அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலசம்பந்தம் போகவே ஜனனமற்று ஞானம் பிரகாசிக்கும். அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமுண்டாம்.— ஈனத்தார் ஞானங்களல்லாஞானம் - இந்தச் சிவஞானமொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதகீனர் சொல்லுகிற ஞானங்களாம். போதவான்கள் சொல்லுகிற ஞானமேதெனனில்?— இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர் - ஆகையால பரமேசுவரனுடைய சீர்பாதத்திலே பொருந்துகைக்

கு உண்டான சிவஞான மெய்ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், "பலபணி ஞான காரணமென்கிற - ருலபணிதொறுமப்பயன் றெப்பத் தனுலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச்சிறுவரு-மரசராயத் தரு ணத் தலைவரு-முதிர பரசமயத் திதமுறுமரசரும-ஞானமபெற றனமையினுலு - மினமில்பணியரு- கேதுவனறென்றால் - ஞா னேறபத்தி நிமித்தமிக்தொழிலென-வேறேனுகினறனு லியம் பிறதெனனும" என்றும், சிவஞானபோதம, அ-சூ, க- "வெ தவஞ்செய்தா ரொன்றுந் தவலோகஞ் சாரந்து, பவஞ்செய்து ப றறுப்பா ராகத—தவஞ்செய்த, நற்சாரியில் வந்துதித்து ஞா னத்தை நண்ணுதலை, கற்றூருஞ் சொல்லுமாங் கண்டு" என னுமிதுவு கண்டுகொள்க

இதனுற சொல்லியது, சிவஞானத்தாலே ஆன்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவார்களென்றும், அந்த ஞானத்தி னுலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாங் கூற றத்தப்பொருந்தின ஞானமாகையால ஜனனத்தைப் போ க்காதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத்தால் வீடென்றே - மேற்கூறிய வாற்றால் ஏனைய வெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கு ஞானமொன்றே வீடுபேற்றி றகுச் சிறந்த காரணமென்பது,—நானமறைகள் புராண நல்ல வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினெண்புராணங்க ளும் நன்மையான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுமாகிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாம் துணிபாகவும்,—அல்லவாமென்னு மூன்ற தாமொன்கடவர் - அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தேகை

மாத்திரையே யன்மையும், ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்க ளேயன்மையும் பத்திநெறி மாத்திரையே யன்மையுமென்று இவ்வா று பிறரும்பேதைகீரா ரொருவாற்றானுந்தெருட்டற்பாலரல்ல ரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான்பந்தம்-ஞானமல்லா தனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளான பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்,—அலாக திருமுனிருள்போ லுயாமெய்ஞ்ஞானத்தா ஞானத்தா லதுபோவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுனை விருளைபோல ஞானத்தின் முன்னா சத்திகெட் டொழியும்,—அஞ்ஞானமவிடப் பந்தமறு முத்தியாகும் - அவ்வஞ்ஞான மொழியவே யவற்றானுய பந்தநீங்கும், அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடு மாகலான், ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும்,—எனத்தா ஞானங்களல்லாஞானம - ஞானத்துவ ஞநதாரகக்கா சாங்கியா மாயாவாதி முதலியோர்கூறு ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும் பந்தமுறுத்துவனவே யன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின்,—இறைவனடி ஞானமே ஞானமெனபர் - அவற்றினவேறாய திருவடி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவும் கூறுவர் அந் நூல்களினுண்மை யுணர்ந்தவர்.

இதனுனே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையு ஞானத்தினியல்பு மதன்பயனும் பொதுவகையாற் கூறி யினிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வான்மாவுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு
அரூபியாயிருக்கிற சிவனே யாசாரியனா

னும வடிவைப்பெறத் துபசரிக்கு முறைமை
யுணர்த்துகின்றது

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய சுடர்தோ
ன்றி யிடச்சோதி தோன்றுமா போல, ஆரியனா மாசா
னவந் தருளாற் றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற் றோன்
றுந் தோன்றத், சூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந்
தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுளே தோ
ன்று நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமுந் திகழ்ந்துதோன்றும். (உஅ)

(இ-ள்) சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தே செய்யசுடர்தோன்றியிடச் சோதிதோன்றுமாபோல — சிவந்த வாதித்தப் பிரகாசந் தோன்றினவிடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திருடக்கு அக்கினிப்பிரகாச முண்டான வாறு போல

ஆரியனா மாசானவந் தருளாற் றோன்ற — சிவன்றன் றனுக்கிரகத்தால் பூசிட்டன வாசாரியனவந் திவனுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தவிடத்து

அடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்ற — அதைப்படியே நாடோறு மநுசந்தானம் பண்ணியிருக்கவே யிவனிடத்திலே சிவஞானம் பிரகாசிக்கும். அது பிரகாசித்தவாறே 'அடிகளது ஞான மடிஞானம்' என்னவே சிவன் ஞானமென்றதாயிற்று, "அடிகே ளுமக்காட் செய்யவஞ்சுதுமென் றமரர்பெருமானை யாரூர னஞ்சி" என்புழிக.

சூரியனாஞ் சிவந் தோன்றும — அரூபியாயிருக்கிற சிவனும் வெளிப்படு வன.

தானுந் தோன்ற தற்சொரூபமும் விளங்கும்
ரும

இவ்விடத்து விளங்குமென்றது அசுத்தமாயா காரியமாகிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் விட்டு நீங்கினவிடத்துச் சுத்தமாயா தத்துவரூபியாய் நிற்பன், அப்பொழு திவன் சுத்தமாயா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனுகரணங்களைக் காண்கிறதே யென் வறிக

இத்தன்மை யுண்டாகவே,

தொல்லுலக
மெல்லாந் தன்
னுள்ளே தோன்ற
ரும

பழம்பதாய் வருகின்ற சுத்தத்துவ புவனமெல்லாந் தன்னுத்திலிருக்கு மான்மாக்களு மிவனிடத்திலே விளங்கத் தோன்றும். இந்தச் சுத்தமாயா பந்த நீங்கவே,

நேரியனாய்ப் ப
ரியனுமா யுயிர்க்
குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல
லாமுந் திகழத்
தோன்றும்.

சிவ னணுவுக்கணுவாயு மகத்துக்கு மகத்தாயு மான்மாக்களுக்கெல்லாம் பிராணநாயகனு மெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமற் பிரகாசித்து நிற்கு முறைமையெல்லாந் தரிசிக்கப்படும் எ-று.

“சூரியகாந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும்போலச் - சூரியகாந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுடமாட்டா - சூரியன்சந்நிதியிற் சுடுமாறுபோ - லாரியன்றோற்றமுன் னற்றமலங்களே” எனவுமறிக.

தேவதேவ வாதிபுராண - மாயப்படலங்கீறித் தூயஞான நாட்டம் பெற்றேன்-பெற்றபின் மெய்ம்மைய நின்பெருந் தன்மை யுங் - கண்டேன் கண்டது - மென்னையுங் கண்டேன்பிறரையுங் கண்டேன்-னனினி யினித்துன்கண்டே- னனேநினைக்க காணுமாகதிர் - தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே” எனப் பிள்ளை வாக்கினு முணர்க. (உஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலந்தச சிவஞானஞ் சித்திக்கு முறைமையும அதனுற் றரிசனபபடுவதுங கூறுகின்றது.

ஆரியனுமாசாணவந தருளாபரேனற வடிஞானமானமா விறறின்றும் - சாவதேவ முநிகணங்களினாலும பூஜ்யனுன சிவன கருணையினாலே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்துவந்து பகதுவானமாவினிடத்திலே சந்நிதானம பண்ணச சிவஞானம ஆனமாவிலே அபிவியத்தியாம் அஃதெனபோலவெனில்?—சூரிய காநதக கலலினிடத்தே செய்ய சுடர்தோனறியிடச்சோதி தோனறுமாபோல - ஆதித்தன சூரியகாநதத்தி னிடத்திலே சந்நிதானம பண்ணவதனிடத்திலே அகனி யுணடானதுபோல,—தோனறத் தூரியனுஞ்சிவந்தோனறும தானுமதோனறும் கொலலுலகமெல்லாந தனனுளளேதோனறும் கேரியனும்ப பரி டனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நினறநிலை எலலாமுன விகழ்ந்து தோனறும-இவவாறு சிவஞான மானமாவிலே பிரகாசிக்கவே முன வாக்குக்கு மனத்துக்கும் விருத்திஞானத்துக்கு மெட்டா தே நினற சிவன ஆனமாவிலே வேறறத் தோனறுவன். அந்த ச சிவனிடத்தில தனனையும் வேறற ஸவருபஞானத்தினுலே காணபபடும அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெலலாம் பரிபூரணமான தனனிடத்திலே யேகதேசமாய்க் காணப்படும். தேகத்துப் பிராகன ஜீவானமாபோல சிவன ஜீவானமாக்களுக்குப் பிராணனுய் பரமானமாவாய் நிடலஸ்தலங்களிலும் முறைவற நிறகு முறைமையும் விளக்கத் தெரியுமென் றிதன்பொருள.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிக் குருஞானத்தி சாங்க சாகார சத்திபோ நிருவாண தீக்ஷையினால் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரஞ் செய்து விளங்குமென்றுஞ் சிஷ்யஞானத்தி சாங்க சாகார வசத்திபோ நிருவாண தீக்ஷையினால் சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார மெல்லாம் விளங்குமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தால் காட்டி யிருதிரு விருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள் - ௫௦ - வது செய்யுளுரையிற் காண்க

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தனது கிரணத்தோடும் தோன்று ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லின்கண் ணெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடு தோன்று மாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டு மேல் 'அசிராத்டாங்கிளக்கின் ஞானம்' என்றவாற்றான் முக்கிய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றுமென்பதாம்

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. "தங்குலைகயா னொக்குடையான்" என்றாற்போல

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பிக்கையுணர்த்திற்று.

ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்குமவழி ஆசிரியன் ஞானமே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார்

உவமை கூறியதுமது

சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க

அணுவோரன்னதாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க்குயிராதலும், அண்டமோரணுவாம்படி பரியனாகலால் எங்குநிறைதலும் பெறப்படுமென்பார், 'நேரியனாய்ப்பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்றனில்' என்றார்

முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக

முன்னிகழ்ந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம்

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழுமனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அருவமாய் வாங்மனாதீத கோசரனாய் நின்ற சிவன் உருவமாய் வந்து இரக்ஷித்த தெப்படியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்யசுடர் தோன்றியிடச் சோதிதோன்றுமாபோல் - சூரியகாந்தமென்கிற கல்லினிடத்திலே சிவந்த வாதித்தர் வந்து பிரவேசிக்க அருபமாயநின்ற வக்கினி உருபமாய்த் தோன்றுகிற முறைமைபோல்,—சூரியனுழா சானவத் தருளாற்றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற்றோன்றும்.

சுத்தனு யருவமாய்நின்ற சிவன் ஆன்மாக்கள்மேலே வைத்த காருண்ணியத்தினுலே தானதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்றப் பெத்தத்தன்மையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு நிறகச்செய்தேயுந் தோன்றுமல்நின்ற சிவஞானந் தன்னிடத்திலே பிரகாசிக்கும—தோன்றத் தூரியனுஞ் சியந்தோன்றும- அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இதந்னகாலமுந் தோன்றுமல் நின்ற சிவதரிசனமுண்டாம,—தானுந்தோன்றும் - ஆன்ம தரிசனமுமுண்டாம,—தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும - பழயதாயவருகிற விசுவங்களெல்லாம் அசத்தியமெனகிற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம இவையொழிந்த மகதஞானத்தாலே,—நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலையெல்லா முன விகழ்ந்துதோன்றும- அந்தச சிவன அணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய சர்வான்மாககளுக்கும் பிராணனாய் எவ்விடத்தும் பரிபூரணனு யசைவற நின்ற நிலைமையெல்லாஞ் சந்தேகமற விளங்காநிறகும

ஆரியனுமாசானவந் தருளாறமேனறு வென்றது பாடா ணவாறு.

ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்கள் குருவா யிவனை இரக்ஷிக்கும தொழிந்து சிவன வாங் மனுதிதனுகையால குருமூர்த்தி யாகாதென்னனச சிவனே குருவா யிரக்ஷிப்ப னென்றதறகுப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் - அ - சூ, நு-வெ, இல்லாமுலைப்பாலுங் கண்ணீருமேந்திழைபால், கல்லாயுளதாமல் நீநிழல்போ—லில்லா, வருவாகிநின்றானை யாரறிவார்தானே, யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனுற் சொல்லியது அருவமாகிநின்ற சிவன் ஆன்மாககண்மேல் வைத்த கிருபையாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்ற இவனிடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

ஞானம் பிரகாசிக்கு மென்று மந்த ஞானத்திலே சிவத
ரிசனம் ஆன்மதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என்
னும் மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்த மந்தச
சிவன் சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பரிபூரணனாய்நின்ற முறை
மையும் இவனுக்கு விளங்கா நிற்குமென்னு முறைமையு மறி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தோன்றிவிடச் செய்சுடர் - தனது கிரணத்தோடுந் தோ
ன்றுஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே,—சூரியகாந்தக் கல
லினிடத்தே சோதிதோன்றுமாபோல - சூரியகாந்தக் கல்லின
கண் நெருப்புவிளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளுணர்வக
தாரிபனுமாசானென்ற-கேட்பித்தலோடுந்தோன்றுமாசிரிய
ன் சந்நிதிமாத்திரையானே,—ஆன்மாவினிடை ஞானந்தோன்று
ம-மாணாக்கனுட்டுமேல்சேரிரண்டாங்கிளக்கின ஞானம்'என
றயற்றுண முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன
றும் —தோன்றத்துரியனுஞ் சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்று
ந தொல்லுலகமெல்லாந் தனுள்ளே தோன்றும் - அதுதோன்ற
வே முதல்வனாகிய பதியும் ஆன்மாக்களாகிய பசுவும் பழைய பிர
பஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே
தோன்றும்,—நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் - அணுவோரண்டமா
மபடி நேரியனும் அண்டமோ ரணுவாம்படி பரியனுமாய் நிற்ற
லால்,—உயிர்கருயிராயென்று நின்றநிலையெல்லாமுணர் விகழ்ந்து
தோன்றும் - உயிர்க்குயிராதலுமென்னுநிற்றலுமவை யொன
றிலொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாய்நின்ற நிருவிகற்பமாய
த் தோன்றும்.

இதனானே கேட்டலாமாறு மதனைக் கேட்கு முறையும் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வாறடைந்த சிவன்முத்தித் தன்மை
யுணர்த்துகின்றார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாதமே
வுதலு ஞானம்விளைந் தோர்குருவினருளால், புக்க
னுட்டித் தேசிட்டை புரிந்துள்ளோர்கள் பூதலத்தே பு
கழ்சிவன் முத்தராகித், தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றியோ
டிறு மபனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங்கரனே,
டொக்கவுறைந் திவனவரை யவரிவனை விடாதே யுடந
தையாய்ச் சிவன்றானு மொன்றுமே காணபா. (உகூ)

(இ-ள்) மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதமேவுதலும் — ஆணவமாக்கட்டுக்கு மொக்க மலபரிபாக முண்டாயுள்ளவில் அப்பொழுதிற் சிவனிவனிடத் துண்டாய மலத்தைக் கெடுப்பித்த தீவிரதரமான சத்தியைப் பதித்துள்ளவிற் சம்சாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்து,

ஞானம் விளைக்தோர் குருவினருளால் — ஒருஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு சாதிகாரரை யெனனுந் தீக்கையைப் பெறறு,

புக்கனுட்டித் தேசிட்டைபுரிந்துளோர்கள் — அவனருளிச்செய்த வாகமத்தின்வழியாராய்ந்து வைகல்யமற வனுட்டித்த பலத்தாலே, காட்டமானதுபோல வசைவினறி யி

ருந்த நிட்டையைப் பொருந்தினவர்கள் எ
ந்நிலைமையுடையோரெனில்?

புகலத்தேபுக — பூமியினகணே யெல்லாராலும் சீவன
சமுசீவன் முத்த — முத்தரென்று கொண்டாடப்பட்டிருப்பா
ராகி — கள், அவர்கள் பூதலத்தே சஞ்சரிக்குமிடத்
து.

தத்ச பிரியாப — ஆன்மாக்களுக்குத் தலைமைப் பாட்டை
பிரிடமின்றி — யுடைய சகத்தக்குமிதருசக்கு வென்றும் வி
கற்பமின்று இஃதில்லாமையால்

ஓட்டிறறபணி — எப்படி யோட்டி விடத்தில் விருப்பற்
யத்திற சமபுத்தி — ரூர் அதுபோலப் பொன்னிவிடத்தும் விரு
பண்ணி — ப்பற்று,

சலகத்தோ — சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும்
டொக்கவுரைந்து — வியாத்தராய்

அவனிவனை பி — சிவனு மான்மாக்களை விடாமல் ஆன்மாக்
ரனவனை விடா — களு மத்தச்சிவனை விடாமற் கலந்திருப்பா
தே — கள். இக்கலப்பு யாதெனில்? அகாரியந்த ச
மவாய மென்பபெறும்

உடகதை யாய் — விசுவமெங்குஞ் சிவனவியாபித்து நிற்கை
சிவன சேறற — யா லஃதெல்லாஞ் சிவனுடைய சொருப
மொன்றுமே கா — மாகவே கண்டிருப்பர்கள். எ-று.
ணபர.

நிட்டை புரிந்தோர் - ஏழுமாய், காண்பர் - பயனிலை.
ஏகாரம் தேற்றம்.

இதற்குப் பௌட்கரம் சிவதருமோத்தரம் சுப்ர பேதத்
துமறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

(மிககதொரு பககுவத்தில.. காணபா)ஏகபாதம ஆனவாறல மிகவும பரிபாகமான காலததில தீவரசததிநிபாதமபதிய வெர பபறற ஆசாரியனுடைய சருணையிருலே சிவஞானம பிரக சித து விஷயமுகததைவிடடுச சிவாபிமுகனுகப் பொருநதி நிடடை கூடினபோ திநதபபூமியின கண்ணிலே யெல்லாரு மேததபபட ட ஜீவனமுததராகி யிச்சை யுணடாகத்தகக பதாாததததிலே பிரிமமும அல்லாத பதாாததததிலே துவேஷமு மிலலாமற பொனனையு மோடடையும சமமாகக் கணடு சுகதலைதப் பணணு கிறவராகையால் சஙகரனெனறு பெயருடைய சிவனுடனே பி ரிவறறு, சிவன ஜீவனமுததனைப் பிரியாமல் ஜீவன முததா சிவனைபபிரியாம லோரியலபாய்ச சிவானநதோதய மொனறை யுமே யனுபவிபபரென றிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

௩0 - செய்யுளுரையுட காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பக்குவமுதிர்ச்சியா ளுலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்ரு க்கு அக்கேட்டலறிவு மாகமாதலின்றி முதிாந்த முறுக விளை யும, அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தமமோ டொருசாலை மாணுக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிகதிப்பிச கப்பெறு மக்றூறபொறுளின கண்ணே கருத் தொருங்கி றுழை

ந்து முனைந்தபின் மலைவர ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்ற
ற சிந்தித்த நிட்டை கூடித்தற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப்
பெற்றார், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு பற்றொன்றின்றிப்
பற்றொன்றினறிச சீவன் முத்தரோடொத்துப் போதிவாகிய சி
வமுரு சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றிடொளியுங் கண்ணொளியு
ம் போலத் தவிர்தமாய் நிற்றலான், ஐணடுத் தாமுளராகலறிய
பெறுது செய்தோற்றமொன்றே காணப்பெறறு நிருவிகற்ப
சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பனெனப்படும்.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாத பேறுகளுள்ளா
ம் விளைந்தெனவே, அஃதனைன மேவாதவழி அசகேட்டளறிவு
முறுகுதலின்றி டஃகி நிகழுமெனப்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைக்தெனத் திரிந்தது

ஓர் குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணா
க்கராயத் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப் பொ
ருள் குறித்து நின்றது. "ஆளவாரிலிமாடாவேறோ" என்றாற்
போல

உடக்கையாயுறைதது காணப்பெறறது, மழைபெய்து கு
ளநிறைந்த தென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நி
ன்றது.

உம்மை சிறப்பு

ஏகாரம் பிரிநிலை

'அடையவாசிவமேயாகு மதுவன்றித் தேர்ன்றுமென்றற் கட
னெதென' என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இங்ஙனே சிந்திக்கலாமாறு மதங்களிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவதரிசனம் ஆன்மாக்களுக்குண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் - இருவினையொப்பு வந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனைப் பெறவேணுமென்று மிகுந்ததொரு வாஞ்சை யெழுந்திருந்த வவசரத்து,—மிகு சத்திநிபாத மேவுதலால் - தீவிரம் தீவிரதரம் எனும் மிகுந்த சத்திநிபாதம் பொருந்துதலால்,—ஞானம் விளைந்து - அந்தச் சத்திநிபாதத்தாலே இவனிடத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து,—ஓர் குருவினருளாற்புக்கனுட்டித்தே நிட்டைபுரிந்துள்ளோர்கள் - இவனுக்குப் பிராணனுடனின்று பிரகாசித்த அந்த ஞானந்தானே ஒப்பற்ற வாசாரியனாக வெழுந்தருளிவந்து இரக்ஷித்து அவனருளிச்செய்த முறைமையிலேநின்று நிட்டைகூடுமவர்கள்,—பூதலத்தே புகழ்சீவன் முத்தராகி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவன்முத்தராயிருப்பார்கள் இவர்களுடைய விலக்ஷணம் எப்படி யெனவில்?—தக்கபிரியாப் பிரிவின்றி - சுத்தக்கணங்களைப் புசிக்குமிடத்துங் குமுறைமையான விகாரங்களும் இல்லையாய்,—ஓட்டிறமணியத்திற சமபுத்தியன்றி - மட்குடமுடைந்த ஓடும் பொற்குடமுடைந்தவோடும் இரண்டும் பிருதிவியென்று இரண்டையுமொக்கக் கண்டு இந்தப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தைவிட்டு நீங்கி,—சங்கரனோ டொக்கவுறைந்து - பரமேஸ்வரனுடனே இரண்டறக் கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை யவரிவனை விடாதே -

இந்தவான்மா அந்தச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அந்தச் சிவனிந்தவான்மாவைவிட்டு நீங்காமனிற்க,—உடனதையாய் - ஆன்மபோதஞ் சிவியாமல் அந்தச் சிவபோதமேயாய் ஒன்றுபட்டு நிற்பார்கள் அப்படி நின்றவர்கள்,—சிவன் றேற்றமொன்றுமே காண்பர் - பிரபஞ்சஞ் சிறிதுந்தோன்றாமல் சிவனுடைய சுக சொரூப மொன்றுமே கண்டுகொண்டிருப்பவர்கள்.

சங்கரனோ டொக்க வுறைந் திவனவரை யவனிவனை வி
டாதே என்றது ஆன்மதரிசனம்.

உடனதையாய் என்றது ஆன்மசுத்தி

சிவன் றேற்றமொன்றுமே காண்பரென்றது ஆன்மலாபம்

இங்ஙனஞ் சொல்லியது மிகுந்த பக்குவான்மாக்கள் ஆசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே ஞானநிஷ்டை கூடி இந்தப் பூமியிலே ஜீவன்முத்தராயிருப்பு வெறுப்பின்றியிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்குச் சிவதரிசனமொன்று மொழிந்து மற்றொன்றுந் தோன்றாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் - பக்குவமுதிர்ச்சியான,—மிகு சத்தி நிபாத மேவுதலும் - நாலாஞ் சத்தி நிபாத மேவப்பெற்றோர்க்கு,—ஞானம் விளைந்து-அக்கேட்டலறிவு மிக்கமாதலின் றி முதிர்ந்த முறைக விளையும்—ஓர் குருவி னருளாற் புக்கு-அப்பொழுது தம்மாசிரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்கராய தம்மின் மூத்தாருமொருவராதல் சிக்ஷிப்பிக்கப் பெறும அந்நூற்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி யழுந்தி,—அதுபடித்தே நிட்டை புரிந்தனோர்கள் - முன்னெடுத்தபின மலைவற வேது திட்டாந்த முதலிய வற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்

கள் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெறுரா,—பூதலத்திற் றக்க பிரிப்பப் பிரிய மின்றி - இவ்வுலகின்கண் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் செந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு,—ஓட்டிற் றாணிபத்திற் சம புத்திபண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவர் பற்றென்றிற் பற்றென்ன தின்றி,—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழ்த்தக்க ஜீவன்முத்தரோ டொத்து,—சங்கரனோ டொக்க கவுறைந் திவரவனை யவனிவரை விடாதே யுடைந்தையாய - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றொளி யுங் கண்ணொளியும் போலத் தவிதமாய் நிற்றலால்,—சிவ னேற்ற மொன்றுமே காண்பார் - ஆண்டுத் தாமுளராத லறியப் பெறாது சிவனேற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமு மெனனு மிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்ப ரென்ப தாம்.

இதனானே சித்தித்தலாமாறு மதனைக் கணிகழு மநுபவமுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்த ஜீவன்முத்தர் ஞேயத்தழுந்து முறை யுணர்த்துகின்றார்.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுத னை யருளினா லறியாதே யறிந்து, குறியாதே குறித்தந் தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திரு பபையாகிற, பிரியாது சிவன்றானே பிறிந்துதோன் றிய பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெ றியாலே பிறைவையெல்ல மல்லவாகி நின்றிறன்று தோ ன்றிடுவ னிராதாரனாயே. (௬0)

(இ-ள்) அறியாமை யறிவகற்றி — அறியாமையாகிய ஆணவத்தானே மறைபட்டு மயக்கமுற்ற கேவலத்திலேயுங் கருவிகரணங் கூடின சகலாவத்தையிலேயுமாக விரண்டிடத்துங் கூடாமல்,

அறிவினுள்ளே யறிவுதனை — சுத்தாவத்தைதன்னிலே இவனிடத்திலே அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றி நிற்குஞ் ஞானப் பிரகாசத்தினை,

அருளினாலறியாதேயறிந்து — சிவனது கிருபையினாலே பசுகரணத்துடனே கூடி யறியாமற் சிவகரணத்தோடே தனுவாய் நின்றறிந்து,

குறியாதே குறித்து — பாராதே பார்த்து, அஃதாவது —

“ஊனக்கண்ணிருவிகைறு கூட்டி யறியாதே யறிந்து, அருட்கண்ணேகத் மலரொன பெறுவே” எனவும், “என்னொளி நின்று நினைந்தவா தாம்பா லுணர்வினால் மகிழ்ந்தனனை” எனவு மறிக

அந்தக்கரணங்களோடு கூடாதே — சிவன் கருணைக்குகலாற் புத்தியாதி கீழுகமாகலால் அந்தக் கரணத்தா லறியாமல்

வாடாதே — அவத்தைகளிலும் பொருந்தாமல்

குழைந்திருப்பையாகில் — அந்த ஞேயத்துடனே கூடி ஐக்கியமாயிருப்பையாகில்

“எப்பொழுதும் நிறைவு வேண்டி நீர் வணிதூர் மடியுள்ளானகழற் குறவு செய்யின்” எனவுமறிக.

பிறியாதே சிவன் றனை பிறிந்து தோன்றி — சர்வான்மாக்களிடத்திலும் பிரிவற்ற பிறிவாயிருக்கிற சிவனே இவனிடத்திலே பிரகாசித்து,

ஆன்மாவி லடிஞானந்தோன்றும் - உயிரினகமேனே யெ ன்று படித்து தபசரிக்கப்படுகிற சரணைகுறி ஞானக்கிரியா லக்ஷ ணமுள்ள தன்மை சின்ன முன்னுள்ள சிற்சத்தியின் தகிகல பண் ணுங் கிருத்தியாகிருத்தி சாக்ஷாத்காரஞ் சடிதிமல முத்தமாயி வியத்தமாம்.—

தோன்ற - அப்படி யாவிர்ப்பவிக்க,—

அரியனுஞ் சிவந்தோன்றும் - மலசத்தியால் மூடுதமாகு முன் சிற்சத்திகளை மறையப் பிரத்தியக்ஷமன்றி யிருந்த சிவன் பரப்பொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற் பிரத்தியக்ஷமா வன் —

தானுந்தோன்றும் - அப்படி முன்னிருந்த ஆன்மாவுந் தற் பொருளறிவி லுதித்த சாக்ஷாத்காரத்திற் சிவனுக்கு ஒத்தாறு மு ருவனுப பிரத்தியக்ஷமாவன்.—

தொல்லுலகமெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும் - அநாதி சித்த சடசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லா மொத்த வியாபகமாயு மொவ்வா வியாபியமாயும் பிரத்தியக்ஷமாம் —

கேரியனும் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலை யெல்லாமும் நிகழ்ந்து தோன்றும் - பிரத்தியக்ஷமாகிய சிவ னே சிற்பரா யணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய்ப் பசு வாகப் பிரேரகனாய் முத்தான்ம யித்திரனுயிருக்கு முறைமை முற்றுஞ் சாடசாத்காரமாம். (உஅ)

மிக்கதொரு பக்குவத்தில் - தீவிரதர பக்குவ மல காலத் தில்,—

மிகுசத்தி நிபாத மேவுதலும் ஞானம் விளைந்து - பாவநா னைபதன பயம்பண்ணுஞ் சிவ அனுக்கிரக சத்தியினது சமசார பயம பண்ணுஞ் சங்கற்பம் பொருந்தலும், சமசார பயஞ்சிறி து ஒருபிரகாரம பரோக்ஷ சிவபுத்தியும் பிறக்கத் தீக்ஷித சிவ

சொரூபத்தைச் சிவசாக்ஷாத்காரப் பரோக்ஷ ரூபதரிசனப் பரி த்தித் தியானிப்பித்துச் சமாதிப்பித்துப் பின் சிவனைப் பிரத்தி யக்ஷமாயக் காட்டும் குருவைத் தேடி யோடித் திகைக்கச் சிவ னைக் காட்டிக் கூட்டக்கூடிய,—

ஓர் குருவினருளால் - கடாக்ஷித்த தவப்பயனாந் தீக்ஷாக ணமாரூட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தி சம்பந்தப் பிறக்கம த்தால் சிவாகமக் கேள்விக் கருத்தாகளாய்,—

புக்கனுட்டித்தே - கேட்டுச் சிந்தித்துப் பரோக்ஷ சிவ நிச சயம் பண்ணிப் பின்பரோக்ஷமபோ லபிநயித்துக் கடிகளும் தி யானஞ் செய்தே,—

நிட்டை புரிந்துள்ளோர்கள் - தியானத்துறைப்பு ரூப ச மாதி சாதித்தோர்கள்,—

பூதலத்தே புகழ் சிவன் முத்தராகி - சதேக சிவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார வான்க ளாகுகைக்குக் கோத்திரரும் யோக்கியா களாய்,—

தக்க பிரியாப் பிரியமின்றி - விருப்பு வெறுப்பு மின்றி,—

ஓட்டிறறாணி புகழ்ற சம்பத்தி பண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொ னும் ஒப்ப நோக்கி,—

சங்கரனுடனொக்க வுறைந்து - சிவ சத்தி வியாத்தியிற் கொப்பத் தங்கள் சிற்சத்தி விரிவு செந்தித்து,—

அவனிவரை யிவரவனை விடாதே யுடக்கையாய் - நிரந்தர மினைப்புறறு நிரந்தர மினைப்பு நீங்காதே,—

சிவனை நோற்ற மொன்றுமே காண்பர் - சமாதி முகிழக்கு ஞ் சாக்ஷாத் காரத்திற் சிவன் முகம் சித்த சித்தவஸ்து முற றுங் கைத்தலத்து நெல்லிக்கனி காண்டோற்றத்திற் போதுற்ற வி ளங்கு மாறுறும சமாதியிலே ஏகாக்கிர மாத்திர மாதலாற சிவ னிறகு நிலைமாத்திராஞ் சித்திப்பார்கள்.

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பாராக வென்று பேசவேண்டா ம், சிவ சித்தாந்திகட்குப் பாதஞ்சலர் முதலோர்க்குப் போற் சமாதி யோகமன்று, சாக்ஷாத் காரமாகு மங்கியோகத்திற் கு அங்கமாகலால்

"ஸாயார்த்த பாசகம் ஞானம
சிவபோகந்து சாசவதம்"

எனத்திருத்தலானுஞ் சாக்ஷாத் காரமாகும் சிவயோகத்தங் கங்கம் சாக்ஷாத்கார யோகமே!

தியானம் சமாதி யோக மென்ப தங்கமாகையா லுபசா ரம் (உக)

தியானம் ஞானத்திற்கு முறைமையும், சமாதி தியான த்திற்கு முறைமையும், சதேக சீவன் முத்தி சாட்சாத்காரஞ் சமாதியின் முகிழ்க்கு முறைமையும் சாற்றுகின்றது

அறியாமை யறிவகற்றி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத் தி ருவாய் மலர்ந் துபதேசிக்கு மொரு வார்த்தையென லுலகு ரைக்கும், வசிமார நீருமப் பேற்றிருசுழி யொருமொழியிற் "கோ வாமமகிம்" எனனும் வடமொழி விருவில் உகாரமொப்பு+செப புதலாகு மயமத்தியாதி படர்களை முனனிலை தலைமை முக்கு றி மூவாகயும் மும்முப்பதம மும்முப்பத மொட்டு மூவெழுத் து மும்மூப்பகத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாச்சிய லக்கிய விருமுப்பொருள்.

அவ்விரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும் ஆனம பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின் மூன்றும் பொருண முறைமயி ற்சாக்ரு சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் மூக்குறி மூவவத்தைத சாக்கிரஞ் சொப்பனம் தாங்குறு சைமினை மட்டு முட்டுஞ் சகிக கும்பகோப சாந்திமேல் உனமனி மூலசங்கோசரியுபாக்கங்களி ல் அப்படி யப்பொருள் தாக்கிப் பண்ணப்படுக கேவல கும்பக

சூனிய கும்பக சூனியாந்த கும்பக முக்குறி முக்கும்பகஞ் சாம்பவி கேசரி சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்கிய தாதலால்.

அப்படி யப்பொருள் தாக்குஞ் சின்முத்திரை மவுன முத்திரை மவுனாந்தமுத்திரை முக்குறி மூன்முத்திரை

அப்படி யப்பொருள் தாக்குந் தியானஞ் சமாதி சாட்சாத்கார முக்குறி மூவறிவு முன்சொல்லிய மும்முப்பத்தங்களினு மும்முப்பத்தெட்டு மூவெழுத்துக்களினும்,ஐம்பத்த முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் அணுபட்ச ஸ்வரூப சிவயோகங் குறித்தால், பூதானம சத்துவானம அந்தரானம சிவானம மகத்திரானம பஞ்சானமா,

சம்புபட்ச சிவரூப சிவயோகங் குறித்தால்,குருலிங்க சங்கமாதி,

இலக்கியப்பொருள் முறைமையி னுன்மனை யுற்ற சின்மாத்திரானமா அந்திக கிராந்த வித்துக சின்மாத்திர பரசிவம

முக்ரப்பக முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் பிரமாதி பரசிவமூர்த்தி ஈசான மூர்த்தி பரியந்த அணுபட்ச அபரசிவம

நாதந் துள்ளெழுந் தொளிருஞ் சுத்த பூதாதி யுபாதியுற்ற பஞ்சானமாவுஞ் சூக்கும பரசிவ ரூபியாயிருந்தாலு மொரு பிரகார மீசானமூர்த்தி முதல் அணு பட்ச அபரசிவ ரூபியாகலா லப் பொருளாம.

இலக்கியப் பொருள் அதிக்கிராந்த வித்துக பரசிவ மாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருபாரம். .

முடிவிற் பதமுடி வெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள தியான சமாதி யுபாதித தியாச்சியத்தினுஞ் சொரூபலட்சண சிவ கோடிக்குட் குறிக்கும தியான சமாதி யுபாதியுற்ற அணுபட்ச

சாப்பட்ச ஞானமாத்திரானம் பரவசன இலக்ஷியப்பொருளாச
த்த சிவமாகு மனுபட்ச சபட்ச இருசிவர்

ஆன்மாத்தியானத்தானம், பரஞ் சமாதித்தானம், சிவம
சாட்சாத்காரத்தானம்

பின்னொரு பகுப்பு மிதுபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்
துச் செப்பப்படும்; அது செப்புவாம்

சிவசத்தி யங்கதேசா சத்தியாதிக் துவாரத்தினலெ பஞ்
சாக்கிராதி லோகாதி யாரூடமாய் சுத்தராக அசுத்த கலையச
த்த வித்தை யிவற்றின மறைந்து விளக்கின்றது செயற்கைப
டசுகரண மென்றும் பசுப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படுங் க
றபொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொதுச்சி
றப்பாய் மணைத்தினாலு மியற்கையினாலு மசுத்தப்பிராகிருத
மனோகங்கார புத்திகள் பசுகரணங்களென்றும் பசுப் பிரமா
ணங்களென்றும் படிக்கப்படும்.

சிவசத்தி சாட்சாத் சிவாகமாரூடமாயுஞ் சிவப்பேசிரா ரூ
டமாயும் நாத்தத்து வெழுந்தொளிருஞ் சுத்த மனோகங்கார பு
த்தி காயமாயிருக்குஞ் சுத்த ராகஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை
யிவற்றின மறைந்து விளக்கின்றனு மியற்கையினாலுஞ் சிவக
ரண மென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படும்

தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொ
துச்சிறப்பாய் மணைத்தினாற் செயற்கையினாற் சிவகரணங்க
ளென்றும் பதிய பிரமாணங்களென்று மந்த முத்தச சொன்ன
மனோகங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்.

முறைமையில் அதிற் சிவாகம வழிச்செல்லு மனோகங்கார பு
த்தியிற் படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத் திரிபதா
ர்த்த விவேக பரோக்ஷ தீக்ஷாயோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப கா
லபோத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும், சிவமந்திரவழிச் செ

லும் மேருக்கங்கார புத்திகள் காலாக்கினியாதி யநுசிருதாந்த
புவனத் தத்துச்சுரு அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி முதசித்தி
கள் விருப்ப முறைமையிற் சித்திக்கும் பொருட்டும் முடிவின்
முத்தி சித்திக்கும்பொருட்டும் பிருதிவி முதற் குணமீறுகும், அசுத்த
கோடி பிரகிருதி முதற் காலமீறுகும், சுத்தாசுத்த கோடி சுத்
தவித்தை முதற் சிவமீறுகும், சுத்தகோடி முதற்கோடிகளிற் சா
டசாத் தரங்களாயு மணிப்பிரபைபோலுபரி விரியும் வியாபார
த் துவாரத்தினாலும் பூதானமாதி மந்திரானமாந்த பஞ்சான
ம சாலப்ப சிவபோக பஞ்சமார்க்கங்களி லொருவழியிற் பிர
வேசித்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போக வியாபாரங்களைப் பல
விசமாயப பலனுறும அந்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போகங்க
ளால்.—

அறியாமையறிவகற்றி - அறிவகற்றி அறியாமை யகற்றி யெ
ன மாறுக. அறிவகற்றி யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினா
லே ஆன்மசுத்தி தானே பண்ணப்பட்ட தாகிலும் தத்துவசுத்தி
பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப்ப
டும்.—

அறியாமை அகற்றி யென்பது மலமல வாசனா சுத்தித் துவார
த்தினாலே யான்ம சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆன்மா பசு
த்துவ மென்னும் மலோபாதியாற் பசுத்துவ மென்று வேறு தத்
வமாய படிக்கப்படுமாதலால் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்
துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலசத்துவ மென்று வேறு தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்ட
தில்லையாதலாலும் ஆன்ம சுத்தி பிரதான மாகையா லான்ம
சுத்தி பண்ணி யென்றே யுரையப்படும்.

இது தொகைப் பொருள்.

அறியாமை யசுத்த தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்த தத்துவமென்றுஞ் சொல்வாருமுளர்.

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம் —

அறிவுசற்றி - நிருவிகற்பம் புணர்ந்த தத்துவத்திற்குஞ் சவிகற்பமாய்த் தேவர் நராமுதற் பசுவர்க்க மாயா சகல வாக்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிற்றுச் செயற் றொழில்களையும் விபரீதவேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிதும லஞ்சிந்தித்தும அசுத்தகலாதி கஞ்சுககலா வசியத்துவ தெளரிந்திரியக்குறி யசுத்த சகலத்துவமுற்றுக்கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிஞ்சித் கர்த்திருத்துவ லட்சண சித்துவ சின்ன அசுத்த போக்க கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய வசுத்த போத்திருத்துவ மாத்திர பொதுக்குறித் தால புருஷ தத்துவத்தின் புத்திரப் போலிய போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவமாகிய வசுத்த போத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித் தால சீவத்துவமேகம.

நிர்விகற்பம் புணர்ந்த தத்துவத்திற்குஞ் சவிகற்பமாய மந்திரேசுவர மாயாசுத்த சகலபதி வாக்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுவர மகாமாயா சுத்த சகல பதிவர்க்கத்திலும் காணப்படுஞ் சாதிசய பேரறிதல் பெருஞ்செயற் றொழில்களையும் அப விபரீத வேதனை விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி பரியாதியில் மலவாசனை தடைக்குங் கலாதி கஞ்சுகமுற்றுக் கலாவசிபத்துவ வைந்திரியக் குறிச் சுத்த சகலத்துவ முற்றுச் சாதிசய சாவஞ்ஞத்துவ சாவகர்த்திருத்துவ லக்ஷண தால சிவத்துவ சின்ன சுத்தபோக்க கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய சுத்த போத்திருத்துவமாத்திரப் பொதுக்குறிச் சூக்கும புருஷதத்துவத்தின

புததிரபபோலி போககிய போததிருததுவ போககோப போத்திருததுவஞ சிறபபுககுறிச் சூககும சிவததுவ மேகம

இமமநதிர மகேசுராதி யபரபதிவாககததுக கூறிய குறியுட கூடிய சுதத சகலததுவ முதற பொருககுறிச சிறிது சினனமுளு சூககுமசிவததுவ விளசகு விககிரக விசிஷட சகலததுவ முதற சிறபபுககுறிச சிறிது சினனமுமுடைய வணுசதாசிவ வணுவஙகபதி வாகாததின முனசொலலியு பொருககுறிப பரபுருடததுவததினது புததிரபபோலி போககிய போததிருததுவ போககோப போததிருததுவச சிறபபுச குறிப பரசிவததுவ மேகம

இம முபபுருடததுவப் புததிரப் போலி முசசிவத்துவமு முபாதிச சித்துவமும் துல சிவத்துவமுஞ சூககுமசிவததுவமும நிரதிசய பரசிவத்துவ சொரூபலடசண சிவ சமசுத்த சிவஞுயிருககினற நமககுச சொரூப லடசணமமனறு, தடஸ்த லடசணமேயெனறு மகாவாககிய நடுமுத விருபதஙகளுக்கு வாசசியாாதத தடதத லடசஞணமததுவ தடஸத லட்சண சிவததுவ ஈததிககுறி முபபுருஷததுவப புதகிரப்போலி முசசிவததுவசுததி ததததுவசுத்தி பணணிததானே யேறுயததனை யினறிப பணணபபடு மாதலால் முச்சிவததுவ தடஸதவதிவு விளககாதலா லறிவெனறுபசரிககப்படுக் தத்துவஙக ளாதலா லறிவகறறி யெனபதற காத்த மிதுவாகத் ததததுவசுததிபண்ணி,

ஏதுமமுறை பணணை வெனப திசைக்கிறோம்.

சாதக சாமாத்தியததுக்குத் தக்க சிவஞானத்தினைச் சித்த சிவகனமயோகி பண்ணுங் தத்துவ தடஸத ஆனம தடஸத சிவ முப்பதாாததஙகளின் இலட்சண லட்சோட்ச கீரட்சணைக குறித திரிருபம,

ஒனறுககொன்று ததததுவ முதற் திரிபதார்த்த லடசண

விலட்சண பரோட்ச பரீட்சாரூப நிரீட்சணைக் குறித்த திரி கரிச னம

மனோவிகற்ப சங்கற்ப பிரவாகமாய்ச் சிவோகஞ் சிவோ கஞ் சிவ சிவ வென்பது முதற் பலவித வசங்கார புத்தி விாத் திப பிரவாக சின்ன தியானக் குறி தியானசித்தி சின்ன சமாதி கக்குறி திரியோகஞ் சமாதி சித்தி சின்ன சாட்சாத்காரக் குறித ஸம்பாகம

மூலமந்திர முச்சரித் துள்ளிருக்குஞ் சரிகாஸந்திர மதித்து த்தொடுத்த திருத்யாகத்தை தொட்டுத் துயரத்சாகங்க குறித்துச சமனுந்த மட்டு முட்ட முறைமையிற் போய்ப் போய்த்தான தேசகால சத்திஞ்சுத்தக்க திருக்யத் திருத்துத்தான சூலியப் பி ராசாத முச்சரித் துள்ளிருக்குஞ் சரிகாத்திர மதித்துத் தொ டுத்துத் தத்துவங்களையு மாணயாவிலுஞ் சிவனிடத்திலுந் தத்துவ தடஸ்தத்திலுல வைத்துத் தடஸ்தத் தனமைகளையு மறுத்துக காரணத் தடைவிலொடுக்கி யக்கணடித்துங்களாகப் பண்ணப்பட டனபோ லடக்கித் தனது தத்துவ வசியத்துவத் திபாசியம பண்ணித் தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்களாகத் தான வசியா யிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளைத் தானபண்ணிச் சிவஞானத்துனைச் சாத்திய சிவகனமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிய பரோக்ஷரூபந் தரி சனமு யோகங்கூடிய மரியாதி மனோவாயு ஜயவச மாத்திரத் தினுலே யொரு பிரகாரந் தன்வச மாகுதலாகும் திரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணி யோகசாமர்த்திய மில்லாதிருந் தால்,கேதிகேதி நியதலட்சண சியகனம மாத்திரத் துனைச் சா த்திய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப பரோட்ச ரூபந் தரிசன மகாத மசியாத் மாபிமானத் தியாக மாகுந் திரி

இவைகளைத தானபண்ணி, அதிமல பரிபககுவததாலாவி ரபபவிதத மதிமோடச வாஞசையின தாயேசததாருடன அது வனறித தேசகலா சததி சஙகடததிறைறுன வீததார சுததி விருபபமிலலையேல மமகார வகஙகார மாததிரத தியக, சசிய மாததிரமாகுஞ சுததி தானபணணி,

அலல திலகுயாயத ததததுவ தாத்துவிக பிரபஞசமனைதது நிராகார நிராலமப மாயா மகா மாயாத தோறற மாதலா லப்படி யகனடிதமாயக காரணாகார நிராதார நிராலமப நிஷபிரபஞச சிதகனமாததிரமாகுஞ சுததிதான பணணி,

இபபடிச சுததிபண்ணு மிடததுச சுததிமாறகக பேசமுணடு, அது சொல்லுவாம.

முக்திமாததிரம் விரும்பின் நிராலம்ப சிவயோகம் பணணும பொருட்டு குரு போதிப்பச சிவாகமஞ சிகரகமாகத மாததிரஞ செபபுங் குருவாக்கிய மாத்திரத்தான கேட்டுச சிநதித்தது தெளிந்து இருதயமுதற் றுவாதசாநத வியாபியாயிருககும பிரமரநதிர முடிவாகும் பஞசாதாரஙகளிற றங்கித தஙகிக் கமல முடிச்சுக கவிழு திறநது திறநது தததுவமுதலிய மூபபதாறதத ரூப தரிசனமுதலிய பண்ணிப்பணணிப பழகிப்பழகிப பின்னு னஙகளிற் றங்காது சுழுத்தி சுறறே தாசகித தாகவிமுன சாததிய முறைமையின முச்சிவயோகிகளபண்ணு முட்டகுபயுக தததுவமுதலிய முப்பதார்தக முச்சுததிபணணி, பணணுமிடதது,

பிரமாதி பரசிவமூர்த்தி ஈசானமூர்த்தி பரியநத சிவமூர்ததி பதங்களில் விரும்பிய சிவமூர்த்தி பதமுத்திபெறும் பரமுததிககுறிச சிததிகுறித்து, மூச் சிவயோகிகள் பண்ணு முறைமையிற சுவாவதி சுத்தியோடு விரும்பிய தத்துவ தததுவாருகானம சிவமூர்த்தி சிவசிவ மூர்த்தி திரிரூப தரிசன யோகபோகந

கப்ப பண்ணுமிடத்தும் சித்திக்குப்பின் முத்திவிருப்பின் முத்
தியும் பழக்கச் சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்தும் பவுதிக தேகாதி
க்குறிப் பூதாதி மந்திராந்த மைம் பொருள்கட்குந் தத்துவ
ங்கொன்று பெயர் சாற்றப்படு மாதலாற் பூதானம் தத்துவா
னம் வந்திரானம் சீவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமா
க்கங்களிற்பழகிய வொருவழியைத்தப் பின்'வழிபடக்கிச் சுத்
த பூதாதி தொடங்கிச் சமஞ்ஞைமட்டு முடும் பூதானம் சித்து
பாதித் தூல தேகக்குறிப் பூதங்களிற்றுன் றத்துவானம் சித்து
பாதிச் சூக்கும தேகக்குறித் தத்துவங்களிற் றுன் அந்தரானம்
சித்துபாதி பரதேகக்குறி யந்தரத்திற்றுன் சீவானம் சித்துபா
தி யகங்கார மாத்திரக்குறிச் சீவனிற் றுன் மந்திரானம் சித்து
பாதிக்குறிப்*பிராசாத முதலிய மந்திரத்திற்றுன் ரூப தரிசன
யோகபோக சுத்திகள் பண்ணப்படும்

அறிவகற்றி யென்பதற் காத்த மிவ்வள வமைந்தது —

அறியாமை யகற்றி- மாயா சகல பசுவாக்கத்திற் காணப்
படுஞ் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகம்,
நான் சுகி நான் துக்கி நான் மோகி யென்பன முதற் பிரஞ்
ஞாமோக வஞ்ஞான மூல பசுத்துவ மலத்தின் தத்தோநியாமி
காசத்தி வைத்த போசகிருத்துவச்குறிப் புருஷத்துவ ரூபமா
ய போதலாற் றத்துவசுத்தி யானம் சுத்தியாமாதலால் மல
த்தின் தாவாரக சக்தி வைத்த நித்திய கேவல நித்திரா முத்
திரித் கிஞ்சிஞ்ஞானக் கிரியா சூனிய வறியாமைக்குறி மூாச்சா
யோக மூல சித்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்பே ரசித்துவ து
லதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவிமுதற் கலாந்த தத்
துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முசசிவ யோகிகள
டனுணு முறைமையிற் சிறிது மலசுத்தி துவாரத்திஞலே சுத்தி
பண்ணி,

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல மூட பசுவாகததிற காணப
படுந துல சாதிசய சாவ ஞானக கிரியா சூனியக குறி மூரசசா
மோக துல மூலசிவததுவ சூனியககுறி யறியாமைபபெய ராசித
துவ துல பசுததுவததை மாயா ததததுவ சுததியினு மாயா த
ததுவ சுததி சுதத விததியா ததததுவ சுததிககு நடுவினுந தததது
வ சுததிபபடி முசசிவ யோகிகள பணணு முறைமையினை முறறு
மல சுததிக துவாரததினுலே சுததி பணணி

பின மநதிரே ஸ்வர மநதிர மநதிர மகேஸ்வர மாயா சகல
மகாமாயா சகல பதிவாககததிற காணபபடுஞ சூக்கும சாதிச
ய சாவஞ்ஞானக கிரியா சூனயக குறியாகிச சுதத் போகோப
போகப பிரஞ்ஞா மோகததில மூரதிய மூரசசாமோக மூல சூக
கும சிவததுவ சூனியககுறி யறியாமைபபோ சிவததுவ சூககும
பசுததுவததைச சுதத விததியா ததததுவ வீசுர ததததுவ சுததி
ககுட டததுவ சுததிப்படி முசசிவ யோகிகள பணணு முறை
மையிற றூலாதிகார மல மூல துல மல வாசனு சுததித துவா
ரததினுலே சுததி பணணி

பினனனுசதாசிவ வணுப பிரமாணக மகாமாயா சகல பதி
வாககததிற காணப்படும பர நிரதிசய சாவ ஞானக கிரியா சூ
னியககுறிச் சுதத போகோப போகப பிரஞ்ஞா மோகத தமிழ
நதிய மூரசசாமோக மூலபர சிவததுவ சூனயசகுறி யறியாமை
ப பரசிவததுவ பர பசுததுவததைச சதாசிவ ததததுவ முதல
முததததுவ சுத்திககுட டததுவ சுததிபபடி சொரூப திரோ
தானசததி சுததிபோடு முசசிவ யோகிகள பண்ணு முறைமையி
ற சூக்குமாதிகார மலமூல சூககும மலவாசனு சுததித துவார
ததினுலே சுத்திபணணி.

அறியாமை யகறறி யென்பதற்கு இவ்வளவு பொருளமை
ததது —

அறிவினுள்ளே - தூலசூக்குமபர முச்சின்மாத்திர ஞானம ந்தத்துவமுமூல முன்னுக்க தூல சூக்குமபர முப்பர விந்தியாக த்துவமும் மரமபழுத்த தூல சூக்குமபர முச்சிவ சிவத்தத்துவ மு ப்பழங்கள் விரும்பப் படுமாதலாற் சமனைக்குக் கீழிருப்புப் பா ணம பரசிவ தத்துவத் தியாசசியத்துள்ளே சமனு சத்திக்குமே லுனமனாந்தாவத்து பரசிவ தத்துவாபி வியத்தி சித்திக்குமளவும் தா க்கப் பரமல வாசனை யாபாசிகளு மாகலா லுனமனு மேலாந்த்ம வைசசந்த சாவஞ்ஞானேத்தர சுருதிப்படி சிவசத்தித தன்ன யாய்ச் சென்று திரோதான சத்தி நிக்ரக கிருத்தியபரா சத் தியனுக்கிரக கிருத்திய மத்தியஸ்த சிவ சின்மாத்திர ஞானமாவி னுங்கூடச் செல்லுதலாற் செல்லுஞ் சிவசின்மாத்திர ஞானமாவி னும்,—

அறிவுதனை - முறைமையி லனுபர சிவங்கள் சிவபர சிவங களென்னு நாலுசித்துக்களையும்,—

அருளினால் - சமனைமட்டு முட்டும் பிராகிருத மனோகங்கா ர புத்திகளில் மறைந்து சாலமபித் தணமனையுற னுபரி நிராலம் பிசகுனு சிற்சத்திவிளக்கு விளக்கிய சிற்சாத்த மனோகங்கார புத்தி விகற்ப சங்கற்ப சிறறுவிகற்ப சவிகற்ப காவபோத நி ருவிகற்ப ஞானங்களால்,—

அறியாதே யறிந்து - நிருசசியமாய் நோக்காதே தடத்த லக்ஷண நிரூபகத் ஸவ சிவரூப லக்ஷண சாவநிருக்க காத்திரூ ப லக்ஷண பரோக்ஷ நிரீட்சணை சிவக்குறிச் சிவரூபம தடத்த ல ட்சண விலட்சண ஸ்வரூப லட்சண பரோட்ச நிரீட்சணரூபசா ஸதிரீயபரீட்சா விலட்சண சூக்கும பரீட்சாக குறிச சிவதரிச னமென்னுந் தசகாரியத் திருகாரியம் பற்றிப் பார்த்து,—

குறியாதே குறித்து - முன்சொல்லிய சாத்தமனசசங்கற ப முன்னுக்கச சாத்தாகங்கார புத்திப் பிரவாகச சிறப்புக் காவ

போதஞானஙகளா லியறகையினு லனுபடச தறபொருட சி
வககுறிபபினறாறுன,—

சமபு படசப பிறபபொருட சிவசாதி விசிஷட தறபொ
ருட சிவககுறிபபினறாறுன

செயறகையினு லாரோபித சமபுபடச பிறபபொருட சிவ
ககுறிபபினறாறுன,

திருசசிய மனறிச சாவதிாக காத்திரு ரூபமா ய பரோட
சம போ லபிநயித்துச சிவோக மெனறுதான இயறகையினுற
சமபு படச வேறறுமைச சிவககுறிபபினு லபபடிச சிவோய
மெனறு தான சிவ சிவ வெனறுதா னெனறின மறறது மொக
க ஸபுரிகக அதகிபஸநி யருக மருவபபொருததிப பணணும சி
வத்தியானசகுறித தசகாரியத தொருகாரிய சிவயோகமப
ணணி,—

அநதக கரணஙகளொடுை கூடாதே - இநகருக கொடுதது
விடுததுத தொடுத்துச சிவததிற சிறைபபடுத்தளு சிவத்தியா
னததிற சிறிதிடஙகணடு தாசகிச சமனொயிற சுருஙகிச சூனியப
போலியாயபபோன மனதைத திருமப வெழுபபித திருப்பி வி
ஷயததில விழுததுஞ சகலததனமை தொடடுவிடடுத தடடா
தே,—

வாடாதே - திருமபத திருபபி யோக நிததிரா மூதறிந்த ம
னததைப பிராகிருத நிததிரையில் முழுகுவிகருங கேவலதத
னமை தாககாதே,—

குழைநதிருபபையாகில் - தியானததின தாகசர்ஷாவஸ
தாரூபமாய் ஞாதிரு ஞானஞேயச சிறபபுத தியாதிரு தியான
தேய சூனியப போலியாய் ஞேயத்தழுந்தி யததேய மாசதிரத
தி லங்கு ஞானச சிறபபுத தியான விசேஷசமாதி பணணி யிரு
கை பயாகில,—

பிரியாத சிவனருளே - கூடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற கூறாமுண்டாதலா லநாதி தொட்டுப் பிரேரகப் பிரேரியத் தன்மைச் சம்பந்தியா யிருந்த வீசுரனருளே,—

பிரிந்து தோன்றி - அந்தச் சம்பந்தம் விட்டுச் சாதிருச்சிய மாத்திர மித்திர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு, அதுவன்றி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தானாய்த் தோன்றி - சித்த அசித்தச் சித்சித்தச் சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாம் வியாபகமாய்த் தாரகமாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு,—

நெறியாலே - திருக்குத் திருசியக் குறிக் குறிப்பினாலே,—

அவையெல்லாமல்லவாகி - அந்தத் திருக்குத் திருச்சியப் பொருள்களி னொன்றன்றி,—

நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரனாயே - தனக்கொரு தாரகமன்றி நிராகாரனா யிருந்தும் சமாதி சாமார்த்தியத்தினா லுதிக்குஞ் சாட்சாத் காரத்தினால் சாட்சாத்கரிக்கப் படுவன்

பரார்த்த ஸ்வார்த்தார்த்தப் பிரத்தியாத் தப்பிரத்தியார்த்தச் சார்வார்த்த சீவன் முத்தி சிவ சாட்சாத் காரஞ் சமாதி சாமார்த்தி யத்தினாற் சித்திக்கு மென்று தாற்பரியம்

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—0—

ஆசிரியன் றிருவருளா லிருவகைப்பாசங்களு நீங்கிக்கேட்கு முறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னன்புசெய் தடங்கி நிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வனியல்பு கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாய்த் தோன்றித்

தெளிந்தபின இவவிரண்டுமின்றி நேரியனும பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும பற்றிலனாய வேறு தோன்றுமெனபதாம

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றியேனெனக் கூட்டுக

தெளிதலாமாறு மதனபயனு மினிது விளங்குதற் பொருட்டு மேற்கூறிய போந்தவற்றையும அனுவதித்து உடன கூறினார்

ஈட்டாதே வாட்டாதேயென ரணடுங் கூறவே, ஏனைக் கேட்டல சிந்தித்தலகளி னேரோவழிக் கூடுதலும வாடுதலு நிகழு மெனபதாயிற்று

அற்றுகலினனறே ஆண் டிவவா றினிதுவிளங்கப பெறுதாயிற்றெனபது

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினெனறார்

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன கணிகழு மனுபவமுங கூறபபட்டன

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

—o—

இந்த வுண்மையை யடியேன் பெறும்படி யெப்படியென் றமாணாக்கனை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

அறியாமையறிவகற்றி - கருவிகளெலலாம நீங்கி ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வதீதா வத்தையையும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங்கூடி விஷய வியாபாரத்தை யறிகிற ஜாக்கிராவத்தையும நீக்கி,—அறிவினுள்ளேயறிவுகளை யருளினு லறியாதே யறிந்து - ஆனமாவுக்குப் பிராணனாய நிற்கிற ஞானத்தினை ஆன்மபோதம கூடாமல் அந்த ஞானந் தனனாலே அறிந்து அத

த ஞானத்தின் வழித்தாய் நிற்கவே தற்றரிசனமுந் தன்னைத் தோன்றுமல மறைத்துநின்ற பாசத்தின் முறைமையுந் தோன்றும் இந்த முறைமையையும்,—குறியாதே குறித்து - ஞானத்தாலே கண்டோமென்று காணுதல் கண்டு நிற்கக்காட்டின ஞானந் தனக்குக் கரணமாம் —அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் - அந்த ஞானக்காட்சிதான் காண்கிற காட்சியையு மிழந்துநிற்க அவ்விடத்தி லவத்தையாம் அந்த அவத்தையாய் மயங்காதே அந்த ஞானத்தோடே கூடித் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பிறியாத சிவனுடனே பிறிந்துதோன்றி - ஆன்மாவுடனேகூடி யான்மாவொழிந் தில்லையெனும்படி யநாதியே மறைந்துநின்ற சிவன்றனே சிவனுமொரு முதலுண் டெனும்படித் தோன்றி அப்பிரகாசமாய் நின்ற தான் பிரகாசித்ததுவு மன்றி,— பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி - காணப்பட்ட விஸ்வத்திலுள்ள பேதங்க ளெத்தனையுண்டு அத்தனையுந் தன்னையொழிந் தில்லையெனும்படி தானாகக் காணப்பட்டு,—நெறியாலே இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டுந் தானாய்நிற்கச்செய்தே இவையிற்றிற் றோயவராநிற்கிற முறைமையாலே யிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தானல்லவாய் நிற்பன்,— நின்றென்றுந் தோன்றிடும் விராதாரனாய் - தானன்றி வேறொரு முதலக் குமற நிற்கச்செய்தேயுந் தானுமொன்றிலுந் தாக்கற நின்று பிறகாசியாநிற்பன்.

அறியாமையென்றது கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஆன்மாப் பாடாணம்போலே யொன்று மறியாமற் கிடக்குமதே முத்தி யென்று பாடாணவாதி கொள்கையினுள் அதாகாதென்றதென் றுகொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "காட்சி யெனக் காணுந்துயர் - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக

ஙிற - காரணபாவ மரணஙகருமா - மேயநசவாமுததி சோநத வானீற - யிளையசுகிகோா முனைவருமவேணடா - தனிதரு துயா மெனுமிததிடமே- பாடாணததிற சடாமுததி" எனறு மதனைக கணடுகொளக

அறிவகறறி யெனறது, வயிநதவ சரீரததைப பெறறிருக கிறதே முததியெனறு சமவாதி கொளளுகையினால் அதாகா தெனற தெனககொளக இதறகுப பிரமாணம சஙகற பநிராகரணம, "அகனறு-நீஙகியு முருவ நீஙகாதாயி - னொ ஙகியமுததி யாவதெனனைககச - செடியுடலனுகாக குடி லைகொடுக்குமெனை - ரொதினைநீயே பேதாயபபகடமிர - லொ னிாசிலை முசசித தனிமொனுமிதகரு"எனனுமதனைக கணடுகொளக

அறிவினுளளே யறிவுகளை யருளினாலறியாதே யறிநதது எ னறது ஆனமதரிசனம

அநதக காணஙகளோடுங கூடாதே வாடாதேகுழைந திருடையையாகில எனறது ஆனமசுததி.

நினறுந தோனறிடுவனிராதாரனுமே எனறது ஆனமலா பம

இதறகுப பிரமாணம திருககளிற்றுப்படியாா - உகூ-செ, ஆககப்படாக பொருளா யனைததினுந, தாககிததா னொ னொடுந சாககாதே—நீககியுட,னிறகும பொருளுடனே நிறகும பொருளுடனுமய, நிறகைநிராதாரமாம" எனனுமதுங் கணடு கொளக

இதனுற சொல்லியது, கேவல சகல பிரளயாகலரையு நீஙகி சுததததி லுணடாகிய ஞாதுரு ஞான ஞேயஙகளையுங கழன று இநத நிலையிலேநிறகி லகாஜியே தோனறுமல் தினற சிவன தோனறிப பிரகாசிபபன எனனு முறைமை யறிவிததது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அருளினாலறியாமை யறிவகற்றி - ஆசிரியன் றிருவருளா லறியாமையு மறிதலுமாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினுள்ளே யறிவுதனை யறியாதேயறிந்து - தன்னறிவின்கண்ணே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறையிற் கேட்டு—குறியாதே குறித்து - சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்து,—குழைந்தந்தக்கரணங்களொடுங் கூடாதே வாடாதே யிருப்பையாகில் - பின்பு அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சோராதடங்கி நிற்கப் பெறுவாயாகில்,—பிறியாதே சிவனருளே பிறிந்து தோன்றி - பிறிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்ட காலத்துப் பொருட்டன்மைப் பற்றிப் பேதமாயத் தோன்றி,—சிவனுஞ்சபேதமெல்லாங் காருயத் தோன்றி-சிந்தித்தற் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாயத் தோன்றி,—இவையெல்லா மல்லவாகி - தெளிந்த பின்னை யிரண்டுமின்றி,— நெறியாலேயென்று நின்று நிராதாரனாயே தோன்றிடுவன் - நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைப்பற்றி யெவற்றினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும்.

இதனானே தனக்கணிகழு மனுபவமுந் தெரிதலாமாறுங் கூறப்பட்டன.

* இச்செய்யுளின் முற்பாதியே "பாரவிரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்திதனி லோர் விருத்தப்பாதி போதும்" என்னும் சிவபோக சாரத்தானும் "பார்விரிந்த நூலெல்லாம் பாதி விருத்தத்தால் சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநாளென்னாளோ" என்று தாயுமானார் பாடலானும் கூறியதெனச் சாம்பிரதாய வழக்காயக் கூறுவது. இதனைச் சிந்தித்தறிக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி சோபானத்துக்குள்ள ஜீவன்முக்தன் ஞானவான்
தேகாந்தத்திற் பெறும் பலம் பரமுத்தி
யென்றுணர்த்துகின்றார்

புண்ணியமே யேகுவிக்கும் பாவமகிழ் நாக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தின் விரண்டினையுமறுத்து ஞாலமொடு கீழ்மே
லு நண்ணாகி, யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெ
றுமிவனுற் றெனங்கெழிலன் ஞானிநெறமக் கென்றுரு
மைவிமலமிக, கண்ணுதற னிறைவுதனிற் கலந்துகாய
ங்கழிந்தக்கா லெங்குமாயக் கருத்தானபோனிறபனே ரக

(இ-ள்) புண்ணியமே யேகுவிக்கும் பாவமகிழ் நாக்கும்	புண்ணியஞ் சுவர்க்காதி பலங்களை யடை விக்கும், பாவம் நரகக்குழியிற் பலத்தைய டைவிக்கு மாதலா லிவவிரண்டும் பொவவி லக்கு மிருப்பு விலக்குமென் வறிக
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே	புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த சிவ புண்ணிய பலத்தாலே
நண்ணிய ஞானத்தின் விரண்டினையுமறுத்து	கன்ம கூடயம் பிறவாவிடத்து முத்திக் கூடாதபடியாலே யிவனுக்குச் சிவனை வழிபடு தலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணிய மாசிற ஞானவாளா லவவிரண்டினையு மேறறூட முத படி யறுத்து,

"ஞானவானேந்நுமையா னாகப்பறையறைமின்" என்றார்.

ஞாலமொடுக்கி — புண்ணியத்தாற் பாவத்தாற் புண்ணியபா
மூன்றலு நண்ணுறு — வத்தாலும
ஏருங்
நணுறுமுயிர் — இம்மூன்று லோகத்தையும் பொருந்தாத
சேர்கிற நடு — வனுய,
எண்ணுமிக — இந்த வுலகத்திலே யுண்டுடீதிருந்த முக்
போகத்தே முத — தியினை யடையக் கருதுஞ் சீவன்முத்தனு
தபெறுமிவன — வன,
முன
யங்கெழுமென — இப்படிப்பட்ட ஞாதாக்கள் வேறு நமக்
ஞாயிறெமக்கெ — கு வேண்டுவதொரு குறைசளுமில்லையென
ன்று குறைவின — க்கருதி யாதொருத்தனிடத் துந்தாழு
றி — ந் தாழ்வில்லையென் றிருப்பார்கள்

"இங்கிப்பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே, லெங்கெழி லென்ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்" என்பதிக.

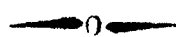
கலைனுந்தறன — இந்த ஜீவன் முத்தனுக்குக் கன்மத்தா
னிறைவதின்றக — லுண்டான வாதனைகெட்டுச் சரீரமொழிந்
லந்துகாயங்கழி — தவாறே கடமானது தொலைந்தா லதனுள்
த்தக்கா லெங்கு — ளிருக்கும் விளக்கானது எப்படி யெங்கும்
பாயக் கருத்தன — பிரகாசிக்குமதுபோல நிறைந்த வானமா நெற்
போனிற்பன. — றியிற் கண்ணினையுடைய சிவனது வியாபக
த்தைக்கலந் தவனைப்போல சர்வக்கியத்து
வமுதலிய குணங்களுடனுங் கூடியிருப்பன. எ-று.

ஆன்மா - என்பதெழுவாய்
நிற்பனென்பது - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் தேவிகாலோத்தரம் மகுட
கம இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (ரு௪)

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம். உஉ0கூ

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தி பரமமுத்திக் கிரமங் கூறுகின்றது

புண்ணியமே நோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும் - ஜீவன்மா விவ்விடத்து ஸ்தூலதேகம் விடும்பொழுது புண்ணிய கன்மமே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவர்க்கபோகத்தை யனுபவிக்கும். பாபகன்மமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும் மேல் ஞாலமோ டெனகையால் புண்ணியபாப மிருவகைக் கன்மங்க ளொற்றாக குணாச்சலாக பரிபாகமாகிற பூமியிலே சுக துக்க மிரண்டையு மனுபவிக்கப் பண்ணும் —

புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தி னிரண்டினையுமறுத்து - புண்ணியமூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த — சுகிர்தத்தினாலே யுண்டான ஞானத்தாலே புண்ணியபாப மிரண்டையுமறுத்து,—

ஞாலமொடு மேல்கீழ் நண்ணுகின்ற - தேகாதிகளுக் கேதுவான புண்ணியபாப மிரண்டும் போகையால் பூமியினிடத்து பூதபரிணாம தேகத்தையும் தேவலோகத்தில் பூதசார சரீரத்தையும் நரகத்தில் பூத சரீரத்தையு மினிமேற் பொருந்தாதவனாய்,—

எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் - கன்மபூமியென் றெண்ணப்பட்ட விந்த பூலோகத்திலே தானே ஜீவன்முத்தியை யடையும் இவ்வாறு ஜீவன்முத்தியை யடைந்தவன்,—

இவனுறுமெனுங் கெழுகோ ஞாயிறெழக்கென்று - இவ்வாறு ஜீவன்முத்த னானவன் மகோத்பாதமாக வாதித்தன் றிசைமாறி யுதிக்கினு மஞ்சாமல்,—

காயங் கழிந்தக்காற் குறைவின்றி கண்ணுதறன் னிறைவத னிற்கலந் தெங்குமா யரன்போல நிரப்பமென்ன - கருதுபிராரத்

தீக்ஷை கொழிந்தால் முன்னின்றயேகசேசித்துவமரீக்கிச் சிவ
னுடைய பூரணத்திலேயப்போடே கலந்த உப்புப்போலக் கலந்
து அப்புரானவு ஒப்புளாதுபோலச் சிவனுடனே சர்வவியா
பியாய் நிற்பன, முத்தான்மா வென்று புத்திபண்ணென்றிரு
னவொருா

— சக்ருத்தய - நாசெய்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இப்படி யசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷாவானாயப்பின் சிவா
கமக் கேள்வி முதலியவற்றுள் முறைமையில் முப்பத்தாறத் தத்துவ வி
வேச பசுத்துவ சிவத்துவ விவேக சிவஞானவானாயப்பின் சி
வித்தியானவானாயப்பின் சிவசமாதிமானாயப்பின் சீவன் முத்
தி சிவ சாக்ஷாத்காரவானாய்ச் சாமாத்தியவானல்லாதிருந்தா
ல், மரியாதி மந்திரத்தை கடாக்ஷிசகுரு சிவ தீக்ஷாரூப சிவ ச
த்தி பதிந்த ஞானத்து ஒன்றி ரண்டு மூன்று முறைமை
யினுடையனாய்த் தானிருந்தவன் சரீராந்தத்திற் சத்தியோ நி
ருவாண தீக்ஷாவான் போலப் பரமுத்தி சிவசாக்ஷாத்கார சி
வசாதிருச்சிய சிவவானாவனென்று சாற்றுகின்றார்.

புண்ணிய மேனோக்குவிக்கும் பாவங் கீழ்நோக்கும் புண்ணி
யமே பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - கிரியாபூசையினாலே தான் தீ
க்ஷா மாத்திரத்தினாலே தான்,—

நண்ணிய ஞானத்தினால் - முன்சொல்லிய முறைமையி ல
டைந்த ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார க
ட்டப்பிரிவு ஞானபூசையினால்,—

இரண்டினையு மறுத்து - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடு
பிரதி தினம மரியாதியிற்போகசி,—

எவரெழுகோ ஞாயிறெமக்கென்று எண்ணும இகலோகத்தே முத்திபெறு மிவனன்றன - பதிக்கப்படுஞ் சீவன்முத்தனு ளவவ,—

காயஞ் சழிந்தக்கால் ஞானாவினறிக் கணணுகறன ணிறைவதனிறாகளநது - சிவசத்தி பரிபூரணததிலொத்து வியாபித்து

ஞாலமொடு கீழ் மேலும நணணுஞ்கி எங்குமாயக கருதரனபோனிறபன - எங்கும் வியாபியாயத தானறியானிதத சிவ நகொத தெங்கும வியாபித்துச் சாவஞ்ஞத்துவ சாவ சாத்திரு ரூப சிவனாயிருப்பன அபபடித் திருமந்திரத்துஞ் சொலலபபட்டது

“முப்பதுமாறும படுமுத்தியேணியா
லொபபிலாப பேரண்டத் துளளொளிபபுக்குச
செபபவரிய சிவங் கணடுதானவ
ரபபரிசாகி யமாநதிருனறரே ”

இபபடிப பிறபபொருட சிவசாத்தி விசிஷ்டாதவைத விசிஷட காரிய வியத்திச ஸுதநாதத்துவைதஞ் சொல்லி யிருக்கவும பிரமித்துச சிறிதிடத்து மகாநதரப போலிவசந் தூககி யெடுசதுககொணடு பிறபபொருட் சிவ வியததிச ஸுதகாதுவைதம் பிறபபொருட சிவ வியக்தி விசிஷ்டாதுவைததநகான் விளபபியோர வேகாநதி ராமாநுஜ வேஷங்கொணடு வேற்றுச சமயிகளாயவாரகள

சிவ சாயுசசியச்சொற செப்புவது நிருப சாவ வைக்கியமனறு

ஏகானமப பிரசங்கம் வருமாதலால், சிவ சம்யோகமுமனறு

விகாரபபிரசங்கம் வருமாதலால சிவ சமவாயமுமனறு

ஏகான்மப் பிரசங்கத்திற் கிடங்கொடுக்கு மாதலால் சிவ தாதான்மியமுமன்று

சமவாயத்திற்குச் சொல்லிய தூஷணம் வருமாதலால் சிவத்துவ ரூபம்போ லிருப்பது சிவ தாதான்மிய மென்னில் சித்த சாதனமாம், சிவ லயமுமன்று

துல்லியப்பொருள் கொள்ளா திருந்தால் விருசப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவானன்னியமுமன்று

துல்லியப்பொருள் கொள்ளா திருந்தால் வேதாந்த மதாந்தரமாதலால் சிவ சாங்கரியமுமன்று

பரிணாமவேதாந்த பாஞ்சராத்திரி மதாந்தரமாமாதலால். சிவ ஸ்வஸ்வாமித்துவமுமன்று

பரமுக்தி பங்கம் வருமாதலால் சிவப்பிரேரக ப்ரேரித்தியத்துவமு மன்று

ஸ்வஸ்வாமித்துவத்துக்குச் சொன்ன தோஷம் வருமாதலால் சிவ காரண காரியத்துவமு மன்று

காரண காரியத்துவம் பிரேரக பிரேரியத்துவ மென்று பொருளாதலால் ஸ்வஸ்வாமித்துவத்துக்குச் சொல்லிய தோஷந்தானே வருமாதலால் சிவ மேலிடக் கீழ்ப்படுதலு மன்று

விகாசத்துக்கிடமா மாதலால் அருக்கன் கண்களுக்குப் போற் சிவ வியங்கியத்துவமு மன்று.

பிரதிபந்தப் பிரசங்கம் வருதமாலால் சிவ வியாபக வியாப்பியத்துவமுமன்று.

ஜடத்துவ நித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவப் பிரதிவிம்பமுமன்று.

மேற்சொல்லிய தூஷணம் வருமாதலால் சிவகுண சங்கிராந்தியு மன்று.

திருஷ்டாந்தமில்லை யாதலால் சிவாவேசமு மன்று

சுவாதந்திரிய சூனியம் வருமாதலால சிவகுண சமுதாயக
தியுமன்று

அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால சிவனுக்கிரா
யானுக்கிராகத்துவமு மன்று

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்துவமாதலா லிது பிரதிபாத
பிரசங்கம் வருமென்று, முன்றள்ளப்பட்ட படியால சுய
போக்கிய போக்திருத்துவமு மன்று

ஜடப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ ஞாபிய ஞாபகத்து
வமு மன்று.

அப்படி திருச்சியமாகில் ஜடத்துவப்பிரசங்கம் வருமாதலா
ல் ஸவஸமவித புருஷாநுபாவியானுபவி திருத்துவமு மன்று

ஏகானமப பிரசங்கம் வருமாதலால் பரஸமவித புரேக்ஷி
யோகிதருத்துவமு மன்று.

சாவப்தாரதக சாயுச்சியப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ
சாங்கத்தியமு மன்று

ஒன்றுக்கொன்று சாக்ஷாத்காரமே சாங்கத்தியமாதலால
அப்போது சிவ சாக்ஷாத்காரந் தானே பாசட்டும், "ஸாவாாக
தபாசகமஞானகு சிவயோகது சாசவதம" எனனும் வசனத்தி
னு லதுவு மொருநிக்கினுலாகும்.

ஆனால் முடித்த பக்ஷமேது, சிவ சாதியென்று செப்பப்படு
ஞ சிவ சாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம். ஆதிமுத்தன் அனுதிமு
த்தன என்னுஞ சிறிது வைசாதிருச்சிய மிருத்தலான் மூர்றுஞ
சாதிருசியஞ சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்படாது.

அப்படிச் சொல்லப்படாது ஆதிமுத்தனனுதி முத்தனெ
னும் சிறிது வைசாதிருச்சிய வார்த்தை யலோபாதி தொடவேக
த வெகிரங்கவாரத்தை யென்றும், முத்தனுக்கு அவாச்சநீய சு
ஞசித கார்த்தியம் சிவனுக்குக கிருபாசமசிதத காத்தியமென்று

ஞ் சிறிது வேற்றுமை வாராததையும் வேறு காரியமில்லாமையா லென்றும், முற்றுஞ் சிவசாதிருசிய மென்பதே யங்கீகரங்க வாரா ததை யென்று முடிக்கலான முற்றுஞ் சிவசமாதிருசியமே சிவ சாயுச்சிய மென்று சித்தாந்தம சித்தித்தது

ஆகையா லெல்லாம நல்லதுதானே! சிவ முற்றுவமை சி வைசத்தியமென்று சிலர் செய்புவதேது? சத்தியம் அது நிருப சரித வைகத்திய மன்றுபசரித வைகத்திய மப்படிச் சுருதி சொல் லியதென்று காந்தபுராணமு சொல்லுகலால

சிவா னன்னியத்துவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சில சிவ சித்தாந்திகள் செப்பியதேது? அது பரீக்ஷை பண்ணுதுபடித் தது

சிவத்தோடு அனன்னியத்துவ மென்னுமிடத்து அனன்ன யது அன்னியப்பொருள் விருத்தப்பொருள் அபாவப்பொரு ளாக மும்பொருட் சொல்லாதலால், முப்பொருளுள சிவனுக கன்னியமாய முதற்தானமாவில்லை யாதலாற சிவானன்னியனெ ன்ற பாவப்பொருட் டொகை விரித் தருத்தஞ் சொல்லிலே விவ ாதத வேகாங்கமாம

சிவனுக கன்னிய மல மாயா கன்மங்கட்கு விருத்தத்துதலா ல் சிவானன்னியனென்று விருத்தப் பொருட்டொகை விரித்தா ர்த்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படி யென்று சிவ சத்திரியனுடைச் செ ப்பப்படுவன.

சிவனுக்கு அன்னிய மலமாயா கன்மங்கட் கன்னியன விசதி ருசனுதலால் சிவானன்னிய னென்று அன்னியப் பொருட்டொ கை விரித்தர்த்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிருச சியனுஞ் செப்பப்படுவன.

இப்படி அவாகட் கிட்ட விகாதம்பண்ணுஞ் சிவானன்னி யச் சொற் சொல்லி யேதுப் பிரயோசனம விசேஷித்தது கட

டிக்கொண்டது, ஒன்றமில்லை சகள சதாசிவ சாநிருத்தியமாத்
திரு சிவ சமாதி மதம்.

அது சித்தாந்தமனெனெறன் றறிந்து முற்றுஞ் சிவ சாத்திரச்
சிட்டமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சித்தாந்தம் பண்ணிச் சுகியா
யிரு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழ்மேலு மேக
தேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென்றவ்வய
ய னுகரச்செய்யு மிருவினைத் தளையேயாகலின், அத்தளை யிரண்
டையும் ஞான நூலோதன் முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசை
யின் பயனாய நிட்டை தெளிதலுணர் வெனப்படும் அருந்தவ
அறுக்கப் பெற்றார்க்குக் காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏக
தேசச் செலவு மின்றி யொழியும் அஃதொழியவே, அவ்வாக்
ரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேலெங்குந் தோன்றிய விறை
வனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவி
னறி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையி
ன வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற்போல, இங்ஙனே வா
ஙகுங்கலம்போ லுழலுவதாகிய விவ்வுடம்பு நீங்கப்பெற்றும் ப
ரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபகமெங்கணும் அறிவு விளங்கப்
பெற்று முதல்வனோ டொத்து நிற்பரென்பதாம்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மையாவ திஃதென்பார்,
எங்குமா மென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதல் னிறைவுதனிற் கலத்தற்க
ணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன வி
னையென்ப தூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன் கூறினார்.

கண்ணுற்ற விறைவனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டையே யேகதேசவுணர்வு தூரந்து போதலின், ஏகதேசவுடம்பினிற்கு மின்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி யாக்கட்டவர்க்கோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிற் றெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினு ரென்பது

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது", என வெதிர்மறை முகத்தாற் கூறி யது மிதுபற்றியென்க.

கலந்து முத்திபெறு மிவனை விடையும்

இத்துணை நிட்டை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட் டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தச் சிவஞானம் இருவினை யொத்தவிடத்திலே இவனுக்குண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் - நல்வினையானது மேலா யிருக்கிற சுவர்க்கத்திலே கொண்டுபோய்வைத்து இன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும்,—பாவங்கீழ் நூக்கும் - தீவினையானது நரகத்திலே தள்ளித் துன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும் இவையொழிந்து,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்திலே - பரமேசுரனைப் பூசித்த சரியைகிரியா யோகங்களின் முற்றுதலினு லுண்டான சிவபுண்ணியத்தி னதிகத்திலே,—நண்ணிய ஞானத்தினுலிரண்டினையுமறுத்து - பொருந்தப்பட்ட சிவஞானத்தினாலே ஆணவமாயமென்கின்ற பாசங்களிரண்டினையுஞ் சோதித்து, அப்படிச் சோதிக்கையால்,—ஞாலமொடுகீழ்மேலு நண்ணுகி - கன்மத்தை யாரஜ்ஜிக்கிறபூமியிலும் அனுபவிக்கிற சொர்க்கநரக

கங்களிலுஞ் சென்று பொருந்துதலின்றி,—என்னுமிகலோகத்
தே முத்திபெறும் - எல்லாப் பாக்கியங்களுக்கு மேதுவென்றெ
ண்ணப்பட்ட இந்தலோகந்தனிலே மோக்ஷத்தை அந்தச் சிவ
ஞானத்தாலே பெறுகிறபன்—இவனுறு னெங்கெழுகோஞாயி
றெமக்கென்று குறைவின்றி-இப்படிப் பெற்ற அந்தச் சிவஞானி
யானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திசைமாறித் தோ
ன்றப் பிரபஞ்சத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் விதனமவரும்.
இவன் எவ்விடத்திலே யுதித்தாலு நன்று நாக்கென்று ஒரு சல
னமுமின்றி,—கண்ணுதற் னிறைவதனிற்கலந்து - பரமேஸ்வர
னுடைய பூரணத்துடனே கானுங்கூடிச் சீரமுள்ளமட்டு நின்
று,—காயங்கழிந்தக்கால் - பிராரத்தம் புசித்துத் தொலைந்து
சரீரம் விட்டபொழுது,—எங்குமாய்க் கருதரனபோனிற்பன் -
சிவஞானத்தினாலே யறிதிவிட்டறியப்பட்ட சுகசொரூபியாயி
ருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணரூபியாய் நிற்பன்

நண்ணியஞானத்தி னிரண்டினையு மறுத்து என்றது ஆன்
மதரிசனம்

குறைவின்றிக் கண்ணுதற னிறைவதனிற கலந்து என்றது
ஆன்மசுத்தி.

காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரனபோனிற்பன் என
ன்றது ஆன்மலாபம்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, உ-வெ,
"பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு, மிசைத்து வருவி
னையின்ப—மிசைத்த, விருவினையொப்பி லிறப்பிற் றவத்தா
ல, மருவுவரும் ஞானத்தை வந்து" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும் சொ
ர்க்க நரகங்களிலே கொண்டுபோ மென்றும் சிவனைப் பூசித்த
சிவபுண்ணியத்தினாலே உண்டாகிய ஞானத்தினாலே இந்த வி

ரண்டு வினைகளும் போமென்றும் இவை போனால் இவனுக்குப் பூமியிலும் நரக சுவர்க்கத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுண்டாகா தென்றும் இந்தச் சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விருப்பு வெறுப்பற்றுச் சிவனுடனே கூடிப் பொன்றுபட் டிருப்பாக ளென்றும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தியைப் பெறுவார்க ளென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

இவன்றனே - வியாபகமாகியவுயி ரவ்வியல்பிழந்து,—கீழ் நூக்கும் மேனோக்கும் பாவபுண்ணியம் - கீழ்மேலு மேகச் சப்பட்டுச் சேற்றுக்குக் காரண மங்ஙனஞ் சென்று அவ்வப்பய னுகரச் செய்யு மிருவினைத் தளையே யாகலின்,—இரண்டினையும் - அத் தளையிரண்டினையும்,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,—நண்ணிய ஞானத்தி னாலறுத்து - ஞானநூல் ஓதல்முதற் சிந்தித்த லீறாகிய ஞான பூசையின் பயனாய் நிகழ்ந் தெளிதலுணர்வெனப்படும் அரத்தா லறுக்கப்பெற்றோராகு,—ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு றாகி - காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவர்க்கத்திற் செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்றி யொழியும்,—கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து - அஃதொழியவே யவ்வாகரணங்களின் வயத்தராதலின்றி மேல னைத்துந் தோன்றிய விறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறெங்கெழிலென்ன வெம்மக்கென்ற குறையின்றி - ஞாயிறெவ்விடத்தெழினு மக்களுலே தம்க்காவதோர் பயனின்மை தெரிந்தவராய் ஒருவாற்றானுங் குறைவின்மையை யடைந்து,— எண்ணுறு மிகலோகத்தே முத்திபெறும் - இவ்விதமாகக் கருது மிவ்வுலகிலேயே சீவன் முத்தராகி,—கா

யங்கழிந்தக்கா லெங்குமாயக் கருக்காணடோனிறபன - மாசு நீ
ஙகியவழி யாடையினது வெண்மை யாடைமுழுவதும விளங்கு
மாறபோல இங்குளி வாங்குங கலமபோ லுழலவதாகிய வி
டமபு நீஙகபபெறும பரமுத்தி நிலையிற றமது வியாபகமென
னுமறிவு விளஙகப் பெறறுக கருதுகின்ற முதல்வனே டொ
ன்று நிறபா.

இதனானே நிட்டையாமாறும் அதனடியாறுமை கூறபபட்
டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல ஜீவனமுக்தா தனமை யிரணடு
செய்யுளா லுணாத்துகினறா.

ஞாலமதின ஞானநிட்டை யுடையோருககு நன
மையொடு தீமையிலலை நாடுவதொனறிலலை, சீலமில்லை த
வமிலலை விரதமோடாசசிரமச செயலில்லைத் தியா
னமிலலைச சித்தமலமில்லைக, கோலமிலலைப புலனிலலை
க கரணமிலலைக குணமில்லைக குறியில்லைக குலமுமில
லைப, பாலருட னுனமத்தா பசாசர்குணமருவிப பாடலி
னே டாடலிவைப பயினறிடினும்பயில்வர். (௧௨)

(இ-ள) ஞாலம — இந்தப பூமியின கணணே நிட்டையை
தின ஞான — யொருந்தின ஞாதாககளுககு,
நிட்டையு
டையோருககு
நனமையொடு — விருப்பு வெறுப்பு மில்லை யாகையா லிரு
தீமையிலலை — வினையு மேறுவ தில்லையாய்,

காரிய கொள நினைவில்லை — தனக்கு எதுவந்தாலுஞ் சிவன் செய்ததெனக் கருதி யவனவளது வென்னுஞ் சுட்டிய போதமு மில்லையாய்,

சீலமில்லை — இன்னபடி யாசாரமாய் நடக்க வேணு மென்னுந் தன்மையு மில்லையாய்,

தவமில்லை — சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்துச் சரீரத்தை வாட்டுதல் செய்விப்பது மில்லையாய்,

விரதமொ டாச்சிரமச் செயலில்லை — பிரமசரிய முதலிய விரதத்துடனே கூடின நாலாச்சிரமத்தின் வழிநின் றனுட்டிக்க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

தியானமில்லை — யாதாமொரு மூர்த்தித் தியானமுமில்லை,

சித்த மலமில்லை — மனவழுக்கு மில்லை,

கோல மில்லை — இப்படி யிருக்கவேணு மென்கிற நியமு மில்லை,

புலனில்லை — விடயங்களின் வழி யொழுகுவது மில்லை,

கரணமில்லை — சிவகரணமாய்ச் சீவிப்பதன்றி யவகரண மில்லையாய்,

குணமில்லை — பொல்லாத குணங்களுடனேகூடி நடப்பதுமில்லை,

குறியில்லை — ஓரடையாளங்களுடனே கூடியிருக்கவேணுமென்கிற நியமமுமில்லை,

குலமுமில்லை — இன்ன சாதியென்று வரைதலுமில்லை,

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர் கு — இம்மூவரையு முவமித்தது தங்களுக்கேற்றதே செய்திருக்கையாற் கூறியதொழிய

ணமருவி இவர்களைப் போல வறிவற்றதென்றுகூறிய
தன்று,

பாடவி ரேறு பாடியுமாடியுந் திரிந்தாலுந் திரிவார்கள்

டா— விவையபி எ-று

னதிடினும பயில

வா

உடமை ஐயம்

இதற்குச் சாவஞானோத்திர மதங்கத்துமறிக (௬௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

சீல முதலாப் பண்ணவேண்டுவ தொருகிரியையுமில்லை யென்பது கூறுகின்றது

ஞாலமதின ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையில்லை - பூமியின்கண்ணே சிவஞான நிலைப்பேறுறை யுடையோருக்கு நன்மையாகிய புண்ணியமுமில்லை,—

ஓடு - உடனிகழ்தல் தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவதொன்றில்லை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்ணினோர்களாகிலும் ஒரு பலத்தை நாடுவதில்லை,—

சீலமில்லை - சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

தவமில்லை - சாந்திராயணாதி தபசைப் பண்ணவேணுமென்பதுமில்லை,—

விரதமில்லை - நைஷ்டிகம் பாசுபதம் — அதியாச்சிரமம், பஸ்மசரியை இவைகள் முதலான விரதங்களைப்பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

ஆச்சிரமச் செயலில்லை - ஆச்சிரம தருமங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டுவது மில்லை,—

தியானமில்லை-மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை —

சித்தமலமில்லை - சித்தமான தலமருதலில்லை அலமருதல் = விகற்பம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேணு மென்பது மில்லை,—

பவனில்லை - சப்தாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருந்தவேணுமென்னும் நியமமுமில்லை, —

கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேணு மென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களிற் செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டுவது ஞான சாதகனுக்கே! ஞானசித்தனுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துக்கள் சிவாகார மாகையாற் கரணங்களை யடக்கவேணுமென்னும் சங்கற்பமில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசச குணக்கிரியைகளை யடக்கி சாத்விக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேணுமென்னு நியமமில்லை,—

குலமில்லை-குலதருமத்திலே நடக்கவேணு மென்பதுமில்லை,—

பாலருட னுன்மத்தர் பசாசர்குணமருவி - பாலர்குணமாவது பசித்தநேரம் புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக் கிடவேணு மென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேறிழவிற் சந்தோஷமுந் துக்கமுந் தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிச்சியாமலொருதொழில் செய்வதும்

+உன்மத்தர் குணமாவதுவொரு தலைமையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கியங்களையு மிச்சியாமலிருக்கை.

பசாசகுணமாவது பேய்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேபொ

ருத்தர் பண்ணு மிகாஹிதங்களைப் பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது,—

பாடலின்றோ டாடலினை யயின்றிடினும் பயின்றவர்-ஆனந்த மேலீட்டினாலே சிவனைப் பாடுதலுந் தாமாடுதலுஞ் செய்வார் ஊமையினாலே நிர்விகாரமாயிருந்தாலுமிருப்பர் இவர்க்கு அநியமமே நியமமாகையால்,—

குறியிலை-இன்னபடிச் செய்திருப்பரின்னபடி செய்வரென்றோ ரடையாளஞ் சொல்லப் பெறுவதில்லை யென்றிதன்பொருள்

— அதியாச்சிரமம்-ஆச்சிரமத்தைக் கடந்தது, †உன்மத்தர்-பித்தர்

ததாஹ: — யத்ரயத்ர ஹ்ருஷ்டஸ்ய ந்ருத்யஸ்ய வா கிகசிரயா | ஸந்ந்யஸ்ய ஸர்வகர்மாணி லோகாசார விவர்ஜிதஃ || ஸத்யாசார நிஷ்டஸ்து க்ருதக்ருத்யோ து யதா ஸிச || ஸங்கல்பஞ்ச விகல்பஞ்ச யோகாந்தே க வயேத்கா ஐதி||

ஞானப்பிரகாசருளை வருமாறு.

—o—

ஞானமூலத்து முளைத்து மந்தமாயும் தீவிரமாயுஞ் சிவனமுதத்தி சாக்ஷாத்கார பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரப் பழம்பழுத்துச் சமாதி விருக்ஷம வளர்த்தவன் மகிமை யிருவிருத்தத்தால் வகுத்துரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்தன வெல்லாந் தவமா மென்பதாம்.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய்த தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர் குணஞ் செய்வழிப் பின்னின்று செய்தற்கு முவமையாயின.

இவ்வாறன்றி, மேலுணவு சேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயின வென்பாருமுளர்.

இச்செய்யுளி னெடுத்துக்கொண்ட பொருளோ டியையின்மையானும் "பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலனைவு - முறங்கினோன் கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேதவிரா தாளுல" என்ப பிராணனுடத் தவிர்தன் மாத்திரைக்கே அவற்றை எடுத்துக் காட்டியவாற்றானும், அஃதின்மை கேலாமை யறிக.

பாடலின்றோடாடலினவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த உண்மைநிட்டை கூடின ஞானவான்களினிலக்கண மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இந்தப் பூமியிலே ஞானநிட்டை கூடியிருக்கிறவர்களுக்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாய்,—நாடுவதொன்றில்லை-இன்னது வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய்,—

சீலமில்லை - ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் முதலான சீலங்களுமில்லையாய்,—தவமில்லை - பஞ்சாக்கினி நடுவும் ஜலத்தின டுவு முதலாகச் செய்கிற தவங்களு மில்லையாய்,— விரதமொட்டாச்சிரமச் செயலில்லை-மாசோபவாசம் அட்டமிவிரத முதலானவையும் ஒரு ஆசிரமங்களு மில்லையாய்,— தியானமில்லை-ஆதாரம் பிரசாதம் முதலாயுள்ள தியானங்களு மில்லையாய்,—சித்தமலமில்லை - ஆன்மாவுக்கு அநாதியே சகசமா யிருக்கு மாணவமலமு மில்லையாய்,—கோலமில்லை - இப்படி இருக்கவேணுமென்று ஒரு வடிவுமில்லையாய்,—புலனில்லை - இந்திரிய வியாபாரங்களு மில்லையாய்,—கரணமில்லை- அந்தக்கரண வியாபாரங்களுமில்லையாய்,—குணமில்லை- சாத்துவித ராசத தாமதமென்கிற குணங்களுமில்லையாய்,— குறியில்லை - ஓரடையாளமு மில்லையாய்,—குலமில்லை- பிராமண க்ஷத்திரிய முதலாயுள்ள குலத்தன்மமு மில்லையாய், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யொன்றாமில்லையா யிருக்கையில் இவர்களிலக்கணம் எப்படியெனில் ?—பாலருட னுன்மத்தர் பசாசகுண மருவி - யாதொன்றையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க் காண்கிற பாலரைப் போலவும் வைதாரையும் வாழ்த்தினாரையுஞ் சுட்டி யறியாமதுபானஞ் செய்தவர்களைப்போலவும் ஆகாரம் நித்திரை பயமைதுனம் என்கிற நாலு காரியமு மில்லாத பசாசரைப்போலவும் இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினோடாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - தங்களுக்குண்டான சுகத்தின் மிகுதியாலே பாடுவதாடுவதாய்த் திரிந்திடினுந் திரியாநிற்பார்கள்

இதற்குப்பிரமாணம் திருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்து-அ-செ-
,'நெக்குநெக்கு குள்ளுருகி யுருகிநின்று மிருந்துங் கிடந்துமெழுந்து, நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருமேனித் திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்

தருப, புசகுர்றடசென்று சொல்லோவென பொல்லாமணியைப் படுணாக்கே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, உண்மையைப் பெற்ற சீவன்முக் யவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு முதல ஜாதித்தன்மை மிருக்கச் சொல்லியங்க முறைமைகளெல்லா மில்லையென்றும் அவர்கள் பாலருன்மத்தர் பசாசர் குணங்களைப் பொருந்தி நிற்பார்களென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தின்கண் ஞானநிட்டை யுடையார்க்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - நன்மை தீமைகளாகிய இருவினைகளுமில்லை,—நாடுவதொன்றில்லை - வினைகளைச் செய்தாராயினு மொருபலத்தை நாடுவதுமில்லை,—சீலமில்லை - சமயாசாரங்களனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை —தவமில்லை - தவங்கள் பண்ணவேண்டுவதுமில்லை,—விரதமொடாச்சிரமச்செயலில்லை - விரதானுட்டானங்களுடனாச்சிரம கருமங்களையுமனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை,—தியானமில்லை - தியானபாவனைகளுமில்லை,—சித்தமலமில்லை - சித்தசலனமுமில்லை,—கோலமில்லை - அவ்வச் சமயத்துக் கேற்ற வேடத்தைத்தரிக்கவேண்டியது மில்லை,—புலனில்லை - விடயங்களைவிட்டல் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமு மில்லை,—கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேண்டுவதுமில்லை,—குணமில்லை - தாமதராசத குணங்களை யடக்கிச் சத்துவகுணச் செய்கைகளைச் செய்யவேண்டுமென்ற நியமமுமில்லை,—குறியில்லை - ஒருகுறியினைக் கணிக்கவேண்டுமென்பது மில்லை,—குலமுமில்லை - குலதன்மத்திலே நடக்கவேண்டுவது மில்லை,—பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குண

பருவி-பாலரைப்போலற ஒழுக்கலும் உன்மத்தரைப்போலொரு காரணப்பற் றொருகாலொழிதலும் பேய் பிடியுண்டவர் போல செயலிழப்பினின்று செயற்றலுமாகிய குணங்களையுடையோருந்தி,— பாடலின்றோ டாடலினை பயின்றிடினும் பயிலவர்- பரமான, மேலிட்டால் பாடலாடல்க ளாகிய தொழில்களைச் செய்திடி னுஞ் செய்யார்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றிச் செய்வ
தொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தும், கூ
சல்படு மனமின்றி புலாவனிற ஊறக்கழுணர் வுண்டி
படடி னியிருத்தல்கிடத்தல், மாசதனிற் றூய்மையினி
ல வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற் றிருத்தத்தினமை
துனத்தினிற் சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பிலினை ய
லலாதுமெல்லா மடைந்தாலு ஞானிகடா மரனடியை
யகலார். (௬௧)

(இ-ள்) தேசமி— காசி முதலிய புண்ணிய தேசத்திலிருக்க
ங் காலந்திக் — வேணுமென்னு நியமமும் கங்கை முதலிய
காசனங்க — நதிகளை யடுத்தி லிருக்கவேணு மென்னு
ளின்றி — நியமமும் உபராகமுதலிய புண்ணிய கால
ங்களை வேணுமென்னுங் கருத்தும் மின்ன
திக்கைப் பார்த்திருந்து ஜபானுட்டானஞ் செய்யவேணுமென்பதுவும் பதுமாசன முதலியவோ ராதனங்களிலே யிருக்கவேணுமென்னு நியமமுமின்றி

செய்வதொன் / றுபோற்செய்யா / ச்செயலதனைச் / செய்து

யாதாமொன்றை யவர்கள் செய்யுமிடத் தவர்கள் கோட்பாடு வேற்றுமையாற் செய லகளெல்லாத்தனையுஞ் சிவன் செயலென்னவே கருதிப் பணியற் நிற்றலாலும்,

“யாதேசெய்யினு நாமலோமநீயெனி, லாதேசெய்யு மளவில்பெருமையன” எனவறிக

அங்கூசல் படு
மனமின்றி
உலாவனிற்ற
லுறக்க முணர்வு
ண்டி பட்டினியி
ருத்தல் கிடக்கல
மாசகன்ற தூய்
மையினில் வறு
மை வாழ்வில் வ
ருத்தத்திற் திரு
த்தத்தின் மைது
னத்திற் சினத்தி
லாசையினில்
வெறுப்பினிலை
யல்லாது மெல்
லாமடைந்தாலு
ஞானிகடாமர
னடியையகலார்.

ஊசலான தெப்படிப் போக்குவரவு செய்யும், அதுபோன்ற சஞ்சல புத்தியின்றி ஞானிகளானவர்கள் நடத்தல் முதலிய வியாபாரங்களைப் பொருந்தின விடத்தும், இஃதன்றி யாதாமோர் அவத்தைகளைப் பொருந்தின விடத்தும், வாயுவான தெப்படி விளாவி லடித்தாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீங்காத வாறுபோலச் சிவனது திருவடி நிழலை விட்டொருக்காலு நீங்கார்கள் எ-று

மாசு - அசுசியான விடத்தும்,
தூய்மை - சுத்தமாயிருக்கு மிடத்தும்.

இதற்குச் சர்வ ஞானோத்தரத்தும், நிசுவாசத்து மறிக.

(ரு.ரு.)

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு

மேலிதனையே விரித்துரைத்தல்

தேசமிடங் காலந் திக்கு ஆசனங்களின்றி - இன்றி என்பதுவ தந்தோருமொட்டிப் பொருளாக்க *ஆரியாவர்த்தாதி புண்ணியதேசத்திலே வசிக்கவேணுமென்றுங் கீட கேரளாதியீன தேசத்திலே வசிக்கலாகா தென்பதும் சிவாலய சமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேணுமென்பதும் — இதர ஸ்தலத்திலே யிருக்கலாகா தென்பதும் இன்ன காலத்திலே யின்னக்கிரியையைச் செய்யவேணு மின்னகாலத்திலே யின்னகிரியையைச் செய்யவேண்டா மென்பதும் இன்னதிக்குமுகமாக இருக்கவேணும் இன்னதிக்கிலே இன்னதிக்கு தலையாகப் படுக்கவேணும் வியாக்கிராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேணும் பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கலாகா தென்பது மின்றி சுவஸ்திக பத்மாசனாதி யாசன பந்தங்களைப் பண்ணவேணும் வேண்டாமென்னும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வதொன்றுபோற் செய்யாச்செயலத்தினைச் செய்தங் கூசல்படு மனமின்றி - பலத்தை யுத்தேசித் தொருகன்மம் பண்ணுகிறவர்களைப்போல பலத்தைக் கொடாவகையாகவே ஸ்நான தாநாதிக கிரியைகளைப் பண்ணி யிவ்விடத்து இது இவ்வாறு மிவ்வாறால் இது பண்ணலா மிது பண்ணலாகாது என்னு மனதினுடைய சஞ்சலமின்றி,—

உலாவநிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லுண்டி பட்டினி யுறக்க முணர்வு - இவைகள் கூறிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்களைப்போலே செய்தும் —

மாசற்றனிற றூய்மையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற திருத்தத்தின மைத்துனத்திற சினத்தி லாசையினில வெறுப்பி

வினையல்லாது மெல்லா மடைந்தாலும் - இவ்வாறு சொன்னவைகள் முதலான விதி * நிஷேதகன்மங்க ளநேகஞ்செய்தார்களாகிலும்,—

ஞானிகட்கு ஈசனடியை யகலார் - ஞானசித்தர் சிவனை நீங்கித் தொழிற் செய்தவரல்லர் ஆதலால் புண்ணியபாபமுமவர்க்கு நில்லா இவ்வாறு விகாரக் கிரியைகளைப் பண்ணுகையிலே சிவனை நீங்காத படியெனில்? வாயுவானது சைத்திய † சௌரபிய மாந்தியத்துடனே தென்றலாகவு மிதற்கு விபரீதமான சூறாவளியாகவும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேகத்திலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நீங்காததுபோல,

இதற்குச் சம்மதி,—

யதாவாயோஸ்ஸ்திதஸ்யாபி வ்யோமாவிஷக்தா காமாந் ம்ருஷ்
தி । ஜ்ஞேயநிஷ்டஸ்ய சித்தஸ்ய விஷயேஷ்வோ நஸங்
கதி ॥

இதனால் பிராரத்த கன்ம நானாபேத மாகையால், கோபவானாகியும் சாந்திமானாகியும் விரக்திமானாகியும் ராகவானாகியும் போகவானாகியு மிருப்பார்களாகையால் சீவன் முத்தர்களுடைய லக்ஷணமிவ்வாறென் றறியப்போகாதென்று கூறியது

இதற்குச்சம்மதி

பாதீக்ஷ்ய ஸ்வக்ஷேத்ரஜ்ஞஃ க்ஷேத்ரயோ ந்ருப்ராம்ஶிரா
து வா ஃ । ஜ்ஞாநஸ்ய கர்த்ருநாநாத்வாத் கர்மக்ஷயமபி
ஸ்வேதே ॥

* ஆரியாவர்த்தகம் - ஒருபுண்ணியதேசம், — இதரம் - வேறு, + வியாக்கிராசனம் - புலித்தோல், * நிஷேதம் - விலக்கு, † சௌரபியம் - வாசனை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

———o———

தேசமிடங் காலந் திக்காசனங்கள் முதலியவை நியம ந் திச்சிக்கப்படுவன, சமாதியில் வேண்டுவதன்றென்று பொருள்

மறையவெளிப்பொருள்

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முன் மாறுபட்ட சொல் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி யவர் சிறிதும் விகாரமுறுவாரல்லர், உண்மையானோர்க்குவாசகு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலரென்பதாம்

செய்யாச செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றி யென்றார்

இன்றிச் செய்வதெனவும் அடைந்தாலு மூசலபடி மனமின்றி யெனவு மியையும்

அடைந்தாலு மென்னு மும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது "உயிர் போனறிவாழ தொழிலவாயினு மயிலை நிருசுவையுபயின" என்றாற் போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்களாசாரங் கூறப்பட்டது

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

———0———

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிக ளெவ்விடத்து மந்தச் சிவஞானமேயாய் நிற்பாரென்று மருளிச்செய்கிறார்.

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றி - நல்ல விராசியம் பொல்லாவிராசியம் என்கிற தேசங்கள் காசி திருவம்பல முதலாயுள்ள தானங்கள் விஷுவயன சங்கிரமங்கள் முதலாயுள்ள காலங்கள் கிழக்கு தெற்கு முதலாயுள்ள திக்குக்கள் சித்தாசனம் பத்மாசனம் முதலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுமில்லையாய்,—செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்து - சரியை கிரியாயோகங்களை வழுவறச்செய்து சாலோக்கியாதி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாச் செயலாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானுபோகத்தை அனுபவிக்க அப்படி அனுபவிக்குமிடத்து,—அங் கூசலப்படு மனமின்றி - அவ்விடத்து ஊசலின்றொழிலை யொத்துப் போக்குவரத்துச் செய்யத்தக்க மனமுமில்லையாய்,—உலாவல் நிற்றல் - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும்,—உறக்க முணாவு - உறங்கினாலும் விழித்தாலும்,—உண்டி பட்டினி - பசித்தாலும் பசித்தாலும்,—இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலுங் கிடந்தாலும்,—மாசத்தினிற் றூய்மையினில் - அசுத்தத்திலுஞ் சுத்தத்தில்,—வறுமை வாழ்வில் - மிடியிலுஞ் செல்வத்தில்,—வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுகத்தில்,—வைத்துணத்தில் சினத்தில் - சந்துசாரமாகிய பிரியத்திற் கோபத்தில்,—ஆசையினில் வெறுப்பில் - விருப்பு வெறுப்புக்களில்,—இவையல்லாதெல்லா மனடந்தாலும் - இங்ஙன மொன்பதுவகையில் பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்ட வினையுமன்றி வேறுஞ் சிலவ

ந்து பொருந்தித்தாகிலும்,—ஞானிகடா மரனடியை யகலார்- உண்மைஞானிகளா யுள்ளவர்கள் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை விட்டு நீங்காமல் அனவரதமு மதுவே நிலையாக நிற்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது,ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம புசித்துத் தலையுமளவு மௌனோப தேசகர்த்தாவோடு கூடி இருப்பார்களென்றும் அவ்விடத்து ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுன முதலாயுள்ளவை வந்து தாக்கினும் பரமேசுவர னுடைய ஸ்ரீபாதமே பற்றுக்கோடாக நின்று விடுவார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது

'சூரியகாந்த' 'மிசக்தொரு' 'அறியாமை' 'புண்ணியம்' 'ஞாலாதிய' 'தேசமிடம்' ஆகவாறும் உண்மை நிடை

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானிகடாம் - ஞானிகளாயவர்,—தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றிச் செயலதொன்றுபோல்- ஓர்தேயமோர் கால மொருதிக்கு ஒரு ஆசனமுதலியவையின்றிச் செயலதாகிய ஒருதொழில்போல,—செய்யாச் செயலதனைச் செய்து- செய்தற்கரியதொழிலதனை யியற்றியும்,— உலாவனிற்றல் - உலாவுதலினும் நிற்றலினும்,—உறக்கமுணர்வு - உறக்கத்தினு முணர்ச்சியினும்,— உண்டிபட்டினி - உண்ணுதலினு முண்ணாதொழிதலினும்,—இருத்தல் கிடத்தல்- இருத்தலினும் கிடத்தலினும்,—மாசுதனிற்றூய்மையினில் - மாசுடைமையினுந் தூய்மையுடைமையினும்,—வறுமைவாழ்வின் - வறுமையினும் வாழ்வினும்,—வருத்தத்திற்றிருத்தத்தில் - துன்பத்தினு மின்பத்தினும்,—காமத்திற் சினத்தில்-புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையின்

வெறுப்பின - விருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாத பொ
ல்லாப்பினைந்தாலும்-விகாரமுற்றதற்கேதுவாகத் தம்முண்மாறு
பட்ட தொழில்பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்கூசலப
ரைமின்றி யரனடியையகலார் - அவ்விடத்து அவைபற்றிய
வா சிற்றும விகாரமின்றி முதல்வன்றிருவடியை விட்டு நீங்கார்
என்பது உண்மையாளோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வே
றாகலான்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோரது ஆசா
ரங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இஃதில்லார்க்கு வேறுமோருபாய நிட
டை யுணர்த்துகின்றார்

இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லாமீச னிடத்தினின்
றீசனெல்லா விடத்தினினுமியன்ற, வந்நிலையை ய
றிந்தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவொடு குறிகுருவின
ருளினிலிருந்து, மன்றுசிவன் றனையடைந்து நின்றவ
னறனுலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துணி
வியசாக கிரமத்தினிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல சி
வானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம். (௧௪)

(இ-ள்) இந்நிலை இத்தப்பாவனை சைவாராதகில
தா னில்லை
யேல்

எல்லா மீசனி சராசராத்மக மாகிய வானமாகக ளெல்
டத்தினினு மீச லாம சிவனிடத் தைக்கியமாகிற்கு முறை

னல்லா விட்டுத் தினினு மின்றவ நிலையையறிந்து — மையினையு மந்தச்சிவனன்று மாயாதி தனுவினு லுயிராக ரூபிராய வியாபித்து நிற்கு முறைமையினையு மறிந்து, அதெவ்வாறுபோலவெனி ல? சிவசாதாக்கிய முதலியநாலு பேர்ப்பட்ட யொன்றுக்க கன்ம சாதாக்கியத்திலே வியாபித்து நிற்கும், அதுபோல மாயாதனு முதலியவற்றினு ளுயிராவிட்டமாக வியாபித்து நிற்பனென்ன வறிக

“கன்ம சாதாக்கியத்திற் கலந்துறல்போலநாதி, நின்மல னவனேமாயா தனுவினு நிறைந்துநிற்கு, மன்னிய மநாதித்தன்னுட் கலாதியு முயிருள்ளைக்கும், என்மயன சீவன்பாலு முன்னிலை சிவன்பாற் சீவன்” “உண்மெனமாதிபத்த தாவதென்னுமோ ரவற்று ளொன்றுமுயி ருண்டேச னுயிருட்டிக்குங் கண்டனிலு மற் றைப் தானங்களிலு முண்டு மனமாதியவற் றுற்றவுயிருட் சிவ னொன்றுண்டு” என்று ரெமது குரவர்

அந்தக் கரணங்களடக்கி — அந்தக் கரணங்களைப் புறவழிச் செல்லாமலடக்கி

அறிவதொருகுறி குருவி னருளினாலறிந்து — ஞானாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே யவ்விடத் தறியத் தக்கதோ ருபதேசத்தை முறை பிறழாமற் பெற்று

மனனுஞ்சிவன்றனை யடைந்து நின்று — அந்தக்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக் கண்ணிமைக்கு மளவாதல் அம்பெய்தா லதுபோய் விழுமளவாதல் பசுக்கறக்கு மளவாதல் அந்தப் பாவத்துடன் கூடியிருந்து

அவன்றானே — அந்தச் சிவனது கடாட்சத்தா லகாதியே பலத்துடன் கூடியிருக்கிற வானமாவுக்கே,

மருவு பசுகரணங்கள் சிவகர — பசுகரண மாயச் சீவிக்கிற விசேஷஞானக் கிரியைகளாமே யனுக்கிரகத்தைப் பொருந்தி

ணமாக — யிவனுசகுப பரமமான சிவகரணமாகச சீவி யாநிறகும

தனனியசாக கிறாதனிற றுரி யாதீதந தோன றியல — சருவிகணிறைந்த சாககிரா வததையின க ணினறு நாடோறுந துரியாதீதனுமா யுவ வமையு மிலலாத சிவதனதை யடைந திருப பாயாக

சிவானு பவஞ சிவானுபூதிகமா ம — ஆகையா லிபபடி நிட்டையைப பொருநதி வாவே யதமுற்றுதலாலே சிவனிடத் துணடான வானநத மானதுபோல உனனிடததி லே தானே யனுபூதியான துணடாகா நிற கும எ-று

இது பதடபொருள.

சுவ எ-து உகைகு

அனு எ-து பினபுணடாம

பூதி எ-து ஆனநதமாயினும ஐசுவரியம எனவறிக

"பிரிவிலாவடியாாக கெனறும வாராத செலவமவருவிப பானே" எ-ம. "முததிநெறியறியாத மூாககருடன முயலவேனை யததனெனககருளியவா றாபெறுவாரசசோவே" எ-ம "கோலமாகரியுரிதகவாதமனமத தமமைபோலததனனடியாாக கின பமளிபபவா பொருளகள விடமுணடநீலததாா மிடறரணலாா சிறபுரநதொழுவினை நிலலாவே" எனனுந திருவாககினுமறிக

இதறகுச சாவஞானோததரத்தும் மதயகம சூதசஙகிதை யிலுமறிக (௯௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சொலலிய யோகதவா றுணமையாகிய நிடடை சடடாதிரு ககில் நிஷ்டை கூடு முபாயம மேல் கூறுகினறது.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - சிவனில் வேறற்றுச் சிவனே யாயச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவன்செயலாய் நிற்குந் தன்மைகூடித் தில்லையாகில்,—

எல்லாமீசனிடத்தினி லீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற வனிலையை யறிந்து-சித் தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலே யவகாசமாய் நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்துக்களினு மந்தரியாமியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அந்தக்கரணங்களடக்கி யறிவதொருகுறிகுருவி னருளினு லறிந்து - மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன் றியிலே சிவனை யறிவதாக கொரு லக்ஷியத்தை ஆசாரியனு லருள் பெற்று,—

மனனுசிவன றனையடைந்து நின்றவனருளாலே மருவுபுறக் கரணங்கள் சிவகரணமாக - தன்னிடத் தந்தரியாமியாக நின்ற சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவற நின்ற வந்தச் சிவபிரகாசத்திருலே யளத்திறபட்ட புரபோல ஆன்மாவுக்கு போகசாதனமாகப் பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாக,—

துன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல்-பிருதிவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறு தாத்துவிகங்களும் நெருங்கினின் றுள்ள ஜாக்கிராவஸ்தையிலே நின்மல துரியாதீதம பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும். இங்ஙனஞ் சொன்ன நின்மல துரியாதீதம பிறக்குமாகில்,—

சிவாநுபவஞ் சுவா * னுபூதிகமாம் - சிவானந்தாநுபவம் அந்நிய வனுபவமாமென் றிதன்பொருள்

இதே நின்மலாவஸ்தை முதலே 'ஐந்துசாக்கிரமதனில், எ

ற விருத்தத்தில் விரித்தமையா லிவ்விடத்து விரியக் கூறிய தில்லை

* அனுபூதி - அநுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிராகாரத் தியானசமாதி சாமாத்திய மில்லாதான் குரு கற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதியணைச் சாலம்ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சுகானுபூதி முன்னாக, நிசமும் நிராலம்ப சிவ சமாதியானந்த பரசம்வித்த சிற்சத்தியில் முறைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலம்ப சிவ சமாதிச் சிற்றுப்பூர்த்திச் சுகமும் நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப் பூர்த்திச் சுகமுஞ் சுவ சம்வித்சிற்சத்தியின் முகிழ்க்குஞ் சுவானுபூதியினா லனுபவிக்கப் படுமென் றுரைக்கின்றார்.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - நிராலம்ப சிவயோக நிலை நிற்கச் சத்தி போதாதிருந்தால்,—எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லா விடத்தினின்று நின்ற வந்நிலையைக் குருவினருளா லறிந்து - ஒருபிரகாரம் அகண்டித சகலவியாபக சிவரூபம் குருச் சொல்லு மித்தத்துவாதீத சிற்சத்தி விஷயம் புத்தி கோசரமன்றெனப்து அறிந்து,—அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்து - புத்தியினாற்றிபாவிக்கப்படு மொரு சிவ விக்கிரக மக்குரு கிருபையினாற் கற்பிக்கவறிந்து,—அர்த்தக்கரணங்களடக்கி - விஷயத்தில் விழாது மேலெழும்பி யசக்களசிவ முகமாக்கி,— மனனுசிவனற்றனை யடைந்தின்றமருவு பசுகரணங்கள்-அந்தவந்தக்கரணங்கள்,— அவன் றனாலே - முற்சொல்லிய முறைமையிற் சுத்தவித்தை முதலியவற்றோடு கூடி,—சிவகரணமாகி-தியானித்துச் சமாதிக

துச்சாக்ஷாத்கரித்த திருப்பச் சாக்கிர சாக்கிராதிக் கிரமத்தில்,— துன்னியசாக்கிரமத்தனிற் றுரியாதீதந் தோன்ற முயல்சிவாநுப வம—நிஷ்கள சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப்பூர்த்தி ஸ்புரிக்கப் பண் ணுந் துரிய சமாதி ஜ சிற்றுப்பூர்த்தி,—சுவாநுபூதிகமாம—ஸ்வா நுபவாநு பாவியமாம

——

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னும் இரு வகைத்தேகநிலையாயக் கண்டு இறைநிறைவி லழுந்துவதாகிய நி ட்டை மேவுத லரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுண ர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணு ம்பொழுதே இறைவன் தற்குள்ளாயும் புறமாயு நிற்கு நிலையு மு ட்னகண்டு, அவ்வா றண்டத்தினிற்குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண் டத்தினிற்கு நிலையுணர்ந்தனைத் தறிந்து அதுவாயிலாகப் புந்தூதல அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆண்டுக் காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிக ளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலை கைகூடும்படி முயல்வார், சிவானுபவந் தமதா கக்கொண்டு அனுபவிக்கப் பெறுவா ரென்பதாம்.

அந்நிலையை யறிந்தென்றது அண்டத்தினைத் தறிதலை யெனவும், அறிவதொருகுறி குறிவிணலறிந்தென்றது அவ்வறி விற் கேதுவாயப் பிண்டத்தினைத் தறிதலையெனவு முண ரக.

சிவன் ஆகுபெயர்

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முதலெனப்பது முன்னிலை யேவல்

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமெனபுழித் தொக்குநின்ற வாருவது முறையே செயப்படு பொருண்மைக் கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக் கண்ணும் வந்த காரகம் அமிழ்தவுண்டி கடவுளருண்டி யென்றாற் போல.

இதனானே அந்நிட்டை மேவப்பெறுதற்கு அது பெறு முபாயங் கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மை நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலொரு உபாயநிட்டை யருளிச்செய்கின்றார்

இன்னிலைதானில்லையேல் - இந்த மௌன உபதேசத்தைப் பெற்று அந்தநிலையே நிலையாக நிற்கக்கூடாதாகில்,—எல்லாமீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்ற வந்நிலையையறிந்து - ஜடசித்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சர்வமுந் தம்பிரானார் தாரகமாக நின்று காரியப்படுகிற முறைமையும் அந்தச் சர்வத்திலுந் தம்பிரானார் நிற்கிற அந்த நிலைமையையுஞ் சிவஞானத்தாலே யறிந்து,—அந்தக்கரணங்களடக்கி - சர்வமுஞ் சிவனிடத்திலே நிற்கிற முறைமையும் சிவனவ்விடங்களிலே நிற்கிற நிலைமையும் அந்தஞானங் காட்டாக்கத் தான்காண்கிற காட்சியையுமிழந்து தற்போதஞ் ஜீவியாமலந்த ஞானமாய் நின்று,—அறிவதொருகுறி குருவினருளினாலறிந்து - ஞானமாய்நின்ற அவ்விடத்திலே யறியத்தக்கதோருபதேசத்தை ஆசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே பெற்று அப்படிப் பெற்ற லக்ஷி

யே தனனிடததிலே தோனறுமல நிலைபெறறு நினற சிவமபிர
காசிககும—மனனுசிவன றனையடைநதுநினறு - அபபடி நிலை
பெறற வநதச சிவனைக கூடிநினறு,—அவனறனுலே - அநா
தியே யானமாவைபபொருநதி நிறகிற அநதச சிவனுடைய பிர
காசததினை மேலீடடாலே,—மருவுபசுகரணஙகள சிவகரண
மாகத துனனிபசாககிரமதனிற றுரியாதீதந தோனறுமயல-அ
நாதியே யானமாவைபபொருநதி நிறகிற ததுவஙகள தானே
சிவகரணமாம முபபததாறுடுங கூடிநிறகிற ஜாககிராவஸ
தைககு ஸதானமாகிய லவிடததிலே சாககிரததிற சாககிரம
சாககிரததிற சொறபனம சாககிரததிற சுழுததி சாககிரத்துற
றுரியம எனகிற நாலுங கழனறு சாககிராதீதமபுரிநது நில
அபபடி நிறகவே பசுகரணஙகளே சிவமாம,—சிவானுபவம
சுவானுபூதியமாம - அபபடிச சிவமாயநிறகிற வதுதானே யுன
க கனுபூதியமாம

அனனிலையை யறிக தநதக கரணஙகளடககி யறிவதொரு
குறிகுருவி னருளினாலறிநது ஆனம தரிசனம்.

மருவு பசு கரணங்கள சிவகரணமாகத துனனியசாககிரம
தனிற றுரியாதீதந தோனறுமயல ஆனமசுததி

சிவானுபவஞ சுவானுபூதியமாம எனறது ஆனமலாபம எ
னனுமதுங கணடுகொள்க.

இதறகுப பிரமாணம திருககளிற்றுப்படியார், ௧௨-செ "பா
லொனறியதலபாடியதும் பாமபொழிபப்பாடியதும, காலனையன
றேவிக கராஙகொணட—பாலன, மரணநதவிர்ப்பதுவு மறற
வாககு நநதவ, கரணமபோ லல்லாமை காண" எனனுமதுங
கணடுகொளக

இதனுற சொலலியது, முன சொனன வுணமை நிடடைகூ
டாமல் வாதனை மேலீடடால் ஜடசித்துககளிரணடும பரமே

பரவரனிடமாகநிற்கிற முறைமையையும் அவ்விடங்களிலே பர
ரேரூவரநிற்கிற நிலைமையையு மந்த ஞானத்தாலே யறிந்து
அப்படியறிந்த தற்போதமுங் கெட்டுநிற்கு மந்த நிலையாமென்
றும் அதொழிந்தும் ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணனாய்நிற்
கிற சிவனை யறிந்து அவனாலே பசுகரணங்க ளானே சிவகரணமு
மாயச் சாக்கிராதீதமும் புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இந்நிலைதா னில்லையேல் - இங்ஙனங் கூறியமுறையானே
யகப்புற மென்னுமல் லெங்கணு மேக நிலையாயக்கண் டிறைநிறை
விலழுந்தவதாய நிட்டை மேவுதலரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சி
வயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரவஞ்சங்சாக்ஷிப்பட வருமாயி
ன,—எல்லா மீசனிடத்தினின் றீசனெல்லா விடத்தினினு நின்
றவந்நிலையையறிந்து - அதனைக்காணும் பொழுதே யிறைவனந்
தருளாயும் புறமாயு நிற்குநிலையுமுடன் கண்டு,—அந்தக் கரண
ங்களடக்கி- அவ்வாறண்டத்தினிற்கு நிலையறிதலரிதாயின மரு
திகளடக்கி,— குருவி னருளால் நின்றறிவதொரு குறியுமறிந்து-
குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையு மொன்றினைய தறிந்
து,—மனனுசிவனை றனை யடைந்து-அதுவாயிலாகப் புகுந்தாத்ல
வழியலைபத் தலைப்பட்டறிந்து,—நின்றஅவனாறனுலே மருவுப
சுகரணங்களை சிவகரணமாக - ஆண்டுக்காணும் கரணங்களெல
லாம பேரின்பமாகப்பேணி,—துனணிய சாக்கிரமதனில்-இவ்வா
று கருவிகளோடுங் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்தி
றறுனே,—துரியாதீதத் தோன்ற முயல சிவானுபவம் - கருவி
யொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கு நின்மல துரியா

நீங்கிலை கைக்கூடுமட்டி முப்பல்வார் சிவாநுபவத்தை,—சுவாநுபூ திகமாம் - தமதாகக்கொண் டநுபவிக்கப் பெறுவர்.

இதனானே யங்கிடை மேவப் பெருந்தாக கதுபெறு முபாயங் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மே விதத்தனமை யுடையோர் சிறப்பு மஃதில்லார்
சிறப்பினமையு முணர்த்துகின்றார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சர்வசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களிவர்கள், பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவரனன்றே, வாக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்க ளிவ்வையரோ டனுபவித்திங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற்றாலு நுழைவர்பிறப் பினிலவினைக ளுறுங்கிடாவே. (௧௫)

(இ-ள்) சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சர்வசங்கநிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென்

இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரித்திருக்கவும் சகலாவத்தையிற்றானே சாக்கிராதீதத்தை முன்கூறிப்படி பொருந்தினவர்கள் சிறப்பை விசாரிக்கிலவர்களே 'சர்வசங்க பரித்தியாகம் பண்ணினவர்களாதலா லந்த ஞானிகள் பண்ணின பாக்கியத்தை நாமென்ன சொல்லப் போகிறோம். அஃதெக்காரணத்தாலெனில்?

இம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தை யடைபராவுசிவ ரன்றே

சமுத்திரத்திலே யுண்டாகும் மச்சமானது கூடியிருந்தாலும் அந்த உப்பினது தன்மையை யடையாதவாறுபோல இந்த ஜீவன் முத்தரான ஞாதாக்களு மிந்தச் சரீரத்துடனேகூடி யிருந்தார்களே யாயினு மிந்தச் சரீரத்துடன் பற்றும் மற்றும் புறப்பற்றாகிய வான்மாக்களிடத் துண்டாகிய பற்றையும் விட்டுப் பரமமான சிவனுடனே கூடியிருக்கையா லிந்தப்பூமியிலே யிரண்டாஞ் சிவனெனக் கருதுமவர்களே யாதலால்,

ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்களரிவைய ரோடனுபவித் திலிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர்

விதிவழியுண்டாக்கு முடியை யிராஜாவாகச் கசுத்திரகபிஷேகம்பண்ணி யதனைச் சூட்டிப் பட்டத்துக் குரிய மடவாருடன் கூடியிருந்தார்களே யாயினு மதனால் வசியரல்லர். அஃதெனபோலெனின்? சுந்தரப்பெருமானாயனாரு மடவார்கலவியுடன் கலந்திருந்து மெய்ப்படிப் பற்றுதலின்றி யிருந்தா ரதுபோல இவர்களு மப்படியே யிருவகைப் பற்றையு மற்றிருப்பார்கள்

நோக்கியிதுபுரியாதோர் புறப்பற்றற்றாலு நுழைவார் பிறப்பினில்வினைகளுநுங்கிடாவே

நிட்டையைப் பெருமையென விசாரித்துத் தக்கவழி நில்லார்களேயாயி னவர்களொருவ ராலும் விடுத்தற்கரிய விருவிதப் பற்றையும் விட்டார்களே யாயினு மப்பலத்தை யுறார், ஜனன மரணப்பட்டுத் திரிவார்கள், அஃதுண்டாகையா லதற்குக் காரணமாகிய வினைகளுங் கெடாது. எ-று.

ஐகாரம் - எதிர்மறை.
நுங்குதல் - கெடுதல்.

'பற்றுகபற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்-பற்றுக பற்று விடற்கு' எனவறிக

அகப்பற்றே சிறப்புடைத்தென வறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம், சிவதருமோத்தரமுமென வறிக (௩ரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தர்களுடைய வடபியந்தர வேறுபாடும் புறத்துறவின்றேல் முத்தியில்லையென்பதூஉங் கூறுகின்றது

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - சகலமான சாக்கிரத்திற் கருவிகளெல்லாம் பிறியாம லிருக்கையிலே நின்மல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தினவர்கள்,—

உலகிற் சர்வசங்கநிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களாயவர்கள் பார்க்கியத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையிலேயுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவரன்றோ - பூமியின்க ணெல்லாப்பற்றையு மொழிந்து தவமே பொருளாக வுள்ளவர்களவர்களுடைய செல்வத்தை யிவ்வளவென்று நம்மாற் சொல்லவரிது இம்மையிலே தானே யான்மாவினுடைய பந்தமாகிய வாணவ மாயை காமியங்களை யறுத்துப் பரமசிவனை வேறறக் கலந்து பூமியின்க ணுள்ள வான்மாக்களை யீடேற்றுவது பொருட்டாகச் சஞ்சரிக்கிற ஜீவர்களல்லவோ, ஆமே!—

ஓகாரம் - எதிர்மறை

அவர்களாக்குமுடி சயித்தராசாண் டரிவையரோ டனுபவித்திருக்கிடினு மகப்பற்றற்றிருப்பா - அந்த ஜீவன்முத்தரானவர்கள் நவரத்தினங்களினாலே பண்ணப்பட்ட முடிதைத் தரித்து இராச்சியத்தையாண் டநேக மடந்தையர்களோடு புணர்ந்திருந்தப் பூமியின்கண்ணே பஞ்சபூதான்மகமான தேகத்திலே

யிருந்துப் சிவோகம் பாவனையை விட்டுச் சிவோகமென்றே யிருப்பார் சிவனும் மிந்த ஆன்மாவே தாமாயிந்த பஞ்ச பூதாத்மகமாயிருக்கிற தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பார் —

ததாஹ — தயாவிஷ்டஸ்ய தேஹி வந்தி விஜ்ஞானந்திஷ்டஸ்ய | பஞ்சபூதாத்மகே தேஹே ஸம்யக் மந்த்ரஸ்ய திஷ்டதி ||

நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றறுலும் வினைசேரு கிடாம்வ நுழையாபிறப்பிலில் - சிவஞானத்திருமே சிவனே நந்தயமாகக் கண்டு ஜீவபாவத்தை விட்டு சிவபாவனையைப் பண்ணுகிறவர் தனக்குப் பரமமான — போக்கிய வஸ்துக்களை யெப்போதுசெய்தாலும் புண்ணிய பாவங்கள் கெடாது, ஆகவே அந்தத்தை யெப்படியொன்றிதனையொருவ

முகாரம் நறதேகாரய

– போக்கியம் – புசிக்கத்தக்கது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சித்திமான் முத்தித் தசை கொடுப்பதென்று சாருகின்றார்.

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தனதியச் சாக்கிரத்தன்மைக் கொண்டுதானே கரணங்கடந்து அதீதத்தைப் பற்

க்கார், கருவிகளினீங்கி நிட்டை மேவினோரோ டொப்பச் சென்கதாரே யாவார். அவ்வுண்மை யறிந்தார் உணர்ந்துப் பூசிமுடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புடைப் பேறுற்றி யவரை உலகத்தாரோம்புவைத் தென்னறக வென்பதாம்.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல்.

இதனானே யங்ஙனம் முயன்றோரது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாறாகுற ளுருத்தோதிய இனைஞானவை யெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

புறச்சமய நெறியென்பதுமுதல் விதத்தையும் இரண்டாங் கூற்றைத் தெரிந்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிச் சாக்கிராதீதம் புரிந்துநிற்கும் ஞானவான்களது பெருமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிகுவர்கள் - அருளோடே கூடி இரண்டற நிலைபெற்று நேயத்துடனே அழுந்துகிற சாக்கிராதீதங் கைவந்தவர்கள்,—உலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த சுபோதனர்கள் - பூமியிலே சருவசங்கப் பரித்தியாகம் பண்ணின சுபோதனர்கள்,—அவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதென்னை - அவர்கள் முன் ஜனனங்களிலே செய்த சிவ புண்ணியங்களை வாக்காலே கோசரிப்ப தெப்படி?—இம்மையிலே யுயிரை பற்றறுத்து - இந்த ஜனனத்திலே ஆன்மாவுக் குண்டான பாசப் பற்றுக்க ளெல்லாவற்றையுந் தங்களுக்குப் பிராணனாய

நிற்கிற ஞானத்திலே யழுத்து,—பரத்தையடை பராவுசிவ ரணர்க்கு - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொருந்தி சிவமாயிருந்துள்ள இவர்கள் சஞ்சரிப்பாரின்ற சீவரல்லவோ!—ஆகுமுடி கவித்தரசாண்டவர்க ளரிவையரோ டனுபவித்தங்கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அவர்கள் பண்ணப்பட்ட அபிஷேகமுஞ்சூடி இராஜ்ஜியம் பண்ணினவர்களுடனே கூடி யனுபவித்து அங்கே யிருந்தார்களாயினும் உட்பற்றற் றிருப்பார்கள்,—போசகியிது புரியாரோ புறப்பற்றாற்றுறும் நுழைவாபிறப்பினில - இப்படிப் பார்த்து இந்தவுண்மையிலே கூடாதவர்கள் புறப்பற்றுக்க ளற்றிருந்தாரோ யாயினும் ஜனனத்தை யடையா நிற்பார்கள். ஆகையாலே,—வினைகளுங்கிடாவே-பிராரத்த கன்மமு மதுபுசிக்கையி லுண்டான வாகாமிய கன்மங்களுங் கெடாது.

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகளெல்லாங்கூடி இலாடத்தானத்திலே நிற்கச்செய்தே அவையிற்றிற் றோயாமல் சிவத்துடனேகூடிச் சிவமாய்ச் சாக்கிராதீதம் புரிந்துநிற்கிற ஞானவான்களுக்கு ஜன்ன மறுமென்றும் இந்த வுண்மை கூடாதவர்களுக்கு ஜனன மறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - இங்ஙனம் பசுகரணம் சிவகரணமாகத் துணிய சாக்கிரத்தி னின்றுகொண்டு தானே கரணங்கடந்த வதீதத்தைப் புரிந்தார்,—உலகிற சாயசயக நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள்-இவ்வுலகினிசணனே சருவிகளினீங்கி நிட்டைமேவினரோ டொப்பச் சிறந்தவரேயாயர்,—இவர்கள் பாக்கியத்தைச் சொல்வதென்ன - இவர்கள் முற்பி

னிலிற்செய்த சிவபுண்ணியத்தைச் சொல்லவொண்ணாமையா
ல்,—இம்மையிலே யுயிரினைப்பற்றுத்து-இம்மைக்கண் ணுயிரைப்ப
ற்று நீங்கி,—பரத்தைப் டைப் பராவுசிவரனரே- மேலாகிய சிவத்
தைப் பொருந்தி யிரண்டற் றிரைக்யாற் சஞ்சரிக்கின்ற சிவமே
யாவர்,—அவர்க ளாக்குமுடிக்கவித்த அரசரா டரிவையரோ
டுபவித்தகு கிருந்திடினும்-அவர்களாக்கப்பட்ட முடியினை ய
ணிந்து அரசாக்ஷிசெய்து அரிவையரோ டினபுற் றிருந்திடினு
ம்,—அகப்பற்றாற்றிருப்பர்-அகப்பற்றுநீங்கினவரேயாவர்—நோ
க்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றறுலும் - ஆராய்ந் திவ்வகப்பற்
று நீங்காதோர் புறப்பற்று நீங்கினும்,—வினைகணுங்கிடா பிறப்
பினினுழைவர்-வினைகளொறுதலின் பிறப்பினை யடைவர். இவ்வு
ண்மை யறிந்தார் ருணர்ந்துப் பூசிமுடித்துச் செய்யுந் தொழி
லொப்புமையேபற்றி யவரை யுலகத்தாரோடுவைத் தெண்ண
றக

புறச்சமய நெறியென்பது முதல் விருத்தத்தையு மிரண்டாவ
கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

☞ அ-சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படிக் கருவிகரணங்களை நீங்கினோர் காணப்படுமென்
னறு சங்கிரகத்தாற் சொல்ல வுணர்த்துகின்றார்

கருவிகழிந்தாற்காணு மொன்றுமெனிற் காணுர் கா
ணுதார் கன்னிகைதான் காமரசங்காணுண், மருவியிரு
வரும்புணர வந்தவின்பம் வாயினுற் பேசிது மனைத்
தவர்தாமுணர்வ, ருருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்தி

லாகாண சிவனை யுணராதா ருணாயினு முணர்வதுகற்ப
னைகா, ணருளைப்பெறி லவ னிருவினையு மறிவிறந்தயகயில
றறியாரேற் பிறப்புமிடார் தாணவமுமறுமே. (௯௬)

(இ-ள்) கருவிக ழிந்தாற் கா ணுறொன்று மெனில் — ஆன்மாக்கள் கருவிகரணங்க ளெல்லாத்தையும் விட்டு நீங்கினவிடத்து தொன்றையுங் காணமாட்டார்க ளென்னில்?

காணார் காணுதார் — உண்மை யறிவில்லாதா ரொன்றையு மறியார்கள் காண அஃதென்போலவெனில்?

கன்னிகை சான காமரசங்காணா — கருவி கரணங்களுடனே கன்னியானவ ள் கூடியிருக்கவு மந்தக் காமத்தாலுண்டா ன வின்பத்தை யறியாதிருக்கக் கண்டோ மே! அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? அவளு க்குப் பக்குவமின்மையா லென்வறிக

‘ பருவந்தில்வந்த பயனுற்ற பண்பிலயினைப் பண்டதபர ன’ என்வறிக

ஆனால் நீதாங் கருவிகரணங்கள் கூடாமற் சிவதரிசனப் படியெப்படியென்று நீ கேட்கிறாயாகில்?

மருவியிருவரு டபுணர வந்தவின்பம வாயினுறப் பேசரிது பணைந்துவாதா முணாவா — பருவமான மாதா காந்தனைக்கூடின விடத்துண்டாகின வின்பத்தை வேறொருவர்க்கு கினனபடி யிருக்குமென்று வாக்காலே யசனிக்கப்படுமோ! ஆதலாலந்த சிவனுடன் கூடின வின்பத்தை அந்தப் பக்குவானமாக்களே யறிவார்கள்.

உருவிலுயிர வடியந்தவு முணா — அஃதன்றியும் கருவிகரணங்களைக்கூடியிருக்கிற வான்மா சரீரத்தினக்கண் ணெடிந்தி

நதிலாதாண் — விறகவு மகனுடை ஈநத்தை யுளபடி
யறியமாட்டாதாகள் காண

சிவனையுணரா தாா — ஆநநத ஸ்வரூபனாயிருக்கிற சிவனை ஞானா
சாரியனுடைய வுபதேசத்தாலுணராதவர்
நான ஆநநத தரிசனப்பட்டேனென்று சொ
லலுகிறதல்ல

உணாவினலு ணாவது கறப ணேகாண — சிவனுடைய ரூபம பலவிதமாகத் தியானி
க்கையால அதுவு மநதமென்று வனனரூப
ஆனமபோததகாற கூடியறிகையால அது
வுஞ சகற்பஞானமாய்விடுகாண ஆதலா
ல் சொரூபம வனனரூபமு மாநதமெனப பெறு ஆறு லுமமுடை
ய வாநநதநதான யாதெனின?

அருளபெறில அவிருவரையுமதிவிறநதய கதிவா — சிவனருளபெற்ற ஞானாசாரியர்கள் சருவிக
ரணாதிகளுடன கூடாமற் கேவலமானமாக
சிவனைக் கலநதிருததலே பரமமான ஆநநத
மென்று சொல்லுவாகள

அறியாரேபிரபபுகவிடா தாணவமுமறுதே — ஞானாசாரியனாலே முனனற் சொல்லிய
கறபனைகளு மனறென்று கருதியகதக கறப
னை யில்லாததுமாய்ச சாசுவதமுமாயத் தரி
யங்கடநததுமாயிருபப தியாதொன்று அது
வே பரமமான வானநதமென றிதனை யறியா திருபபாகளா
கில அவாகளுக கொருக்காலுஞ ஜனனமரண வாதைகயு மொழி
யாது, அஃதனறாகவே யாணவ மலமும் விட்டு நீஙகப பெ
றுது. எ-று

மனநகவர் எழுவாய்

உணர்வா பயனிலை

"மைப்படுந்த கண்ணாளுந் தானும்" "அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால்" "இப்படியன் இவ்வுருவன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவனென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" எனவருந் இத்தாருகுச சந்திய விசுவத்திலு மறிக (௫௬)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

நின்மல துரியாதீதத்திலே சோத்திராதி சித்தமிறுதியாகச் சிக்கி லொன்று மறிவதில்லை யென்பவனைக் குறித்துக் கூறுகின்றது

கருவிகழிந்தாற் காணு ரொன்றுமெனிற் காணா காணுதார - கரணங்களெல்லாம் நீங்கினு லொன்றையுங் காணப்படுவதில்லை யெனனில்? அவ்வாறு கரணங்க ணீங்கினு லொன்றுமறியாமற் - பாஷாணம் போலே ஆன்மா விருக்குமென்று முத்தியினிலை பந்தைக் காணுதபோ காணுத ருஷி சம்பிரதாயிகளான காணுதாரொன்றும் சமயிகளே சிவனுடனே கலக்கவென்பதுவேண்டா! சிவானுக்கிரகத்திலே சுவஸ்வரூபாபிவ்யக்தியா யிருப்பதே போதுமெனனில்,—

கன்னிகைதான காமரத்தைக் காணுள் - ஷோடச கலையும் நிறைந்த சந்திரனைப்போலப் பதினாறு வயதும் நிறைந்து அதிசுந்தரவதியாய மதன கலைகளைக் கற்றுடையவளாயினுங் கன்னிகை காமரசத்தை யறியாள் மேல்,—

மருவியிருவருமபுணர வந்தவின்பம் வாயினாற்பேசரிது மணாளர்களாகா முணரவா - வாழ்க்கைப்பட்டு பர்த்தாவும் ஸ்திரீயுமாக வொருதலைக் காமமன்றி யிருவருமொத்த குணமாய்ப் புணர்ந்த கலவியிலுண்டான சுக மிவ்வாறென்றுமை கண்ட கனாப்போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது அனுபவித்தபேரே யறிவார்கள்.

ஆதலா லான்மாவுஞ் சீவனுங் கலந்துவிட்டதில்லது ஆனந்தானுபவ முண்டாகாது கலந்துண்டான அனுபவ மந்தஞாதாசனுக்கே அனுபவமொழிய புறத்தியார்க்குச் சொல்லப் போகாது —

சிவனை யுணராதா ருருவி லுயிர்வடிவதுவு முணாந்திலா காண — சிவஞானத்தினாலே சிவ தரிசனப்படாதபோ தேகேந்திரியாதிக கந்நியமான ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசித்தவ ரல்லாகாண. காணென்றது மாணாக்கன் முன்னிலை சிவஞானத்தினாலே சிவனையு மான்மாவையுந் தரிசிக்க வென்பானேன், ஆன்மஞானத்தினாலே தரிசிக்கலாகாதோ வெனனில் ?—

உணாந்தார உணர்வினாலுணர்வது கற்பனைகாண — ஆன்மஞானத்தினாலே யறிவேனென்கிறது சங்கற்பம் சங்கற்பமுண்டானபொழுதே விகற்பமுமுண்டு. விகற்பம அத்துவைதமாகாது மேலெவ்வாறு சிவ சீவ தரிசனமெனனில்?

அருள்பெறி லவ்விருவரையு மறிவிரண்டற் கறிவ ரறியாரேற பிறட்டுமவிடா ஆணவமுமமருதே — சிவனுடைய பராசக்தி ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்கப்பெற்று லந்தச் சிவ சீவனிரண்டுபேரையு மான்மாவினுடைய விருத்திஞானம் லயிக்க ஸ்வரூபஞானத்தினாலே வேறின்மையை யறிவர்கள இவ்வாறு ஆன்மாவையுஞ் சிவனையும அறியாகளாமாகி லவாகளுக்கு ஜனனமு மொழியா ஆணவமலமு நீங்காதென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—o—

பசுகரணங் கழன்றவிடத்துஞ் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்திகுறிச் சிவ கரணத்தினாற் சிவனையுந் தன்னையுமசி

வகரணத்தி னுதிக்குஞ் சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திசத்திய ம றிந்தனுபவிப்பவன், புத்திபோதத்தா லன்றென்று போதிக்கின் றார்.

காணுந்தார்-சிவ கரணத்தால் நோக்காதார்,— காணா-பசுகரணத்தால் சிவரூப சிவசமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார சித்தப பூர்த்தி முற்றுப் பூர்த்திச சுக முதலியவற்றை யுணர்ந்தனுபவியார்,—உணர்வின் றறிவது - சுதந்திவித்தை பொருந்திய சுதந்திரத்தவ புத்திபோதத்தா லறிவது,— கற்பனைகாண - கிருபத் சரீர சதாசிவாதி மூர்த்தி தானன்றே,— அறிவிறந்த சறிவர - சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத்துப்போய்ப் புத்திபோதங் கடந்து சிவனைச் சாக்ஷாத் சிவசத்தி வியத்தி சிற்சத்தி யுணர்வினாலுணர்வார், சிவாகமானு மானுரூட சிவசத்தி வியத்தி பூமிபூத சிவகரண புத்தி போதானுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வின்றபரோக்ஷமாய்ப் பரம்பரையாய்ப் பார்ப்பார்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருணர் வருமாறு.

—0—

இருவரும் புணர வந்த வின்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர் தாமுணர்வர் அக்குமாரச் கன்னிகை காணாள் அதுபோல அருள்பெற்ற சிவ னிருவரையு மறிவிறந்தங்கறிவர். காணமாட்டாத வப்பக்குவ ரதனைக் காணார், தாமேயாகலான் அவருக்கு உணர்ந்தனுமவாயிலில்லை இதனிற்க, பனிகளாங்களான மயங்கித் தன்னெளியிழந்த படிகம்போல உருவான மயங்கியே யானம சொருப முணரப் பெற்றிலர். அதனை யுணராதார் அப்பெறதிதாகிய வுருவுணர்வால் அவ்வானமாவுக் குள்ளாகிய சிவனையு மறியாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவி

ந்து நின்று அருளானந்தப் பெருந்தாக்கு ஏகதேசமாகிய கரு
வியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழி
யாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியா
தென்பதாம்.

இஃது எடுத்துக் காட்டியவை.

ஈண்டு என்றது கலையாதி மண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூ
ட்டத்தை.

இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாமுருபு.

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உணராதார் சிவனை யுணர்வதென் விளையும்.

உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

உணராதா ரென்றது சிவசங்கிராந்த வாதிகளை நோக்கிக்
கூறியது.

காண்டிரண்டுங் கட்டுரைக்க வந்த வகைநில்.

இதனுனே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தன்னின் சா
க்கிரத்தைப் பெறுவார் அதன்மேலுங் கரணங் கடந்த அதீதத்
தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மெனின்? சிவ
சங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'தன்னியல்பைப் புல
வேடா சுழலிற்பட்டுத் தன்னையனையு மறியாது தயருறக் கெடா
லதுயிர்' என்ற மூன்றுங் கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

கருவிகளைக் கொண்டறியுந்தொழிற் கருவிக ளங்கிலை
லாசிவகளைக் காண்பதாதென்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி
மேலருளிச்செய்கிறார்.

கருவிகழிந் தாற்காணு ரொன்றுமெனிற - கருவிகளென்று சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினால் ஒன்று மறியாரகளென்று நீசொல்லில்?—காணார் காருதார - உன்னைப்போ லுணமை யறிபாதவாக ளல்லவோ அசேதனமாயிருக்கிற கரணங்கணீங்கினால் ஒன்றையு மறியாம லிருக்கிறவாகள கரணங்களைக்கொண்டறியாமல ஒன்றையறியும் தெடபடியெனில? உனக்கது சொன்னாலுந் தெரியாது அதெனபோலவெனில?—கன்னிகைதான காமரதத காணுள-பக்குவப்பட்டுப் புமானைக் கூடாத ஸதிரீ காமரத மறியாத முறைமைபோல காமரதமானது சொல்லப்படாதோ வெனில்?—மருவி யிருவருமபுணர வந்தவினபம வாயினுற் பேசரிது-அந்த ஸதிரீ புமானக ளிருவருந் தங்களிற கூடி யுண்டானசுகம வாக்காற சொல்லுதறகரிது ஆனுலந்தச சுகந்தா னில்லையோவெனனில்?—மணந்தவாதா மூலரவா - கூடிப புணாநதவாக ளறிவ ரிதனை ஆகையால்,—உருவிஞாயி வடிவதவு முணாநதிலேகாண சிவனை யுணராதா ருஞரவிரு லுணர்வது கறபனைகாண - சிவனுடைய ஞானத்தினுலே சிவனை யறியாதவாகள தேஹத்திலே நிற்கிற வானமசொரூபத்தையு மறிக்கார்க ளில்லை காண முனசொன்ன முறைமையொழிந்து ஆனமபோதத்தாலே கருவிகளைக்கொண் டறியப்பட்டதெல்லாம சங்கறபித்துக் கொண்டவைகாண ஆனுல சிவனையு மானமாவையு மிவனறியும்படி யெங்ஙனே னெனில?—அருளபெறிலங் கிருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவா - முறசனனங்களிற செய்த தபோபலங்களினுலே ஆசாரிய னநுக்கிரகத்தைப பெறில அந்தச சிவனையு மானமாவையுந தறபோதஞ் சீவியாமல் அந்த ஞானத்தோடேகூடி ஞானமாய் நினறே யறிபாநிறபாகள.—அறியாரேற் பிறப்பும் விடா தாணவமு மருதே - இபபடி யந்த ஞானத்தினுலே சிவனையு மானமாவையுந தரிசியாாகளாகில் ஜனனமு மருது அஞ்ஞானமுமம விட்டு நீங்காது

கருவிகழிந்தார் காணார் என்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுக்தற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்ப நிராகரணம் - நின்றந்த நியாய நின்றனை யென்று - மறந்தைய புலனாய வரா யென்றுந் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமடைந்தி னப்புறத் தென்று - முன்னருட லவரப் பனலின் றெனவு-மினையவை யொழிய வறிகுவதெவ்வா - றென்ற திறகலிக் கொன்றிய வினப்பங்-கூறுக் ருகுமருட டேரினையனறே.'' என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதன்ற சொல்லியது, கருவிகணீங்கின் லொன்றுந் தெரியாது கருவிகளைக் கொண்டே சிவனை யறியவேணுமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லுக கருவிகள் பாசஞான மாகையால பதிஞானத்தாலே பதியை யறியவேணுமென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மருவி யிருவரும் புணர வந்தவின்பம் வாயின்றப் பேசரிது-பொருந்தி யிருவரும் புணர வந்த வின்பம் வாக்கால் பேசுவதரிதாயினும்,—மணாதவர்தா முணரவா காமரசம் கன்னிகைதான காணாள் - மணந்தவர்தா முணராவாமறியக் காமரசத்தினைக கன்னிகையறியாள் அதுபோல,—அருள்பெறினவ் விருவரையு மறிவிறந்தங் கறிவாகாண- திருவருளைப் பெற்ற றனையுக தலைவனையு மறிவிறந்தங் கறிவர்,—அறியாரேறகாணா-அறியமாட்டாத அபக்குவ ரதனைக் காணார்தாமே யாகலா னவாகளுணாததம வாயிலிலலை இதுநிறக,—உருவினுயிர் வடிவதுவு முணாநதிலா - பளிங்கிறகண்ணன மயங்கி தனை ஞானியிழுந்த படிகம போல வுருவான மயங்கி யானம சொரூப முணரப பெறறிலா,—உணராதாருணாவின்றற சிவனையுணர்வது கறபனைகாணா -

அதனையுணராதா ரடைபெற்றதாகிய வுருவுணர்வா லவ்வான்மாவுக் குளனாகிய சிவனையு மறியாமென்றல் பாவகமாதலினை யோயக்கலாம்,—கருவிகழிந்தாற் காணுமொன்றுமெனிற் காணு காணுதார்-கருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப் பெறுதாக ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமை யால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமு மற்றே,—பிறவியொழிடாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது

இங்ஙனே பசுகரணங்கள் சிவ கரணமாகத் தூலிய சாக்கிரத்தைப் பெற்று ரதனமேலுங் கரணங்க—ந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவுசெலலுமாறு யாங்ஙன மெனனும் சிவசங்கிராந் தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால் 'தனைவியன்வைப்புல வேடா சுழ விற்பட்டுத் துனைவனைய மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றுஞ்சூறு வலியுறுத்தப்பட்டது

☞ ௮-ஞ, ௬-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி நீங்கிவிடத்துக்
கருவி கரணதிகளுடன் கூடிலுமேயாயினு மத
னைவழித் தனரென றுணர்த்துகின்றார்

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசுபார்த்திட், டின்னிறங்க ளொன்னிறமன் றென்றுதனை றெளிந்திறங்கண் டருளிறை யின்னிறத்தினவேறுப்ப, பொய்யந்நிறனவம புலனிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் பொருந்திடுமே மேசிவத்தினொடும் போதானேயெனனே, முன்னிறைந்த சி

னைமுறிய முடியோடி முநீர்சேர தநீராயபபின்
னீயகா முறைபோல. (௧௭)

(இ-ள)பனனிற கைகளை காடடிமப டிககபோல

படிகமான தெப்படித தனனிடததிற கூடின வனனஙகளை மேலிடடத தனககெப பொழுதுஞ சுபாவமான சொரூபததைக கரநது அனனியமுதத பதாாததததின தன்மைபே காட்டி நிற்கும். அதுபோல?

உளளம பலபுலனக ணிறஙகாடடும பரிசபாாததடடு

இநதிரியத்தககு வேறுபட்டிருககிற வானமா வதனைக கூடினவிட்டதது தனககுச சுவபாவமாயிருககிற வடிவைமறைதது விநதிரியஙகளை காட்டிநிறகு மெனபதனை யறிநது

இநநிறஙகளை னவிறமன றென று

ஆனமாவுமிநத விந்திரியஙகளின வியாபார மெமககுள்ளையலல வெனறுகருதி

தனற னெழி னிறஙகளடு

இந்திரியஙகளினவழி பொருகதமது உபாதியெனக் கருதியானமாவுக கழுககதது ஞயிருககிறதே யுணமையெனத் தரிசிதது இவனுக வறிநதிறக வல்லேனுவெனில?

அருளினு லிந நிறததின வேறுய

மததியான காலததிற படிக மானது கொடுதத ததனைக கவராது வேறுபட்டாறு போல இவனுக திருவடியைக கூடினவிடதது நமககுச் சுபாவமன்றென்றுகருதி யதறகுவேறும்

பொயநிறவை பபுந நிறஙகளா

அசத்திய ரூபமாகிய விநதிரியாதிகளைப் பொய்யென்று கருதி யதனை விட்டுநீங்கித

பொய்யென்மெ ற சொரூபத்தைத் தரிசித்தவனே யுண்மை டய கண்டான ஞானி,

டொருந்திலே சிவனைப் பொருந்ினவன பின்பந்த சி ன சிவத்திரெருடு வதத்துவத்தை விட்டு நீங்கான அஃதெ ம போதானபின் னபோ லெனனின?

உரை

முன்னிறைநீர போக்கற நிறைந்த நதியான துடைந் நிறைமுறிய முடு தவாறே, அஃது துடைந்தால் விரைவிற செ கியோடி முந்நீர னறு சமுத்திரத்தைப் பொருந்தினவிடத் சோர் சனனிரா தங்க வுபபுநீராயாய பின்பது திருமபாம யப பின்னீங்கா விருக்கு மாறுபோல [illegible]ங வானமாவு மங் முறைபோல தசசிவமேயாய் மீளவுந் திருமபார என்று

முறைபோ லெனபதனுற் காஷ்டத்திலே யடங்கியிருந்த வணியான தெப்படி மிருந்த பிரகாசமுண்டானது பின்பந்த அரணியிற புகாதவாறுபோலவும, தயிரான தெப்படி நெய்யா னது பின்பு தயிராகாத வாறுபோலவு மறிக.

மெய்கண்டா னெனபது எழுவாய்.

நீங்கானெனபது பயனிலை

இதற்குச் சுப்பிரபேதம், ரௌரவ சூத்திரம நிரூவாசத் து மறிக

"தொண்டலாற் றுணையுமில்லைத் தோலலா துடையுமில் லைக, கண்டலாதருளுமில்லைக் கலந்தபின் பிரிவுமில்லைப, பண் டைநான மறைகள்காணுப பரிசனே யெனறெனறெண்ணி, ய ண்டவா னவர்களேத்து மையனை யாறனாகதே" (கூஎ)

சிவாகாயோகியருளை வருமாறு.

மேல் வருத்திஞான மொழிபப தெவ்வாறெனற மாணுகக ளுக காமுறைமை கூறுகினறது.

பனனிரங்களவைகாட்டும படிகம்போலுளளம பலபுலனக ணிறங்காடடிய பரிசுபாரத்திடடு - பலநிறப் பொருளகள ஸப டிகத்தை யடுத்துளளவில் ஸ்படிகத்தினுடைய வொளியான து அடுத்த பொருளின் நிறமாகத் தனனைப் பிறருககக காட்டினது போலச சத்தாதி புலனகளைக கவருஞ சுரோத்திராதியை யா னமாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனதினுடனே கூடப பொருந்தினவிடத் தந்தச் சுரோத்திராதிக ளானதாகவே கா ணபிககு மியல்பைக கண்டு,—

இனனிறங்க ளெனனிறமன் றென்றுதன்ற னெழினிறஙக ண டருளிலனனிறத்தின வேறாய் - இந்த விஷயஞானஙக ளெனனுடைய ஸவரூப மனறெனறு தனனுடைய ஸ்வரூப ஞா னத்தை சிவஞானத்தினாலே கணடு அந்த வருத்தி ஞானஙகளு ககு வேறாய,—

பொய்நிறமைவம் புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான பொருளதுவென சிவத்திறனும் போதானபின்னை - விஷயஞா னஙகளானது மூனறு லக்ஷணத்திலே கெடுவதாகையால் அசத தியமெனறு தனது சத்தியஞான ஸ்வரூபத்தை சிவ ஞானத்தி னாலே தரிசித்தவன சிவ ரூபத்திலே கலபபன். அவ்வாறு கலந் தவன திருமப ஜனனத்தில் வாரான். அதெதபோல வென னில் ?—

முனனிறைநீர்சிறைமுறிய முடிசியோடி முன்னீர்சோந் தன னீராயப் பினனீங்காமுறைபோல் - முதலே கட்டுபபட டிருந

ந் வேசிந்ர கரையுடைய மிகவும் விரைந்துசென்று சமுத்திரத் தைப் பொருந்தியாத உபபுகீரோயாய்த் திரும்ப நவனீ ராகா த்து போலவென றிதனபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவஞானத்துணைச் சிவகணமு யோகிகளல்லாச் சில சிவநிய திகனமத்துணை சிவஞான யோகிகள் பண்ணும பசுத்தவ சிவ த்துவ விவேகத்தை யிருந்து மனமடக்கிப் பலபபடபபண்ணும வனும பாசமுத்தி சிவத்துவாபியத்தி மாறுய்ச சிவஞேடொ த்தத் திருபபத திருமபாவென்று செயபுகிறுர்.

பனிறாங் களைவை காட்டும் படிகம் போல - செமபரத்த ம் பூ முதலிய தடஸ்த லக்ஷண சிவப்பு முதலிய தனமங்கைத் தனது ஸ்வரூபலக்ஷண சுக்கில முதலிய தனமங்களபோற ற னிடத்திற் காணபிககும படிககத்போல்,—

உளளம - ஆனமாததான,—

பலபுலனக னிறங்காட்டும் பசிகம் பார்த்திட்டு - பலபுல னகளெனபது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்கும குறிப்பு மொ ழியாகவான, மல முதலிய தடஸ்தலக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தனமங்களைத் தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ முத லிய தனமங்கள் போலத் தன்னிடத்திற் காண்பிக்கு முறை யுங் கவனி,—

இசு நிறங்க ளென்னிற மன்றென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்து வ முதலிய தடஸ்த லக்ஷணங்க ளென் து ஸ்வரூப லக்ஷணங்கள ன றென்று,—

அருளினுல-சிவ சத்தி வியத்த சிற்சத்தியால் விவேகித்து,—

தன்ற னெழினிறங்கண்டு - தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ தரிசனம் பண்ணி,—

இதந்நிறத்தின வேறாய - இச் சிவத்துவ லக்ஷண விலக்ஷண மாய,—

பொய்ந்நிற வைம்புலனிறங்கள் - என்பதற் கசத்திய வைம்புல குணங்களென்று பொருளுரைக்கில மாயாவாத மதமாமா தலால், ஆன்மாவுக்குத் தடஸ்த லக்ஷண மாதலால் சிவத்துவ மபோற ஸ்வரூப லக்ஷண மாயுள்ளன வன்றி மல முதலிய பாசங் கட்குச் சுவரூப லக்ஷண மாயுள்ள பசுத்துவ சீவத்துவ முதலிய தன்மைகள்,—

பொய் யென மெய்கண்டான் - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களா யுள்ளன வென்றொன்று மல முதலிய வற்றிற் கியற்கைக் குணங்களா யுள்ளமை யுணர்ந்தான சிவத்துவ விவேகி யென்றுமாம்,—

முன்னிலைநீர் சிறை முறிய - கடவிட,—

முடுகி யோடி - விரைந்து சென்று,—

முகநீர்சேர் தண்ணீராய் - சமுத்திரத் தடைந்த துப்புநீ ராய்,—

பின்னீங்கா முறைபோல் - திரும்பத் திரும்பாத செய்தி போல,—

பொருந்திடுவன் சிவத்தினோடு - அமூர்த்தத் திரவிய பதார்த் தங்கட்குப் பொருந்தல் பிரிதல் கலத்தல் போதிப்ப தின்றியன் முதலால் சிவத்தினோடு தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தனது சிவத்துவத்தோடு சாதிருச்ய சம்பந்தத்தால் சிவனோடு சம்பந்திப்பன,—

போதான் பின்னை - பசுத்துவ சிவத்துவமுத லுபாதிய டான.

நிருப்புச் சோபாதி, சிவத்துவம் நிருபாதி, நீர்போ லுப புப பொருந்துஞ் சித்திருந்தபடி யிருந்து சிவத்துவ மிசையு மாதலால் முற்றுவமையன்று, இருமைப்பத்திருமையா னென்று திட்டாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னையடுத்த பளிங்கினியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னொடு சார்ப்பட்ட கருவிகளினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்து கொண்டு, பின்னர் அப்படிகவொளி யவற்றின் வேறாய் நிற்றல் போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்ப துணர்ந்து, பின்னர் அப்பொதுவியல்பையே தனதியல் பாகச் செய்து நிற்குங் கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா யொழியும்படி தனதியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுண்மை யுணர்ந்தானத் தனதியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தைப் புணர்வன்; மீளவக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன். சிறைப்பட்டநீர் முறிகவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறு போலுமென்பது.

கருவிகளை அப்பெற்றிய வாயன்றி அவற்றை நீங்கி யருள் பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று சோதனுறுவார்க்கு உபாயங் கூறி யவாறு.

சோதற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடிகியோடி யென்றார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிக் கர்த்தாவி னருளினாலே ஞானமாகக் கறிவாக
னென்ற தென்னெனபு, அவன் நீரும் நிழலும்போல விகாரமற நிற
க இவனைச் சென்று கூடியென்னற அவிகாரவாதியை நோக்கி
மே லருளிச்செய்கிறார்

பன்னிறங்களைக்காட்டும் படிகம்போல — பஞ்சவர்ணங்களி
னுண்மையைக் காட்டுகிற படிகத்தைப்போல,—உள்ளம் பலபுல
னக னிறங்காட்டும் பரிசுபார்த்திட்டு — ஆன்மாவானது பஞ்சவி
ந்திரியங்களுடைய சுபாவமே தானுங்காட்டுகிறமுறைமையை ய
றிந்து,—இன்னிறங்க ளென்னிறமன் றென்று — இந்தஸ்வரூப மெ
ன்னுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தன்றனெழில் நிறங்கண்டு—
தன்னுடைய வழகிய சுபாவத்தை யறிந்து,—அருளினால் வின்னி
றத்தினவேறாய — அந்தப் பஞ்சவர்ணங்களைப்போலத் தன்வச
மாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற வசத்தியமான விந்திரியங்களைக்
குருவினாலே தனக்கு வேறாகவறிந்து,—பொய்ந்நிறவைம் புலநி
றங்கள் பொய்யெனமெய்கண்டான பொருந்திடுவன சிவத்தி
னோடும் போதாளபின்னை — அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய
பஞ்ச விந்திரியங்களின் வண்ணங்க ளெல்லாம் அசத்தியமென
றறிந்து சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் அந்தச் சத்தியமாயுள்ள
சிவனுக் கடிமையென்றறிந்து அந்தச் சிவனோடுங் கூடிப் பின்பு
சிவத்தைவிட்டு நீங்கான், அதென்போல வெனில்?—முன்னி
றைநீர் சிறைமுறிய முடுகியோடி முந்நீர்சேர்ந் தன்னீராய்ப்
பின்னீங்கா முறைபோல — முன்னே சிறைசெய்ய நிறைந்து
நின்ற நீரானது அந்தக் கரை முறிந்தபோது விரைந்துசென்று
சமுத்திரத்தைக் கூடி யப்புநீராய்ப் பின்பு பழைய நீராகாத மு
றைமைபோல வான்மாவுந் தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விந்தி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிறையென்றறிந்து இந்திரியங்களை நீங்கிச் சிவனுடைய சீபாதத்திலே பொருந்தி யழுந்தின வானமா, மீண்டும் அசற்காரியமான விந்திரியங்களில் வந்து கூடப்படாது.

'பன்னிறங்களவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும்பரிசுபாதத்திட் டின்னிறங்களெனவிறமன்றெ னுந்தன்ற னெழில்நிறங்க ளற்றுளிருள் வினைவிறந்திவேறுய பொய்ந்நிறமைம்புல நிறங்கள்பொய்யென மெய்கண்டான பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதானபின்னே" என்றது அவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "ஆதலின் வாயிலாள விலதிகலி - லேதமிலறிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே" என்றும், "நீங்கிழலனைய சீபெறுகடவுளைச்- சேர்ந்தவாக்கிணைப்ப வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமெனுஞ் சேதனமனைமயி - னிழைத்தோரவம்பி னெனபதந்துணையதக- விளைதபோதமயின் வெறுப்பு மொன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, ௬-வெ, "பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந், தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப், பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான, மெய்ப்பொருட்குத் தைய்வமாம் வேறு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய மூடியோடி முன்னீர்சேர்ந்தன்னீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்" என்றற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம், அ-சூ, ௪-வெ, "சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலினுள்ளஞ், சிறைசெய் புலனுணர்வு நீந்து—சிறைவிட, டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா, தலைவிசாரன பாதத்தையுற்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா விந்திரியங்களோடு கூடித் தன்னை யறியாது மயங்கி நிற்குமென்றும் முத்தியிற் சிவனுக

கடுமையா யிருப்பனென்றும் குருமுகமாக விந்திரியங்களைத் தன
க்கு வேறென் றறிந்து நீக்கச் சிவனுடைய திருவடியே இவனு
க்குத் தாரகமாமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பன்னிறங் களைக்காட்டும் படிகம்போல - தன்னை யடு
த்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் பொ
துவியல்பையுடைய படிகம்போல,—உள்ளம் பல்புலன்க ணிறம்
காட்டும் பரிசுபார்த்திட்டு-ஆன்மாவுந் தன்னுற் சார்ப்பட்ட க
ருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் தனது பொது
வியல்பே முன்னற் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இன்னிறங்க ளெ
ன்னிறமன்றென்று தன்றனெழினிற மருளினுற் கண்டு - பின்ன
றப்படிகவொளி யவற்றின் வேறுளதாயினும் போலத் தனது
சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேறு யுண்டென்பது மருளா னுணர்ந்
து,—இன்னிறத்தின் வேறாய்ப் பொய்நிற வைம்புலநிறங்கள்
பொய்யென மெய்கண்டான்-பின்யங்ஙனம் பொதுவியல்பை த
ன்னியல்பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்
பேயாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகியஉண்
மையுணர்ந்தான்,—சிவத்திறனும் பொருந்தவே-தன்னியல்
பின் விளங்கித்தோன்றுஞ் சிவத்தைப் புறுவன்,—பின்னைப்போ
தான-மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன்,—முன்னி
ரைநீர் சிறைமுறிய முடிக்கோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவ
ழி விரைந்தோடி,—முந்நீர் சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்மீளா மு
றைபோல - கடலினைச்சென் றந்நீரா யடங்கிப் பின் மீளாத
வாறுபோலும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பரிணாமவாதி சிவனை யுபாதானமாகக்கொண் டோடிக்
கூடினென்றதென்னை? யவன் சர்வவியாபி
யோ யேகதேசியோ வென்ன அவனைக்
குறித்துணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னென்னி னொன்று மெய்தவேண்டா மெங்கு
மிலனெனினீ வேறிறையுமல்லன், அங்கணுடே ருயி
ர்போலவ னெங்குமங்கத் தவயங்கள் கண்போலக்
காணுதான்மா, இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்களினவை
தநயில திறைஞானந் தந்துதா னீதல்கடரிழந்த, துங்
கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியுமபெற்றுறபோற சோ
திகருட சோதியாயத தோனயிடுவன்காணே. (ரு அ)

(இ-ள்.) எங்குந் தானெனின் ஒன்றுமெய் தவேண்டாம் — அவன் சர்வவியாபியெனப்பேராகில் லப்பொழுதவனை நாம்சென்று கூடவேண்டுவ தில்லை.

எங்குமிலனெனில் வேறிறையுமல்லன் — சர்வவியாபி யல்ல வெனப்பேராகில் அப்பொழுதவன் கர்த்தாவு மல்லவாய் வேறே யொரு கர்த்தாவை யபேட்சிக்க வேண்டும்.

அங்கணுடே ருயிர்போலவன் — அக் கன்றிச் சரீரத்திலே யிருக்கிற வானமாவைப்போ லேகதேசமாய் விடுவன.

எங்குமங்கத் தவயங்கள் கண் — சரீரத் தண்டாகிய அவயவங்களைக் கண்ணைக் காணுமதனை யவயவங்கள் காணுத

போலக் காணு வாறுபோலச் சிவனெங்குமு வியாபித்து
தானமா நின்றுனேயாகிலு மவனை யானமாக்கள் கா
ணமாட்டார்கள், ஆன்மாவையுற்றுள்ள பி
ரபஞ்சங்களையுஞ் சிவன் கண்டுநிற்பன் அஃதெனபோல வென
னில்?

இயங்குநா மிய மபுந் தத்துவங் களின் வைத்தறி வது — இவ்விடத்து நாஞ் சொல்லப்பட்ட கால முதலிய தத்துவங்களை வியாபித்துக்கொ ணடுநின்று விஸ்வத்தைந் நடத்து முறைமை போல,

இறைஞானந் தந்துதாளீதல் — சிவ ஞானமாக்கட்குச் சர்வஞ்ஞத்துவா திகளை விளக்கி முத்தியை யடைவிப்பது. அஃ தெனபோ லெனனில்?

சுடரிழந்தது கவிழ்ச் சோதியு மு'- சோதியும பெற்றுறபோல — படலத்தாலே யொளியை யிழந்த கண ஞனது பணவிகன வியாபாரத்தாலே பட லத்தினைவாரே நல்ல விழியையு மதற்குக காட்டாய்நிற்கிற கருவிழியுங் கரிவிழியிலிரு க்கும் பார்வையையும் பெற்றுற்போல.

சோதிககுட் சோதியாயத் தோன் றிடுவன் காணே — அப்பொழு தாயிசகுயிராத் தோனறப்ப ட்ட சிவனை யவ்விடத்துக கலந்தனைக் கூறி யது. எ-று.

என்னவே சிவனு மிவனுக்குஞ் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டாக ல் சற்குண சமானத்தாற் சமரசீபாவங் கூறியதாயிற்று. இச சமரசீபாவம் பாலும் பாலுங்கூடினது பிரிக்கப்படாதவாறு

இக்க வைக்கியம் பினனமே யகருள், கண்ணின் பிரகாசத் தையும் ஆதித்தப் பிரகாசத்தையும் உவமித்துக் கலந்ததென்று ரைவறிக.

"திருவேயெனசெல்வமே தேனேவானோர் கணேணகண ஞுடைகருமணியே மணியாடு பாவயகாவா, யருவாயவல்வினை நோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுளாயு மமரரேறே" என் னுமவாக்கியத்தறிக.

இத்தற்கு சிசுவாசம சித்தாந்தரகசிய சாரத்து மறிக(௩௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---0---

மேல் சிவன சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத் திஞல் அறியப்படாமல் சிவாஞானத்தைக் கொடுத்தருல தோனறி நிற்பனென்று கூறுகின்றது.

எங்குநதானெனனிஞ மெய்தவேண்டா - சிவன சாவ வி யாபியெனனில்? நாம் புதிதாகப் பொருந்தவேணு மெனப தி லலை,—

எங்குமிலனெனனில் வேறிறையுமல்லன - சாவவியாபிய ல்லவெனனில்? ஆனமாக்களுக்கு அனனியமாக ஆனமாக்களி டத்திலே பிரிவறநினறு அந்தர் நியமநத்தைப் பண்ணுகையால் அந்தரியாமியென்று பெருமாய்ச் சுவாமியென்று சொலலப்படு மவா அவவாறில்லையாகில் கர்த்தாவே யல்லவாம அந்தரியாமி யாகில அவனைத் தெரியாதே யிருப்பானே னெனனில்,—

அங்களுசே ருயிர்போல்வ னெங்குமங்கத் தவயவஙகள கண் போலககாணுகாணமா - தேகத்திலே யானமாவினினறு சேஷ் டிக்குமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீசுவரன நிறைந்துநின்று பிரேரிப்பன. ஈசுவரன் ஜடசித்துக்க ளெல்லா த்தையும பிரேரிப்பானுமாகில் ஜடங்களுக்கு மறிவுண்டாக வே ணுமெனனில்? தேகத்தி லவயவங்களெல்லாம் கண்ணைப்போ லேகாணுந் தனமையிலலை, அவவா றுதல் சித்தாகிய ஆனமாக்க

னுக்கே யறியுந் தன்மை, ஜடங்களுக்கில்லை ஆன்மா சித்தாகை யால் தானே யறியுமெனனில்?—

இங்ஙனமியம்புந் தத்துவங்களில்லைத்தறிவ திறைஞான நந்தி - இவ்விடத்து நான்சொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன் மாவினுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை ய றிவதுங் கர்த்தாவினுடைய ஞானசத்தி — பிரசாதத்தினாலே யே! இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கு மெனனில்? அல்ல. இந்தஞா னங் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டும்போலக் கலாதி தத்துவங்களைக்கொண் டான்மாவுக்கு விஷயதரிசன த்தைப் பண்ணுவிப்பது,—

தாளிதல் சுடரிழந்த துங்கவிழிச்சோதியு முட் சோதியும் பெ றும்போற சோதிக்குட் சோதியாய்த்தோன்றிவனகாணே- மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவஞானமானது காச காமலாதி தோஷத்தினாலே பிரகாசந் தடைப்பட் டவயவத்திற் குறை வற்றிருந்த கண்ணுக்கு சலா†காஞ்சனந்தி வைத்தியக் கிரியையி னாலே யாகுதல் தேவதா பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் கண்மீதி லொளியும் சூரியாம்சமான உனவொளியும் பிரகாசித்தாற்போ ல், ஆசாரியனானவனும் தீக்ஷாக் கிரியையினாலே யாகுதல் பரா சத்திப் பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் ஆணவசத்தி நீங்கி யான் மா ஜோதியு மதனுள் பரமான்ம ஜோதியு மபிவியத்தியாவது கரண மோக்ஷஞானமென் றிதன்பொருள்.

— பிரசாதம - அனுக்கிரஹம், † அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருவை வருமாறு.

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்பயம் பொருத் திவனை சிவத்திரோ டெனபது பெறுது, சுவாயம புவத்திற

சொல்லியபடி பசுத்தன்மை மறைந்த தன்பதித் தன்மை விளக்கத்தோடு பதிவெளியா யறிவில் விளங்குவதே பொருந்துவதென்று போதிக்கின்றார்.

எங்குந்தா னென்னில் - சிவன் சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லாம் வியாபியா யிருப்ப னென்னில்,—

நாமெய்த வேண்டாம் - ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்திற் சென்று கூடுவதுபோ லவனை நாஞ்சென்று கூடவேண்டுவ தில்லை,—

வேறெங்கு மிலனென்னில்,—சர்வத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூடாதாகையால்,—

இறையு மல்லன் - சர்வ ஜகத் கர்த்தாவு மல்லனாகி விடுவன் உமையயால் சர்வகர்த்திருத்துவ மில்லாமையாற் சர்வஞ்ஞனுமல்லாதே போவன்

பின்னவனை யடைவ தில்லையெனில் அறிவதுந் தியானிப்பது சமாதிப்பது சாக்ஷாத்கரிப்ப தெப்படி யென்னில், அத்தச சிவனெங்கும் தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப் படுஞ் சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மெல்லா வற்றினும்,—

அங்கங்கே யுயிர்போல்வன் - இத்தன்மையாற் சர்வவியாபியாயிருந்தாலு மலவிருளுபாதிச் செயற்கையினுற்றனது சரீர விளக்குப் பொருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையால் அவ்வளவு வியாபக னென் றுபசரிக்கப்பட்ட ஆன்மா வொப்பன்,—

அங்கத் தவயவங்கள் - அந்த ஆன்மாப் பொருந்திய சரீரத் துறப்புக்கள்,—

கண்போல - நேத்திர மாகிய துறப்புப்போல,—

காணுமாறுங் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன் பொருந்திய சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறப்புகளுள் ஆன்மாவிற் சத்திகளுறப் பொறித்த சிற்கண துறப்புப்போ லறி

யா வாகும,ஆனமசிற சததிககுறி பொறிதத சிறகணணுறுபபே காணும ஆகையா லானமாக குறிபபுமொழியர்தலா லானம சிறசததிககுறி பொறித்த சிற கணணுனது,—

இஙகுநாமியமபு தததுவங்களின வைததறிதல் - இநத சாததிரததில நாம்முன்சொல்லிய போககியப பொருளை யறியுமபோதும பசுகரணமா யிருந்தாலுஞ் சகள சிவனை யறியுமபோது சிவகரணமா யிருககின்ற புதது முதலிய தத்துவஙகள் சாட்டாகப பணணும பதி ஞானக்குறி பொறித்த வோருணாதலா றொரு சோதி,—

தாள-தததுவா தீதமாகிய சிவசத்தி,—

இறைஞானததநது - கருவிப் பதிஞானககுறி பொறிதத சிறசததியைவிளக்கி,—

ரதல்- தொழிறபடிஞானககுறி பொறித்துக கொடுக்க அறிதல ரொரு சோதி. இநத இருசோதியும் பெற்றது,—

சுடரிழநத துஙகவிழி - ஒளிமறைநத பொறியாககண,—

சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - புறவொளியு முள்ளொளிய முறறதொப்ப,—

சோதிககுட் சோதியாய்த தோன்றிடுவன்கானே - சோதிககுள உட்சோதித் தெனனு மாறுக. சொல்லிய ஆனமசிறசததியி னநதரங்க நிருபாதிக சோதிக்குட் சோதியாய் நிஷ்களனாக,—

தோனறிடுவன கானே - திருச்சியமன்றித் திருக்கு ரூபியாய திருசியனாகுனேயாவன்.

சோதிககுள் - சிவசத்திக்குள் தோன்றிடுவன் - விளங்குவன என்று சிலபெயருரைப்பர். பராக்குருபியாகிய சிவசத தியில் சிவன தோனறுவனாகில் சிவசத்திக் கன்னியனாய் விடுவ னென்பது முதற் றூஷணம் பிரமாணப் பிரசங்கததிற பேசியநதிக.

அதுவன்றி யெடுத்தல் முடித்தல இசையாது பகைச்சுர, பாரபபவன பலப்பிரமிதியன்றிப பிறர் பிரமாணப பிரமிதி பல முமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உயிர் கரணங்க ளெல்லாஞ் சிவமயமே யெனின வேறறுமை யினமையாற கருவிவழிச் செல்லுஞ சகல நிலையைக கைவிட்டுத திருவடியைத் தலைககூட வேண்டாமையானும், அதுவற்றி யெல்லாஞ் சிவமாக விலலையெனின அவற்றினும வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவ தாகிய வவனை இறைமைககு இழுககாய் முடியு மாகலானும, இருவகையு மின்றிக கலப்பினா லுடம்பினக ணுயிர்போல ஒப்பநிற்ப னெனபது பெறப்படு மாகலான, உடம்பினக ணுயிராகிய வைந்திந்திரியங் களினும உயிர் ஒபப நிறபினும் ஏனை யிந்திரியஙக ளொடுகும ஒளியா லவவானம போநத தோடும் விரவிச் செய்மைககண்ணதாகிய விடயத்தையும வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்று இயைந்தறிவனவே யாமென்று, அது போல் ஆனமாவினும் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்து கொளளப படுமாகலான, அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித் தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானத்தை திருவடிகளை யெய்தப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தனதொளியையும் தனககு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்து மான்ம போதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றுத்போலு மாகலான, அவவழி யிறைவன ஆனமாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவா னன்றி

ஏகதேசமாகிய வேனைக கருவிட்டறிவிககு ளறிவாய்த தோனறு வானலல னெனபது.

இறைவ னொருபப நிறபினும ஏகதேசப் பொருள ஏகதேசப் பொருளோ வியாபகப் பொருள வியாபகப் பொருளே யெனபார், உவமை யெடுத்துக காட்டி யானமாவினும நாமியபுந தத்துவங்களினும இங்குவைத் தறிக தெனறார.

நாமெனனு முளபபாட்டுத தன்மை "நாமறையாமத தெனறே வநதுவைகி நபகத்துவே" எனறாற்போல ஈண்டுத தறகுறிபபுத தோனற முனனிலைககண வநதது.

அறிக தெனறது வியங்கோள், "கொள்ளப்படாது மறபபது" எனபது போல.

இஙகெனபது உவமவுருபு தோனற நினறது.

ஏதல ஆகுபெயர.

இழுகக வெனனும அனபெறுக வகரவீற்றுப் பலவறி சொல் விழிகளை யுணர்த்திப் பெற்றறபோ னெனும பயனிலை கொணடது

மாசுநதகக தோன்றுக துகைவிழிச் சோதியென்றார

யாணடுமொபப கிறகுஞ் சிவத்திலேயும் பொருத்தினவன மீனினும அதுபற்றி யிழுக்கென்னையெனனுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோககி ஒப்பசிற்கும வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தா னினிது விளக்கிப் போதான பின்னையெனறதனை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

எல்லா வுருவங்களுஞ் சிவமென்று சொல்லுகைக்கேது யிவ்வசென றவைனேக கூடும்வென்னற தென்னம்பு என்ற பரிணாம வாதியை நோககி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தாமென்னின் றெய்தவேண்டாம் - எல்லாவுருவங்களிலுநின்றறிகிறது சிவனே யென்னில்? அவனுடைய திருவடியை நான்சென்று பெறவேண்டுவது இல்லையாம் ஆனால் சிவன் இந்தப் பிரபஞ்சரூபங்களாக கண்ணிப்பனோ வென்னில்,—எங்குமிலனென்னில் வேறிறையுமல்லன் - எவ்விடத்திலு மில்லை யென்று நீ சொல்லில் அவன் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய் ஏகதேசியுமாய்க் கத்தாவுமாகான் எல்லா வுருவங்களுஞ் சிவனேயாகில் ஆன்மாவென்ப தொன் றெங்கே காணப்பட்ட தென்னில்?—அங்கஞ்சே ருயிர்போலவ னெங்குமங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக் காணுவான்மா விங்கு காரியம்புந் தத்துவங்களில் வைத்தறிவது - சிவனே எல்லாவுருவங்களுங் காரியப்பட்டதாமாகிலும் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க வான்மாவுக்கு விசேடத்துவ முண்டு அதெங்ஙனே யென்னில்? சரீரத்திலே எல்லா வவயவங்களுக்கும் ஆன்மா பிராணனாய் நிற்கிற நிலையாகத்திருக்கச் செய்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்குங் காணுந்தன்மையில்லையாய்க் கண்ணுக்குக் காணுந்தன்மை யுண்டானாற்போல இவ்விடத்து நான்சொன்ன வவயவங்களைப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டானாற்போல, பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க ஆன்மாவுக்கும் ஒருவிசேஷ முண்டென்று வைத்துப்பார்த் தறிவாயாக ஆனால் லந்தவான்மாக்கள் சிவனைக்காணு திருப்பானேனென்னில்?—இறைஞானந்தந்து காளீதல் கூடிமுந்த துங்கவிழிச்சோதியுடன்சோதியும் பெற்றாற்போல-முன்னே காணுமென்ற கண் படலத்தாலே மறைப்புண்டு காண்டலின்றி நின்ற வவசரத்து அந்தப் படலம் நீங்கினபொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டு மொளியின் தன்மையும் பெற்றாற்போல பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞானத்தையுந் தந்து அந்த ஞானத்தாலே ஆன்மாவுக்குண்டான பாசநீங்கத் தன்னுடைய ஸ்ரீபாதத்தையுந் தர அக

த சீரபாதத்தைப்பெற் றதுவாய் நிற்கவே,—சோதிக்குட் சோ
தியாய்த் தோன்றிடுவன்கானே - ஆன்மாக்களே இவனுக்குப்பி
ராணனுய் நின்று பிரகாசிப்பனென்று அறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “புவனமிப்பா வையும் புனிதன் தருவெளி-லவன் முதற்காரண மன்றுமென்னி- நிமித்தகாரண நிகழ்த்துகெனிற் - யவனேகாரண மனைத்துமெ ன்றறைந்தனை - மண்டலித்துலாங் கண்டசக்கிராதி - காரண மூன்று மோராபுனைந்திடலித - தாரணியதனிற் கண்டதுசாற றுக” என்றும் “சிவஞானபோதம், அ-சூ, அ-வெ, “எவவுருவு ந்தானென்னி லெயதுவாரில்லதா, ளிவவுருவின வேறே யி றையல்ல—னெவவுருவும், கண்போல வையகங்கள் காணுங்க கண்ணிலா, கண்பேறே காணுங்கழல்” என்னுமதனு கண்டு கொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, எல்லா வவயவங்களு மான்மா வாலே காரியப்படுதேகங் கண்ணுக் கொரு விசேஷமுண் டானுறபோல பிரபஞ்சமெல்லாம சிவனுலே காரியப்படுகைச செய்தே ஆன்மாவுக்கு ஒரு விசேஷமுண்டென்றும்,பக்குவான மாக்களுக் கல்லாது சிவதரிசன முண்டாகாதென்னு முறைமை யு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எவருந்தானென்னலினுமெய்தவேண்டா - உயிர் கரணங்க ளொலாஞ் சிவமயமே யெனிம் வேற்றுமை யின்மையாற கரு விவழிச்செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் த லைக் கூட வேண்டாமையானும்,—எவருமில்லென்னின வேறி

றையுமல்லன் - அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் அவற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவனது இறைமைக் கிழுக்காய முடியுமாகலானும்,—அங்ஙனஞ் சேருயிர் போலவ னென்னின் - இருவகையு மின்றிக் கலப்பின் உடம்பின் க ணுயிர்போல ஒப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படுமாகலான்,—அங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக்காணு - உடம்பின்கணுளவாகிய ஐந்திந்திரியங்களினு முயி ரொப்பநிற்பினு மேனையிந்திரியங்களுனக்கு மொளியா லவ்வானம் போதத்தோடும் விரவி சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியும் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின் றியைந்தறிவனவே யாமன்று அதுபோல—, ஆன்மா இங்ஙனமியம்புந் தத்துவங்களின் வைத்தறிவது - ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமையறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான்,— இறைஞானந்தந்து தாளீதல் - அப்பெற்றித்தாகியவுயி ரப்பெற்றித்தாகிய கருவி ஞானத்தைக் கைவிட்டிறைஞானத்தந்து திருவடிகளை யீயப் பெறுதல்,—சுடரிழந்த அங்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - ஒளியிழந்த கண் மாசுநீங்கியவழி தன்னொளியையுந் தனக்குள்ளொளியாய் நின்று செலுத்து மான்மபோதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலு மாகலான்,—சோதிக்குட் சோதியாயத் தோன்றிடுவன் காணே - அவ்வழி இறைவ னான்மாவி னறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி யேகதேசமாகிய யேனைக் கருவியறிவுக்குளறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தப்படி நிற்கமாட்டாதார்க்கு வேறோருபாய முணர்த்துகின்றார்

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறியப் படு மப்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற்பரக்கு, மாசு படு மலமாயை யருங்கன்மமனைத்து மரனடியை யுணருமபோ தகலும்பின்னணையு, நேசமொடுந் திருவடிக் கீழ் நீங்காதேநூங்கு நினைவுடையோர் நினையிடுவா நிலையிதுவேயாகு, மாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலம் வருவோ ரருமபாச மறுக்குமவகை யருளினைவழியுரை பபாம். (கசு)

(இ-ள்) பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறியப்படு மப்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற்பரக்கும — இத்தன்மைபோல

ஆசுபடுமலமாயை யருங்கன்மமனைத்து மரனடியை யுணருமபோ தகலும்பின்னணையும — குற்றத்தைப் பொருந்திய வாணவாதி மலங்களு மிந்த ஜீவன்முத்தர் திருவடியைப் பொருந்தி யிருக்கும்பொழுது நீங்கிய அதனைக் கூடாவிடத் தப்பொழு தவைகளவனைப் பொருந்தாநிற்கும். ஆதலால

நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையிதுவே யாகும்
ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாகியலமவருவோ ரருமபாச மறுக்கும் வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம்

சிநேகையுடன் கூடித் திருவடியில் வைத்த வுண்மையைப் பொருந்தி யனவரதமும் பிரியாமலிருக்கவேயெனக் கருதி நிற்க வெண்ணுரு ஜீவன்முத்தர்களிதுவே நிலையாக நிற்பார்கள்.

இந்த முறையினிற்கமாட்டாதார் ராசையினாலே விபரவத்தினைக் கூடியும் பிறந்து மிருக்குமவர்களும் பாசத்தை யறுத்து முத்தி யடைகையின்பொருட் டியாமருளின் வழிநிற்கு முபாய நிட்டை மேற் சொல்வாம் எ-று.

நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் எ-ம். யாம் உரைப்பாம் எ-ம். பொருள் கொள்க.

யாம் எ-து. தன்மைப்பெயர்த் தொக்கது எனவறிக.

அருளின்வழி யென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறியப் பட்டபொழுது நீங்கியது விட்டபொழுதிற் பரக்கும் - பாசிநிறைந்த குளத்திலே மென்மேலுங் கல்லுக்கொண் டெறிய வந்தக் கல்லுபட்டேரம் பாசி நீங்கி ஜலந் தூயதாயிருக்கும், கல்லெறியாமல் விட்ட பொழுதிற் பரக்கும் பாசியானது மூடி ஜலமலினமாம் இது போல—

அரனடியை யுணரும்போ தாசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மொத்து மகலும் பின்னையும் - சிவபாவனையைப் பண்ணுங்காலத்துக் குற்றத்தை விளைக்கு மாணவமு மாயையுங் கன்மமு நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்த ஜீவபாவனை வந்தபின் மும்மலங்களும் பொருந்தும் ஆதலால்,—

நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவேயாக - உண்மையினால் ஞானத்துடனும் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நின்மல துரியாதீதாவஸ்தையைத் தானே யடையு மிச்சையுடையோர் சுத்தாவஸ்தையே நிலைபெறுக நிற்பார்கள்,—

ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலமருவோ ரரும்பாச மறுக்குமவகை யருளின்வழியுரைப்பாம் - விஷயங்களிலே யொருக்கால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த காலத்துச் சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயானுபவமுமாகச் சுழலுமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுக்கு ஞானநெறி கூறுவாமென்றதன் பொருள்.

சிவாக்கிரயோகியார் பண்ணின
சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரம்
வியாக்யானம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத் தியான சமாதி சஞ்சல சீவன் முத்தி சாட்சாத்கார சமயமாத்திரத்தில் மலமுதலிய பாசம் பறியும். அவை குலையிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளின்வழி யென்பது- அருள்தரு மாகமமாகக்கதநால்.
மறறைய வெளிபபொருா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவததைப் பொருநதியவன ஒரோவழிக கருவிகளின மீ
ள வருமாயின அது நீர்பபாசிபோல அறறம பாாதது வநது த
லைப்படும வாதனைபறறி நிகழுவ தாகலின, அவவாதனை முனன
ாக கூறபபடு முபாயததைக கடைப் பிடிததுச செயது நீககிக
கோடற பாற றெனபதாம்

இவை மூனறு செயயு ளானும 'அவரிலிசகி மலமகறறித தா
ளுககி மலரடிககீழ வைபபன' எனற நாலாங கூறறுப பொரு
ள வலியுறுத்தப படடது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இநத வான்மா சிவனை யறிந்து கூடினதே யுணடாகில மீள
வநத இநதிரியங்களோடு கூடவற்ரே யெனற பாடாணவாதி
யை நோககி யருளிச்செய்கிறார்.

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறிய - பாசிபொரு
நதின குளததிலே கல்லைவிட் டெறிந்த விடதது,—படுமபொழு
தநீஙகி யதவிடுமபொழுதிற்பரக்கும-அநதககல்லுப படடபொ
ழுது பாசிவிடடு நீஙகியும எறிகிறது தவிாநதபொழுதே மீணடு

மந்தப பரிசிவந்து தன்னை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும். அந்த னமைபோல,—அசுபடுமலமாயை யருவகன்மமன்னத்து மரணடி யையுணருமபோதகலுமபின்னனையும் - குற்றத்தைப பொருந்தி ன மலமாயை காணுதற்கரிய கன்மமிவையெல்லாம பரமேசு வரனுடைய திருவடியை வேறறக்கண்டு கூடும்பொழுது அந்த மலமாயா கன்மங்க ணீங்கும். இவன சகலஞானபடியாலே அந் தத்திருவடியை யுணராதபொழுது மீண்டு மவை வந்துகூடும். இந்தப் பாசங்கள மேலிடாமல் நீங்குமபடி யெங்ஙனே யென ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்—நேசமொடுந் திரு வடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கும நினைவுடையோர நின்றுவா நிலை யதுவேயாக - சினேகத்துடனே தனக்குப் பிராணனாயநிற்கிற பரமேசுவரனது சீபாதத்தின கீழே யனவரதமும விட்டுநீங் காமல அதுவே பற்றுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடைய வாகள அதுவே நிலையாக நிறபாகள. மீளவு மந்நிலைகூடா தவா களுக்கு பாசமநீங்கும தெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறா—ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலம வரு வோ ரருமபாசமறுக்கும்வகை யருளினவழி யுரைப்பாம - பிர பஞ்ச வியாபாரத்தை விட்டுச் சிவனைப் பெறவேணு மெனகிற வாசையுடனே யந்தத திருவடியிலே கூடிநின்று மலத்தின மே லீட்டாலே யந்தத திருவடியை விட்டு நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியா பாரத்திலே கூடிச சுழன்று அதுவாய வருகிறவாகளுடைய நீ ங்குதற்கரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினைத் தம்பிரானரு டைய காருண்ணியத்தினாலே மேற் சொல்லா நின்றேன

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம். அ-சூ, கூ-வெ

"ஐம்பொறியி னல்லையென மந்தரசிவனே, யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி, னீங்காநீட்பாசிபோல் நீங்கி மலகன்மமவரி, னீங்கானை நீங்குநினைந்து" என்னுமதுங் கண்டு கொள்க

இக்குறற சொல்லியது, இந்த வானமாச சிவனைப்பெறறும் பிராரத்தம புசிக்கவேண்டிய மல மாயாதி கனமங்களோடு கூடுமெனறும இந்த மலங்களைத் தனக்குப பிராணனாய நிறகிற சிவனாலே நீக்கிக்கொளளு முறைமையுமறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே துயங்கு நினைவுடை யோர் - இடையறாத அன்போடுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தி உதித்த தலைசயடையு மிசசையுடையோர்,—நிலையதுவேயாகி நின்றிடுவர்-சுத்தாவத்தையே நிலைபெறுக நிற்பர். ஒரோவழிக் கருவிகளின மீளவருமாயின அது,—பாசிபடு குட்டத்திற கல்லினைவிட்டெறியப்படும்பொழு திற்நீங்கி யதுவிடும்பொழுதிற பரக்கும்-பாசிபொருந்திய தடாகத்திற கல்லெறியும்போது நீங்கியு மஃது இல்லாதபோது நீர்ப்பாசிபோல,—ஆசுபடுமலமாயை யருங்கன்ம மன்னத்து மரனடியை யுணரும்போ தகலும பின்னணுகும்-குற்றம பொருந்திய மலமாயை கனமங்களெல்லா முதல்வன திருவடியை யுணருமபோது நீங்குந் துமதனை யுணராத வற்றமபாரத்துத தலைப்படுதலும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின,—ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாகி யலம் வருவோர் அருமபாசமறுக்கும வகை யருளினவழி யுரைப்பாம - அவ்வாசனை பற்றி விருப்புத்தோடு சனனமரணங்களிற் சுழலுந்ற கேதுவாகிய அரிய

பாசங்களை நீக்குமுவகை யருளவழி முன்னாகக் கூறப்பட்டு முப்பாய
த்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக் கோடற்பாற்று

இவை மூன்றுஞ்செய்யுளாலும் 'அவரின்கண் மலமகற்றித் தா
ளுகண் மலரடிக்கீழ்வைப்பன்' என்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள்
வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ அ-சூ, ச-ம், அதிகரண முடிந்தது.

☞ எட்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

"நாற்பதின் மேலொன்றிழிந்து"
என்ற வெழாஞ்சூத்திரம்
முப்பத்தொன்பது முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-உகக.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

௯—சூ. ஆன்மசுத்தி இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிப்போந்த ஞானமார்க்கங்களுக் கீது நிலைநிற்கக் கூடாதபடி யிறுமே யுபாய மிடமுடையா லான்மசுத்தி யுணர்த்துத னுதலிற்று. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? 'நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்க' என்பதனை விரித் துணர்த்துத னுதலிற்று.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முள்ளத் தே நாடிப்பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போகி, ஓசைதரு மூலகமெலா மலகைத்தேராமென் றறிந்தகல வந்நிலையே யாகும்பின்னு, மோசைதரு மனுவெழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூனமெலாமோட. (௧)

(இ-ள்) பாசஞா மேலான கர்த்தாவைச் சுத்த மாயாகா ணத்தாலும ரியமாகிய வாக்குக்களாலும மாயாகாரி பசுஞானத யமாகிய கலாதி ஞானத்தினாலு மறிவது

தாலும் பாரப்பரி யபரம்பரனை

பாசஞானம் ஆன்மபோதத்தாலு மவனைச் சுத்தஞானத்தா லறியப்படான அஃதெக்காரணத்தாலெனின்? இவ்விரண்டினாலு மவனை யறிந்து முத்தி யடையப் படாமையால் ஆனால் காணும்படி யாதெனின்?

பதிஞானத்தா லே நேசமொடுமு ள்ளத்தே நாடிப் பாதநீழற்கீழ்

ஆன்மாவானவ னவனைச் சலைவைக்கத்த நேசத்தாற் சிவஞானமிடமாகச் சிவனைத் தரிசித்தவனது திருவடிநீழலிற் பொருந்தி யதனைவிடாமல் நிற்கிலப்பொழு தான்மசுத்தியாம்

நில்லாதே நீங் கிப்போகின்

உலக மயக்கத்தா லதனைப் பொருந்தாமற் பிறந்து விடுவானாகில்,

ஆசைதருமுலக மெலா மலகைத் தேரா மெனஅறி ந்தகல வந்நிலை யேயாகும்

மெய்யுணர் வில்லாமையா லிவனுக்கு மெய்ப்பொருள்போலத் தோன்றும் பிரபஞ்சத்தை நிலையல்லவென்று கருதி யவ்வஞ்ஞானத்தைவிட்டு நிற்பையாகி லுனக்கு முற்கூறிய வுண்மையான நிலைமையுண்டாம் இதுவு நிற்கவரிதாகில்,

பின்னு மோ சைதருமஞ்செழு த்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வுள்ள த்தே புகுந்தளிப் பனூனமெலா மோட

அந்த நிட்டை கூடாதாயினப் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை யந்த வன்னத்துக் குண்டான மாத்திரை முதலாயின வற்றை யதுவதுவாகவே யறிந்தோசையேறுமாறு குறையாமற் கருதி யுச்சரிக்கி லப்பொழுது வாச்சிய வாசகத் தன்மைப் பொருளாய் நின்ற சிவனுன்னே யான்மாவின்கண் வந்து பிரகாசித்தாணவாதி குற்றங்களைப் போக்கிச் சுவாநுபூதியைக் கொடாநிற்பன். எ-று.

விதிப்படி யென்பதனைப் பின்னுக்குக் கூறுகின்றார்.

நில் ஏவல் வியங்கோள்

அரன் எழுவாய்

புகுந்திடுவன் பயனிலை

இதற்குச் சிவஞானபோதத்தரு சுவாயம்புவத்து மறிக.

பிரணவத்துடன் ஞ்செழுத்தென்ன ச்ருதியிருக்க விதனைக் கூறிய தென்னையெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதாகமங்களிற் கூறினார்.

"வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது, நாதனாம நமச்சிவாயவே" எனவறிக.

இதற்குச் சிவதருமோத்தர மெனவறிக. (க)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரமபரனைப் பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - சுத்தாசுத்த மாயா காரியங்களுடனேகூடி யறியுமறிவினாலும் அவையிற்றுக்களை நீங்கிய ஆன்ம வருத்திஞானத்தினாலும் காண்பதற்கரிதாகி பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனை சிவஞானத்தினாலே சிவராகத்துடனே யான்மாவினிடத்திலே வேறறக்கண்டு அவனே தானாய்நிற்பது நிட்டை, அப்படி நின்றவன் சுத்தான்மா.—

தத்தேகம் ஸ்வாயம்புவே — பதிஜ்ஞானேநைக யத்ரூம்
தத்பரேஷா ஹ்ருதா சாமே। தேந தத்ஜ்ஞாந நிஷ்டக
ப்ரகாசோத்தேவாப்யதேவேயம்॥

பாசநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதினை - பாதமென்பது பாசராம. நிழலென்றது தாபத்தினையுத்தையும் செடுப்பதாத

லாம் கொண்டாகச் சொன்னது சிவானந்தானுபவியாக நில்லா மனிவக் யந்தக்கரண வழிக்காகவுமில்,—

ஆசைதரு மூலகமெலா மலைகைத்தேராமென றறிந்தகல வந்நிலையேயாகும - ஆனமாக்களுக்கக் கசையைக் கொடுக்கு மூலகங்களெல்லாம பேயத்தேபோல அசத்திய மெனபதை யறிந்து பிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கிநிறகவே முனசொன்ன நிஷ்டைகூடும,—

பின்னும்-இதனறியும,—

ஒசைதருமஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புதுந்தளிப்ப ஞானமெலா மோட - அஞ்செழுத்தின வாசகத்தால உண்டாம வாசியங்களை யவரவர்கள வாணத்துக்கு மாசிரமத்தசகுஞ் சொன்னபடியே * யனுசந்தானம்பண்ணக் காஷ்டத்திலே அக்னி பிரகாசிக்தாறபோலச் சிவ ஞானமாவிளிடத்திலே பிரகாசித்து பாசத்திரயங்களும் போமபடிக்கு ஞானாநந்தானுபவியாக பிரகாசிப்பித்தென றிதனபொருள

* அநுசந்தானம - ஜபஞ்செய்தல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன சொல்லிய சமாதி நிலை குலைந்தாற பின கூடுமுபாயங் கூறுகினறார்.

பாசஞானத் தாலும்-புத்தியாதி தத்துவ தாத்விக விருத்தி ஞானத்தினலும்,—பசுஞானத்தாலும் - பாசவிருத்தி விளங்கிய ஆனம சிறசத்தி விருத்தி ஞானத்தினுலும, பிரம நானென னுந நான பிரம மெனனும் பசுவாசனை தாககும் விபரீதத்தியான ஞானத்தினுலும,—பாரப்பரிய பரமபரனை - காணுசற

சரியை செய்யாநிற்கச் சிவகரணமாகிய பாச ஞான விஷய சரா
சதாசிவாதீத நிஷ்கள பரசிவனை,—பதிஞானத்தாலே நேச
மொடு முள்ளத்தே நாடிய பாத நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போ
திலன் - ஆன்மாவிற் சாக்ஷாத் சிவசத்தியால் விளங்கிய சிற்சத்
தி வியாத்திய பதிஞானத்தால் சமாதிய மரியாதியிலிருந்து நி
யானித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத்கரித்துச் சிவசத்திப் பிரபை
தாரகமாயிராது விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு மூலக மெலா
மலகைத்தோரா மென றறிக்சகல வகநிலையேயாகும் - பிரதியக்
தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானலபோற பொய்போல
தோற்று மாயாகார நிராகாரமாய்ப் போகத் திரும்பச் சமாதி
நிலைதானேயாம் —வினையும் - அதுவனநியும்,—ஓசைதரு மஞ்செ
ழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - சிவமுதல் நமவீறுகச் சபிக்க,—ஊ
னமெலாமோட - நமப் பதார்த்த பாசம் பறிய மிஞ்சினர்,—
உள்ளத்தே-சுத்தபஞ்சாக்கரத்தில் நமோவெழுத் தரைக்குஞ் சின
மாத்தி ரானமாவிலே,—புகுந்து - முதலெழுத் தரைக்கும் பா
தத்தைப் பதித்து,—அளிப்பன - ஈற்றெழுத் தரைக்குஞ் சிவத்
தை யிணக்குவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலியவற்றை யுணர்ந்தா
னுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்து
க் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேற் கூறியவாற்றால் ஏனையிருவகை ஞானங்களாலு மெ
ய்துதற் கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞான மொ
ன்றானே தன்னறிவின்கண்வைத்து நாராய்ந்து தேசமொடு திரு

வடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கப் பெருந்தவழிப் பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடி ஞானம் விளங்கி யந்நிலைகைகூடப் பெறும் அதன் பின்னு மவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்

ஈண்டு ஊன மென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மறுவாத மூச்சதா வீண்டு விதிக்கப் பட்டதாயிற்று

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூ லொன்பதாஞ் சூத்திரம் போல மூக்கூற்ற தாயவாறு கண்டு கொள்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்திரியங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியுமதொழிந்து இந்திரியங்களெங்கி யறியவேணு மென்பானை யென்ற சங்கிராந்த வாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பராபரியபராபரனை - இந்திரியங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இந்திரியங்களை கூடிநின்றொழித்து அறியாத பசுவறிவாலும் அறிதற்கரிய வெல்லாத்தகக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனை,— பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - அந்தப் பதிஞானத்தாலே பதியை விருப்பத்துடனே ஆன்மாவிலே யாராய்ந்தறிந்து அவனுடைய திருவடி நிழலிலே நிற்க முன்சொன்ன நிலையாம்,—

பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதினை - இப்படித் திருவடி யின்கீழ் நில்லாமல் வாதனையாலே யிந்த நிலையுமீங்கிப் போதுவதாகில்,—ஆசைதரு முலகமெலா மலமாகத் தேரா மென றறிந்தகல வந்நிலையே யாதாரமினனும் - ஆசையை யுண்டாக்குகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய்த்தேர்போல நிலையல்லவென றறிந்து விட்டநீங்கி முன்சொன்ன நிலைகூடு இந்த நிலையுடை தாகில்,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத் தேயுதித்தளிப்பனாமெனலாமோடு - வேதாகமங்களிலே சொல்லி யமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தை யுண்மையாக உச்சா ரிப்பதேயானால் அச்சரிக்கில் அந்தப் பரமேசுவரன் தானே பு றாந்தரையுமுடைய பாசங்களெல்லாம் ஓடிப்போமபடி அவனிடமா யுக்குறப பிராணனாய நினைநிலையிலே பிரகாசித்து இருப்பா றபன

இன்னும் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் நின்மலமான பின்பு தேகத்திலே நிற்கிறபடியாலே பாசவாதனையைப் பலபிரகாரத் தினாலுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும - மேற்கூறிவா ந்த வேலேயே பாசஞானம் பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞான ங்களாலும்,—பார்ப்பரிய பரம்பரனை - எய்துதற்கரியனாகிய பர மபரனை,—பதிஞானத்தாலே யுள்ளத்தேநாடி - அவனது திரு வடி ஞானமொன்றானே தன்னறிவினகண்வைத்து ஆராய்ந்து,— நேசமொடும் பாதநிழற்கீழ் - நேசமொடு திருவடிக்கீழ்,— நீங்கி நில்லாதே போதினை - நீங்காதே தங்கப்பெறுதலால்,— ஆசைதரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய வெ

தறிறப்பட்ட பிரவஞ்சமுற,—அலகைத்தேரானென் றறிந்தகல-
நின்றுழி னில்லாதுபெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு
கழிப்பவே,—அந்நிலையே யாகும் - அத்திருவடி ஞானம் விளங்
கி யந்நிலை கைகூடப்பெறும் —பின்னுமுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப
னானென்றலாம லூட - அதன்பின்னு மவ்வாறு பாசத்தை யொருவி
ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி
யாதன்பாற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஓசைதரு மஞ்செழு
த்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செ
ழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க.

இச்செய்யுள் முதனூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருந்த முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்துச
சத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணர்த்துகிறார்

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்ப
சபை வைகரியா திக்கிறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான
வெலாம் பாசஞான நணுகியான மாயினைக்கீழ் நாட்
டாலே, காதம்பின் ஞானபிரம மென்னுஞானங் கருதுப
சு ஞானமிவ னுடலிறக்கட்டுண, டோதியுணர்ந் தொன
றொன்று வுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றாகச் சிவனி
யல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே. (உ)

(இ-ள்) வேதசா சுத்தமாயா சன்னியமாகிய வைகரியிற
த்திரமிருதி ரேணறிய நாலு வேதமுந் தாகக முதலிய
புராணகலை வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச புராணமும

ஞானம் விரும்ப சபை வைகரியா திந்திரங்களமே லா நாதமுடிவா னவெல்லாம் பாச ஞானம்

கித முதலிய வறுபத்துநாலு கலைஞானமும் எல்லாருநாடோறு முச்சரிக்கப்பட்ட அச பைமந்திர முதலாக நாதமீறாக வுள்ளவைக ளெல்லாம் பாசஞானம் அஃதெக்காரண த்தா லெனின்?

கருவியானமா விகைகிழ் நாட லாலே

இந்தச் சத்தப்பிரமத்தை யறிக்க வான மாவுங் கீழ்வந்த சுத்தகமாகிய விருவி னைப் பலன்களைய புசிக்க நாடுகையினாலே யிதனைப் பிரதிஞ்ஞா ஏதுவின்று யறிவித் ததென வறிக

காதலின்று னபிரம மென்று ஞானங் கருதுப சுஞானம

வேதாதி விருப்பத்துடன் நானன்றே பிரமமென வகங்கரித்துக்கொண்டு சொல்லு கிற ஞானமும் பசுஞானமென றறியப்படும் அந்த அறிவையு மாகாதென்று கழித்த தெக் காரணத்தா லெனின்?

இவனுடலிற் கட்டுண் டோதியு ளாசதொனென்று னறு வுணர்ந்தி டலாற பசுவாம்

இந்த வான்மா வானவன் தனக்கென ஒரு செய லில்லாமையாற் கன்மத்தாலி டாக வொருவன் காசராஞ்சிகளைக் கூட்ட த்தில் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு சகல சாஸ்தி ரங்களை யோதி தனைப்பொருளை யறிந்திருக் கவு மிந்திரியங்க ளெல்லாவற்றையு மொரு காலத்திற் றனக்கு வறியமாட்டாதபடியா லொற்றி யொற்றி டான் றென்றுகவே பாசமேலிட்டா வறிகையாலும் பரவச மாய் நிற்கையாலு மிதனைப் பசுஞான மென்றார். இந்த விரண் டுஞானமு முத்திக்குக் காரணமன்று ஆகு லஃதியாதெனில்?

ஒன்றுகச் சிவ அந்தச் சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச
வியல்பி னுணர்ந் தவனுணருதலாலு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலுண
டுவன காணே டானவுயிர்களாக்கள் செய்த வினைப்பலத்தை
யொருகாலத்திலேதானே யறிந் துள்ளபடியே பார்த்தைக் கொ
டுக்கை பதிஞானமேயாது பிரகாசத்தையுடைப் பெறுவார்களா ஞான
நிருட்டியார் காண்பார்கள் எ-று.

ஏகாரப் பிறந்தசை
சிவன் எழுவாய்
உணர்ந்திடுவன பயனிலை
இதற்குச் சிந்திப்பதும நிசுவாசத்துமறிக
போர் பதிஞான முணர்த்துதுகையா லானவிக்காவ்கை (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பாச பசு பதி ஞானங்களினுடைய வியல்பு கூறுகின்
றார்.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விருப்பசமைய வைகரிய
தந்திரங்களை மேலான காகமுடி யான வெல்லாஞானமும் பாச
ஞானம்-வேதசாஸ்திர மிருதி புராணங்களை விரும் பசமைய வைக
ரியாகிதந்திரங்களை மேலா காகமுடியான வுண்டானவையிற்று
களினாலே யுதிக்கும ஞானமெல்லாம பாசஞானம அதென
னவில்?—

நனுகி யானமா விளைகிழந்தாடலாலே-ஆன்மா சிவஞானத்
தைப் பொருந்தி யிவையிற்றுகளை யெல்லாந் தனக்கு வியாப
பியமாகக் காணுகையாலே—

நானபிரம மென்னுஞானம - பாசத்தைத் தீண்டி பதிஞான
த்திருலே ஆன்ம தரிசனப்பட மிள்ளவில் பதிஞானத்திரு

லே தரிசனப் பட்டோமென்ப தறியாம லிந்தா னல்ல விந்தா னல்லவென் றெல்லாத்தையுந் தள்ளிவந்தோம் இந்த ஸ்வரூப ஞானத்தை யல்லவென்று தள்ளப் போகாதபடியாலே யிதுவு ம் இதாகத்தோ மென்றறியவில்லை யானபடியாலே நானேபிரம மென்பது பசுஞானம்

பசுத்துவமாவது அஞ்ஞானம். ஞானஸ்வரூபியா யிருக்கிற வான்மாவை பசுவென்பானேன்?—

இவனுடம்பிற் கட்டுண்டோ திரியுமாகையா லொன்றொன்று யுணர ாத கிடலாற் பசுவாம் - இவ்வான்மாவானவன் ஸ்தூலசூக்கும தேகங்களிலேயே கட்டுப்பட்டு சாஸ்திரங்களைப்படித்த கல்வி லே சித்தசித்தவிலுலு மொவ்வோரிந்திரியங்களைப் பற்றிப் பொய் யொத்த விஷயங்களாகவே யறிகையினாலு மான்மாவுக்குப் பசு வென்று பெயராம்

ஒன்றுஞ் சிவனியல்பி னனாத்திருவெண் காதலினறருத காளை - ஒன்று மொருக்கா லுணர்தலு மொன்றொன்று யறி தலுமின்றி சிவன் சுவபாவ நின்மலஞான சுவரூபியாகையாலே சகாலத்திலே யெல்லாத்தையும் யதார்த்தாகவறிவன் ஆதலா லந்தச்சிவனை வேறற வடைபவனே யென்று மாசையுடனே வி சாரிப்பாயாக வென்றதன்பொருள்

காவென்றது மாறுதசவமுனைவில
ஏகார மீற்றசை.
கருது என்றது கருதுவது காணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவப்பிரமாணமாய்ச் சுத்த கோடியிற் பிரவேசிக்கும் சிவா கம மந்தமாஞ் சாஸ்திரங்களும், பிராசாத மந்திர மந்தமாம்

மந்திரங்களும், சிவதத்துவ மந்தமான தத்துவங்களும், சத்துவ முதலியவற்றின் விருத்திகளும், பாச ஞானமென்றும், நான் பிரமமென்பது முதலிய ஞானம் பசு ஞானமென்றும் படிக்கின்றார்.

இவை நணுகியானமாகக்கிழென மாறுக அந்தப் பசுவானவன் —சிவனியல்பின - சிவத்துவம் பெற்ற காலத்தில் பதியாய்,—ஒன்றாக - உள்ளபடி யொருமிக்க எல்லாப் பொருள்களையும்,—உணர்த்திடுவன் காணே - அறிவனன்றோ' சிவனோடொன்றாக வியல்பினுணர்த்திடுவனென்னு முரைக்கினுமாம்

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேற்கூறிப்போந்த மூவகைஞானங்களுட் பாசஞானமாவது நால்வகை வாக்கின்பகுதிய வாகிய வேதமுதலிய சொற்றப் பிரபஞ்சமும் நிலமுதல் சூக்குமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமுமென்னு மிவைபற்றி நிகழும் பேதாபேதஞான மனைத்து மாமெனவும், ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வாணமா இவையனைத்துந் தனக்கு வியாப்பியமென்றறிந்து நீங்கித் தானவற்றிற்கு மேற்படுதலான அங்ஙனந்தற்பற்றி நிகழுவதோர் செருக்கால் அநாதி முத்தனைப் போல் முத்தனாகிய யானும் பயவாறு பிரமமாவேனெனச் சடுதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவ சமவாத ஞானமெனவு முணர்க வென்பதாம்.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு.

அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையாற் சமப்பிரமமொன்றற்றிழுக்கெனின் அஃதொன்று மாசங்கை நீக்குதற் பொருட்டு அநாதி முத்தரோடு ஆதி முத்தனிடையுந்து

நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற் கட்டுண்டோதியனாந் தோன்றென்று வுணர்ந் திடலாற் பசுவா மொன்றுக்கச் சிவனியல்பி னுணர்ந் திடுவன் காணென்றார்.

பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவ வாதனை பற்றியாகலான் அது பசுஞானமேயா மென்பது.

நானபிரம மென்னு ஞானம் ஏகான்ம வாதம்பற்றி நிகழ் ஞான மெனினுமாம்.

நாடலா லெனவும் உணர்ந்திடலா லெனவும் உணர்ந்திடுவ னெனவுங் காரிடத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

நாதமுடி வானவெல்லா மென்றது மது.

நணுகிய வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது, „தகுவரியனபு" என்றாற் போல.

ஒன்றுக்கச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனாற் பதிஞானத் தியல்பு இது வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதேல் ஞானமாக வைகரியாதித் திறங்க ளெல்லாம் பாச ஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியாதித் திறத்துட்பட்ட ஞான நூலை யோத லோதுவித்தன முதலியன ஞான பூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின், முடியாது; பதிஞானம் விளக்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படு தலுடைமையின்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதி ஞானமென்னு மூன்றினது முறைமையு மப்படியென்ற மா ணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வேதசாத்திரமிருதி புராணகலைஞானம் விருப்பசபை வைகரியாதிக்கிரியைகள் மேலா நாதமுடிவானவெல்லாம் பாசஞானமா—ருக்குவேதங்களும் பலசாஸ்திரங்களும் மிருதி புராணங்களும் பலகலை ஞானங்களும் விரும்பத்தக்க வசனையும் வைகரி முதலாக நாலுவாக்குகளும் எல்லாத்துக்கும் மேலான நாதமீறாக வுண்டாக்கப்பட்ட வினைவெல்லாம் பாசஞானமாம் இவையிரண்டையெல்லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது,— நனுங்கியான மாவினைகிழ நாடலாலே—ஆணமா வினையிரண்டைப் பொருந்தி அசுத்த மாயையிலுண்டாகிய திருவித காரணங்களினாலே மாறுபாந்து அறிகையினாலே,—காதலினால் நானேபிரம மெனனுஞானங்கருத்துவ ஞானமாகும் - எல்லா தத்துவங்களுங் கழன்றவிடத்து அசைவின மிருதியினாலே நானே கர்த்தாவென்று சொல்லப்படு மறிவு சுட்டறியும் பசுஞானமாகும் அதெங்ஙனேயெனில் —இவனுடலிற்கட்டுண்டே போதியுணர்ந்த தொன்றொன்றாவுணர்ந்திடலாற் பசுவாம் - இந்த வான்மா கன்மத்துக்கீடாக வெவ்வொரு தேகங்களிலே கட்டுப்பட்டு ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒருகாலே சிலவையிரண்டைக் கறந்திருக்கும் விஷயங்களையறியுமத்தத்த வெவ்வேறிந்திரியங்களினாலே ஒவ்வொரு விஷயங்களையறிந்து நிற்கையால் இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும்,— ஒன்றைச்சிவனியல்பி னுணர்ந்திடவன் காணே - இப்படியன்றி பேபரமேசுவரன் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே சர்வத்தையு மேககாலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியல்பாகத் தானே யறிந்துநிற்பனென் றறிவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவையெல்லாம் ஆன்மபோதத்தினா லறியப்படுகையினால் பாசஞானமென்றும் கருவிகளெல்லாங் கழன்றவிடத்து நானே கர்த்தாவென்று மறிவு ஒரு சரீரத்திலே கூடிநின்று ஒவ்வொன்றாக வறிகையி

லே பசுஞானமென்றும் பதியறிவானது ஒருதக்க அறிபாடல் சா
த்தனையு மொருகாலத்திலே கட்டே யறிகையினாலே பதிஞான
மென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பாசஞானம் - மேற்கூறியபோதத் தூலஞான நாசனுட்
பாசஞானமாவது,— வைகரியாதித்திரயங்களை - வைகரிமுதலிய
நால்வகை வாக்கின் பகுதியாகிய,— வேதசாத்திர மிருதிபுரா
ணகலைஞான விரும்பசமைய - வேதங்களுஞ் சாத்திரங்களு மிரு
தியும் புராணங்களு மற்றக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அ
சமயமாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்,— மேலாநாதமுடிவான வெ
ல்லாம் - மேலாகிய நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமு
ம் என்று மிவைபற்றி யெழு மேகதேச ஞானபேதமாம்,—
கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற வேண்ப பசுஞானமாவது,— ந
னுகியானமா விலைகிழ்ாடலாலே - இவற்றைப் பொருந்திய
வான்மா இவையனைத்துந் தனதிற வியாபியமென்றறிந்து நீ
ங்கித் தானவற்றிற்கு வேறுபட்டதலால்,— காதலின் ஆன பிரம
மென்னு ஞானம்,— அக்ஙனமதுபற்றி யெழுவதோர் செருக்கா ல
காதி முத்தனைப்போல முத்தனாகியயானு மவ்வாறு பிரமமாவே
னெனச் சடுதியின் மகிக்கவருவதோர் சிலசமஞானமாம் அற
றேலறிந்தாக்குகலின் வேறுமைமயினமையாற சமபிரமமெ
னற் கிழுக்கென்னை யென்னு மாசங்கையை நீக்குதற் பொருட்
டு அநாதிமுத்தரொடு ஆதிமுத்தரிடை யறிந்து நீங்குதலின் வே
ற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார்,— இவனுடலிற் கட்டுண்டு - இ
வ்வான்மாத் தூலசூக்கும தேகங்களாற் கட்டுண்டலானும்,—
ஒழியுணாக தொணமெனருயுணாகிடலால் - நானுணாவா ஐ

ணர்ந்த வுணர்ந்தலானும் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களினு லொவ்
வொரு விடயங்களை யுணர்தலானும்,—பசுவாம்—ஏகதேச அறி
வையுடைய பசுவெனப்படும். பசுத்துவ நீங்கிய வழிப் புமவ்வாறு
பதித்தல பசுத்துவவாதனையே பற்றி யாதலானது பசுஞான
மேயாம்,—சிவன்—பதிஞானமாவது,—இம்மூன்றுஞ் சூக்கும வுண
ர்த்திவெனக்காணே,—ஒருவனுணர்ந்தவுணர்த்தலிற்றித் தானேமு
முழுவதுமறிந்தான் சத்தியும் போற்றியெனப்படுகை யுணர்கவெனப்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பாடாணவாதி நீர் பதிஞானத்தினாலே பதி தரிசனப்
படுவது முத்தியென்றீர், அஃதன்றுகாண் ஞானஞ் சூனி
யம் பிறந்திருக்கிறதே முத்தியென்ன, அவனை மறுத் துரை
த்ததினமூரா.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் க
தியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமாதக்கிளாயிர்கள், மரணங்
கொண்டிடவுறங்கி மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பனைப்
ணை வல்விடத்தைப்படையச் சரணங்கள் புகுந்திலபோ
ற றினைப்படையுஞ் சமாதி தவிராது மலமுந்துவும பசுஞா
னமாகு, மரணங்கள் ஒளித்தவன்றனடியையடைவிற் றங்க
ங் கயிந்திடா செறிந்த துக்களகற்றிடவே. (௯)

(இ-ள்) கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமெனனில் — கருவி கரணங்கள் நீவியாமற் றுக்கறவிருப்பதுதான் முத்தியென்று நீ சொல்லில்?

சுத்தியாகுஞ் சிலைமுடைக் கருமாதி துயிர்கள்

அப்பொழுது மீனிற்றோன்றிய சிலையு மண்டத்திற் றோன்றிய வுயிர்களும் உத்பீஜத்திற்றோன்றிய பெரிய மரங்களும் இவையெல்லாத்தினு மிருக்கு மான்மாக்க ளெல்லா மோக்ஷமடையவேண்டும் இஃதன்றி,

மரணங்கொண்டு டவுறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக் கவாயுத்தம்பனை பண்ணவல்லி டத்தையடைய

இப்பாகையாற் றேகம் விட்டவர்களும் நித்திரைகொண்டு கிடந்தவர்களும் சன்னி வாத முதலியவற்றால் மயக்கம் வந்து கிடந்தவர்களும் மரமுதலியவற்றி னின்று விழுந்து மூர்ச்சித்துக் கிடந்தவர்களும் யோகசாமார்த்தியத்தாலே பிராணவாயுவைத் தம்பித்துக்கொண் டிருந்தவர்களும் பாம்பு முதலான விஷமேலீட்டினாலே யறிவின்றிக் கிடந்தவர்களு மாகிய இவர்களெல்லார்க்குங் கரணங்கள் ஜீவியாதிருக்கையால், இவர்களெல்லாரு முத்தியை யடையக் கண்டிலங்காண் ஆதலாலப் படியன்று

சரணங்களபு குநிழல்போற் றலையடையுஞ் சமாதி

ஒரு நாழிகைக் கெண்பத்தொரு அடியா யிருக்கிற நிழல் பொழுதேறிக் காலஞ் செல்லச் செல்லக் குறைந்து குறைந்து வந்து மத்தியான காலத்திற் றான்வைத்த அடியிலே நிழலடங்கி னாற்போலக் கருவிகரணங்கள் ஓய்ந்து நிற்கிற வான்மஞானத்தைப் பொருந்தியவற்றி னுண்மைகளை யுணராது அவ்வழியினகன்று பிரிந்துபோந்து தன்னுண்மையினகண் ணடங்கித் தானாயிருத்தலே முத்தி யாகுமென்று நீ சொல்லவில்லை?

தவிராத மல *

நீயிப்படிச் சொல்லுகிற தெல்லாம் பசு மிதவும் பசுஞான ஞான மாயவிடமாதலா லஃதன்றி யாணவ

னமாகும் மும் விட்டு நீங்காது, அஃதுண்டாகவே வி
ருஞான கலத்தலும் கூடாது, அஃதில
லாமையால் பரமுத்தியு முண்டாகாது காண் அஃதையும் வ
றியாதென்று கேட்கிறாயாகில்?

ஆரணங்களெ திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிவனது திருவ
ரிந்தவனா னடி டியைப் பதிஞானத்தாலே பொருந்தி நிஷ்
யை யறிவிறந்த டையைப் பெற்றிருங்கள் அப்பொழுது உங்க
ங சுறிந்தடாசெ ளிடத்திலுண்டாகிய மலமும் போய்விடும் அ
றிந்துக்களகற்றி து போனவாறே சாயுச்சிய பதத்தையு மடை
டுரே வீர்கள் எ-று.

இதுவும் என்றவும்மை யெதிரது தழீஇயவெச்சம்
ஏகாரம் ஈற்றசை
இறுகுச் சந்தியாகமம் (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் அந்தக்கரணங்களகெட்டு வோரறிவுமற நிருப்பதே முத்தியென்னும் வைசேஷிகன் வாக்கியத்தை மேலனுவதித்து மறுத்தல்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமெனனில் - கரணங்களெல்லாங்கெட்டு வோரறிவுமற்றுக் கல்லுப்போலே யிருப்பது மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—

கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருத்தாரத்தினுயிர்கள்-சினையிலே யிருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலேயிருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் § கர்ப்பாசயத்திலே யிருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் மரமுதலா னபத்திய ரங்களுக்கும் மோக்ஷமாக வேண்டும். இதனறியும் மனுஷ்ய தேகத்திலே —

மரணங்கொண்டிட வுறங்கிமயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம டங்கப்பண்ண வல்லவிடத்தையடைய - மரிப்பதாகும் பதாம வஸ்துக்களைத் தோரறிவு மற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் சுழுத்தியி லே யறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சைவந்தபொழு து அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கன்மயோகத்தினாலே வாயுஸ் தம்பித்துச் சறிவற்றுக் காஷ்டம்போலே யிருந்த ஆன்மாவுக்கும் வி நாசிய விஷபங்களிக் கிணறுதல் பாம்புகடித்தாதல் தம்ம ணடைந்தா லுடறிவற்றிருந்த வான்மாவுக்கும் மோக்ஷமாகவே ணும் சித்தாந்தமென்பது முதனிலைத் தீபம். உயிர்களென்பது நடுநிலைத்தீபம் —

சாலங்கள புகுநிழல்போற் றனையடையுஞ் சமாதி - தன யொழியாமலடைந்த ஞானோபாயமாகிய வஞ்ஞானத்தை யென வுதாரணமாகச் சொல்லி மறைகின்றார். தேகத்தினிழலானது வரவரக்குறுகி மத்தியானமான பொழுது காலடிக்கீழ் னடங்கினு ற்போல ஞானத்தினாலே மனோவிகற்ப ஞானங்களை விட்டுவி ட்டவையிறக்க நீங்கின ஞானமும் தனவிடத்திலே பொடு ங்கியொருவனாயு மற்றிருப்பது சமாதி. அந்தச் சமாதியேயா யிருக்கு மோக்ஷமென்று சொன்னனை யென்னவின்?—

கவிராது மாமிதவும் பசுஞானமாகும் - இந்தச் சமாதியி னாலே அகந்ஞான நீங்காது, இதுவும் பசுஞான மாகையால மேலெவ்வா றென்னவின்?—

அரணங்களெரிக்கவென் றனடியைய றிவிற்றங் கதிர்த்தா செறிந்தகை லைகாதிபரே - முப்புரத்தையும் கையினாலே யெரி த்த பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதனாலுடைய பொ

ருந்தின வாணவமாயை காமியங்களை நீக்குவன இவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுங்கோ ளென்றிதன்பொருள்

ஏகாரமிரண்டுமெதிர்மறை

§ காயபாசயம், சிசுவிருக்கும் பை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அந்தக்கரண விருத்தி சமூல விநாசத்தியே சாமரஸ்யம் முத்தியுந் தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவு முச்சூழ்க்கும் ஸவிவேகஞ் சிவயோகத்துதி வியத்தி வேண்டியதில்லையெனும் பாஷாணவாதி முதலோர் மதம் பாஷித்தது தூஷிக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அஞ்ஞானம் நானபிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி யானமா விலைவிழுநாடி நீயெகுதன மாத்திரையே முத்தியாதலையுமென வதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமுமா, சேய மைகட்டசென்ற வொருவனிழல் உச்சிப்போதினகணடங்கு ஞ சேறலொழிந்து அவனடியுளவாக தொடங்கினாற்போலக்கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம வந்தழி யங்கனஞ் சேறலொழிந்து தனமாட்டேவக் தொன்றி நிராதாரமாய நிற்குமதுவே முத்தியாதலையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின பின்னாக நிகழும் பேதவாத ஞானமுமென்னு மிவையுட் பசுஞானம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கு கேதுவாகிய பசு

த்துவ வாக்கை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனை
யுந் தானையு மறியப் பெற்றாராகச் சென்றி நீங்காதென்பதாம்.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

கதியாகுமென்றது செய்யவெனனும் வாய்பாட்டு வினையெ
ச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமாத்தி னுயிர்களை மருவவென்றுரைக்க
மருவவென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியா மென்னி லென்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி
யென்பதனோடுங் கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப் பெறுகாசக்கு இருணீங்காதவாறு
போலத் தனையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறிய
ப் பெறுமையினவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது.

கதியாகுமெனவுந் தவிராதாமலமெனவும் ஈண்டுக் கூறி
யது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்க்கிடலாற் பசுவா மொன்றுக
ச் சிவனியல்பி னுணாநிற்கவெனக்குறு போல ஆசங்கை நீக்கி
அவை பசுஞான மாதலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கருவிகளெல்லா நீங்கி ஆன்மா வொன்று மறியாமல் பா
டாணம்போலக் கிடக்குமதுவே முத்தியென்ற பாடாண வாதி
யை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமென்னில் - அந்தக்
கரணங்கள் கெட்டுப்போய் ஒன்று மறியாமலிருக்கிறதே மோ
க்ஷமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமாத்தி
னுயிர்கள் - சினையிலும் முட்டையிலும் பெரியமரத்திலு முள்ள

பிராணிகளுக்கெல்லாம் மோக்ஷமுண்டாகவேணும் இதுவன்றி
யும்,—மரணங்கொண்டிட - ஆன்மா தேகத்தை விட்டபொழு
தும்,—உறங்க - நித்திரைகொண்ட வவத்தத்தும்,—மயங்கிமூ
ர்ச்சிக்க-மிகுந்த மயக்கத்தினாலே மூர்ச்சை வந்தவிடத்தும்,—
வாயுத்தம்பனம்பண்ண - பிராணவாயு வியங்காமல் தம்பித்தவி
டத்தும்,—வல்விட்டத்தையடைய - தீர்த்தக்கரசிய வலியவிட்ட
கையைப் பொருந்தினவிடத்து முத்தியுண்டாகவேண்டும் அவ்வி
டங்களில் முத்தியில்லாமலிருக்கையால்,—சரணங்கள் புத்தி
யுறப்போற்றினைப்படையுஞ் சமாதி - மதியான காலத்தில் அதி
கருணா அடங்கின நிழல்போல் ஆன்மா தன்னைப் பொருளொன்
றறிகிறவிடத்திலும்,—தவிராதமலம் - ஆணவமலம் விட்டுநீங்
காது,—இதுவும் பசுஞானமாகும் - இது பசுஞானம் முத்தி
யைப் பெறுகிறபடி யெப்படியென்னில் ;—அரணங்க ளெரித்
தவன்றனடியை யறிவிறந்தக் கறிந்திடா செறிந்தத்துக ளகற்றி
டா - திரிபுரத்தகனம் பண்ணின பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாத
ங்களைத் தற்போதத்தை விட்டு நின்றவிடத்திலே ஆசாரியனு
லே அந்த வுண்மையைத் தரிசித்து அந்தத் தரிசித்த ஞானப்
பிரகாசத்தினலே அநாதியே சம்பந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிற
மலமாயா கன்மங்களினுண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்கி

"செறிந்தத்துக ளகற்றிடா" என்றது ‘க்ஷேமச்சொல்.
‘கரணங்கள் கெட்டிருக்கைமுத்தி’ என்ற பாடாணவாதியைப்
மறுத்தற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம். காறுபாவ
மரணங்கருறா - மெய்யந்தவாமுத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனை
யகதிக்கோர முனைவருமவேண்டா - தனித்துருதுயர மெனுமிந்தி
டமே என்னுமதனுற் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, கரணங்க ளொடுங்கினவிடமே மு
த்தியென்ற பாடாணவாதியை நிராகரிக்க கரணங்க ளொடுங்

கினவிட முத்தியெனில்? சினைமுதல வல்விட்டதைப் பொரு
ந்தினவாக வீருக்கச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாத்துக்கு மு
த்தியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரண
ங்கள் நீங்கினவிட முத்தியாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞான
த்துடனேகூடி ஆன்மபோகஞ் சீவியாம லேகத் ஞானத்தாலே
சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினுலொழிந்து மலமு நீங்
காது முத்தியு முண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமெனில் - அகங்
ஙம நான பிரமமென நிகழு ஞானமே யனாதியான மாவிகை
கிழநாடி நீங்குதன மாத்திரையே முத்தியாமெனில்,—சின
முட்டை கருமாத்தி லுயிர்களமருவ - சினையிலு முட்டையிலு
ங் கருப்பாசயத்தினு மாத்தினு முயிர்கள் பொருந்த,—சதிபாகு
ம-முத்தியடைதல் வேண்டும் அங்ஙன மின்மையின் இங்ஙன
கூறும் பாடாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புகுநிழல் போ
ற றனையடையுஞ் சமாதி முத்தியெனில் - சேய்மைக்கட் சென
ற வொருவனிழ லுச்சிப்போதினக் கணங்களுஞ் சேறலொழிந்
வ னடியிலங்க தொடங்கினாற்போல கரணங்களிற் சென்றா க
னறிவு பகருவம வந்தழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தனமா
ட்டுங் தோன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியெனில்?—
மரணங்கொண்டிட வுரங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம பனைப
ணை வலவிட்டதையடைய - மரணமாகிய பந்தாமவத்தை ய
டையுமிடத்து முறக்கத்து மயக்கமுறாறு மூர்ச்சையுறுமிடத்தும
பிராண வாயுவியங்காமற றம்பித்த விடத்தும கொடியவிடத
தைப பொருந்தினவிடத்தும்,—இதுவுங் கதியாகும-இதுவுமுத

றியாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின்மையி னதுவே முத்தியாதலை யுமென்க கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையும்,—பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,—அரனருக ளொளித்தவன்ற னடியை யறிவிரக்கங் கறிந்திடா - சிவஞானத்தா ற் சிவனையுந் தாளையு மறிவிரக்க கறியப் பெறுங்கள்,—செறிந்ததுக ளகற் றிடீர் - உமமைப் பந்தித்த மலத்தினின்று நீங்குமின்,—மலந் தவிராது - மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை யிச்சிவஞான முடையார்கட் கனறி நீங்கா தென்ப தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனை யக்காரவாதி யந்தக்கரணங்களா லறியலாயிருக் கச் சிவஞானத்தா லறியவேண்டுமென்ப தென்னெ னறுவினவ, அவனைக்குறித்த துணாத்துகின்றா

சிவனையவன் றிருவடிஞா னத்தாற்சேரச் செப்பு வது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா, மவனையலு கா வென்று மாதலானு மவனடியவ வொளிஞான மாத லாறு, மிவனுமியான் றுலக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ, பவ மகல வெனையறியே னெனுமையமகல வடிகாட்டி யா னமாவைக் காட்டலானும். (சு)

(இ-ள) சிவனைய வன் றிருவ டி ஞானத் தாற் சேரச்செப் புவது — ஆன்மாக்க ளந்தச் சிவனைக் கூடுமிடத் தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத் தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாகமங்க ள் கூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்றா லடைய லாமென்று சொல்லுவ தென்னெனில் ?

செயல்வாக்கு — அவன் வாக்கு மனதிற் ககலா லவனை
ச் சிந்தையெல் — மின்றி வாக்குக் காயங்களா லடையப்படா
லா மவனையனு — ன காண
காவென்றும

‘மறையினா லயனான்மாலான் மனத்தினால் வாக்கான ம
ற்றும், குறைவிலா அளவினாலுங் கூறொணாதாகி நின்ற, விறைய
னா’ என்று முன்னாகக் கூறினாகையாலும,

ஆதலாலும — இத்தன்மையை யுடையனாதலாலும,
அவனடியவ — அவனுடைய திருவடி விளங்கா நின்ற
வொளி ஞானமா — ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கையாலும
தலாலும

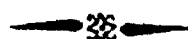
இவனுமியான — இவனான்மா வேகமென்று புத்திபண்ணு
றவக்குதிர மிறை — ஞ சத்தாதிகளோ, இந்திரியங்கள சமு
சசிமேதை யென — கங்களோ, அல்லவே!
புமசசை சுக்கில
மோ விந்திரியக
கொத்தோ

பவமகல வெ — னக்குண்டாகிய ஜனனமரணங்களை வி
னையறியே னெனு — ட்டுக் கரையேற வேண்டுமென்னு மறிவுண
மையமகல — டாகையின பொருட் டைதமயக்கந் தீர்த்து
நிற்க

அடிகாட்டி — இப்படி யான்மாவுக்குத் தனது திருவடி
யான்மாவைக — யாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித் தவனை
காட்டலாலும — யுணர்த்தி நிற்கையாலும். எ-று.

செயலென்பது காயத்தின் றொழில.
ஓகார மெதிர்மறை
இதற்குக் காரணத்தைக் காமிகத் தமறிக. (௪)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற் காணச்செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா மவனை யணுகாவென்றாதலானும் - சிவனை யவனுக்குப் பிறிவற்ற பரஞானத்தாலே காணச் சொல்லுவதேனெனனில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்ய வாசகஞானமும் புத்திவிருத்திஞானமுஞ் சிவனையெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டா தாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸ்வரூபமானது பிரசித்தியான ஸ்வபரப்பிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமிடானறு வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ வம்மகல வெனையறியே னென்று மைய மகல வடிகாட்டி யான்மாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யானென்னெபுமுதலாகிய வுறுப்புகள் கூடிய தேகமோ இந்திரியக் கூட்டமோ வென்னுங் குற்றமகல வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிகிறேனில்லை யென்னும் சந்தேகந் தீரும்படிக்குச் சிவன் ஞான ஞானசத்தியை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்த அதனால் ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவனைச் சிவஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னதென் றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கிய சிற்சத்திக் குறிப்பதிஞானத்தாற் சிவான்ம சொரூபந்தெரியு மென்று செப்புகின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

அடுத்தடுத்துச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் வாராதோ? வாராது, சமாதிதிடம் பிறக்கும்படி சாற்றியதாகலால்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எண்டோட் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறி முதலியனபற்றி யேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திறமும், தற்சொரூபமே யறியமாட்டாது பந்தப்பட்டு நையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத் திறமும், தானே சுப்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப் பொருளையு மிகந்து விளங்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளங்குமாற்றற் செல்லாமையால், அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞானமொன்றானே பதிப்பொருளை யங்ஙன மறியற்பாற்றென மேற்கொண்டதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனை யறியவேணு மென்றதென்னம்பு என்று சங்கராநந்தவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது - பரமேசுவரனை யவனுடைய சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே கூடவேணுமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்?—செயலவாகக்குச் சிந்தையெல்லா மவனையுணராவென்று மாதலானு மவனடியவ வொளிஞான மாதலானும் - அன்வயம், அவனுடைய சீபாதமாகிய வந்தஞானம் விட்டுவிளங்காநின்ற ஞானமாகையாலு மனோவாக்குக் காயங்களா லவனைக் கிட்டவுஞ் செய்

வும் நினைக்கவும் ஒண்ணாதாகையாலும், இதுவன்றியும் ஆன்மா தன்னையும் இந்திரியங்களா லறியப்படாது அதெப்படி யெனில்?—இவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ - ஆன்மாவானது தோலோ விரத்தமோ மாமிசமோ நிணமோ யெலும்போ மூளையோ சுக்கிலமோ இந்திரியக் கூட்டமோவென்று,—பலபல வென்னை யறியேனென்று மையமகல - ஜனனங்க ளெல்லாம் விட்டு நீங்கும்படி என்னை யறிகின்றிலேனென்கிற சந்தேகந்தீர,—அடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலாலும் - தன்னது ஞானத்தினாலே தன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்து,— ஆன்மாவையுந் தரிசிப்பிக்கையால் பாசஞான மறியாது ஆகையால் பதிஞானமே யெல்லாத்தையு மறியும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "சதசத்பசு ரூபரசநறை - யெதிரத்தினருளியம்புசவனறியும் - நிறைந்துநீயாய நின்றனையென்று - மறைநகைம புலனுய வாராயென்றுங் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமையைந் தினைப்புரந்தென்று - முன்னருட்டலைவா பன்னினொன்வு - மினையடையொழிய வறிகுவதெவ்வா - றென்றநிற்கலிக் கொன்றியவின்பங் கூறுதற்கு மருட்பேறினையன்றே" என்றும், சிவஞானபோதம் ௯-சூ-௧-வெ, "நாடியோவென்போ நரம்புசீக் கோழையோ, தேடியென்னையறியேன் றேர்ந்தவகை,— நாடியரன், றன்னாலே தன்னையுங் கண்டுதமைக் காணு, மென்றுமென வறிவாரின்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்.

இதனாற் சொல்லியது, பாசஞானத்தினாற் பாசத்தை யறியுமதொழிந்து, பதியை யறியாதென்றும் பதிஞானத்தினாலே பதியை யறிய வேணுமென்ற முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் - ஈண்டுக் கூறியபோகங் ஞானங்களுக்கு மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலியன பற்றி,—அதனையென்று மணுகாவாதலானும்-அவனை யென்று ஞானமு மணுகாமையா னேகதேசமாய்நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற்கும்,—இவனும-இவ்வான்மாவும்,—யானறு வக்குதிர மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியங் கொத்தோ- யான சூலிரத்த மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கில மிந்திரியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலதலைப்பட்டு,—அவமகல வென்னையறியே னென்னு மையமகல - குற்றமகலத் தற்சொருபமே யறிமாட்டாமையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத்திற்கும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும - முதல்வன ஞானசத்திதானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும,—அடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலானும - தன்னையு மான்மாவையும விளக்கி பரப்பிரகாசமுமாய்நின் றெல்லாப் பொருளையு மின்று விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால் அவன்திருவடி,—ஞானத்தால-அப்பெற்றித்தாகிய பதி ஞானமொன்றனே,—சிவனைச்சேரச்செப்புவது - பதிப்பொருளை யவ்வண மறியற்பாற்றென மேற்கொண்ட தெனபதாம்.

சிவஞானத்தா லன்றி யறியப்படாமைக் கேது காட்டியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்றா லறியப்படா
தென்பதூஉ மவ்வவைகளைக் கண்டிருப்ப னெ
ன்பதூஉ முணர்த்தினரா

கண்டுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு கரணங்க
டமைக்காணு வுயிருங்காணு, வுண்டியம ருயிர்தானுந் த
னைக்காணா துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகு
ம், கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக்
கரணங்கள் காணுமனிறபன,கொண்டரனை யுளத்திற்க
ண் டிகூடிற்பாசங் கூடாது கூடிடினுங் குயிப்படியினி
ன்றதே (௫)

(இ-ள்) கண்டுங் கண்டனைக் காணு — விஸ்வத்திற பதார்த்தங்களுக்கெல்லாங் காட்டாய் நிற்கிற கண்ணானது தன்னையு மறியமாட்டாது,

கரணங்காணு — அதுவுந் தனக்குட் கரணமாய்நின்று ஜீவிப்பிக்கிற கரணங்களையு மீதென்று கண்ணான தறியமாட்டா

கரணங்க டமைக்காணு — அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற கரணங்களு நாமே யெல்லாத்துக்குங் காட்டாய் நிற்கிறோ மென்னுந் தன்மையு மறியமாட்டாது

உயிருங்காணு — அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமா யிருக்கிற வான்மாவையு மறியமாட்டா.

உண்டியமருயிர்தானுந் தனைக்காணு — இந்தக் கருவி கரணாதிகளைக்கொண்டே னாவாகிய சகத்துக்க போகங்களைப் புசிக்கிறோ மென்னு முணர்வையு மான்மாவு மறியமாட்டான.

உயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் — அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமா யுயிர்க்குயிருமாய் நின்றுணர்த்துங் கர்த்தாவை

காருந்தாரும — யு முணரமாட்டார். ஆதலா லிவைக ளிப்படி பொன்றாக கொன்று நானவிருத்தியு மதிக விருத்தியுமாயக் காரியப்படு முறைமை யறிந்து,

கணட சிவன றனைககாட்டி — இபபடி யெல்லாத்துககுமேலா யெல்லா த்தையும வியாபிததிருககிற சிவன பககுவா ன்மாககளுககுத தறசுருபததைக காட்டி,

உயிருங்காட்டி — ஆன்மரூபத்தையுந் தரிசிப்பித்து,

கணணுக்க கரணங்கள காணுமின்றபன — அந்தச சிவன கரணஙகளிடத்தினு மனுப பிரவிஷடனாய் வியாபித்து அவைகளாற் றன காணப்படாமலதறகு வேறாய் நிறபன

கொணடானை யுள்ததிறசண்ட டிகூடிற பாசங கூடாது — இபபடிச சிவன வியாபிதது நிறகுமுறைமையை உனவிடததிலே கணடு மயககமிகறபமின்றி யவனுடைய திருவடியை யெபபொழுது நினைநதிருககி லுன்னிடத துண்டாகிய பாசஙகள் விட்டுநீஙகும.

கூடிடினவரு றிப்படியிலிருத தே — அதுவந்து மேற கூடிற்றே யாயினு முனபு போல நிறகி லந்தப பாசஙகள் வருந்தாது ஏ-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ ஞானமாக்களுக் குபதேசிக்கு முறை யுணர்த்தியதாயிற்று

உரை-ஐயந்தினகளை வநதது

இதறகு காலோத்தரம், வாயவ்ய சங்கிதையினு மறிக (௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா தன்தஞானத்திலேலே சிவனைக் காணும் சிவனுக் த

னது ஞானத்தினாலே ஆன்மாவைக் காணப்பண்ணினி லிவ்வாறு கூடாதென்னு முறைமையைக் கூறுகின்றது.

கண்டுங்கண் டிலேக்காணுங் கண்ணைங்காணு - ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணுங் கண்ணானது தன்னையுங்காணாது தனக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களையுங் காணாது,—கரணங்கடமைக்காணு வுயிருங்காணு - அறியுந்தன்மையை யுடைய புத்தித்துவ விருத்தியாத்துவங்கள் தம்மையுமறியாது தமக்குக் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவையுமறியாது,—உண்டியம் ருயிர்தானுந் தன்னைக்காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுதாகும் - விஷயத்தைப் பொருந்திநிற்கிற ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்னையுந் தனக்குயிரா யின்னை யறறவனுகி நிற்கிற சிவனையுங் காணுது,—கண்டசிவன் றன்னைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக்கு கரணங்களைக்காணு நிற்பன - ஆன்மாக்களையுஞ் சர்வ பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையு மபேக்ஷியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டிருக்குஞ் சிவன் றனது ஞானப்பிரகாசத்தினுலே ஆன்மாவுக்குத் தன்னையுங் காட்டி யந்த ஆன்மாவையுங் காட்டித் தானந்த வான்மாவி னிடத்தில அந்நியமா யிருந்து பாசபசு ஞானுக்மயினு யிருப்பன. ஆதலால்,—கொண்டானை யுளத்திற்கொண் டடிகூடின் பாசங் கூடாது கூடிடிலுங் குறித்தடியினிறுதே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டாக்கொண் டானை யான்மாவிலே வேறறக்கலந்த ஸ்வரூபமேயாகிற பாசநீங்கும் நிஷ்டை—இரித்து கரண வியாபதிடைய பொருந்தின போதத்தைப் பாசவாசனை பொருந்திந் தாமாகிலது நீங்கும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிச் சிவத்தினிடத்திலே யுன்னுடைய போதத்தை யழுவற நிறுத்தென றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

மேற்சொல்லிய பதிஞானமே சிவ முதலிய திரிபதார்த்தங் காணுங் கண் கண் முதலிய வற்றிற்குக் கண்ணென்பது, கண்ணுக் குபகாரம் பண்ணுதலாற் கண்ணென் றுபசரிக்கப் பட்டதென்று காண்பிக்கின்றார்.

கரணங்காணு - கரணங்களைக் காணு,—உயிருங்காணு - உயிரையுங் காணு,—கண்ட சிவன் - இவையெல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்குஞ் சிவன்,—தனைக் காட்டி - தனைக் காட்டி - தனக்கியற்கைக் கண்ணாகி உயிர்க்குச் செயற்கைக் கண்ணாகிய தனது சத்தியினூல் உயிர்க்கு இயற்கைக் கண்ணாகிய சிற்சத்தியை விளக்கித் தனது ஸ்வரூபத்தை யுயிர்க்குக் காண்பித்து,—உயிருங் காட்டி - உயிர்க்குயிர்ச் சுவரூபத்தையுங் காண்பித்து,—கண்ணாகி - உயிர்க்கியற்கைக் கண்ணாகிய சிற்சத்தி வியஞ்சகந் தன் சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா லுயிரைக் குறித்துப் பசரிச் செயற்கைக் கண்ணாகி,—காணு - காணுமல்,—அடிகூடல் - சிவசத்திக் கொப்பச் சிற்சத்திக் கண்ணைத் திறந் தொளிய ரப்பித் தியானிக்கில்,—குறித்தடியி னிறுதலே - இரும்பைப் பசம் நீங்கும்படி சிவ சிந்தனை பண்ணிச் செப்பியபடி சிவ சத்தித் தாரகமாகக் காணேனில்.

மற்றைய வெளிய பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

பாசபசு ஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் தறியக் கிடத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானத் திற்குத் தற்பிரகாசமாய நிற்

றனுஞ் செல்லுமென்பது தானவ் விரண்டிற்கும் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றலைப்பற்றி யறியப்படுதலானும், சிவனை அவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலே பொருத்த முடைத்தென்பதாம்.

மேல்தற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு

காணு மென்னும் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது

கண்டிடு மென்பதனைக் காரணங்க ளென்பதனோடுங் கூட்டுக

கண்டிடுதல் என்பது பரப்பிரகாச மாதன் மேற்று

உண்டி யமாதலுமது

எடுத்துக்காட்டுவமை.

தனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக் கண்டசிவ னென வியைபும்

காட்டிக் கண்டசிவ னென்றது அனுவாதம்

கண்ணாகி யென்பது கட்டாகி யென்றவாறு சொன்னசிவன் கண்ணு மென்றாற் போல

கரணங்களாற் காணுமல்லன் மூன்றுவது விரித்துரைக்க

கரணங்க ளெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப் பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார்

இரண்டாங் கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங் கூடாது, கூடினுங் குறித்தடியி னிறுத்தே யென்றார்

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற் சூத்திரப் பொருள் விளக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

அந்த முத்தியில் பதியும் பசுவும் தரிசனப்பட்டதே புண்

டாகில் இந்தப் பேதத்திலும் தரிசனப்பட வேண்டாவோ வெ
ன்ற பாடாண்வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

கண்டிங்களை டனைக்காணு - அவயவங்களைக் காண்கிறக்கண்
தன்னைக் காணமாட்டாது,—கரணங்காணு-அந்தவன்றியுட் அந்
தக் கரணங்கள் தாமெல்லா விடயத்துக்கு மறிவாய நிரபினும
தன்னை யறியமாட்டாது,—உயிருங்காணுது - அத்தக்கரணங்க
ளைக் காரிப்படுத்திநிற்கிற பிராணவாயுவுந் தன்னைத் தான் கா
ண மாட்டாது,—உண்டியமருயிர்தானுந் தன்னைக்காணு- கன
மத்துக் கிடாக்கச் சரீரத்தைப் பொருந்தி சுகதுக்கங்களை யனுப
விக்கிற வான்மாவுந் தன்னைத்தான் காணமாட்டாது,—உயிரக
டுபிராமொருவனையுங் காணுதாகும்-தனக்குப் பிராணனுயுநின
றுலாத்துகிற பரமேசுவரனையும் ஆன்மாக் காணமாட்டாது.
ஆனாலந்தச் சிவனை யறியும்படி யெவ்வண்ணம்?—கண்டசிவன் ற
னைக்காட்டியுயிருங்காட்டி-எல்லாத்தையுமறியத்தக்கசிவன் பே
தத்திலிந்த வான்மாவுக்குத் தோன்றாமல் நின்று முத்தியிலத
னையுங்காட்டி யிந்த வான்மாவையுங் காட்டக்,—கண்ணுகிக
ரணங்கள் காணுமல் நிற்பன - சிவன் றன்னைக் காணுகைக்கு
ஆன்மாவுக்குத் திருஷ்டியுமாய்க் கரணங்களா லறியுமிடத்துத்
தோன்றாமலுநிற்பன. அந்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானம் நீ
ங்கும்படி யெப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்.—கொண்டரனை யுளத்திறகொண் டடிகூடிற பாசங்கூ
டாது - அப்படி வாதனை மேலிட்டால் தனக்குப் பிராணனுய்
நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தனவிடத்திலே
கண்டு கொண்டு அவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தில மயக்
கவிகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினுங் குறித்தடியினிறக
தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும ஞாதிருவென
கிற தன்மை பொயஞானமாய் நிற்கவே முற்பட்ட நிலை கூடும.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௯-சூ, ௨-வெ, "காட்டிய கண்ணே தனைக்காணுக் கண்ணுக்குக், காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணு—காட்டிய, வுள்ளந் தனைக்காணு வுள்ளத்தின் கண்ணாய, கள்ளந்தா னுள்ளத்திற் காண்" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்தில் மலசம்பந்தமா யிருக்கையால் பதியையும் பசுவையுந் தரிசிக்கப்பட்ட தில்லையென்று முத்தியிலே மலம் நீங்குகையா லவ்விரண்டையுந் தரிசிக்கப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்ணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு - ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது, தனக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களி னியல்பையுங் காணமாட்டாது,—கண்டிடுங் கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங்காணு - அறியுந் தன்மையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும், வித்தியா தத்துவமாகிய அகக்கரணமும், தம்மியல்புங் காணமாட்டா, தமக்கு அவ்விடயத்தைக் காட்டி முதலாய் நிற்குமுயிரையும் அவை காணமாட்டா அவைபோல,—உண்டியமருயிர் தானுந் தன்னைக்காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுகாகும்-ஒருவிடயங்களைப்பற்றி நிற்கின்ற ஆன்மாவு மவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது, தனக்கு முதலா யுயிராகக் குயிரா யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின்,—தனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சொரூபத்தையு மான்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு காட்டின்றி அறிந்தாங் கறிந்து நிற்குஞ்சிவன்,—கண்ணாகிக் கரண

ங்கள் காணுமென்றபன - காட்டாசித் தனக்கொரு கரணங்கள் வேண்டாது நிற்பனாகலின், —கொண்டாரை யுளத்திற் கண்டு - அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதல்வனை யவனறி வினிற்காணப்பெற்று, —அடிகூடிற் பாசநுகூடாது - திருவடி யைத் தலைகூடிற் பாசநீங்கும், —கூடிடுங் குறித்தடியினுற் தே-நீங்காதுகலந்திடினுஞ் சிவபாவனையை விடாதுசெய்து சிவ னை யவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலேபொருந்த முடைத் தென்பதாம்

இவை நான்கு செய்யுளானும் முற்கூறியபொருள் விளக்கப் பட்டது

கூ - ரு, க-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் சொல்லிய முறையில் நிலைபெறாநிற்கு ஞாதாக்க ளுக்கனுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகிறார்

குறிப்படியி னினறட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோ
கனகன் முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து
நெறி யறிவகையு மேலொடுகீழுடங்க வெறும்பொ
யென நினைந்திருக்க மேலொடுகீழில்லா, னிறுத்தவ
தோர் குணமில்லான றன்னை யொருவர்க்கு நினைப்பரி
யா னொன்றுமிலான கேடபடவந்துள்ளே, பொறுப
பரிய பேரன்பை யருளிய தன்வழியே புகுந்திடுவ னெ
ஙகுமிலாப போகத்தைப்புரிந்தே. (கூ)

(இ-ள) குறிப்ப ஞானசாரிய னுபதேசித்த முறையினின டியினின்று று,

அட்டகுணம் "தோற்றமனந்த ஞானத்தோடனந்ததரி சனமும், தோற்றமனந்த வீரத்தோடனந்தசுகத்தினுடன், மாற்றிய நாமமின்மை கோத்திர மின்மை யாயுவின்மை, யேற்றிய கோட்டமு யாவில்பலவெனப் போந்திறை யே" என்றார் பாரத்திப்புறமுடையார்.

எட்டுச்சித்தி விருத்தம் அணுவினுண்ணே ஞானுருவுகொள்ள வணிமாவாம் மலாற்றி லகிமாவுகத்தி லிபலங்கியு நதோய வறலுடலகிமாத, இனியபெருவனாயென்மெய் சிறப் புறுகை கரிமா, சிந்தித்தபுலமெல்லையுஞ் சிறப்புறுகை பிராத்தி, பிணவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சி பெறுகை பிராகாமியமி சைமாவலியுமடி பேணி, மணமலர்போ லெவராலும் வாஞ்சிக்கப் படுகை வசிவசித்தைவலிபராற றடப்பரியவாழ்வே" என்றொ மத்தகுறவா எவறிக "அட்டமாசித்திமுத லனைத்துள்ளும்பே ருகளும், கட்டமாகத்திட்டும் பரத்திகாணக்கொடா, மட் டிலாமாலையாய வியாபகமாய்நியாகிக, கிட்டலாகாமுத்தியது மற்றிவற்றுறகிடையாதே"

கோகனகனமு தலவாழ்வு குலவு பதமெல்லாம் வெறுத்து — பிரமா முதலாயினோ ரனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாவற்றையுஞ் சீயென வெறுத்து.

நெறியறுவகை யுமேலொடு கீழ் டங்க — ஆறத்துவாவினையும் பந்தமெனக் கருதி வெறுத்து

வெறும்பொ யென நினைந்திருக்க — அவைகள் அபரபோகங் கொடுத்தற்கே துவாகையால் அசத்தியமெனக் கருதி ஞானாசாரிய னுபதேசித்த நிட்டையைப் பொருந்தி நிரம்பையேயாகில் அப்பொழுது

மேலொடுகீழ் தானே பூரணனாய்த் தனக்காதிபந்தமு
லலா னிறுத்துவ மில்லாதவனுமாய்ச் சுதந்தரனுமாகலாற் றனக்
கோர் குணமில் ணை வைக்கப்படுவதொன்று வனரூபங்களு
லானறனை மில்லாதவனுமாய்த் தானே சாந்தனுமல்லால
யொருவர்க்கு நி தன்னுண்மையினை யினைப்படியென் றொருவ
னைப்பரிய னொ ராலுமறிதற் கரியனுமாயாதித்தனைப்படித்
னுமிலலான தனக்கொன்றை விரும்பிச் செய்யா தானே
மாக்களுக் குபகாரஞ் செய்யுமாறுபோல இ
வனுந் தனக்கென வோர் கைம்மாறு கருதா தானமாக்களுக்
குபகாரஞ் செய்வனாதலால்.

நேர்படவந்து இச்சிறப்பினை யுடைய சிவ னித்த முத்தா
ளொ பொறுப்ப னமாவை யனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்
ரிய பேரன்பைய டாகவந் திவனிடத்திலே தரித்தற்கரிதாகிய
ருளி சிற்சத்தியைப் பிரகாசிப்பித்து
அதனவழியே அந்தச்சிற்சத்தியுடனே கூடியிருக்கிறவாக
புகுந்திடுவனெ னுக்குத் தன்னிடத்துண்டான சுவாநந்தா
வருமிலாப்போ னுபூதியைத் தினைப்பிப்பன் எ-று
கதைப்புரிந்தே.

வெறுத்தெனபதனை யெடுத்தலைத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங் கூட்டுக.

* கோகனகன்-சாரணக்குறி.

நினைப்பரியான எழுவாய்

புரிந்திடுவென பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்தும், சர்வ ஞானோத்தரத்து மறிக. (௯)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பிரபஞ்ச வைராக்கியமவிற்ற சிவஞானியே அநுக்கிர கம் பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது

குறித்தஷ்டியினிற்றட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோகனகமுத லவாழ்வு குலவுபதம நெறி யறுவகையு மேலோடுகீழுட்டக வெல்லாம வெறும பொய்யென வெறுத்து நினைந்திருக்க-லக்ஷி யமாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபத முதலாகப பிரமபத மீறுக வடைவே பிருதிவி யப்பு தேசோ வாயு வாகாசம மனசு அகங்காரம புத்தி இந்த வெட்டு தத்துவங்களிற் கிரமத்திலே யெட்டு பதத்திலு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குண மான வணிமாதியாகிய வெட்டுச்சித்தியையும,

இதற்குச்சம்மதி

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பிரமாதிகளுடைய ஐஸ்வரியங்களையு மவர்கள் வாழுமுலகங்களையு மந்திரபத முதலான பதங்கள் மந்திரபத வன்ன புவன தத்துவங் கலைகளென்னு மாறத்துவாவு சுத்த மாயை யசுத்த மாயையென்னு மிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகையாற பயனற்ற பொய்யென்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையே யிச்சித்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகீழில்லான சிறந்ததோர் குணமில்லான றன்மையொருவர்க்கு நினையபரியா னென்றுமிலா னொப்படவந்துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழியே பெருகுமிலாபபோகத்தைப் புரிந்தே புகுந்திடுவன் - முடியுமடியுங் காணரியான இன்னதொரு குணவானென்ன றொருத்தரா லிச்சயிக்கப்போகாதவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை இவ்வாறென்றறிவதற் கரியவன் தேகேந்திரியாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாதவன் சந்நிதானம்பண்ணி யான்மாவினிடத்திலே தரித்தற் கரிதாகிய சிவராகத்தைவிளைத்தந்தச் சிவராகம் வழியாகப் பூமிமுதல சத்தியலோக பரியந்தத்தில் மநுஷியாநந்தமுதல் பிரமாநந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாஞ் சரி இன்றி விளைவுகளுஞ் சிவானந்தத்தை விளைத் தான்மாவினிடத்திலே வேறறக் கலந்திடுவனென்றிதன்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி காரகமாய் நின்று செயல துரைக்கின்றார்.

தெறியறுவகையும - ஆறத்துவாவும,—வெறும் பொய்யென - அசத்தியம்போற காணுங் கனவுடிதமாக,—புகுந்து - விள

கி,—போகத்தை - சிவதத்துவ விளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப் பெ யாச் சிவபோகத்தை.

மறையை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

குருவினருளா லறிவதொரு குறியின்க ணுறைந்து நின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருத புவன மீறுயுள்ள எவ்வகைப் பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னநுபவித்துக் கழித்தமையிற் காணற் சேறலுக்கண் டருவருத்து விட்டு, அறு வகை யத்துவா வுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூப த்திற் சித்துவ காணப் படாமையாற் பித்திகைவடிவம் கா ண்பார்க்குக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திர வடி வம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு, அவ்வாறு கண்ட கா ட்சி சலியா திருக்கப் பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கனை மான ஞான சொரூபம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும். தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதி வாய்த்தாற்போல அதனைக்கட் பெருங்காதன் மீதூரும். அது மீதூறவே "இன்பு விஞ்சினின்ற விறைவுண்டேல் விறைவுண்டா - மன்பினிலேயது" ஆகலான் அவ்வன்பின் வழியே பேரின்ப மயமாய்ப் புகுந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அத்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமெ ன்பதாம்.

அட்டகுணமெட்டுச் சித்தி கோகனத னென்றது பைசாச பதத்தி னட்டமா சித்தியை கோகதி எனமட்டு கேற்றமாகிய வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதன்பெருமை கூறிய வாறு.

கோகனதன் ஆருபெயர்.

ஒற்று மிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வு குலவுபதம் — திப்பிய மகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமும் மாளிகையும் முதலிய போக்கியப் பொருட் சிறப்புகளா னழுந்து பெற்ற பதம்.

ஒற்றுமை பற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப் பட்டது.

இதனானே ஆசைதரு மூலகமெலா மலமெனத் தேரா மென் றறிக தகலுமாறும் அநந்நியமாமாறும் வகுத் துணர்த்தி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமென் றிரண்டில்லை யெல்லாஞ் சிவமே யென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கிச் சிவ னினமலனென்றும் ஆன்மா மலசம்பந்தியா யிருப்பனென்று மதபேதங்களொழிந்து சிவதரிசன முண்டாகாதென்றும் மேலருளிச்செய்கிறார்.

குறித்தடியின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்து பரமேஶ்வரனுடைய திருவடியிலே தற்போதஞ் ஜீவியாமலடங்க ஞானமேயாய் நின்று,—அட்டகுணமெட்டிசித்தி-எண்குணங்களாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களும் நுண்மை பெருமை அறவுநொய்தாயிருத்தல் மிகவுங் கனத்திருத்தல் விஸ்பிசையே கல பாரமெய்ச்சோதல் வேண்டின வுருவைக் கொள்ளுதல் எவருந்தானேயாய் நிற்றல் என்னும் எட்டுச் சித்தியும்,—கோகனகமுதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-பிரமாவினுடைய ஐஸ்வரிய முதலாகவுள்ள ஐஸ்வரியங்களையும் கொண்டாடப் பட்ட பதங்களையும் உபேட்சித்து,—தெரியவுலகேழும் மேலொடு கீழுலக-கீழும் மேலும் எங்கும் நிறைந்து நிற்கத்தக்க சடத்துவாக்களின் வழிபடங்களும்,—வெறும்பொய்யென நினைந்தி

ருகக - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சுத்த வசத்தியமென்று இவையித்தனைத் சிவஞானத்தாலே யறிந்த அந்தஞானமாய் நிற்கவே,—மேலொடு கீழில்லான - முதல் நடு விறுதி மூன்று மில்லாதவனுமாய்,—நிறைந்தவனோர் குணமில்லான - சொல்லப்பட்டதொரு குணங்களுமில்லாத நிர்க்குணனுமாய்,—தனையொருவற்கும் நினைப்பரியான - தன்னுண்மையைத் தானறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஒருவராலு மறியப் படாதவனுமாய்,—ஒன்றுமில்லான - சர்வமுந் தானாய் நிற்கச்செய்தே ஒன்றுந் தானல்லனுமாய் நிற்கிறவன்,—நேர்பட்வந்துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி - வேதத்திற் சொன்னமல பிரகாசமாய நின்றமுதல் தானே முத்தியில் பிரகாசித்து இவனுக்குள்ளே பொறுத்தற்கரிய மிகுந்த பத்தியையு முண்டாக்கி அதன் வழியே புகுந்திடுவன்,—என்றுமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - அந்தப் பெரிய பத்திவழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவ்விடத்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக் கொடாநிற்பன்

இதற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம், "சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமேறுக்கருமென் - றித்திறனுணர்வுக் கெய்துவதெவாக்கோ - தமக்கேயென்னிற ருமுணராமையு - மமைப்பறவுணர்தலு மவர்க்கடையன்றே" என்றும், சிவஞானபோதம், கூ-கு, ரு-வெ, "நிற்குணனாய்நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த், தற்பரமாய்நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ, லானவறிவா யளவிறந்த சோன்றோ, வானேமுதல்களையின் வந்து" என்னுமிதனைக் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தை யசத்தென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம் பிரகாசிக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அடியிற் குறித்தநின்று - குருவினருளா லறிவதோர் குறியினைக் குறைத்து நின்றுகொண்டு,—அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி-பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி யெண்மடங்கு சேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய,—கோகனகமுதல-பிரமபதமுதலியவற்றின,—வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-திப்பியமகளிரு மதிவிசித்திர மாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய போகியபொருட் சிறப்புகளா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருதபுவனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கானற்சோறனைக் கொண் டுருவருத்துவிட்டு,—நெறியறுவகையு மேலொடு கீழுட்பகவெறும் பொய்யென நினைத்திருக்க,— அறுவகையுந்தலாவுட்பட்ட மூவகைப்பிரவஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சித்தில காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படாததா யதனகன்மறைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின,—மேலொடு கீழில்லான - மேலொடு கீழில்லானாகியும்,—குறித்ததவதோர் குணமில்லான் - குறித்தறிவதொரு குணமில்லானாகியும்,—தனையொருவர்க்கு நினைப்பரியான- தனையொருவர்க்கு முணர்தற்கரியானாகியும்,—ஒன்றுமிலான - ஒன்றுமிலனாகியும்,—உளதோவந்து நேர்பட - பிரவஞ்சத்திற்கிலக்கணமான ஞானசொரூப மாணடினிது விளங்கித்தோன்றும், தோன்றவே,—பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி-வறியார்க்கு நிதிவாய்த்ததழிப்போலப் பெருஞ்சாகன் மீதூரம்,—அதுமீதூரவே, யதனவழியே, “இன்பினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுடையா-மனபினிலேயத்து” ஆகலான அவ்வன்பினவழியே,— எங்குமிலா

ப் போகத்தைப் புரிக்கே - எவ்விடத்து மறித்றகசிப பேரின்ப மயமாய,—புகுந்திடுவன - புகுந்து தயிரினகண விளங்கித் தோன்றுமந்தஞானத்திறகு மூதலாகியஞேயம

இதனுனே யாசைதரு மூலகமெலாம் அலகைததோமெனறிந்த தசலுமாறு மங்கலேயமாமாறும் பகுத்தணாதத இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

☞ கூ-ரு, உ-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன மாயாவாதி ஜீவபரங்களை யொன்றெனறுேதி யிருக்க நீ சிரண்டாகக கூறிய தெனனென்று வினவ வுத்தர முணாத்துகிருா.

கண்டவிவை யல்லேனு னென்றகன்றுகாணுக் கழிபரமு நானல்லே னெனககருதிக்கசிநத, தொண்டினுேடு முளததவன்று னினறகலப்பாலே சோகமெனப பாவிக்கத தோன்றுவனவேறன்றி, விண்டகலு மலங்களெலாங் கருடத்தியானத்தின் விடமொழியு மதுபோல விமலனையுமடையும், பண்டைமறை களுமதுநானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப பாவததைக காணே (எ)

(இ-ள) கண்டவி ஆன்மாவானவ னித விதுவெனறு சுட்டிவை யல்லே யறியப்பட்டவைகளெல்லா வற்றையு மிதுனென்ற நா னல்லவென றதற்கு வேருய் கன்று

காணுசசுழிபர முனானலலே னெனககருதி	ஞானமபோதத்துக்கெட்டாதிருககிற மேலான பரமசிவனும நானலலவென றறிகது. எனனவே, பாசத்துககும பதிககும் வேறுயிருப்பதோ ரானமா வுணடென றறியபதாயிறறு
கஞிககதொண் டினெ௵ முளாத தவனறு னினறக லபபாலே	அததசிவன றுனுருகாநினற அடிமைததிறததுடன கூடிநினற வானமா விடததிலெள்ளுக்கு ளெண்ணெயபோலவும் பூவினிடத்துக கந்தமானது பொருநதி நினறுறபோலவு முள்ளும் புறமபுங் கலநதுநினற வைககியததினுலே
சோகமெனப் பாவிககத் தோ னறுவனவே ற னறி	நானநதசிவனுகா நினறேனென றவனறிநது பாவிக்க அப்பொழுது அவவிடததில் அநநியமாய்நினற சிவன் றனே பிரகாசியாநிற்பன்.

அசசோகம் பாவனை ஆன்மாப் பரமானமாவைக் கூடின விடதது தானெனபதொரு முதலினறி யவனுடனே யிலயிததொனறுய்ப் போமெனனும் வேதாநதி மதம்போல வன்று இனனனு சிவம் பிரகாசிககவே!

விணடகலும லஙகளெலாம	அநாதியாக விவனிடத்திற் செறிந்து நீங்காதிருக்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுப்போகாநிற்கும். அஃதெனபோல வெனனில்?
கருடத்தியான ததின விடமொ ழியு மதுபோல	பாவனையிற் பட்ட கருடனுற் பாமபொழியும. பாவனையே செய்யும் பலம் எனபதனுவிகதப் பாவனை பண்ணவே மலமானவைகணீங்குமென வறிக.

விமலதையு மடையும — ஆகலா லிந்த வான்மா சுத்தனும் ஆகா வது, நின்மலாவத்தையைப் பொருந்தா நிற கும்

பண்டைமறைகளு மது நானே னென்று பாவிக்கச் சொல்லு வதிப் பாவகத்தைக்காணே. — இந்தப் பாவனையைக்காண பழையதாகவிரு க்கிற வேதங்கள் சோகம் பாவிக்கச் சொல லுகிறது நீயதற்குப் பொருள்கோ ளறியாம ல் விபரீதமாகக்கொண்டாய்காண் ஆதலா லது கூடாது என்று

ஸ - அவன், அஹம் - நான் இக்ஷைச சோகமென்ற இதுவடமொழி. இது செய்யுட்கண்ணும வரப்பெறும

“செந்தமிழச் செய்யுட் டெரிந்துணாந்துஞ் செய்யுட்கண் வந்தவடமொழியை மாறறுதே—சந்தம், வழுவாமற் கொண் டியற்று மாணபினாக குணடோ, தழுவாம விறகுந் தமிழ்” எனவறிக.

வழித்தலைப்பவோன சுழல்கின்றேனுன்னைப்போ லென்னை ப் பாவிக்கமாட்டேன் எனவறிக.

இதற்கு வாதுளம் சித்தாந்த சம்போதியினு மறிக. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றதனு லொன்றெனாற் றன் று பிரிவற்ற வநுபவாதிசயத்தினுலே யது நானென்றகே யெ ன்று முறைமையும் பேதமாகச் சிவனுக்கு சமனுயிருக்கு மென் னு மந்தமதிகளை நிராகரித்து சிவ ஜீவர்களுக்குத் தாதாத்மிய முங் கூறுகின்றது.

கண்டவிவை யல்லேனென்றகன்று - ஆன்மபோதத்தி னாற் பிரித்தறியப்பட்டதெல்லாமென்னுடைய ஸ்வரூபமல்ல வென்று நீங்கி,—காணாக்கழிபரமு நானல்லேனெனக்கருதி- ஆன்மபோதத்தினாலே காணப்படாமல் விருவாதீதனாய் நிற்கிற சிவனும் நானல்லனென்று புத்திபண்ணி,—கசிந்த தொண்டினொடுமுளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவிக்கத்தோன்றுவன்வேறன்றி விண்டகலு மலங்களெல்லாம் விமலதையடையக் கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோல-கசிந்தசம்பந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே ஜீவன் வேறின்மையாகி நின்றமையா லந்தச் சிவனானென்று பாவனைபண்ண வான்மாவிலே வேற்றுப் பிரகாசிப்பன சிவபாவனைபண்ணவே யாணவமுதற் பாசங்களெல்லா நீங்கிப்போ யான்மா நின்மலத்தவத்தைப் பொருந்துவன். அதெனப்போல வென்னில்? கருடபாவனையினாலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைகளு மதுநானானேனென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக்காணே-பழையதாகிய வேதங்களு மதுநானேனென்று பாவனைபண்ணச் சொன்னது நாமிப்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் கண்டென் றிதன்பொருள்

ஏகார மீற்றசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சிவபோக நிமித்தமாகுங் குலைகத சிவசமாதிகூடுதற் பொருட்டுப் பிரபஞ்சம் பொய் யென நினைக்கிருத்தனை மாத்திரம் போதமோ வென்னச் சித்தாந்த சிவோகம்பாவனைத் தீவக வேதாந்த சோகம் பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிலை-ஏகாதிப பிரபஞ்சந் தாங்கி வாச்சியப்பொ ருளாய மயங்கியிருக்குங் குருலிங்க சங்கமாதிகள்,—

அல்லேனுன - நித்திய நிலையாங் குலையுங் கண்டிக வடிவங் டத்த லக்ஷண முற்ற வயமிகம் பதவாச்சியப் பொருளாய சா லம்ப சிவயோக விஷயமாய்த் தடத்தலக்ஷண சிவபதவாச்சி யப்பொருட் சிவகக்குறி பொறிக்கு மிடமாதலானும வாச்சிய பொருள விட் டிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிறப்பமிர ணடு மெடுத்துத தொடுத் துரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமித மென்று படாசனைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளா யப பாவிக்கப்பட்டு சிவோகமென்று தனமைப் பொருட் சிவ ப்பொருளாய்த் தியானிக்கக கிட்டித் தட்டாதாதலானும அக மபதத்தில் வாச்சியப்பொருட்டடத்தலக்ஷணத் தனமைப் பொ ருட பூரணமாந் மந்திரானமாகத பஞ்சாணமக குறிதாண்டிச சிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத தனமைப் பொரு- சினமாத்தி ரானமாவாய்ச சிவபதத்தில் வாச்சியப் பொருட்ட- டத்த லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசி வாநத பஞ்சேசுவரக குறிதாண்டிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட சுவரூப லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பரக்குறி யித்துப் பின னவமிபதத்தில் வாச்சியப்பொருட் டடத்த லக்ஷணத்தனமை பபொருட் டியான சமாதி யுபாதி யுற்ற சினமாத்தி ரானமாக குறி பரக்குறி யிருக்குந் தாண்டிச் சிஷ்ட விலக்கியப் பொருட சு வரூப லக்ஷணத தனமைப் பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கப் பா த்திரவானுகையால்,—

கானனறெனை றகன்று பஞ்சவித சாலம்ப சிவயோக மா ர்க்கத் தொரு மாரக்கத்தால் முப்பத வாச்சியப்பொருள கட ந் தனமையுற்று,—

காணுக கழிபரமும்-பரோக்ஷ வகாதிமுத்த பரசிவமும்,

நானல்லேன் படாக்கைப் பொருளாதலாற் றன்மைப்பொருளா
கிய,—

நானல்லேன் என்கை கருதி - சிவோயஞ் சிவமிதமென்று
சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது. ஆரோபிதமா
யப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து,—

கசிந்த உளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டுநெறிமை - சமயதீட்சையிற் சைவர் செயற்கை
யாயப் பாவிக்குமியற்கையாய் வைஷ்ணவரெப்போதும் பாவி
க்கும் தாசோகம் பாவனா வாசனையோடு,—

அவனானான் - சிவனானான்,—

நின்ற கலப்பாலே - நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே சிவோக
மென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்பட்டான். ஏவப்படுந் தாசத்
தன்மையு மேவுஞ் சிவத்தன்மையும் என்மாத்திர மல்லடியென்பது
போற் பகைத் தேசிபல் தந்துப் பாவிக்கப் படாதாகையால். ஆகி
லெப்படி ?—

சோகமெனப் பாவிக்க - இரண்டுங்கெட்ட வைஷ்ணவ தா
சோகம் பாவனா வாசனை தடைந்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சி
வோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப் பொதுச்சோகம் பாவனை
யமையந்தத் தணைந்துச் சோகமென்று பண்ண,—

தோன்றுவன் வேறின்றி - தாசோகம் பாவனா வாசனை த
ள்ளியத்தத் தஸ்மியனைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம
பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து வேற்றுக் குறியி
ன்றி சிவன் முத்தியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்கப்படுவ
ன். கீரிடபோது செப்பியது செப்பமன்று. ஸ்வரூப சிவபாவனை
சத்தியமானதுபோ லாரோபித ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியம
ன்றசத்தியமே! அசத்திய மெப்படிப் பலங்கொடுக்கும்? சத்தி
யமே சாத்தியது. முத்திசெய் சிவாவிரப்பாவ பாத்திர பாவ

னையாகலாற் சத்திய சிவ பாவனையின்றபோல அசத்திய சிவபாவனையினுளும,—

கருடத் தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலங்களெல்லாம விண்டகலும -பிரியாது பிரிந்து நீஙகாது நீங்கும,—

விமலத்தையு மடையும - சிவத்துவாபி வியத்தியும ஸதிதஸதாபிதமாம

விண்டகலு மென்பதினால் முத்திபலமும், விமலத்தையு மென்பதனால் வியத்திபலமுமவிளம்பப்பட்டன

தொண்டிதோ டென்பதனைனிறகலப்பாலென்பதோடு விசேஷியாமற சிலா பாவிக்க வென்பதோடு படுத்தி விசேஷித்தார்கள சிவோகக தாசனென்று சித்தியாரகளாய் மனமாகா வநதிலைய வென்றும வழக்குரைப பாரகள,—

பண்டை மறைகளும -

பிரவாகா நாதிச சுருதிகளும

உமமையின்ற சில விடத்து சிவாகமஙகளும,—

அது நானேயென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இததமமென்று தியானிககச செபபுவது,—

இப்பாவகத்தைக காணே - இச சிவோகம பாவனைத தீபக சோகம்பாவனையைத் தானே,—

சோகமென்பது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள, ஐக்கியப பிராந்தி யாகையால்.

“தாஸோஹ மிதிஸம்மோஹம ஸோஹமேம வபரிஹரம
அஹமேவ பரிப்ராகஜி தஸ்மாதரீணி பரித்யஜேத”

என்று சில சிவாகமத்திற் றனனி யிருத்தலால அப்படிச சிவோகம பாவனையே பகையாமற பாவிக்கப் படுமென்று படித்திருந்தாலுஞ் சோயம தேவதத்த னென்பதுபோற் சுருதிச்சொ

ற் சித்த விவேகத்தினுற் சிவோகம் பாவனைத் தீபமாகச் சோக மென்று மொருவழிச் சொல்லலாமென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட்டுணர் வுட்பட்ட வப்பாசமு மன்று சுட்டுணர் விறந்துநின்றவப் பதிப்பொருளு மன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற் கூறியவாற்றா லொருவி, ஏனைப் பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம் பாவனை பொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருட னம்மாந்திரிக னுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல, சிவனு மவனின் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்கச் செய்வன் வேதாகம மகாவாக்கியத் திறனும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க வென்பதாம்.

இப்பாவனையின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார்.

பரமுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

பரம் அவனென்றது திணைமயக்கிற்று.

தொண்டாவது சார்ந்ததன்வண்ணமா மியல்புடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன் வழித் தாய் நிற்றல்.

முனைத்து வினைசெய்யும் உலகத் தொண்டினீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார்.

வேறாய வழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற் குரிய வினைப்பு இருவர் மாட்டு முண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு மூளத்தவனாகின்ற கலப்பாலே யென்றார்.

கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனை யைய நீக்குதற் பொருட்டென்பது.

எனவே கருடோகமெனப் பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தின தாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கு மாந்திரிகன தாற்றலும் ஒருகலையான வேண்டப்படு மாணைக்கு நிலைபெறுமாறு போல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கு மத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருகலையான வேண்டப் படுமென்பது போதகமையால், அவ்விருவர் தொண்டு செய்தற் குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தியா னானந்து கொள்க.

"உன்றனைக் குலமிரண் டென்குலமிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறிய தூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கி யென்க.

இப்பெற்றித் தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது காரணமே யென்னு மொருவாரத்தைப் பொருள் படுமாறு யாங்ஙனமென் றூசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்று மெனக் கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது காரணமென்னு மிரு பெயரும் விட்டும் விடாத வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாகு

பெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாயிட ராய்ப்படுவர்.

அங்ஙன மிடர்ப்படுநரைப்பன வெல்லாம் பொருளல்லவென்பார் 'பண்டை மறைகளு மதுநானே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே' என்றார்.

எனவே, வேதாந்த மகா வாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளா லொன்றெனப் படுவதூஉம் பெறப் பட்டது.

எண்டிக் கருடனென்றது கருடனாகக் கதித்தெய்வமாகிய மந்திர சொரூபத்தை யாகலின் அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுகைச் செய்தே நீயிதை யிரண்டாகச் சொல்லுவானேனென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

கண்டவிவை நானல்லே னென்றகன்று - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை இது நானல்லவென்று நியதிபண்ணி அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குத் தான் வேறாய். தான் வேறென்றதெங்ஙனம், அப்படியறிந்து நீங்கினதா லல்லவோ அதுதச் சிவமெனவில்?—காணாக் கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதி - வாக்கு மனாதீதமாயிருக்கிற மேலான சிவமுமல்ல நானென்றறிந்து,—கசிந்து தொண்டு பூண்டு முதற்றவனாருடனகலப்பாலே- பத்திபண்ணுகிற வடிமைத்திறத்துடனே பொருந்தின வாளமாவிலே யவன்கூடி நின்ற வயிக்கியத்தினால்,—சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்று

வனவே நின்று - நானவனென்றே தியானித்து நிற்கப் பேதத்தி ற் றோன்றும் மல அப்பிரகாசமாய் நின்ற சிவன் இப்பொழுதுவே றற நின்று பிரகாசியா நிற்பன்,—விண்டகலு மலங்க ளெலா ம் - அவனப்படிப் பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருந்தி நிற்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டு நீங்காநிற்கும். அதனைப்போல வென்னி ல்?—கருடத்தியானத்தில் விடமொழியு மதுபோல விமலனையு மடையும்-விஷத்தீண்டினவன் றன்னைக் கருடனாகப் பாவிக்க அந்தப் பாவகத்தினாலே அவனுக்குண்டாகிய விஷந் தீர்ந்தாற் போல இவனுமந்த ஜீவனென்று சோகம் பாவஞ்செய்ய நின்மல த்துவமும் பொருந்தா நிற்கும்,—பண்டைமறைகளு மதுநா னு னே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுகிற பாவகத்தைக் காணே- பழமையாய் வருகிற வேதங்களும் தத்துவமசியென்கிற மகாவா க்கியத்தினாலே அது நானே யென்று தியானிக்கச் சொல்லுவ தும் இந்தப் பாவனை தன்னைக் காண்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-௯-சூ, ௫-வெ, “கண்டதையன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா, யண்டனையா னமாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டனைந்த, வூனத்தைத் தானவிடு மா றத்தமனியெலாங் கருட, தியானத்திற் றீர்விடம்போற் று ன்” என்றுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் ஆன்மாவிலே நின்ற சுப ரூப யறிந்து தானவனுக்குமையாய்ச் சோகம் பாவஞ் செய்ய வே தனக்குண்டான பாச நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவி த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(உடம்பே நானென்று மதிக்கியவழிய பிராணனென்று பிரமாணம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற வபிராவது) கண்டவிவையய

ல்லேனென் - சுட்டுணர் வுடப்பட்ட வப்பாசமுமன்று,—ஞானக் கட்புலமு நானல்லேன் - சுட்டுணர் விறந்த வப்ப பதிப்பொருளு மன்று,—என்றுகண்டு-இரண்டிற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறுத் யபாசத்தைப் பேறகூறிபவாறொருவி,—கருதியவனுறேனாக தாக்கப்பாலே நின்று,—ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப் பியவியாபகத்தாற் கண்ணொளியு நாயிற்றொளியும்போலவேற் றுமைப்பிறிதற் றோன்றுவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய,—கரு த்ததொண்டிற்றுமெனக் கருத்து - தன்றொண்டினையு மிறை வன்கழலினையு நோக்கி நின்று,—சோகமெனப் பாவிக்க - க ருடோகம் பாவனைபோல சிவோகம் பாவனை யொருவன் செய் யப்பெறுமாயின்,—கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோ ல-அக்கருடனாமமாகத்திரிகனுக்குவேறுதலின்றி யதுவதுவாய்த் தோன்றிவிடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல,—வேறி ன்றித் தோன்றுவன - சிவனு மிவனில்வேறுதலின்றி யத்துவித மாயத் தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விண்டகலும விமலனை யுமடையுமடமலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்கச் செய்வன,—பண்டை மறைகளுமது நானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பா வகத்தைக்கண்டே-வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கு மிதுவேபொ ருளாகக் கொள்கவென்பதாம்.

இதனுமே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதனில் மயங்குகிறவர்களை மேலொருபாயத்தினிட்டை யுணர்த்துகின்றார்

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யாறுடைய பரிசு ம ராறுருவு மஞ்செழுத்தா லம்மந்தமையுமயிர்த்திட, டஞ

செழுத்தா லங்ககரநியாசம்பண்ணி யான்மாவி லஞ்செழுத்தா லிதயபத்தர்ச்சித்த, தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியினிலேயோமம்பி யணைவரியகோதண்ட மடைந்தருளினை வழிநின்ற, றஞ்செழுத்தை யிதிப்படி யுச்சரிக்கமதியருக்கனிணையரவம் போற்றேறென்று மான்மாவிலரனே (அ)

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தா லான்மாவைய ரனுடைய பரிசம்

ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்திலுள்ளே சிவமுஞ் சத்தியு முந்திநின் றனமாவை நடுவேவைத்த முறைமையு மறிந்து, என்னவே சிவஞானமாகளைப் பாசத்தை நீக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்கையா லான்மாவைச் சிவனுடைமை யென்றார்.

"ஊனநடன மொருபா லொருபாலா - ஞானநடந் தானடுவேநாடு "சிவமுதலேயாமாறு சேருமேற்றிரும - பவமிதுவேயோதுமபடி" என்று முமாபதி சிவாசாரியார்.

"சிவஞ்சத்தியானமாத் திரோதந்திமிரஞ்-சிவமுதலோடு ஞ் சிந்தைசெய்" என்று ரெமதகுரவர்

"யாதனுருபிற் கூறிற்றுயினும பொருள்சோமருங்கில வேற றுமைசாரும்" என்னு மிலக்கணத்தால் மூன்றனுருபு ஏழாமுருபாயிற் றெனவறிக.

அரனுருவ மஞ்செழுத்தா லமைந்ததையு மறிந்திட்டு

சகள நிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்திக்குஞ் சகளமூர்த்திகளுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருமேனியான முறைமையினையு மறிந்து, அவை வருமாறு,—

யகாரம் லிங்கம். வகாரம் காளம், சிகாரம் மேற்பதுமம், மகாரங் கண்டம், நகாரங் கீழ்ப்பதுமம். நகாரஞ் சத்தியோசாதம், மகாரம் வாமம், சிகாரம் அகோரம், வகாரந் தற்புரு

டம், யகாரம் ஈசானவத்திரம், ஆகத் திருமேனியான வாறு காண்க.

"யகார மிலிங்கமாய் நாளம் வகாரஞ், சிகாரமேற் பீடந் தெரிக்கின்—மகாரந்தான், கண்டமேயாகுங் கவின்று ரடிபீடம், பண்டிகழு நஃகாரமை யாம்." "நகாரமேசத்தியோ சாதமுக நாடின், வகாரந்தான் வாம மெனமதிக்கச்—சிகாரம், அகோர மவ்வகாரந் தற்புடமாகும், யகார மீசானமுக மென்" என்றோ மதுருரவா

மேற் சகளத்தைத் தரிசிக்கிறது, நகாரம் பாதம், மகாரம் வயிறு, சிகாரந் தோள்கள், வகாரம் முகம், யகாரந் திருமுடி" எனவறிக

"நவ்விரண்டுகாலதாய் நவின்றமவ்வும் வயிறதாய்ச், சிவ்விரண்டுதோள்களாய்ச் சிறந்தவவ்வும்வாயதாய், யவ்வுமுடியதா யெழுந்தசெம்மல் கோமமையைச், செம்மையோர்ந்து நிற்பதே சிவாயவைஞ்செழுத்துமே" எனவறிக.

இவ்விரண்டும் பஞ்சாக்கர தரிசனமென வறிக.

அஞ்செழுத்தா ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தாலே கரநியாசம் மங்கநியாசம் தகநியாசங்களைப் பண்ணி அஃதாவது—பண்ணி

கனிட்டாதி யங்குட்டாந்தமான கரங்களிலே யகார வகார மகார சிகார நகாரங்களைச் சங்கார நியாசம் பண்ணி, பாத முதல் தலையீறான வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை யுடைவே நியாசம் பண்ணி இருதய முதலிய தானங்களிலே சடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே பிரணவத்தை நியசித்து,

ஆன்மாவின ஆன்மாவிவிதயத் தஞ்செழுத்தாலாசித்த
ஞ்செழுத்தாலி தெனப் பதமாறுக சூரியகோடிப் பிரபை
த்யத்தாசித்து போன்ற ஆன்மாவினது இதய கமலத்தி
லே பஞ்சாக்கரமே வடிவான சிவனை யெட

டாதல் வியாபகத்தையுந் தனக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையு ஞ் சிவலிங்கமாகக் கற்பித்த தஞ்செழுத்தாற் பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியினை யெழுப்பி

குண்டலியென்ப பெயரையுடைய நாபித்தானத்தேயிருக்கிற நாடி யட்டகோணமுமாய்ப் பாம்பானது மண்டலமாகப் பேழைசெய்திருக்கிறதைக் குண்டமாகப் பாவிக்கத் திருநோ ஞானாக்கினின்று சொலிக்கிறதாகப் பாவித்தந்த ஞானவன்னிச் சுழுமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டுபோய் பிரமரந்திரத்திலே வைத்து, அந்த வன்றிபொறியோடு மேகோபவிக்கிறதாகப் பாவித்து, அதிருலேதான சத்தருயக் கிழேயிறக்கி நாபியி லக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து,

“அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன வனைத்தினையுஞ் செய்யவே - யஞ்செழுத்தே மந்திரமோமாம்” என்றெமது குரவர்.

அந்த நாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துத்தானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்தத்தாரையாகப் பெருகுகிறதை மனதாகிற பாத்திரத்திலே வாங்கி யிடைபிங்கலைகளாகிற சுருக்குச் சுருவங்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித்தோமஞ் செய்து

அக்னிகாரியக்கோதண்ட மடைந்தருளின்வழி நின்று

கருவி காணுதிக்கை விட்டுச் சென்று கூடுதற்கரிதாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதனையின்றி யருளின்வழியேநின்று சரற்காலத்திற் சந்திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க

“நமமுதலா யோதிலருளுடாது நாடும் சிம்முதலா யோதச்சென்று” என்னும் விதிப்படிக்கு நாடோறுந் தனக்கிடையறா மந்திரஞ் சபஞ்செய்திருக்கில

மதியருக்கனை யனையம்போற

ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இராகுகேதுக்கள் சூரியசந்திரரா லகப்பட்டுக் காண

றென்றுமான பட்டிருக்குது, அதுபோலச் சிவனு மந்தவா மாவிலரனே னமா விடத்திலே வந்து பிரகாசியா நிற்கு ம எ-று.

அரன எழுவாய.
தோன்றும பயனிலை
இதற்குச் சிந்தியம காரணம் சுப்பிரபேதத்து மறிக

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

முதலிலே யோசைகரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

அஞ்செழுத்தாலான மாலை யரனுடையபரிசு மாறுருவம ஞ்செழுத்தா லமைந்தமையுமறிந்து - அஞ்செழுத்தினாலே யான மாலைச் சிவனுடைமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாக்ஷரத் தினுடைய பொருள், சிவனபொருட்டு நமஸ்காரமென்று சொல லும நமஸ்கரிக்கிறவ னடிமையும நமஸ்காரத்தைக் சொல்லுகிற வனுடையனு மாகையா லான்மா வடிமையுஞ் சிவ னுடைய னுமெனகிற முறைமையும, நகாராதி யைந்தெழுத்தும நிவிர்த்தி யாதி யைந்து கலைகளுக்கும பீஜமாதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளையும வேறற சத்தியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதி த்தச சதாசிவர்க்குத் திருமேனியானமையு முணர்ந்து,—

அஞ்செழுத்தா லங்ககர நியாசம்பண்ணி - யகாராதிநகா ராந்தம பீஜமாக விசாகுதி மந்திரங்களை யங்குஷ்டாதி கநிஷ் டாந்த மாகவும் ஹரஸவப் பிரணவாதி யகாராந்தம பீஜமாக இருதயாதி மந்திரங்களை கநிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தமாகவும் † நியசித்து சிரசுமுதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்திராந்த மந் தப்படியே நியசித்தித்துப பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சீகரணம் பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத் தானமாகி லர்ச்சித்து-இருதயகமலத்தி னடுவே ஆன்மலிங்கத்திலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சபிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய சதாசிவ தேவனை மேற்சொல்லு மந்தா × யஜனப்படியே பூஜைபண்ணி,—

குண்டலியி னஞ்செழுத்தா லனலையோம்பி- குண்டலிமஸ்தகத்தி னாபிகுண்டத்தில் வைந்தவாக்கினியிலே சந்திர மண்டலத்திலிருந்துகொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே ஓமம்பண்ணி,—

அணைவரிய கோதண்ட மடைந்து தருளின வழிநின்று- போகப்பியாசத்தினாலே யல்லது கிட்டப்போகாத பூருவமத்தியத்தை மூலாக்கினியை யெழுப்பி வாயு வன்னிபீசத்தை யுச்சரித்துத் தன்வழித்தாய்ச் சென்றடைந்து நூருயிரஞ் சந்திர சமானமாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான ¶ பிரேரியனாய் நிற்குமுறைமை கண்டு, அவ்வாறே யெல்லாத தொழில்களையுஞ் செய்து நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருக்கனையரவ மபோற்றோன்று மானமாவிலரனே - பஞ்சாக்ஷரத்தை நாலுவர்ணத்தவர்களும் நாலாசிரமத் தவர்களு மின்னபடி ஜபிக்க வென்று சிவாகமஞ் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்துக் காணப்படாத ராகு கேதுக்களைச் சந்திரசூரிய ரிடமாகக் காண்பித்தபோல ஆன்மாவிலே சிவஞேயமாகப் பிரகாசிப்பனென் றிதன்பொருள்.

இந்தப பஞ்சாக்ஷரத்தின்கிரமங் கிரியாதீபிகையிலே விஸ்தரித்துச் சொன்னோங் கண்டுகொள்க

† நியமித்து-நியமஞ்செய்து, × யஜனம்-யாகம், ¶ பிரேரியன் - பிரேரிக்கத் தக்கவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இந்நிலையுங் கூடாதோர்க்குச் சுத்த பஞ்சாக்ஷரத் துவாரத்தினூறு சிவோகம் பாவனைத் தீபகமா மஞ்செழுத்துச் சபம் மறைகின்றார்.

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மானுடைய பரிசும் - மறைஞான தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி யகாரமான்மா சிகாரம் சிவம் என்பன முதல முறையும்,—ஆறுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்ததையும் - சிகாரமகோரமென்பது முதன முறைமையிற் சதாசிவாதி ரூபமுற்றதும் அறிந்திட்டு,—அஞ்செழுத்தாலங்க கரநியாசம் பண்ணி - கனிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தங்களில் யகாராதியாக்க கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாந்தங்களில் நகாராதியாக அங்கநியாசமும் பண்ணி,—குண்டலியில் - நாபித் தானத்தில்,—கோதண்டம் - புருவமத்தியம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவனை நின்ற கலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கு ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனம் உடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையினை வைத்துணர்ந்து, "ஆமபடி கேள்" எனவும் "சேசகுங் அடிசிகரம்" எனவு மோதியவாறே அவன் திருமேனி அஞ்செழுத்தா லமைந்த பரிசு முணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாச கரநியாசங்களு மவ் வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு, இதயமுந்தி புருவ நடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்

தானந்தியானத் தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அவ்வான்ம வழிப்பட்டு நின்று கொண்டு அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி நெஞ்சழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவைஞ் செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையு மென்னும் இம்மூன்றனையும் ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவாராகுக, நவக் கோள்களுள் ஏனை யேழும் போலக் காண்டல் செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யாவர்க்கு மறியப்படாதே நிற்கின்றதோ னென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பி லான்மாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்று மென்பதாம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வும்மையால் ஆன்மா அரனுக் குடைமையாம் பரிசு மறிதலின் றறிந்திட்டென்பது உம் பெறற்கும்.

அரனுருவு மென்ற வும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த தனையு மறிதல் இயைய்கி லான்மாவில் அவ்வாறு கண்டு ஆசரித்தற்பொருட் டெனக.

இனி உண்மையை யெண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டெனக் கவ்வழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவ சொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டென்பது ஆன்மா தொழிந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந் தென்றும் உண்மை விளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள் ஓதிய வாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று.

இப்பொருட்குக் "கற்பனைவு மினியமையும்" என்றாற்போல அமைத்தல் வேண்டாதொழி தன்மேற்று.

ஐ அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவி.

ரங்கு மலமென்றது ஆணவ திரோதகங்களை.

இவை கழிந்தொழிந்தமை பற்றி வேறுவைத் தெண்ணப் பட்டன.

அனைத்து நியாயித்தெனற் பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப் பட்டது.

அழுத்தப் பயன் படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென் றாரெனவு கூறினார்.

இதனானே ஆணவைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———()———

மேல் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக் கடிமையாகப் பண்ணுகிற முறைமை மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவு மரனுடையபரிசும் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக் கடிமையான படி யறிந்து,—அரனுருவாஞ்செழுத்தா லமைத்தமையு மறிந்திட்டு - பரமேஸ்வரனுக்கு பஞ்சாக்ஷரத் திருமேனியான முறைமையுமறிந்து,—அஞ்செழுத்தா லக்கரநியாசம் பண்ணி யான்மாவில் - ஆன்மாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அக்ஷரநியாசமுங் கரநியாசமுஞ்செய்து,—அஞ்செழுத்தா லிதயத்தர்ச்சித்து - அந்தச் சிவனைப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே யிதயகமலத்திலே பூசித்து,—அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னனலையோம்பி-பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே நாபி குண்டலத்திலே சுவாகாவென்று அகங்காரியாய்ச் செய்து,—அனேவரிய கோதண்டமடைந்த சருளினவழிநின்று-பொருந்தற்கரிய விலாடத்தானத்தின் கீழான புருவமத்தியிலே சிவன் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற தன்மையை அவனுடைய ஞானத்தினாலே யறிந்து சோகம்பாவனைசெய்ய அப்பொழுதே சிவனுக்கு அடிமையாவன் இப்படி நிற்க ஆன்மசுத்தி வருகிறபடி எப்படியென்ன மேலருளிச்செய்கிறார் —அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசப்படியே யறிந்து உச்சரிக்க,—மதியருக்க னணையரவம்போற் றோன்றும்-ஆதித்தனிடத்திலும் சந்திரனிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராகு கேதுக்கள் கூடினவிடத்து அந்தச் சந்திராதித்தர்களையுள்ளடக்கி இராகு கேதுக்கள்' மேலிட்டு நின்றாற்போல,—ஆன்மாவிலரனே - அந்தச் சிவனுனென்று சோகம்பாவனை செய்யி லப்பொழுதே காட்டத்தி லக்கினி தோன்றினாற்போலச் சிவனு மான்மாவிலே தோற்றப் பிரகாசியா நிற்பன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,கூ-ரு, சூ-வெ, அஞ்செழுத்தாலுள்ள மாறுடைமை கண்டதனை, யஞ்செழுத்தா லாச்சித்த நித்யத்தி—லஞ்செழுத்தால், குண்டலியிற் செய்தோமமே கோதண்டஞ் சாங்கி, லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு”

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்க னணையரவம் போற்றோன்று மான்மாவிலரனே என்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்,கூ-சூ,எ-வெ, “இந்துவிற்பானுவி லிராகுவைக் கண்டாங்கு, சிந்தையிற்காணிற் சிவன்கண்ணே—முந்தவே, காட்டாக்கித்தோன்றிக் கனல்சேருமென்ன, வாட்டாரு மோதஞ்செழுத்து” என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மா சிவனுக் கடிமையென் றறிந்து பூசை யோகத் தியானங்களும்

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே செய்யக்கடவ னென்றும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுள்ளமறியாநி யறிந்து சோகம் பாவனைசெய்ய இந்த வான்மாவை யுள்ளடக்கிச் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவை யாறுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறிந்திட்டு - கசிந்தகொண்டிடுறொடு உளத்தவனுரு வின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பாவித்தற்கா னான்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனமுடைமையு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை யைந்தெழுத்தோது முறைமையினை வைத்துணர்ந்து,— ஆறுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட்டு - ஆதிமபடிமேல் எனவும் சோகும் தடிசிகரம எனவும் ஓதியவாறே யவன் திருமேனி ஐந்தெழுத்தா லமைக்க பரிசுமுணர்ந்து,— அங்ககரந்நியாச மஞ்செழுத்தாற் பண்ணி- அம்முறையே அங்கந்நியாசம் கரந்நியாசங்களு மவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு,—இதயத்தக் குவட்டியிலி னினைவரிய கோதண்டம்-இதய முதி யினைதற்கரிய பூருவகட்டுவென்னு மூன்றும,—ஐஞ்செழுத்தா லான்மாவி லர்ச்சித்து அஞ்செழுத்தாலன லேயோமபி யடைந்தருளின வழிநின் றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க-முறையே பூசைத்தான மோமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு அவ்வனம் வழிபட்டு நின்றுகொண்டவ னைந்தெழுத்தை விதிப்படியேமாறி நெஞ்செழுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்நிரியாகக் கிரியையுமென்னு மிம்மூன்றுமொரு வழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவானாகு,— மதிபருக்க னினையரவம்போல் - கலக்கோள்களுள ஏனைய

போலக் காணடல் செல்லாதாராகுங் கேதுக்க ளுபராகத்தின் கதிராதித்தா மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—ஆன்மாவிலா னந்தோன்றும்-அப்பொருள்களுள் யானிக்கையறிந்தெனறிகின்றி லேனென்னு மறிவுக்கு விடயமாயத்தோன்று மேனைப் பதார்த் தங்களைப்போலப் புலனாகாதவழிப் பசுப்பொருளாய் வுச்சரிப்பதா னமா வினமாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

இதனானே ஆணவத்துக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுதலிய கிரி யையும் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதற்கட் டொகுத்துக்கூறியதன்றி வேறொருவிதியி
ருதிவி முதற் சிவமீறான தத்துவங்களோராதியா
விக்கு முறைமை புணர்த்துகின்றார்

நாட்டு மிதயந்தானு நாபிதனிலடியாய ஞாலமுதற் றத்துவத்தா லெண்விரலுளத்தாய, மூட்டுமோவி சுத்த வித்தைமலரெட்டாய முழுவிதழெட் டக்கரங்கண் முறைமையினி லுடைத்தாயக், காட்டுகம லாசனமே லீசர் சதாசிவமுங் கலாமூர்த்த மாமிவற்றி னெ கண்ணுறுங்குஞ்சத்தி, வீட்டையருள் சிவமூர்த்தி மா னுமிசசத்தி மேலாம் நிற்பனிந்த வினைவுயிந்துபோ றறே (௯)

(இ-ள்) காட்டுமி * சிவனைப்பூசித்தற்குக் கற்பிக்கு மிருதய கம லத்துக்கு நாபிதானமே யடியாகச் சொல் லு காயித லும்.

* நிலடியாய

ஞாலமுத்தற் மாணிக்க நிறம்போன்றிருக்கிற கிழங்கே
றத்துவத்தா ளெ பிருதிவீதத்துவமாய், அப்புமுதல் மாயையீ
வைவிர ஞானத் றாக்க கிழங்கின் மேலே நீலநிறம்போன்ற றெ
தாய ட்டங்குல வுயரத்தை யுடைய நாளத்தினு
வே கலதத்துவாரத்தையும் பவளம்போன்ற
முள்ளினையும் பொருந்தி,

மூட்டு மோகி அசுத்தகாளத்தி னுனியிலே பூவினடியிலே
னி பொருந்திய முடிச்சு மாயையாகவும்,

சுத்த வித்தை சுத்தவித்தியா தத்துவமே வெட்டியெழுத்
மலரெட்டாய தாமரைப் பூவாய் அஃதெச்சிறப்பை யுடைய
தெளில சுவேத நிறத்தினை யுடைய வெட்டி
தழினையும் பன்னிரண்டங்குல விரிவினையு முடைய கமலத்த தள
பயன்ன ஞூரங்குல வுயரத்தினையும் விரிவினையும் அதிலேமபுத
தோரெழுத்தை வித்தையாகவும் ஓட்டவைத்த பொன்போன்ற க
ர்னிகையினையு மதனைச் சூழ அக்கிரமபோன்ற அறுபத்துநா
லேசரங்களையு மதனுனியிலே முத்துப்போலவு மிப்படியிருக்கிற
பதுமத்தின்

முழுவித ரெழ கிழக்குமுதலாகப் பிரதானமான வெட்டி
ட்டக்ஷரங்கள தழினு ம அடைவே ஓம்சிவாய நமோநம வே
முறைமையினி லக்ஷரங்க ளெட்டினையும் பொருந்தி இவ்வெ
னுடைத்தாய் ட்டிதழினையு மட்டவித்யேசுர ரதிட்டித்
திருப்பார்கள்.

காட்டுகமலா இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பதுமத்தின்
சனமேலீசா மேலீச்வர தத்துவத்திலிருக்கு மகேசுவ
ரராகவும்,

சதாசிவமூ சதாசிவதத்துவத்திற் சசினியாதி யா
வ கலாமூர்த்த கிய சத்திகள் முப்பத்தெட்டுக் கலைகளையும்
மாம வடிவாகவுடைய சதாசிவ மூர்த்தியும்,

இவற்றின் கண் ஞெருஞசத்தி — இவைகளிருக்கிறதத்துக்குஞ் சத்திதத்துவத்தி லிருக்குஞ் சத்தி,

வீடையருள — சத்திக்கு மேலாகி வீட்டையருள சிவன

சிவன மூர்த்தி — மூர்த்திமானுகி நிறபன என்பபதமாறுக

மானுகிச சத்தி — முற்கூறிய சத்திதத்துவத்துக்கு மேலாகிய

மேலாகி நிற்பன — சாவானமாகளுக்கு மோட்சத்தைக் கொடாநிற்கிற சிவதத்துவ மெல்லாதத்துக்கு மேலாகிநிற்கும்.

என்பேச் சத்தியென்பது காலாம்வேற்றுமை, குவவென னுமுருபு தொக்கது.

இந்த விலைவ நிகந்து போற்றே — இப்படி மண்முதல் சிவதத்துவமீறுக வானவும் மூர்த்திமானுமாய் நிற்கு முறைமையினை யறிந்து சிவனை யாராதனை செய்வாயாக எ-று.

முழுவிதமெனக் சிறப்பித்தமையா லுபதள முளதென்றதாயிற்று

சதாசிவமுமென்ற வும்மையா லீசுர தத்துவமுங் கூறியதாயிற்று

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பயனிலை.

நீ முன்னிலைத்தொகை எழுவாய்.

போற்று பயனிலை.

இக்கயபதுமம் வாழைப்பூப்போல அதோமுகமாய் காலங்குலந் தாழ்ந்திருக்கும். தாழ்ந்திருக்குமென்றே நிருக்க அக்கமலத்திற் பூசிக்கச் சொல்லிய தென்னெனில்? அதனை யுத்தம பீஜ மந்திரத்தாற் பண்ணி யலர்ந்ததாகப் பாவித்து அதிற் பூஜையென்றது

இதற்குக் காமிகம சுப்பிரபேதம் நிசுவாசம் சூதசங்கிதை காலோத்தரம் கிரணந்து மறிக. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—※—

மேலக்ஞாயசனக்கிரமங் கூறுகின்றது

நாடிமிசையுந்தானும் - இருதய கமலங்களிலே நிருபிக்கப்
பட்டதான உமையை சிறப்புமை,—நாபியிலடியாய ஞான
முதற்றத்துவத்தாலெனவிரண்டுள்ளதாய் - மூலாதாரத்திலே
கூர்மம் கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூர்மத்தின்மேல அ
னந்தனுக்கு பத்மாசனம் அதன்மேலெயனந்தன் நாபிமட்டாய்
அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, தாமரைக்கிழங்கு அப்புத்
தத்துவ முதலாகக் காரிய மாயாதத்துவமளவு முப்பது தத்து
வங்களும் எட்டங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமுந் தாமரைத்
தண்டினூல்கள் நாளத்தின் முள்ளுகள் நூற்றுத் தொண்ணூற்
றொரு புவனங்கள்—மொட்டுமோகினி - தண்டுக்கு மிசமூக்கு ந
டுவிசைத்தலையதோமாயை. அதன்மேல்,— சுத்தவித்தை மல
ரெட்டாய் - சுத்தவித்தியா தத்துவ மெட்டிதழாய்,—முழுவி
தழெட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய் - இந்திராதி
திக்கு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்ஷரத்தைக் கிரமத்திலே
யுடைத்தாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராந்தமெட்டும் வாயு
அக்நி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன் திக்
குகளங்கள்,—ஈசா சதாசிவங்கள் - அனந்தாதி மகேஸ்வரர் வ
கிப்பகான விபுவர தத்துவங்கள் கேசரங்கள், சதாசிவா வசி
க்குஞ் சாதாக்கிய தத்துவங் * கர்ணிகை,—காட்டி-காட்டாகி
ய சூரிய சோமாக்நி மண்டலங்கள் மூன்றும் தளாக்கிர வித்
தத்திலும் கேசராக்கிர வித்தத்திலும் கர்ணிகா வித்தத்திலு
ம இவையிற்றுக்களுக்கு அதிபதிக ளடைவே பிரம விஷ்ணு ரு
த்திரர்கள் இவ்வாறுள்ள,—கமலாசன மேல-என்றதனால் கா
ணிகையின் மேற் சத்திமயமாகிய விமலாசனத்திலே யெனக

கொள்க,—கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணுஞ்சத்தி விட்டிட பருள்சிவன் மூர்த்திமானுகிச் சத்தி மேலாகின்றபன—ஈசானாதி பஞ்சபிரம மந்திரங்களின் கலைகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியாம் இந்தக் கலைகளைச் சிரியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியு மதிட்டித்திருக்கும் இனி மூர்த்தியைக் கொடுக்கும் பரமசிவனிந்தச் சத்திகளாலாகிய தேகத்துக்குப் பிராணனுமா யிந்தச் சத்திகளுக்கு அதீத நிலையாகிய நிர்விகற்ப ஞானநந்த ஸ்வரூபியாகின்றபன —இந்தவிளைவறிந்து போற்றே-இந்த விளைவாவது பரையாதி பஞ்சசத்திகளுஞ் சுத்தமாயையிலே பதிய வந்தனுற சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்திரு சாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்றைந்து பேதமாபொன்றையொன்றாஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தமுறைமையை யறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூஜைபண்ணவென் றிதன்பொருள்.

இதனை விஸ்தாரமாக கிரியா தீபிகையிலே சொன்னேமாகக் கண்டுகொள்க.

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதயத் தார்ச்சனப் பிரகார மறைகின்றார்

நாட்டு மிதயக்காணும் - இருதய கமலமும்,—நாபியில் அடியாய - கந்தமாய்,— ஞாலமூர்த்த ரத்துவந்தா லெவவிர ஞளத்தாய,—மூட்டு மோகினி - புறவிதழ முடிச்சு மாயை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்துவ முட்பத்மாசனம் ஈசுவர தத்துவ மாகிய,—முழுவிதழெட்டாய்,—ஓம் நமசிவாயநம வென்னும்,—எட்டெக்கரங்கள் முறைமையினி லு

ன் தன்னாய காட்டு கமலாசனமேல் - காணப்பக்கப் பட்ட ப
து மாசனப் பொருட்டில், சாந்தியாதி நிவிர்த்தி யந்த சது
ஷ்ட கலாசத்தி மண்டலத்திற சாந்தி யதீத கலாரூப சிவமண்
டல மந்தாயப்பவிக்கு மாதலால் — ஈசா சதாசிவங்களை - அந்
நாது யதிஷ்டதாக கலாஞ சமபுவிசுரர்கள் உருத்திர சதாசிவ
வொருவருமே யிலிங்கத்திற பூசிய ராதலாற கலேசுர சதா
சிவ மூர்த்திற சதாசிவாசனு மாசனத தந்தாப் பவிப்பார்கள் — அ
வற்றின கண்ணுருஞ சத்தி - சிவாசனத் திடத்துச சாந்தி யதீத
கலாக கொழுந்தா மிந்திகார்த்தி கர்த கலா சமஷ்டி விங்கா திஷ்
டாயக ஈசானி முதல மூர்த்தி யீருகுஞ சத்தி சமஷ்டிக குறி
ச சத்தி,—கலாமூர்த்தமாம - அஷ்டத் திரிம்சத் கலாகாபபிக
சதாசிவ தேகமாம —விடையருள் சிவன - அதிகார வஸ
தாரூட பரசிவம்,—மூர்த்திமானுக் - தேகியாகி,—சத்திமேலா
க - தேகத்துசருட சிவனுய,—நிறபன - இருப்பன —இந்த வி
னை வந்து போறறே - இச்செய்தியுணர்ந்து பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரயத் தர்ச்சித்தகறகு, நிலமுதற் சத்தி தத்துவ மீருகிய முப்பத தைந்தனையுங கீழவகு முதற பீ - மீருகிய அவயவங்களாக வுடைய இதய கமலம ஆசனமும், அதனமேற சத்தி மூர்த்தியும், சிவன மூர்த்திமானுமா மெனபதாம.

சிவதத்துவஞ சத்தி தத்துவங்கட்குத் தமமுள வேறுபாடு சிறிதாதல் பறறிச சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்தி தத்துவத்து ளடக்கிக் கூறினுர

சத்தி மேலாகி யெனறதனுற் சத்தி மூர்த்தி யெனபதூஉம பெறப்பட்டது.

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைக்க வருமென்று கூறி அதன்பின் ஆன்மார்த்த பூசித்தலெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்திமூர்த்தி யென்றன் மலையாமா போலுமெனின்? ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலா னென்பது.

அண்டமோ ரணுவான பெருமை கொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற வவ்விறைவனே அணுவோ ரண்டமாந் திறமை கொண்டு ஆன்மாக்க ளுய்தற் பொருட்டு உடம்பினுள்ளு மவ்வாறு நிற்கின்றான், அதனை யறிந்து செய்யாத வழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார் இந்த விளைவறிந்து போற்றே யென்றார்.

தன்னின் முடிக்கலால் ஒடுக்கல் தியானித்தல் களினும் இவ்வாறே யுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சிவனை யுரமோ பூசித்து அதின்மேல் ஆன்மசுத்தி யுண்டாகு முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்.

நாட்டியதொரு நாபியி னடியாய் - சொல்லப்பட்ட விதயமாகிய தாமரைப்பூத் தனக்குக் கிழங்கு நாபித்தானமாய்,—நாளமுந் தத்துவத்தா லெண்விரனுளத்ததாய் - பிருதிவி முதல் கலை பரியந்தமாகவுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலே அந்தப் பூவுக்குத் தண்டு எட்டுவிரல் நீளத்தை யுடையதாய்,—மூட்டு மோகினி - நாளமும் பூவும் பொருந்தின மூட்டு அதோமாயையாய்,—சுத்தவித்தை மலர் - தாமரைப்பூச் சுத்தவித்தையாய்,—எட்டாய முழுவித ழெட்டக்கரங்கள் - எட்டு அக்கரங்களும் பூவுக்கு நிறைந்த விதழெட்டாய்,—முறைமையின் யுடைத்

நாயக நாடி கமலாசனம - முன்சொன்ன கிழங்குமுதல இத
ழுமுடிவான முறைமையினை யுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிற மு
ப்பத்திரண்டு தத்துவத்துக்கும் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை
யென்கிற கலைகள் வடிவாம — மேலீசர சதாசிவங்கள் கலாமூர்
த்தமாம - இந்த வாதனத்துக்குமேல் ஈசுரதத்துவமும் சாதாக்கி
ய தத்துவமும் நிவிர்த்த கரணிகையாம இவை யிரண்டிக்தும சா
ந்தியும சாந்தியாதீதமும வடிவாம் — இவற்றின் கண்ணுறுத்து
சத்தி - சத்தி தத்துவம இந்த கர்ணிகையிற் கண்ணுள்ள வித்து
க்களாம, — விடையருள சிவன்மூர்த்திமானாகிச் சத்திமேலாகி
நிற்பன - மோக்ஷத்தைத் தருகிற அந்த நாதம அந்தர்ருப பிரா
ணனுமாய மேனிரந்தரமுமாயச் சத்தி தத்துவத்துக்கு மேலு
மாய இத்தப பூவுகத்துக்கு சந்தமுமாய் நிற்பன — அந்தச சிவன
இந்த விளைவறிந்து போற்றே - இப்படி பூசித்தாலுண்டாகிய
பயனை யறிந்து அந்தச சிவனுனென்று சோகமபாவனை செய்கி
றதுதானே அந்தரியாக பூஜையாம.

இதற்குப பிரமாணம சிவஞானபோதம,௯-சூ, அ-வெ,
‘‘மன்மூன்றுள மலாவித்தைக் கலாதி, மெண்ணரியவீசா ச
தாசிவமு—மெண்ணிர, கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன கண
ணு, நிலையதிலா மசிவனுமே னா என்னுமதுவ கண்டுகொள்க.

இதனாற சொல்லியது, அத்துவா சோதனைசெய்து சிவ
னைக் கூடுகிற வந்தரியாகத்தின முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நாபியினில் - உந்தியில், — மூலமடியாய் - பிருதிவிதத்துவ
ம கிழங்காகவும, — முகற்றத்துவத்தா வெண்விரனுளத்தாய -
பிரிதிவியை முதலாகவுடைய வினையப்பு முதலிய இருபத்துமூ

ளாறு தத்துவங்களு மெனவிரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாகவும்,—மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தையை மலரோட்டாய-அசுத்தமாயையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்க ளேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்றும் எட்டுத்தத்துவங்களு மெட்டிதழ்வடிவாகவும்,—முழுவித மெட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய - அவ்விதழெட்டிற்கு முறையே அக்கரங்களை யுடையதாகவும்,—ஈசசதாசிவமும் கலாமூர்த்தமாம - ஈசுவரனுஞ் சதாசிவமுமென்னு மிரண்டு தத்துவமும் அறுபத்து நாலென்னப்படும் கேசரவடிவமாகவும் பொகுட்டு வடிவமாகவும்,—சத்தியைம்பதின் கணாளுகம் - சத்தித்தத்துவம் பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீஜவடிவமாகவும் உடைய,—நாட்டு மியங்கானுங் கமலாசனம்-நாட்டப்படு மியம் கமலாசனமும்,—மேல்சத்திமேலாகி-அதன்மேற் சத்திமூர்த்தியும்,—வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்திமானாகி நிற்பன் - வீட்டினை யருளுகின்ற சிவன் மூர்த்திமானாகியு நிற்பனாதலின்,—இந்த விளை வறிந்து போற்றே

இம்முறையை யறிந்து பூசிப்பாயாக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய வந்தரியாகத்துக்கு வேண்டு முபகரணங்களு மதனாற் பிரயோஜனங்களு முணர்த்துகின்றார்

அந்தரியாகந்தன்னை முத்திசாதனமா யறைந்திடுவர் தத்தா வு மானமசுத்தியாரும், கந்தமலர் புகையொளிமஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லாம் மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு, சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தற்பரனுந்த

விளகக, வநதிடுமவ் வொளிபோல மருவியாறுளத்
தே வரவரவநதிடுவன்பின மலமானதறுமே. (கo)

(இ - ள) அநதரி யாகந தன ஊ முததி சாதனமா யறை நதடுவா — ஞாதாகக ளிநத அநதரியாகபூசை ஞானயோகமாதலா லிறுவே பரமமான மோக்ஷத்துக கேதுவெனறு சொலலுவாகள அஃதெககாரணததாலெனில?

அதுதானு மா னமசததியாகும — அநத வநதரியாகநதானு நாடோறு மியறறவே யானமாவுககுச சததியாம அஃதியறறுமஃதெஙஙனமெனனில?

கநதம — சநதனம். அஃதாவது, போகததிற பறறில்லாமையால் வைராககியமாகிறதே சநதனம்.

மலா — அட்டபுஷபம அஃதாவது, சொல்லாமை. யிநதிரிய நிககிரகம. அஃதாவது, புறககருவியின வழி போகாதிருததல்.

சாநதி — அஃதாவது, உட்கருவி யடசகல தயை ஞானம சததியவசனம பேசுகை தவம் பாவம அஃதாவது, மனவழுககற றிருததல் என வெட்டியையு மறிக

பூவார மலாகொண் டடியார தொழுவார.
எனறு ராதலி னறிக

புகை — தூமம. அஃததிநது, பிராணாயாமம போககுவரவுடனே கூடியிருககிற மனமாகிற பாததிரததிலே பிராணனாகிற அககினியை யிட்டு காவமெனப தொரு தூபங்கொடுககை.

ஒளி — ஞானதீபம் அஃதாவது, புத்தியெல்லாத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞானமே தீபமாயிற்று

மஞ்சனம் — திருமஞ்சனம் நீரை

அமுத முதலாக — பிரத்தியாகாரமாகிற அமுதமே நைவேத்தியம் அஃதாவது, இந்திரியத் துவாரங்களிலே பற்றினமனதை யகத்த விந்திரிய விஷயாதங்களிலே செல்லாமற் றிருப்பிக்கொண்டு போய்ப் பல்காலு மிதயத்திருத்தல்

கண்டவெல்லாமனத்தாறக் குறித்துக்கொண்டு — இவைமுதலிய வெல்லாத்தையு மிந்தப்பாவனைகளுடனே பாவித் துபசாரங்களாகக் கொடுத்து

சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை ஞானத்தால் — சிவனை ஞானத்தாற் சிந்தையினிற் பூசித்து என்பது சாவ வியாபியாயிருக்கிற சிவனை ஞானவிதியா லானமாவிலிடத்திலே யிப்படிப் பாவகத்துடன் பொருந்திப் பூசிக்க.

சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தருப்பணந்தனையிலக்க விளங்கு மொளிபோல — கண்ணாடியை விளக்கவிளக்க எப்படி மலினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோல இவனு மானமாவின கண பல்காலும் பலகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசியாநிற்கும்

மருவியாருளாத் தேவரவரங்கிருவன் — அனவரதமும் நினைக்க நினைக்கச் சிவஞானமானமாவைப் பொருந்தி யிரண்டறநிற்கிற சிவன் பிரகாசியா நிற்பன்.

பின் மலமாணத்துமே. — சிவப்பிரகாச முண்டானவாறே யிவனிடத் துண்டாய மலங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

சிந்திக்கச் சிந்திக்கள - து வாவரன்ன விரகூட்டுறக ஞி ளாதகலின அஃதிரட்டைச சொலலெனவறிக.

அது - சுட்டு

தான - அசை

உம்மை - எதிரது தழீஇய வெச்சம

அறிந்தோா அறைவா, அரன அறும என, எழுவாய பய னிலைக கூட்டுக

"உடமபெனு மனையகத்தே யுள்ளமே தகளியாக, மடமப டுணாநெயயட்டி யுயிரெனுந திரிமயக்கி, யிடமபடு ஞானத தீயா லெரிகொள விருநதுநோக்கிற், கடமபமா காளைதானை கழலடி காணலாமே" எனவும "காயமே கோயிலாகக கடி மன மடிமையாக, வாயமையே தூயமையாக மனமணி லிஙக மாக, நேயமே நெயயுமபாலு நிறையநீ ருமையவாட்டிப், பூ சைகொ ளீசனாருககுப போறறவிக காட்டினோமே" எனவுமறிக

இதறகுச சிவதருமோத்தரம சுபரபேதம வாதுளம மோக சுரோத்தரம பூசாத்தவத்து மறிக.

இதநிலை கைவாராதாா புறத்திலிற பூசிக்கு மவைகளைப் பாவித்துப பூசிக்கவெனபதும பெறும. (கா)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதுவுமது

அக்கிரியாசக்தனை முக்திசாதனமா யுரைக்கிறயே ரது தாளு மானமசுத்தியாகும் -இருதயத்துள்ளே சிவனைப பூஜிபப தை முத்திக குபாயமாகப் பெரியோாகள சொல்லுவர்கள அங் கிரியாகநதா ஞானமசுத்தி யாகும-ஆனமசுத்தியாவது ஆ ணவ மாயை கனமமெனகிற மூன்றுக்கு நீஙகுவது அதுவே முத்தி.

மேல் பூஜைபண்ணுமடைவு,— கந்தமலர்ப் புகையொளிமஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு - ஜலம் கந்தம் புஷ்பம் தூபதீப நைவேத்திய மாதியாகவுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றையு மனத்தினாலே யுண்டாக்கிக்கொண்டு உண்டாகுமவாறு, பிருதிவி பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்திரம் உபவீதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூலமுத லநேக வஸ்துக்களையும் அப்பு பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண அப்பு தத்துவத்திலே நின்றுஞ் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு முதலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும் வன்னி பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண வன்னி தத்துவத்திலே நின்றும் தீபம் ரத்தினாபரணம் தர்ப்பணமுதலான பிரகாச வஸ்துக்களையும் வாயு பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்றும் ஆலவட்டம் விசிறி சாமரம் முதலான சலன வஸ்துக்களையும் வியோம பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரண வியோம தத்துவத்திலே நின்றுங் கண்டாநாதம் வீணாநாத முதலான நாதங்களையுமிப்படிச் — சம்பாதிதமான வஸ்துக்களினாலே,— சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை - ஆன்ம லிங்கத்தினாலே சிவனைப் பூஜித்த மேல்,— ஞானத்தாற் சித்திக்கச் சிந்திக்கத் தாபனத்தை விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியானுளத்தே வரவரவந்திடுவன்பின் மலமாவதறுமே - சிவனை யென்பது நிர்மலதீபம் சிவனை யவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேன்மேலும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முன்னம் பிரகாசமாயிருந்த வொளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியேயான்மாவிலே பிரிவறப் பொருந்தியிருக்கிற சிவன் சிவபாவனை கைவரக் கைவரச் சிவனு மதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசித்து வருவன். அதனுக்குணமாக வாணவமலமும் நீங்கி நீங்கி வர

து சிவன் பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போ மென் றிதன்பொருள்.

— சமபாதிதம் - சமபாதிக்கப்பட்டது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இவ் வந்திரியாகமும் ஒருவழி யான்ம சுத்திமுன்னுஞ் சப் பின் பண்ணப்படுஞ் சாலம்ப சிவயோக மூலமாதலாற் சாலம்ப சிவயோக மாராகத்தாற் சமஞ்ஞத்தம் போய்ச் சமஞ்ஞத முற்றுப் பாச முத்தி நிராலம்ப சிவயோக யாத்திர சின்யாத்திரானம சுத்திக் குறி யான்ம சுத்தியாமத்துற சாலம்ப சிவயோக மவ்வமயித்த தந்தத்து நிராலம்பித்து நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணப் பரமுத்தியா மென்று பகாகின்றார்.

ஞானத்தால் - முன்சொல்லியபடி இருதயத்திருந்து நிராலம்பித்துப் பண்ணும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,—சிந்திக்கச் சிந்திக்க - தியானிக்கத் தியானிக்கத் தியானமுற்றுச் சிவசமாதியால்,—மருவி யராளுந்தே வரவர - சிவன் றன் சிற சத்தியினை கண் சாந்தியகுக் சாந்தியஞ்ஞுக,—மலமானதுமே - மலமுத்திவருமே,—பின் தருப்பணத்தைக் விளக்க வந்தும் மவ்வொளிபோல் ஆன்மா,—வந்திடுமென - சிவத்துவாபி விபகத்தமாஞ்ஞன —வந்திடு மவ்வொளிபோல ஒளி வரவர மருவியான வந்திடுமென,—மலமான தறுமென வுரையரைத்தாற் காரிய முந்தத்தும் காரணம் பிரந்தலுமாய வியத்தி முந்தசூட முத்தி பிரந்தலுமாய முறைமைத் திடப்புவரும் வந்திடு மவ்வொளிபோல மருவியரன் வந்திடுவென்னும் திஷ்டாந்த விசேத்தமா மாதலாலும்படி யுரைப்பதன்று.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

சாணைக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறு போல, ஆன்மாவின் வேறாய் ஞானத்தாலாராய்தலுஞ் சிந்தித்தலுந் தியானிக்கலுஞ் செய்யச்செய்ய ஆன்மாவிற் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டுவந்து விளங்கித் தோன்றும். தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும். அக்ஞானமானம் சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வநுக்கிரகம் ஒருதலையான வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென்றறிக வென்பதாம்.

அத்தானுமானஞ் சுத்தியாகுமென ஒற்றுமை பற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்க வென்வே, அவ்வருச்சனை கற்பித்துக் கோடலு மனுவாதத்தாற் பெறப்படும்.

மனத்தாற் கருதுமாறு "காயமே கோயிலாகக் கடிமனமடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களாலுமறிக.

ஞானத்தாலென்பதனை ஆர்ச்சிக்க வென்பதனோடுங் கூட்டுக.

சிந்திக்க வென்றது முன்னையதோதியதனை மேற்று.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளாலும் அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாணவத்துக்கொருதலையான வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யுட்பூசையாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தரியாகத் துக்குப்பயனிப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

அந்தரியாகந்தனை முத்திசாதனமாயறைந்திடவா-இப்படி பூசிக்கிற உட்பூசையாகிய அந்தரியாகத்தை மோக்ஷயேதுவென்றே சொல்லுவர்க ளறிவாளுபாந்தோர்—அதுதானு மான்மசுத்தியாகும்-அந்த வந்தரியாகந்தான் உயிர்க்கு விளக்கமுமாம்—இந்தப் பூசைக்குடனான வுபகரணங்களேதெனில்—கந்த மலர்ப்புகைச்யொளிமஞ்சன மமுதமுதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு - கந்தபுஷ்ப தூபதீப மஞ்சனந் திருவமுது முதலாக நூல்களிற் சொல்லப்பட்டன வெல்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு,—சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற பரமேசுவரனைத் தன்னுடைய விதயத்திலே பூசித்து,—ஞானத்தாற் சிந்திக்கச்சிந்திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சகத்தமும் நினைக்க நினைக்க,—தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடுமவ்வொளிபோல்-கண்ணாடியை விளக்கவே மேன்மேலுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மருவிடா துளத்தே வரவரவந்திடுமன் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்று மேன்மேலே பிரகாசிப்பாய்நிற்பன் அனுவனம் பிரகாசிக்கவே,—பின்மலமானதறுமே - மூல அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நின்ற ஆணவமலமாகிய வந்த வந்தகாரம் இப்பொழுதிந்தச் சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்

இதனிற் சொல்லியத பூசைக்கு வேண்டத்தக்க வுபகர

னைக் கல்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத்தாலே யுள்ளே பூசிக்கிற பூசை ஆன்மசுத்தியென்றும் அப்படிப் பூசிக்கவே இவனுக்குச் சிவப்பிரகாச முண்டாமென்றும் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்திலேலே பாசமானது நீங்குமென்று முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தற்பணத்தைக் விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல - கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளிமேம்பட்டு மாசுநீங்கு மாறுபோல,—சிந்தையினிற்சிவனை-ஆன்மாவினிற்சிவனை —அந்தமலர்ப்புகையொளி மஞ்சன மமுதமுதலாகக் கண்டனவெல்லாம்-சந்தனம் புட்பம் தீபம் தூபம் திருமஞ்சன மன்ன முதலிய பூஜாத்திரவியங்களெல்லாம்,—மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு ஞானத்தாற்பூசித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓம்புதலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய,— மருவியவுள்ளத்தே வரவர வந்திடுவன் - அன்பிற்பொருந்திய சிவம் உள்ளத்தின் கண்ணே மேலிட்டு மேலிட்டு வந்துவிளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே,—பின்மலமாவ தறுமே - பின் ஆணவமலம் தேய்ந்துதேய்ந்து பற்றறக்கழியும்,—அதனாலான்ம சுத்தியாகு மந்தரியாகந்தனை முத்திசாதன மாயறிந்திடுவாய்-அங்ஙனம் ஆன்மசுத்திக்கேதுவாகலா னவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படு முத்திசாதனமென்றறிக.

இவையிரண்டு செய்யுளானு மந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதானடைக்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—•—※—•—

அந்நிட்டையைப் பிரிந்தகாலத்திற் புறப்பூசை
யில் விருப்பமுண்டாகி லொப்பினை மு
டிக்கலாக வுணர்த்துகின்றார்

புறம்போயு மலர்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டிற் பூம
ரத்தினிற் கீழ்நிற்கப் போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரு
ஞ் சிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும் படியிங்கு
ச் சிந்தித்துப்போற்றி, யாமபாவங் கட்குநா மெனக
டவோமெங்கு மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புற மெ
னாதே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே
சரியையார் தம்முடைய செய்திதானே (கக)

(இ-ள்) புறம்போ புறப்பூசையுஞ் செய்யவேண்டுவாராயின
யு மலர்கழ தனைப் பூசிக்க அஃதெவ்வாறென்னின?
ல்கள் பூசிக்
க வேண்டில

பூமரத்தினி பாதிரி கொங்கு அலரிமுதலிய கோட்டி
ழ் நிற்கப் போது னின்று முதிர்ந்த பூமுதலியவற்றாற் பூசை
களுங் கொண்டு செய்க

இது மகாவிலக்காதலாற் புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரி
வாக கருத்தினமயிலக்கேயாம். எனவறிக

சிறந்தாருஞ் சி சாயுஞ்ஞும் யெவ்விடத்து நிறைந்துநின்ற
வனை ஞானத் கின்ற அழகிய சிவனை யகத்திரியாகம் பண்ணு
தா லிங்குச் சிந் முறைபோ லிவ்விடத்து மப்படியே கருதிப்
திக்கும் படியங் பூசிப்பதுஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்து
குச் சிந்தித்துப்
போற்றி

அறம்பாவங்கட்கு நாமென்கடவோம் — யாமே யிவ்விடத்துச் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கட் கவனே நிலைவருத்தலா லவனறி னைச் செய்ய எமக்கென் றறிவினையோமா லிவற்றிற் கெவ்வாறு முரியோமென்று, கருதி யென்னவே யான்மசமர்ப்பணங் கூறியதாயிற்று

எங்குப்பணி வினைக்கண்டக் கா லகப்புறமென்றுதே — சாலவிப்பாடியா யிருக்கிற சிவனை யிப்படித் தரிசித்தவிடத்து அகப்பூசை புறப்பூசை யென விகற்பித்துக் கருதலின்றிப் பூரணத் வைத்துவிட்டு நீங்காது

திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே சீரடியார்தமுண்ட ய செய்திக்கானே — சிறப்பினையுடைய ஞாதாக்கள் இந்த நிலைபிறவிபாதற்றுத் தோன்றின கண்ணே யவன் பணியேயென்று பிறழாமல் வழிபாடுசெய்து நிற்கும் எ-று

செய்து-எழுவாய்.

நிற்கை-பயனிலை

புறம்பேயு மென்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிர்மறை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவதத்திரம் இரகசியசாரத்து மறிக (சக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரன்கழல் பூசிக்கவேண்டில்-முன்சொன்ன வந்தரியசன்னதிலே மனம் நிலைபிறழாமல் புத்தியிலும் பூசிக்கவேணுமென்னு நிச்சயமுடைத்தாமாகில்,— பூமரத்தினிற் முதிரத்

போதுகளுங்கொண்டு - சிவனுக்குச் சாதனவுரித்தாகிய பூவையுடைய மரத்தினின்று கீழுதிராதே வந்தபுஷ்பங்களையும் முறைமையினாலே திருமஞ்சன முதலானவைகளையுங் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு,—சிறந்தாருஞ் சீர்சிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும்படி யங்குஞ் சிந்தித்துப்போற்றி-எவ்வுயிருக்குஞ் சிறப்புயிராயப் பொருந்தியழகுபெற்றிருக்குஞ் சிவனை ஞானத்தினாலே முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்த்திமானைப் புறத்தியிலே க்ஷணிகலிங்கத்திலே யாகுதல் ஆசாரியர் கொடுத்த வாண லிங்கத்திலே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—அறம்பாவங்கட்குநா மென் கடவோமென்று - இந்தப்பூசை பண்ணுகிறவிடத்திலே — ஞானாதிகங்களினாலும் மந்திரக்கிரியாபாவனாத் திரவியங்களினுடைய †சாங்கத்தினாலும் *வைகல்லியத்தினாலுண்டான புண்ணிய பாவங்களுக்கு நமக்குமென்ப போகாது சிவன் கூட்டின காரணங்களையுங் கொடுத்த திரவியங்களையுங்கொண் டேவினபடியே செய்தோமென்று பணிபற நின்று உம்மை சிறப்பும்மை,—ஆண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென்னாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ சிரேஷ்டாத்மமுடைய செய்திகளே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணிறந்தகால மறியாம லிருந்தும் ஆசாரியருபதேசத்தினாலே சிவன் சுவாமியென்றும் நாமடிமையென்றும் அறிந்தபின் புறத்தும் புறம் பென்னும் வெவ்விடத்தும் சிவனுக்கடிமைத் தொழில் செய்வதன்றோ வழங்கிய சிவனடியார் தொழிலாவதென்றிதன்பொருள்

எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் 'புதியவிரைப்போது' என்றுசொல்லி யிவ்விடத்துப் பூமரத்தின் கீழிருந்த தென்றது விரோதமென்னில் அஃதன்று எட்டாஞ்சூத்திரத்திற் சொன்னது கிரகஸ்தவிஷயம்; இவ்விடத்துச் சொன்னது சந்நியாசிவிஷயம் சங்கா

சிகரு 'புஷ்பாணாஞ்ச நிகுந்தனம என்றும யவயதம் பதிதபுஷ்பம ஸஞ்ராத்தவ்யம யதிபூஜகம' என்னு மாகம வசனத்தினால வந்தியாகையால

-- நூரறுதிகம குறைசசல, + சாஙகம-நிறைவு, * வைகல்யம-குறைவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சசா சமாதி நிஷ்டனுககுச் சமாதி குலைநத மனச சஞ்சலம வநதகாலததுப புறபபூசையும பூசிகக வேணடியதென்று புகலுகினறார.

ஞானததால் - நிராலமப சிவததியானததாம்,— அங்கு - நிராலமப சிவயோகத்தில்,—இஙகு- முனசொலலிய கலாமூாததமாகக கறபிககபபட்ட சிவலிஙகததிலும,—நிராகாரமா யுபாசுருபிராயச, சிநதிததுபபோறறி - தியானிததுப பூசிதது,—ஆண்டவனை என்றது பூசாகாலததிற பூசசிய பூசகத தனமையா லுணாததது சமாதிகாலததிற சுவதநதிரமாயொப்பாக வொபபிககும நிராலமப சிவததிபானததின முனைககுஞ சமாதியிற சாறறபபடாது.

"நாஸதிபூஜாகயஸகாரோ நஜபோத்யாகமேவச
கேவலமஞேயமிதயுகதம வேதிதவயம் நகிஞசந."

என்று தேவிகாலோததரத திருததலால்,
மறறையவெளிபபொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அகததாதல் புறததாதல ஒருகுறியினக ணிறைவனைக் காணடபெறின, அகமபுறமென றிரண்டா லாசசனை புரியுமிநதச

கடம் போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவே றி துயே றெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டு மொருபெற் றியராய இடப்பணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தி யாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயு மொரு குறியிற் கண்டு அரன்கழல் பூசிக்கற் பாற்று. அதற் குபகரணம் வேண்டுமா யின், முப்பன்று வருந்துதலு மாகாமையான், மரத்தினின்று முதிர்ந்த பூக்களும் ஆறுகுள முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய நீரும் அடாசக மாய வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையு மென் பதாம்.

போற்றிப் பூசிக்க வென விதையும்
புறம்பேயு மென வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று
போதுகளு மென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது
இதனுனே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

---ப---

ஞானவான்களுக்கு இந்த வுட்பூஜை யொழிந்து புறப்பூ ஜை வேண்டுமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் புறப்பூஜை பூஜிக்கவேண்டி னுலும் அந்த ஞானத்தினுலே பூஜிப்பாகளென றருளிச் செய்கிறார்

புறம்பேயுமரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூஜை யொ ழிந்து புறத்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை யாசசி க்கவேண்டியிருந்தா லதனுலே,—பூமரத்தினின்று முதிர்ந்தபோது களுங்கொண்டு- பூவுள்ள மரத்தினின்றும் உதிரப்பட்ட புஷ்பங் களை திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலான திரவியங்களுங் தேடி க்கொண்டு,—சித்தாருஞ் ஸ்ரீசிவஞானத்தாலே சித்திகளு

யப்படி யங்கு சிந்தித்துப்போற்றி- சிறப்புப்பொருந்திய வழகிய பரமேசுவரனை சிவஞானத்தாலே யந்த குடபூஜையிலே தரிசித்து இரண்டற நிற்கிற முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அப்படியே கண்டு பூசித்துத் தோத்திரமுஞ் செய்வது இந்த முறைமையிலே நிற்கையினாலே,—அறம்பாவங்கட்கு நாமென்கடவோம்- பிராரத்தகன்மந் தலையுமளவுந் தேகத்திலேநின்று சுகதுக்கங்களைப் புசித்தாலும் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கும் நமக்குந் தொந்தனை யுண்டாகாத நாமஞானமாய நிற்கையினாலே,—எங்குமாண்டவனைக் கண்டக்கால் - எவ்விடத்திலும் நம்மை யடிமைகொண்ட பரமேசுவரனைக் கண்டவிடத்து,—அகப்புறமென்றுதே-உள்ளென்றும் புறமென்றும் நினையாதே உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மையாகக் கண்டு,—திரம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ சீரடியார் தம்முடைய செய்தித்தானே- இந்தநிலை திரியாமல் எங்குமவன் பரிபூரணனாய் நிற்கையால் எவ்விடத்திலும் வழிபாடுசெய்து நிற்பதல்லோ திருவுளத்துக் குகந்த வடியார்க்குள்ள செயல்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவான்களுக்கு உட்பூஜையையுமென்று புறப்பூஜை வேண்டினும் அந்த உட்பூஜையைப்போல வாசிக்கவேணுமென்றும் பரமேசுவரனை வழிபடுமிடத்து எங்கும் பூரணமாய் நிற்கிற முறைமை யறிந்து உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மையாக வழிபாடு செய்யவேணு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அகப்புறமென்றுதே யாண்டவனைக் கண்டக்கால் - அந்தராத்ம புறத்தாத வொருசுருதியினைக் னிறைவனைக் காணப்பெற்றி

ல்,—அறம்பாவமகட்கு காமென்கடவேமென்றும - அகம்புற மென்றிரண்டா லாசசனைபுரியுமிகதசசகமபோல புண்ணியபா வங்களாக குறிததலின்றி,—திறமபாதே பணிசெயது நிறகையா னறே-அதுவே திருவே றெனப பிறிததுக காணடலுமின்றி யா னும்மொரு பெறறியாா யிடடபணிசெயது நிறறலே.—சிரடியா ா தமமுடைய செயதிகானே - மெய்யடியாா செய்தியாகலா ன,—சிறந்தாருஞ சிரசசிவனை - அகததே காணுமபடி சிறநது விளஙகுகின்ற முதல்வனை,—ஞானததாலஙகுச சிநதிககுமபடி - ஞானததா லுளளேகண்டாறபோல,—புறமபேயு மிஙகுந சிந ததது - புறததேயு மொருகுறியிறகணடு,—அரனகழல்கள போ றறிபபூசிகக - அரனகழலகள பூசிககறபாற்று—வேண்டிற பூ மாததின கிழுதிாகத போதுகளுங் கொணடு பூசிகக - அதறகு பகாணம வேண்டிமாயின, முயனறு வருநததலும பிறவுயிா களை வருததுதலு மாகாமையின மாததின கிழுதிாநத பூககளு மாறு குளமுதலியவறறி லுளவாகிய நீரும அயாசகமாய வந த அமுதமுதலாயினவுமே யாணடைக கமையும.

இதனுனே புறப்பூசையு மாணடைக கஙகமாதல் கூறபப டடது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சர்வ வியாபிததுவததை யறிநது வழிபட்ட
வானமாககளுக கவன கொடுக்கும வரி
சை யீதென றுணர்த்துகின்றூா.

இங்கனத்தி னெரியாலி னெய்பறத்தினிரத மெ ள்ளினக ணெணணெயும்போ லெஙகுமுளனிறைவன், வநதனைசெய் தெவவிடத்தும் வழிபடவேயருளு மல

மறுப்போ ரான்மாவின் மலரடி ஞானத்தாற், சிந்தை
செய் தர்ச்சிக்கிற் சிவனுளத்தே தோன்றித் தீயிரும்
பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப், பந்தனையை ய
றுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப் பரப்பையெல்லாங்
கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவன்பாலே. (௧௨)

(இ-ள்) **இந்தனத்தினெரி** மரத்தினைக் கக்கினி யடிதொடுத்து நுனியளவாக வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

பாலினெய் பாலினை நெய்யெங்கும் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

பழத்தினிரதம் பழத்தினை யிரதம் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

எள்ளினெண்ணெயும்போல் எள்ளினிடத்துத் தைலம் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

எங்குமுளனிறைவன் இறைவனெங்குமுளனெனப் பதமாறுக. சிவனுமிப்படிச் சர்வவியாபியா யிருப்பன்

வந்தனை செய்தவ் விடத்தும் வழிபடவே யருளும் அகப்பூசை புறப்பூசையெனக் கூறியவற்றொன்றால் வழிபடவே யக்கச்சிவன்றானே சாந்நித்தியமாய் நின்றான்மாக்களுக் கனுக்கிரகத்தைச் செய்வன்.

மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்கில் மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்கிலான்மாவின் மலமறுப்போனெனப் பதமாறுக. மலர்போன்ற அவனது திருவடிகளை யடையக் கருதும் ஞானத்தாலே விருப்பத்துடன் பாவித்துப் பூசிக்கிலவ்வான்மாவின்கண் ணநாதியே பொருந்தின ஆணவாதி குற்றம் போம்படி.

சிவனுந்தே தோன்றி — தன்னை வழிபடாநின்ற வான்மாக்களிடத்திலுண்டாகிய கிருபையினாலே யவரிடத்திலே பிரகாசியாநிற்பன். ஓரிடத்திலே பிரகாசிப்பனெனிராகில் அவனேகதேசியாய் விடானோவெனில்? சிவனது வியாபகந் தடைபடாதாகையா லதற்காளியில்லை.

தீயிரும்பைச் செய்வது போற் சீவன் றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கி — அக்கினியானது தன்னைச் சேர்ந்த விரும்பை யப்படித் தற்சொரூபமாக்கிறது, அது போல இந்தச் சீவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாக்களுடைய ஆணவாதியைப் போக்கி யவர்களறிவை விளக்கித் தற்சொரூபமே யாக்கி

தன்னுருவப் பரப்பை யெலாங் கொடுப்புருந்து பதிப்ப னிவன்பாலே — தன்னைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களையு மிச்சாஞானக் கிரியைகளையு மிகுந்த வான்மாவிடத்திலே கொண்டுவந்து பதியாநிற்பன் எ-று.

ஆன்மா விச்சாஞானக் கிரியாசொரூப னென்று முன்னேறியிருக்க இப்பொழுது கொடுப்பனென்ற தென்னைபோவெனில் அது பாசத்துடன் கூடினபோது விருத்திகாரியமாகச் சீவிக்கும், ஈணவ நிச்சயரூபமாகவே சீவிக்கு மதனையே யிப்பொழுது கொடுத்ததெனக் கூறியதெனவறிக.

இறைவன் - எழுவாய்.

எங்குமுளன் - பயனிலை.

அந்த விறைவனே பதிப்பனென்பதும் பயனிலை

ஓரெழுவாயு மிரண்டுபயனிலையுங் கொண்ட தெனவறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம் ஆக்கினேய புராணத்து மறிக. (௪௨.)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுமத்தற்கே புறனடை

இறைவனிக்கணத்தினெறி பாலினைய பழத்தினிரதமெளி னக்கண்ணையும்போலெங்குமுள னெவ்விடத்தும வாங்கனை செய்து வழிபடவேயருளும் -போல் என்பது கடைநிலைத்தீபம, பக்கந்தோறு மொட்டிய பொருளாக்க சகத்காத்தாவாகிய சிவன் சராசராத்மகமாகிய பிரபஞ்சமெங்கும காஷ்டமு மக்கினியும் போலவும் பழமுஞ் சுவையும் போலவும் எள்ளுமெண்ணெயும்போலவும் பிரிவறனின்றுள்ளன் ஆகலால் சராசரப் பேதங்களிலே எந்தமூர்த்தியிலே சிவபாவனைப பண்ணிப் பூசித்து வழிபடினும அந்தந்தற்கேற்றபலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம சுவர்க்க சமூகலாக சிவசாமீப்ய பரியந்தமும போகங்களை யெல்லாங் கொடுப்பன் இவ்விடத்தனேக திட்டாந்தங்களினாலே அத்தவைதம திடம்பண்ணினது.—மலமறுபோ ரானமாவின மலரடி ஞானத்தாற சிந்தனைசெய் தாசிக்க- போகமானது அசத்தியமும பந்தமுமாதலால மோக்ஷமே வேணுமென நிச்சித்தடபோ ஆன்மாவி விடத்திலே சிவஞானத்தினாலே சிவதரிசனத்தைப பண்ணிச சிவ ஞானமாவிடத்திலே வேறற நினறமையாலே நானே சிவமெனப பாவித்து ஞானபூசையைப பண்ண,—சிவஞானத்தே கோனறி யந்தனையை யறத்ததத தீயிரும்பைச செய்வது போற் சீவனறனைத் தானாக்கித் தனனுருவப் பரப்பை யெலாங் கொடுப்புருகது பதிப்ப னிவனபாலே-முனசொன்னவாறு ஞானபூசை பணணவே சிவ ஞானமாவினே பிரகாசித தானவாதி பாசங்களையறுத்து அக்கினி யிருமபிலே பொருநதி யிரும புடைய நிறத்தையுஞ் சுடுந்தொழிலையுங் காட்டியதுபோல ஆனமாவைத் தானாக்கச்செய்து, தானாக செய்த லானமாவினுடைய

கிஞ்சிஞ்ஞதையும் பாரதந்திரியத்தையு மொழித்துத்தனதாகிய ச ர்வஞ்ஞ சர்வ கர்த்திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அநுகூல கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவிப்பது. இவ்வாறு சீவன்முத்தி யவ ஸ்தையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய ஸ்வரூப மாய சத்திய ஞானாநந்தங்களைக் குறைவற விளக்கப் பரமமுத்த னிடத்திலே ஸ்தாபிப்பனென்றி தன்பொருள்

கொடுவென்றது ஆன்மாவைத் தம்மைக்கிரகித்ததெனவும் புகு ந்ததென்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக் கொடுத்ததெனவு மறிக. இ தற்குச் சம்மதி திருவாசகம் "தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதெ ன்றன்னைச் சங்கரா." ஏகார மீற்றசை

× பாரதந்திரியம் - உட்பட்டிருக்கை,

சிவாக்கிரயோகிபண்ணின சிவஞானசித்தி

ஒன்பதாஞ் சூத்திர வியாக்கியான

சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தேவிகாலோத்தரத் துரைத்த ஞானசார முறாய் முற்று மூலோகாசாரப் பற்று முறாய் மற்றவாக்கே பஞ்சாக்ஷர மாத் திரத்தால் வங்க நியாச மந்த லக்ஷரியாக மத்தன்ற பூமரத்தின் கீழ் விழுந்த பூப் புறப் பூசை, இம் முகக்குறி பொறிகளுஞ் சிறகு றி ஞான பூசை, உலோகாசாரமு ஞானாசாரமு மொத்து மே றியுங் குறைந்து மிருக்கு மவாக்கு பத்ததிப் படிக்குப் பலகுறி க கிரியாபூசை, சிவத்தியான வுயிரியரசைச் சிவஞான பூசையி னாற் சிவன சீக்கிரஞ் சாந்நித்ய மாய்ச் சிவத்துவாபிவியத்தி செ ய்வ னென்று செப்புகின்றார்.

இந்தனத்தி னெரி யென்பது முதல் உவமை முற்றுவமை யன்று பிரபஞ்ச மாத்திரத்தி லேகதேச வுவமை முற்றுவமையாகிப் பொருளுரைக்கில், இந்தனத்தி னெரி யென்பதனாற் காஷ்டத்தி னவயவமாய்க் காஷ்டத் திருக்கு மக்கினிப் பரமாணு வுக்கும். அப்படி யிருக்கும் பிருதிவிப் பரமாணு அப்புப் பரமாணு வாயுப் பரமாணுக்களுக்கும் சம்யோகசம்பந்தம். அந்த இந்தனத்துக்கு மெல்லாப் பரமாணுக்களுக்குஞ் சமவாய சம்பந்தம்.

அக்கினிப் பரமாணுவுக்கு மெரிக்கும் சம்யோக சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது —

பாலினெய் யென்பதினாலும் எள்ளினெண்ணெ யென்பதனாலு மப்படி யூகித்துச் சம்யோகசம்பந்தமும் சொல்லப்பட்டது.—

பழத்திலிரத மென்பதனாற் கேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ் சாற்றப்படு மாதலாற் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம்பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்படிற் சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு மேகான்ம வாதத்திற் கிருப்புமாவன் ஆதலா லிச் சம்பந்தங்களை விட்டுச் சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபித்து,—

ஏகமுள னிறைவனென - அதனாலே எவ்விடத்துமிலிங்கசித்தி யாதியில்,—

வந்தனை செய்து வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்களைச் செய்து போற்ற,—

அருளும் - பதமுத்தி கொடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்து மகாப் பிரளயத்திற் பரமுத்தியும் பலிப்பிக்கும். திரிகாலத்திற் பரமுத்தி துல்லபமானாலும்,—

மலமறப்போம் - உத்தரோத்தர சுத்த போக மாத்திர முற்று நடுவே கீழ்வீழாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால் மகாப

பிராயத்த மதிநல்லமாய்வரு மிருந்த மலபரிபாகத்தார் தம் மியத்தால் நிராதிகரண சிவதீக்ஷை சாதிகரண சத்தியோ நிருவாண சிவ தீக்ஷை யிரண்டிற்கு மருகா சிலா தீவிர வசத்யோ நிருவாண தீக்ஷை மாத்திரத் தருகராயத் தானங்களிற் றங்காது சரீராந்தத்துச் சிவத்துவத் தடையின்றி யடையும் பொருட்டுத் தீக்ஷையிற் பிராரத்த கன்ம போகந் தகைந்த சிஷ்ட மலமுத்தி விரும்புவோர்

ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்தால் - சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சிற் சத்தியால்,—

சிந்தனை செய் தாசிக்க —சிவோகம பாவனாத்தியான பூசை பண்ண,—

சிவனுளத்தே தோன்றி - ஆன்மாவில் மலக்ஷய காரசங்கற்ப சாந்நித்தியனாய்ச் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரந்தான் பரமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரகோடி பரிசிக்கு முத்தம சிவ சமாதி மாத்திரந்தானுதிக்கப் பண்ணிச் சரீராந்தத்தில்,—

தீயிரும்பைச் செய்வது போல - முற்றுவமையன்றிருவும். ஒத்த சிவத்துவப் பிரகாச மாத்திரத்தி லேக தேச திஷ்டாந்தம் முற்றுவமை யுன்னில் சிவாவேச காபால மகமாம், அது சித்தாந்த மன்று, தடத்த லக்ஷண மாதலால் ஆன்மச் சொரூப லக்ஷண மோக்ஷ சுருதி தாத்தம் ஆகையால் அவ்வள வொப்பினுல்,—

சீவன் றன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கி - அச்சேஷித்த மலத்தினை மாற்றித் தன்னைப் போற் றற்பொருளிலிற சிவனாக்கி,—

தன்னுருவப் பார்ப்பை யெல்லாங் கொடு புருந்த பதிப்பணி வைபாலே - இவ்விடத்தும லக்ஷணையாற் பொருளுரையா திரு

ந்தபடி யுரைத்தார சங்கிராநதவாதி பாசுபதி மதமாம அது சித்தாந்த மன்று. தரணப பொருளைக் கெடுப்புகுந்து பதிபப னென்பது கூடாது சிவனுகிய ஆனமாவிலே தனது சத்தி கொந்தப்பிறப்பொரு ளறிவுச் சிற்சத்திசகுறிச சிவத்துவ தரண முறறும பிரகாசிப பிப்பன சிவப பிரகாச முதற சிவ சாத திரங்களிலே திரிமலமு மகல வுயிருள சோமுதத்தி யென்பது முதல வசனங்களுக்கு மிலக்ஷணையினுற் பொரு ளிப்படித்தா னே பண்ணவேண்டும சொறபொருளிருந்தபடி பொருளுரை க்கிற பாசுபதி முதலோர மதமாம அதுசிவசித்தாந்த மன்றெ ன்றுசெப்பி யப்பொருள தெளிய தாகையா லிப்பொருள நற பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இறைவன அகம்புறமெனனும் பிரிவின்றி யாங்கணு முளனு சலான, மேறகூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல யாணடு வழி படினும அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம. அங்ஙனமாயினும ஆனமாவின கண்ணதாகிய வாதனுமல நீக்கலுஅவாாக்கு அக பபூசையா லவவாறு வழிபடுத லொருதலையான வேண்டும இ றைவன விளங்கித தோனறி வாசனையைப் பற்றறத் துடைதத றகுந தனவண்ணமாக்கித தனது பேரானநதப பெருஞ்செலவ முழுவதும அவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவி யைப்பு ஆணடையதாகலா னென்பதாய்

இங்ஙனத்தினெறி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதலா து மறைந்து உடனுய் நிறறறகும, பாவினெய் மகத்தாமலபாக டையாாக்கு ஒருவாறறுற றேனறியுந தோனறுதம் மறைந,

து உடனாய் நிற்றற்கும், பழுத்திவிரதம் மந்தமலபாகமுடை யார்க்கு உய்த்துணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், ஏனைக் [illegible] தீவிரமலபாகமுடை யார்க்கு இவ்வாறு விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும் உவமையாயின.

எங்குமுள்ள இறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபட்டோ யருளுதற்குரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்ற துந் தோன்றி யறுத்தாக்கிய பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனைசெய்தர்ச்சித்தற்குரிய விசேடவியைபு விளங்குதற்கு ம், ஏதுவாய் நின்றன.

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முத லிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததின் வண்ண மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவியை பானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல்.

அதுவே சிவானந்த மேலீட்டென்பது.

அர்ச்சிக்கவென்றது வியங்கோள் முடிபு வேறுகலிற் பா ல் வழுவினமையுணர்க.

அர்ச்சிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோது வார் பால்வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகந் தன்னையென்று செய்யுளிற் பெறப்பட் டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் போலுமெனின் மலைய றக, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசசே டயுளாகலின்.

இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத் தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் முன்னுறக்கூறின பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

உட்பூசை மகத்தாக வருளிச்செய்ததென நம்பு என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இந்தனத்தினெரிபாலினெய் பழத்தினிரதம் எள்ளினெண்ணெயும்போ லெங்குமுள்ளிறைவன்-காட்டத்திலக்கினிபோலவும் பாலினெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும் எள்ளினிடத்துண்டாகிய எண்ணெயைப்போலவும் பரமேசுவரனும் சடசித்துக்களா யெவ்விடத்திலும் வியாபியாயிருப்பன்,—வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளும்- ஆகையாலே பரமேசுவரனும் தன்னை யாதோரிடத்திலே நமஸ்கரித்து வழிபாடுசெய்யவே அவரவர் கருத்துக்குத் தக்கதாக வனுக்கிரகியா நிற்பன்,—அந்தத்தன்மையொழிந்து மலமறுப்போரான்மாவினை- ஆன்மாவுக் கநாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளினாலேபோக்க விசாரிக்கிறவர்கள்,—மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனைசெய்தாச்சிக்க- எவ்விடத்திலும் விட்டு விளங்காநின்ற சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே சிவனை யறிந்து தன்னுடைய விருதய கமலத்திலே யாச்சிக்க,—சிவனுளத்தே தோன்றி- அநாதியே தோன்றாமல் நின்ற சிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து,—இரும்பைச்செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப்பற்றினவை யறுத்துத் தானாக்கி- அக்கினியானது தன்னைக் கூடின விரும்பை யிரும்பின்றன்மையை மறைத்துத் தானாக்கின முறைமைபோலச் சிவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாவை அவனுடைய பாசமயத்தைக்

ளையும் விடுவித்துத் தன்னைப்போல நின்மலனாக்கி அப்படி யுருப
மாக்கினது மன்றி'—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுப்புகுந்
து பதிப்பணிவனபோலே- தன்னுடைய சுகசொரூபத்தின் வியா
த்தியெல்லா மிவனுக்குப் பிராணனாய நின்றநிலையிலே காட்டி
யனுபவித்து அசைவறநின்று பிரகாசியாநிற்பன்

இதனாற் சொல்லியது, எவ்விடத்திலும் வியாத்தமாயு
ள்ள பரமேசுவரனை ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் தங்கள்
தங்களுக்குப் பிராணனாய்நிற்கிற முறைமையைச் சிவஞானத்
தாலே யறிந்து உள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக் குண்டான மலச
ம்பந்தமும் நீங்கிச் சிவனைப் பெறுவார்களென்னு முறைமை றிய
வித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இறைவன் வித்தினதினெறி - இறைவனகம்புறமென்னும்
பிரிவின்றி யுலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதவாறு மறைந்து
டனாய் நிற்கும் விரகிற்றீப்போலவும்,—பாலினெய் - மந்ததர
மலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றுற் றோன்றியுந் தோன்றுது ம
றைந்துடனாய் நிற்கும் பாலினெய்போலவும்,—பழத்திரசம்-
மந்தமலபாக முடையார்க் குய்த்துணருமவழி விளங்கித் தோ
ன்றுவதாய் உடனாய் நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும்,—எள்ளி
னெண்ணெயும்போ லெங்குமுளன் - தீவிரமலபாக முடை
யார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படா து
டனாய்நிற்கு மெள்ளி னெண்ணெயைப் போலவும் யாண்டுமுளனாக
லான்,—எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே யுருகும்-
மேற்கூறியபடி அகத்தால் புறத்தால் யாண்டுமேவசித்து வழி

படினும் பருக்கிரகிக்கு மென்பதே தேற்றம் — ஆன்மாவின் மல மறும்போர் - அசுத்தமாயினு மான்மாவின் கண்ணதாகிய யாதனுமல நீக்கலுறுவாராகத், — மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனை செய்து அர்ச்சிக்க - அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருத் தலையான வேண்டும்.—சிவனுளத்தே தோன்றிப் பந்தனையறுத் து - இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப் பற்ற றத் துடைத்தற்கு,— தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்ற னைத்தானாக்கி - தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல் வுயிரைத் தன் வண்ணமாக்கி,—தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுப்புகுந்து மிவன்பாலேபதிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமா மிய லபுடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித இயைபா னே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலாகிய தனதுபேரா னந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனதாகச் செய்தற்கு முரி மையுடைய விசேட விடைப்பு ஆணையுடைய தாகலான்

இதனானே புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தெ ன அதன்பெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசெய்யுளானும் மூன்றுங் கூற்றுப் பொருளைத் தெரித் துணர்த்தியவாறு

☞ கூ-ரு, கூ-ம், அதிகரண முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

“சாறு னெற்”

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

பலவிரண்டு முடிந்தது.

உ

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

௧௦—வது மலமோசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இனிய பத்தாஞ்சூத்திர மென்னுதலுற்றதோவெனின்:
முற்கூறிய பாசவாதனை நீங்கிச் சிவன்முத்தர்
நிற்கு நிலைமை கூறுதனுதலிற்று

இத் தலைச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனின்? இச்சிவன் முத்தராக ஆகாமிய மேறாதபடிக்குக் காரணங் காட்டியுணர்த்த னுதலிற்று.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதம
கிதமிவனுக்குச் செய்தாரபாலினையு, மவனிவனாய் நி
ன்றமுறை யேகனாகி யரனபணியி னின்றிடலு மகன்
குற்றம், சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்
யென்றுஞ் செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததென்
றும், பவமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற் பா
தகத்தைச் செய்திடினும் புண்ணியமாகி விடுமே. (௧)

(இ-ள்) இவனுலகில் இந்தச் சிவன்முத்தர் இந்த வுலகத்தில்
இதமகிதங்களைச் செய்த புண்ணியபாவங்களாக
ச் செய்த விடத்திலே ஆகாமியமாய் வந்தேறுத அஃ

யெல்லா மிதமகி தமிவனுக்குச் செ ய்தார்பா லியை யும்

தேவர்க்கே சென்றடையுமென்ன, சிவனவாக ளுக்கு கிதமகிதஞ் செய்தவர்க ளிடத்திலே தானே சென்றடையும்படி திருவுளஞ் செய்வன். அஃதெக்காரணத்தா லெனில்?

அவனிவனாய் நின்றமுறை யே கனாகி யரன்ப ணியி னின்றிடவு மகலுங்குற்றம்

காட்டத்தி லக்கினியானதுபோல ஐக்கிய முறையாகக் கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தின் முறைமையிலே யிவன் செய்கிற செயல்களெல்லாஞ் சிவனே யென்னக் கருதிப் பணியறுத்துக்கொண்டு நிற்கவே யிவனுக்கு காகாமிய மேறு மிவனுக்குச் செய்தவர்க ளிடத்திலே தானே யவ்வினைகள் போயடையும்

“யாதே செய்யினு நாமல்லோ நீயெனி, லாதே செய்யும ளவில பெருமையன், மாதே வாகிய வாய்மூர் மருகனார், போதே யென்று புகுந்தும் போயகொலோ” எனவறிக.

இச்சிறப்பினையுடைய ஞதலாலே

சிவனுமிவன் செய்திடெலா மென்செய்தியெ ன்றும்

பரமேசுரனும் இந்த உலகத்தின்கட் சீவன்முத்தனு யிருக்கிறவன் செய்கிற விருவினைப் பலன்க ளனைத்தினையு மிவன் செய்தானென்னக் கருதாமலவைக ளெல்லா நாமே செய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய் ததென்றும்

யாதாமொருவ ரிந்தச் சீவன் முத்தனுக்குச் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைக ளனைத்துஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பவமகல வுட றாகி நின்றுகொ ள்வன்

இந்த ஞானவான்கள் சுத்தராகையாற் சனனமெடாதபடியாலே சிவனு மவர்களுடன் கூடி யொன்றுபட்டு நின்றுகொள்வன்

பரிவாற பாதகத்தைச் செய்தி டினும் பணியாக இ விடுமே — சிவனிடத்திலே நேசத்தாலே இவன் சண்டாளனைப்போல மகத்தாகிய பாபங்களைச் செய்தானேயாகிலும் இவனுமவனுங் கூடியிருக்கிற வைக்கியத்தினாலே யக்குற்றமுனமையாயவிடும். எ-று

ஏகார மீற்றசை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரம் சிவஞானபோதம்

"சொன்ன ஞானி தன்னைத் துதித்த தாரவர், முன்னஞ் செய்யற் முற்று மடைவாக, வின்னஞ் சொன்னவ ரேயவர் வன்பவ, மன்னுவாரஞ்சல் ஞானஞ் சேர்வரே" எ-ம் அருத்துக வம்லனானனை யகத்துணர்ந்தவரையன்னங், கருத்திருந்தவாக்குச் செய்த பூசனைகடவுள் கொள்வ, னொருத்தருக்குபசாரங்க ளுடலிடையுலகர்செய்வர், பிரித்துடலுயிரைப்பேணும் பெற்றியையாரே பெற்றார்" என்றுந்திரு ரமதருறவா (௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஞானநெறி சொல்லி மேல்பத்தாஞ் சூத்திரத்தில் பிரபத்திநெறி கூறுகின்றது. பிரபத்தியாவது மாஜஜால சிசுவைப் போலத் தன்செயலறச் சிவனவழித்தாய நிற்கை.

அவனிவனாயேகனாகி நின்றமுறையினாலே யரனபணியி னின்றிடவு மகலுங்குற்றம் - அவன்-சிவன், இவன்-ஆன்மா, என்பது லோகப்ரசித்தம் சிவஞானமாகிலே யபின்னத்தியாய் ஆன்மாதானேக வொன்றுபட்டு நின்றமுறைமையினாலே ஸ்ரீபிரபஞ்சனுபவ னெல்லாச் செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்கின்றமையால புண்ணிய பாபங்களென்கிற குற்றமிவனைப் பொருந்தாது இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாத்திரமன்றியு

ப — சிவனுமிவன் செய்தியெலா மென்செய்தி யென்று மிவனு
க்குச் செய்த தெனக்குச் செய்த தென்றும் பவமகலவுடனாக்கி நி
னறுகொள்வன் பரியார பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக
கவிடுமே-சிவனுமிந்த பிரபன்னன் கோபப் பிரசாதங்களிற்றோல
ட வன்னின நிக்கிரகானுக் கிரகமெல்லாம் நாமபண்ணினதேயெ
ன்றும் இவனுக்கொருத்தர் பண்ணின உபகா ரபகாரங்களெல
லாம் நமக்குப் பண்ணினதென்று மிவனுக்குச் சன்னத்தக் கே
துவான வாக்கியங்களும் மேற்சொலொழியும்படி வேறறின்றி
யின்றித் தானாகவே யங்கீகரித்துக் கொள்வன் இவ்வாறு பெற
ற பிரபன்னன் புத்திபூர்வமாக மகாபாதகங்களைப் பண்ணினா
னாகிலும் அந்தமதேவலாயாக்கிக் கன்மத்தை யொழித்து விடும்
புசார மிறாதை விடுவென்னாது விடுவொன்றாது வினைமுறாது

ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத் குருதே
ர்ஜுந|

என்னும் வாக்கியத்தினாலே பண்ணின கன்மமானது பலத்தைக்
கொடாதே போகாதே யென்னின? மெய் ஒருவன் பண்ணின
கிருஷியினாலுண்டாகிய தானியம் அவன்புசியாமல் அந்நியராலு
ம் புசிக்கப்படுமே! அதுபோல வென்பதற்கு,—இவனுக்கிதம
கிதஞ் செய்ததெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பால் வினையு
ம்-பிரபன்னனவன் சனங்களுக்குப் பண்ணின நன்மைக டைமை
கள் விதியுந் தாசாரங்கள் அநுசாரங்க ளாசாரங்க ளிவையிற
றின பலங்கள் எல்லாமிவனுக் கிதம்பண்ணினவர்க ளிடத்தி
லும் பொருந்தும்

தஸ்ய புத்ரா — தாயமுபயந்தி ஸுஹ்ருத:
ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்
||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்படி யெட்டாஞ் சூத்திரத்து மோனபாதஞ் சூத்திரத் தா முத்தி சாதன சிவயோக மகேசம பிரகாரமா யுரைத்து சிவ யோகபல சிவபோக சிவ சாக்ஷாத்காரமுஞ் சிறிது சிறிது நமி வே செப்பி, வடமொழிப் பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்றுமினை செப்பி யிருத்தலாற் சிவ சாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவ யோகாவயவக் குறித் கிரியகாரத்த சிவத்துவபசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொது ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம பாவக சிவ சமாதி சகுறிச சிவயோகமுஞ் சிவபோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாத்கார ச சிறப்பு ஞானகுறிச சிவபோகமும சிவயோகி மகிமையுஞ் செப்புகின்றாரா யொன்பதாஞ் சூத்திரத் தகத்த துரைத்த சமாதிரான மகிமை சாற்றுகின்றார்

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்ததெல்லாம - பூமியின கண ணிச சமாதிமான செய்யு மிதமகித முன்னுக்கப புத்தியின முன சகும புண்ணிய பாவஙகள முற்று முவாதக்கரையில் விளைத்த வித்துப்போற பலியாது,—இதமகித மிவனுக்குச செய்தாயா வினையும்-இவனுக்குச செய்த விதமகித முன்னுகம புண்ணியபா வஙகள செய்தவாகள புத்தியிற பொள்ளெனப பெரிதாய் முளை சகும. அதுகொண் டவை வருமென றுபசரிககபபட்டது அது வனறி யவைவருமென றுரைததால முத்தானமாகிற சிவசத்தி சஙகிராந்திக்கும, திஷ்டார்த்த மில்லாமற் ரேமெ சங்கிராந்த வாதி திருஷ்டாநதமாகப பண்ணிச சித்தாந்தியைச சயிப்ப ன ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாது அவனைக் குறித்துப் பண்ணின லவனது புத்தியின முளைக்கும,—அவனிவனுய நின்றமுறை யேகனுகி - சோகமபாவித திருப்ப

துபோலொத்த சிவசத்தி யுள்ளதாகிய புனித சிவன் முன்னாக யபின்னாவென்று சிந்தித்து-அரன்பணியி னின்றிடவும்,—

"ஸமாதி ஸம்ஸ்தாவஸ்தா ஜீவாத்மா பரமாத்மநோ"

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால் சிவசம சிவாவஸ்தாவேச வசனாகிச் சீவித்திருக்க, அப்படிச் சிவனை விதித்த சிவ சமாதி யனுஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனாதலால், சமயி பண்ணுந் தாசானுஷ்டானத்தினின்று தற்செய'லற்றுத் தான் கெட்டு நிற்கவென்று பொருளுரைப்பது நன்றன்று சமாதியினும் நானென்பது அகங்கார விருத்தி யுபாதி விருத்தி மாத்திரம் விட்டு ஸ்வதந்திர புத்தியோடு தோற்றுமாற் றுற்றி நிற்கு மாதலால்,— அகலுங்குற்றம்-பாச முத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கு'ம் — பணியாக்கி விடுமே - நிஷித்தானுஷ்டான மாறலுஞ் சண்டேசுர முதலோர்க்குப் போல விதானுஷ்டான மாக்கி விடும்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்றுசூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தர்க்கும் முத்திப் பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினா ரவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்தர்க்காமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்.

பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத்தநிலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யான்மா

வேறாயொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, ஞானமான அம்முதல்வனோ டொன்றிநின்றறிவினுக் காணென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பற்றி அவனிறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙன மேகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவனிறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்க ளெல்லாம் யான் செய்யுமிதமகிதங்களென உடன்றாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன் அரன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பரதந்திரிய மொழிதலின், அவனிறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்பநுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடன்றாய்நின்று என்று கொள்வன் இவ்விருதிறத்தாலும் முறையே, இவன்செய்யு மிதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும் இவனுக்கு இதமகிதஞ்செய்தார்மாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாயினையும் இங்ஙனம் ஆர்ச்சியமும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் வீணொழியு மென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமேயென்றதன் பின்னுக் கைத்துரைத்துக்கொள்க

நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுத்தற்குத் துணைக்காரணமா யிடையுமென்பது சொல்லாற் பெற்றாம்.

அது அவரதாகுஞ் செய்தவினை தன்னொடு மொருங்குடனே பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானுமென முன் வருகின்ற வாற்றானறிக,

இச்செய்யுளின் கருத்துரைத்தார் இவன்செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தாரைப் பயக்குமென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறொன்றாய் முடியுமெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், இயைந்தபடி தழுமஞ்ஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந் தில்லவே செய்திடு மதத்தானமே நிலமலைப்போற் றிகழுமென்றற் போலவைவற்றொடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமா றுணர்க.

உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அஃது செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பார் உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்ப தன்மேல் முடியவைத் துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முள்வாய் மையடு ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின் முதனூலோடொத்து ஒருபொருளுணர்த்திய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படுமுக்கூற்றுள், ஒருவாற்றானினைவியல்புணர்த்தப்பட்டு மிறுதிக்கூறு பதினோராஞ் சூத்திரத்தில் இணைப்புற்றியெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே வேறெடுத்துக்கொண் டோதப்பட்டனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலிபபடி யுளளே கணடு பூசிதது வருகிறேனெனற மாணுககனை நோககி யருளிசசெயகிறா

இவனுலகில் விதமகிதஞ் செயதவெலலா மிதமகிதமிவனுககுச செயதாரபாலிசையு மவனிவனுய் நினறமுறைமை யேகனுகி - அனனுவயா, பெததததில் சிவன் றேறறமினறி யிருநத வானமாவாய நினற முறைமைபோல இவனுந தனறேறறமினறி சிவனிடடத தேகனுய நிலலாமல நானுந தனியே ஒரு முதல, சிவனுந தனியே ஒரு முதலெனறு இபபடி யிரணடாக விசாரிககிறவாகளுககு விசாரிககிற நினைவு கிடைககையினுலே சிவனுமொரு முதலிலலை யெனனுமபடி யநத வானமாவேயாய நிறபன, ஆகையால சிவனைக கூடுகை யுணடாகாது இபபடித தறறேறறமறறுச்சிவனுகினற விவன இநதப பிரபஞசததிலசசநதுககஙகளைபபுசிககிறவிடத துணடாகிய பிரியாபபிரியஙகளெல்லாம இநத ஜீவன முததனு யுளளவனுககு முனபுளள புணணியபாவ மெலலாம இலலையாயப போனபடியாலே இவனுககு விருப்பு வெறுபபுககள செய்தவாகளிடததிலே சென்று பொருநதாநிறகும இததனமை கூடாதொழியில மேலு மோரு பாய மருளிசசெய்கிறார்.—அரனபணியினினறிடவு மகலுஙகுறறம - அபபடி நிறககக் கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேலையெனறும சிவனுடைய நியதியெனறும நிறகவு மலமாயா கனமமாகிய குற்றஙகணீஙகும —சிவனுமிவனசெய்திவெலா மெனசெய்தியென்று - இபபடி தனசெயலறறு நிறபனேயாகில் காததாவும் இவனுலே செயயபபடடதெல்லாந தனனுடைய செயலெனறும,—செயததெனைககிவனுககுச செயததெனறும-இவனுககுச செய்த நனமைதீமையெலலாம நமககுச செய்ததா யிருககுமெனறும- பவமகலவுட

ருகி நின்றுகொள்வன் - இவனுக் குண்டான ஜனனங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்படி ஆன்மா வென்பதொரு முதலற ஆன்மா தானேயன்றி ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன்,—பரிவார்ப்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே - முன்சொன்ன முறைமையிலே நின்றவிவன் சிவனளவி லுண்டாகிய பத்தியினாலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாதகங்களைச் செய்கானேயாயினும் பரமேசுவரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாக்கி விடுவன்

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோணோக்கம், "தீதில்லைமாணிசிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியும்வேதியன் றாதைதன்னைத் தாளிரண்டும், சேதிப்பவீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப், பாதகமேசோறு பற்றினவாதோணோக்கம்" என்னுமதுக் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்தில் பரமேசுவரன் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல விந்தயானமாவு மிப்பொழுது தற்குற்றமறச் சிவமாய் நிற்கவே மலமாயா கன்மங்க ணீங்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அவனிவனாய் நின்றமுறை - பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பேதத்திலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யான்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழி நின்றமுறைபோல,—ஏகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவும் - ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோ டொன்றாய் நின்றதியினாற் றானென வேறு காணப்படாதவா றவனோ டொற்றுமைப

பறறி அவ விறைபணியின வழுவாது நிறகபபெறின,— பவமக லஅஙஙன மேசஞுகினிற்றலான யானெனதெனறுஞ செறுகக ருகலின,— சிவனுமிவன செயதியெலா மெய்செயதி யென று முடனுகி னினறெனறு கொளவன - அவவிறைவனு மிவனசெ யயு மிதமகிதஙகளெலலாம யான செயயு மிதமகிதஙகளென ' — ருயாஙின றெனறுகொளவன,—இவனுசகுச செய்த தெனககு சசெயத தெனறு முடனுகினின றெனறுகொளவன - அரனப ணியி னிறறலா னிநதிரியஙகளின வசமாய நிறகும பரதநதிரி ய மொழிதலின அவவிறைவனு மிவனுக கினபதுனப நுகாச சியாமாறு பிறா செயயு மிதமகிதஙகளெலலா மெனககு நுகா சசியாமாறு செய்தனவே யாமென வுடனுயநின றெனறு கொ ளவன,—பரிவாற பாதகததைச செயதிடினும பணியாககி வி டுமே-இவவிருதிறததாலு முறையே யிவன செயயு மிதமகிதங க ளிவனுககும பணியாய முடியும — இவனுலகி லிதமகிதஞ செயதவெலலா மிதமகித மிவனுசகுச செயதாராபா லிசையும - இவனுககு இதமகிதஞ செய்தாராமாடடு அவவிதமகிதஙகள அ வவளவினனறி மிகுதிபபடுதற்கு முறையே துணைககாரணமாக லியையும —குற்றமகலும - இஙஙன மாாசசிபபு நுசாசசியு மி வனைப பநதியா தொழியவே யேனைச சஞசிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குறறஙகளை மூனறு மிவனைப பநதிகக மாட டாவாய வினடொழியும

இசசெயயுளிற் கூறபபடு முககூறறுள் ஒருவாற்று னீஙகு வலியுறுககபபடு மிறுதிககூறு பதிஞராரருசூததிரததி வினைய புபறறி யெடுததுககொணடு தடைவிடைகளாற் சாதிகக நினற மையின, முனனை யிருகூறமே வேறெடுததுககொள டோத படுவன வெனககொளக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலைமை யானென் றெனனுஞ் செருக்கற்றார்க்கே
ஞானம பிரகாசித்ததாகக் கூறக்கேட்டனபதூஉ மஃ
தில்லாதார்க்குண்டாகாதெனபதூஉ மு
ணர்த்துகின்றார்.

யானசெய்தேன பிறர்செய்தா ரெனனதியானெனனு, மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பிநிமிர்த்து, தானசெவ்வே நின்றிடவத் தத்துவனறுனரே தன்னையறிந்து முன்னிற்கும வினையொளித்திட்டோடும், நானசெய்தே னெனனுமவர்க்குத் தானயினையி னணைந்து விக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கனம, மூனசெய்யா ஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவர்க்கு மியா னெனதென்னுங் கோணொழியாதன்றே. (உ)

(இ-ள்) யானசெய்தேன பிறர் செய்தாரென றியானெனனு மிக்கோணை — நானேயிவனுக்கு நன்மைசெய்தேன ஒருவராலுஞ் சாதித்தற்கெட்டாத காரியத்தை நானே நிறைவேற்றிக் கொடுத்தேன என்றும் பிறரேயெனக்கிந்தத் தீமை செய்தாரென றகங்கரித்து நின்றும, எனதென்னு மபிமானமும் யானென்னு மபிமானத்தினையு முடைய வாசனைக்காரியங்களேறுங் குற்றம் அஃதெனபோல வெனனின்

ஒருவன வீட்டி லூர்க்குருவியுங் கோழியும வளர்த்துக் கக்கா லக்கைப் பூனை பிடித்தவிடத்தப்பொழு தக்விட்டத் தபிமானம பண்ணாதபடியாலே துக்கங்கொண்டிலம, கோழியை நரிபிடி

தக்கென்று மபிமானத்தை யதனிடத்து வைக்கையா லத்தை நிபிடித்துவிட்டதென்னுடையது போயதென்னுந் துக்கமுறு முறபோல யானென்தெனனும பந்தத்துக்கு மிஃதே காரண மாதலா லெனவறிக

ஞானவெரியா லெவதுபபிநிமி நிது — அதனை ஞானமாகிய அக்கினியிலே வெது ப்பிநிமிர்த்து

நானசெயவவே யின்றிட — அந்த பந்தத்தைசசைக் கருதாது முத்தித் சையையுடையோன சிவனே யெல்லாத்தக் கும ப்ரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா ய் நிறபா, அப்பொழுது

அத்தத்துவன முனேரத்தினைய ளித்து முனவிற் குமவினைபொளி ததட்டோடும — அந்தவுண்மைப் பொருளாகிய சிவனிடத்து திருமனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத் தேறின வினைகளெல்லா மொளித்தோடிப் போம. ஒளித்தல்-வலிகெடுதல்

நான செயதே னெனு மவாககு த தானஙகின்றி — நானென்னுஞ் சுட்டுப்போத்தத்தைப் பொ ருந்தி யகஙகரித்து நிறகுமானமாக்களுடன சிவன கலந்து நின்றானேயாயினும அவாகளுக குப பிரகாசியாமல் நிறபன. அஃதினமை யால்?

நண்ணுவிக்கு ம போகத்தைப பண்ணுவிக்குங கன்மம . — பண்ணுவிக்குங கன்ம நண்ணுவிக்கும போ கத்தை யென்பதுமாறுக. இப்படியே நின வாகாமியகன்மம வேறொரு சரீரத்தைக் கொ டுக்கப்பண்ணுவிக்கும. அந்தச்சரீரம போக த்தைப புசிக்க விருப்பத்தை யுண்டாக்கும.

இவ்வாறு சங்க மரணத்துற்றுத் திரிகிறதே சுபாவமாய் விடுங் காண்

ஊன செய்யா ஞானந்தானுதிப் பினல்லா லொரு வாக்கும யானெ னதியுமொழியா தன்றே	ஆன்மாக்களுக்குக் குற்றத்தைப் போக்குவதாயுள்ள சிவஞானமானது பிரகாசியாத விடத்தொருவாக்கும யானெனதென்னு மிடையையொழியாது என்று

"யானெனதென்னுஞ் செருக் கறுப்பான வானோர்க்கு யாந்த வுலகம புகும" எனவறிக.

தத்துவன முன்னிற்கும என எழுவாயும பயனிலையுமறிக

இதற்குக் காலோத்தரம மத்யகம் சிவதருமோத்தரம என வறிக (௨)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே விளங்கக் கூறுகின்றது

யானசெய்தேன பிறர செய்தாரென்னை தியானெனு மிக கொணை ஞானவெரியாலவெதுப் பி நிமிர்த்தத் தானசெவ்வே நின்றிட வதந்தத்துவனுருனோரே தனை யளித்து முன்னிற்கும வினையொளித்திட டோடும-யாரொருத்தருமத்தைப் பண்ணினேன ஒருத்தருக குபகாரம பண்ணினேன அபகாரமபண்ணினேன பிறரெனககுபகாரமபண்ணினாரகள அபகாரம் பண்ணினாரகளென றெனககும பிறருககும் ஸ்வதந்திரமுண்டாகவும வீடு மாடு பெணபிள்ளை முதலான பொருள்களை சிவ னென்னிடத்திற் கூட்டினானென றெண்ணும லென்னுதே யெனனும தேகேந்திரியாங

தககரணவிரததி ஞான மிவைகளை யெனக கனலியமென றுண ராமல யானேயெனறு நினைவும வசகிரமாகிய மாயாசனனிய ஞானததைச சிவஞானமாகிற அககினியிலுலே காசசி யததக கோட்டததைத தீாததுத் தான சிவனுககு அபிமுகமாக நிறகும போதில,முநதின திருவிருததததிலே சொலலபபட்ட சததியமா கியசிவனறனனுடைய ஆநநதஸவரூபததை யிவனுககளிதது பநத ததிலே சிவனைததெரியாமலானமாமுனனுக நினறதுபோல வா னமாவையமறைததுச சிவனே முனனுக நிறபன. இவவாறு சிவ ன முனனுக நிறகவே புணணிய பாவமான இவைக கிட்டாம லிவனுககு இதமகிதஞ செயதவரிடததிலே விரைநது போயநிற கும நிறபனெனபதறகு நிறகுமெனறது விணைமுற்று — நான செயதே னெனுமவாககுத தானங்கினறி நணணுவிககும போகத தைப பணணுவிககுங கனமம - முனசொனன யானசெயதே னெனபதாதியான நினைவையுடையவாககுச சிவனவிடத திற பிரகாசிபபதினறி யவாகளபணணின புணணிய பாவஙகளு ககேறற சுகதுககஙகளைப புசிபபிககும புசிப்பிககுமிடதது மே லும புணணிய பாவஙகளைப பணணுவிககும இவவாருகில யா னெனதெனப தொழிவ தெவவாறெனனில?—ஊனசெயயா ரு னநதா னுதிப்பினலலா லொருவாககு மியானெனதிஙதொழியா தன றே-மாயாகரணஙகளைப பொருநதியறிகிற சிறறறிவனறிப பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிககி லலலது பிரமாதி களுககும யானெனதெனனு மகங்கார மமகாரஙக ணீஙகாதெனற திதன பொருள.

அனறென கிளவியா மெனத் தருமே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபோகஞ் சிவயோகததாற் சேருமெனறுசெபபினரா

யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்ன லியானெனதுமி க்கோளை - உபகாரபகாராபிமானத் திருக்காகு மஞ்ஞானத் தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவா தித திரிபதார்த்த சிவத்துவ டசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொ து ஞானாக்கினியால்,— வெதுப்பி நிமிர்த்து - வாட்டி மேலறி வை நீட்டி,—தான் செவ்வே நின்றிட - சிவயோகியானவன் தியான சமாதிக் குறிச் சிவ யோகத் திருக்க,— தத்துவன ருனோரே - ஜீவனெதிராய,— தனையளித்து முனிறகும - விரைவிலே திரிகாலக் குறிப்புமொழித்தனைச் சிவ யோக கைக்கொண்டு சாக்ஷாத் கரிப்பிக்கச் சத்தி சங்கற்ப சாந் நிதிய ருவனை,— வினையொளித்திட்டோமே - முத்தி முந்தி வி யத்தி பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முனம் பாச முத்தி யாம் பின் சாக்ஷாத்காரக் குறிச் சிவத்துவ வியத்தியாம்,— ஊன் செய்யா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச் சிவ யோகத்துக்கு மூ லமாய முன் சொல்லிய பொது ஞானம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்..

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பனன்றி, இறைவனுடனு ய நின்று கோட்டலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியு மாகச்சிப்பும் இவனுக் கில்லாததாலும், அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய வி லை முறையே நிகழுதல் செல்லாமையால், அச்செருக்கறுதி யைப் பயப்பதூஉம் அவனியலுய நின்ற முறை யேகருகி நிற கு ஞானமொன்றே யன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதி யின் பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண் டற்பாற் றென்பதாம்

வலியுறுத்தற் பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானும் எதி
ர்மறை முகத்தானுங் கூறினார்.

உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யின்றி யமையாமை விளக்கு
தற் பொருட்டு

ஞான மென்றது ஈண்டேற் புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நி
ற்கு ஞானத்தினைமேற் றாயிற்று

இதனானே, மேலைச் சூத்திரத் தோதிய வாறு ஞாதிருவு
ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யன்றியும் அத
ன்மேலும் ஏகனாகி நிற்ற லொற்றுக் கென்பாரை நோக்கி, அவ்வா
றுநின்றலன்றி யானென தென்னுஞ் செருக் கறுதன் முதலிய
ன முறையே நிகழ்ந்த முத்தியைத் தலைக் கூடுதல் செல்லாதெ
ன முற்றக்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இயானென தென்னுஞ் செருக்கற்றவர்களுக் கொழிந்து
ஞானப்பிரகாச முண்டாகாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

இயான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னுமிக்
கோணை ஞானவெரிப்பால் வெதுப்பிநிமிர்த்து - நான் பிறருக்கொ
ன்றைச் செய்தேனென்றும் பிறர் தனக்கொன்றைச் செய்தாராக
ளென்றும் யானென்றும் என்னுடைய பதார்த்தமென்றும் பிற
ரென்றும் பிறருடைய பதார்த்தமென்றும்சொல்லுகிற அஞ்ஞா
னமாகிய முடிந்த கிருக்கைக் ஞானாக்கினியிலே வெதுப்பி
கலருக நிமிர்த்து,—தானசெவ்வே நின்றிட - தானுந் தவ
ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்துட்னேகூடி ஞானத்
தினை வழுத்தாய நிற்கவே,—அதக்கத்துவந்தா நேரொத்தனை யளிக்

தமுன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோம் - அந்த ஞானத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞானமே புலப்பட்ட தலினை யிவனவசத்திலே கொடுத்து ஆன்மாவென்ற ஞானமில்லை யென்னும்படி தான் பிரகாசியா நிற்பன் அப்படி நிற்கவே யிவனுக்குண்டான பிராரத்தமும் அது புசிக்கச்செய்தே யேறுகிற வாகாமியமும் அதித்தன சனனத்தியில் அந்தகாரம்போலத் தோன்றுமலொழிய போகாநிற்கும்,— நானசெய்தே னென்னு மவர்களுக்கானங்கினறி - தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று அகங்கரித்து நிற்கிற பேதான்மாக்களுக்குக் காத்தா வவர்களுடனே பொருந்தி நிற்கச்செய்கேயும் தோன்றுமல நின்று,—நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குமகனமம் - அவர்கள் முன் ஜனனங்களிற்செய் கன்மத்துக் கீடாகச் சுகதுக்கங்களையும் புசிப்பித்து அது புசிக்கிற வ்வகாரத்திலே இதாவகிதங்களாகிய வாகாமியத்தை யுண்டாக்கா நிற்பன் இப்படிச் சொல்லுகிறயானெனது போமபடி யெங்ஙனே யெனனில்?—ஊனசெய்யா ஞானங்கா றுகிப்பினல்லால் - சர்வர்க்கும் அனுக்கிரகத்தைச் செய்கிற சிவஞானம பிரகாசியாதபொழுது,—ஒருவர்க்கு மியானெனதெங் கொழியாதன்றே - சர்வான்மாக்களுக்கு மியானெனதென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு நீங்காது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧0-சூ,௧-வெ
“ நானவனென்ற றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாதல், தானெனவொன்ற றென்றியே தானதுவாய—நானெனவொன், றில்லெனறுதானே யெனுமவனைத் தன்னடிலைத், தில்லென்று தாழுமிறை ” என்றுமதங் கண்டுகொள்க

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, யானெனனுஞ் சங்கற்பத்தா லுண்டாகிய பசுஞானத்தை சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அந்தஞான

த்தின் வழித்தாய் நின்றவர்க்கு ஜனன முண்டாகாதென்று
ம் யானெனதென்றும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அஞ்ஞானரா
யாய் நின்றவர்களுக்கு ஜனனம் ஒழியாதென்றும் சாவான
மாக்களுக்கும் சிவஞான முதயமாகு தொழிந்து இந்தவஞ்
ஞானம் போகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் - யானிதனைச் செய்தேன் பிறரிதனைச் செய்தார் என்கின்ற,— என்னது யானென்னுங் கோணை - மமகார அகங்காரமாகிய செருக்கு விளைதற் கேதுவாகிய மலக்கோணை,— ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஞானாக்கினியால் காய்ச்சி யக்கோணை தீர்த்து,— தான்செயவே நின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாய் நிற்கவே,— அத்தத்துவன்றா னேரே தனையளித்து முன்னிற்கும் - அம்முதல்வன் றற்சொரூபத்தை விளக்கி வெளிப்படுத்தத் தோன்றுமாகலின்,— வினையொளித்திட்டோடும் - புண்ணியபாவமாகிய வினைகளிவனைப் பொருந்தாம லிவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தாரபால் விரைந்து செல்லும்,— நான்செய்தே னென்னு மவர்க்கு - முன்சொன்ன யான் செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையார்க்கு,— தானங்கின்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றிக் கன்மானுகூலமாகப் போகத்தைப் புசிப்பிக்கும்,— கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்குமிடத் தாகாமிய வினையை யேறச் செய்யுமாகலின்,— ஊன்செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பினல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தியறிகிற சிற்றறிவி னின்று நீங்கி யேகனாகி நிற்கப்பெற்றாலன்றி,—

ஒருவர்க்கும் யானெனதென் றொழியாதன்றே - யாவர்க்கும் யா
னெனதென்னுஞ் செருக்கொழியா தன்றே. எ-ம்

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்து ஒத்தியவாறு ஞாதுரு ஞானஞேய முறைமாக நின்று காணுங்காட்சியே யமையும் அதன்மேலும் வேண்டுகின்றால் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யவ்வாறு நின்றுழியன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதல் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

௧௦-சூ, ௧-ம், அதிகரணம் முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஐம்முறையி னிறக்கவொட்டா மிந்திரியாதி தன்வ
சத்தாகி லதற்கோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்

இந்திரிய மென்பபறி நின்றேயெனவசத்தி
ன்னிசையாமே தன்வசத்தே யெனையிர்ப்பதிவற்றைத்,
தந்தவன்றன் றுணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறி
ந்திட்ட வற்றினொடு தனையுடையான்றாள்கள், வந்த
னைசெய் திவற்றினவலி யருளினால்வாட்டி வாட்டமி
லாயிருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல், முந்த
யுடைச்செயலென்று முடிந்தெழுகவினைகண் மூளா
வகை காணாகி மீளானன்றே. (௯)

(இ-ள்) இந்திரி இந்திரியங்களானவை யென்னுடன் கூடி யமென்ப யிருந்து மவை யென்வசமாவாராமலென பற்றி நின் லையுந் தன்வழித் தாக்கிக்கொண்டு முத்து ரேயென வசத் க்கொள்ளுகிற முறைமையினையும்

தி விசையாதே
தன்வசத்தே
யெல்லையிலாப் பதி
வாறை

கந்திவனரு
ளுணைவழி நின்றி
— லாலெனறுந்
தானறிநதிட்டு

அவை சடமாதலால் றனவழிச்செல ...
வையிறவைச் சிருட்டித்து நிறுத்தின ஈச
தாவினது வழிபாலுந் தானுமென ...
துநின்றவை நடக்கையிலுலே யிதனை யறி
துகொண்டு

அவற்றினொடு
கலனையுடையா
ன்ருளகள் வந்த
னைசெய்து

அவைகளுடன் கூடின தனனைய மலவிக
கிரியைகளையும் சுதந்தரமாகவுடைய சிவனு
டைய சீபாதகமலங்களை வணங்கி

இவற்றின் வ
லியருளினலவா
ட்டி

அவைகளால் வருந்தும் வந்தவிட்ட தா
தப பலத்தை யருளினால் கெடுத்து

வாட்டமின்றி
யிருந்திடவும் வ
ருளுசெயலக ளு
ணடேல

இம்முறைமையிலதன வலியைக் கெடுக
துநின்ற வாதையுமம் விருகசையிலுரு ...
னமாகதிரத்தி லாசசித்த பிராரத்த வசத
தாலே யதனவழி யிழுத்துத் திவவினையைப
பணணிறறுயினும

முந்தனுடைச
செயலெனறு மு
டிநதெழுக

இனி நாமிதறகு வேறொன்று செயயக
லலே நாமுன்னே யாசசித்த கனமத்துக்கு
டாகச் சிவனே செயதானெனக் கருதி, இத
வுமவனசெயலெனறு அதனவழியே செலக
இபபடி யதனவழித்தெனறே பணிபுறாத
திறபாலுகில

வினைசனை மூ இவனுக் கொருக்காலு மாகாமிய கன்ம
ளா மேற்படேரு
அங்காளாகி அஃ் துண்டாகப்படிப்பிலே மற்றொரு ச
மிசுந்தனறே னனத்தை யெடுப்பித்துப் பலத்தை யெப்ப
டி கொடுக்கப் போகின்றது. எ-று

ஒரு உடனிகழ்ச்சி
உம்மை யசை

இவன் க்ரியையற்றவ னாதலாலே அஃ் துண்டாகாதென
பதாயிற்று

இச்சூத்ரச் சிந்தியாகமம் சிவதருமோத்தரத்து மறிக

"ஜீவரா லலக்கப்படுக் கழியிடைத் தோணிபோன்றே
னை" எனவும்

"நோனிலா ரவரோடு மிடனென் விரவிவைத்தா ராண
மாராம் பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீ ரட்டனாரே" எனவுமறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும் பிரபத்தி யுபாயங் கூறுகின்றது

பூந்தரிய மென்னைப்பற்றி நின்றேனென்வசத்தி னிசையாதேதன
வசத்தின் பின்னேயிழப்பது—சோத்திராதி இந்திரியங்களானது அ
ந்தக்கரண விருத்தியான வென்னுடைய வறிவைப்பற்றி நின்றே
னென் வழிக்காகாமல் தன்வழித்தாக விழுக்கையா லெவ்வாறு
நீங்குவதென்று மாணாக்கன் வினவ உத்தரம் —இ
வற்றைத் தந்தவன் ஞானவழி நின்றிலா னென்றுந் தானறி
ந்து— நின்றிடு நின்னையுடையானருள்கள் வந்தனைசெய் இ
வற்றினைப் பின் யருளினால வாட்டி - இந்த இந்திரியங்களை யான
ம் பசுக்கு காரணங்களாகக் கூட்டின சிவனுடைய வாஞ்ஞாசத்

ஜி வழித்தாயக் கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பி ரிந்தும் எக்காலமும் நிறகையாலே இந்தவிந்திரியங்களை யுடை மையாகவுந் தன்னையடிமையாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறி ந் சிவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிந்தவிஷயங்களிலே யடியே னகருத்துச் செல்லாம னிறுத்தவேணுமென்று வேண்டிக்கொண் டவனருளினாலே யிந்திரியங்களுடைய சத்துவபகெடுத்துச் சிவ னவழித்தாய தாளிணையாமணிற்க,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவு ம் வருஞ்செயல்களு னடேன-இந்திரியத்தின் வலிமைகெடுத்து த் தனவலிகெடாம லிருக்கச் சிசேயும் பிரபல பிராரத்தத்தினு லே விஷயத்தினுடைய விசையானது மேலிட்டுவரில்,—முந்த னுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுகவில்லைகண் மூனாவங்காளா கி மீனானநேரே-இவ்வாறு விஷயவிசை மேலிட்டு வருவது கா த்தாவினுடைய பிரேரகமே, இதை நம்மால் மீறப்போகா தவ னவினைபடி செயகிறோமென்றுநீாவரக்கிலே கோரையொழுங்கி னுறபோல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கனமமான துண் டாகாதாகையால மோக்ஷத்துக் குரித்தா யிவவிடத்து சன்ன த்தை யெடுக்கத் திருமபிவாரார்களென நிதனபொருள

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதெனனில் பிராரத்தமான து தீவிரமென்று மந்தமென்றும் × சுப்தமென்றும் மூன்றுவி தமாம

இதில் சுப்தமானது சிவதரும பாராயணனுய நடக்கிறவ னுக கில்லையாம.

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லையாம்

தீவிரமான தாருக்கும் நீங்காது.

தீவரபிராரத்தை பிரபலபிராரத்த மென்றதெனவறிக.

× சுபத்தம-தூங்கினது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவசத்தி தன்னைச் சிற்சத்திப் பிரகிருதி யாகார வியாபாரத்தா லிந்திரியங்களை விஷய விமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதீன மாக்கி நிற்கப் பாசமுத்தி சிவத்துவ வியத்தி பலிக்கு மென்று படிக்கின்றார்.

ஆளாகி - சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வ கர்த்திருத்துவ முற்றுஞ் சமர்த்தனாகி, ஈசனாகி யென்றுரையுரைப்பதன்று, அதிமோக மென்று முன் மறுத்திருத்தலால்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகத்துப் பாடிகாவல ராயினார் பிழைசெய் தாளரைத் தம்முட்டக்கித் தாமீர்த்தவா றெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசன் தானை வழி நிற்கு மவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனை யறிந்து அப்பாடி காவலாக்குந் தமக்கு மிறைவனாகிய வவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி, அவர் பரதந்திர நீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தமதாணைவழி நிறீஇத்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னுந் தம்முட்டக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வன் தானைவழி யவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறி

இலலையென றிவவாறுணாநது அவவிநதிரியஙகளையுந தனனையு முனடயனுகி யமமுதலவன ருளகளைத தலைககூடடபபெறறு அவன பணியினின றொழுக வொருவன பெறுமாகின, அவன அமமுதலவன றிருவருளால அவ விநதிரியஙகளைத தனனுளை வழி நிறபிததுக கொளளவலல சுதநதிரனுவன அவவாறு முதலவனவழிபி னுறைதது நிறபுழியும பயிறசிபறறி யொரோவழி யவ விநதிரியஙகளின குறுமபு நிகழு மாயின, இநதிரியங களுககு மெனககு மொரு சுதநதிர மினமையின அதுவுமமுதலவன செயலே யெனறு வரைசெயது பணியின வழுவா தொழுகவே, அதுவாயிலாகப புகுநது கூடித தடககவலல வினைகள அஙஙனமாகமாடடாவாய மடஙகி யொழியு மாகலான, அவவாறடிமைததிறததி னினறுன மறிதது பொறிகளின வழிபபடடுப பரதநதிரனுவானலல னெனபதாம.

குறிபபுருவகம.

ஏகனுகி நிறறலே யமையும அதனமேலு மரனபணியி னிறற லெறறுக கெனபாரை நோககி, ஏகனுகி நிறபினுந தனபணி மடஙகினு லனறி வினைத தடக குறுதற கேதுவாய இநதிரியஙகளின வழிப படடுச செலலும பரதநதிர நீஙகாமையின, அது நீஙகுமாறு தான பணியை நீததற பொருடடு அரனபணியி னிறறலு மொருதலையான வேணடபபடுமென றுணாததியவாறு.

நினறிடலா லீரபபதென றறிநதிடடெனை வினையும.

தான அசை

ஈரபப தெனபது அததொழினமே னினறது.

ஏனறு மெனனு முமமை அவவீரததலை மாறறுதறகு உபாயமாவது யாமு மவவாணைவழி நிறற லெனறு மறிகதென எதிரது தழீஇயிறறு.

இவற்றி னொடுங்க தனையுடையா னென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்

வந்தனை செய்தலாண்டு அரன்பணியி னிற்றன் மேற்று

வருஞ் செயல்க ளுண்டே லென்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல ளுண்டேன் முதனுடைச் செயலென முடித் தொழுகுதல், "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும்பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாசகத்தினுமறிக

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநுவத்தைத யாதலில்லை யென்பார், ஆளாகிமீளா ரென்றுங் கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்கு மேலுமொ ருபாயம ருளிச்செய்கிறார்

இந்திரியமென்னைப்பற்றி நின்றேனெனவசத்தி லிசையாதே தன்வசத்தே யென்னையீர்ப்ப - பஞ்சேந்திரியங்களிலு மியான முந்தினமையாயிருக்க அவை யென்னைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் என்னுடைய வசத்திலேயே பொருந்திவாராமல் இவை யென்னைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற விவையிற்றை,—இவற்றைத் தந்தவன்றன் றன்னாணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறிந்திட்டு - இந்திரியங்களை யெனக்குக்கூட்டின பரமேசுவரனுடைய வாக்கின்வழியிலே எப்பொழுதும் நிற்கின்றதென்றும் இவையிற்றுக் கொருசெய லில்லையென்றுந் தானறிந்து,—இவற்றினொடுங்க தனையுடையான் றாள்கள் வந்தனை செ

யது - இந்த விந்திரியங்களோடு தன்னை யடிமையாக வுடைய
பரமேசுவரனது சீபாதங்களிலே தன்செயலற்று அவன்செ
யலான முறைமையை யறிந்து வணங்கி,—இவற்றின்வலியருளி
னாலவாட்டி - இந்தப் பஞ்சேந்திரியங்களினது பலத்தைத் தம
பிரானுருடைய வருளினலொழிந்து வாராதென் றறிந்து அவை
யிறைக்கெடுத்து,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல்
களுணடேல் - இவையிறைநீக்கி மயக்க விகற்பங்கள் கூடா
மலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீண்டு மிந்திரிய வியாபாரங்
கள் வந்துகூடில்,—முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழு
க - காத்தாவினுடைய செயலொழிந்து விந்திரியங்கள் தானாக
வந்துகூடாதென் றுறுதியிட்டு நிற்கவே,—வினைகள் மூளாது-இ
ந்த முறைமையிலே நின்று பிராரத்தம புசிக்கிற வினைகளுக்கு
ஆகாமிய மேறாது —அங்காளாகி மீளாவனறே - அந்தப் பரமே
சுவரனுக் கடிமையா யவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧0-சூ, ௨-வெ,
“நாமலலவிந்திரிய நமவழியினலலவழி, நாமல்லநாமு மரனு
டைமை—யாமெனனி,, னைத்தனுவினின்று மிறைபணியாறகில
லவினை, முற்செயவினை யுந்தருவான முன” என்னுமதனுற் கண
டுகொளக.

இதனுற் சொல்லியது, இவனுவுள்ள செயலக ளெல்லாம
சிவனுடைய செயலகளென்று காணவே ஆகாமிய மேறுதென
னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

(உலகத்துப் பாடிகாவலராயினு மிழைசெய துள்ளாரை
த் தமமுள்ளடக்கித் தாமீரதவா றெல்லாம பரதந்திரமாயத்து

கிடப்பச்செய்வதுதம்மையவ்வாறுசெய்விக்கு மரசன்றாணைவழி
நிற்கு மவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப்பிறிதின்மையின், தன்னையறிந்து
அப்பாடிகாவலாக்கும் தமக்கு மிறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலை
க்கூட்டப்பெற் றவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லாராயவழி ய
வ் ரப்பாரதந்திரீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையும் தம்மா
ணைவழியி னிறபித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர் அதுபோ
ல) இந்திரியமென்னப்பற்றி நின்றே யென்வசத்தினிலையாதே ச
ன்வசத்தினென்னை யீர்ப்பது - வினைசெய்தமைபற்றி யிந்திரியங்
களென்னைத் தம்முள்ளடக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்
பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதூஉம்,—இவற்றைத் தந்தவனரு (ள)
ணைவழி நின்றி—லால்-அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வ
ன்றாணைவழி அவை நிற்றலால்,—என்றுந்தானறிந்தி— டிவற்
றினொடுந் தன்னையுடையான் றாள்கள் வந்தனைசெய்து - அவ்வாற
ற்ல கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வா றுணர்ந்து தவ்விந்தி
ரியங்களையுந் தன்னையு முடையானாகிய அம்முதல்வன் றாள்களை
த் தலைக்கூட்டப்பெற் றவன்பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறு
மாயின்,—அருளினாலிவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டமின்றி யிருந்
திடவும்-அவ னம்முதல்வன் றிருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத்
தன்னாணைவழி நிறபித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ
வாறு முதல்வன்வழியி னுரைத்த நிறபுழியும்,—வருஞ்செயல்க
ளுண்டேன் முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக,—பயி
ற்சிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமா
யி னிந்திரியங்கட்கு மெனக்கு மொருசுதந்திர மின்மையி னது
முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின்வழுவாதொ
ழுகவே,—வினைகணுளா-அதுவாயிலாகப் புகுந்துகூடித் துட்
க்கவல்ல வினைக ளங்ஙனமாக மாட்டாவாய் மடங்கியொழியு
மாகலான்,—அங்காளாகி மீளானன்றே- அவ்வா றடிமைத் திற

தசினினறேன மறித்துப பொறிகளின வழிபபடடுப பரதநதிர னுவா னலலன

மறைஞானதேசிகர் உரை

தனனை யடைநதார வினை தீரபபதனறே தலைபாயவா தனகடனுவது, தானெனனுந திருவாக குண்டாகையாற றனைகைமமாறு கருதா தனுக்கிரகஞ் செயவது சிவனுககுச சுவபாவமென றுணாததுகினறா

சலமிலனுய் ஞானத்தாற றனையடைந்தார்தமமைத தாணுகதித தலைவனவர் தாஞ்செயவினைதனனு, னலமுடனே பிராசெயவினை யூட்டிபொழிபபானுய நனுகாமல வினையவரை நாடிககாபப, னுலகினிலெலலசெயலெலலா முனயிறிமேபீயே யுணணினறுஞ செயவிததுஞ செயகினறுயெனறு, நிலவுவதோர் செயலெனககின றுனசெயலேயெனறு நினைவாராகககு வினைகளெலலா நீஙகுநதானே (ச)

(இ-ள) சலமில னுப ஞான ததாற்ற னை யடைநதா தமமைத தாணுகதித தலைவனவா தாஞ்செய வினை தனனு னலமுடனே பிராசெயவி தலைவன சலமிலனுய் நலமுடனே யாவாதாஞ் செய்வினை தனனுற பிறா்செயவினை யூட்டி யொழிப்பானுய ஞானததாற் றனை யடைநதாாதமமைத் தாணுககியவரை வினை நணுகாமல் நாடிக் காட்பன இதனைப பொருள கோளாககிப பொருள கொளக சிவன றனவன றனக கொருவ ரிடதது மவிருப்பு வெறுப்பினமையாற சாவானமாகக ளிடததிலு நனமைமைவககபபட்ட

னை யூட்டி பொழி-பாளுய் நணுகாமல வினையவளை நாடிக காப்பண

வனும் அவரவா செய்த கனமபேத மெல்லாதனையு ம நமமாலே நாம செய்தோமெனறு கருதி நிறகிறவாகளுக கவாகளவாகள செயத கனமபலஙகளை போருமற குறையாம லவரவாகளுககுக கொடுததுப புசிப்பிததது தொலைபபிபபானுமாயக கனமஙகளைச செயயுமிடத தானமாககளுக கொருசெயலு மினமையா லிஃதெலலாஞ சிவனசெயலெனக கருதிநிறகிற ஞானதகிளு லிஃதெலலாஞ சிவாககினையின வழியென றிவாக ளியபடி நிறகவே தமது செயலகளெலலாஞ சிவன செயலக ளெனககருதி நிறகையாலுஞ சிவபாவனை யுடன கூடிநிறகையாலு மவாகள கனமபலத்தைப பொருநதாமற காபபன.

இப்படி சீவன முததாகள நிறகையிருலே

உலகினி லென செயலெலலா முலவிதியே

கனமம பிரகிருதி சமமநதமா யிருககை யா லதறகுச சுதநதரமிலலை

இப பிரபஞசததினகண யான செயயும வியாபாரமெல்லாம் தேவரீா கரபிததபடியே! அஃதெதக காரணத்தாலெனின?

நீயே யுணணி னறுஞ் செயவிததுஞ செ ய கின ருய

எனககெனச சுதநதிர மிலலாமையால நீ ாதாமே யெனனுளளே நினறு மிவையெலலா வறறையுஞ செயகினருய், உணணினறு மெனற வுமமையாற புறமபேநினறு மெனக கூறியதாயிறறு

என்று நிலவுவதோா செயலெனககினறுன செயலே

எபபொழுதும யா னேவபபடுகிறவ னுக லா லெனனுடைய சுதநதிரததாற செயயுஞ செயலகளினறு. இஃதெலலா முமமுடைய வியாபாரமேயெனப பணியறுதது

என்றநினைவா — எப்பொழுது மெதுவந்தாலு மிந்தப்படி
ரக்கு — கருதியிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கு
வினைக ளெல — இந்தப்படி நிற்கிறவர்களிடத் துண்டாகி
லா நீங்குந் தா — ய ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் பொருந்தா
னே — து என்று

தலைவன - எழுவாய

காப்பன - பயனிலை

நினைவாராகவென்பதனைப் பெயராக்கி நீங்குமென்பதனைப்
பயனிலையாக்குக

தான - அசை

ஏகாரம - ஈற்றசை

இதற்குச் சாவஞானேதாத்தாதந் மறிக. (ச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

அநந்த தீவிரமாகிய பிராரத்தகன்மபலத்தைப் புசிக்கும்
பொது ராகத்துவேஷமுண்டாய்ப் பிறகு இதாகிதங்களைச்
செய்யினும் ஹீனகிருத்தியங்களைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சத்தையிலே
லே ஆகாமிய புண்ணியபாவ மேருதெனபது கூறுகின்றது

தலைவன ஞானத்தால் றனையடைந்தார் தம்மைத் தானாக்கிய
வா தானுசெய்வினைதனாலே நலமுடனே பிறர்செய்வினை புட்
டு யொழிப்பானாய் நாடிச் சலமிலனாய வினையிவரை நணுகாம
ற்காப்பன-காத்தாவானவன் றனதுஞானத்தினாலே தலைவனே
றறிந்தபெயரைத் தானேயாகப்பண்ணிச் செய்தவர்கள் பிரா
ரத்தகன்ம வசத்தினாலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களை
கொண்டு பிறர் அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகளைப் பண்ணினவ

ரகேப புசிப்பித்துத் தலைப்[?]வருகக்கண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள் சீவன் முத்தரைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சனையில்லாதவருக்கே பாதுகாப்பன. ஆதலால்,— உலகினிலென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயேயுண்ணின்றுஞ் செய்வித்தலுஞ் செய்கின்றுயென்று நிலவுவதோர் செயலென்சகின்றுன்செயலேயென்று நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் தானே நீங்கும் - உலகத்தினகண் மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான்செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களெல்லா முன்னாலேசறபிக்கப்பட்டதே! நீயே யந்தரியாமியாக வென்னிடத்திலேயின் றிச்சையாகிச் செலுத்தி ஞானேந்திரியங்களினாலே விஷயங்களைப்பற்றுவித்தும் கன்மேந்திரியங்களினாலே தொழில்களைச் செய்வித்தும் செய்கின்றுயென்றும் ஆதலா லென்னாற் செய்யுங் கிரியையொன்றுமில்லை யுன்னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப்பதென்று வெவ்விட்டது மெச்செயலுஞ் சிவன்செயலென்று எண்ணுமவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்திலேயாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள் பொருந்தாமற் றுன்னே போமென்றின் றதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கன்மங் கன்மபலன்க ளிரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற் சமர்ப்பித்துச் சமபுத்தியாய் நிருவிகற்ப சமாதியாட்ச் சிவனைச் சிந்தியாது சிந்தித்திருப்பவர்க் கிருவினை யிசையாதென் றிசைக்கின்றுர்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகிய[illegible]ா வருமாறு.

———0———

நீயே எனக்குணர்வின்று செய்கின்றுபாகலின் எனனைற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்று, நீயே பிறனாகக்கொண்டு செயவிக்குஞ் செய்கின்றுபாகலிற் பிறா னெனக்குவரு மிதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதல் லவென்றும், இங்ஙனமவனருளேயல்லதொன்றனையுங் கருதா ராய்த் தம்மை யிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாட்டு, அருஞானக்கண் மம பிரவேசிக்கமாட்டாதொழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெ ற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புக்காரைத் தன் னைப்போலச் சுதந்தரராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலி யானடங்கி இரை நுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாம்பின் யாதானு மோரிலக்குவந்து வாய்த்தவழி யறிந்து கிடவாதவாறுபோல, அவர் மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாதொழிந்து கிடந்த வயயாகாமிய வினை அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வாரா பிற ருளராயவழி அவ்வினையைப்பற்றி ஆடன் டெவித மகிதங்களுஞ்சூழ் ந்தீனபாயத் தலைக்கூடற்பாலதாகலின் அதனை யவ்வாறு செலு த்திப்பிறா செய்யு மவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித் தொழித்தலுஞ் செய்வருகலான் அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடை ய ஞுவானல்லனென்பதாம்.

ஆக்கிக் காப்பனென வினையும்

பிறரை யூட்டு மொழிக்கலே யவரை வினை நறுக்காமற் கா ப்பதெனக் கொள்க

பிறரை யங்ஙன மூட்டுதலுஞ் சருளேயாமென்பார், ஊட் டுமென்றெழிபாது ஒழிப்பாஞ் மென்றும் நலமுடனே யெ ன்றுங் கூறினா

உலகினி லெனசெயலெல்லா முனவிதியே நீயே யுமவனின றுஞ செயவித்தரு செயகினறு யெனறு நிலவுவதோர செயலெனகினை றனசெயலே யெனறு நினைவாரகனெறதனால அவன பணியி னினறிடலாவது இதுவெனத தெரிததுக கூறிய தூஉமாயிறறு

இறைபணியினிற்கு மிவன பாதகததைச் செய்திடினும் பணியாசகிவிட்டு இவனுலகில் விதமகிகளுசெயதவெல்லா மிதமகித மிவனுககுச செயதாரபா விசையச செயகல இறைவனுககுச சலமாய முடியும போலுமெனபாரை நோககி, அதனைத தெரிததுணாததிச சலமினமை காட்டியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இபபடிச சிலரை யிரட்சிதகாவெனனினற படசவாதி யார காமேறு வெனற வவிகாரவாதியை நோககி யருளிசசெயகிறார

சலமிலனுய ஞானதகாற நீயடைநதாதமமைத தாறு சக்திதலைவன - அனனுவயம சிவஞானகதாலே தனனை யடைநதவாகளை இரட்சிததுத தனனைபபோலே யாககிககொளளுகி றவிது காததாவுககுளள தாகையாலே கனனையடைநதவாக ளை யிரட்சிககச செயதேயும பிறரோடு வெறுபபிலலை இபபடிச சிவனைப பெறறவாகள இநதிரிய வியாபாரததோடு கூடியிருந தால மினவு மாகமிய மேறுதோ வெனனில ?—அவாதாறுசெய வினைகனறு னலமுடனேபிறாசெய்வினை யூட்டியொழிபபாறு ப - தனனையடைநத வடியாரைச சிவனறுறுககி யிருககசசெ யசேயும இநதிரிய வியாபாரஙகளுடனே கூடியிருநதாரகளாயி னும அவாகள முனபுசெயத கனமததுக கிடாகப பிறார பலி

பசிறபலன்களும் இவர்கள் பிறருக்குப் பலிக்கிற பலன்களும் இவையெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலென்று காணவே சிவனும் புசிப்புமாத்திரம் புசிப்பித்துத் தலைப்பிப்பனும் நின்று,—ஈறு காமலவினையவரை நாடிக்காப்பன் - அப்படிக் கன்செய்வற்று நின்றவர்களுக்கு ஆகாமியமேறுமற திருவுளம்பற்றிய பார்த்தா த்துக்கொள்ளுவன் இந்த வுண்மையைப் பெற்றவர்கள் நிற்குமுறைமை யருளிச்செய்கிறார் — உலகினி லென்செயலெல்லா முன்னவிதியே நீயே யுணர்த்தினாரு செய்வித்துச் செய்கின்றாயென றும்- பிரபஞ்சத்திலே நான்செய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நியமித்ததே! நீ தானே யெனக்குள்ளே நின்று மிவையெல்லாஞ் செய்கிறாயுஞ் செய்விக்கிறாயும் என்றும்,—நிலவுவதோர் செயலெனக்கின்றுன் செயலேயென்று - எனக்கிப்பொழுது பொருந்தப்பட்ட தியாதொரு செயல்களெல்லா முன்னுடைய செயலேயென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே- இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமையை சிவனுடைய சிவஞானத்தாற் கண்டு நிற்பார்க்கு கெல்லாக் கன்மங்களும் விட்டு நீங்கா நிற்கும்

இதற்குப் பிரமாணம், தேவாரம் "முன்னமவடியே னறியாமையினான்முனிந் தென்னைநலிந்து முடக்கியிட்டப், பின்னையடியே னுமக்காளும்பட்டேன் சுடுகின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர், தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையாயவர்தங் கடனாவதுதான், அன்னநடையா ரதிகைக்கெடில வீரட்டானத் துறையம்மானே" சிவஞானபோதம், ௧௦-சூ, ௩-வெ, "சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர்கடனாகல், சார்ந்தாரைக்காத்துஞ் சலமிலனாய்—சார்ந்தடியார், தாந்தானுஞ் செய்ததிரா தவர்க் வங்காகவசொடுத்த, லாயந்தாமுன் செய் வினையுமங்கு" என [illegible]ந்தவா கண்டுகொள்க,

இதனாற் சொல்லியது, பக்குவான்மாக்களை இரட்சிக்கை யிலுஞ் சிவன் பக்ஷவாதி யல்லனென்றும் சிவனைப் பெற்றவர் கள் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துண்டாகிய செயல்களெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென்றுங் காணவே அவர்களுக்கு ஆகாமி யமேறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

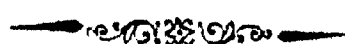
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீயே யுணர்வின்றுஞ் செய்கின்றாய் - நீயேயெனக்கு முணர்வின் றுஞ் செய்கின்றாயாகலின்,— உலகினி லென்செயலெல்லா முனை விதியேயென்றும் - உலகினிலொன்றுஞ் செய்யப்படுமிதமகிதமெல் லாம் நீ செய்யுஞ் செயலே என்றும்,— செய்வித்து நீ யவ்வயோகா ர் செயலென்கின்றனை செயலேயென்றும் - நீயே பிராணகோ டிகளைச் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலின் பிறரா லெனக்குவரு மி தமகிதங்களு நீ செய்யுஞ்செயலே பிறிதில்லை,— என்றும் நினை வார்க்கு வினைகளெல்லா நீயுகுந்தாலே - இங்ஙன மவனருளைப் ற்றித் தொண்டினையுங் கருத்தாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறு வார்மாட்டுருநானகன்மம் பிரவேசிக்க மாட்டாதா யொழி ந்துவிடு மாகலான்,— அப்ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம் மை - அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வா னடைக்கலம் புக்கா ரை,— தாருக்கிக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுதந்திரராகச்செய் து பாதுகாத்தலுமா,— அவரை நாடிநண்ணுகாமலவினை - மந்திரவ லியாளடங்கவிரை நுகரப்பெற்று கிடக்கும் பாம்புகள் யாதா னுமோரிலக்கு வந்துவாய்த்தழித்து கிடவாத வாறுபோல வவாமாட் டெழுந்து அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந் த வவ்வாசாமியவினை,— அவர்தாஞ் செய்வினைதானெனுமுட னே பிற செய்வினை யூட்டி டொழிப்பாரும் - அவர்க சிதமகித

ஙகபிரா செய்வார் பிறருளராயவழி யவ்வினைப்பயன் பற்றி யாவொடு வினை மகிழ்ந்து கட்டுத் துணையாயத் தம்மோடு கூட்டற் பாலசாக வினைகளை யவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யு மவ்வினை மகிழ்ந்து கவி யித்துவித்து நுகர்வித்து ஒழித்தலுஞ் செய்வாராகலான — தலைவன் சலமிலன் - அதுபற்றி யிறைவன் சலமுடையனுமல்லன்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இல்லாதார் சிறப்பினையு மில்லாதார்
சிறப்புணையு முணர்த்துகின்றார்

நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற் சரித்து நாக முழை புக்கிருந்துந் தாகமுதற் றவிர்ந்தும், நீடுபல காலங் கணித்தும் இருந்து நின்மலஞானத்தையிலார் நீங்கிடுவார் பிறப்பு, லேடுகரு மலாக்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே யெயிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானம், கூடுமவர் கூடிய வீடு கூடிக்குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டே யிருப்பர். (௫)

(இ - ள்) நாடுக ளிற் புக்கு ழன்றுங் கா டுகளிற் சரித்து நாகமுழை புக்கி ருந்துந் தாகமுத றவிர்ந்தும் நீடு பல காலங் கணித் நின்மலனது ஞானம் நின்மலஞானம் அதனை யில்லாதோர் பூமிப் பிரதக்கிணமாகத் திரிந்தாலும் புறப்பறவை யாறு மிருகங்களைப்போல வனத்திற் சஞ்சரித்துச் சருகு தின்றிருந்தாலும் புலிகளைப்போல மலைப்பாழிகளுட் புக்குப் போகத்தைச் சாதித்திருந்தாலும் பாம்புபோல வாயுவைப் புசித்துத் தாகங்களைத் தீர்த்திருந்தாலும் யோகிகளை

ந்துயிருந்து நின்மலஞானத்தை யிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்

பபோல நாணெடுங்காலம நித்தியத்துவம பெற்றிருக்கவென்று கருதித் திருட்டபலமாகிய விரசாயனங்களைக் கறபபபடி கூட்டிக் கொண்டிருப்பினு மஃதில்லாதோ ரிதசனை வருத்தமுற்றுச் சாதித்தார்களே யாயினு மிறுதிக்கட் பூமியிலே வந்து பிறப்பார்கள் அஃதுள்ளாற பெறுமபலம யாதெனில்?

ஏடேந்து மலர்க் குழலார் முலைத் தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின பிற்கடைக்கே கிடந்துமிறைஞானங் கூடுமவர்

சிவஞானத்தைப் பொருந்தினவர்கள் ஏடேந்தோடும் பூவினிதழ் என்பதனுற பூவினிதழைப் பொருந்தின குழலையுடைய மாதர் முலையினுடைய குசுமமாகிற நுனியிலேயும அல்குற் றலத்திலும அம்புபோலக் கொடிதாகிய விழிகளினது கடைக்கட் பார்வைகளிலேயும அகப்பட்டு முயங்கிக் கிடந்தார்களேயாயினு மந்த விடயங்களின வசமாகார்கள் அஃதெனபோலவெனனில? தண்ணீரிலே யநவரதமுங் கூடியிருக்கிற தாமரையானது எப்படி யதனைப் பற்றுமலிருக்குமோ அப்படிபபோல ஞானிகளும பொருந்தார்கள் ஆகலா லெத்துடன் பொருந்தியிருப்பார்களெனனில்?

கூட்டரியவீடுங் கூடிக்கு ஞசித்த சேவடியுங் குமபிட்டே யிருப்பர்.

யாவராலும் பெறுதற்கரிய பரமமான முத்தியைப் பொருந்திப் பரமானந்தத் தாண்டவத்தைப் புரியாநின்றோனா னாக்கிய சிவபாதத்தையே யநவரதமு மனுசநதானம பண்ணிக்கொண்டிருப்பர்கள். எ-று.

நின்மலஞானத்தை யிலார் கடுநிலைத் தீபகம்

வியலமுமாய சாவதோமுகமா யிருக்கிற சிவஞானம பிரகாசியாவிடத்து முத்தியடையப் பெறுதெனபது கருத்து.

சேவடியுமென்ற வுமமை சிறப்பினகண் வநதது.

ஞானத்தையிலார் நிகழுநதிவோ பிறப்பில எனவும, இறை ஞானங் கூடுமவா இருப்பரெனவும, இரணடெழுவாயும இரண் டு பயனிலையுங் கூட்டுக

இதறகுப பதிரகிரியினும சாவஞானேத்தரதமம் இர த்தினத்திரயதது மறிக (௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கிரியா யோகஙகளினுலே முத்தியில்லை ஞானத்தி ஞலே யலலதெனபது கூறுகினறது

நிமலஞானத்தை யிலார் நாடுகளிற புககுழன்றுங கா டுகளிற்சரித்தும் நாகமுழைப்புக்கிருந்தும் தாகமுகதறவிரந்து ம நீடுபல காலங்க ளிந்தரராயிருந்தும் நிகழுந்திவர் பிறப்பி ல்,— சிவஞானமில்லாத பெயா புணணியபூமிகளிலே சஞ்சரித் தும புணணிய தீரத்தஙகளை யாடிப பிரயாசைப்பட்டும வன த்திலே சாகமூலபலங்களைப புசித்துஞ சஞ்சரித்தும மலைமுழ ஞ்சிலே புகுந்தும ஸ்திராசனத்திலே யிருந்தும அபபியாசவசத் திஞலே பசிக்ணணீர்தாகத்தை யடக்கியும நெடுநாகிய ப லயுகஙகள மரணமில்லாமலிருநதும காலாந்தரத்திலே சன னத்திலே வநது தோனறுவாாகள,— இறைஞானங கூடுமவ ரோடு கருமலாக குழலாா மூலைத்லைக்கே யிடைக்கே யெறிவி ழியின படுகடைக்கே கிடந்தும— குஞ்சித்த சேவடியுங் கும பிட்டே கூட்டரிய வீடுங் கூடியிருப்பா —பதியினது சிற்சத்தி பதி த்லையுளளபோ அழகுபொருந்திய மடநதையருடைய வெல்லா வவயவஙகளையுந தோய்ந்திருக்கச் சிதேயுஞ் சிவனது குஞ்சித பாதமாகிய வருட்சத்தியையும பிரியாத வணக்கத்துடனே நி

ன்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலுங் கூடப்போகா
த மோக்ஷத்தையுங்கூடிச் சிவமேயாயிருப்பரென் றிதன்பொ
ருள்.

கூடுமவரென்றது இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலையா
ய்க் கூடினவரென்ப பொருளுரைத்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சிவசாக்ஷாத்கார சித்தியினாற் சித்த சிவ யோகிகளுஞ் சி
வப்பிரத்தியக்ஷ சாக்ஷாத்காரத்தினாலுஞ் சிவசமாதி சித்தியி
னாற் சித்த சமாதி சாத்திய சிவயோகிகளுஞ் சிவப்பிரத்தியக்ஷ
விஷய விருப்ப மிருந்தாலுமவர்கள் சரீராந்தத்திற் பாசமுத்தி
யடைந்து மல சத்திவிரத்தி விரியாது குவித்த சிவசத்தி காப்
ப சிற்சத்தியை விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாத்கரிப்பார்க ளென்
றுஞ் சரீர மிருக்குங் காலத்து மாகாமிய மேறுமென்றும் பிரா
ரத்த கன்மமும் பலங்குன்றி வாசனாமாத்திரமாயத் தாக்கா
மற் றுச்சும் போகம் புசிப்பிக்குமென்று மிருதிரு விருத்தத்தா
லிசைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

ஏனைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்து
ணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிற்றலாகிய மெய்த்
தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்க

வல்லுவனவல்ல எல்லாப் பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லன வாய மகத்துணைத் தீமைகளும், இத்துணைய பெரும்பேற்றை ச் கெடுக்க வல்லனவுமல்ல, அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணிநிற்கு ஞானமென்பதாம்

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் பெறுஞ்செய்யுளில், சாக்கிரத் தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தின்கணொப்புமை மாத்திரையேயன்றி அவரை யெல்லாரோடுமொப்பனவத் திக முறக்கவென வவரது பெருமையுணர்த்துவார், ஆகமுடி கவித் தாசாணடு நுங்கிடாவேயென ஆண்டுக் கூறினார், அதனையே அர னபணியி னிற்றலா லுச்சறபாலத்தன்சனை மற்றொன்றுஞ் செய்யக் கூடவ தொன்றில்லையென அதனொடின் பெருமையுணர்த்து வார், எண்டுமெடுத்தோதினார்

இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையி ற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபசுகளைப் ப ண்ணினாலும் சருவமுஞ் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்க ளுக்கு சனனம் நீங்காதென்றும் சருவமுஞ் சிவன்செயலென் றறிந்தவர்களுக்கு சனனம் நீங்குமென்றும் மேலருளிச்செய் கிறார்

நாடுகளிற் புக்குழன்றும்- பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல் லா விராசஸ்தலங்களும் புக்குத் தடுமாறித் திரிந்தும்,—காடுகெ ற சரித்தும் - வனசரித்ராயத் திருந்தும்,—நாகமுழைபுக்கிரு

ந்தும் - மலை முழைஞ்சுகளிலே யிருந்து தவசு பண்ணியும்,—தாக முதல் தவிர்ந்தும் - ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுன மென்னு முடற்குணங்களை விட்டும்,—நீடுபல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள் நித்தராந் தவம் பெற்றிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில - சிவனுடைய ஞானத்தைப் பெறுதவர்களுக்குச் சனன முண்டாகாநிற்கும், இதன்மையன்றி,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே வெறிவிழியின் படைக்கே கிடந்து மிறைஞானங்கூடுமவர் கூடரிய வீடு கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர்-இதழ்பொருந்தின மலரையுடைய கூந்தலார்களுடைய முலைமுகத்திலே யவர்கள் மருங்குலிலே காமத்தை யிலக்காகாம லம்பிலுங் கடாக்ஷகப்பட்டு பறியப்பாறகிற கொடிய கடைக்கண்களிலே கிடந்தார்களாயினும் பரமேசுவரனுடைய ஞானத்தைக் கூடினவர்கள் யாவராலுங் கூடுதற்கரிய மோக்ஷத்தையும் பொருந்தி குனிப்பையுடைய சீர்பாதத்தையுந் தொழுதுகொண் டிருப்பார்கள்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார், ௯௩-வெ, "வீட்டிலே நின்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென், நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டிலவர், சாத்தியே நின்றிலையேற் றக்கன்றா வேள்விசெய்த, மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலுஞ் சர்வமும் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்களுக்கு ஜனனம் நீங்காதென்றும் சர்வமும் சிவனுடைய செயலென் றறிந்தவர்களுக்கு இந்திரிய வியாபாரத்தோடே கூடியிருந்தாலுஞ் ஜனனம் நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாடுகளிற் புகுதலானும் - புண்ணிய தேசங்களிற் சென்று புண்ணியஸ்தலம் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தாடியும்,—சார்பெனிற் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்றும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையின் யோகத்திருந்தும்,—தாகமுந் துறந்தும் - யோகாப்பியாச பலத்தினாலே பசி கண்ணீர் தாகமுதலியவற்றிற் குணவுகளொழிந்தும்,—நீடுபல்காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்காலமரண மில்லாமலிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் - நிருமலமாகிய சிவஞான மில்லாதார்,—பிறப்பி னிகழ்ந்திடுவார் - ஜனனத்துட்படுவார்,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெருவிழியின் படைக்கே கிடந்தும் - இதழை யுடைய மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கை யல்குல் விழிக்கடை முதலிய அவயவங்களைத் தோய்ந்து பெற்றும்,—இறைஞானங் கூடுமவர் - சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூடரிய வீடுங்கூடிக் குஞ்சிதச் சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர் - பெறுதற்கரிய வீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிக்கணீங்காதே நிற்பர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—◆—

இத்தன்மையினை யுடைய ஜீவன்முத்தர் வாதனையினாலே
கன்மஞ்சஞ் செய்தார்களேயாயினு மதனையுறார்கள்
ஆதலா லாகாமியமு மேறாதென் றுணர்த்துகிறார்.

அங்கித்தம் பனைவல்லாரைக் கனல்சுடாதாற்போல
விடத்தமந் திரமுடையாரைக் கருவிடங்களேறா, வெங்கிடுந்

னத்தக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலு ஞானிக ளிருவினைகள்
சென்றணையா முற்செய்வினை யிருக்குந் தங்கிப்போம்
பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த சக்கரமுங் கந்தித்
தத்துச் சுழலுமாபோல, மங்கிப்போய் வாதனையா லு
ழலவிக்குமெல்லா மலங்களுமபின் காயமொடு மாயு
மாறே. (௫)

(இ-ள்) அங்கித் அக்கினித்தம்பனை வல்லவனை அனலானது
தம்பனவல் சுடாதவாறுபோலவும்
லார்க்க னல்சு
டாதாகும்
ஔடத மந்தி ஔஷத மந்திர பலத்தினையுடைய சித்த
ரமுடையார்க்க புருஷர்களானவர்களை விடச் சத்தியான
ருவிடங்களேறு து வாதைபண்ணாதவாறுபோலவும் ஔஷ
த மந்திரமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிச்
கன்மமெல்லாவையும் வாதியாதோ வெனனில்? அநேக ஜன்
ங்கள் நடுவே அக்கினித்தம்பனை வல்லவனையே சுடாதுபோ லெ
ன்வறிக.

எங்கித்தைக் ஞானவான்க ளெந்தெந்தக் கன்மங்களைக்
கன்மமெலாஞ் செய்தார்களே யாயினும் அந்தந்தக் கன்ம
செய்தாலுஞானி பலங்களைப் பொருந்தி வாதையுறார்கள்
க ளிருவினைகள்
சென்றணையா
முற்செய்வினை பூர்வத்திலுண்டான கன்மாநுகுணமான
யிருக்குந் தங்கிப் சரீரத்திலுண்டான பிராரத்தகன்ம வாதனை
போம் பாத்திர சிறிதிருந்து சுகதுக்கங்களை யுறுவிக்கின்று
முங் குலாலன்வி சிறி துழலப்பண்ணும். அஃதென்போல வெ
னைதவிர்ந்த சக்க னனில்?

றுய சந்தித்து
ச்சுழலு மாபோ
லமங்கிப்போய
வாசனையா லுழலு
மருகும

பெருங்காயமிருந்த பாண்டமானது அஃது தொலைந்துபோயிருக்கின்ற மந்தப் பாண்டம் அந்தப் பெருங்காய நாற்றமுண்டாயிருக்கும் இங்ஙன முண்டாயிருந்து மேலதனுக்கொரு பிரயோசனமில்லாதது போலவும குயவன் திகிரியிலேறின மண் கடத்தை யுண்டாக்கினபின்னும் அந்த வாதனை தானே நின்று மெல்லமெல்லச் சுற்றித் தானேயொழிந்துபோமதுபோலவும் இந்த வாதனையோடிருக்கவு மோருடலை யுண்டாக்குமோ வென்னில் அக்கினியைச் சேர்ந்த வித்தானது பின்பு முளையாத வாறு போலென வறிக

எல்லாமலங்க இந்த வான்மாச் சரீரத்தை விட்டு முத்தி
ளுமபிமானகாய யை யடையும்பொழுது முற்கூறிய வாசனுந்
மொடு மாயுமென மகமாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமுந்
னே தான் கெடாமற் றன் சத்தியினது வலிகெ
ட்டு நிற்கவே தடைபடாமல் முத்தியை யடைவன் எ-று

கந்தித்துச் சுழலுமென்பதனை நிலைநிலையாக்கிப் பொருளுரைக்க

பலவெழுவாயும பலபயனிலையும

உம்மை எதிர்மறை

மாயுமென்றது சுத்தமாகக் கெடுமென்றதன்று, அஃது இருந்தும் வாஸனை பண்ணாதென்பது கருத்தாயிற்று

“உககொளியா தொளிக்குமிரு ளுதயத்தி னொளிமுன்னே, பசுத்துவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவன், நக்கனு

யாக்கருள்புரியச் சித்தத்திலவசித்தல், நெய்க்கணீவுக்கலென்
னமாயையினிலே தொலையுமன்றே" என்று சொமத்துறவா
இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் சுபரபேதத்து
றிக (௬)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞானிக்குக் கன்மமேறுமென்பது கூறுகின்றது
ஞானிக்கு எங்கிதமை கன்மமொன்று செய்தாலும் இருவி
னைகள் சென்றணையா - சீவன்முத்தனைவிட்டுத் தவ வினைக
ளெல்லாஞ் செய்யினும் ஞானபலத்தினாலே யவைகள் பலமாக
ப் பொருந்தாது யவாறென்னில் — அங்கித்தம்பனவல்லா
ரக்கனல்சுடா நம - அக்கினித்தம்பனையை யுடையவன் அக்கி
னையெய்ந்தி மனையினு மவனுக்குச் சுடாது — அவ்விடத்து மந்திர
முடையவர்க்கு அருவிடங்களேறு - மந்திர ஔஷத சித்தனுக்குக்
கடித்தவிஷமும் குடித்தவிஷமும் காககாது ஆகும் இவ்வாறு
கும் பிராரத்தகன்மபலம் புசிக்கும்போது மாயையும் ஆணவமு
ங் கூடிநின்றே புசிக்கவேணும் மும்மலமிருக்கையினாலே சிவஞா
னியாவ தெப்படியென்னில்? — முன்செய்வினை யெல்லா மலங்க
ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழலவிக்கும் - அநாதியேதொன்று
தொட்டுவரப்பட்ட கன்ம மாயை யாணவமெல்லா மலங்களுக்
குஞ் சத்திகள்கெட்டு வாதனையினாலே தேகமுள்ளளவும் விஷய
ங்களிலே யுழலுதலைச் செய்விக்கும் — பின்காட்டுமொழி மாயுமன்
றே - பிராரத்தகன்ம மற்றபின் தேகத்தோடே வாதனையும் நசி
ப்பதாம் இவ்வாறு வாதனையினாலே பண்ணுங்கிரிகை பலத்தைத்
கொடாது அதென்னபோல வென்னில்? — இங்குத் தங்கிய போர
பாத்திரமும் குலாலன் வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் காத்திருந்

றுலுமாபோல-பெருங்காயம் வைத்தெடுத்துப்போட்ட பாண்டம் குயவன் றண்டுகொண்டு சுழற்றுங்கலை யொழிந்த திகிரியையும் இடைவே மண்பாண்டையுஞ் சுழலுங்கலையுஞ் செய்யினு மவையிற்றின்று லொருபயனு மில்லாததுபோலவென் றிதன்பொருள்.

அன்றென்ப தாமெனக்கிளவி

சிவாக்ரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி
பத்தாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிராரத்தம், சுபத்தமென்றும் மந்தமென்றும் தீவிரமென்றும் மூன்றுவிதம். அவற்றுள் சுபத்தஞ் சிவத்தன்மத் தொருப்பட்டிருப்பவரை வாதியாது. மந்தஞ் சிவ ஞானிகளை வாதியாது. தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்கு மாகலும் சிவஞானிகளை மிகுதியும் வாதியாது, ஆகாமியமு மேறாது.

பகப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்து முன்பின் சில விடங்களிலேயு மிருந்து கூறியது கூறலைக் குறித்துந் திரிபதார்த்தஞ் சூக்குமால வரூப பரீக்ஷை பண்ணுது லோகச் சொற்சுட்டு மட்டுக் கட்டுவிட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீக்ஷை பண்ணுதலானும் உரை விரித் துரையாது துணர்ந்து கொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுடுதற் கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாட்டுச் சூடு

நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களையெல்லாம் நிறையப் பருகினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டுக் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறுபோல, விருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழ்தற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று மடழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று யாத்தொழிலைச் செய்தாராயினும் அதுபற்றியவர்மாட்டு விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தறப்பணி நீத்தவர்மாட்டுத் தலைக்கட்டமாட்டாத வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போம் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி யாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் ஆய வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒருசிறிக்குபயோகமாகலின்மையுங், குயவனுவான குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன்வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனைமாத்திரைக்குத் துணையாய் நின்ற வினை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங்காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடொருங்கொழியு மென்பதாம்.

இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கென்பது, எங்கித்தையென் பரீஇயிற்று.

நின்றென்பது சொல்லெச்சம்.

கந்தித்தென்றும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருட்டாது செவ்வெண்மாத்திரையே குறித்து நின்றது "பயந்தகாத் தழிய குமரறை மூவா" என்றாற்போல

மங்கி யொளிரொழியாது போமென்றார், வலியுறுத்தற்கு.

உவமை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவுறுத்தற் பொருட்டு.

இதனானே மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட ஏனை யாசிரியர் கூறாதன வருமொழிகுத்திரத்தி வினையப்பற்றி யெடுத்துக் காட்டின மறுதலைவிடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு ஈண்டு நோக்கு வாதஞ் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச் செய்யுளில் கூறி விழிபின் பிக்கைக்கே கிடந்தது குமட்டே யிருபான்மை னை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாங் கூறு முதற் பட்ட மாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

திரமபவழக்கியருணை வருமாறு.

—o—

இப்படிக் கொத்த ஞானவான்கள் இந்திரிய வியாபாரங் களோடு கூடி யிருக்கச்செய்தே அவையிற்றின் பேறுபாமல் நிற்றலாமை யெங்ஙனேயென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் பதில் செய்கிறார்.

அங்கித்தாபனைவல்லாராகக் கனல்சுடாதாகும் - அக்கினி - சுட்டாகிய வுடம்பிலை வல்லவர்களுக்கு அந்த வக்கினியிலே பட்ட கைச்செய்த அந்த வக்கினி சுடாமல் அவர்களுக்கு வசமாயிருக்கப் போலவும், — அவுட்தமந்திர முடையாராக் கருவிடம் வைத்த பிரயோக மந்திரத் திபானமு முடைய விடத்தைப் பிசாச மிட கரிபதாகிய விஷங்கள் பொருந்தினவர்க்கு கேறும் லவர்கள் வசமாய்க் கிடந்தன்னைப் போலவும் —

மங்கத்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் ஞானிக் கிருவினை
கள் சென்றணைபா - முன்செய் வினை யெல்லாங் கன்மங்களையும்
ஞானவான்கள் யுள்ளவர்கள் செய்யார்கள், வாதனையாலே
செய்தார்க ளாயினும் திரிபதார்த்தத்தைத் தரிசித்துச் சிவனல
ன் றொன்று நடவாது என்கிற விசாரத்தை யறிவாக வுடைய
சிவஞானிகள் சுத்தக்கங்களைப் புசிக்கும் — துண்டான விருப்பு
வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதொழிந்து இவர்க ளதின் வசமா
னார்கள், ஆகையால் ஆகாமியமானது சென்று பொருந்தாது. மு
ன்பு பிராரத்தம் புசிக்கச் செய்தே யல்லோ வாகாமிய மேறி
வந்தது, இப்போ பிராரத்தம் புசித்தாலுகில மீளவு மாகாமிய
மேறுதோ வென்னில்? வாகாமிய மேறுமற போகிறவழியமே
யருளிச்செய்கிறார் —இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலா
லன் வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் கத்தித்துச் சுழலுமாபோல - பெ
ருங்காய மிட்டிருந்த பாத்திரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம்
போனாலும் பாத்திர மீளவும் நாறின தன்மைபோலவும் குலா
லன் இருகையைக் கிரியமல் கைவிட்டாலும் முன்பு திரித்தவி
சை யுள்ளளவும் சுழன்றுறபோலவும்-முன்புள்ள பிராரத்த கன்
மமும், — மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கும் - ஆசாரியன்
செய்த அத்துவா சோதனையாலே திரப்போ யிருக்கச்செய்தே
யம் வாசனை மாத்திரத்தாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரத்த
கன்மம் தேகத்தோடே கூடி ஜீவியாநிற்கும், அப்படி ஜீவிப்பித்த
தானாயினும் பின்னையொரு ஜனனத்துக்கு கேதுவாகாது அதே
தென்னில்? — எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயு
ம் — அப்படி பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தேயும் எறின வாகா
மிய கன்மம் நசிக்கும் மாயா சேகமுமுமுன்
ஞானவான் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் அந்த
... கோட்பாட்டாலே ...

மென்கிற மலங்களெல்லாம் வாதனையாலே சரீர முள்ளமட்டு நின்று பின் டக்கச்சரீரத்தோடேமாயும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௦-சூ, ௫-வெ, "ஒன்னலவேவாத நற்றவாதமயினும், பண்ணமாமாசசெலு ந்தும பாகரினு—மென்னனி, யாரடியேயாபவ னாமபுலனிற சென்று, மவாதிறப நீங்காரத்தற்கு" என்றும், ஷை ௯ - வெ, "இருள்வாங்கும் கல்மபோல ஞானிபால, முனசெய வினைமா யை மூண்டிடினும்—பின்செயவினை, மாயையுட னிலலாது மற றவனருள மெயபபொருளை, யாயவததிறலுணரு மசசு" என னுமதுங் கண்டுகொள்க

இக்கூறறசொல்லியது, சிவனைப் பெறறவர்க ளிந்திரியங்களோ டு கூடியிருந்தார்க ளாமாயினு மந்த யிந்திரியங்க ளிவர்கள் வசமாயிருக்கு மொழிந்து இவர்க ளதனவச மாகார்க ளாகை யா லவர்களுக்க காகாமிய மேருவென்றும் பெருங்காய மிட்ட பாத்திரம்போல பிராரத்த கன்ம வாதனை மாத்திரத்தாலே கூ டிவந்தக்காயினும் அதின்பேறின் ஆகாமியத்தினால மேலொரு சரீ ர தொந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அங்கித் தம்பனைவல்லார்க் கனல்சுடாதாகும் - சுரர்க்கே துவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார் அவ்வங்கியுண மூழ்கிக் கிடப்பினு மதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறு ம,—அவுடக மந்திர முடையார்க் கருவிடங்களோடு - கொலை த்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தம்பிக்கவல்ல மந்திர மரு

ந்துகளைப் பெற்றுடையா ரவ்விடங்களை யெல்லா நிறைந்து பரு
கும் அதுபற்றி யவாமாட்டுக் கொலைத்தொழி னிகழாமையா மு
போல,—ஞானிக ளெங்கித்தனைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் ட-வி
ருட்பு வெறுப்புக்க ணிகழ்தற் கேதுவாகிய விந்திரியங்கள் மேற்
கூறிய முறையினின்று நமக்குப் படுத்தலல்ல ஞானிகள் எவ்விந்
திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாலுமாயினும்,—இருவி
னைகள் சென்றிலையா - அதுபற்றி யவாமாட்டி விருப்பு வெறுப
பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும்,—முற்செ
ய்வினை - வாதனையா லுழல்விக்கும் வினைப் பிராரத்த வினையும்
நற்பயனீந்தவா மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்
போலச் சத்திகெட்டுப் போய் வாதனை மாத்திரையாய் நின்று
சிறிதே தாக்கு மவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது
பிறிதில்லையாதல்,—இங்குக் காக்கப்போம் பாத்திரமுங் கைந்த
து - கையிழுக்கத் தொடுத்த பாத்திரத்தி லவ்வாசனை கிடந்து ஏக
திக்கு மொருசத்திக் குப்யோகமாகு வினையும்,—குயவனவி
னை தவிர்ந்தச் சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல-குயவனுணவனை ருத்
தை வினையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட ஜக்கிரியி லவ்வாதனை கிடந்து
தனவேகமுள்ளளவு மதனைச் செலுத்தச் சுழலவிற்று யாதொன்
றினை யினைந்த குப்யோகமாகு வினையும் போலுமாகலானு
ம்,—எல்லா மங்கையப்போய வாதனையா லுழல்விக்கும் பிவ்வுடல்
யாளும் காட்டொடு யாவுமன்றே - வாதனை மாத்திரைக்குத்
துணையாய் நின்ற அது மலவாதனைகளு மவ்வுடம்பு மாயுங்கா
லத்து மேம்பொருப் பற்றினையோ னத்தோறு மாயத் தொழியுமெ
ன்பதாம்.

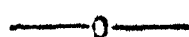
இங்ஙனம் மேலொருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்டதனை யுக்கூற்றை வருஞ் சூத்திரத்தினைப்பற்றி மெய்த்தாக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்துப் பொருட்டுத் தேற்றமாறவாய் செய்துகொள்ளுமாதற்கே மேற் செய்யுளினெறி வழியின் பின்னிட்டுக் கிடந்தார் குறிப்பட்டே யிருப்பார் என்ற கண் புலமைகளின் வைத்துணர்த்தி யினிது விளக்கியவாறு

இவை நான்கு செய்யுளும் இரண்டாங்கூற்றினைப் பற்றி மாறெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன

௧0 - சூ, ௨-அதிகரணம் முடிந்தது.

பத்தாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

“ தந்தனமுக மோறாழும்”
என்ற பத்தாஞ் சூத்திரம்
அறமுற்றிற்று.

பயிர்முட்பட - க௱௪.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கக—வது பதியின் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பதினொராஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்: இப்படி பந்தத்திலே கிலேசமுற்றுப் பந்தங்களை நீங்கின ஜீவன் முத்தராகக் குபகாரஞ்செய்த சிவனது திருவடியை யான்மா - ந தவனிடத்திற் பத்திசெய்யுமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

மேலித் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனின்: எல்லாத்தையுங் காணுங் கண்ணுக்கு ஆன்மா காட்டாநின்றாற்போல ஆன்மாவுக்குச் சிவனுபகரிக்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னாயானமாகக் காட்டக்
கண் டிடுந்தன்மை யுடையகண்ணுக்குக், கேயுமுயிர் காட்டுக்
கண் டிடுமாபோல வீசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டு மளி
த்தலை, யாயுமயி ருடையனு யன்புசெய்ய வறிவிலனம
பிறவியி னடைந்தமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கிய
ரன மலரடிக்கீழிருப்பன் மாறாத சிவானுபவ மருவி
க்கொண்டே. (க)

(இ-ள்) காயமோ — ஆன்மா காயம்போனவாறே மலங்கள்
றிந்தார் சு — நீங்கிப் புடமிடைத்த பொன்போலச் சுத்த
த்தராகி யா — ரூப

காட்டக்கணா — ஒருவன் காட்டக்காணு மியல்பினை யுடை
டிந் தன்மை யு — ய கண்ணுக்கு
டை கண்ணுக்

யமுமிகாட — அது பொருந்தப்பட்ட கண்முதலிய விந்
திரியங்களைக் கொண்டு கண்டு சைதன்னிய
மிடமாக வந்தருபங்களையும் கண்ணையுங்
காட்ட ஆன்மாவைப்போல

சிவஞானவன் தானுக வொருவிடயங்
களையு மறியமாட்டாத வான்மாக்களுக்குத்
தற்சொருபத்தினையுங் காட்டித் தானெல்
லார்க்கு மேலாய் நின்று சர்வான்மாக்
களையு மறிந்து பலங்களைக் கொடாநிற்பன

இந்தச் சிவஞானலே யல்லோ நமக்கு மலம்
போய் நின்மலனுனேனென்னுந் தன்மையை
யாராய்ந்தறியத்தக்க அறிவுடையனும் நந்
சிவனிடத்திற் பத்திசெய்ய

இப்படி யான்மா வானவ னுடோறுஞ்
சோகம் பாவனைபண்ணி ஐக்கியமாயிருக்க
வதனாலே சிவனைப்போலக் காணும் நின்ம
லனாயிருக்குந் தன்மையையுடைய னுகையி
னுலே

இப்படி யவனே நாடோறுந் தியானஞ்செ
ய்யவே மலத்தினுலே வரு மயக்க விகற்பங

டிக்கிழிருப்பன கண் விட்டு நீங்கிச் சிவனது திருவடிப்பேற்றினை இழையிராநிற்பன அப்பொழுது இந்த வான்மா விருக்குந் தன்மை யாதெனில்?

மாறுதசிவானும் ஆன்மாக்கள் தங்களிடத் தன்வரசமுபய மருவிக்கொ மொழியாதிருக்கிற சுவாநுபூதியாகினாடே ய ஆன்ம சத்தியினது யின்பத்தையே தினைத் திருப்பார்கள் என்று

ஈசன் காட்டுவன என்ம ஆன்மா இருப்பன, என்ம எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது தன்னிடத்துண்டாகிய அநுபவம

சுவாநுபவம் இது வடமொழி

சுவாநுபவமென்றது சிவானுபவமெனக் கூறுவார்கள், அஃதிசைபா

மூலசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்தில், 'சுவாநுபூதிமான்' என்றதனையாலும் மற்ற ஆகம புராணங்களிற் கூறுகையாலுமெனவறிக

இதனை எமது குரவர் பரமோபதேசமென ஒரு நூலாக்கி விரித்துக் கூறினார், அதனை யாண்டுக் காண்க

இதற்குச் சுபபிரபேதம சாவஞானோத்தரம சூதசங்கிதையிற் பரமகதையினுமறிக. (௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆன்ம சகாயனாகிய சிவனிடத்திலே யந்தரங்க பக்தியைனூ பூர்வமை ஞானத்துக் கிரியை கூறுகின்றது.

கா டக்கண்டிக் கண்ணமையுடைய கண்ணுக் கேயுமுயி காட்டிக் காட்டுமோபோல விசனுயிர்க்குக் காட்டிக் காட்டி

டுவ விதமதை யாயுமறி வுடையனு யனபுசெய்யவனனிலலைமையின னிலையினடைநத தனமைபோலே - சூரியாதிய பிரகாசஙகள தானையாகச சைதனனிய யோகததினுலே ரூபவத பகாாததஙகளைக காணுமியலபையுடைய கணணுககு இநதிரியஙகளைப பொருநதிநின்ற சேவானமாக காட்டிக் கணடிமொபோலப பரமேசுவர ஞானமாவுாரு அறிவிககவறிவன இநதவுபகாரததைப பெரிதாக விசாரிககும ஞானததை யுடையனும சிவனிடததி னிடையறாத பத்தியணணவே எடடாஞ சூததிரததிலே 'ஞானஞேயமொடு ஞாதருவு நாடாவணணம' னெற திலகூடு மானகையாலே.— ஆனமா காயமொழிநதான மாயமெல்லா நீஙகிச சுததனுகி யரன மலரடிக்கீழ மாறாத சிவாநுபவ மருவிதகொணடே யிருபபன - முனசொனனவாறு சிவனிடததிலே யிடையறாத வநதரங்கப பகதியைப் பணணிககொண டிருநத ஆனமா தேகமொழிநதவாறே ஆணவ மாயை மயககஙகளை யெலலாம விட்டுநீஙகி நினமலனுகிய சிவனிடத தொழிவறற சிவாநநதாநு பூதிபனுயிருபபனெனற திதனபொருள

இநதாசு சூத்திரத்திலே யிநதிரியஙகளுக்குத் தரிசிபபிக்கிற ஆனமாவைபபோல ஆனமாககளுககுத் தரிசிபபிககிறவன சிவனெனறு கூறியமொழியே யிவவிடத்தும கூறியது புனருததியெனனில்? அபபடியல்ல. அவவிடததுக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞசததைத் தரிசிபபிககிறத் தசுருத திடடாநதம, இவவிடததக கூறியது சித்துருபமாகிய சிவன ஸ்வரூபததைத் தரிசிபபிககிறததசுருத திஷடாநத மாகையால புனருததியில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

சிவனதுபகார முணர்த்துகின்றது

காயமொழிந்தால் - பிராரத்தகன்மம் பிடித்திருத்தலுஞ் சரீரமதுமாயும் மாயத்தால் சரீராவதி மறைக்குஞ் சாமர்த்திய மாத்திரமாய மாயத் திரும்பத் தீக்ஷையிற் சேஷிப்பித்தமலமு மாயாதுமாட,—

சுத்தனாகி யான்மா - ஆன்மா மலமுத்தி மானாய்ச் சிவத்துவாருட சின்மாத்திரனாய் நிற்ப,—

காட்டக் கண்டிடுந்தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - சடமாதலானுங் கண்காணு மென்ப துபசாரோபசாரம், முத்தியில் மலமறைப்பு நீங்குகின்ற காட்டு நாடாத ஸ்வதந்திரமாயக் காணுந் தன்மையுடைய தானுனும் பெத்தத்தில் மலமறைப்பினால் காட்டக் கண்டிடுந் தன்மையுடைய ஞானம் பிறசத்திக்கு,—

ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வானமா மனசையேவு மனசு கண்ணையேவக் கண் பிரசத்தியை விளக்கச் கிறசத்தி காண்பதுபோல,—

ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன் - பரிபூரணமாய்ப் பண்ணப்பட்டதற்குத் திரும்பப் பண்ணவேண்டுவது ரீதியில் நின்றுபாரார்த்தா விக்லியா மாதலால், காட்டித் திரும்ப விரும்பாதபடி சிவத்துவாபி வியத்திபண்ணத் தனக்குப் போசகபோக்கியமின்றி யுள்ளமை மாத்திரமாய்ப் பிராகருப் போசக போக்கியமாய்ச் சாக்ஷ சற்று சவிகற்ப விருவிகற்ப சாக்ஷாத்காரத்தாற் பதிமுதலிய முப்பதார்த்தங்களைச் சாக்ஷாத்கரிப்பன் -

இதனை யாயுமறிவுடையனாய - அப்போதவரு மிசசெயதியை யிப்போது சிவாகமக் கேள்வி சிந்தித்தலினாலவருங் கெளிவென்றுரைக்கும் பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பசுத்

து விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையனாய்ப் பின்னபரோக்ஷ
மேயா லபிஷேக நிர்வாணமாய்ச் சிவமாந்திர தேய ஞேயத்த க
முத்திச் சூனியப் போலிச் சித்தாந்த சமாதிமார்க்கமாய சமாதி
சிவ சாக்ஷாத்கார மலஞ் சத்தி கெடுக்கும் பொருட்டு,—

அன்புசெய்ய - கூடிய மரியாதி சிவபூசை பண்ண,—

அந்நிலை யந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - சொல்லி
விசேஷ பரமுத்தி சிவ சாட்சாத்காரஞ் சதேக சீவன்முத்தியி
பொருட்டு சாதக செய்தியாலே,

அதுவன்றியும் அந்நிலைமை பிறர் பசிதாகம்போல் ஒருபிர
காரம் இருக்கிறபடியாலும் சாவிருக்க காதிருபமா யுத
சிவமென்றுவரு மாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே - தன் பசிதாகம்போ லி
து சிவமென்று வருஞ் சீவன் முத்தி சிவ சாக்ஷாத்கார ரூபத்து
ருவ சாதக தன்மையினாலே,—

மாயமெலா நீங்கி - மலமூர பாச மோசித்து,—

மாறுக சிவாநுபவ மருவிக்கொண்டே - தன்னு பிறப பொ
ருளறிவுச் சிரசத்தியில் விளங்கித் தோன்றிய பிரியற்ற பிரபஞ்ச
காய்ப்ப பிறபொருட் சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திக் கிரந்திச
ரணக்கத்தைத் தன்னு தரபொருளறிவுச் சிரசத்தியில் விளங்
கத் தோற்றித் தரபிரியற்ற சற்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரத்
தர ற சாக்ஷாத் தநுபவித்துக்கொண்டு,—

அரன் மலரடிக் கீழிருப்பன் - அப்படிப் புறப்பொருட் சி
ஸ்ரத்தசெ கொத்து விரிந்து நித் தசித்துப பிரபஞ்சகாய்ப்ப பிரப்
பொருட் சிவனைக் கிருச்சியப் பிரபஞ்ச விலக்ஷண திருக்குரூப்ப
பிரபஞ்சலக்ஷண சாவிருக் கிருத்து ரூபமாய பராக்சாய்ப்பட
கருமபராக்குரூபப் பிறபொருட் பிரமாணரூப தரபொருட்
பிரமேய ரூப பிறப பொருளறிவுச் சிரசத்திச் சீரமையில் பிரது

தியக்காய் விழுந்து பதிமுதல் மூப்பசாத்தப் பிறப் பொருட்
பிரமேட சீரமையிற் றீண்டாத சிற்சத்தி மாத்திரத்தைப் பிர
த்தியக்காயப் பாற்கும் பிரத்தியக்குரூபப் பிறப்பொருட் பிர
மாணரூபத்தற்பொருளறிவுஞ் சிற்சத்திக் குறிக் கிரமிகமாகச் ச
த்திமத்து ரூபியாயுஞ் சத்தி ரூபியாயுந் தற்பொருட் பிரமாணரு
ரூபசித்தரூப மாத்திரத்தாற் பொருளறிவனாகிய வத்தராலமரு
டசிற்சத்திக் குறிச் சிவ மாத்திர ரூபியாயு மிருப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வண்ணம் பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப் பெற்றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுகின்றதெழுந்து பதினொன்றாஞ் சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப்பேற்றினையே யென்றது

கண்ணானது தீபமொ ருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்துடனாய் நின்று காட்டித்தன் மாத்திரையேயன்றி அக்கண்ணொளியானுடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய்து உபகரிக்குமதுபோல, உயிரொருவிடயத்தை யறியும்படி முதல்வ னுயிர் அறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச் சென்று அவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய்துபகரித்து வருமாகலான், எல்லாமலங்களும் பிணைகாயமொடுமாயுமென மேலைச் சூத்திரத் திறுதியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொடிந்தாண மும்மலங்களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாகிய வான்மா, முதல்வ னிங்ஙனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்து வருமுரிமையைக் கடைப்பிடித்துத் திருக்கொண்டிறக்கப்பெறின், அக்கொடைப்பற்றிய வம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்பட்டந்ண இச்சை யிடையறாது நீக்கும், அங்ஙன மறிவிச்சைகளி

ரண்டும் பிறிதொன்றற் சேறலின்றி அவ் வத்துவிதநிலை யொன்றேபற்றி முதல்வன் திருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிதப்பின மலநீங்கிச் சுத்தனாய் நிற்குமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லாமலங்களையு மிம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப வொருவழிக் கொண்டு அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக் கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வ னென்பாம்.

• அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனி அது விளக்குதற் பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையு மனுவதித்துடன் கூறினார்.

ஈண்டுக் காணுமுபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் “உள்ளத்தைக் கண்டோட்டல்” என்பதற்கு “அவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது” எனக் காணுமுபகாரத்தையே வேறெடுத்துக்கொண் டோதத கண்ணழிப்புரையானு முணர்க.

காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதன்பினனாக வுடனின்று காணு முபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்தும் என்னுஞ் செய்யுளின் விளக்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிக்காற் சுத்தனாகி யான்மா இத்தகையாயு மறிவுடையனுமென வினையும்

ஆகியென்றது பெயர்.

அகிலை யென்பதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அதைக்க நின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்

இருவகைப்பட்டு மொருவனே சேர்ந்துவந்து விளக்குவா ராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூறுகையாது ஒருவாறு வலி யுறுக்கப்பட்ட மூன்றாம் கூற்றைக் காயமொழிக்காரச் சுத்தருஞ்சி யெனவும், அந்நிலைமையிற் றிலையி லடைந்த முறையாலே மாய மெலாம் நீங்கியெனவும், அதனுழிப்பாக ஈடுபடுத்துக் கொண் டாராகலின், அதனுளிப்பட்ட இச்செய்யுள் மூக்கூற்றதாய வாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தச் சரீரசம்பந்தம் நீங்கினாலான்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவது எப்படி? என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

காயமொழிக்காரச் சுத்தருஞ்சி யானமாகக் காட்டக்கண்டு நந்தன்மை யுடையகண்ணுக் கேயுமுயிர்காட்டிக் கண்டுமேபோல விசனுயிற்குக் காட்டிக் கண்டுவ னிந்தையாயு மறிவுடையனா யன்பு செய்ய வனவிலமை யினனிலையி னடைந்தமுறையாலே மாயமெலாம் நீங்கி யரனடிக்கீழிருப்பன மாருதசியானுபவ மருவிக்கொண்டே - அன்னுவயம். மாயமெலாம் நீங்கிக் காயமொழிக்காரச் சுத்தருஞ்சி யானமவென்று பொருட்கூட்டுக. காட்டக்காணுந் தன்மையினையுடைய கண்ணுக்குக் காட்டுகிற முறைமையினையுடைய வானமாகக் காட்டக் காணுங் கண்ணைப்போல இவ்வானமாகக் காணும் பகுதிக்குள்ள கன்மத்தைச் சிவன் திருவுள்ளத்திலே யறிந்த ஆன்மாவுக் கறிவிக்கவறிவன இந்த உபதேசத்திலே யாராய்ந்திந்த மறவாதே பத்திபண்ணின் அந்தப் பத்தியினுடைய நிலையேதுவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற முறைமையாலே மலமாயா கன்மங்கள் ஞானமாகிய மயக்கங்க

ளொல்லாம விட்டு நீங்கியிருந்து பிராரத்தத் தொலைவிலே சீர மொழிந்தா லானமா சுத்தருய பரமேசுவரனுடைய தாமரை மலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தின் கீழிருப்பன இருக்கு மிடத்து மொழிபாத சிவானுபவத்தைப் பொருந்திக்கொண் டிருப்பன

இக்கூற சொல்லியது, பெத்தத்தன்மையிற பரமேசுவர னுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்து மறவாமற பத்திபண்ண அதைப பத்தி யேதுவாக வுண்டாகிய ஞானத்தினாலே பரமே சுவரனுடை ஸ்ரீபாதத்தை யணையுமென்னு முறைமையு மறிவித் தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காட்டக்கண்டுநின்ற தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக் காணுந் தன்மையுடைய கண்ணானதிரிப மோருருவத்தைக் காணு மபடி,—ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வுயிரத்துடனாய நின்று காட்டினன மாத்திரையேயன்றி யக் கண்ணொளிபோடு கூடச்சென் றவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செ ய துபகரிக்குமதுபோல,—உயிர்க்கிச்சை காட்டிக் கண்டிடுவன - உயிரோர் விடயத்தை யறியுமபடி முதல்வனுட னின் றறிவித்த லை மாத்திரையே யன்றி யவ்வுயிர் உணர்வோடுகூட வந்துவிந் மாயச்சென் றவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய் துபகரித்து வருமா தலான,—காயமொழிக்கோற சுத்தருகியானமா-எல்லா மல ங்களும் பினகாயமொடு மாயுமென மேலைச் சூத்திரத்திறகூற் றியவாறுற்ற காயமொழிதால் மும்மலங்களு நீங்கப் பெற்றுச் சுத்தருவேராகிய ஆனமா,—இதனை யாயுமறிவுடையரு - முதல்வனின்பன மறதலில் மாயந்ன துபகரித்து வரு முறைமை யுடன் கண்டிருந்த தற்றதுகொண்டு சிறப்பெறின,—அனபு

செய்ய - அத்தொடர்பு பற்றிய அம்முதல்வன் திருவடிகளைத் தலைப்படுத்தற்கண் இச்சை யிடைப்படுது நிகழும் அங்ஙனமன்றி விசைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேரலின்றி யவ்வத்துவித நிலையொன்றே பற்றி முதல்வன் திருவடிக்கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே,—அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - காயமொழிகளின் மலநீக்கச் சத்திகளும் நிறகு முறைமை காயத்தொடு நிறபுழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - வினைக்கிரியையுமே யெல்லாமலங்களையு மிம்மையே நீத்தொழிந்து அவ்விருவிச்சைகளோ டொப்பவொருவழிக் கொண்டு,—அரனமலரடிக்கீழ் மாறாத சுவானுபவ மருவிக்கொண்டேயிருப்பன் - அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றுச் சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இக்கருத்தேயன்றே இருவகைப் பயன்களையு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய் மேலைச் சூத்திரத்து வேறுகூறுக வைடாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங்கூறாதைக் காயமொழித் தாற சத்திகளுகி யெனவும் அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும் அதனொழிபாக வினைவிடுத்துக் கொண்டா ராகலி னதனோ டொப்ப இச்செய்யுள் முற்கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலந்த ஜீவன்முத்தராக ஞேயத்தழுந்து
முறைமை யுணர்த்துகின்றது.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தார்பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாராராயாக்க, வருஞானமபலஞானமஞ்ஞானமும் விகற்பம் வாசியவா சகஞானமு

ம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம், தருஞானபோக ஞாதிரு
ஞானஞேயந் தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகு
ம், திருஞானமிவையெல்லாங் கடந்தசிவஞான மாத
லாற் சிவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பர். (உ)

(இ-ள்) பரஞா பரனது ஞானத்திலே பரத்தைத் தரி
னத்தாற்ப சித்த சிவஞானிகள் தேகாந்தமளவு மேலா
ரத்தைத்த ன பரப்பிரமத்தையே தரிசித்துக்கொண்
ரிசித்தாற் பரமே டிருப்பார்கள்.
பார்த்திருப்பர்

இப்படிப் பரத்தைப் பார்த்திருக்கிற ஞாதாக்கள் இந்த
வுலகத்தினக ணுண்டாய மாயாபதார்த்தங்களைப் பார்த்திரு
ப்பார்களோ வென்னில்?

பதார்த்தங்க இந்த விசுவவியாபகையைப் பொருந்தியி
ள் பாரார் ரார்கள் அஃதென்போல வென்னில்? அமி
ர்தத்தைப் புசித்தவன் விடம்புசிக்க விரும
பாதவாறுபோல.

“உலகுளார் பெருந்துஞ்சு மொருபொருள் விழித்தயோ
கி, யுலகுளார் விழித்தபண்டத் துறங்குவ னுருவமாக, யுலகெ
னா மொன்றிவேறற வொளிருமொய பிலீதனஞானரு, ளலா
த்லேக் கண்ணிதயோகிக் கவனலா னேயமியாதே” என்றிக

அதனைப் பார்த்திருக்கிற குற்றம் யாதென்னில்?

பார்க்குவரு விசுவத்தி லுண்டாகிய கடபடாதி ஞா
ஞானம் பலஞா னங்களெல்லாம் பலவாகலானும் அவைகள்
ன மருஞானம் விகற்பமாக விசாரித்துப்பார்க்கி லதுவும
விகற்பம் வாச்சி ஞ்ஞானத்தா லுண்டான வாதலானும் வா
ய வாசகஞானம் ய்வழுக்காற் சொல்லப்படாநின்ற சத்தார்

வயிந்தவத்தின கலக்க திருஞா ன போக ஞாதி ருஞான ஞேயங் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞா னமாகும	தத ஞானத்தையுண்டாகிற ஞானங்களெ லலாம விந்தவிற் றேறிய வைகரியாதி ஞானமும பரமமான பந்தமாதலாலும இ வைகளாகிய ஞாதிருஞான ஞேயங்களாகிய ஞானங்கள் மானமபோகத்தாற் கூடிய கிற ஞானங்களெல்லாஞ் சங்கற்பஞான மாதலாலும் இவைகளெல்லாங் கூடாத
திருஞான மி வையெல்லாங் க டந்த சிவஞான ம	சமயஞான மாவது அவைகளெல்லாத கையும பற்ற விசிட்டமான சிவனை பிரகா சிப்பிக்குமதாயுள்ள மேலான சிவஞானமே!
ஆகலாற சீவ ன முத்தா சிவ மேகண்டிருப்பா	இதுவே சிறப்பாகையினாலே சீவன்முக் தாகளக்ஞானத்தாற் றானே பரமசிவனு டன அனுசந்தானம பண்ணிக்கொண் டிரு ப்பாகள். எ-று.

ஏகாரந் தேற்றம.

நீயாதே கேசுநீகரண வியுத்பபத்தியாலே ஞானமென னும பகுமுண்டாயிற றெனவறிக, இது வடமொழி

இந்த ஞானம பரம அபரமென விருவிதம

வாசசியவாசக ஞானம அபரமாதலாற றனிஞா

பதிஞான மேலான தாகையா லிதுவே சிறப்புடைத்தெ னபது

அஃதெங்க காரணத்தா லெனில? அந்தஞானம் பிரத்திய க்ஷம அனுமானம ஆகமமாகிய இம்மூன்றினுலும மதிப்படாத படியாற் கூறிய தெனவறிக.

இதற்குச சர்வஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம யோக சம் ஹிதையம் மிருகேந்திரதது மறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சீவன் முத்தர் சர்வமுஞ் சிவாகாரமாகவே காண்பர்களென்பது கூறுகின்றது

பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்தரும் - பாசஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற பதிஞானத்தினாலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேறறக்கண்டார் ரெவ்விடத்தும் பதியேகண்டிருப்பர், பதிக்கின்னியமாக வொருவஸ்துக்களையுங் காணார் வேறுவேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய மாயாவிகற்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விந்துவின் கலங்கற பிரதேசத்திலே யுண்டான ஞானமாம்,—போகஞானம் ஞாதுரு ஞான ஞேயங் தங்கியஞானஞ் சங்கற்பன ஞானமாகும் இந்ஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞான மாதலால் சீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காரணமானது காட்டுகிறியுங் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம். சிரீமத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தர் சுத்த மாயாஜன்ய ஞானங்களுக்கும் திரிபுடி ஞானங்களுக்கு மப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன் முத்தரானவர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்த ஞானத்தைவிட்டு நிர்விகற்ப ஞானமாக வெல்லாஞ் சிவமாகவே கண்டிருப்பரென்றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அபரோக்ஷப் போலிப் பரோக்ஷமாய்ப் பாவிக்குஞ் சிவ மாத்திர தேயநிர்விகற்ப சமாதியிற் சாத்த மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காலபோத சிற்றுச சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாத்த மாத்திர சாவார்த்த சிவ சாக்ஷாத்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்கள் தோற்றா. தோற்றுமாறு லக்ஷ்யஞானம் பிறவி பெருக்கும் பிராகிருத மனோகங்கார புத்தி சங்கற்ப காலபோத தூல சவிகற்ப ஞானந் துஷ்டஞ் சுத்தமன்றென்று சொல்லுகின்றார்.

பதார்த்தங்கள் பாரா ரென்பது பரமுத்தியிலென்று சிலர் படித்துப் பேசுவார்கள். சர்வ பதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திப் பர முத்தியில் அவர்கள் தாழ்ந்த சமாதி நிலையைச் சாற்றுத லஞ்ஞானம். அதுவன்றித் 'தூரியனொரு சிவங் தோன்றுந் தானுந்தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும்' என்பது முதலிய வசன விரோதமுமா மென்பதறிக.

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இத்தகையாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்றார், அவ்வொளியினையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர். அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப் பற்றி நின்றறியுங் காட்சியறுமென முறையெனம் பகுக்கப்பட்ட அ

ளவைஞானங்கள் அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விகற்ப ஞானமேயாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞானமாதலேயன்றி அநுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனைத்தினுக்கு மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட விச சிவஞானமென்னறே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்த வாதனையிற் படுவாரல்லரென்பதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல்.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வினை மேற்று.

கலக்கம் ஐயம்.

கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தரு ஞானமென்றார்.

போகத் தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந் தருஞானம் போம்படி யவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு

சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாரரென வரையறுத்தோதிய விதனுனே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்று நிழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சரீரத்தை நீங்கின பரமுத்தியிலே சிவானுபூதியைப் பெறுமதொழிந்து சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் சிவானுபூதியுண

டாவதெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் - மேலான சிவஞானத்தாலே அசத்தியத்தை அசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள பரமேசுரனைத் தரிசித்தவர்கள்,—பரமே பார்த்திருப்பர் - அந்தப் பரமேசுரனை எவ்விடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள்,—பதார்த்தங்கள் பாரார் - வாதனா மார்க்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்கள் மேலிட்டாலு மதிக்கமாட்டார்கள் —பார்க்கவருஞானம் பலஞான மருஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்களோடே கூடிநின்று பார்க்கவுண்டான வறிவு வெகுவிதமானவறிவு மாட்டா மயக்க விகற்பமுமாயிருக்குமொழிந்து,—வாச்சிய வாசகஞானம் வைகந்தவத்தின் கலக்கந்தருஞானம் போகம் - வைகந்தமாகிய சுத்தமாயையினுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும் வாச்சியமாகிய அர்த்தமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும் அர்த்தந்தான் பிரமமென்று மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க,—ஞாதிருஞானஞேயம் நீங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்திருக்கிற ஞானமாம் அவைநீங்கத்,—திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானம் - அழிவில்லாத ஞானமாவது இவையெல்லாந் துக்கு மப்பாற்பட்டு வாக்கு மனோகோசரமாயிருக்கிற சிவஞானமாயிருக்கும் — ஆதலால்சீவன்முத்தர் சிவமேகண்டிருப்பர் - ஆகையினாலே ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் வாதனையாலும் அபுத்தி பூர்வத்தாலுண்டாகிய பிராரத்தம் புசித்துத் தொலையுமளவும் கனவிலும் நனவிலு மந்தச் சிவத்தையே தரிசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, உபதேசக் கிரமத்திலே உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்க

ஆயு மசத்தமும் சத்தமாயிருக்கிற வைந்தவ ஞானத்தையும் விட்டு ஞாதுரு ஞானஞேயங்களையும் கழன்று இவையிற்றுக்கு மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்து அனவரதமு மந்தச் சிவமேயா யிருப்பர்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தகையாயு மறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தா னதனைத் தெளியநோக்கி யன்பு செய்யப் பெற்றோர்,—பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற் கூறிய பிரார்த்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வேனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதும் காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞானவிகற்பம்-அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியனுமான முறையெனப் பலவகைப்பட்டனவை ஞானங்கள். அவையெல்லாம் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம் தருஞானம் - ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்து ஞானமே யாகலானும்,—போக ஞாதுரு ஞானஞேயங் கலங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய போகஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யன்றி யறிந்திஞான மாகாமையானும்,—இவையெல்லாங்கடந்த சிவஞானத்திருஞானம்- இவையனைத்திற்கு மேலாக விளங்கு கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானம்,—ஆதலாற் சீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர்-ஆகலான் இதனைப் பெற்ற சீவன் முத்தர் சிவமொன்றே கண்

டிருபபரணறி யேனைப் பதாாததஙகளை சோககிய பிராரததவா
ககளையிற படுவரலலா.

சிவன முததா பிறிதொனறனைப் பாராரெனவர்புறத்
தோதிய விதனுனே பிராரததயினை மஙகிப்போய வழியு மகா
காதநின றுமல் விபபதாகிய அதனவாதனைய பறறறக சழியுமா
று சாதிககபபட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற சிவசமவாதி சரீர நீஙகி முததிபெற வே
ணுமோ முததியினும நிததியததவம பெ
றறிருககலாமோ வெனறு வினவ
வுணாததகினறுா.

அநாதியுட லொனறினைவிட டொனறுபறறிகக க
னமாலா யழிநது வருதலினு லநதமில்லைய, பிறுதியரு
ள பெறறவாக ணிததவுரு வததைய பெறறிருககை மு
த்தியெனிற பெறும்பதமே யிதுவு, மிறுதியில் யிது
தானுங காயமுணடே யிருஙகன்ம மாயமல மெல்லா
முண்டா, மநாதிகரு முடலாதி காரியத்தாலநாதி மல
மறுககு மருந்தறறு வுடன்மாயுங காணே. (ரு)

(இ-ள.) அநாதியு இசசரீர மநாதி. அஃதெக காரணததாலெ
டல் வில?

ஒனறினைவிட் பழம் புடவையைப் போட்டு வேறோ புது
டொனறுபற்றிக் ப்புடவையை யெடுககுமாறுபோலக கனம
னமாலா யழிக த்துக இடாக வெடுத்த ஆவுடலை விடடு

து வருதலினால் — வாசனாத்மகமாகிய சூக்குமவுடலைப் பற்றிப் பிறந்து மிறந்தும் ஜலப் பிரவாகம்போல ஜனனங் கோடிந் தொடர்ந்து அது பிரவாஹநாதியாய் வருகையினாலே

அந்தமில்லை — உலவாக்கிழிடான மெப்படி முடிவின்றி யிருக்கும், அதுபோல விந்தத் தேகத்துக்கு முடிவில்லை

பின்னும் — பின்னொருகாலத்தின் மாயாகாரியமாகிய வடிவையெடுத்து நாச மடைந்திருக்கையா லாதியென்று சொல்லவும் பெறும்

அருள் பெற்ற வாகனிந்த வுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் — அந்த வருளைப்பெற்ற முத்தான்மாக்களைப்போல நித்தியத்துவமே பெற்றிருப்பதே முத்தியென்று நீ சொல்லில?

பெறும்பரமே யிதுவும் — இந்த நித்தியத்துவம் பெற்றிருப்பது மொரு பக்ஷப் பிராப்தியைப் பெற்றிருப்பதுதானே

இன்றுதங்கிலை யிதுதானும் — இந்த நித்தியத்துவம் பெற்ற சரீரந்தானும் பொல்லாததே, அஃதெங்கே காரணத்தாலெனில்?

காயமுண்டே யிருக்கன்ம மாயை மலமெல்லா முண்டாம் — சரீரமென்ப தொன்றுண்டாகவே யதற்கேற்ற கன்மமுண்டாம் அஃதுண்டாகவே மாயையு மலமு மிவைகளெல்லா முண்டாய் விடுந்தானே.

மனுதிகரு முடலாதி — மனோவாக்குக் காயமாகிய மூவிதத்தானு மாரசஞ்சித கன்மமுண்டாகவே யதற்கேற்ற தனுகரண புவனபோக முண்டாமாதலா லிதுவு மாதியென்பப் பெறும்.

காரியத்தா லநாதி — சநதோறும தொடர்நது தொடர்நது காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிறவாகாநாதியெனப் பெறும

மலமறுக்கு மருநதறு லுடன மாயுவ காணே. — வைத்தியனாகிய சிவன மாயாகாரியமாகிய மருநதைக் கொடுத்து மலவாதனை யாகிறவியாதியைப போக்கவே பின பொருக்காலுஞ் சரீர முண்டாகாது எ-று

இதனாலே கனம பநாதித்துவமு மாதித்துவமுங் கூறவே கனமக்ஷயங் கூறியதாயிற்று.

இதற்குச சிததியாகமம். (௯)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் வயிரவ தநதிரவாதிகள தேக நித்தியமாவதே முத்தியெனபதை மறுத்தல்.

உடலநாதியே யொன்றினைவிட டொன்றுபற்றிக் கனமாலாயழிந்து வருதலாலநதமில்லைய பினுதியருள பெறறவாகனித்தவுருவத்தைப் பெறறிருக்கை முத்தியெனில் - ஆனமாக்களுக்கநாதியே கனமத்தினாலே யொரு தேகத்தைவிட டொருதேகத்தைப்பற்றி யாயுமழிந்தும வருகிற இயல்பாகையால் யாதேனுமொரு தேகமில்லாம லிருப்பதில்லை. ஆகலால் சரிகை கிரியைகளைச் சாதித்தபின யோகாபபியாசத்தினாலே யாதியாகிய பரமேசுவரனுடைய வருளினாலே நித்திய வுருவத்தைப் பெற்று அவர்கள சிவலோகத்திலே சித்தராயிருப்பதே முத்தியெனனி லோ?—பெறுமபதமெயிதவு மினுக்கிலயிததாலுங் காட்முணடே லிருங்கன்ம மாயை மலமெலலா முண்டாம - நித்தியகாரியத்தைப பெறுதல மோக்ஷமெனனு மிதவுமுன ஞுசொனன பு

தமுத்தியே காயத்தோடே யிருப்பது. குற்றம்பொருந்தின நிலை மைய தெவ்வா றெனனில்? மாயாதேக முண்டான போதே பெரிதாகிய கன்மமு மாயையு மாணவமு மெல்லாப பந்தமு முணடு. ஆகில * விதேக + கைவல்லிய முண்டாமபடி யெவ்வா றெனனில?—அநாதிமல மறுக்கு முடலாதி மருந்து தருங்காரியத்தாலறமு லுடலமாயுங்காணே - அநாதி காதகரவாகிய சிவன ஆன்மாவுக் கருகி சமபந்த மாகிய வாணவமலத்தை யறுககுந் தேகாதி மருந்தைக் கொடுப்பன அந்த தேகேந்திரியாந்தகரண வியாபாரமாகிய போகத்தினாலே ஆன்மா வியாபியாகிய வாணவமலம பரிபக்குவமாய் நீங்கினால் ஔஷதமாகிய தேகாதிகள பொருந்தாமல கசிக்கும. ஆகலால் விதேக கைவல்லியமே பரம முத்தியென றிதனபொருள்

ஏகார மீற்றசை

* விதேக - தேகமில்லாத, + கைவல்லியம - முத்தி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாரூப முதலிய பதமுத்தி, பரமுத்தி யன்றெனபது படிக்கின்றார

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங் கொடுக்குஞ் சரீரம.

மறறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உடம்பாவது அநாதியாயுமிவைப்பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதுதலான அதற்கொரு முடிபு கூறுத

ல் பொருந்தாமையினை, முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்தியமா
கத் தங்களையமான திவ்விய சரீரமுண்டென்னும் உருவசிவசம
வாதிகள் மதமடாது. உடம்புள்ளதாகவே அதற்குக் காரணமா
கிய மாயையும் அதனைக் கிளைத்துமுண்டுவிக்கக்கடவதாகிய க
ன்மமும் அதனை யீனவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டுநீங்கா
தன்மையின அதுவு மின்னுமையைப் பயக்குநிலையேயாகலா
னும், ஆகவே யதனை முத்தியென்பதற்கு தாற்பரியம் பசுமு
த்தி யென்பதேயாமாகலானும், மண்முதலிய பரியட்டக வுடம்
பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அசுசரியப்பாட்டா
லாதியாய அநாதியாகிய மலநோய் தீர்த்தற்கு மருந்தாய்வரும்,
இஃது அசுகாரண நீக்கியவழித் தானுமுடனீங்குவதன்றி நிற
ற்றகோ ரினையவினமையான் அந்தமாத்தக ஞசங்கையினமையா
னு மென்பதாம்

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடை விடை
களாற் சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சமவாதி சரீரம் நீக்கி முத்தியைப் பெறவேணுமென்ற தெ
ப்படி, முத்தியினுஞ் சரீரம் நித்த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கு
மென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

அநாதியுடனொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கனமாலா
யழிந்துவருகளா சத்தியில்லை - அநாதியே ஆன்மாக் கனமத்து
க் கூடாக ஒரு தேகம்போக வொரு தேக மெடுத்துக்கொண்டு
உண்டாயு மில்லையாயும் கருணையாலே சேர்த்துக் கொருகாறு
முடிவில்லை இத்தன்மையொழிந்து—திருவருள பெற்றவர்க

ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில்- இப்படிக்க னயம் புசித்துத் தலைத்தபின்பு வேட்டுவனி யொன்று மறியா ப பச்சைப்புழுவை யெடுத்துத் தன்சொரூப மாக்கின தன்மை போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வானமாயையுஞ் சிவனுடை ய ஞானமெடுத்துத் தன் ஸ்வரூபமாக்க அந்த மாயாவுடலே நித் த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும் பெற்றிருக்கிறது முத்தியென்று நீ சொல்லில் ?—பெறும்பதமே யி தவும் - சரியைகிரியா யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பெறுகிற பதமுத்தி யொழிந்து சாயுச்சியமாகாது.—இருந்தில யித்தா னுங்காயமுண்டே விருங்கன்மமாயை மலமெல்லாமுண்டாம் - இந்த முத்திதானும் பொல்லாதென்னாது. அதெப்படி யென்னி ல் ஒரு வடிவுண்டான பொழுதே வேறுவிதமான கன்மமும் அ தனுடே மாயையும் இவ்விரண்டுக்கும் காரணமாயிருக்கிற மல மும் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் —மருதிக்கருமுடலாதி காரி யத்தா லனாதிமலமறுக்கு மருந்து - மனம் புத்தி அகங்காரம் த னமாக்கினையென்று சொல்லும் புரியட்டகதேகமுதலான தனு கரண புவன போகங்களென்று சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே பரமேஸ்வரன் அநாதியே ஆன்மாக்களை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலத்தைப் போக்கா நிற்பன —அற்று வுடல் மாயுங் காலே - ஆகையா லந்த ஆணவமலம் போகவே நீ முத்தியி லழி யா தென்ற மாயாசரீரமு மழிந்துபோமென் றறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சக்கறபகிராகணம் சிவசமவாதம த்ம. "முனைந்தென்றனது முதிரொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவாக்க - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டியியிரது-த னைதெருங்கித் தானதுவாகி-யையவகைத்தொழிலு மெவ்வகையு னவும்-பிரியாவாறும்பெற்றது கிரியைப்பெரியோர் திரட்டிசே ரத்திடுமே" என்றும், அவன்மறப்பு "முத்தியுற்ற ஈறவரவை

யிடை - சேரவொன்றனை சாரகருமுக்தி - சாலோக்கியமோசா
யுச்சியமென்ற - பந்தமுற்ற கக்கலகழிக்க - வறிவுகொடறிவு பி
றியாபபெறறி - வேண்டுமென்றகற் ஜேணைடிவரிவவா - றிருபப
ரொனபதற குருதகாணவேண்டும்" என்றும், "இசசாருப நசசி
வொனனில - மும்மலதத்தே தமின்மையதனறே" என்னுமதுவ
கண்டுகொள்க.

இதனுற சொல்லியது, சமவாதி யருளைப்பொருந்தின வா
னமாக்களுடைய மாயாதேகந தானே முத்தியிலஙந்த ந்தத்துவ
தகைப் பெறறிருக்கு மென்று சொலல அதுபசமுத்தியாவதொ
ழிநது சாயுச்சிய மாகாதென்றும் யாதொரு சரீர தொக்கனை
யுள்ளமட்டுமெ மூன்று மலமும் நீங்காதென்றும இநத மாயாசரீர
மலத்தையபோக்க வநததென்றும் ஆகையால இந்தமமலம நீ
ஙகினபோதே மாயாசரீரமும் நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித
தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

உடலனுபவிற்றி யொனறினை விட்டொனறு கனமாலா
யழிநது வருதலா லந்தமில்லை - உடம்பால் தனுதியா யுயிரைப
பற்றி நீரோட்டம்போலத் தொடாச்சியாய் கனமத்திற் கேறப
வாசியு மழிநதும வருவதாதலா னதறகொரு முடிபுகூறுதல
பொருநதாமையான,—பிறுதியருள் பெற்ரயாக னிதத வுருவ
தகைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - முதல்வ னருளைப பெ
ற்றவர்கள் முத்தியினு மிவைபோலனறி நித்திய சுத்தமாகள ம
யமான சிவவியசரீர முடைனுமுருவ சிவசமவாதிகள ம
தமடாது.—காயமுண்டேன் மாயை யிருங்கணம மலமெல்லா
முண்டாம்-உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மாயை

புமதனக ளிகழு முன்டிவினைகட கேதுவாகிய கனமமு மத னை இயைவிபப தாகிய ஆணவ மலமும விடடு நீஙகுதலின மையின,—இநதாறு மிரு ததிலை-இதவு மினஞமைமயைப பப கரு நிலையயாகலானும,—இதவும பதமேபெறும-ஆகவே யத னை முததியெனபதறகுக காரடரியம பதமுததியெனபதே யா மாகலானும,—மறுதிகருமுடல் காரியததா லாதி-மனமுதலிய புரியடடக வுடமபி னினறுங தோனறுவதாகிய விவவுடமபு அ ககாரிய வேறுபாடடா லாதியாய்,—அநாதிமல மறுககு மருந தாரு ளுடன மாயுஙகாணே- அநாதியாகிய மலநோய தீரததற கு மருநதாயவரும இஃது அககாரண.நீஙகியவழிந தானுமுட னீஙகுவதனறி நிறறறகோ ரியையினமையா லகதமாதற்க ணு சஙகையினமையானும.

இததனனே மாயாமலம பற்றறக கழியுமாறு தடைவிடை களாற சாதிககப படடது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தச சீவனமுததாகளு முற்கூறிய மலவாதனை கெ
டடு நீஙகுமதற குகாரணமிட் டுணர்த்துகினறார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்நதவாறே சிவம்
பிரகா சிககுமிஙகே சீவனமுத்தருக்கு, முரியமல மெள
டததாற றடிபபுணடவிடமு மொளமெளரியி னொளி
முன்ன ரிருளுஙகேறயின், வருபால்சேர் நீமருவுங க
லஙகளும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாயநதுகாயங,
திரிபுமள வும்முளதாய் பின்புகாயஞ் சேராத வகைதா
னுஙகேயுமனறே. (௪)

(இ-ள) தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சோதகவாற்றே சிவம் பிரகாசிக்கும்	இவ் வரணமாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரிய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்து சிவம் பிரகாசியா நிற்கும்.
இங்கே சீவன் முத்தனாகும்	இவ்விடத்திலே தானே ஜீவன் முத்தனாகும். அஃதாவது, பிரியாப்பிரிய முதலியதின்றிச் சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந் தேகாபிமான மறாதிருத்தலென வறிக
உரிமலம்	அவர்களை யெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காத வாணவமலம் அந்தத் தேகத்தி லொட்டியிருக்குமெனவில்?
ஓட்டத்தகாற் றுமிப்புண்டவிடமும்	பரமமுத்தியைப் பொருந்துமளவுஞ் சாய்பாதி விடங்களை யொட்டத் தெறியானது எப்படி வாதையுறுமற் றுமிக்கு மதுபோலவும்,
ஒளிவெளியிலெறிமுன்ன மிருளும்	மிகுந்த வக்கிப்பிரகாசத்தின் முன்னர் அந்தகாரத்தின் வலியானதுகெட் டடங்கி நிற்குமாறுபோலவும், அந்த வலிகெட்டு நிற்கும் தென்கன மெனவில்?
தேற்றின வுருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்களும போலாகி	தேற்றினை யுண்டாக்கப்பட்ட வித்தினுற் றேற்றப்பட்ட நீரின்று கலங்கலான நீர் அந்த மண்ணைக் கீழ்ப்படுத்தி யது தோன்றுமற் றுனே தெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற்போல
மாயாதே தன சத்திமாய்ந்து	தான கெடாமற் றனது சத்திகெட்டு,

காயந்திரியுமன் இப்படியே தேகாந்த மளவு முண்டாய்.
வும் முளதாய்
பின்பு காயஞ் பின்பொரு சரீரமெடாதபடி பண்ணினின்
சேராதவகைதா று தானும் போம். எ-று
னுந் தேயுமன்றே.

தானும் மென்னும் உம்மை மாயையுமென விரந்தது தழீஇய வெச்சமாயிற்று.

இதனாற் சுபபிரயோதம் கிரணகமம் (௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆகில் தேகாந்தத்திலேயல்லது மோக்ஷமில்லையோ வென்னில் இவ்விடத்து ஞானோதய காலத்திலே ஜீவன்முத்தி, தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி யென்பது மேற்கூறுகின்றது.

மெஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிட சிவமப்பிரகாசிக்கு மிங்கே சீவன்முத்தருக்கும் - சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்தவாறே பாசபசு ஞானங்களினாலே தெறித்தறிகரிதாயிருக்கச் சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆன்மாவுக்குவேறா அபின்னியத்தியாம் அப்போதே யிந்தப் பூமியின்கண் பிராரப்த தேகத்திலேகாணே ஜீவன்முத்தராம் ஜீவன்முத்திக்கும் விதேக கைவல்லியத்துக்கும் பேதமேதென்னில்?—உரியமலமாயாகே சத்திதானமாய்ந்து காயந்திரியமளவு முளதாய்ப் பின்பு காயஞ் சேராதவகை தானுந் தேயுமன்றே - மல மென்றது மும்மலத்துக்குஞ் சாதி யொருமை ஆன்மாவின் ஞானத்தை மறைத்து விஷயங்களிற் பொருந்திப் புசிப்பிக்கும் ஆணவ மாயை காமிய மூன்றும். சத்திகள் கெடுத்தாங்கெடாமல் பிராரப்தத்தேக முள்ளளவும் நின்று பிராரப்த தேகாசத்துக்குப் பிற

கு சேர்க்கமுண்டாகாதவாறு மும்மலங்களுமுத்தனுக்கில்லை பரம
மும்மலங்களுமிருந்த ஆன்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமில்லாமல்
மாயாகாரணங்களையும் பொருந்தி விஷயங்களையும் புசிப்பதனு
டாகக் காண்கையால் பெத்தனேயென்னில் பந்தமில்லாத வகைச்
சுத் திட்டாந்தங்கூறுகின்றது.—ஒண்ணிறி லெரிமுன்னிரு
ளுஞ் சேர்றினவருபால்சோதிமருவுங் கலங்க லவுடத்தாற் றுப்
புண்ட விட்டமும்போலாகி-உவமை எண்ணுமை போலாகி வெ
ண்பது பக்கந்தோறு மொட்டிப் பொருளுரைக்க கெல்ல வசந்திப்பி
ரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல் தூரத்திலே நின்றுவு
ம் சமீபத்திலேயிருக்கப்போகக்கு வஸ்துக்கள் தெரியதுபோல ஜீவ
ன்முத்தனுக்குச் சர்வஞ்ஞதையில்லாதிருக்கினுஞ் சிவானுபூதியு
ண்டாகலா லாணவமல பந்தமில்லை. சேறுருணிறுண்டாகிய விரை
யை யுரைத்த கண்ணோத்தி மண்ணடியிலுங் கண்ணோமேலுமா
கப் பிரித்திரிந் தொன்றினுலே கலங்கி மண்ணுந்தண்ணீருமுன்
போலச் சேற்றுநீரோ யிருந்துந் தானே தெளிவதுபோல ஜீவ
ன்முத்தன வாதனையினாலே விஷயங்களுடனே கூடினாற்போ
லிருந்துந் தானே யந்தவிஷயங்களுக்கு வேருயநிர்ப்பனு. அது
போல மாயாபந்தமில்லை விடத்துக்கு மாறுன ஔடதத்தை யு
ண்டேகொண்டு பாம்பினுலே கடிபட்டுக் கொண்டா லந்த
விடமேறுமற் றண்டையானதுபோலச் சிவபாவனையைப் பண்ணி
க்கொண்டு அநேக போகங்களைப் புசித்தாலுமதனுற புண்ணிய
பாபங்களொரு தாக்கையாத கன்மமல பந்தமில்லையென் றிதன
பொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதி சித்திதரா லொருபிரகார மலம் நீங்கிச் சிவனுமு
த்தி சிவ சாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்கும். சித்திக்கப் பிறபு சரீர

சுத்தத்தின் மலமாயாதி நிவிர்த்திச் சுபாவமாயிருக்கு மழியாதென் றிசைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறாதவழியும், அதனாற் சிவப்பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன் முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கள் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாசனைமாத்திரையா யுடம்புள்ளளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாகலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம்.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கள் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றாராமாட்டு மாயத்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் வினைதொழிதற்கும், சிவப்பிரகாசித்தாராமாட்டு ஔளொளியி லொளிமுன்னிருள் அஃதானடைக்குச் சிறிதாயினும் இடைபின்றியுஞ் செயன்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்ட விடம் சீவன்முத்தராகப் பெற்றாராமாட்டு ஒருவாற்றானு மிடைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின்

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஔளொளியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்பவெரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——()——

முன்சொன்ன வாணவமலம் நீங்குவது எப்படி யென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

தெரிவரியமெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்பிரகாசிக்கும் - ஆன்மாவுக் கநாதியேயுள்ள மலசம்பந்தத்தினாலே அறிதற்கரிய வுண்மைஞானஞ் சத்திநிபாதம் பிறந்து மலம் நீங்கி அந்தச்சிவஞானத்தைப் பொருந்தினபொழுதே சிவப்பிரகாச முண்டாகாநிற்கும் இங்கே,—சீவன்முத்தராகும் - அப்பொழுதே யிந்தச் சரீரத்தோடே யிருக்கச்சே ஜீவன்முத்தராய் விடுவன் மலங்கூடி நிற்கச்சே முத்தராவது எப்படி யென்னில்?—உரியமலம் - மற்ற மலங்களைப்போல விட்டும் பற்றியும் நில்லாமல் எப்பொழுது மான்மாவுக்குச் சகசமாயிருக்கிறது ஆணவமலமானது,—இவ்வுடத்தாற் றப்புண்டவிடமும் - அவிழ்தத்தினாலே தடைப்பட்ட விஷமானது தான் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கிற முறைமைபோலவும்,— ஒளிரியி னொளிமுன்னிருளும் - நன்முகவிட்டு விளங்கா நின்ற வக்கினிப் பிரகாசத்தின் முன்னே தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற வந்தகாரம்போலவும்,—தேறநிலைவருபரல்சேர் நீரமருவுகலங்களும்போலாகி - தேற்றுமணியினாலே தேற்றப்பட்ட நீர்க் கலங்களிலானது தான் கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற முறைமைபோலவும்,—மாயாதே தன்சத்திமாய்ந்து - அந்த மலமுந் தன்னுடைய நித்தத்தன்மை கெடாமல் ஆன்மாவை மறைக்கிற சத்திகள் கெட்டு? அப்படிக்கெடவும்,—காயந்திரியுமளவும் முன்னதாய்-ஆன்மா தேகத்துடனே கூடித்திரியுமளவுமுண்டாய்,—பின்பு காயஞ்சேராதவகைதானுந் தேயுமன்றே - பின்பு ஒருதேகம்வந்து கூடாதபடி இந்தத் தேகத்துடனே மாய்ந்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, க-வெ, “பொன்வாணன் முன் சொன்மூவிற புகக்கொடுங்கிப் போய்கலந்த தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோல்—முன்வாண, மலத்தி னமறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்ணு, மலத்திரிந்து செல்லு மவரந்த” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியிலே இவனோடு கூடிநிற்கிற சிவனும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாசி யாது நின்ற முறைமையும் பின்பு மலநீங்கின விடத்து சட்கெ லச் சிவம் பிரகாசிக்கு மென்கிற முறைமையினையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்தலாலே - மேற்கூறிய மெஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - அ க்ஙன்று சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கெசீவன் முத்தருக்கு- சீவன்முத்தராயும் வழிமுறையே,—சேற்றின் வருபால் சோரி மருங்கலங்கலும் - தேற்றான மரத்துக்கண்டாகிய விரையினாற்றே றப்பட்ட நீரினிடத்துப் பொருந்திய கலங்கல் மண்ணினைக் கீழ் ப்படுத்தி யதனோனே தெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற் போலப் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டு மாயாது இடக்கும மலசத்தி யொருகாரணத்தால் மேற்படினு மொட்டின்றி யவ ன்றும் விலவொடொழிதலும்,—ஒளிநெறியில் ஒளிமுன்னிருளும் - மிக்ககதிரின் பிரகாசத்திற்கு முன்னிருளெல்லாங் கெட்டுக்கு ஒ திகாயினு மிகையின்றிச் செய்மைக்கணுள்ளதுபோல சிவம்பிர காசித்தார் மாட்டு ஒருவாற்றானு மிகையின்றியும்,— அவுடகத் தாற்றுப்புனவிடமும் - அக்கினியின் மெலிவுபாதிருக்கலு மபோலாமாகலின —உயிமலமாயாதே தனசத்திமாயக து'கை

டந்திரியுமளவு மூளதாய்,—ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வா
தனை மாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ள அளவுநின்று,—பின்புகா
யஞ்சேராத வகைகாணுந் தேயுமன்றே-மற்றொரு பிறவிக்கேது
வாதலின்றி யதனோடு கூடும்

இதனானே யாணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலு மனந்த வாணவமலம் முத்தியிற்
கெடுமாயி னுமாவும நாசமடையு
மென்ன மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகு மடையி
னந்த வான்மாவு மழியுமென்றிறெசம்பிற, காணுறும
களிம்பிரதகுளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருநிமக்
க கணடோமன்றே, தானுவினைநனை கழலிணையத் தவி
ருமலந்தவிராந்தார் றன்சுத்த ஞபிருக்கை முத்தியரன
ருளப்பூணவேண்டுவதொன்று மில்லையெனினருக்க
ன புகுதவிருள் போமடியிற் பொருந்தமலம்போ
மே. (௫)

(இ-ள்) ஆணவம் ஆணவமாகிற பாசமநாதியாகையாலந்த
தானநாதி த்தோற்றமு நாசமு மடையாது
உந்த மடை
யாதாகும

அடையினந்த நித்தியமாயிருக்கு மங்கிரகசகா லந்த
வான்மாவு மழியு வான்மாவுமழியுமென்று நீசொல்லில் அந்த
செல்லில் ன்று.

செம்பிரதான	செம்பினிடத்தி லெல்லாராலுங் காணப்
னுறுங் களிம்பிர	பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவு மிர
தகுளிகைபரிசிக்	தகுளிகையானது பரிசித்தவுடனே அக்கா
கக் கழியும்	ளிதமானது போகக் கண்டோமே!
செம்புரு நிறக்	அப்போது அந்தச் செம்பழிய வேண்டா
கக்காணோம்	அந்தச் செம்பினது ஸ்வரூபங் குறையக்க
	ண்டிலம்.
அன்றே	அப்படியாமே.
தானுறுவின்றன்	அதுபோலச் சிவனது சீபாத கமலத்
கழலிணையத் தவி	தை யடைந்த காலத்து மலநீங்கு மான்மா
ருமலம்	வு நாசமின்றி நிற்குங்காண அஃதொக்கும்
தவிராசாரு	அந்த வான்மாவுக்கு அநாதி சமவாய ச
ன சுதந்தருயிருக்	ம்பந்தமாய்க் கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
கைமுத்தி	தந்த வான்மாச் சுதந்தனுவன் றனே பிரதா
	னுமிருக்கும் அதுவேமுத்தி
அன்றுளப	இவனுஞ் சுதந்தனுமாயப் பிரதானனுமாயி
பூணவேலைசிவ	ருக்கையாலே யிவனுக்குச் சிவனது சீபாதத்
தொன்று மில்	தைக் கூடிநிறக வேணுமேதோ பணியுமில்லை
லையெனில்	யென்று சொல்லில்?
அருக்கன் புகு	ஆதித்தப் பிரகாச முண்டானவிடத் தெ
தவிருளபோம்	ப்படி யந்தகாரம்போம், அதுபோல
அடியிற பொரு	இந்த வான்மாவும் பிரதானனு யிருந்
ந்த மலமபோமே	தால் முத்தி யடையப்படா னுதலா லிவ
	னுக்கு சிவனது சீர்பாதத்தைச் சார்ந்து நி
	ற்கி லல்லது மலநீங்காது. எ-று.

இது பல வெழுவாயும் பல பயனிலையும்.

இதற்குக் கிரணமும் ரௌரவமும் எனவறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

---o---

மேல் பூர்வசைவர் ஆணவ மானமாவுக்கு அநாதி சையோகமாகையாற் கெடாதென்னை கெடுமுறைமை கூறுகின்றது

ஆணவந்தா னொழியுந் தன்மையாதாகு மென்னையிலந்தவான மாவு மழியுமெனனில்-ஆணவமலமானது ஆனமாவுக்கு அநாதி சையோகமாதலா லாணவங்கெடாது கெடிலஅம்ம மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆனமாவுங் கெடுமெனனில்? அப்படியல்ல,—செம்பிற் காணலுறுங்களிம் பிரதக்குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம்புரு நிற்கக் கண்டோமன்றே-செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட களிம்பான இரதக் குளிகையிற் பரிசத்தினாலே நீங்கிச் செம்புருவு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே! அன்றெனகிளவிபாமென்பதற்குமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தயாகிய ஆணவமலம் நீங்கி யானமா சிவனுடனே வேறறச் சுத்தனாய் நிற்பன். இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை யனுவதித்து நிராகரிக்கில,—தாணுவின்றன் கழலிணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற் றுனசுத்தனா யிருக்கை முத்தியான்றுளப பூணவேண்டிவ தொன்றுமில்லை யெனில்-சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சலனமின்றி யிருக்கையினாலே தாணுவென்று சொல்லப்பட்டது. தாணுவாகிய சிவனுடையசத்தி யானமாவிலேபட்டிய மலமானது நீங்கும் நீங்கவே யானமாவினமலனாகிச் சிவனுக்குச் சமனாகவே யிருப்பதேமுத்தி. சிவனுடனே யிரண்டறக் கலந்து நிற்கவேணுமென்ப தொன்றில்லை யெனனில்? உன்மையில்லை முற்று,—அருக்கன்புக்க விருள்போ மடியிற் பொருந்தமலம் போமே - ஆதித்திய கிரணமுங் கண்ணொளியுங் கலக்கப்போது கண்ணினமரைப்பு போம், சிவனுடனிரண்டறக் கலந்தபோ தாணவ நீங்கும் அல்லது நீங்காதென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மலத்திற்கு அவிரோதி நிவர்த்தித்த திரிபுவருமாகில் ஆணவமாவு சகுமார்க்கவிகாரம் வருமென்றுரைப்பமாறுத் துணர்த்துகின்றார். பாட்டில் முற்பாதி வெளிப்பொருள் அப்படியானவை மா மாவிரோதி நிவர்த்தி ஸ்வபாவ லக்ஷணமாய்க் கெடாது நீங்கு மாகில்,— தானுவினறன சமூலஞயத் தவிருமலம் - முத்தி கிரத்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிச் சாக்ஷாத் தீக்ஷா காமகர்த்தக சிவசக்திபாசத்தி சங்கற்ப சமபந்தியாக மலம் அப்படி நீங்கும்.— தவிர்க்கால் - நீங்கினால்,—தான சுத்தருயிருக்கை முத்தி - தான் நின்மலருய நிற்றலமாத்திரமே மோக்ஷம் —அனறுபோயப் பூணவேயணுவெ தொன்றுமிலேமெனி - இருமப அங்கத்த தீக்ஷா லக்ஷண சிவசத்தி சங்கற்ப சமபந்த்து சாபவேயணுவியதிலே யென்று மலமபோமுத்திவாதியாயிருந்தால் சொல்லில்? மலமுத்திமாத்திர முத்தியன்று மலசிவத்துவவக்ஷளினது முத்தி வியத்திபிரணவ மோக்ஷமென்று முந்திகோரு சொல்லுக்லால்,—அருசகன புகுத விருபோம-அப்படி,—அந்யிற பொருத்த மலம போமே - வியத்தி கிரத்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிய சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்பத்திற சமபந்திரஉ முனசொல்லி முத்திகிர்த்திய தீக்ஷா கணமத்தில் விளங்கிட சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்ப சமபந்தத்தால்,—மலம போயும் மகாமாயையில் மலமலைத்த மலவாசனை சிவத்துவ திமபனம பஃவனிக்கொண்டு மாறுதிருக்கு மந்தமலவாசனை மகாயாவுடயி லயமாங்காலே.

ஈனறிதயாகிலு மிதிலுக முக்தியே சொல்லப்பட்டது, வியத்தி விளக்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை சத்தியமே சாற்றியது மலவாசனுமுத்தி கிர்த்தியமே செவ்வாரத்தமபூச் சிவப்

புபாதியுற்ற படிகவெண்மை விளக்கம்போல, மலவாசனோபாதியுற்றுத் திரிவினதியிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்துவாபி வியத்தியை வியஞ்சகந் திரும்ப விரும்பாமல் விகாதி விட்டிருந்தபடி இருந்தது சிவத்துவாபி வியத்தி கீர்த்தியம் விகாரம் வருமாதலால் வேறென்றனறு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்பொடு சகசமாய நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்பு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர் வேறுபட்டு உயிரோடு சகசமாய நின்ற ஆணவமலம் நசிக்குமென்றற்கோ ரிழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாதலின் லெனினும் பாடாணவாதச் சைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கன்மொளி காணாதாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம்பிரகாசித்தது திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவ மலம் பற்றறக் கழியாதாதின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீங்கப் பெறும், அதுவே முத்தியாதலடையும், அதனமேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாத சைவர் மதமும் அடாவெனபதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளானே மேலது சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி ஆணவமலம் முத்தியிற் கெடுமென்றதெப்படியென்ற பேதவாதி மதமே லருளிச்செய்கிறார்

ஆணவந்தானாதி யந்த மடையாதாகும - ஆணவமலமானது அநாதியே ஆன்மாவுள்ளவன்றே யுள்ளதாகையாலே அதுக்கு நாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலஞ்சமானு லொழிந்து ஞானமுண்டாகாது தானென்னில்?— அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியானவான்மாவும் அழியவேணும் என்கிறாயாகில்? ஆன்மாவுக் கழிவுண்டாகாது? பாசத்துக் கழிவுண்டு அதென்போலவென்னில்?— செம்பிற் காணலுறுங் களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோமன்றே-அநாதியே செம்பிலே பொருந்திநிற்கிற காளிதமானது இரதக் குளிகையினது சம்பவத்தாலே கழிந்துபோயும் செம்பினது சொரூப மழியாமல் நிற்கக் கண்டோமாகையால் ஆன்மாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முத்தியிற் பாசமழியுமென்ற பேதவாதி மதமே லருளிச்செய்கிறார் —தாணுவின்றன் கழலிணையைத் தலைக்கூடலும் - பரமேசுரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலம்போம —தவிர்ந்தாற் சுத்தனாயிருக்கை முத்தி-அந்த மலம்போனால் ஆன்மா சுத்தனாயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரன்றிருவடி பூணவேண்டுவதொன்றுமில்லை எனில் - அதனைப் பெற்றபின்பு பரமேசுரன் ஸ்ரீபாதத்தைச் சற்றும் பொருந்தவேண்டுவதில்லையென்று நீர்சொல்லில் அதுகருத்தன்று ஆனா லெப்படியென்னில்?— அருக்கன் புகுத விருட்போ மடியிற் பொருந்த மலம்போமே- ஆதித்தனுதற வந்தகாரம் போனாற்போல அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தினு லொழிந்து மலம் விட்டுப்போகாது.

முத்தியில் மலமழியாதென்றது பேதவாதி நிராகரணம். இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைக ளாகமந் துறைகண் மற்றெவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென் றுரைக்க-வயாததோர் குளிகைச் சயத்தாற் றுயிரக - காளிதந் நாசம் பாசத் தேயகல்-கூடாது" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. முத்தியில் மலமழியு மென்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "ஈசனருளாற் பாசத்தொகுதி-செறுவுறுசெம்பிற் களிம்பு-குளிகை தாக்க வொளி பெற் றுறுதல்-நித்தசுத்த முத்தனுக-வைத்தனனுலகின் மறைவல்லோரே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, பாச மழியாதென்று மழியுமென் றுஞ் சொன்ன சமயிகளை வகுத்து முத்தியிற் பாசத்தின் சத்திக ளொழியு மொழிந்து நித்திய மழியாதென்றும், சத்திகளழியுமிடத்து மாதித்தன் சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல சிவனுடைய சொரூபத்தைப் பொருந்தி வேறற நின்றால் மலம் போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஆணவந்தா னநாதியகத் தடையாதாகும்-முற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம் அநாதி நித்தமாதலா னாசமடைவதின்று,—அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமென்னில்-நாசமுறுமெனி லான்மாவு மழியுமென்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய முடியுமெனின் அற்றன்று —இரதகுளிகை பரிசிக்க-இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே,—செம்பிறகாணுறுங் களிம்பு கழியும் - செம்பொடு சகசமாய நின்ற களிம்பு நீங்க,—செம்புரு நிற்கக் கண்டோமன்றே - செம்பு வேறு நிற்றல் கண்டாமாகலின் அதுபோல,—தானுவின

ரனகழலிணைய மலந்தவிரும - மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்தி ரையே யுயிர்வேறுபடுதப வுயிரோடு சகசமாய்நின்ற ஆணவமல நசிக்குமா,—தவிர்ந்தாற றனக்குந் தெருயிருக்கை முத்தி - சித்த வழி யுயிர்வேறுபடுற்றற கோர்ழுக்கின்மைபான முத்திநிலைபெறு ஞ சகசமல நீங்குமா றில்லையெனனுமபாடாணவாத சைவா தமும,—அருக்கன புகுதவிருளபோம-அருக்கனொளி மேவிழுமா அருக்கனொடு சனனொளி கலந்தாலன்றி யிருள பறறாதக்கழிபா தவாறுபோல,—அடியிறபொருந்த மலமபோமே-மெய்ஞ்ஞான ஞசேரினும சிவமபிரகாசித்தது திருவடியை யுயிரபொருந்தினு லன்றி யாணவமலம பறறாக கழியுமாறின்மையின,—அரனு லைப பூணவேணடுவதொன்றுமிலலையெனில - மெய்ஞ்ஞானஞ் சோந்த மாத்திரையே மலநீங்கப்பெறுமதவே முத்தியாதல லையுமா, அதனமேலும திருவடியைக் கலந்தல வேணடா வெ னனும பேசுவாத சைவாமதமும அடாவெனபதாம.

இதனுடனே தடைவிடைகளான மெலது சாதிக்கபபட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

அதத வாணவமும முதற்காணமாதகளைப பொருக தாமறபெத்தானமாக்களைப் பொருத்தி நிறகு மென றுணர்த்துகிறா

செல்வினுக்குத் தவிர்மிக ளாதியாயு செலலை விட்டு நீங்கியவைவின்றநிலை நிகழுத்தின், சொலவிமிடிற றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை தொகபிருந்த மறறெ ருமொற றேறமிடாவா, மெல்லவிலை விடுமறவே யி வைபோலவனுளை மேவுமல முடல்கன்ம மாதிகிவிட்

டேநீங்கு, நலலசிவ முக்திபினகட பெததானமாவை
நணுகிநறகு மாதலினு ஞெசமுமினருமே (௯)

(இ-ள) நெலலி	நெலலுககுக தவிடுமியு மகாதியாயிருக
னுககுத்தவி	கவு யநத நெலலைவிடடும் அவைகள நீஙகுமு
டுமிக ளகா	றைமையினை யெனககுச சொலலவேணுமெ
தியாயு நெல்லைவி	னகிருயாகில
டடு நீஙகிடவை	
நின்றநிலை நிகழ	
ததீா	
சொலலியிடிற	நீயவறறை யிபபடிச சொல்லுவையாகில்
றுகளறற வரிசி	அவவுமியுக தவிடும போசத திடடின அரிசி
யினபாலில்லை	யினகணிலலை
தொககிருநத	அதனுலவை யிரணடுடனகூடி யிருநதம
மறறொரு நெற	வேறேயொருநெல்லைச சென்று பொருந்த
றுறறிடாவாம	மாடடாத
மலலவிவை	இவை யிரணடு மகாதியாயிருககவோரவ
விடுமறவே	தாரததினமேலதினை விடடுபபோகாநிறகும
இவைபோல	இநத முறைமைபோல
அணுவைமேவு	சுத்தானமாவைப் பொருநதி நிறகும
ம்	
மலமுடலசன	மலமாயா கனமஙகளினுடைய அநாதித
ம மகாதிவிடடுநீ	தவமோ ரவதாரததிலே விடடு நீஙகா நிற
ஙகும்	கும அதத கவதாரம யாதெனனில் ?
நல்லசிவ முத்	அநதச சுததானமாககள நனருன சிவத்
திபினகண்	துடனகூடி முததியைப பொருநதினவிடத்
	துப் போங்காண.

பெதகானமா மறறப் பெதகானமாககளை யெப்பொழு
லை நணுகிகிறகு தம பொருநதிநிறகும.
ம

ஆதலிஞ ஞச ஆகையால் முததானமாககளிடத்து மல
முழிலைருமே மிலலை மறறப பெதகானமாககளைக குறித
தக காணக எ-று

'தொககிருநத மறறொருநெற ேருறறிடாவாம' எனபதற
குத திட்டின வரிசியுடனே தவிடுமுமியுங கூடியிருநதாலு மநத
வரிசியை வாதிதது மறறொரு நெலலாக மாட்டாது எனபவும
பெறும

உமி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருககுமோ வேறே
பெறு மொரு சனமாநதரததை யடையுமோ வெனில் சன
மாநதரததை யடையாது தனமேலததுவமு நாசமுமாகாது ப
ரிணாமமு மடையாது இப்படி யானமாவுககுச சுதநதரமான
சொருப மடையு மெனபது கருததெனவறிக.

இதறகுப பெரிய கிரநதமம, சுபபிரபேததது மறிக (சு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேலு மானமாவுக கநாதி சயபநதமாகிய ஆணவாதி பா
சம நீஙகு முறைமையும அது நிததமுங் கெடாமுறைமையுங கூ
றுகினறார்.

அணுவை யநாதி மேவு மல முடல்கனம மநாதிவிட்டேட்நீஙகு
ம - ஆனமாவை யநாதியே பொருநதிநிறகும ஆணவமலமுந தே
காதிககுக காரணமாகிய மாயையுங கனமமு ஞானமயமாகிய சி
வானநதத்தைப பெறுமுததியிலே ததக தொழிலைவிட்டு நீங
கும. அநாதியான ததமயிலலை மூனறு பொருளு நிததியமெ

னறு சொல்லுகையால் இவவிடத்துப் பாசஙகெடுமெனறதெ
வவா றெனனில? பாசம நிததஙகெடாதெனபதறகு,—பெத
தானமாவை நணுகினாகருமாதலின் ஞசமுமினருமே - முதத
ைவிடடு நீஙகியும பெததானமாகக விடஙகளிலே பொருநதியு
நிறகையாற பாசததகசூ நாசமில்லை. அநாதி சையோகதது
க்கு + வியோகமில்லை யெனபது கூடாது அதெவவா றெனனி
ல?—நெலலினுககுத தவிடுமிகுளநாதியாயே நெலலைவிடடுநீ
ஙகுமவகை நினறநிலை நிகழததீா - அநாதி சமயோகததிறகு
வியோகமில்லை யெனகிற புததிமானகளே நெல்லுககுத தவிடு
மியும அநாதி சமயோகமாயிருநது நெலலைவிடடுநீஙகின வகை
யும அவை நீஙக வரிசியழுககற்று நினற நிலையையுஞ் சொலலி
க காணீா.—சொலலியிடிற றுகளறற வரிசியின பாலிலலை மெல
லவிவைவிடுமறவே - சொலலுமிடததிற றுகளறற வரிசியினிட
த்திலே உமியுந தவிடுமில்லை, உமியுந தவிடும நீஙகுவோரால க
ரமததிலே நீஙகும்,—தொககிருநது மறறொருநெற றேறறிட
வாம -' இவைபோல் அததத தோலாகிய உமி துகளறற அரி
சி யுடனே கூடியிருநதாலு மகத வரிசியினவை யொருநெலலா
காது இதுபோல பாசததை நீஙகின ஆனமா விபுவாகையால
பாசததிறகு மானமாவிறகு மோரிடததாயினு முனபுபோல மு
ததானமா பசுவாகாதெனை றிதனபொருள.

+ வியோகம பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநாதி பாச பநத மகலுமா றெயபடி யெனன வுததர மு
ரைககினறா.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரியோடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளைதவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுருத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியின்கண்ணடங்கி நிற்குமென்றற்கு உரிமையின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லையென்பதாம்.

இதனைவிளைவித்தன மலமென்பதூஉ மறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சோந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கெடுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்ல விளைவ விடுமற்றே யென்றுங் கூறினார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையு முடன்வைத் துரைக்கப்பட்டது.

இதனானே இரத்தக்குளிகை பரிசித்த செம்பினுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமைகூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங்கேவலியுறுத்தப்பட்டன.

இவையைந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றி னொழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீங்குமென்ற தெப்படியெ ன்ற சமவாதியை நோக்கி நெல்லுக்குண்டான தவிடுமியு மநா தியா யிருக்கவு நீங்குகிற முறைமைபோலவென் றருளிச்செய்கி றார்.

நெல்லினுக்குந் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங் குமவகை நின்றநிலைநிகழ்த்தி - நெல்லுக் குண்டான தவிடுமியு மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போமபடியும் அந்நிட்டத் திலே நிற்குமென்கிற முறைமையும் எனக்குச் சொல்லவே ணும்,—சொல்லியிடுற அகளற்றவரிசியி னபாலில்லை - அதவுன க்குச் சொல்லுமிடத்துச் சுத்தமான வரிசியிற் றவிடுமியு முண டாகாது அந்த வரிசியிலே உமியுந் தவிடு மிரண்டு மீளவுங்கூடிக் கிடந்தாலும் பொருந்தமோ வெனனில்?—நெற்கிருந்து மற ெருருநேற றேறிடாவாம் - இவை யிரணடுங் கூடியிருந்து ம துகளற்ற வரிசி வேறொரு நெல்லுண்டாகைக் கங்குரிபாது — மெல்லவிவை விடுமறவே - இவை யிரண்டு மநாதியா யிருக்கச் சே ஓரவத்தரத்திலே பேதகன கோராக விலலைபாய்ப போகாநி றகும—அவைபோல அணுவைமேவு மலமுடலகளைய மநாதிவி டடேநீங்கும் - அந்த தவிடுமுமியு மோரவத்தரத்திலே நீங்கின முறைமைபோல ஆணமாவைப் பொருந்தி நிற்கிற மலமாயாதி களமங்க ளிவனுடைய வநாதித்தத்துவை மொருகாலத்திலே வி டடுநீங்காநிற்கும அதுக கவதர மேதெனனில்?—நல்லசிவ மு த்தியின்கண-பொல்லாக வசத்தியத்தை யசத்தியமென றறிந் துநீங்கி னணுன சத்தியத்தைச் சத்தியமென றறிந்து சிவத்து டனிரணடறக கூடுகிற மோக்ஷத்தி லில்லையாம். அஃபாதென றதெப்படி யெனனில்?—பெத்தாணமாவை ஞானகிரி குடி-கிரிய

தார்த்த நிர்ணயத்தை யறிந்து மலத்தை நீக்காமல் மலசம்ப
ந்திகளாயிருக்கிற பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்திநிற்கும் — ஆ
தலினாலே நாசமுமின்றாமே—ஆதலினாலே முத்தான்மாக்களிடத்
து மலமில்லையாய்ப் பெத்தான்மாக்களிடத்து நிற்கையால் இந்த
மலங்கள் கெடுவதுமில்லை

இதனாற் சொல்லியது, நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியா
யிருந்தும் ஓர்வதாரத்திலே நீங்குந் தன்மைபோல ஆன்மாக்களு
க்கு மலமாயாதி கன்மம் மநாதியாயிருந்து மோக்ஷத்தைப் பெற்ற
முத்தான்மாக்களிடத்து இல்லையா யிருக்குமென்றும் பெத்
தான்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்கையால் நித்த தத்துவ மழியா
தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்
குமவகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அரிசியொடு சகசமாய நின்ற
மூலத் தவிடுமிகள் கெட்டொழிய வரிசி சேடின்றி நிலைபெறுதல
ண்டாம்,—தொக்கிருந்து மற்றொரு நெற் றோன்றிடாவாம் -
அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெற்றோன்றுதற்குக் காரணமா
தல் செல்லாமையான்,—சொல்லியிடற் றுகளற்ற வரிசியின் பா
லில்லை மெல்லவினையறவே விடு மவைபோல-அவைசொல்லு மி
டத்துக் குற்றமற்ற அரிசியினகத்தடங்கி நிற்குமென்றற் கோறி
யைபின்மையின் அவையாண்டில்லை யெனப்படுதே தேற்றம் அவை
போல, அநாதியனுவை மேவுமல மூடல்கன்ம நல்லசிவ முத்தியி
னகண் விட்டே நீங்கும் அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய நி
ன்ற மலமாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களு முத்திநிலைக்கண்
விட்டொழியு மென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை நணுகி

நிற்குமாதலின் ஞானசமுத்திரமே,—ஆணவ வினை மாயையினு மேனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுகிலா லவைநித்தப் பொருளாதற் கிழுக்கின்லை யென்பதாம்.

இதனானே இரசகுளிகை பரிசித்த செம்பினுங் களிம்புதோக் கிருக்குமெனக் கோடுமெனபாரை நோக்கித் தோக்கிருத்தல் செல்லாமை யனுபவத்தியேதுவின வைத்துணர்த்தற் பொருட்டு வேறு மோருவமை கூறுமுகத்தா னம் மூன்றுமொருங்கே வலியுறுத்தப் பட்டன.

இவையைந்து செய்யுளு மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அகலுங் குறாம்' என்ற விறுதிக்கூற்றி னொழிபா யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிந்தச் சுத்தான்மாக்க ளீசனது திருவடியைக் கூடிநிற்கு
முறைமை பெப்படியென்ற ஐயங்கியவாதியைக் குறித்துச
சிவா சிவனுடைய வைக்கிய மிதெனா றுணர்த்துகின்றார்.

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்மையைத்தான
னையறிந் தியற்றிடா வுயிர்க ளீசனருளுனு, செவ்வி
தினி னுளம்புகுந்து செயதியெலா முணர்ந்து சேட
பதித் தெங்குமாயச் செறிந்துநிற்ப, னிவ்வுயிர்க டோ
றும்போ றவனைப்பின்றித் தோற்ற திவற்றிலுகக்
முதலெழுத்துக் கெல்லாநிற்கு, மவ்வுயிர்போ லின்
றியவ ரதலா லரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே
யாமே. (எ)

(இ-ள்.) எவ்விட   உயிர்க ளிறையடியையின்றி யெவ்விடத்
  தது மிறை துமமைக தொன்மையறிந் தியற்றிடாவெ

யடிமை யி னறியமைந் தொ னறைபறிந் திய ற்றிடா வுயிர்கள்

னைப் பதமாற்றுக ஆன்மாக்கள் சிவனது பி ரேரகமின்றி யெல்லாவிடத்து மொன்றை ப் பொருந்தி யறியவுஞ் செய்யவு மாட்டா ர்கள்

ஈசன வொன்றுஞ் செவகினி னுள்ள ம்புகுந்து செய்தி பெலாமுணர்ந்து

சிவனுஞ் சராசரத்திகமாகிய ஆன்மாக்க ள்டோறும் வியாபித்து நின்றவர்கள் செய்த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணர்ந்து

சேடிடியபித தெங்குமாயச் செ ன்று நிற்பன்

அவர்களவர்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடா கச் செயற்படுத்திச் சர்வ வியாபியாயப் பிரி வின்றி நிற்பன்.

இவ்வுயிர்க டோற்றமபோத வன்னியின்றித்தோ ற்று

இந்த வான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடான வுடலை யெடுக்கும்பொழுது அவன து பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டாதாக லா லவனாலே தானே சீவிக்கும் இவனொ ருவனுயிருந்து சர்வ ஆன்மாக்களிடத்தும் வியாபித்துநிற்கு மஃதெனபோல வென னின்

இவற்றினுக் க மழுத் தெழுத்து க் கெல்லாநிற்கு மவ்வுயிர்போனி ன்றிடுவன்

சிவனு மான்மாவுங் கலந்துநிற்கு மந்நிலை யறிவில், “மெய்யினியக்க மகரமொடு சிவணும்-மெய்யொ டியையினு முயிரியல்திரியா” என்னு மிலக்கணத்தான மெய்யெழுத்தானது தானே நடவாம லுயிரெழுத்தைப் பொருந்தியே நடக்கதாயி னடப்பொழுது தனவிலைமை திரியாதவாறுபோல, இந்த வான்மாக்களு மெல்லாத்துக்கும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடனகலந்து நின்று சீவியா நிற்கும்.

ஆதலான் மா இத்தன்மையை யுடைய ஞானிகையினாலே னடியை யகனா யா மவனுடைய திருவடியைவிட்டு நீங்கிநிற் நிறபதெஙகேயா ப தோரிடமு மில்லைகாண எ-று.
மே.

'ஒருநாழியப்பு மொருநாழியுப்பு, மிருநாழி யிந்த விருநா ழி—யொருநாழி, யாமளவினிரு ளடங்கியிடு முப்புப்போ, லா முட னு மாவியடங்கு' என்று ரெமதகுரவா.

இதனை விரிக்கிற் பெருகும்.

இதறகுப பெரிய கிரணுகமம. (எ)

சிவாக்ரயோகியருளை வருமாறு.

——o——

முத்தியிலே ஆனமா சிவனைப்போலே யிருபபதனறி சிவ னை வேறறக கலந்து நிர்ப்பனெனபதை வேணடா வெனனு ம அஞ்ஞானியுடைய மூாத்தாவிலே † அசனியாதமாக வெக காலத்துஞ சிவனைப் பிரிந்து நிர்க்குமுறைமை கூடாதென்பது கூறுகினறது.

உயிாக ளெவவிடத்து மிறையடியையினறி யமைநதொன றை யறிநதியறறிடா - ஆனமாககள துலகுககும தேகஙகளிலு மிந்திரியஙகளிலுஞ் சிவனையன்றி யொனறை யறிபவு மொருகிரி யையைப் பண்ணவு மறியார்கள.— ஈசனருளுஞ செலவிதினி னாம்புகுத்து செய்திலெலா முணாத்து சேட்டிப்பித தெஙகு மாய்ச் செறித்து நிறபன - இநதப்பரமேஸ்வரனும நேரே யா னமாக்களிடததிலே பொருந்தினை றவர்க ளவாகள பணணுஙக னமங்களெல்லா மறிந் தத்தக் கனமங்களுக கிடாக வானமா க்களை பிரவிருத்திபண்ணுவித் தெவவிடத்தும் பிரிவறக்கூடிநிற் ப்பன,— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையினறித தோற்று-

இவ்வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைக ளாணவத்தினாலே மறைந்
து நின்று பிரகாசிக்கும்போது அந்தச் சிவனையன்றிப் பிரகாசியா
து.—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமுதலா நிற்கு மவ்வுயிர்போ
லிவற்றினுக் குயிராய் நின்றிடுவ னாதலால நாமரனடியை யகன்
று நிற்பதெங்ஙனேயாமே-முதலெழுத்தாகிய அகார மெல்லா வெ
ழுத்துக்கு முயிராய்நின்ற வந்தவுயிரெழுத்துப்போல ஆன்மாக்க
ளுக்கெல்லாஞ் சிவ னுயிராகப்பொருந்தி நிற்பன், ஆகலானுஞ்
சிவனைப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போமெ
னப்படுவதெவ்வாறு கூடும், கூடாதென் றிதன்பொருள்.

†. அசனிபாதம- இடிவிழுகை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பெத்தான்மாக்களுக்கு சுவாதீனமே ஸ்வாதந்திரியமில்லை
யென்று பேசுகின்றார்

முற்கூறியதிற் சிறிது கூட்ட லோகப் பிரசித்திப் பொரு
ளோாதலால வெளிப்பொருள்

பெத்தான்மாவைக் குறித் துரைத்திருக்க விவ்விடத்துச்
சிலர் முத்தான்மாவையுங் குறித் துரைத்ததென்று கொண்டு
முத்தான்மாவுக்குச் சிவனோடொத்த வியாபித் தொருசிவசா
தியாய் நின்றாலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதுங் கலப்பா
ய் நிற்பனென்பதும் காணுஞ்சொல்லுஞ் சுத்தாத்துவைத சிவசித்
தாந்த மென்பதை யறியாமல் அரனடியையகன்று நிற்பதெங்
கேயாமே யென்பதற்குப் பிரிந்து நிற்பதென்று சொல்லுவாரக
ளென் றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்துவைதமாய் வேறாகக்
கலந்து நிற்பனென்று பரிகரித்தார்கள். அது அநாதிமுத்த சிவனு
க்கு மான்மாக்களுஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அப்

படிப பிரிந்திருக்குமென்று சொல்லுவாராக வில்லை, பிரியாதிருந்தாலும் அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிச்சலப்பெண்பதில்லை

ஸாவவஸ்துஷு வருஸ ஸ்தித ஸ்வய ஸர்வவஸ்துபி
ஸாவமவயாப்பாவதிஷ்டே த நசஸமயுஜ்யதேபரபு

என்றுசிவாகம வசனமிருக்கைகயால் சிவசமவாதி சொல்லுஞ் சாமியத்துக்கு வேறாய் சித்தாந்தி சொல்லும் சிவாத்துவைத சிவசாமியம் இவன் சொன்னதாதலால் அதிற சொல்லும் துஷணம் சிவதூஷண மென்பதறியாமற சிலர் சொன்னார்கள், அவர்க்குப் பிராயசித்தம சிவனே பண்ணுவர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற சென்று பற்றுதலு ம இறைவன திருவடிபயின்றியமையமாட்டா அதுபற்றி இறைவனும, அகரமகளை யியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள விளக்குதற்பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன் அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயலகள் பின விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி அவவிடயங்களினுமுடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஒரிடத்து மில்லையென்பதாம்

எவவிடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமெனக.

இதனன் உயிர்களறிந் தியற்றிடா வெனவும் இறைவனன்றுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயு

ல்கள் விடயித்தற்கட்படுமியல்பிற்றும், தோற்றும்போ தவனை யின்றித் தோற்றாவெனவும் இறைவ னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படுமியல்பிற்றுமெ னக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டு முபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித் துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்து நிற்றலே காணுமுப காரமெனவுங் கொள்க

உயிர் ஒன்றனை விடயிக்கல் இறைவ னவ்விடயத்தது முட ன் சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற்கலத்தன் மாத்திரையா லமை யாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க.

“அறிவானுந்தானே யறிவிப்பான்றானே” என்பின் “அ றிவாயறிகின்றான்றானே” என்ற அம்மைதிரு வந்தாதியுமிது.

இதனானே, அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விட்டுநீங் கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொ ரோவழி விட்டுநீக்கப் பெறும்போலு மென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தான் ஈசனுயிர்க் குக் காட்டக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்கு வான்மாக்களை யறிந்து அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளுவனென்றும் அபக்குவான்மாக்களுடைய பாச

சத்தை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளானென்றும் சொன்னதெப்படி, ஆன்மாத்தானறிவனல்லோ ஆகையாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எவ்விடத்து மிறையடியையின்றி யமைந்தொன்றை யறிந்தியற்றிடாவுயிர்கள் - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தயவிறாத திருவருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தானாக வொருவிடயத்தைப் பொருந்தி யறிந்தநுபவிக்கவும் அநுபவித்தே கன்மத்தக் கீடாக வொன்றைச் செய்யவும் யிவையாண்டுக்கு மாட்டார்கள.—ஈசனருளுஞ் செவ்விதினிலுளம்புகுந்து - ஆன்மாக்கள் தானாகவொன்றையு மறியாதுகொண்டு பரமேஸ்வரனும் செவ்விதாக ஆன்மாவிலே யநாதியேபொருந்திநின்று,—செய்தியெலாமுணர்ந்து- ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக் கீடாக வெழுந்திருந்தசெயல்களையெல்லாந் தனது திருவுளத்திலேகண்டு,—சேட்டிப்பித்து-அந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து,—எங்குமாயச்செறிந்துநிற்பன - சடசித்துக்களிரண்டிலும் பூரணமாய் விடுநீங்காமனிற்பன. இவையறியும்,—இவ்வுயிர்கள் கோறாமபோதவினையின்றித்தோற்றாது - இவ்வான்மாக்களுக்குள்ள கன்மம் புசித்துத் தொலைந்த அந்தச் சரீரத்தைப்போட்டுக் கன்மத்துக் கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடத்தும் காத்தாவன்றித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமுதலெழுத்துக் கெல்லாம் நிற்கு மவ்வுயிர்போல நின்றிடுவன் - அகாரமென்கிற முதலுயிர் அக்கரங்களுக் கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக் காரியப் படுத்தினாற்போல சிவனும் ஆன்மாக்களுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்துவன்,—அதலால் நாமிரண்டிலை யென்றுநிற்ப தெவேயாமே - ஆகையாலே பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியை விட்டு நீங்கிநின்று தானாக வறியத்தக்கவிட மெவ்விடம், ஓரிடமுமில்லை.

என்னவே ஆன்மாவுக்குத் தான் அறிவிக்க வறியுந்தொழி னன்றித் தானாக வறியாதென்பது கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், அவிகாரவாதி நிராகரணம் "நீர்நிழலை யசைப்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கினம் வாய்ந்திம்மெ னற்றிணை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோரா யுமி னென்பதந் துன்பம் - விளைத்தோதமில் வெறுப்புமொ ன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௧௧ - சூ, ௨ - வெ, "ஏகமாய் நின்றே யிணையடிகடாமுணரப், போகமாய்த் தான் விளைக்கும் பொற்பினால்—ஏகமா, யுள்ளத்தின் கண்ணொன் றுணர்த்துவாருள்கிற்றை, யுள்ளத்தாற் காணேனு வுறாது" என்னுந் தந்த கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் வேறறின்று ஆன்மாக்க ளுக்குத் தக்க இடாக விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்குந் தொ ழிற்கு தானாக வறியாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிர்களமைந்து ஒன்றையுற்றுத் தியற்றியிடல் - ஆன்மாவுக் கறிவு செயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும்,—எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமை யா - பெத்தமுத்தி யிரண்டினு மிறைவன் திருவடியை யின்றி யமையமாட்டா,—எசன்றும்-அதுபற்றி யிறைவனும்,—இவ்வு யிர்கள் தோன்றும்போ தவனை யின்றித் தோன்றா - இவ்வா ன்மாக்களுக்கு அறிவுசெயல்கள் முதல்வனை யின்றி விளங் காமையின் அவைவிளங்குதற் பொருட்டு,—அமமுதலெழுத்தெ கெல்லாமாய் நிற்கு மவ்வுயிர்போ லுயிர்த்திரளுக்கு நின்றிடுவன்-அ க்கரங்களையியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிருக்கும் அகரம்போ

ல் வுயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன —செவ்விதினி னுமைபுகுந்து செய்தியெல்லா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன-அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின்விட்டயத்திற் சென்று பற்றுதற் பொருட் டவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக் கொண்டவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி யவ்விடங்களி னு முள்ளுக்கலந்து நிற்பன,—ஆகலானு மரணடிமை யகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே - ஆகலா னாணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல் விறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்தினு மில்லையென்பதாம்

இங்ஙனே யன்றியுடனின்ற வாணவ மலத்தைவிட்டு நீங்கி யிறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி யிறைவனையும் வேற வழிவிட்டு நீங்கப் பெறும்போலு மென்னும் அவ்வாதிகளை நோக்கி அதுகூடாமைக் கேதுக்கூறு முகத்தா னிச னுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டுமென்ற முற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது

☞ ௧௧-சூ, ௧-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலு மவன் சர்வவ்யாபி யாகிற் காணவேண்டா
வோ வென்னப் பசுவானமாக்களுக் கொழி
ந்த மற்றையவர்க்குக் காணப்படாதெ
ன் றுணர்த்துகின்றார்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றாலு மெல்லா
ருங் காணவே வேண்டுந்தானென்னில, இங்குந்தான

ந்தகருக கிரவியிருளாகு மீசனருட கண்ணிலலாாக கொளியாயேயிருளாம், பஙகந்தா னெழுமபதுமம பக குவததையடையப பருதியலர்த் திடுவதுபோற பரு வஞசேருயிர்கருத், துங்கவரன் ஞானககண கொடுத தருளினுலே சோதிகருட சோதியாயத தோனறிடுவ ன காணே. (அ)

(இ-ள) எஙகுந தா னிறைந துசிவ னின னுறுயி னெல லாருஙகாணவே வேண்டுந தா னெனனில் — சிவன சர்வானமாககட குபிராய நிறைந து நின்றுனுகிலு மவனை யெல்லாருங காண வேணும்,காணுமை யாற காததா வல்லவென றுநீ சொலலில்?

இஙகுநகா ன நதகருக கிரவியி ருளாகும — இநத வுலகத்தினக ஆதித்தனுனவ னெ வவிடத்துமம பரமபிப பிரகாசியாநிறகையா லுங கண ணில்லாதோாக கிருளாயே தோ னறு மாறுபோலத தோனறுநிறகும

ாசனருட்கண் ணிலலாற கொ ளியாயேயிருளா ம — சிவ னெவவிடதது நிறைநது நின்றுலு மவன கருடகணணையுடையாாககுப பிரகா சமாயே யிருப்பன அஃது இல்லாதோாககு இருண் மயககுற்றுறபோலக தெரியாது நிற பன காண. ஆனுற் சிவன பட்சபாதி யா கானே வெனனில?

பஙகநதானெ ழுமபதுமம பக குவததை யடை யப் பருதியலாந திடுவதுபோல — சேறறினமுளைத தெழுகினற தாமரையின கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பககுவ மு டையதைப் பரிதியான தலாததுமாறுபோ

பருவஞ்சேரு யாகரு த தகை வரன ஞானகக ண கொடுத்த	சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே சுத்தரான வானமாககளுககு மேலான சிவஞானத் திருவடியைக கொடுத்து அவாகள கணடிருககுமபடிககு
அருளினாலே	இவாகள காணுந தனமையில்லாமையால தனது காருணணியத்தினாலே
சோதிககுட சோதியாய த தோனறிடுவன காணே	அறிவுக கறிவாய வகதுநினறு தோனறுவன எ-று.

ஞானககண கொடுத்ததெனப திவனுககு முனபில்லாததைக கொடுத்ததனறு, இவனுக குணடான ஞானக கிரியைகள தடைய பட்டதனைச் சிவஞானத்தாலே போககிச சிவாபி வியககியைப பணணுமதைக கொடுத்ததெனறும கூறியதென வறிக.

இதறகு நிசுவாசம சிவதருமோததரம மதங்கதது மறிக

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

மேலிவ்வா றெவருமபிரிவறச சிவனிறகில எல்லாராலுங் காணவேணடு மெனனிம்?அவன ஞான ஸ்வரூபியாகையால் ஞானககணணினாலேயே காணவேணும் அநத ஞானககணணு மபகருவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமெனனு முறைமையுங கூறுகினறது

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றனுகி லெல்லாருங் காணவே வேணுமெனனனில் - சிவ னெவவிடத்தும் பிரிவற நிறைநது நினறனுகி லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே! யவவாறு காணப்படாதே யிருப்பா னேனெனனனில்?—இங்குந்தா னகதகருக

கிரவியிருளாகும - இந்தப பூமியினிடத்தக குருடாக் காதித்தி யனுங் காணப்படாதவனே! அவவாறே,—ஈசனருட கணணிலா ரக கொளிபாயெயிருளாம - சிவஞானமாகிய திருஷடியிலலா தபோகருச சிவன ஞானபபிரகாச ஸவரூபியாயிருநதுங கா ணபபடான காணு முறைமை யெவவா றுணடாமெனனில்,— பஙகநதா னெழுமபதுமம பககுவததைகயடையப பரிதியலாத திடுவதுபோற பருவஞசேருயிாககுந துஙகவரன ஞானககண கொடுததருளிஞலே சோதிககுட சோதியாய்த தோனறிடுவன காணே - சேறறிலேநின றுணடான தாமரை முகையான தலா தறகுப பககுவமானபோ தாதிததிய னலாவிததாற போல மலபரிபாகததைப பொருநதின ஆனமாவுககு மாதேவனுகிய சிவன சிவஞானமாகிய திருடடியைக் கொடுத்தத்து லானம ஞான பிரகாசத்துககு வேறற வதிகப பிரகாசமாக வேறறத தோனறுவனென வறியென றிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அசிவ யோகிககு அபரததியக்ஷன சிவ ததத சிவ சாக்ஷா த்கார நிஷகள நிராலமப சிதத சிவயோகிகளுககுச சிவன பி ரததியக்ஷமெனறு பேசுகினறுர.

கொடுத்து - விளககி,—சோதிககுட சோதியாய் - பராக குரூப சத்திககு - பிரததியககுரூப சத்திமாஞய்,

மறறைய வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதல்வன அததுணைக கலபபுடையனு யெங்குஞ செறிந தானறு உபகரிததுவரினும், அவ்வருடகணணுடையாாககனறி

அறியவாராது. அவனருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக்
கிடைக்கப் பெறாது அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையா
து ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் ப
ருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவு
க்கறிவாய்நின்று அவ்வா றுபகரித்தலரு மதனுவிதனில் இனிது
விளங்குமென்பதாம்.

இதனையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாதானூஉ மெய்தியானூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு
காட்டுவார், பங்கந்தா னெழும்பதுமமென வேற்றுமை கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நிராதிகாரியா யெங்கு நிறைந்து நிற்கிற சிவ னனுக்கிரகஞ்
செய்வாராகி னெல்லார்க்குமொக்க வனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்
டாமோ வென்ற அதிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தா னிறைந்துசிவனை நின்றானாகி லெல்லாருங்காண
வே வேண்டுங்காணனெனில்—எல்லா வான்மாக்களிடத்தும எல்
லா வத்துவாக்களிடத்தும் சிவன் பூரணனாய் நிற்பானாகில் எ
ல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேணு மென்று நீ சொல்லுகிறாயாகி
ல்,—இருங்கதிர் அந்தகருக் கிரவியிருளாகும் - இவ்விடத்து ப
பிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆதித்ய பிரகாசந்தா
ன அந்தகராயுள்ளார்க் கிருளாயேயிருக்கும். அதுபோல,—ஈச
னருட்கண்ணில்லாத கொளியாயேயிருளாம்-பரமேச்வரனுடை
ய திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசபந்தியா யுள்ளவர்க்குச்
சிவனொக்க நிற்கச்செய்தேயு மஞ்ஞானமே யொழிந்தாரென்
று முதலியென்னும்படி நிற்பன்,—பங்கந்தா னெழும்பதுமம்
பக்குவமுடையப் பருதியெரியிலதுபோற் பருவஞ்சே

ருயிர்களுக்குத் துயக்கறன் ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்தருளினாலே சோதி சுடர்ச்சோதியாய்த் தோன்றுமவனைக் காணே - அன்னுவயம், தன்னளவிலே சினேகிதராய்த் தன்னை யறிந்து வழிபடுகிற பக்குவான்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி எல்லாத்தற்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞான திருவடியைக் கொடுத்து அந்த ஞானமாகிய காட்டாலே அவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பக்குவான்மாக்களிடத்திலே பிரகாசியாய் நிற்பனெனில் பட்சபாதியாகானோ வென்னில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரைகளாதித்தனாலே அலர்த்தப்பட்ட பக்குவமான தாமரைபோலுமென்றறிவாய்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ.௩ வெ, “அருக்கனேர் நிற்பினு மலரிருளோ காணாத, திருட்கண்ணே பாசத்தார் ஈச—னருட்கண்ணார், பாசத்தை நீக்கும் பகலல்லாத் தாந்தாமரைபோல், நேசத்திற னுணர்ந்தார் நேர்” என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆதித்தன் சன்னிதியில் அகத்தனைப்போல அபக்குவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்குச் சிவன் பிரகாசியானென்றும் பக்குவராயுள்ள முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவன் பிரகாசியா நிற்பனென்னும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனெங்குந்தானிறைந்துநின்றுளனாகில்-முதல்வனத்துணைக்கலப்புடையனாய் எங்குஞ் செறிந்து நின்றுபகரித்துவரினும்,— எல்லாருங்காணவே வேண்டுமேதாவென்னில் - யாவரு மறியவே வேண்டுமெனில்?—இங்குத்தாவிரவி யந்தகருக்கிருளாகும் - அஃ

து யிவ்விடத்து ஆதித்த னந்தகருக்கு இருளாயே நின்றாற்போ ல,—ஈசனருட்கண்ணில்லார்க்கு ஒளியாயேயிருளாம் - முதல்வ னை அருட்கண்ணுடையார்க் கன்றி யறியவாராது,— பங்கயா னெழுப்பதுமம் பக்குவத்தையுடைய பருதியலர்த்துவதுபோ ல - அவ்வருட்கண்ணுஞ் சேறறிறந்தோர்ந்றிய பக்குவமுடைய தா மரையை யாதித்தன் அலரச்செய்வதுபோல,—பருவஞ்சேருயி ர்க்கு - பக்குவமுடையார்க் கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது.—அங் கவரனருளினாலே ஞானக்கண்கொடுத்து - அப்பேறு முதல்வனை யின்றி யமையாத்தகலா னப்பெற்றித்தாகிய வருட்கண்ணை மு தல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற் றுடையாராக பே,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - அவ னறிவுக் கறிவாய் நின்று உபகரித்து வரும் அத்துவிதநிலை யினி துவிளங்கும்.

இத்தகையாயு மறிவுடைய ஞாதற் குரிமை கூறியவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முன்சொன்ன வுண்மையாலும் பின்சொன்ன வுபாயத்தாலும் சிவ
னுட னான்மா கூடிநிற்கிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்
துக்களை வினவி யவர் மதங்களைமறுத் தருளிச் செய்கின்றா

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனெனவிற
சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந்தொன்றாய,
நின்றதுயிர் கெட்டதென்னிற் கெட்டதனை யின்றும் நி
ன்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்டதென்னிற, பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார்புகனீ பொன்
றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னென்றும், ஒன்றி

யிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலென்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே (௬)

(இ-ள்) சென்ற தேகாந்தத்தி லானமாத்த திருவடியைப
ணையு நிழல் கூடுமிடத்து வெயிற்காலத்து உஷ்ணத்தா
போலச சி லவழிபோவார் வருத்த நீங்கச்சென்று சேரு
வனிற பின்னன் ந்தண்ணீழலானது போலவே சிவனிற்பின
னின இந்த வான்மாவுஞ் ஜநனவிடாய் தீர்ந்து தா
னே யறிந்து கூடுவனென்று னவிகாரவாதி,

சென்றணையும அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ
வன்முதலி லச் சிவனிற்கு விந்த வான்மாச் சென்று கூடு
மாகில் லிவனே கர்த்தாவாகும், திருவடியைக்
கூடுமிடத்துச் சிவனே கர்த்தாவுமா யான்மா வடிமையாயுந் த
னுகரண மிறந்து கூடுகிறவனாகிறது கூடாது.

சிவத்தையணை உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையடைந் தொன
ந் தொன்றாயின றாய் நின்றதென்றால்.
றுயிர் கெட்ட
தெனின

கெட்டதணைவி கூடுமுன்பாக நாசமானது பின்சென்று
ன்றும கூடுவதில்லையாம

நின்றதேற்கே கூடினபின் கெடாம னின்றதென்று லிவ
டில்லை னுமொரு முதலாய் நிற்கவேண்டும், சாயுச்சி
ய மோக்ஷமாதலா லதுவு மடாது

அணைந்துகெட கூடினபின்பு கெட்டது வென்றாயாயின?
டதெனின

பொன்றினதே கூடினபோதே கெடுவனென்று யாயின
ன முத்தியிணைப கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌக்கியமான
பெறுவாரார் புக முத்தியைப் பெற்றிருக்கிறவர் ஆர், எமக்குச்
னி சொல்லுவாயாக நீ.

பொன்றுகையே முத்தியெனின்	கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆன்ம நாசமிறக்கிறதே மோக்ஷமென்றான்
புருடனித்தனென்றும்	ஆன்மா நித்திய னென்கிறது மல்லவாய முப்பொருளு நித்தியமென்ற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதம் வரும்
ஒன்றியிருக்கொண்கிர சேர்ந்தாற்போ லெனனில	கெட்டுப்போனதும் பிரிந்து நிற்பதுமன்றி நீருங்களு சேர்ந்தாற்போல முத்தியி லொன்றாய் விடுமென் றைக்கியவாதி சொன்னாலாயின்,
ஒருபொருளாமதியதியோ டுயிரபொருளொன்றன்றே	ஒப்பற்ற கர்த்தாவுடன் உயிர்கூடி பொருபொருளாகிறது ஒருமையாகச் சொல லப்பட்டதல்ல எ-று

நிசுவாசத்து மதிக (கு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பரமத முத்திகளை நிராகரித்தல

ஈஸ்வரா விகாரவாதி ,சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிற் பனென்னனில் சென்றனையு மவன்முதலி-சியனே தமபுரியான, மலமரத்தி நிழல்போல நிரகவானமாவே யுபாயஙகளிருலே சிவனைப பொருந்தவனென்னனில்? ஆனமாவே காத்தாவாம, ஆனையா லதுகூடாது. மேலான்ம லயவாதி,—உயிர்கெட்டுச சிவத்தையினைக் தொன்றாய்நின்றதெனனிற் கெட்டதனைவின்றும - ஆன்மாகெட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தி யொன்றாய்நின்றதென னிக் கெட்டதற்குக் கூடுதலில்லையாம.—நின்றதேற் கேடில்லை.

ஒன்றாய் நின்றதென்கையாற் கெட்டதுமல்ல,—அந்தக் கெ-
ட்டதென்னில் பொன்றினதென முத்தியின்பம் பெறுநவராக்கப்புக
ல்-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மா கெட்டதென்னில் அ
ப்பொழுது ஆன்மா நசித்ததென்று சொல்லும். நசித்ததாமாகி
ல் மோக்ஷத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைப் பெறுநவரார் நீ சொல்
லு.—பொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடர்த்தனன்றாம்-ஆன்
மநாசந் தானே முத்தி,இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவதில்லையெ
ன்னில? ஆன்மா நித்திய னல்லனாகவேணுமே. ஆகையா லசத்
தே பேசியுறவு வாசகியவாதி,—நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ,
லொன்றியிருக்கென்னி லொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொ
ருளொன்றனதே - சிற்றேரி யுடைய வந்தநீர் பேரேரி நீரோடே
கூடினாற்போல ஜீவாத்மாவினுடைய பாசபந்தமற்ற பரமா
த்மாவோடே கூடுமென்னில? சிற்றேரிநீரும் பேரேரிநீரு மொ
ருதன்மைத் தாதலால் ஜீவனுஞ் சிவனு மொரு தன்மைத்தல்ல
ஒரு தன்மைத்தாகி லொருபொருளாம் அப்பொழுது பதிபசுபா
சமென்னு மூன்று பொருளுக ளொருபொருளின்று மிருபொரு
ளேயாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஆதிக்கியங் கூடாதென்றிதன்
பொருள

நீருநீரும்போல ஆதிக்கியங் கூடாதென்னில்? "முன்னு
ளாரீ சிறைமுறியமுடிக்கியோடி மூன்னீர்சேர்ந் தன்னீராய்ப்ப
பின்னிங்காமுறைபோல்" என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதமென்
னின்? அப்படியல்ல, மதுர ரசமாய ஆற்றுநீரயிலே கட்டப்பட்டி
ருந்த நீரினுடைய லவணரசமான சமுத்திர ஜலத்துடனே
கலந்து ஏகரச மானாற்போல ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனுமாயிரு
க்க ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்களினிக்கச் சிவத்துடன் கலந்து
சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று ஏகரசமாக
மாவதாகக்குச் சொன்ன திருஷ்டாந்தமாகையால் விரோதமாகா.
ஆகில்,

யதாமநி:— யதாஜலம் ஜலெக்ஷிப்தம் க்ஷீரெ க்ஷீரெ வ்யதிகரம் | அவிசேஷம் ஸமெத்ய ஜாஜீவாத்ம பராத்மநா ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதியேதெனின்? ஜலே ஜலம் ×க்ஷிப்தமென்பதற்கு முதலே கூறப்பட்டது. க்ஷீரே க்ஷீரம் நிருக்தமென்பதற்கு ஓமகாலத்திலே ஓமத்திரவியங்களிலே +கவ்வியமாயுள்ள க்ஷீரம் —பரியாப்தமா யில்லாதவிடத்து வெள்ளாட்டுப்பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டி சமஸ்காரம் பண்ணுவது நிருத்யோக்கிய மானாற்போல பாசவசத்தினாலே பேதகேசியுங் கின்னனுமா யுள்ள பசு பசுத்துவ பாசநீங்கிப் பதியுடனே ¶மேளனமா யுள்ளவிடத்து சர்வஞ்ஞத்துவாத்மகமான பதிஸ்வரூபமாமென றிதன் பொருள். ஆகையால் விரோதமில்லை.

* ஆதிக்கியம்-மிகுதி, × க்ஷிப்தம் - போடப்பட்டது + கவ்வியம்-பிதுருக்களுக்குரியது. —பரியாப்தம் - போதுமானது, ¶ மேளனம் - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

வாதிகள் கருத்து மறுத்துணர்த்துகின்றார்.
வினா வுத்தரம் மறப்பு
பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

"அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதி கராத் சென்றணையப்பவும் மதநிழல்போல முதல்வன் விகாரமு

னறி நிற்ப வுயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென வுமையுமென ஈசுரவவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றவோர்க்கு அச்சுதந்திர மாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமி லை, அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்படும் வழுவாம். இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதென்று கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும், கேட்டே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம். இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியைச்சேர்ந் தொன்றாமென்பர் நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அற்றதென்பதாம்

அரன் மலரடிக்கீழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறு மவ்வ மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்சொன்ன உண்மையினாலும் பின்சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் இந்த விரண்டு வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள் சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துக்களை வினவி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவநிற்பனென்னவில்—நீரும்நிழலும்போலச் சிவன் விகாரமற நிற்பன், அந்த நீரிலும் நிழலிலும

சென்றிளைப்பாறுகிற வான்மாவைப்போல ஆன்மா முத்தியிற் சிவனைத் தானாக வறிந்து கூடுமென்று நீ சொல்லவில்லை?—சென்ற னையுமவன்முதலி - அந்த நினைவையும் நிழலையு மறிந்துசென்று கூடு கிற ஆன்மாக்கர்த்தாவாவன், ஆகையா லது கருத்தன்று — சிவத்தையணைந் தொன்றாய் நின்றதுயிர் கெட்டென் றில - உப் பளத்தே சேர்ந்த புற்பலாலம் உப்பாய்ப் போனதுபோலவும் அக் கினியைச் சேர்ந்த இரும்பு அக்கினியானதுபோலவு மான்மாச் சென்று சிவத்தைப் பொருந்தி ஆன்மாவென்கிற தன்மை கெட் டுச் சிவமாய் நின்றதென்னில்?—கெட்டதனை வின்றும்-ஆன்மா வென்கிற தன்மை கெட்டால் சிவத்தைப் பொருந்தின தன்மை யில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்று.—நின்றதேற்கேடில்லை- ஆன்மாவும் சிவமு முத்தியிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொ ல்லவில்லை, இவன் தற்போதங்கெட்டுச் சிவனைக் கூடினதுமில்லையா யச் சிவனுக்குப் பூரணமுமில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன் று —அணைந்துகெட்ட தென்னில் - அநாதியிலே ஆன்மாவுஞ் சி வமு மிரண்டு முதலாயிருந்து முத்தியி லான்மாச் சிவனைச்சென் றுகூடி யொன்றாயவிடுமென்று கூறின,—வொன்றினதேல் முத் தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ- கூடினபொழுதே ஆன்மாக்கெ டுவதினால் மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்க ளின்னாரென்று எமக்கு நீ சொல்லவேணும்—வொன்றுகையே முத்தியென்கிற புருடனி த்தன்னன்றும்- ஆன்மாக் கெட்டுப்போகிறதுதானே மோட்சமெ ன்று சொல்லில்,—ஆன்மா நித்தனுமல்லவாய் - நித்தமென்று சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது கருத்தன்று.—ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலென் னில் ஒருபொருளா மதிப்பதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே - முத்தியிலே ஒருபொருளாய் நின்று பின்பு பதியென்றும் பசுவெ ன்று மிரண்டாய் மீளவும் நீருநீருஞ்சேர்ந்த தன்மைபோல முத்

தியிலொன்றும் என்றுகூறின், பதியும் பசுவும் ஒரு முதலாக வெ ன்றும் அதிபதியாயிருக்கிற காத்தாவு மானமாவு மொருவொரு ளாகா தாகையா லது கருத்தன்று.

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவனிறபனென்றவ னவிகார வாதி இதற்குப் பிரமாணஞ்சங்கற்பநிராகரணம் "நீர்நிழலனைய சீர்பெறு கடவுளைச் - சலமிலனுகிச் சார்ந்தவாகனென்று - நலமிகநலங்கு நாதனையனைந்து - பூமியெமமை பொருந்தாதயா ந்த - நீழல்வாழ் நினவினாபோலத் - திருவடிநீழல் சோந்து- கருவுறு துயரங் களைந்திருந்திடுமே" எனனுமதனு கண்டுகொள்க. சென்றனையு மவனமுதலியென்றது, அவனை மறுத்தற்குப் பி ரமாணம். நீர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாகின் பம் வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மை யி-னிழைத்தோாவமி னெனபதந்தனபம் - விளைத்தோதம மில வெறுப்புமொனறிலகேற - பொடித்திடுகொப்புள் வெடி த்திருசரணம் - வெய்யபூமியி னுள்ளுறவழுங்கி - யாறறுக்கின றி யாறியங்கினாமுன-ருற்றிடுமென்று சொலலவுமிலதா - வி வவகைக்கடவுட கியமபுதறவரோ" எனனுமதனு கண்டுகொள்க

சிவத்தையனைந் தொன்றுப்பின்ற துயிர்கெட்டெனனில, என்றவன சங்கிராந்தவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநி ராகரணம், "வேறன்றாமுகவொளி தோற்றுங்கலனென்ந -த லைவனதருளுயிர் நிலவிடுநிலவக - காட்டத்தங்கி மாட்டத்தங கிய - தனமையுமளத்திற் புல்லையினிபபும் - போனறுவாங்க தோனறிடுமதனுற - பசுகரணங்கள் சிவகரணங்க - ளாகமாறி யறிவுறு -மேசமாமுயிர் யானெனனின்றே" எனனுமதனு கண்டு கொள்க. ,னெறுகெட்ட தவனை. இனறுமென றவனைமறுத்தற குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம். "கோசக்குமுகவொளி நீக்காதனனைக - கவருந்தனமை முகுரம்போலக்-கொடுத்து

கோடற் கடுத்த துண்டன்றே - காட்டத் தங்கி கூட்டக் கூடு - மிக் தனத்தியற்கை வெந்தழுங்காது - வுப்பளத்தடுத்த புறப்பலால ங்கள - சடத்தவேனுங் கொடுத்துக்கொள்ளுந் - தன்மையுண்டு னக் கின்மையதன்றே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

நின்றது என்றவன் சமவாதிமதம இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம "முன்னேன் றனது முதிரொளி ஞான-ம றிபாப்பசஞ்ச சிறுபுழுக்கவர்ந்த - வன்டெனவுயிரைக் கொண் டுமுயிராது - தன்னைநோக்கித் தானதுவாகி - ஐவகைத்தொ ழிலு மொய்வகையுனாவும் - பிரியாவாறு பெறுமத - திரிபாப பெரியோர் திரட்சிசோகஞ்மே" என்றும, கேடில்லையென்ற வனை மறுத்தகத்திற்குப பிரமாணம சங்கற்ப நிராகரணம் "முத் தியுற்ற நற்றவரவையிடை - சோவனொன்றனைச் சாக்குமுத்தி- சாலோகியமோ சாயுச்சியமெனிற - பந்தமுற்ற கந்தலகழிக் க- வறிவிலோடறிவு பிறியாபபெறற-வேண்டுமென்றதற்கினைடி உரியவா - திருப்பொன்பதற் குரிததானவேண்டு - மனமலத்தரு ளி னணணியிருப்பினும் - சிவனமுத்தரெனச் சொற்றினாக்கன்று - நீங்கியுமுருவ நீங்காதாயி - ஞானகியமுத்தி யாவதென்னுணா க்க" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

அனைத்துகெட்டதென்கிற பொன்றினமேன முத்தியெனி ற் பெற்றவரார்புகல்க பொன்றுகையே முக்தியென்றது சை வர் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "கருவியுமல மும் பிரிவுறப்பிரியா - ஞானகலகனும் தானதுசேகக்கித - தன னையுந் தன்னையுங் தன்முதற்பொருளை யு - மின்னவென்றறியா விரு வருமுயங்கி - யொன்றாயுறப்ப னுவப்பு-மின்றாய் நிற்குமித்தசிவ கதியே" என்னும், புருடன்கெட்டு கன்றும் என்றவனை மறுத்தற் குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "இருவருங்கூடி யொ ருபயன்றுய்த்ததென் - றருளினையியவா றபேதிகளிலையே" என்னு மதுங் கண்டுகொள்க.

ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல என்றது ஐக்கியவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "சத்திநிபாத முயத்திறையருளா - லுருவுகொடுலகு தெரிவுறமருவி - மாசற்றதாசு தேசுறவிளங்கு - தன்மையினுணர்த்தம புன்மைகளீங்கி - நீருநீருஞ் சேருந்தகைமையி - னறிவுநோடறிவு செறிவுறப்பொருந்தி - யொன்றுமென்பதைப் புலவோர் - நன்றுமுத்தியென நவின்றனரே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. ஒரு பொருளாமதிப்பதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே என்றவனை நோக்கி மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கற்ப நிராகரணம். "அறிவிற்கறிவு செறியவேண்டுமன்றே - புன்மையிலிருமையு மொளியேயெனிலொரு - தன்மையாகமுன சாற்றினரிலரோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இந்த ஐக்கியவாதியை யொழிந்த சங்கிராந்தவாதி பரிணாமவாதி சைவர் இவர்கள் முத்தியிலான்மாவுஞ் சிவமு மொன்றாயிருக்குமென்பர்களென்று கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவுஞ் சிவமும் முத்தியிலிரண்டாயிருக்குமென்றும் அக்கினியைச் சேர்ந்த விருப்புப்போலச் சிவத்தோடே கூடின வான்மாவுஞ் சிவமாமென்றும் பேதத்திலொழிந்து முத்தியிலுமிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதியேயிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுமென்றும் இப்படிச் சொன்ன சமயிகளை அவையத்த மல்லவென்று மறுத்த முறைமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னில் - அரனைகொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிசொற் சென

றனையப்படி மரநிழல்போல முதல்வன விகாரமின்றிநிற்ப வுயி ரதானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அதனை த் தலைக்கூடுமென்ப வமையுமென்னை ஈஸ்வர அவிகாரவாதி மதமப றறிக்கூறின,—சென்றனையு மவனமுதலி - மரநிழலுக்குச் சுதந் திரமின்றிச் சென்றணையாக்கு அச்சுதந்தர மாமாறுபோல மு தல்வனுக்குச் சுதந்தரமில்லை, யவனைத் தலைக்கூடுவதா யுள்ள உ யிர்க்கே சுதந்திரமெனப்படும் வழுவாம.—உயிரகெட்டுச் சிவ த்தையணைந்து ஒன்றாய் நின்றதெனனில - இனிய பரிணாமவாதி கள உயிரகெட்டுக் கூடியரனடியி லொன்றாய்ப் போமெனபரெ னில்,—கெட்டதனை விளரும் - கெட்டாற் கூடுமாறு இனமை யானும்,—நின்றதேல-கெடாது நின்று கூடுமெனின,—கேடில லை-அவவாறுநின்று கூடியவழி கேடின்மையி னொன்றுதல் பெ றப்படாமையானும்,—அணைந்து கெட்டதெனனில் - கூடியபின கெட்டதெனின,—பொன்றினதென முத்தியினைப் பெறறவரா ரபுசனி - கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும,— பொன்றுகையே முத்தியெனில - கேடேமுத்தியெனின,—புருட னித்தன்னைறும - உயிர்நித்தமாதல் செல்லாமையானு மதுவும வ ழுவாம,—ஒன்றியிருநீரொடுநீர சேர்ந்தாற்போல எனனில்-இனி யயிக்கவாதிகள நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல உயி ரரனடியைச சேர்ந்தொன்று மெனபரெனின,—ஒருபொருளா மதிபதிபோ டுயிர்பொருளொன்றனறே - நீரும நீரும்போல முதல்வன உயி ரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின அவர்மதமும அடாது

அரன மலரடிக்கீழ் நிற்குமியல்பு வேறுவேறுக்கூறு ம வவ்வா மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

செம்பிரசகுளிகை தாக்கினவிடத் துண்டாகிய தன் மைபோல இந்தவானமாவுஞ் சிவனோடு கலந்தவி டத் திருக்குமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பறாப்பொன் னையச் செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற்சீவன், நமபனுடன் கூடுமெனிற் போனபோலல்ல னற்குளி கை போலவர னணுகிமலம்போக்கி, யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்கமறுக்குமக்குளிகை யதுவும் பொன் னாகாதாகு, மும்பாபிரா னுறபத்தி யாதிசெய் றகுரிய னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே. (௯௦)

(இ-ள்) செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பறாப்பொன்னையச் செம்பொனுடன் சேரும — செம்பொன் னிரதக்குளிகை தாக்கக் களிம்பற்றெப்படிப் பொன்னுடன் கூடும் அது போல

மலஞ் சிதைந்தாற் சீவனம்பனுடன் கூடுமெனில் — இந்தவானமாவுஞ் சிவஞானத்தினாலே மலம்போய்ச் சிவனைச் சோரதவிடத்து சிவனு மவனைப் போலப் பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்தற் குரித்தாவ னென்று சிவ சமவாதி சொல்லில் அஃதன்று.

போனபோ லல்ல னற்குளிகை — சிவனித்தப் பொன்போல்வ னல்லன் ச்செம்மையப் பொன்னுக்குங் குளிகையைப் போ

போலவாரனனு கிமலம போககி யமபொனடிகநி ழவைபபன	னறவனுகி யானமாகசளுடைய மலத்தைநீ க்கி யழுக்கினையு மபொலிவினையு முடைய தி ருவடி நீழற கீழவைபபன.
அருங களங்க மறககு மககுளி கையதுவும பொ னனாகாதாகும	அருமையாய்க களங்கத்தைப் போககின பொனனானது தானவேறே யொரு செமபி னிளிமபை போககமாட்டாது குளிகையே போககுமிது பொனனாகவே யிருககும, அத் தனமைபோல?
உமபாபிரா னு றுபத்தியாதி செ யறகுரியன	தேவாகளுக கெல்லாஞ் சுவாமியாயிருக் கப்பட்ட சிவன சிருட்டிமுதலிய பஞசகிரு த்தியங்களையுஞ செயதற்குரியன
உயிரது தான சுவானுபவமான நினைககு முரித் தே	இபபடிச் சுத்தனான வானமாககடான வேறொரு கிருத்தியங்களுஞ செய்வதினறிச சுவானுபூதி யொனறையுமே தினைத்திருபப தேயுரிமையுடையார் எ-று

எனவே இவர்கள பரமுத்தியைப் பெறறிருந்தாற் கிருத்தி ய காததாவாகார்கள

ஆன்மாகக ளொருக்காலுங கிருத்தியஞ் செய்யாாகளோ வெனில? அபரமுத்தியை யடைந்த வதிகாரிகள அவனனுமதி யைப பெற்றுக கீழுள்ள கிருத்தியகர்த்தாககளா யிருபபாகளென வறிக

அக்தப்பரம முத்தர்களும் சிருட்டியாதியைப் பண்ணாற குற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வாதமுண்டாகையாலும் சுத் தமாயையொன்றுகையாலும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்கள செ ய்யப்பெறு தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோத்தரம் சாவ மதோப கிரமசம் சிவதருமோத்தரம் பிறவுமிருத்து மறிக.

போகுமோ மற்றொரு செம்பிரசளிம்பைப்போ-னீக்குவ ரோங்கினா னோய்கீசு டைப்பதுஞ் செய்யா திளைப்பார் பற்றாருரீச-னடிகிழத்தஞ்சத்தினி யின்பம்" "ஆதிமுத்தனி னபமு மாதிமுத்த னின்பமுங்கே-ளோதுமவித்த துபங்டத்த தும் என்றுரெமதுகுறவர்.

இதனைப் பரமோபதேசத்திற் கூறினு ராண்டுக்காணக

(௪0)

சிவாசாரயோகியருணா வருமாறு.

மேலதாக்கே புறநடை.

செம்பிரதகுளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேருமலஞ் சிதைந்தாற் சீவனு நம்பனுடன் கூடுமெனி ல-செம்பானதிரதகுளிகைப் பரிசத்தினாலே களிம்பானதுபோய்ப் பொன்னும் அப்படியே சிவனுடையசத்தி ஸ்பரிசத்தினாலே ஆன்மாவினுடையவாணவாதி மலங்க ணீங்கவே சிவனோடே யொக்க வான்மாக்களும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமென்னில,—அரன் பொன்போலல்ல னரகுளிகைபோல-அரன் பொன்னைப்போலே யல்ல,செம்பைக்களிம்பறுத்துப் பொன்னுக்கும் ரசகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன் கூடுமரசகுளிகையினாலே களிம்பற்றபொன்னானது முன்னுள்ள பொன்னோ யொக்கு மொழிபக் குளிகையை யொவ்வாது,—அரனனுங் மலம்போக கியம் பொன்னடிக் கீழ்வைப்பன - சிவன் ஆன்மாவைப் பொரு ந்தின மலங்களை நீக்கி யான்மாவைத் தன்னிடத்து வேறற வைப்பன,—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகா தாகும்-உலகத்தவர்க ளறிதிறதேடும் பொன்னை வெளிதிலாக்கு மிரதகுளிகைபொன்னாகாது. இப்படிப்போல,—உம்பாபிரா நற டத்தியாதிகளுக்குரிய னுயிரத்தான் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு

தே-தேவர்க்களுக்கெல்லாம சுவாமியான சிவனே சிருஷடிமுத லைநதொழிலகளுக்குங காத்தா, ஆனமாவானது சிவாநநதானு பவ மொனறினுக்குமே யுரியது.

இதனுல் முததானமாககள் சிவாநநதானுபவிகளே யாவா கள, கிாததிய காததாகக ளாகாாகளெனககூறியது

ஆதிமுததரான அநநதேஸ்வராதி விஸவாமிததிரா பரியந தம சிருஷடியாதி கிருததியஙகள பணணினதை யாகமபுராண ஙகளிலே கேடகபபடடது. இவவிடத் தாசாரிய ரநுககிரக மாகிற கிருததியததைப் பணணக காணப்படடதே யெனனில? அதுமெய; சிவ னெவ்விடத்து மெநதக் கிருததியமு மவரவரை யதிஷடித்துத் தாமேபணணுவா, முகதானமாககள பணணு வாகளெனபது இருமபு சுடுமெதனபதுபோல வாகாரலக்ஷணை இநத விசாரமெல்லாஞ ஜீவனமுத்தி யவததையிலேயே, பர மமுததியிலே சிவமெனறு மானமாவெனறும பிரிநது காணப படுவ தொனறில்லை. ஆகையால் முததானமாக்கள கிருத்தியம பணணுவாகள பண்ணாகளெனனும விசாரததுக கவகாசமே யில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முத்தியினிற் சிவனு முத்தானமாவும் பொனனும பொனனு மபோற புணாக கொருபொருளா யிருபபாாக ளொன்று சிவாத துவைதிப் போலிப் புருஷரொருவன புகல மறுத்துரைககின றா

செம்பிரத குளிகையினுற் களிம்பற்றுப் பொனனுய்ச செம பொனுடன சேரும்-அப்படி,—மலம் சிதைததால்- முததிமானு ய்,—சிவனம்பனுடன கூடுமெனில் - சிவனே டயிககிய மாமென

ற செப்பில் சிவன்,—பொன்போலல்லன் - பொன்னுக்குமோ
ருபொருள் போலப்பவன் ஆகையால்,—நற்குளிகை போல்வன-
சீவனுக்கு,—அரனணுகிமலம்போக்கி-ஒருபுடையொப்புமையா
தலால்,—அம்பொன்னடிக்கீழ் வைப்பன-குளிகையும்பொன்னும
போற் றனக்கு வேற்றுச் சாதியாகாமற் குளிகை பொன்னொ
ளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்துவப் பிரகாசஞ் செ
ய்தொத்த சிவசாதியாக்கித்தனது சத்திக் கொத்து விரிந்து அ
நந்த சத்தி பதார்த்தம் பூர்த்த தொத்துப் போயப் பராககாய்
ப் பதிமுதற் பதார்த்தம் யாவாகும் பராசரூப சிவசிற்சத்தி
யைப் பதிமுதற்பதார்த்தம் பாராது பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கு
ம் பிரத்தியக்கு ரூப சிற்சத்திக் குறிச் சிவனுக்குச் சீவனைப்பண்
ணுவன —அருமைகளாகக் மறுக்கு மக்குளிகை தானும் பொன்னு
காதாகும - குளிகையாக வுபமிக்கப்பட்ட சிவனிப்பொன்னு
க வுபமிக்கப்பட்ட சீவனுகான. ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு
மொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென றுரைத்தலால
பஞ்சகிருத்திய முதற்சிவன் பண்ண வேண்டுமென்பதற் குத்தர
ம —உம்பாபிரா ணுற்பத்தி யாதிகளுக்கு குரியன - சிவன் சிருஷ்
டி முதலிய பஞ்சகிருத்திய கிருபா கிருத்தி களுக்கு,—உயிர்தா
ன-முத்தசிவன்தான்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே -
சிவ சமுகத்தப்பதத்திற்கு வேறாச் சங்கற்பம் வேற்றுப பலம் வி
ட்ட பிரத்தகவாசசரீய சங்கற்ப சம்பந்த பஞ்ச கிர்த்திய கிர்த
தாளுலும் சிவன்போற் கிருபா சங்கற்ப சம்பந்த கிர்த்திய கி
த்தல்லாமையாற் றனது பராக்குரூப சிற்சத்தி விர்த்திக்குறி ச
ரவார்த்த சிவசாக்ஷாத்கார பூர்த்திக கிர்த்திச் சிவானந்த நாம
சிவபோகத்துக் கருக பிரத்தியக்குரூப சிற்சத்திலிங்கச் சிறப்பு
ச சித்தநகராண்ம பொதுச்சித்தக்குறி கரண கர்த்திரு ரூப வறு
பவா நுபவி திருக்ஸ்வரூபி யாகாநிற்கும.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

களிம்புள்ளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுமா றில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லு மென்பது படாது உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கு மாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகு ளிகையோ டொப்புறுத்தலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன் னோ டொப்புறுத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையானும், மலநீங்கி யவழியுஞ் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந் தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோ டொத் தொன்றுதல் செல்லாமையானு மென்பது

ஒன்றினுக்கு மென்னு மும்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சி வானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவமதமு மறு க்கப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

" செம்பிற்களிம்பு குளிகைதாக்க நீங்கின தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே ஆன்மாவுக்கு மலம்போய் முத்தியைப் பெறுமென்ற பேதவாதிமத மேலருளிச்செய்கிறார்.

செம்பிரதக் குளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செ ம்பொனுடன்சேரும் - செம்பொன் இரதகுளிகையினாலே காளி தம்போய் மாற்றெழுந்திருக்கு கனகமாய்ச் சிவந்த பொன்னுட னே கூடாநிற்கும் அதுபோல,—மலஞ்சிதைந்தாற்சிவ னம்ப னுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆன்மாவுஞ் சிவனுடனே கூடுவன் என்று நீசொல்லில் அதுசித்
தாந்த விரோதம் அதெப்படி யெனில்?— பொன்போலல்ல
ன்ற குளிகைபோல்வன்-பரமேஸ்வர னந்தப் பொன்னைப்போ
லல்லன் நல்ல குளிகையைப்போல்பவன் ஆகையா லான்மாவு
மன்றி,—அரனணுக்கிமலம்போக்கி யம்பொன்னடிக் கீழ்வைப்பன்-ப
ரமேஸ்வரன் றனது திருவருளாலே யிவனை யநாதியே பொருந்
தி நிற்கிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவினை
யுடைய தனது திருவடியின் கீழே வைப்பனென்றதெப்படி
ஆன்மா வருளைப் பெறுகிறதே பயனென்றும் அந்தவருளுக்குள்
ள தன்மையே யெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற
சமவாதியைப் பார்த்து மறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.—அரு
ங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகாதாகும்-செ
ம்பினது காளிதத்தைப்போக்கித் தேடுதற்கரிதாய பொன்னா
க்கின வந்தக் குளிகையானதும் பொன்னாகாது, அந்தப் பொ
ன்னுங் குளிகையாகாது, காளிதம் நீங்கின பொன் குளிகையா
காதாற்போல அருளைப்பெற்ற வான்மாக்களும் அருளுக்குள்ள
தன்மை யுண்டாகாது,—உம்பர்பிரா னுற்பத்தியாதிகளுக்குரிய
ன - ஆகையால் தேவர்களுக்கெல்லாங் கர்த்தாவாகிய பரமே
ஸ்வரன் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞத்து
வமு மநாதியேயுடையன்.—உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றி
னுக்குரித்தே - ஆன்மாத் தானு மருளைப் பெற்றாலுஞ் சிவனு
க்குள்ள பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாது,—சிவானு
பவ மொன்றையு மனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறதற் குரித்து

செம்பிரதக்குளிகையினாற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செ
ம்பொனுடன் சேருமல்லாற் சிவைக்கதாற்சிவ னம்பொனுடன்கூடுமே,
என்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகர
ணம் "ஈசனருளாற் பாசத்தொகுதி-செறிவுறுசெம்பிற் கறை

யுறுகளிம்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாங்கு - நித்தமுத்த
சுத்தன்றன்-வைத்தினருளின் மறைவல்லவோ" என்றும் "பொ
ன்போலல்ல னற்குளிகைபோல்வான்" என்று அவனை மறுத்த
தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமத் து
றைகண் மற்றவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென்றுரைக்க- வய
த்தோர் குளிகை செய்த்தாற்றுமிரக- காளிதநாசம் பாசத்தேயத்
தல் - கூடாதன்றியுங் குளிகைசேருணை - நீடாதழித்த நிலைநில
யாதலிற் - பேதவாத மோதுதலபிழையே" என்னுமதுங் கண்டு
கொள்க

உயிர்காணுஞ்சிவானுபவ மொன்றினுக்குரித்தே என்றது
ஆன்மாச் சிற்றறிவனுகையா லச்சிவனுக்குள்ள கிருத்தியமெல்
லா மிவனுக்குண்டாகாது; சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்
தென்பது கருத்து இங்ஙனஞ் சமவாதிகளை மறுத்தற்குப் பிர
மாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "அவனிவனுகி யிவனவன் செய்
து-மென்றுசெய்வா னொன்றியமத்தர் - வெல்லாமறிதல் செ
லலாதுயிர்கள் - சிற்றறிவெனுமிச் சொற்றவறுறும்" என்னுமது
வு கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, செம்பிற் காளிதமானது இரசகு
ளிகையினுலே நீங்கப் பொன்னான தன்மைபோல ஆன்மாவுக்
குண்டான பாசமு மருளாலே நீங்கினு மருளுக்குள்ள முறை
மை யான்மாவுக் குண்டாகாது, பொன்னானது குளிகை யாகா
தாற்போல வென்றும் ஆகையா லீதருத்த மல்லவென்றும் ஆ
ன்மா வருளோடு கூடினுஞ் சிவானுபவ மொன்று மொழிந்த
பஞ்ச கிருத்திய முண்டாகாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

செம்பிரத குளிகையினால் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - களிம்புள்ளளவும் செம்பு பொன்னுடனொத் தொன்றுமாறிலையாயினும் களிம்பு நீங்கியவழி யொத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பது படாது,—மலனுஞ் சிதைந்தகாற் சீவன் சிவனுடன் கூடுமென்னிற் குளிகைபோல்வான் பொன்போலல்லன் - உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோடொப்புறுத்தலன்றி யவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோடொப்புறுத்தல் இன்மைக்கு ஏலாமையானும்,—அருங்களங்கமறுக்குமக்குளிகைதானும் பொன்னாகாது - அரியகளிம்பினை நீக்கிய ரசகுளிகையும் பொன்னாகாது—ஊனுறுமலம் போக்கியம்பொனடிக்கீழ்வைப்பன்-பொருந்தியமலத்தை நீக்கித் திருவடிக்கீழ் செலுத்துவனாயினும்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்துயிர்தானும் - மலநீங்கியவழியும் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்தரமாய வுயிர்,—உற்பத்தியாதிகளுக்குரியன் உமைபாபிரானாகும் - ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடொத்து ஒன்றுதல் செல்லாமையானும்.

சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே சிவானுபவத்திற் குரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவா மதமும் மறுக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவுமவ னுண்மாவுஞ் சித்து சிவனுஞ்சித்து இந்தவிரண்டுந் தம்மிற்கூடி யொன்றாயிருக்கிறதே முத்தியென்று சொல்ல மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டின சித்தொன்றுமென்னிற
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவனறான, ப
வங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற் படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனறான, அவன்றனே
யறியுஞ்சித் தாதலின விரண்டு மனைத்தாலு மொன்று
கா தங்கியமாயிருக்கு, மிவனறனும் புத்தியுஞ்சித் திவ
னுமோ புத்தி யிதுவுமசித் தெனிலவனுக் கிவனுமசி
த்தாமே. (கக)

(இ-ள) சிவனசீ வனென்றி ரண்டுஞ் சி த்தொன்று மெ னனில — சிவனுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன ஆனமாவுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன இவவிருவருஞ் சேதன ரூபியானபடியாலே முத்திகாலத்தி லொரு முதலெனச் சொல்லில்? அஃதனறு.

சிவனருட்சித் திவனருளைச்சே ருஞ்சித்து — சிவனனுக்கிரகத்தைச் செய்தற்குரிய சித்து இந்தவானமாவும் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றிருக்கிற சித்துக்காண.

அவனறன் பவங்கேடு புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து — அந்தச் சிவ னிந்த வானமாக்கள் சனனமரணத் துற்றதனாலே வந்தமுற் றவினை யிளைப்பாற்றும் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணிப் போகமொட்சங்களைக்கொடுக்குஞ் சித்து.

அவற்றிற் படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ் சித்துமி வனறன — இவனறனவனாலே யாதொன்றை யறிவிக்கத் தானதைத் தியே யழுந்த வழுந்துகிற சித்து.

அவனறனேய றியுஞ்சித்து — அந்தச்சிவன் சர்வஞ்ஞனாதலாற் சர்வத்தையு மறிகிறசித்து.

ஆகலின் விரவு மனைந்தாலு மொன்றாகாத நந்பமா யிருக்கும	இத்தன்மையை யுடைத்தாகையினாலே சிவனு மான்மாவுந் தம்மிற் கலப்புண்டாய வேறற நின்றாலு மொன்றாவதில்லை அஃதெ ன்போல வெனனில் ?
இவனொன்றும் புத்தியுஞ்சித் திவனொமொ	இந்தவான்மாவுஞ்சித் திவனாலே காரியப்படும் புத்தியுஞ்சித் திவ்விரண்டுங் கூடியவிடத்து வேறற்றிருப்ப தொழிந்து ஏகபொருளாகாவாறுபோல
இவன் ஒன்றும் புத்தியுஞ் சித்து	இந்த வான்மாவுஞ் சேதனம் புத்தியுஞ் சேதனம் இவ்விரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும்.
இவனொமொ புத்தி	இந்த வான்மாவாகாது புத்தி
இதுவு மசித்தெனில	இந்தவான்மாவினுண்மையை விசாரித்தப்பாற்கி லந்தபுத்தி யவனுக் கசித்தாயிருக்கும். அதுபோல,
அவனுக் கிவனு மசித்தாமே	சிவனுடைய வுண்மையை விசாரித்தப்பாற்கி லந்தச் சிவனுக் கான்மாவினது சித்து மசித்தாம் எ-று.

சிவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போ தான்மாவுக் கஃ தவத்ரப் பெயரென வறிக, முக்கியமன்று. (௪௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் ஜீவசைதன்னியத்திற்குஞ் சிவசைதன்னியத்திற்கும் பேதங் கூறுகின்றது

சிவஜீவனென்றிரண்டுஞ் சித்தென்றாமெனவில் - சிவனு மான்மாவும் இரண்டும் சித்ரூபமாகையா லான்மஞானக்கிரி

டைகளுககுத தடையாய்நினற ஆணவமல நீஙகில சிவனைபபோ லே கிருததிய காததா வாவனெனனில்?—சிவனருடசித திவன ருளைச சேருஞசிதது - சிவன ஆனநதப * பரதாபியானசிதது, ஆனமா வநத வானநதததை யனுபவிககுஞ சிதது,—அவனருள பவநகெடு புத்திமுததி பணணுஞசித தவறறிறபடியுஞசிதது - சிவனருள ஜநந மரண போகமோகஷஙகளை யுண்டாககும ஞா னஸ்வரூபி, ஆனமா விவையிறறுககளை யடையும ஞானஸ்வரூ பி,—அறிவிககப் படுஞசித்து மிவனருள - ஆனமா சிவனறிவி சக வறிகிற ஞானஸவரூபி,—அவனருளை யறியுஞ்சிதது - சிவ னருளையறியு ஞானஸவரூபி,—ஆதலினலிரணடு மனேகதாலு மொனருகா தநநியமாயிருககும - இவவாறு ஜீவனுககுஞ சிவ னுககும ஞானககிரியை வேறுபாடுண டாதலான முததியிலு மொனருவதிலலை, பிரிவறற வதவைதமாயிருககுமா அதெவவா றெனனில்?—இவனருளு ம புததியுஞசித தவனுமோ புததி-ஆன மாவும புததிததுவமுஞ சிததெனறு சொல்லபபடுகையால் புததி ஆனமாவோவெனனில்?—இது அசிததெனறிடில அவனு க கிவனுமசிததாமே - புததி அசிததருபமாகையால் சிததரூபி யான ஆனமாவாகா தெனனில்? எககாலமு மெல்லாததையு முளளபடி யோா துணையுமினறி யறியுஞ சிவனைககுறிததுப பக ததிலே சிவன மாயாகரணங்களைக கூட்டி யறிவிததபொழு தறிநது மிவவாறறியாதபொழுது ஜடத்தோடு தனனேடும பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசிததெனறு சொலலுவதறகுப் போதுமெனறிதன பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனும் சீவனுஞ் சித தொருசாதி யிருசித்துப் பொருளா

யிருக்குமென்ப திசையா தொரு சித்துப பொருளொன் றுரைக்க மறுத் துரைத்தனரா.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்து - சிற்பொருள் விபுப பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட் டொன்றிருக்கு தானமுமில்லை அதனால்,—ஒன்றும்-ஐக்கியமாம்,—என்னில்- அமூர்த்தவி புப பொருளொன்றுக் கொன்று தட்டா தளவுமபுறம்பு மொத்திருக்கும். அஃதிருக்க அந்தச சீவ சிவைக்கியம ஆதியானு னித்தியம, அநாதியானுல் வேற்றுமைக்குறி விளமபப்படாத வேற்றுமைக்குறி கண்டோங் கேட்டோமாகி யிருவர்க்கும் வைக்கப்படும. அந்த வேற்றுமைக்குறி யாதோ வெனனில்;—சிவன ருட்சித்து - சிவனுக்குப பரமுத்தி வியத்திக குறியனுக்கிரகம பண்ணுஞ் சித்து;—இவன சிவனருளைச சேருஞ் சித்து - அந்த ச சிவானுக்கிரகத்தைச சிவனிடத்தினின்று பெறுஞ்சித்து;— அவனுன - சிவனுன,—பவங் கெடு புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து - சிருட்டி திதி சங்கார திரோபாவ பத முத்தி யனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து,—அவற்றிற படியுஞ் சித்து - அந்தப் பஞ்ச கிர்த்திய பரதந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்து,—அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவனுன - புத்தி முத்திக கிரமத்திற் சாபேட்ச சிற்றறிவு நிராபேட்ச பேரறிவுகளினு லுணர்த்து விக்க யோக்கியமாகுஞ் சித்தஞ் சீவனுன,—அவனுனே யறியுஞ் சித்து- சிவன சுவதந்தர அறிவன,—ஆதலினுலிரண்டும ணைந்தாலும - முத்தியிற் சாயுச்சியமானுலும,—ஒன்றாகாது - ஒரு பொருளாகாது,—அந்நியமா யிருக்கும் - அந்நிய சாயுச சிய முதற் சமபந்தச்சொ லிவவிடத்துச் சாதிரச்சியப் பொருட் சொல்லாதலா லொத்திருக்கும். பந்தத்தில்,—இவனுனு ஞ் சித்து புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன மாத்திரத்தி னுலே சித்தை விளக்குதலாத், சித்தென றுபசரிக்கப்படும்,—

புத்தியிலனுமோ - ஆகாது.—இது வசித்தென்றிடில் - புத்திசட மெனவில்,—அவனுக்கு - சிவனுக்கு,— இவனும் - சீவனும்,— அசித்தாமே - ஏகாரத் தெடுப்பினாலே யுபாதி தனி ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினாலே சிவனுக்கொத்த சித்தது தானே அசித்தென்று.

ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினாற் சித்தப்புத்தி தடத்த லக்ஷண த்தினாற் சித்தென றுபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பசுத்துவ மிருத்தலாற் றடத்த லக்ஷணத்தினாலே யசித்தென றுபசரிக்கப் பட்டது, முத்தியிலொத்த சித்தே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான ஒத்தொன்றுமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குமு ரித்ததேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆணைக்கமையா தாலெனின்? அற்றன்று. ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத் தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதா யதுவது வாய முந்திக் காணுங்கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொ ரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவ ற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்மு ள வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு ளந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான, அவ்விருபொருளு ந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்று யப் போமாறில்லையென்பதாம்.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐகவாதி களை மறுத்தற் கெழுந்த விவ்விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்

நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரியவாறு காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடன்கூடி யான்மா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருக் குமென்ற தெப்படி? ஆன்மசித்தனு சிவசித்தான் தன்னிற்கூடி யொன்றாய் விடுகிறதே முத்தியென்ற வைக்கவாதியை நோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சிவனுயி ரென்னிரண்டு சித்தொன்று மெனனில்- சிவ னென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மான்மாவென்று சொல்லப் பட்ட முதலு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கையா லொருமுகலென் று நீசொல்லில துகருத்தன் றதென்னெனில்?—சிவனருட சித் திவனருளைச்சேருஞ்சித்து - சிவனொன்றிலுந் தாக்காம லெ ல்லாத்துக்குந் தாரகமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு, இந்த வான்மா வந்தவருளைப் பொருந்தி யதிற் றூரகமாய்நிற்கிற வறி வு —அவன்றான் பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து - அந்தப் பரமேஸ்வர னான்மாக்களுடைய ஜநநங்களைப் போக்குதைப் பொருட்டாகப் புசிப்புக்களை யுண்டாக்கி யவற்றையுங் கன்மத் துக்கீடாகப் புசிப்பித்துத் தொலைத்தவாறே மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கிற வறிவு,—அவற்றிறபடியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித் துமிவன்றான் - அந்த ஜநந மரணங்களிலே பொருந்தி வருகிற வறிவுமாய்ப் பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியுமதொழிந்து தானாக வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப னிந்தவான்மா,—அவன்றானே யறியுஞ்சித்து - அந்தப் பரமேஸ்வர னேககாலத்திலே தானாக வறிகிற வறிவாகவிருப்பன்.—ஆதலினு லிரண்டு மொன்றாது மொன்றாகா - ஆகையாற் சிவனு மான்மாவுங்கூடினாலு முத்தி

யினு மொன்றுவதில்லை ஆனாற் சிவனு மானமாவுந் தன்னில் வேறாயிருககுமோ வெனனில? அப்படி வேறாயிராது,— அநனியமாயிருககும- ஆனாலுந தனனில் வேறற்றிருக்கும். இரணடு சிததுமாயத தனனில் வேறறிருநதால் றனனிலொவவாதோ வெனனில்? ஒவவாது. அதெஙஙனே யெனனில்?—இவனறனும் புததியுஞ்சித்து - இநத வானமாவு மிவனுடையபுததியு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும. அபபடியிருநதாலும,—இவனுமோ புததி- அசேதனமாகிய புததி சேதனமாகிய வானமாவாகாது.—இது வசிததெனறிடில் - ஆனமா வறிவுககறிவாயிருககிற புததி அசேதனமாமெனனில்?—அவனுககிவனு மசிததாமே - முனசொனன வானமாவுககுப புததி யசேதனமான முறைமைபோல அநதச சிவனுக கிநத வானமாவுஞ் சேதனனாயினு மசேதனனாயே யிருபபன

இதறகுப பிரமாணம சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி மறுபபு "அறிவிறகறிவு செறியவேணடினறே - யுணமையிலிருமையு மொளிமேயெனிலொரு - தனமையாகமுன சாற்றினிலரோ" எனனுமதனு கணடுகொளக.

இதனாற் சொலலியது, சிவனுமானமாவு மறிவாயிருநதாலும பலபிரகாரததாலும ஒனறுகாதெனறும, அபபடியொனறுகாம லிருநதாலும வேறறிருககு மெனறும, ஆனமாவும புததியுமறிவாயிருநதாலும ஆனமாவுககுப புததி யசேதனமாயிருககுமெனறும், அததனமைபோலச சிவனுககு மானமா வசேதனமா யிருக்குமெனனு முறைமையு மறிவிததது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மெனனில்-சிவன் சீவனென்கிற விருபொருளும் சித்தேயாகலான் ஒத்த ஒன்று மென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென வேற்றுமைப் படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக் கமையாதா லெனின்?அற்றன்று,—சிவனருட்சித்து இவனருளைச் சேருஞ்சித்து-சிவ னருளாகியசித்தாம், சீவனவ்வருளைச் சேருஞ்சித்தாம்,—அவன்பலங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ் சித்து அவற்றிற்படியுஞ்சித்து-அம்முதல்வன் பலத்தினைக் கெடுத்துப புத்திமுத்தியினை யளிக்குஞ் சித்தாம்,உயி ரவைகளிலழுந்துஞ்சித்தாம —அவனொன்னை யறியுஞ்சித்து இவனொன் றறிவிக்கபபடுஞ்சித்து - முதலவனொன்னை யறியுஞ்சித்தாம உயிர் அறிவிக்கக அறியுஞ்சித்தாம்,—ஆகலினுவிரண்டு மொன்றாகு மொன்றுகாது அனலியமாயிருக்கும்-ஒளியெனனும பொதுமையா லொத்து ஒன்றுமாயினும வியஞ்சகத்தைக்யின்றி யமையாதா யது வதுவாய் முகத்திக்காணும் கண்ணொளிக்கும அதுபோலத் தனக்கோரவியஞ்சகம வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையுமொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றி னொளிக்குந் தம்முள்வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போலச் சித்துஇரண்டற்கும் தம்முள அக்காரக்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவ்விருபொருளும் தம்முட்கூடிய வழியும அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி யொன்றாய்ப்போமா றில்லை யாதலான்,— இவன்றானும புத்தியுஞ்சித்திவனுமோபுத்தி - உயிரும் புத்திதத்வமும் சித்தெனக் கூறப்படினும் புத்திதத்வமும் உயிராகவில்லை.—இது அசித்தென்றிடிலவனுக் கிவனுமசித்தாமே - புத்திதத்துவஞ் சடமென்றிடினே

ளை தத்தவங்களோக்க வுயிா சித்தேயாயினும முதல்வனை நோக்க வுயிா அசித்தேயாம

நீரும நீருமபோல வொத்து தொன்றாய் நிற்குமென்று மயிக யவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த இவ்விரண்டு செய்யுளும ஒத்து வேறாய நிற்குமெனனும அருவசிவ சமவாதிகளை மறுத்தற்குமு ரியவாறு காண்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதற்கு மீளவுமவ ஞானமாவையே சித்தெனபீராகின் முத்தியிற சிவனுற பிரயோசனமில்லை யென்று சொலல அதற்குத்தா ரணமுகத்தா லுணா்த்து கின்றாா.

இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாறபோ லியைந்தவ குயிரை யெரியிரும்பைச் செயவதுபோ லிவனைத் தா னாக்கி, யரும்பித்தின் தனாதனையன லழிப்பதுபோன ம லத்தை யறுத்தமல னைப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந் து,விரும்பிபொன னின்னைகுளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி மேனித்தத தானெலலாம் வேதிப்பானுகிக, கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிறகலந்தே. (கஉ)

(இ-ள்) இரும் பைக்காந்த ம வலித்தா றபோ லியைந்த குயிரை — தானாகப்பற்றுந் தன்மையில்லாத விரும் பைக் காந்தந் தனனகத்து வலித்துக் கொ ளவதுபோல அமலனு மிக்கவானமாவைத தனவசத் தாக்கிக்கொணடு இது சிவ னிவ னைத் தன்வசத்தாக்குத லெனபதற் குதார ணம்.

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோலி வினைத் தாளுக்கி — அங்கியா[illegible] தன்னை வந்தடைந்த இரும்பானதை [illegible]ப்படித் தனை செய்தியாக்கிக் கொண்டாற்போலச் சிவனுந் தன்னை வந்தடைந்த ஆ[illegible]மாவைத் தற்சொரூபமாகக் கொண்டதென வுவமித்தது.

அரும்பித்திருந்த னதனைய னலழிப்பது போன மலத்தை யறுத்த தமலன — அக்கினியானது தன்னைத்தெரியாமல் மறைத்துநிற்கிற காட்டத்தினக்கண் ணுதிக்கவு மந்தவக்கினிதானே காட்டமென்னும் பெயரை யழித்து நின்றமுறைமைபோல நின்மலஞான சிவனுடன் கூடினவானமா மாயாகாரியமாகிய மலத்தாற் றனுவாதியை யெடுத்துக் கொண்டு தன்னைத் தெரியவொட்டாமல மறைத்திருக்கிற மலங்களையகற்றியதற்குத்தாரணம.

அப்பணைந்தவுடபேபோலிணை — உப்புக்கட்டியானது சலத்துடன் கூடினபொழு தெப்படி யுப்பென்னுந் தன்மை கெடாமல வேறறக்கலந்திருக்கு மதற்குத்தாரணங் கூறியதாயிற்று.

விரும்பிப் பொன்னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோலடக்கி — யாவராலும் விரும்பப்பட்ட விரதகுளிகையானதெப்படி பொன்னினுடைய வியல்பைக் காணபியாமல் குளிகைதானே வியாபித்துத் தானே மேலிட்டு நிற்குமாறுபோல. சிவனுமிந்த வான்மாவையுந் தனவசத்தாக்கித் தானே மேற்பட்டு நிற்குமதற் குவமித்தது.

மேனித்துத தானெல்லாம வேதியபாருளி — இத்தன்மையை யுடையாருயானந்தத்தைப் பொருந்தித் தானெல்லாத்தையு மறிவிக்குந்தன்மையையுடைய முதறிவினர்கள்.

கருமையைத்தே ய முறைதக கன் டைக கட்டியை யொத திருப் னைதமுததியினி றகலகதே.

அருப்பதின் முதலிய விரதத்தையொக திருக்கு யின் யான்மாவானவ னைத முத்தியைப் ரூத்தியிற்பனைகான் என்று (௪௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தி யேழுவிதமுங் கூறுகின்றது.

சிவன்,இரும்பைக காந்தம் வலித்தாற்போ லியைநதங் கு யினா-சிவன் பிரபஞ்ச ஞான ஆன்மாவைக் காந்தமிருமபை விகா ரமன்றியிலே தனவசத்தாக்கிக் கொண்டதுபோல பிரபஞ ஞான ஆன்மாவை விகாரமன்றித் தனவசதாக்கிக்கொண் டவனை கோரிசையைக் கொழிலுமன்றி யெல்லாந் தனது செய லேயாக நிற்பன —எரியிருமபைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தன ஞாகி-ஆன்மா தத்தரிசனமாய் மேலொரு செயலுமின்றிச் சிவ ஞானத்தினாலே ஆன்மசத்தியாய் நின் றவனை யிருப்பிலே அகநி யதிஷ்டித்துச் சுடுதல்முதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோல ச சிவன் அதிஷ்டித்தது தனது கிருத்தியமான லைந்தொழில் களையுஞ் செய்வன. அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறதென்றதுபோ ல ஜீவன்முத்தரா யிருக்கிற வினருகின்றைந்திருத்தியத்தைச் செ ய்கிறரென்று சொல்லப்படும் —அரும்பித நிக்கனத்தை யனல முடபதுபோல் மலத்தை யமலனறுத்து-ஆன்ம சுத்திக்குமேல் சிவதரிசனப்பட்ட வானமாவி விடத்திலே காஷ்டத்திலே முன மறைந்திருந்த வக்கியானது பிரகாசித்துக் காஷ்டத்தை

டைய தன்மையைக் கெடுத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோலச் சிவன் பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தன்மயமாக்கி நிற்பன் — அப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து - சிவதரிசனாநந்தரம் சிவயோகத்தை யடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியையடக்கித் தனது ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மையுளடக்கித் தானாக நிற்பன்;— விரும்பிப் பொன்னினைக் குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி - சிவபோகமாகநின்ற ஆன்மாவை, மிகவுஞ் சந்தோஷித்துக் குருக்கள் கொடுத்தபொன்னை ரசகுளிகை பருகிப் பொன்கெடாமலிருக்க அதனிறத்தை மறைத்துத் தன்னிறமாகவே காட்டிநின்றதுபோல் சிவானந்த மான்மாவுக்கு அநந்நியானுபவமாகவே செய்து காட்டாகவுங் காண்பதாகவுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி,—மேலின்று-காட்சியிறந்து நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக்கலந்து,—தானெல்லாம் வேதிப்பானுகி - ஞாதுருஞானஞேய மூன்றும் நழுவ ஆனந்த பரவசனுகிய ஆன்மா தானேயாகிநிற்பன். இவ்வாறு முத்தியேழுபேதமாகில் சிவானந்தானுபவ மொருபடித்தோ பேதமுண்டோ வெனில் ? பேதமுண்டென்பது,—கரும்பைக் கனியைப் பாலைத் தேனைக் கன்னடக் கட்டியை யமுதை யொத்திருப்பனைத் முத்தியினிறகலக்கே - இந்தச்சொன்ன வேழுபேத பதார்த்தமும் மதுர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும் பேத முண்டு. அவைவருமாறு;—கரும்பிலே கடினமாகிய கோதும் அற்ப மதுரமான சாறும் போலச் சீவபாவமதிகமுஞ் சிவபாவமற்பமும் அதனுல் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தானுபவகால மற்பமும், பழத்திலே கொட்டையுந் தோலு மதிகமும் சாறு அற்பமும்போல சீவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமுமாயக் கருப்பிற கடினமில்லை; பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மு

று பாலினுடைய பண்டொன்றுங் கடினமேயில்லை, தேன
ப்பும் புளிப்பு மிருவகைரசம், கண்டிக்கு ரசமும் ரூபமுமொ
ன்றே கடின முண்டு, கட்டி மதுர ரூபமேயாகிக் கடினமன
றி யுடனேகலையும், அமிருத முன்சொன்ன தியாச்சிய கடினரசா
ந்தர ரசங்க ளில்லாமல் ஏகதமதுரமாயிருக்கும், அப்படியே ய
ந்த முத்தியென்பது. முடிவான வேழாமுத்தி யதிலே யமிருத
மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாததுபோல சிவஞானமா
வைப் புசைவற விளைவிக்கிறபடி, இவையிறனுக்கள் யனுபவத்தி
னாலே யறிவதன்றி வாச்சிய வாசகத்தினாலே யறிவதன்றென
றிதன்பொருள்

தஷுக்ஷம் க்ஷீரமே—மோக்ஷஸ்ய பர்யாயம் வி
ஹாமேமேநா பவணீதக: | வணஹ்யணக: வரஷ்டு
க்ஷு: காயகாரண வஜிதக: ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் சீவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்கின்றா
னல்ல துமதாசாரியர் படல பாடன வாசனு மாச்சன மா
த்ரத்தினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காத்தா வால கண்ணொளி
விளங்குவதுபோல மல பாடன வாசனு மார்ச்சன மாத்திரத்
தினாற் சிவனாகிய நிமித்த காத்தாவாற் சிவத்துவம் விளங்கு
மென்று பிறர் மதம் பிரிக்குமொரு சுத்தாந்ததுவைத சித்தாந்த
இருட்டாக்க வார்த்தை செப்பாது பிறர் மத இருட்டாக்கப்
பேச்சுப் பேசிய தேதுவென்னாவது.

இரும்பைக் காந்தம விசித்தாற்போ லிசைந்தருக்கிறை -

என்றது முத்தியிலுஞ் சுதந்தரிய மில்லை யெனும் பிரயோசகிய கர்த்திருத்துவ வாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லியைந்து நானாக்கி - என்றது சிவாவேசஞ் செப்புங் காபாலமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

அரூபித் திந்தனத்தை யனலழிப்பதுபோல் மலத்தை யழித்து-என்றது காட்டத்தால் மறைப்புண்டு கடைய முகிழ்த்த செரியிந்தனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிக்குஞ் சிவனுக்கு மறைப்பிலலாமைபாற் கடைபவனுக் கொப்புச் சிவன், காட்டத்தில் மறைந்திருந்து தித்த வன்னி போல் மலத்தில் மறைந்திருந்து திக்கு முயிர் சிவத்துவ மாகையால் விஷம திருட்டாந்தமா ம அலலு ஞானமா ஞானத்தால் முத்தியை முயலும விவாதக வேதாந்திமதம மலம்போ முத்திவாதிமத மிருவர் மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

அமலன அப்பனைந்து வுப்பேபோலனைந்து-என்றது விசிட்டாத்துவைதம விளம்பும் ராமாநுஜமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

விரும்பிய பொன்னினைக் குளிகை யொளிப்பதுபோ லடக்கி -என்றது நாராயணை பிரகிருதி யிலயித்தி பாஞ்சராத்திரமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

மேளித்துத் தானெல்லாம வெதிபபாஞதி -என்றது சிவகுண சங்கிராந்தி சொல்லும் பாசுபத மதத்திருட்டாந்த தாபாசமாம்,—

கருடனைபத் தேனைப பாகைக் களி யமுதைக கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பன-என்றது சாங்கியதேசி சத்துவ சமபோகவாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

முத்தியினிற கலந்தே-என்றது கண்டைக்கட்டியை யொத்தெனபதை யிசுகு மிசைத்துக கலந்தே யிருப்ப னென்பர், பரினைத வேதாந்தமத திருட்டாந்தமாம் இப்படியிருக்க எபபடிச

சிவசித்தாந்தப் பொருளுரை நீருரைப்பீர்? சத்தியம் நீ சாற்றி யது நமதாசாரியர் முற்றுவமை யுணிச் சொன்னவாறு, ஒருபுடை யொப்புவமை கருதி யுரைத்தாராதலால் மலவசமாகி மயங்கு முயிரைத் தன்வசமாக்கி மலமுதலி பண்ணிச் சிவத்துவாபி வியத்தி விளைத்தத் தனக்கொப்புவித் தேவுத லியற்றுதற் றன்மைச் சமமங்களுஞ் சற்று முற்றிராது முற்றுமறுத்துச் சித்தச் சிவசாதியாக்கிப் பொருந் தொருமித்த திரசித்தச் சிவசாதிக் கலப்பாயிருப்பானென்ற றிசைய வினிதாயப் பொரு ளிசைவிப்போம.

குணிகை-பொன்னைத் தன்கட் கரக்கு மிரதகுளிகை,— மேளித்து - மிச்சிரமித்து,—வேதிப்பாளுகி - தன்மய மாக்கு வாளுகி.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

இதனாற் கரும்பைத் தேனை யெனபன முதலியவும மதங்கதத்திற் சொல்லிய வெழுவகை முதிக்குத திருட்டாந்தமா மென்றுஞ் சீவனுக் கியற்கையாய்ச் சிவத்துவ மிலலை சிவ வியத்திக கப்பினாற் செயற்கைச் சிவத்துவஞ் சித்திக்குமென்று முரையுரைக்குஞ் சிலர் மதத் திக்கறுபபோயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

காந்தம் விகாரமின்றியே இரும்பை ஒலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தனவழிப்படுத்தற்பொருட்டாற் சென்றணையுமேல்போலச் சிவனில்லாமையற்றிச் சிவன் திருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக குதற் குரித்தாகாது இவ்விரும்பினக ளுடன் றேனறிநிற்கும

களிமாத்திரங் கெடச் செய்யும், அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாகுதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கணுடனே நின்று நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலான், பொன்னாகை முத்தியாகாமைபற்றி பொன்னாதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்க்கப்பட்ட தன் சுவை முழுவதும் நீக்கத் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும், அதுபோல உயிரைச் சேர்த்த இறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனாகலான், நீரொடுகூ சர்க்காரபோலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை. இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுள்ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் உயிரையவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுதலின்றித் தானே நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துள்ளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்த வுப்பேபோலணைந்து ஒப்பச் செய்தமைபற்றி உம்பாபிராமொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக்கு ரியனாதற் கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனுமுயிர்களை [illegible] கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராத ஆனந்தசொரூபமாய் நிற்பன், ஆகலான் அறிவிறந்து நிற்றலபற்றி உயிர்கானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பது முதலாகச் சூறு மவ்வாதிகளை மேற்கோளாக்கவழி அவர்கூறு மாசங்கைகளை முறையேயெடுத்துச் சித்தாந்த வலியுறுத்தற் பொருட்டு இங்ஙனம் வெவ்வேறாண்மைகளை வைத்துக் காட்டி ஒருவகு கூறியவாறு

மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதக்கீழ்க்கீழ் நிற்கவெனவும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரனமலரடிக்கீழ் நிருப்பனெனவும் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள் வேற்றுமையில்லைபோலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இறுதிக்கண் வேற்றுமைத் தொகுத் தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமுதலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணர்த்திய வாறுமாம்.

நின்மலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறியவாறென்றலுமொன்று.

மதங்கத்துட் கூறப்பட்டமெழுவகை முத்திகளைவகுத்துக் கூறியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இந்நான்கும் பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவுங் கலந்தொ தெனவு மிவையும்

இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அனலா னழிக்கப்படுத லொப்புமைப்பற்றி இரும்பின் கறையை இந்தனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அங்ஙனந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேனித்தல் கூடுதல்.

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது

அரும்பித்திக்கத்தை அனலழிப்பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர்.

விராகையழிக்கத்கட்படும் விசேடமின்மையாலும், ஏனைய போல உயிரோ டிடையுடைத்தாதற்குரிய வுவமையின்மையாலும், அருப்பித்தென வொருசொல் லின்மையாலும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப பந்தனையை யறுத்துத் தானாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேனித்துக தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி என்றதனை அடக்கியென்பதனோடியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இதற்குமாத்திரைக் குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவ்வையந்து செய்யுளானும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்து அவ்வமதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தான் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லிவந்த பல பிரகாரத்தாலுஞ் சிவன் தன் திருவடியைப் பொருந்துகிற பக்குவான்மாக்களைத் தன்து திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவ்விடத்தி லுண்டாகிய கலப்பு மெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்திருவினை-காந்தமானது ஒரு பணியாகின்று தன்வசத்திலே யிரும்பை வலித்துக் கொண்டாற்போலத் தன்னை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவனுந் தன்து திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு,—எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி-அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பை யக்கினி தானாக்கினாற்போலத் தன்னைப்பொருந்தின வான்மாவை

யுஞ் சிவனாக்காக்கி,—அருமபித் திந்தனத்தை யனலழிப்பது போல - காட்டத்திலக்கினிதோன்றி அந்த அக்கினிதானே காட்டமென்கிற பெயரை யழித்துப்போட்ட முறைமைபோல,—மலத்தையறுத்தமலன - ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்து அந்த நின்மலனாகிய சிவன் றானே ஆன்மாவினுடைய மலங்களைப் போக்கி,—அப்பினோடு வுப்பேபோலவேனுந் - நீரோடேகூடின வுப்பென விஞ்சிக்கமாட்டாம லந்த நீரிலே கூடாமை கிடக்கத் தற்சொரூபங் கோணாமல் நின்ற தன்மைபோல வான்மாவையுஞ் சிவன் சாயுச்சியத்திற் றன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு,—விரும்பிப பொன்னினைக் குளிகையொளிப்பதுபோ லடக்கி - விரும்பத்துடனே குளிகையானது பொன்னினைத் தோன்றாம லப்பொன்னைக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிற முறைமைபோ லான்மாவையுஞ் சிவன் சிநேகத்துடனே தன்னிடத்திலே கிரகித்துக்கொண்டு,—மேனிந்தத் தானெல்லாம் வேதிப்பாகி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக ளெல்லாத்தாலுஞ் சிவ னான்மாவை மேற்படுத்தித் தற்போதத்தையும் போக்கிச் சிவபோதமேயாக்கித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுத்திக்,—கரும்பைத் தேனைப் பாலைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பனந்த முத்தியின்றகலந்தே - கரும்பையுந் தேனையும் பாலையும் பழத்தையும் அமுதத்தையுங் கற்கண்டையுங் கருப்புக் கட்டியையும் புசித்தவர்களுக்குள்ள சுகத்தையொத்த முடிந்த முத்தியாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெற்றுச் சிவஞானிக ளனுபவிக்கும்படி யவர்களிடத்து வேறற்றுச் சுகஸ்வரூபியாயிருப்ப னந்தச்சிவன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கக-சூ,௪-வெ, "மனனுமிருளைமதித்தறந்த வாறனபின், மனனுமரனே மலத்தறந்து—தன்வினை, வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான செய்தல்,சவிபயில விகாரியலனாகு" எனறும, "அப்பினைந்தவுப்

பினுள்ளமணைந்த சேடமாங்-கப்பினரு மீசனைச்சூழ்" என்னுமதனு னுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானமாக்களைத் தன்னிடத் திலே கூட்டிக்கொள்ளு மிடத்துத் தனக்கொரு விகாரமற நிற் கிறது இரும்புங் காந்தமும்போல வென்றும், தானாகிறதற் குவ மை அக்கினி யிரும்புண்டபோல வென்றும், மலத்தைப் போக்கிறதற் குவமை காட்டத்திலே தோன்றின நெருப்பு காட்டத்தைச் சுடுகிற தன்மைபோலவும், அளவு விஞ்சாமலானமாச் சிவனாய் நிற்கிற முறைமை அப்பைச் சேர்ந்த உப்புப்போலவும், இவனை யுள்ளடக் கிக்கொண்டு நிற்கிற முறைமை பொன்னைக் குளிகையான தன் ளடக்கிக்கொண்டு நின்ற முறைமைபோலவும், இங்ஙனஞ் சொ ல்லப்பட்ட முறைமைகளாலே யிவனைத் தானாக்கிக் கரும்பு மு தலான சுவைகளைப்போல சாயுச்சிய பதத்திலானமா வுடனே பிர ண்டறக் கலந்து சுகஸ்வரூபியா யிருப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

——o——

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

காந்தம் இரும்பை வலித்தாற்போ லங்ஙனே யிவையந்து- காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே யிரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல விறைவனும் விகாரமின்றியே யுயிரைத் தன்வழிப்ப டுத்து நிரபனுகலாற் சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிலரா மை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை,— எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி யிரும்பின் றிநகண்ணத்தைப் யனல ழிப்பதுபோன மலத்தை யறுத்து - எரியிரும்பைக் கெடுத்தவி ன்றித் தன்வண்ண மாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகா து இவ்விரும்பினைக் கூடன் றோன்றி நிற்கும் கறைமாத்திரம்

கெடச்செய்யு மதுபோல விறைவனு முயிரைத் தன்வண்ணமா கச்செய்து தன்வண்ணமாக்குகற் குறித்தாகா தவ்வுயிரினைக் கூ டன் ஞேன்றிவிற்கு மலமாத்திரம் கெடச்செய்யு மாகலான் பொன்றுகை முத்திபாகாரணமப்பற்றி யொன்றுகின்ற கிழுக்கில் லை,—அப்பினைந்த வுப்புப்போல விரும்பி யமலனைந்து-நீரோ டு சேர்ந்த உப்புத் தன்சுவைமுழுவது மந்நீர்க்காக்கித் தன்னோ டொப்பச் சமைசெய்து நிற்குமதுபோல வுயிரைச்சேர்ந்த இ றைவனும் தன்குறிய எண்குணங்களையு மவ்வுயிரின்கட் பதிப்பி த்துத் தன்னோடொப்பச் செய்து நிற்பனாகலான் நீரோடுநீர்சே ர்ந்தாற்போலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை,—கு ளிகையொளித்துப் பொன்னினை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தா னெல்லாம் வேதிப்பானுக்-இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன் னோடுகூடி வேதித்துப் பொன்னாகச்செய்தும் பொன்னியல் பைக்காட்டாது தன்னு ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவனுயி ரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்து மதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு தன் னுவியாபகத்து ளடக்கி நிற்குமாக லானப்பினைக்க உப்பேபோ லணைந்து ஒப்புமை செய்கைப்ப ற்றி உமாபிராணொருவனை யுற்பத்தியாதிகளுக் குரியனாகற் கிழுக்கில்லை,—கருப்பைத்தேனைப் பாலைக் கனிமுதலைக்கண்டை க கட்டியையொத்து முதலியிற்கலந்து இருப்பன - கருப்ப ஞ்சாறு தேன் பால் கனி அமுது கற்கண்டு சருக்கரை முத லிய சுவைப்பொருளெல்லா மொன்றாகக் கலந்தவழிப்புளதாகிய சுவை யிவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல இறை வனு முயிரின்கண் அங்ஙனம் கலந்தவழி யிவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறியவாராத ஆனந்த சொரூபமாய் நிற்பனாதலின் அறிவற ந்து நிற்றல்பற்றி யுயிர்தானுஞ் சிவானுபவம ஒன்றிலுக்கு முரித் தாதற் கிழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிறபன என்பது முதலாகக் கூறு மவ்வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி யவர்கூறு மாசங்கைக ளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற் பொருட்டு இங்ஙனம் வெவ்வேறு உவமைகளின் வைத்துக்காட்டி யொரு ங்கு கூறியவாறு.

இவை ஐந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற் கவ்வாம் தம்பற்றி நிகழு மாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தா ந்தம் கூறப்பட்டது.

☞ ௧௧-௫, ௨-ம், அதிகரணம் முடிந்தது

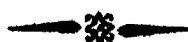

பதிஞானசூத்திரம் முற்றிற்று.

“ கரமங்கிராறும்”
என்ற பதிஞானசூத்திரம்

பன்னிரண்டும் முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட ௩௨௧.

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கஉ—வது அடியவர் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பேறபனனிரணடாஞ் சூத்திர மெனனுதலிற்றோவெனின்? முன சொனன வுண்மையானு மதனபின சொனன வுபயாகதானுஞ் சிவனை யுணாநத ஞாதாககள தமது முததெலனக கருதிநிற்கு முறைமை யுணாத்துக நுதலிறறு.

மேல இத்தலைச்செய்யுள எனனுதலிற்றோவெனில் பிரமா முதலாயினரால சிந்திககபபடாத பதியை யிநதச சிவனமுததா சிந்திகளுகக கண்டு வழிபடுமாறு உணாததுதனுதலிறறு

செஙகமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிம
லஙக ளறுத்திச னேசரொடுஞ்செறிந்திட, டஙகவாதந்
திருவேட மாலயஙகளெல்லா மரனெனவே தொழுதி
றைஞ்சி யாடிபபாடி, யெங்குமியாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவாககு மேலானோ மென்றிருமாப
பெயதித், திஙகண்முடி யாரடியா ரடியோமென்று திரி
நதிடுவா சிவஞானச் செயதியுடையோரே. (க)

(இ-ள்.) செஙகம செஙகமலமபோனற இவனது சீபாத
லத் தாளி மாகிய வாககதமாகிய சுவானநதானு பூதி

ணைகளசேர வொட்டாத திரி மலங்க ளறுத்து

யைப பருக்வொட்டாத மும்மலங்களையு நீ க்கி

ஈசனேசரோ டுஞ்செறிந்திட்டு

சிவனிடத்தி லன்பவைகப் பத்தியைச்செ ய்யுஞ் சிவபத்தாகளுடன கூடியிருந்து

அங்கவாந்தி ருவேடமாலயங் க ளெல்லா மர னெனவே தொ ழுதிறைஞ்சி யா டிப்பாடி

அவனிடத்தவர்களினது திருவேடத்தையு மதறகுச சமானமான சிவாலயங்களையுங கணடவிடங்களெல்லாஞ் சிவனே சாந்நித்தியமாயிருபபனெனக் கருதி வணங்கிநின்று தோத்திரத்துடன கூத்துமாடி,

எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல் லோ மியாவர்க் குமேலானோமெ னறிருமாப்பெய் தி

எவ்விடத்துமு யாமேநிறைந்து நிறகிறே மதனாலே யாவாக்கு மெளிமையாக அவாக ளவசவிருத்தி வாரோம, யாவாக்கு மேலா யிருப்போமென்று பெருமிதமெய்தி,

திங்கண முடியா ரடியா ரடி யோமென்று திரி தந்திவா சிவஞா னசெய்தியுடை யோரே

இங்ஙனம பாசநீங்கிச் சிவஞானசசெய லேமேலிட்டிருக்கப்பட்டா நின்ற வறிவினை யுடைய ஞாதாக்கள சந்திரனைத் திருச்சடா முடியிலே தரியாநின்ற சிவனுக்கு அடிமை யோமென்று கருதிச சஞ்சரியா நிறபாகள எ-று.

தூலலிங்கமாகிய வாலயமெனவே சூக்குமமாகிய சிவலிங் கமெனப்பெறும

சிவஞானச செய்தி புணர்ந்தோரே யென்பது எழுவாய், திரிந்திடுவரெனபது பயனிலை.

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மத்யஸ்ம பரமேசுரத்து ம
றிக (௧)

சிவாகரயோகியருளை வருமாறு.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாசப்பத்தி கூறுகின்றது
செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்கள்
மத்த - சிவானந்தத்தை யநுபானுபவமாகப் பொருந்தவத்தற
குத்த தடையாயிருக்கிற மூன்று மலத்தையு மொழித்தது.

ஒழிக்குமா றியாதோவெனின்? ஆணவமல் சத்தியானது,
மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம † வைசி
த்திரியம் எனரேழுபேதமாம். இந்த வேழின் வசமாகாதிருக்கை
யாணவ மலத்தை நீங்குதல்.

அவையிற்றுக்களைப் பொருதில் வருவன, மோகமானது
§ வநிதையா முதலான விஷயங்களிலே ஸ்திதிக்ஷேமம் விசாரி
யாமற் பொருந்துதல்.

மதமாவது முன்சொன்ன வநிதையாதி கிடடினவிடத்தி
லே இந்த வநிதைகளைப்போல வொருத்தருமில்லை இவளே தே
வவனிதையென அபிமானம் பண்ணுவது

ராகமாவது அந்த விஷயத்திலே மேன்மே லாசையைப்
பெருக்குதல்

விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந் து
க்கப்பட்டழுக்தல்.

தாபமாவது மனந்தபிக்க வாற்றுதல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஜ்வர
மும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ யித்தவுரவின்முறையார்
இதமாய்ப் புசிக்கு மன்னமுதலான பொருள்கள் பூமி இதெல்

லா முண்டாச்சுது, ஆகலா லொருகுறையு மில்லேலாம், இவைக ளெல்லாத்துட னுங்கூட வென்னை ரக்ஷிக்கிறவர்களாரென றிது முதலான பல சிந்தனைகளைப் பண்ணுவது வைசித்திரியம

மாயை பொய்யை மெய்யென்னும்படி மயக்கறிவைப் பண் ணுவது தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம பொய்யென றறிந் தபிமா னமவிட்டுச் சிவனிடத்தி லபிமானமபண்ணுதல மாயை நீக்கு தல் தனக்கும் பிறர்க்கும் ஸ்வதந்திரமில்லை சர்வான்மாக்களு க்கு மீஸ்வராபரதந்திரா யானசெய்தா பிறாசெய்தா ரெ ன்னுஞ் சுட்டுத லொழிதல் கன்மம நீக்குதல் இதற்குச் சம்மதி

[illegible]

க்ஷேத்ராத்யா ஜாஜகஸ்யாபி॥ க-ப-ம-லைர்விமுக்தஸ்ய வஜ்ஜ்ஞாதா-
விஞாயெநந்ருணாம் ஹவெகு। நாநாஜ்ஞீ கரலோஸ்யாய
ஜ வொவெவித்ர்யா வாஜ்ஞ்ரூதா:॥ ஸவெந்து தெஸஹ
ஜாவெத்ராக்தா ஜவாஜவ வதாநந்ருணாம்।

ஈசனேசரோடுஞ்சேர்ந்து - இவ்வாறு மும்மல சம்பந்தங்களை நீங்கின சிவபத்தருடனே கூடி,—

அங்கவர்தந்திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவர்களுடைய ஜாதியையுங் குணத்தையும் விசாரியாமல் சிவனுடையாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்தபோக்களைக் கண்டமாத்திரத்திலே அஞ்ஞானத்தையறுக்கு மரனிவரென்று பாவித்துஞ் சிவனுக்காலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பாவித்தும், அடைவே தொழுதிறைஞ்சி என்றது சத்த + புனருத்தியாராமற் சொன்னது இருவகையையுந் தண்டனிட்டென்றிசைப்பொருள் —

பாடியாடி - சிவானந்த மேலீட்டினால் சிவனைப் புகழ்ந்து பண்ணுடனே பாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி,—

எங்குமியா மொருவர்க்குமெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென திருமாப்பெய்தி - பூலோக முதலாய்ப் பிரமலோக பரியந்தத்திலும் மனிதர்முதலாக பிரமா வீறானபேர்க்குள்ளே யொருவர்க்குமிபாகத் தாழ்ச்சியுடையோ மல்லோம் முன்சொன்ன பேர்க்கெல்லாமுயர்ச்சியை யுடையோமென்று தலையெடுப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றார்,—

திங்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று திரிதருவார் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகரருடைய வடியாராக

கடியோமென றவாக ளேவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பாரகள் சிவஞான சரிதையையுடைய பெரியோரகளென றிசனபொருள.

* விஷாதம்-விசனம, ‑ சோஷம-உலருதல், † வை சித்திரியம-ஆசசரியம, § வரிதை - மடக்கை, + புனருத்தி - இரட்டித்தச சொல்ல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்தச சிவோகம்பாவனை புத்தி பணணிப பூசாநமஸ்கார காரிய புத்தி பண்ணுறிருந்தாலுஞ் சமாதி சலனம வந்தகாலத்தச சரியானுட்டானந தாக்கித் தாக்கிச சமாதிநிலை சாரவேணுமெனறு பனனிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற படித்திச சரியை படித்து முடிக்கினறா

செங்கமலத தாளிணைகள் - ஞானக் கிரியா சத்திகளுறிச சிவத்தவத்தை,—நிர்மலங்க ளாறுந்த - தேகத்தி னிமித்தங்ளுசிறித்து சேவித்து நிறைத் தீட்சா சுத்தி பண்ணிக கொணடு,— சிவஞானச் செய்தியுடையோர் - நிர் விகற்ப சமாதி நீங்கிச் சவிகறப சமாதி சேர்ந்தோர.

மற்றைய வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தினும் பதினொராஞ்சூத்திரத்தாலும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சென்றுநத்தியிலக்கணம் விரித்து விளக்கிப்பு வருத்தக் கூறுதறகெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம்பார்க்கு மிருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய், இப்பேறு பெறமாட்டாத சிறுமையும் பெற்றுற்ற பெருமையும் நோக்கிக் களித்துவாழ்தல், சீவன்முத்தர்க்குரிய வியல்பென்பதாம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்ச மறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முதற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன வுண்மையாலும் பின் சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் சிவனைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம் புசித்துப் பின்பு பரமமுத்தி யடையுமளவாக இருந்த தேகத்தோடு கூடிநிற்கிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்களறுத்து - சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சென்று பொருந்தவொட்டாத ஆணவ மாயை காமியமென்னு மும்மலங்களையு மறுத்து,—ஈசனேசரொடுஞ் செறிந்திட்டு - பரமேசுவரன் [illegible] மிகுந்த பத்தியையுடைய சிவபத்தர்களுடனேகூடி,—அவர்தந்திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே கிருபையுடையவர்கள் திருவேடத்தையுந் திருக்கோயில்களையும் பரமேசுவரனென்றே கண்டு கும்பிட்டுத் தண்டம் பண்ணிச் சந்நிதியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டும்பாடி,—எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் - சுவர்க்கம் நரகம் பூமியென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடத்திலு முள்ளவர்க ளொருவர்க்கு நாம்பயப்படுவோ மல்லோம்,—யாவர்க்கும்மேலானோம் - சாவார்க்கு மேலான சிவனுக் கடிமைப்பட்டுச் சாவார்க்கும்மேலானோம்,—என்றிறுமாப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிறைசூடினோனென்கிற விறுமாப்பைப் பொருந்தி,—திருக்கண்முடியாரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவோர் சிவஞானச் செய்தியுடையோர் - சந்திரசேகர னுடைய வடியாருடைய வடியோமென்கிற இந்தத் தன்மையை மகத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் வியாபாரியார் நிற்பார்கள் சிவஞானமாய் நிற்கிறவர்கள்

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவன்முத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களோடுகூடி வந்த வாதனைகளாகாதென்றும் மனத்தினாற் சிந்திக்க வொண்ணாத சிவனை மனவாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

செவ்வைமலர்த் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்க ளறுத்து - செந்தாமரை மலர்போல் விரிந்து விளங்கிய திருவடிகளிரண்டையுமொட்டாத் தியாத்தத்தைச் செய்விக்கும் பற்றாகச் சூழ்ந்த மும்மலங்களை விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல அறிவற்றம் பார்த்துநிற்பன அவற்றை யறுத்துப் பரிகரித்ததும்,—சிசனேசரோடு செறிந்து - பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்

னைப்பரோடு பயிறலுற்,—அங்கவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம் - பயிற்சி நிலைபெறும்படி யவர்த் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும்,— அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி - அரனெனவேகண்டு வழிபாடியற்றி யானந்த மேலீட்டா லாடல் பாடல்களைச் செய்தலுமுடையராய்,—எங்குமா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் யாவர்க்கு மேலானோமெ ன்றிறுமாப் பெய்தி -இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை நோக்கி யெவ்விடத்துள்ளார்க்கும் யாமெளியராகலின் யாந் திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றமைப் பா லியாவர்க்கு மேலா னோமெனக்களித்தும்,—இங்ஙனம் முடியா ரடியா ரடியோ மென்று திரிகுவோர் - திருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றவரது பெருமையைநோக்கி யவர்க்கடிமையென வாழ்ந்து,—சிவஞா னச் செய்தியுடையோரே - சீவன் முத்தராதற்குரிய விலக்கணம்

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

☞ கஉ-சூ, க-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவன் சர்வவியாபியா யிருத்தலாற் சிவபத்தர்களிடத்
தன்பு செய்யு முறைமை புணர்த்துகின்றார்.

ஈசனுக் கன்பில்லா ரடியவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வு
யிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லார், பேசுவதெ
ன் னறிவிலாப் பிணங்களை நா மிணங்கிற் பிறப்பினொடு
மிறப்பினொடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ, யாசையொடு மர

னடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரும
மாகச்செய்து, கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியினின்
றுகும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. (௨)

(இ-ள்) ஈசனுக் — சிவனிடத்திலே நிறைந்த பத்தியில்லாதவ
கன்பில்லா — ர்களவனடியார்களிடத்திலும் பத்தியற்
ரடியவர்க் — றவர்களே! அஃதெனபோல வெனவில்? யா
கன்பில்லார் — தாமொருவர் மனைவியிடத்தில் மிகுந்த விரு
ப்ப முண்டாகில் அவள் பிள்ளையிடத்து மி
குந்த விருப்ப முண்டாம், அவளிடத் தாசையில்லாவிடத் தப்பி
ள்ளையிடத் தாசையில்லாத வாறுபோல

வெவ்வுயிர்க்கு ம — எல்லாப் பிராணிகளிடத்துங் கிருபைய
னபில்லார் தமக் — றவர்கள் தம்மனதிலு மன்பற்றவர்களே!
குமன்பில்லார்

பேசுவதென் — சிவன் சர்வான்மாக்க ளிடத்தும் வியாபி
னறிவில்லாப் பி — த்திருக்கிறானென்கக் கருதியவர்களிடத் த
த்தர்களைநாம — ன்புசெய்யாத பித்தர்களுக்கு நாமென்னபுத்
தி சொல்லப்போகிறோம்.

இணங்கிற்பிற — இவர்களறிவில்லாத மூடராதலா லவர்க
ப்பிறெந்து பிற — ளைச்சேர்ந்தால் ஜனன மரணங்களிலே வி
ப்பிறெந்தும்பிண — ழுந்தி விடுவோர்களாதலா லவர்க ளிணக்க
க்கிலோ விடுநீ — த்தை யாதொன்று மியாதது நீவிடுவாயாக

ஆசையொடும — விருப்பத் துடனே மெய்யன்பைப் பொரு
ரனடியாரடியா — ந்திச் சிவனடியா ரெப்பொழுது மந்தப்பர
ரை யடைந்திட் — த்தைவிட்டு நீங்கா திருப்பார்க ளாதலா லவர்
டவர்கரும முன் — க ளடியாரைக்கூடி யவர்கள் கருமத்தை
கரும மாகச்செ — யுன்னுடைய கருமமெனக் கருதிப் பணியிட்
ய்து — டுக்கொண்ட வடிமையைப்போல அவர்க

ளோவுதற்கு முன்னே யறிந்ததனைச் செய்து முடித்து,

கூறிமொழிந்து — நாமிவாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாமோ வென்று மனதிற் சமுசயமுற்று,

அருணஞானக் குறியினின்று — அந்த ஆசிரியராலே யுணர்த்தப்பட்ட நிட்டையைப் பொருந்தி நின்று;

கும்பிட்டுந் தண்டமிட்டுங் கூத்தாடித் திரியே — எவ்விடத்துஞ் சர்வவியாபியாய் நின்ற பொருளைக் குறித்துக் களித்துப் பரமமான ஆனந்தத்துடனே பொருந்திக் கும்பிட்டுந் தண்டமிட்டுங் கூத்தாடித் திரிவாயாக எ-று

தமக் கிணையில்லாரென்பது, தாமுயற்சி கருதாமையுற்றியது.

அடியார் - சிவஞானிகள் சிவஞானிக ளடியாரென்றது பொதுமைபற்றிச் சிவபத்த ஜநங்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம் ஞானரத்நாவளி சிந்திய விசுவத்து மதிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே விடம்பெறக் கூறுதல்.

அடியவர்க் கிணையில்லா ரீசனுக்கிணையில்லார்-சிவனடியாரிடத்தில் பத்தி யில்லாதபேர் சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத பேர்களே! சிவனடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணாமல் சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலு மது விருவளப்பின பொருட்டான ÷ கபட்டியமான பத்தியே மாகேசுவரரிடத்திலே யவமானம்பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைபண்ணினாற் பயனில்லை.—

[illegible]
[illegible]

எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பிலார் - எல்லாச் சீவனிடத்திலுந் தயை யுண்டாயத் தம்மைப்போல் விசாரித்தபோக்கோ சனன மரணமாகிய கடலிலே நின்றுங் கரையேறவன்புடையவர்கள், இதில்லாதபோகள் தன்னிடத்திலே யன்பில்லாதபோக்கோர்,— பேசுவதென் - அவர்களை நான்சொல்லுவதென்ன,— அறிவில்லாப் பிணங்களை நாயினங்கிற பிறப்பிலுழன்று மிறப்பிலுழன்றும் பிணங்களேயாவர் - அறிவில்லாதபடியினாற் பிணங்களுக்கொத்த போகளுடனே காலகூடிய பிறப்பிறப்புக்கேதுவான தாமங்களைப் பண்ணும்படிக்குச் சொல்லிக் கலகம் பண்ணுவார்கள் ஆகையா லவர்களுடனே கூட்டரவை நீத்துவிடக்கடவை.— ஆசைபோ மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்டவர் கருமமுன் கருமமாகச் செய்து கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - மிக்க நேசத்துடனே சிவனடியாரையு மவர்க்கேவற் செய்வாரையும் [illegible]தவர்க்கு வேண்டுங் கருமமே யுனக்கு வேண்டுங் கருமமாகச்செய்து அவர்களுடனே பேசுங்காலத்து மவர்களைச் சொல்லும் பூச்சியவசனமும் முன்னிலைச்சொல்லும் நைச்சியவசனமும் முன்னிலைச் சொல்லும் + நைச்சியவசனமும் தப்புமோ வென்று கூச்சத்துடனே பேசி யாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞானநிஷ்டையிலே நின்று மெவ்விடத்திலுஞ் சிவமே கண்டு தண்டனிட்டுக் கைகொட்டிக் குணிக்கக் கூத்தாடித் திவ்வாறு சஞ்சரிப்பாயாகவென்ற திதன்பொருள்.

— காபட்யம்-வஞ்சனை, + நைச்சியம்-அடக்கம்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதவுடது.

ஞானச் சூறியினின்று தாசோசம் பாவனை காக்க கச்சரி யை யரிக்கும்பட்சத்துஞ் சிவோசம் பாவனை ஞானக் கிரித்தச சரி பயமொன்று தாற்பரியம்

மறைறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அதத்தொடர்புடையார் இணக்கம் அதகாமப்பயைக்கூழ வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபே ருவகையும், அல்லாரிணக்கம் அதனைப் பாறச்செய்யுங் கிளையா தல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மா றூ சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரன்மலரடிக்கீழ் இருக்கப்பெ ற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீரையராகிய வத்தொடர்புடை யாரோ டிணக்குதற்கண் உவகைமிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீர்மையராகிய பிறரோ டிணங்குதற்கண் வெறுப்புமிகுதியும், இயல்பா னுளவாமென்பதாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துத ற்கு

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்

காமுகனுவானொருவன் ஒரு வனிதையிடத் தன்புடைய னென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழு மனநினைவு பற்றி யே தெளியப்படும். அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடி

யவரைக் கண்டு நிகழு மன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாக லான் அடியவர்க் கன்பிலவழி யீசனுக் கன்புடையார்போலொ ழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார் அடியவர்க் கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பிலரென்றும், எவ்வுயிர்க்கணு முள னாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அதுதொடர்பு பற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார் ஈசனுக்கன்பில ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பி லவாதார் தாமுயிர்க் குறுதி செய்துகொள்வா ரல்லரென்பார் தமக்கு மன்பில்லாரென்றுங் கூறினார்.

“அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்” என்புழித் தம்மென் றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமை யறிக.

இந்நெறிமறை முகத்தால் அடியவர்க் கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க.

அவர்கரும முன்கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைந் தின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண்ஞானக் குறியி னென்றார்.

கூசுதல் அவருயர்வுந் தனிழிவும் நோக்கி நிகழ்வது.

கும்பிடுதலுங் கட்டியிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகு தியி னிகழு மெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித் துணர்த்தப் பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத நி மலனுக்கென்ன ஆண்டே யுடம்போடு புணர்த்தோதி வலியுறுத் தமையின், வேறு கூறிற்றிலர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஞானமூர்த்தரா யுள்ளவர்கள் சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

கூடலாகாதென்றுஞ் சிவபத்தர்களுடனே கூடவேண்டுமென்று மருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லார் - பரமேஸ்வரனிடத்தப் பத்தியில்லாதவர்கள் சிவனுடைய வடியாரிடத்திலும் பத்தியில்லாதவர்களா யிருப்பார்கள். இதன்றியும்,—எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - சர்வான்மாக்களிடத்திலுங் கருணை இரக்கமு மவர்களிடத்தி லுண்டாகாது,—தமக்கு மன்பில்லார் - முன்சொன்ன விடயங்களி லன்புடையவர்களாகிற தங்களுக்கும் பிழைக்கலாம், அது வில்லாததுகொண்டு தங்களுக்குந் தாமுங் கிருபையில்லாதவர்கள்—பேசுவதென் னறிவில்லாப்பிணங்களை - இப்படிக்கொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை யென்னென்று சொல்லுவேம—நாமிணங்கிற பிறப்பிலிறு பிறப்பிலும் பிணங்கிடுவாயிறந்து - நாமவர்களுடனே கூடில் மெய்க்குப் பிராணனுய்நிற்கிற சத்தியத்தைத் திரிபாகு வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து ஜநநத்திலு மரணத்திலு மாறிமாறி வருகிற துக்கத்தை யுண்டாக்குகிற புத்திர மித்திர களத்திராதிகளோடு கூடுதலை நீக்கி,—ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரையடைந்திட்டு - விருப்பத்துடனே கனவிலு நனவிலுஞ் சிவனை யல்லது மற்றொன்றையு மறியாத சிவனுடைய வடியார்களுடைய வடியாரோட்சியிலே கூடிக்கொண்டு,—அவர்களும் மனங்களும் மாகச்செய்து - அவர்க ளருளிச்செய்த பணிவிடையை யுன்னுடைய காரியமென்ற பிரியத்துடனே செய்து,—கூறுமொழி யருண்ஞானக் குறியினின்று - அப்படிச் செய்தே யாவசெய்தேனென்னுஞ் சுதந்தர மற்ற அந்தச் சிவபத்தர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய கருணையுமாகி சிவஞானத்தாலே சத்தியத்தைத் தரித்து அந்த நிலையிலே நின்று,—கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரிந்து- அந்தச் சிவபத்தர்கள திருக்கூட்டத்தைத் தண்டனிட்டுப் பண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூத்துமாடித் திரிவ, அப்படிச் செய்தா லாற்சித்தமான கன்மம் பொருந்தா.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ, ௨-வெ "மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்குஞ், சிறப்பில்லார் தந் திறத்துச் சேவை—மறப்பித்துப், பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வி னாலுணரு, மெய்த்தவரை மேவா வினை" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இன்னுஞ் சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தர்களோடுகூடிப் பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாசனை பொழியவே ஆகாமிய மிவர்களுக்குச் சேருதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

காமுகனாவா னொருவ னொரு வள்ளையினிடத்து அன்புடையனென்பது அவளோக்கத்திற்கண்ணீர் நிகழு மன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படும், அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்டுழி நிகழு மன்புடைமை பற்றியே, ஈசனுக்கு அன்புடைமை தெளியப்படுமாகலான், — அடியவர்க்கன்பில்லா ரீசனுக்கு அன்பிலார் - அடியவர்க்கன்பில்வழி யீசனுக்கு அன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை, — எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - எவ்வுயிர்க்கணு முளனாகிய ஈசனிடத்து அன்புடையார்க்கே யத்தொடர்ப்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும், — தமக்கு மன்பில்லார் நாம்பேசுவதென - இவரிடத்தன்பில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்து கொள்ளுவா ரல்லராக வினைத்தினை யாஞ்சொல்லுவதென்னை, கழிகாமத்தா ராயினு ரக தொடர்புடையார் இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க

குரோதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையாமாறுபோல அர
னடியாரடியாரை யடைந்திட்டவாகரும முன்கருமமாக ஆ
சையுடன்செய்து - மாறுதசிவாநுபவ மருவிக்கொண்டரன்ம
லரடிக்கீழிருக்கப் பெற்றாற்கு அதனைவளர்க்கு நீர்மையராகிய
வத்தொண்டர் புடையாரோ டிணங்கி யவர்பணியை யுன்பணியா
கவே தற்போத முனைந்தலின்றி விருப்பத்துடன் செய்தற்கண்
உவகை மிகுதியும் காமுகரல்லாதார் திணைக்க மதனைப்பயரச்செ
யுங் கலையாதல்பற்றி யதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோ
ல,—அறிவிலாப் பிணங்களோ டிணங்கிற்பிறப்பினிலும் பிறப்பினிலும
பிணங்கிடுவர் விடுகி - அதனைக்கெடுக்கு நீர்மையராகிய அறிவி
லாரோ டிணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற் படுத்துவராதலி னவர்கண்
வெறுப்பு மிகுதியும் உளவாம், அதனைவிட்டு நீங்கி,—கூசிமொ
ழிந் தருண்ஞானக்குறியினின்று - அடியார்தாயாவு முன்நிழ்வு
நோக்கிக் கூசி நயமொழி கூறிச் சிவஞானத்தா லிரண்டறவக
தவித்த நிலையினின்று,—கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடி
த் திரியே - அவ்வுவகை மிகுதியாற் கும்பிட்டுக் கைகொட்டிக்
கூத்தமாடித் திரிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது
முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத திரிமல
ங்களை வாண்டே யுடம்பொடு புணர்த்து ஒதி வலியுறுத்தமை
யின் வேறு கூறிற்றிலர்.

கஉ-சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன் திருவேடத்தானை யுண்டாக்கிச் சர்வாணமாக
கலையு மீட்டுக்கையின்பொருட் டோர
சிறப்புவிதி புணர்த்துதினைரூர்

அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கி யங்கங்கே
யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற், செறிதலினாற் றி
ருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விக்கு
மத்தாற் சிவனுமாவர், குறியதனை யிதயத்தே யரனைக்
கூடுங் கொள்கையினா லவனாவர் குறியொடுதா மழியு,
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று நேசத்
தாற் றொழுதெழுமின் பாசத்தாள் விடவே. (௯)

(இ-ள்) அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கி — ஆன்மாக்களுடைய மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவன் றனது காருண்ணியத்தாலே யாவருந் தன்னையுணர்ந்து வழிபடுதற் பொருட்டு மாயாகாரிய மாகிய வுடலைப் படைப்பித்து,

அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து — எண்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதங்க டோறு மவ்விடத் தவ்விடத்திலே யான்மாக்க டோறு முயிர்க்குயிராய்நின் றதற்கேற்ற ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நிற்றலால்

அருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகும் — சிவன் றன் றிருவருள் அவ்விடங்க டோறும் வியாபித்து நிற்கிறத்தினாலே அவனது வேடமாகிய திருநீறு முருத்திராக்கமுந் தரித்திருக்கு மடியார்களையுஞ் சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும். அஃதன்றி,

சிவோகம் பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் — சோகம் பாவனை பண்ணும்பொழுது அத்துவிதமாகப் பாவிக்குமதனாலே இந்த ஞானவான்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும். அஃதன்றி,

குறியதனுவி நயந்தேயரனை க் கூடினகொள் கையினுலவனு வா

ஆசாரியன காட்டின குறிவழியே நின்று தங்கள் மிருதயங்களிலே சிவனை யந்தரியாகமாகப் பூசித்து முடிவிலே கண்டுகொண்டு தானந்தி லேயோகமும் பிரபலித்துக் கொண்டிருந்த கோட்பாட்டினாலும் சிவனுக்கே சிறப்பார்கள்.

குறியொடுதா மியு நெறியந் ஞற சிவமேயா ய் நின்றிடுவா

இப்படிப் பலவாகத் தாங் குறித்துக்கொண்டு நின்ற குறிப்புகளுங் குறிக்கறியும் புத்தியாதிகளுஞ் சேர விலயிக்கைப் பொருந்தினவிடத்து நிட்டையைப் பொருந்தி நிற்கிற வழிபாட்டினாலும் சிவமேயாய் விடுவார்

என்றால்

இப்படி பேதங்கள் பலவாகக் காட்டுகை யின்ற திருவேடத்தாரோ டணிக அஃ தெக்காரணத்தா லெனில்?

நேசத்தார் றொழுதெழுமின பாசத்தாள விடவே

பாசத்தாள விடவே நேசத்தார்த்தொழு தெழுமின எனப் பதமாறுக. யாதாமொருவரொருவன வீட்டிற் களவுகொள்ளக் கருதுமவன அவன வீட்டுத் தாழ்க்குப் பொடிப்போட்டுத் தியதை விடுவிக்கு மாறுபோல,

இந்த வாணமாக்களையுஞ் சிவன முத்தி யடைவிக்கையின் பொருட்டு இவர்களை வணக்கஞ்செய்யவே புனனைவிட்டு நீங்கவொட்டாம லிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பதித்திருக்கிற பாசமாகிற தாள கழன்று நீங்கி யதுபோகவே பிரகாசமுண்டாம். எ-று.

இரண்டா முருபு காலாமுருபாய் மயங்கிற்றென வறிக.

இதற்குக் காரிகமெனவறிக. (க.)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலஞ்ச சிவபத்தர்களிற்கு நிலைமையாற சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவரியான றனையறிய வாக்கையாகக் யங்கயகே யுயிராக குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற செறிதலின்றற திருவேடனு சிவனுருவேயாகும - பாசவறிவாலும பசுவறிவாலும மறிதறகரிதாகிய சிவன றனனை யுணருமாறு தவமபணணும தேகததையும தபோவேஷததையுங் கொடுத் தந்த தேகததில ஜீவாதமாககளிடததிலே பரமாதமாவாக நின்று சிவஞானததைப பிரகாசிப்பித்தக கருணையினாலே பிரிவறப பொருந்துகையினால் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தந்த தேகம சிவனுடைய திருமேனியேயாம. இது ஞானசரிதைபணணு மவரைச சொன்னது —சிவாகம பாவிக்குமதநாற சிவனுமாவா; பூதசுத்தியானநதரம சிர்கணடாதி மாதிருகை பஞ்சபிரம ஷடங்க காஷடததிருமசத கலா வியாசஙகளைப பணணிச் சிவோகமெனறு பாவனைபணணுமததாற சிவபாவனையும, உமையினாற் ஜீவபாவனையு முடையவரகளாவாகள். இது ஞானததிற கிரியாவானைச் சொன்னது — குறியதனுலிதயததே யரனைககூடுங் கொள்கையினு லவனுவா - அஷடகலாப + பிராசாதத்தை இருதயாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக் கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உனமனை சத்தி சுகிதரான—அகாசிருக்கை வேறறப் பொருந்து முறைமையினு லககப பரமசிவனும். இது சிவஞானயோகியைச சொனனது —குறியொடு தாமழியு செறியதனுற் சிவமேயாய் நிற்றலினவர் - ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னு மூன்றும அழுவிழோ சந்தி சிவசமமா வெனனும பேதமறச் சிவமேயாவா ரொாரதேறறம். தேறறமாவது, சிவனேயல்லது ஜீவபாவனு சறறமில

லை யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான போக ள் சிவனேயென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே,—நீங் சத்தாற்றெழுந்துபோ பாசத்தாரவிடவே - சிவனன்பரா மிருந்த த வனபினாலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்னைப் பந்தித்திருக்கும் பாசங்களானது நீங்கிவிட

பாசத்தா ரென்றது இழிவின வந்த உயர்திணை வாய்ப் பாடு

ஏகார மீற்றசை

+ ப்ராசாதம்-உபரிகை, — அநாசிருதர்-ஒன்றையும்பொ ருந்தாதவர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்களுந் தாசோகம் பாவ னை சத்தருவாளுடும் பாராகுற்ற பொது பாவனை பலிக்கு மு பாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றார்

சிவோகம் பாவிக்குமத்தால - அறியாமை யறிவகற்றியெ னும் திருவிருத்த முதலியவற்றிற் செப்பியபடி சிவோகம் பாவ னை பண்ணுதலால் பாவனு சாமர்த்திய மில்லாத போது,—குறி யதஞ்லிதயத்தே யானைக் கூடிக் கொள்கையினாலே - இருதய கம லத்துற நீரா கிருதி சாதா கிருதி சதாசிவா கிருதி முற்ற சகள நி டகள சகள சாகாரத் தனமையினுற சிவனைத் தியாணிக்குளு செ யதியினாலே,—அவனுவர் - சிவ சமான சாதிசயனுவர்,—கு றியொடு நாமழியும் நெறியதனால்- நிராகார சிவ சமாதியில்,— சிவனேயாய நின்றிவோ-சிவனைப் போற் சிவனுவர்.

மறைறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வேடத்தாலும் பாவனையாலுஞ் செயலாலுந் தன்மையாலுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடக்கலின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பாசப்பற்றுடையார் தம் பற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்.

சிவமாதல் தெளிந்தகோடற்கு வேடமுதலியவற்றொடொன்றேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினார்.

அவ் வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க.
பாசத்தார் ஆகுபெயர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

நேரே சிவபத்தர்களாந் திருவேடத்தைப் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென் றருளிச்செய்கிறார்.

அறிவரியான தன்னையறிய யாசகையாக்கி - ஆன்மபோதத்தா லியாவராலு மறிதற்கரிய பரமேசுரன் தன்னை யறியுநிமித்தமாகத் தன்னுடைய பத்தர்களுக்குத் திருவேடமாகிய தனது திருமேனியைக் கொடுத்து,—அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவு கொடுத்து - தன்னை யவர்களறியும்படிக் கிட்டக அவரவ ரிருதயத்திலே யவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையாலே ஞானகலையும் பிரகாசிப்பித்து,—அருளாற் செறிகின்ற திருவேடமே சிவனுருவேயாகும் - தனது காருண்ணியத்தினாலே இவர்களிடத்திலே தான் பொருந்தி நிற்கையால் விகற்பத் திருவுருவரு சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படுமே —சிவோக

ம்பாவிக்குமத்தர் சிவனுமாவர் - நானென்பெரு மூசலில்லை சாயுமுரு சிவனென்று திபாணிக்கைப்பா லிவர்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும்,—குறிப்பத்து லிதயத்தே யரனைக்கூடும் கொள்கையிலுலவுவர் - ஆசாரியன் தரிசிப்பித்த வந்தத் திபானத்திலேநின்று தங்க ளிருதயங்களிலே பரமேஸ்வரனை ஏகிபாவம் பிரபவித்துக்கொள்ளுகிற கோட்பாடுகளாலே சிவனுக்கேயிறடாகள—குறியொடு தாமழியுமென்றி யதனுற சிவமேயாய் நின்றிடுவா - தாம்பபடி கொள்ளுகிற திபானங்களுந் திடானித்துநிறகிற தங்களுடைய ஆனமபோதங்களும பினபு சேரவழிந்துபோகிற முறைமையாலே ஆனமபோதரு ஜீவியாம லநதச சிவமேயாய நின்றுவிடுவாரகள் எனனவே யிவாகளிடத்திலே பரமேஸ்வர னிப்படிப பிரகாசிப்பன, அல்லாதவிடத்தில நிறகச்சேயுந் தோன்றுமலிறபன,—என்றுல - வேதாகமங்க ளிப்படியென்று சொல்லுகையால,—நேசத்தாரதெருமூறுபடு பாசத்தாரிடவே - உன்னுடைய பாசமானது விடடுப போமபடி இப்படிச சொல்லப்பட்ட மயேஸவரர்களைச சிநேகத்தாலே பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம ௧௨-சூ, ௩-வெ,
"தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தானகொடுத்துத், தன்னுணரத்தாமும் இருத்தலால—றனனுணரு, நேசத்தார் தம்மா நிகழுந் ததிசெய்போர, பாசத்தார் கின்றுமபதி" என்னுமதனைக்கொளக

இதனுற சொல்லியது, மயேஸ்வரரிடத்திலே சிவன் பிரகாசியா நிற்பனெனறும அல்லா விடங்களி லப்பிரகாசரூப நிறபனெனறும ஆகையால் மயேஸ்வரரைச சிவனுக்க கருதி வழிபாடுசெய்யவே யிவனுக் குண்டான பாசமவிட்டு நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது,

---

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிவறியான - அசிந்திதனாய்நின்ற பரம்பொருள்,—தன்னை யறிய - உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை யாக்கி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தன்வடிவத்தைத் தன் அன்பர்க்களித்து,—அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து - யாங்கணு முயிர்க்குயிரா யறிவினைவிளக்கி,—அருளாற்செறிதலினால் - அருளாற் கலத்தலால்,—திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - அத்திருவேடத்தானுஞ் சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலானும்,—சிவோகம் பாவிக்குமதனால் - சிவோகம் பாவனையானும்,—சிவனுமாவர் - சிவமேயாதற் றெளியக்கிடத்தலானும்,—இதயத்தே குறிப்பதனா லரனைக்கூடுங் கொள்கையினால் - இருதயத்தானத்தி லொருகுறியினைக்கண் வைத்து முதல்வனைக் கூடுஞ் செயலானும்,—அரனாவர்,—சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலானும்,—குறியொடு தாமழியுநெறிப்பதனால் - குறியுடனே தாமென்பதொன்றின்றாகிய தன்மையானும்,—சிவமேயாய்நின்றிடுமென்றால் நேசத்தானீ தொழுதிடு - சிவமேயாதற் றெளியக் கிடத்தலானும், அதுபற்றி யவரை யானென்னவே தேற்றி வழிபடுக,— பாசத்தார்விடவே - ஏனைப் பாசப்பற்றுடையார் அதுபற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன் சர்வ வியாபியாயிருந்தாலுந் தன்னிடத்
தன் புடையார்க்குச் சாந்நித்திய மாகு
முறைமை புணர்த்துகின்றார்

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே, யு
ருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினையு மவர்க்கு முளனங்கு
மெய்க்குமில னிங்குளனென் பார்க்கு, விருப்பாய வடி-
வாகி யிந்தனத்தி னெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்தி
ப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெங்கு, முருக்காண வொண்ணாத
பான்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல்வெளிப்
பட் டருளுவ னன்பர்க்கே. (௪)

(இ-ள்) திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே — சிவாலயத்துக் குள் ளெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சதாசிவனென்று கருதுமவர்க்கு அவ்விடத்திற் சாந்நித்தியமாக நிற்பன். திருக்கோயில் தூலலிங்கமாயிருக்க அதனைக் கூறாமற் றிருமேனியென்னக் கூறிய தென்னையெனில்?

கோயில் தேகமும் அதிலிருக்குஞ் சிவலிங்கந் தேகியுமாத லாற் கூறியதென வறிக.

சிவனெனவே யென்று தேற்றங் கூறுகையாலந் தமூர்த்தியிடத்திலே வியாபித்திருக்கும் பரமசிவனைக் கூறியதாயிற்று; வியாப்பிய வியாபக பாவத்தினாலே தேகத்துக்குந் தேகிக்கும் பேதமில்லை யெனவறிக.

உருக்கோலி மந்திரத்தாலே நினையுமவர்க்கு முளன் அங்கு — வியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்த லிங்கம் அவ்வியத்த லிங்கமென மூவிதமாகக் கூறிய திருமேனியை யதிட்டா சுத்தமாதலாற் சுத்தனுக்கு மாயேயம் பொருந்தா தாகையாற் சுத்தமான மந்திரமே திருமேனியாக

லாம் முப்பத்தெட்டுக் கலைமுதலியவற்றால் திருமேனியாக்கித் தியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்தக் குறியிடமாகத் தானே பிரகாசியாநிற்பன.

எங்குமுளனிறை	பரிபூரணமாயெங்கும் வியாபித்திருக்கி
குளனெனப்பாற்	ற சிவனெவ்விடத்து மில்லை சாலப்பழுத்
கு விருப்பாய வ	லிய ஆவாகனத் திருத்தியங்களைப் பண்ணு
டிவாகி	கையா லிங்கேதானே யுளனென்று றுதியி
	டவாகனக் கவ்விடத்திற்றானே யருச்சித்து

ப் பிரகாசியாநிற்கும் அஃதெனபோலெனின்?

இந்தனத்தி	தாபரமானவோமுதலானவிருக்க மரத்
னெரிபோல்	தினகண வியாபித்து நிற்கிற அக்கினியான
	து, அரணியைக் கடையிலேயெறிக் கடைந்

துவிட்டத் தக்கினியானது பிரகாசித்தாற்போலவும்,

மந்திரத்தின்	பிராசாத மந்திரோச்சாரணத்தினாலே
வந்துதிப்பன	அவ்விடத்துப் பிரகாசியாநிற்பன

இருஞ்சுரபிக்	பெரிய சுரபியினுடைய கொம்புமுதற் குளம்
கெங்குமுருக்கா	பீருகப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ
வை வொண்ணாத	விடத்திற் றோன்றாமற் கன்றுக்கிரங்கித் தா
பால் முலைப்பா	னே முலைக்கண்ணிலே பிறங்கி விம்மித்தோ
லவிம்மி பொழு	ன்றி பொழுகுமாறுபோல அந்தச் சிவனு மன்
குவது போல	பாக்கே யுருகி நிட்களமானவன்றானே மூர
வெளிப்பட்டரு	த்தீகரிக்கு முறைமையு மித்தன்மை எ-று
ளுவ னன்பாக்	
கே	

இதனாற் ருபா சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்து நிற்கு முறைமை கூறியதாயிற்று. இக்கருத்துச் சூக்குமத்தும் நிசுவாசத்தும் சுப்பிரபேதத்து மறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனென்றே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கு-திருக்கோயி லுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க் கந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—அங்கே மந்திரத்தாலுருக்கோலி யுளனென்ன நினையுமவர்க்குமுளன்-அந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்கமந்திரங்களினாலே யுளனென்று பாவித்த போக்கு மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச் சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—எங்குமில னிங்குளனென்பார்க்கு விருப்பாயவடிவாகி யிந்தனத்தினெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன்-சிவ னகண்ட பரிபூரணனென்ன றியாமல் மந்தமதிகளா யெங்குமில்லை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தினக்கிஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திர நியாசங்கொப்பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்து மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே,—இருஞ்சுரப்பக்கெஙூ முருக்காணவொண்ணாத பான் மூலைப்பால் விம்மியொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பர்க்கே-பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருக்கும் பின்னை யோரி—டத்தில காணப்படாமற் றனதுடைய கன்றைக் கண்டபொழுது மூலையிலே விம்மி யொழுகுவதுபோல ஆத்துமா வாகிலுஞ் சிவனிறைந் திருந்தானேயாயினும் மந்திரத்து வாயிலே பிரகாசித்துப் பத்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்தருளுவனென் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

யோக சாமர்த்திய மில்லார்க்குத் தியானோபாய முரைக்கின்றார்

ஸ்ரீகண்ட தேசிகரால் தரிசனங் கொடுப்ப னென்று சித்தாந்தம்

மறைந்த வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவனெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவனை ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினுமெனக் கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ள மெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம் மந்திரங்களாலவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருள்செய்வன். அவ்வாறுபோ லேகதேசமாகக் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையானாண்டு வழிபடு ஞானிகட்கு, கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வடிவே தானாய் எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக வென்பதாம்.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுகவென்பது குறிப்பெச்சம்.

உங்கேயென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும்

மந்திரத்தா லுருக்கோலி யெனமாறுக.

கோலியென்பது பெயர்.

உள்ள உள்ளம்

இலனென்பது இலலென்னு மிடைப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று

இங்குமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பாகக்கு விம்மி யொழுகுவதுபோ லெனவே யோகிகட்குக் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகண்மேற்று, "அன்பரொடு மரீஇ" என்புழிப்போல

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினார், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுமுணர்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே சிவன் விசேஷமாகப் பிரகாசித்து நிற்கிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிகளைச் சிவனெனவே கண்டவர்களுஞ் சிவனுறைவனங்கே - அழகிய சிவாலயத்துக் குள்ளே எழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கப்பெருமான் றனைச் சிவனென்றே யுபதேசத்தினாலே பதித்தவர்களுக்கு மவ்விடத்திற் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பன்,—உருக்கொலி மந்திரத்தா

லே கிரியையுமவர்க்கு முள்ள - அநந்தத் திருமேனியிலே மந்தி
ரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மங்கே பிர
காசியாநிற்பன்,—எங்குமிலிங்கருள் னென்பார்க்கு விருப்பாய
வடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்க
ச்செய்தே தற்சொரூபந் தோன்றும னிற்பன். இந்தச் சிவலிங்
கப் பெருமானிடத்திற் றோன்றி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு வி
ருப்பத்துடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்
பன் அதெங்ஙனெனனில்?—இந்தனத்தி னெரிபோல மந்திர
த்தின் வந்திந்த - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது மு
ன்பு காணப்படாமனின்று பின் பிவனாலறியப்பட்ட தோருபா
யத்தினு லந்தக் காட்டத்தி லுண்டானாற்போலத் தோன்றி,—
இருஞ்சுரபிக் கெங்குமுருக் காணவொண்ணாத பான முலைப்பால
விம்மி யொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவனென்பாக்கே -
பெரிய சுரபிக்குக் கொம்புமுதல் குளம்பீறாக வெவ்விடத்திலும
பால் வியாபகமாய் நிற்பினு மவ்விடங்களிற் பாலினது ஸ்வ
ரூபந் தோன்றாமனின்று முலைக்கண்ணிலே விம்மித் தோன்றித்
தாரையாகப் பொழியுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியா
நிற்பன் அவ்விடத்திலே வழிபடுகிற பத்தர்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ, ௪-வெ,
“கண்டொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கிபோற், றண்ட
ல்போ னின்றங் குளதாமாற—கண்டவருந், தானதுவா யன
ருளுஞ் தானதுவாய்த் தோன்றுமே, தானதுவாய்க் காணாத
தவர்க்கு” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு
தோன்றாமனின்று ஒருத்தரணிகொண்டு கடைய வவ்விடத்
திலக்நி தோன்றிய தன்மைபோல எவ்விடத்திலும் தோன்றும
ல்நின்ற சிவனும் பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கண்டு வழிபட, அவ்விடத்திற் பிரகாசியா நிற்பனென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னை - பருத்தன ரகலின்றி ஆலயத் தெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே,—சிவனெனவே கண்டவர்க்கு - சிவமெனக் கண்டுவழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவனங்கேயுறைவன - சிவஞானம் வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன,—மந்திரத்தா லுருக்கோலின்றென நினையுமவர்க்கும-அருவப் பொருளாகிய சிவனை ஈசானுதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோலினனெனக்கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உள்ளெனக்கு மிலனிங்கேயுளனெனப்பார்க்கும்-யோகிகளுள் ளெங்கனு மிலமாகவாழும் சிவனித் திருமேனியிலு மிருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக்கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தினெரிபோல் பானமுலைப்பால் கறக்கவொழுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி வந்தித்தும - கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியும் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம்மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாய்த் திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி நின்றருள்செய்வன,—அன்பர்க்கு-அவர்போலச்சதேசமாயக்குறிக்கலின்றி யன்புமாத்திரை யாண்டுவழிபடும் ஞானிகட்கு,—மிருஞ் சுரபிகன்றுக்கு முருகசாண வொண்ணுத பானமுலைப்பால் விம்மிபொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன - கன்றை நினைந்த புனிற்றுவின் முலைப்பால்போல அக்கருணை மிகுதியால அவ்வன்பேகாருய் எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வானுகலா னஃதறிந்து வழிபடுக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙன மிலிங்கத்தினையுந் திருவேடத்தாரையும் வழிபடுமெ வழிபாடு முணர்த்தி ஞானாசாரியனைச் சிவனெனவே வழிபாடுசெய்யு முறைமையு மூன்று திருவிருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞானயோ கக்கிரியா சரியைநாலு நாதன்றன் பணி
ஞானி நாலினுக்கு முரியன், ஊனமிலா யோகமுத
ன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகிகிரியா வானருளெ
ண கிரியை யாதி, யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையி
னி னின்றோ னசசரியைக் கேயுரிய னதலின்ஞானியாக்கு,
மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவன ன்
றென்று மிறைஞ்சி யேத்தே. (௫)

(இ-ள்) ஞான யோகக்கிரி யா சரியை நாலு நாதன்ற ன்பணி — சிருட்டி காலத்திற் பரமேசுரன் திவ்வி யாகமங்களை நாலு பாதமாகப் பிரித்துத் திகா ரானு குணமாக வருளிச்செய்தருளு சிவன் கற்பித்த தொழில்களே!

ஞானி நாலினுக்கு முரியன் — மேலான பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்த ஞானி ஞானம் யோகங் கிரியை சரியையென்கூறிய நாலுபாதத்துக்கு முரியவன்,

ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகி — யோக பாதத்தின் வழிநின் றட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்த யோகி குற்றமில்லாத யோகபாத முதலிய மூன்று பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்தற் குரியவன்,

கிரியாவான குருவென்றுஞ்சிரியை யாதியான விர வடிநூக குரியன

கிரிபா பாதத்தின வழிநின றனுட்டிக்கு மவனகுரு கிரியை சரியையாகிய விரணடி னையு மனுட்டிததற குரியவன,

சரிபையினி னி ன குரு வ சசரி யைக்கேயுரியன

சரியைத தொழிலிலேனின றனுட்டிததவ னாதச சரியைமாததிரமே யனுட்டிததற குரியவன, இவவாறு பேதிததுக கூறிய தெனனெனில் ?

உபாததியாய ரானவா மாணுககர் பககுவத்துக்கு இடாகக சர்பிககுமாறு போலச சிவனு மானமாககளுடைய பககுவத்து க கிடாக நாலுபாதஙகளாகப் பிரிததுக கூறியதென வறிக

ஆகலினு லியா ரகரு மீனமிலா ஞான குருவே கு ருவு மிவனே

ஒவவொருவ ரொவவொரு பாதத்தினவ ழி நின றனுட்டிததற் குரித்தாதலால எல லாப பாதமு மனுட்டிததற குரிய மேலான ஞானசாரியனு மிவனென வறிக.

ஈசனிவன குரு னென றுமிறை ஞசி பேததே

இநத ஞானசாரியனே சிவனெனக கருதி வணஙகித துதியுஞ செயக எ-று

ஏகாரந தேற்றம.

இதறகுக கிரநதமம் வாயவவிய சஙகிதையினு மறிக (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல மகேச்வரரை பினனுரை யினனா வழிபடுகவென னு முறைமை கூறுகினறது.

ஞானயோக கிரியாசரிகை நாலும் நாதனறன் பணி-நிர்ப தாரத்தையும ஞான முதலாகிய நாலுபாதத்தையு முபதே சிககிறது சிவனுடைய கிருததியம,—ஞானிகாலினுககு முரியன-

ஞானாசாரியனந்தச்சிவனே யாகையால் திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானமுதலாகிய நாலுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திரன்,—ஊனமில்லா யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியன்யோகி-யோகாசாரியன் அடயோகமல்லாத சிவயோகமாகிய யோகமுதலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—கிரியாவான்றொண்சரியையாதியா னிரண்டினுக்கு முரியன்-கிரியாசாரியனானவன் கிரியைசரியை யிரண்டுபாதமு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—சரியையினின்றோன் சரியைக்கே யுரியன்-சரியாபாதத்தை யனுஷ்டிக்கிறவனாகச் சரியாபாதத்தைத் தானனுஷ்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்குபதேசம்பண்ணக் கர்த்தனல்ல,—ஆதலினாலெவர்க்கு மீனமில்லா ஞானகுருவே குருவு மிவனே யீசனிவனென்று மிறைஞ்சிடத்தே-ஆதலினாலே சரியையை பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகிறவனிவர்கள் மூவர்க்கும் பாசஞானமின்றிச் சிவஞான மூர்த்தியாயுள்ள ஞானாசாரியனே யாசாரியன்? இவனே ஈசுவரனென்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடுக வென்றிதன் பொருள்.

இதனாற் சரியாவான் கிரியாவானையும் யோகியையும் ஞானவானையும் கிரியாவான் யோகியையும் ஞானவானையும் வாஞ்சிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுகவென் றிதன்பொருள்

இவர்களில் ஞானிக்கு வாஞ்சிரம மில்லையெல்லாராலும் பூசிட்டனென்று சர்வசாத்திரசித்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானாகிய ஞானி நிராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானநுட்டானத்தோடு சாலம்ப சிவ

யோகமாகும் யோகக்கிரியா சரியாவுடனான மூன்றிற்குரியன;
மற்றையர் மூவரும் தங்கள் தங்கள் மரியாதிக்குரியரென்று மக்
ஞல நிராலம்ப சிவயோகக்குருவே குருவென்று நிகழ்த்து கின்
றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக்கருத்தும அவரவர்
மாத்திரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச சரியையாளரைப்போல ஞானி
வழிபடுதலெற்றுக்கெனின்? நாலுபாதத்தினிகழும் கிரியையெ
ல்லாம் கத்தாவின் றுணைமப்பணியாகலால், உலகின் மருவாத
வின்பத்துள் வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத்
தொழிலும் ஞானி செய்கவே கடப்பாடெனபது உட்டொழில்
செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனை
யோர் தத்தம் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய
வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர்ந்து
கொள்ளப்படுவன. இனி ஈநால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணு
க்கர்க்கு ஆசிரியனமார உபதேசித்தற்கட்படு முரிமையும் இவவா
றே வைத்துணர்க்க; எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகு
ருவே தலைபாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்க
ளும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவவிரண்டிலு
ம வழிபடுக வெனபதாம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக்கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூ
றுவார், அவற்றையுளளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றை
யுடையார்து இயல்பினமேல் வைத்துக் கூறினார்.

சொற்பல்கா த மாட்டேற்றினமேல்வைத் துணர்ந்து கோடற்பொருட்டு, ஆகலினுலிறைஞ்சி யேத்தே யென்பதனையும் ஈண்டெடுனகூறினார்

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு

ாசனிவனெனபுழி இவனெனபது பகுதிபபொருள் விகுதி

ாணடு ஈசனென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை.

என்றுமென்னு முமமையை எதிரது தழீஇயிறுகைந் திருவேடமு மிவனேயென றிறைஞசிடேதனெனவு முரைத்துக்கொளக

இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்ருஞ்சூறு தெரிந்துணாத்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——()——

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிருர

ஞானயோகக் கிரியாசரியைநாலு நாதனறன பணி - ஞானமும் யோகமும் கிரியையும சரியை யும் இவை நாலும பசுக்களான மாக்கனை யிரட்சிக்கைப பொருட்டாகப பரமேஸ்வரன கற்பித்தருளின பணிவிடை, முன சொல்லிவந்த நாலு பாதத்திலும நிறகிற நாலுபேருக்கு மறிவொத திருக்குமோ வென்ற மாணாககனை நோக்கி ஓதுகிராதென றருளிச் செய்கிருர.—ஞானிநாலினுக்குமுரியன - ஞானபாதத்திலே நிற்கிறவ னிந்த நாலு பாதத்துக்கு முரித்தா யிருப்பன,—ஊனமிலாயோக முதனமூன்றினுக்குமுரியன யோகி - யோகபாதத்திலே நினறவன குறறமில

லாத யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரித்தா யிருப்பன,—கிரியா வானருளெனுங் கிரியையாதியான விரண்டினுக்கு முரியன - கிரியாவிதியானவனருளாகிய கிரியையாதியான விரண்டினுக்கு முரித்தாயிருப்பன,—சரியையி லினரருளெனுஞ்சரியைக்கே யுரியன - சரியையிலே நின்றவன சரியை யொன்றினுக்குமே யுரித்தாயிருப்பன,—ஆதலினூ லியார்க்கு மீனமிலா ஞானகுருவே யருருவும்-தான நாலுபாதத்துக்குங் கர்த்தாவிருந்து இதனாற் சொல்லியக்கவாக்கட்டு நாலுபாதத்தையுங் கொடுக்கிறவனாகையாலே குற்றமில்லாத ஞானாசாரியனே ஆசாரியனும்—இவ்வேராசனியனெரன்னாறு மிறைஞ்சியேத்தே-பரமேசுவரனை முன்னின்ற ஞானாசாரியனை முன்னேயென்று அட்டாங்க பஞ்சாங்க பாவத் தண்டனப் பண்ணித் தோத்திரங்களுஞ் செய்து வழிபடுவாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக்குத் தக்கதாக ஞானயோக கிரியா சரியையென்கிற நாலு பாதத்திலும் நிறுத்தி அதற்குத்தக்க முத்தியையுங் கொடுக்கிறவனான ஞானாசாரியனென்று மிவனே சிவனென்றும ஞானவான்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தாலுங் குரு வழிபாடு செய்யவேண்டு மென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானயோகக் கிரியாசரியை நாலுநாதனருள் பணி - ஞானயோகக் கிரியா சரியையென்னு நான்குபாதத்தினுமுள்ள கிரியையெல்லாம் கர்த்தாவினது உண்மைப் பணியாகலான,—ஞானி நாமினுக்கு முரியன - ஞானி ஞானமுதன் முன்கினுக்குமுரியன,—ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியனயோகி - யோகி அறிவில்லாத யோகமுதன்மூன்றிற்கு முரியன,—கிரியா

கருள

வானன்றே ஞானசரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன — சரியாவார் ஞானசரிய கிரியை முதலிய விரண்டினுக்கு முரியன,—சரியையி லின்றே லச்சரியைக் கேயுரியன — சரியாவான் சரியை யொன்றிற்கே யுரியன,—ஆதலினால் யார்க்கு மீனமில்லா ஞானகுருவே குருவாம்—ஆகலின் எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென்றார்,—இவனே யீசனிவனன்றோ வென்றும் இறைஞ்சியேத்தே—என்றுக் கூறிய தாபாசத்தமைச்சரும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி யவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்

இவை மூன்று செய்யுளானு மூன்றாஞ்சூறு தெரிந்துணர்த்தி வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ கஉ - சூ, ௩-ம், அதிகரணமுடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாசாரியனைச் சிவனெனப் பாவிப்பதெவற்றிற்கோ வெனில் இந்தப்பாவனை யில்லாவிட்டால் அவனுபதேசித்த மந்திர முதலானவை பலியாதாதலா லாசாரியரை வழிபாடுணர்த்தியதென் றுணர்த்துகின்றார்

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தயோகத்தான் மணிபிரத குளிகையினான் மற்று மற்றுந், தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்யவேத சகலகலை ஞானங்க டிரிகால ஞான,மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடுமோ சானருளா லடிசேர் ஞானம், வந்திடுமற றொன்றாலும் வாரா தாகு மற்றவையு மிவனருளால மருவு மன்றே. (௯)

(இ-ள்) மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்த யோகத்தால் மணிமந்திரக் குளிகையினன் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய

மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் கனகக்குச் சித்தித்த யோகங்களாலும் ஒளியையுடைய இரசகுளிகையாலும் வேறுவேறு சாத்திரங்களினாலே சொன்னபடியே செய்தால்

வேதசகலகலை ஞானங்கட்டிரிகாலஞான மங்கமிலாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும்

நாலுவேதமுஞ் சகலகலைஞானமும் பரகாயப்பிரவேச முதலியவற்று ளுண்டாகிய திரிகாலஞானமும் பைசாச முதலாயினர்க்கு மேன்மேல் விசிட்டமான அணிமாதியான வெட்டுச் சித்திகளு மிவையெல்லா முண்டாகா நிற்கும்

ஆசானருளா லடிசேர்ஞானம் ஒன்றிமற்றொன்றேனும் வாராதாகும்

ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தாற் றிருவடி ஞானமுண்டாம், இதனையொழிந்த இவை வேறொருவராலும் வேறொன்றினாலும் உண்டாகமாட்டா.

மற்றவையு மிவனருளால் மருவுமன்றே

முன்பு சொன்னவைகளெல்லா மிந்தவாசாரியன் பிரசாதத்தினாலுண்டாகா நிற்கும். எ-று

மற்றுமென்பதனால் தீர்த்தத்தினிடத்துந் தேவலிடத்து நகாலவிதானஞ் சொல்லுஞ் சோதிடரிடத்தும் பிராமணப் புத்தி பண்ணவேணுமெனக் கூறியது.

வாய்த்தயோகமென்பது ''வாயுரைச் செயித்த செயஞ் வாய்த்தற் கடையாளங்கள், வாயுராரோக்கியாதி யவற்றைய

…வுடலங்காட்டு, மாயமும்மனத்தினில்லை வசமுறும் புலன்களொன்றாங், காயத்தின் மலநீமற்று நோய்தெனக் கழியுமன்றே'' என்கையா லறிக

இதற்குக் கந்தகாலோத்தரமும் பிரவு முளவெனவறிக (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்தினாலே அந்த ஞானாசாரியனே சித்தி முத்திக் கொடுப்பவனாதலா லவனையே வணங்கி வழிபடுக வென்று முறைமை கூறுகின்றது

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயுத்தயோகத்தால் மணியிரதகுளிகைகளால் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொல்லப்படு செப்பிய வேதசகலகலைஞானங்க டிரிகாலஞான மந்தமிலாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும்-இது வெளிப்பொருள்;—

ஆசானருளா லடிசேர் ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும்- ஞானாசாரியனனுக்கிரகத்தினாலே சிவசாயுச்சியத்தை யடையுஞ் சிவஞானமான துண்டாம், வேறே ருபாயங்களினாலு முண்டாகாது;—

மற்றவையு மவனருளால் மருவுமன்றே - முன் மந்திராதியுபாயங்களினாலே வேதாதியான வித்தைகளும் அணிமாதி அஷ்டமகா சித்திகளும் அந்தஞானாசாரியனுடைய கருணையினாலே பொருந்துவதா மென் றிதன்பொருள்

"அன்றென்கிலீ யாமென்றதருவே"

ஏகாரம் - ஈற்றசை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரத்தார சாலப்பயோக முதலிய தந்திரத்தார சாக்கிர சுவாவதித்த திரிகால ஞான முதலிய பல முண்டாம், நிராலம்ப சிவயோக சொரூப தேசத்தார சிவத்துவம் பொருந்தும், நிராலம்ப சிவயோகப் பொருட் சித்தாந்த மகா வாக்கிய ஞானம் வரும், மற்றொன்றால் வாராதென் றுரைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனை ஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியு மமையும், திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனை யின்றி யமையாது, ஆகலால் இவனேயீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சி யேத்தென்பதாம்

ஆகலாலிவனேயீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்

அவ்வாறேத்தற்குரிய பெருமை கூறியவாறு

மற்றவையு மவனருளான மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்திறலே சத்தியத்தைத் தரி

சித்துச் சிவானுபவத்தை யனுபவிக்கிற சாயுச்சியம் ஞானாசாரியனாலொழிந் துண்டாகாதென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

மந்திரத்தான மருந்துகளால் வாயத்தயோகத்தான மணியிரதகுளிகைகளான மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய-இன்னவின்ன மந்திரங்களாலே யின்னதின்ன துண்டாமென்று சொல்லுகிற மந்திரங்களாலும், இன்னவின்ன ஔஷதங்களாலே யின்னதின்ன துண்டாமென்கிற ஔஷதங்களாலும், பிராணாயாம முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நல்லயோகங்களாலும், ஒளியுடைய விரதகுளிகையினாலும், இவையொழிந்தும் வேறும் வேதசாஸ்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்தால்,—வேத சகலகலை ஞானங்கள் திரிகாலஞான மந்தமிலாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும் - நாலு வேதத்தையும் பல கலைஞானத்தையும் அறிபத்தக்க வறிவுகளும் செல்காலம் வருங்காலம் நிகழ்கால மென்கிற மூன்றையு மறியுமறிவும் முடிவில்லாத அணிமா மகிமா லகிமா கிரிமா பிராத்தி பிரகாமியம் ஈசத்துவம் ஆக விவை யெட்டுமாக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வறிவுகளெல்லா முண்டாகாநிற்கும் சிவஞான மிவற்றினாலுண்டாகாது அந்த ஞான முண்டாம்படி எப்படியென்னில்?—ஆசானருளா லடிசேர ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - ஆசாரியனுடைய கடாட்சத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்திலே பொருந்தி யிரண்டறக் கலந்திருக்கிற ஞானம் பிரகாசிக்கும், இப்படி யொழிந்து வேறொன்றினாலு முண்டாகாது இந்த ஞான மொழிந்து,—மற்றவையு மவனருளான மருவுமன்றே - முன்பு சொன்னவைதானு மிந்த வாசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே யுண்டாம்.

இதனாற் சொல்லியது, சாஸ்திரங்கள் சொன்ன முறைமையிலே மந்திர முதலானவற்றினாலே வழுவறச் செய்தாலவ

ரவர்க்கு வேண்டின் ஞானங்க ளுண்டாமென்றுஞ் சிவஞானங் குருகடாட்சத்தா லொழிந் துண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தலால் - பொருந்திய யோகத்தாலும்,—மணியிரத குளிகையினால் - இரசக குளிகையினால்,—மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னமுறைசெய்ய - வேறுவேறு சாஸ்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்தற்கும்,—மேவுஞ் சகலகலை ஞானங்கள் - வேதாகம முதலிய கலைஞானங்கள்,—திரிகால ஞானம் - திரிகால ஞானங்கள்,—அந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாதிமுதலிய ஞானங்களெல்லா மறிதற்கும்,—ஆசானருளா லணைந்திடும் - ஆசாரியனையின்றி யடையவும்,— அடிசேர் ஞானம் வந்திடு மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யடையாது ஆகலான்,—அவனருளான் மற்றவையு மருவுமன்றே - குருவருளா னெல்லா மருவப்பெறு மாதலி னிவனையே சனிவனரு ளொன்று மிறைஞ்சியேத்தே

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அகப்பாவன் பலத்தா லாசாரியனைப் பரம
சிவனெனக் கருதினாற் கனுக்கிரகஞ்செய்
யுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்

பரம்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்றா னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரன்றா னென்று, மரண

றாருசீர் நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை
வழிபடவே யவனிவனா யடியே, னிரங்கியவா ரணமா
மையினொடுஞ் சினையை யியல்பின்றொடும் பரிசித்து நி
னைந்தும் பார்த்தும், பரிகலத்தைத் தானாக்குமாபோற் சி
வமே யாக்கும் பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தா
னே (எ)

(இ-ள்) பரமசி இந்த ஞானாசாரியனே பரப்பிரம சுரூப
னாம மிவனே னென்றும்
னென்றும்
பரசிவனாம் பரமமான சிவனென்றும்
னென்றும்
பரஞானா மிவ மேலான சிவஞான மிவனேயென்றும்
னென்றும்
பராபரனாம் இவனே பராபர வத்
னென்றும்
ஆனந்தருசீர் இவனு மவனும் பேதமறவிருக்கிற வைக்கிய
நிலையெல்லா மிவ த்திலே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா
னே யென்றும் தொன்றதுவெல்லா மிவனுக்கே யென்றும்
அருட்குருவை இப்படிப் புத்தி பண்ணிக் கிருபையே வடி
வழிபடவே யவ வாயிருக்கிற ஞானாசாரியனை நாடோறும் வ
னிவனா யடியே ழிபடவே யந்தச்சிவ னிந்த வாசாரிய மூர்த்
தியைப் பேதமற வதிட்டித்துக்கொண்டு

இரங்கிய வார கோழியான திரக்கத்தா லண்டத்தைப்
ணமாமை மீன பரிசித்துக் கொண்டிருந்தும் ஆமையானது
னொடுஞ் சினை அதனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தும் மு
யை யியல்பின்றொ ட்டையானதை யிருபாலுங் கூட்டுக மீனா
டும் பரிசித்து நி னது சினையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்
னைந்தும் பார்த்து
ம்

பரிந்திலைகா ருக்குமாரேபோல

சினைத்துடனே யிவையிற்றைச் சொல்லிய முறையே தற்சொரூப மாக்குமாறு போல

சிவமேயாக்கு பரிசித்தருஞ் சிந்தித்துப் பார்த்துந் தானே

ஞானாசாரியனுமானுக்கருட் சிலரைப் பரிசதீக்கையைச் செய்தும் சிலரை வாசக தீக்கையைச் செய்தும் சிலரைத் திருநோக்கென்னுந் தீக்கையைச் செய்தும் சாயுச்சியத்துக்குச் சமமானருபத்தை யுண்டாக்குவன் எ-று

ஏகாரந் தேற்றம்

சிவம் பிரமத்துக்கு பரமாதலாற் பரப்பிரம மென்றும்

முத்தானமாக்களுக்குஞ் சிவத்வ முண்டாதலாற் பரசிவமென்றும்

அபரஞானத்துக்கு வேறாதலாற் பரஞானமென்றும்

பரமாய குண்டலிக்கு மேலாயிருத்தலாற் பராபர மென்றும்

இதற்கு விசுவசாரோத்தரம் (எ)

பன்னிருபனுவலும் பண்ணிப்பதப்பொரு - ளுன்னித் திரிவ ருணர்ந்தபெருமைய - ரனிய மற்ற வமலனடிக்கீழ் - அழியாவின்பத் தனுபவரவரே - இழியாருலகினுக் கியற்றாத் தொழிலுந் - தீண்டிக் குளிக்கை செம்பு தன்களிம்பு - மாண்டற்கக்கை மாம்புத்தனக்கே - மற்றொருசெப்பிற் களிம்பினை மாற்றும் - பெற்றியுங் களிம்பினைப் பெறுதலுமின்றே - யன்னநிலையா மமலனை யடைந்தா - ரனிய மற்று மடைப்பவாதாமே - திருத்துறையூர்ச் சைவன் திருந்துமறையுர் - வீரசூரைக்கும் வேதியன் மெய்கண்டான் - கருத்தி, னருணந்தி தேவனருண்மொழிப்பாயந்தே - யிருணந்த தம்பாற் கண்டிலேமே

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷத்திற்

கோவகை யானே காண்டிகை முற்றும்.

மாசிலுபசார மஞ்சனம் பூ கந்த, நேசமிகு தூபமொளி நீர
முந்—தூசடை ககா, யாடிகுடைகவரி யாலவட்டம் விசிறி, யா
டலொடு வாசகிபமீ ரெட்டாகும்

நிலையுடைய வனுதினமு நினையெனது மனமே, தொலைவிலரு
டருமகலு மலமுமுறு துயரு, மலைவுடைய யுனதுயட மதியுடை
யவருளு, முலைவின மறை ஞானமுனி யுரைசெயதிருமொழியே

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு

—0—

பரமபிரமம மிவனெனறும பரசிவனு மெனறும பா
ஞானமிவனெனறும பராபரனு மெனறு மரனருஞ்சீர நி
லையெல்லா மிவனே யெனறு மருடகுருவை வழிபடவே - சிவ
னுககுச சததியினுலும விநதுவினுலும அஞசவததையுணடு, அ
நத அஞசவததையி னினற நிலைகளெல்லாம இநத வாசாரி
யனே எனறு வழிபடுக அவைகளாவன குணநாமக கிரியைக
ளொனறு மினறி நிரவிகறப ஞானஸவரூபமாகப பெரிராயினி
னறது பரமபிரமம, பினபு பஞசக்கிருததியோனறிச சிவனென நி
னற நாலுசததிகளுந தனனிடததி லுணடாகச சுததமாக நின
றவவதரம பரசிவன, ஞானசததி மூரததிமானுயானமாககளு
டைய கனமஙகளையு மதின பககுவஙகளையும பாரதநதிரியஙக
ளையுங கணடு நிறகு மவசரம பரஞானம, பரமாகிய சுததாசு
ததமாயைககு மேலாயக கிரியாசததி மூரததிமானுயச சுதத
மாயையில காரியஙகளை யுணடாககு மவசரம பராபரம, சதா
சிவன மகேசுவரன ருததிரனெனனு நாமஙகளை யுடையதாய
சுததாததுவ மிசிராததுவ அசுததாததுவ கிருததியஙகளைப ப
ணணுவது அரனருஞ சீரநிலை இவவாறு பஞசாவஸ்* தாரூ
சயூதனுய் நினற சிவ மிநத வாசாரியனேயெனறு கருணையினு
லே கொண்ட குருமூரத்தி சித்தத்தின வழித்தாய நடக்க

வே;—அவனிவனாகு ஞானியை யிரங்கி - அந்தப் பரசிவனிந்த வாசாரியனே யாகிக் கருணைபூத்து,—வாரண மாமை மீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்தவைகாக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே - கோழியு மாமையு மீனும், முட்டையுஞ் சினையையும் பரிசினாலே யணைத்தும் நினைந்தும் பார்த்து முதலிருந்து ஆவரணங்க ணீங்கத் தன்றன் சுவரூபமாக்கிக் கொண்டவைபோல வாசாரியனும் பரிசதீக்கையினாலே மாயையையும் மானச தீக்கையினாலே கன்மத்தையும் + சாட்சுஷ தீக்கையினாலே யாணவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவமே யாக்குவன்

ஏகாரத்தினாலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி சமாவேச சிவசமமென்னு மூர்த்திக ளல்லாமல் சிவதாதாத்மியமென்றதெனவறிக

ஆக்குவனென்பதற்கு ஆக்குமென்பது வினைமுற்று

* அநுசயூதன் - கலந்தவன், + சாட்சுஷம் - கண்ணினது

ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கண் மூன்று
முட்கரண மோர்நான்கும் புலன்க ளைந்தும்
வருபகைக ளோராறும் பவங்க ளேழு
மாயந்திடப்பே ரின்பமெட்டும் வகைய தாகத்
தருவதுவாய்ப் பரஞான மூர்த்தி தானே
தாரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னுந்
தொன்னூலுங் குறைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே

இரவியெழுந் திருளதனை நீக்குவபோ லென்று
மிறைஞ்சுமடி யவாமனத்தி னிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறை தவங்கருமங் கல்விசிவ ஞானங்
காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் றோன்றிய

பரசமய கோடாரமே னிருநெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்துசைவ பரிபால னாகித்
திரமருவு சிவஞான சித்திக்கரு பொருளைத்
தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர தேசிகனே

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுத்த சிவனென்றும,—பிரமம - சுத்தசிவ மத்திய நிர்த்தசிவம,—இவனென்றும,—பரசிவனென்னென்றுர-இருபர சிவனென்னு மிலய சிவனென்றும,—பராபரனென்றும - அநாகத சிவ னென்னும் போக சிவனென்னறும,—பரஞான மிவ னென்றும - ஞானக்கிரியாப பிரவ்ருத்தி மாகிய சதாசிவ னென்னு மதிகார சிவனென்னறும,—அரன றருஞ சீர நிலை யெல்லாம - மகேசுரன உருத்திரன மால் பிரமன முதற சிவபேத மனைத்தும,—இவனென்றும,—ஆரோபித சிவாத்து விதகதிஞலே,—அருட்குருவை வழிபடவே - அந்தச்சிவ னிந்தக குருதேகத்தி லாவேசித திந்தக குருவாயே கிருபா சமுத்திரனுகிய தேசிகனைப பாவனைபண்ணு,—அவனிவனென்றே - அந்தச சிவன இந்தக குருதேகத்தில ஆவேசித திந்தக குருவாய

இரங்கி வாரணமுதற பதப பொருள வெளிப்பொருள

இம முத்திருட்டாந்த தாட்டாந்திகப் பொருளுணர்ந் துணாககு மிட்டத தயிராகியியற்கையாய் மலத்தின மறைந்த சிவத்துவஞ சிவஞால விளங்குமெனனும பொருள விளங்கிறது

சொல்லி னவிற் றரிசறுஞ் சோதகிரத்
தொல்லு மேறசிவ ஞான முத்திதிடுஞ

செல்லு மெய்யரு ணந்திசெய்சித்திக்கு
நல்ல ஞான ப்ரகாசன் விற்றுரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—0—

சிவபேதமின்றித் தங் குருமூர்த்தமேயென்றத் தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெற்ற சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவ னென்பது.

அவ்வா றேத்தினோர்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு

பரப்பிரமமென்றது சொரூப சிவத்தையெனவும், பரசிவமென்றது தடத்த சிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஞானசொரூபரான அகிலையுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது எனைத்தாபர மூர்த்தத்தையெனவும், அரனாருஞ்சீர் நிலையென்றது அறுபத்துமூன்று நாயனமார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக அண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளிய வரையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையு மெனவும் கொள்க.

பரஞான சிவனென்றும் பராபரனென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவனே யாசாரியனென்றும் ஆசாரியனை வழிபாடு செய்யப் பரமேசுவரனிவனைத் தானாக்குவனென்று மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரம்பிரமசிவனென்றும் - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமசித்த வாசாரியனென்றும்,—பரசிவனென்றும்-எல்லா

தநக்கு மேலான சிவனிந்தவாசாரியனென்றும்,—பரஞானமி லனென்றும் - மேலானஞானமுமிந்த வாசாரியனே யென்று ம்,—பராபரனென்றும் - எங்கும் பரிபூரணனான பரமசிவ னே இந்த வாசாரியனே யென்றும்,—அரனறுஞ்சீர் நிலையெல லாமிவனே யென்றும் - பரமேசுவரனுக்குண்டாகப்பட்ட சிற ப்புடைய நிலைமைக ளெல்லாமிந்த வாசாரியனே யென்று ம்,—அருட்குருவை வழிபடவே யவனிவன்றானே யிரங்கி - ஞானாசாரியனை வழிபடவே அந்தப் பரமேசுவர னிந்தவாசா ரியன் றானேயாய் கிருபை ஜனித்து,—வாரண மாமையீனுட ன் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைத்தும்பார்த்தும்- நினைநிறை - கோழியு மாமையு மீனு முட்டையுஞ் சினையு முறைமையாக, கோழி தன்னுடைய முட்டையைப் பரிசித்து ம், ஆமை தன்னுடைய முட்டையைத் தூரத்தே கிடந்து நினைத் தும், மீனானது சினையைப்பார்த்தும்,—பரிசித்தைதானாகுமா போல - முன் சொன்ன மூன்றும் பிரியப்பட்டு, கோழிமுட் டையைக் கோழியாக்கின தன்மைபோலவும், ஆமை முட்டை யை யாமையாக்கின தன்மைபோலவும், மீன் சினையை மீனாக்கி ன தன்மைபோலவும்,—சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்து ம் பார்த்துந்தானே-பாதங்களாலே பரிசித்தும், திருவுளமப ற்றியும், திருக்கண் சாத்தியும் இந்த வான்மாவை யத்தச் சிவமே யாக்குவ னிந்த வாசாரியன்.

ஞானயோகத்தால் பரமபிரமமென்கிற திருவிருத்த மூன றுக்கும் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கஉ-சூ, எ-வெ, " தன னை யறிவித்துத் தானாகச், செய்தானைப், பின்னைமறத்தல் பிழைபலது—முன்னவனே, தானேதானாச்செய்துந் தைவமெ ன்றுந் தைவமே, மானே தொழுகை வலி" என்னுமதுகண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அந்த உண்மையைத் தரிசித்த ஜீவன்முத்தரா யுள்ளவர்கள் பரப்பிரமமுதலான திருமேனிக ளெல்லா மிகந்த வாசாரியன் றானேயென்று தேகாந்தமுள்ளளவுங் குரு வழிபாடுசெய்து வரக்கடவர்களென்றும் அப்படிச் செய்ய வே கோழியு மாமையு மீனு மண்டத்தையுஞ் சினையையும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துங் காக்கின் முறைமைபோல் விந்த வானமாவையும் ஆசாரியர் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தற்சொரூபமாகிய சிவமே யாக்குவனென்னு முறைமையையு மறிவித்தது

சுத்த மசத்துஞ் சகசத்துஞ் சத்திய மாகிநிற்குஞ்
சித்தன் றிருவடி பலவாண னென்னுளாஞ் சோரத்தனாற்
சுத்தம பயின்ற பதிபசுபாசத்தைச் சொல்லுஞ் சத்த
மத்த மதாக்கு ளதுபோகவு காணடற் சரிதல்லவே

செய்ய சிவஞான சித்திக சடற பொருட்கு, உய்யு நெறி தோன்ற வுளங்கொண்டு—மெய்யுமிசை, கூட்டுநெறி தோன்ற வுரைபகர்ந்தான ஞானவழி, காட்டு மிராம வழகன.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பரம்பிரம சிவனென்றும - சொரூபசிவமே சிவனென்றும,—பரசிவனானென்றும - தடத்தசிவமே சிவனென்றும்,—பரஞானசிவனென்றும் - பரஞானத்தை யுடையா னிவனென்றும,—பராபரனானென்றும் - வினைத் தாபரமூர்த்தங்களே சிவனென்றும்,—அரனாருசி நிலையெல்லா மிவனேயென்றும், அறுபத்துமூவர் நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பெருமையாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையுமோதத்தக்க வெல்லா மாகிய சிவபேதமனைத்தும் குருவெனத்தேறி,—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானாசாரியனை வழிபடுக அங்ஙனம் வழிபடப் பெறில்,—அவனிவனானேயே - சிவன இக்குருவை யாவேசித்து

நின்று,—இரசங்கிய வாரணமானை மின்னடங்கியோனை - நி ... வழுற்ற கோத்து ஆமை மீன முறையே முடையினை,— ... பெறும் பரிச்சித்த நினைத்தும் பார்த்தும் பரிசித்தவர் ... மாபோல-இப்பாகத்தே திருவடியும் கருதியும் நோக்கியும் பரி... யுற்றுத் தன்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—தானே ... நுஞ் சிந்திக்கும் பார்க்கும் சிவமேயாகும் - தானுமோடமு செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ண மாகச் செய்தருளுவன என்பதாம்

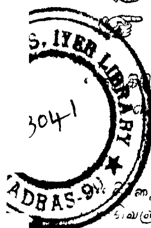
அவ்வாறேத்தினர்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு

இவ்வுயிர் ஞானிகளை விரித்துக் குருமுகமாகக்கேட்

டிரற பாலன அநேகமுள, அவை கைலாய பரம்பரை ... —கத்துத் திருவாவடுதுறை நமசிவாய மூர்த்தி ... முள் விளங்குகின்ற அம்பலவாண தேசிகர் திருவடியைப் ... அநுபவமுடையவர்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டுணர்க.

கஉ - சூ., புறனடை முடிந்தது.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர முற்றிற்று

... இயல் கண்டாந் தைங்கரமு மிருபதும ... றாம் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் ஏழும் முற்றிற்று

... றையினை மூமொனபதொடு மூன்றா ... சிவஞான சித்திக்கு பக்கமொழித் தெளி ... ஞானம் சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம் திருவிருத்த முந்நூற்றிருபத்தெட்டும் உரையுடன் முற்றுப்பெற்றது

ஆக பாயிரமுட்பட - ௩உஎ.